Qb:52
M69
115342

II

T.D.R.C. 755

R.R. 8-4-1869.

இரட்சிப்பினுடைய நாள்[1]. இன்று நீங்கள் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கிறவர்களாயிருக்கிறபடியினாலே, உங்களிருதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள்[2]. ஆகிலும் இதுவும் போதாது. நீங்கள் முழுமனதோடு உங்கள் கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய பராபரனண்டைக்குத் திரும்பமனதாயிருந்தால்,

4. உங்கள் வழிகளையும் உங்கள் நினைவுகளையும் விட்டு கர்த்தருடைய வழிகளின்படியும் அவருடைய நினைவுகளின்படியும் நடக்கவும்வேண்டும். ஆகாதவன் தன் வழியையும் அக்கிரமக்காரன் தன் நினைவுகளையும் விட்டுக் கர்த்தரண்டைக்கு மனந் திரும்பக்கடவனென்று நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. ஏதெனென்றால் நம்முடைய நினைவுகள் ஆகாதவர்களாகிய உங்கள் நினைவுகளல்ல, உங்கள் வழிகள் நம்முடைய வழிகளுமல்ல. பூமியைப்பார்க்க வானங்கள் எப்படி உயர்ந்திருக்கிறதோ, அப்படி உங்கள் வழிகளைப்பார்க்க நம்முடைய வழிகளும் உங்கள் நினைவுகளைப் பார்க்க நம்முடைய நினைவுகளும் உயர்ந்திருக்குமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். (௮-ம் ௯-ம் வசனங்கள்.) இதிலே ஆகாதவர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்கள் ஆரென்றால் நாமெல்லாருந்தான். நாமெல்லாரும் வழி தப்பிப்போய் ஏகமாய்க் கெட்டுப்போனோம். நன்மை செய்கிறவன் நமக்குள் ஒருத்தனாகிலுமில்லை. நமக்குள் உணர்வுள்ளவனுஞ் சமாதானத்தினுடைய வழியை அறிந்தவனுமில்லை[3]. ஆகையால் நாம் நம்முடைய வழிகளையும் நம்முடைய நினைவுகளையும் விட்டுவிட வேண்டியதவசியம். அவைகள் கெட்டின வழிகளும் நினைவுகளுமாமே. பராபரனுடைய வழியிலே நாம் இனிமேல் நடக்கவேண்டும், அதென்னவழியென்றால் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துதான். அவர், நானே வழியுஞ் சத்தியமுஞ் சீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னையொழிய ஒருத்தனும் பிதாவண்டைக்கு வரானென்று சொல்லுகிறார்[4]. நாம் சத்தியமுஞ் சீவனுமாகிய அவரை மெய்விசுவாசத்தினால் பற்றிக்கொண்டு வழியாகிய அவரைப் பின்சென்று அவருடைய காலடிகளைத் தொடர்ந்து வரவேண்டும்[5]. நாம் இனிமேல் நமது சொந்த நினைவுகளின்படி நமக்கு இஷ்டத்தேவனையும் இரட்சகரையும் இரட்சிப்பையும் இரட்சிப்பின் வழியையுஞ் சம்பாதித்துக்கொள்ளத்

1 ௨. கொரி. ௬, ௨.—2 எபி. ௩, ௭. ௮.—3 ரோம. ௩, ௧—௰௮.—4 யோவா. ௰௪, ௬.—5 ௧. பே. ௨, ௨௧.—

115343

துணியவுங் கூடாது. ஏனென்றால் அதுகளினால் நமக்குத் தீமையும் ஆக்கினையும் வருகிறதேயொழிய சமாதானமும் பாக்கியமும் வராது. பராபரனுடைய நினைவுகளோ தீமைக்கு அல்ல, சமாதானத்துக்கடுத்த நினைவுகளாம்[1]. அதுகளை நாம் அறிந்துகொள்ளவும் பின்பற்றவும் வேண்டுமே. நீங்கள் அப்படிச்செய்கிறீர்களோ, நீங்கள் கர்த்தருடைய திருவசனத்துக்கு எல்லாவற்றிலுங் கீழ்ப்படிந்திருந்து உங்கள் இரட்சகருஞ் சமாதானத்தின் பிரபுவுமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே உண்மையாய் விசுவாசித்து அவரைப் பின்தொடர்ந்து பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கிறீர்களோ, அல்லது நீங்கள் இன்னும் உங்கள் பாவங்களிலே நிலைத்திருந்து கிறிஸ்து பாவத்திற்கு ஊழியக்காரரென்று மாறுபாடாயெண்ணுகிறீர்களோ[2] ? அல்லது நீங்கள் உங்கள் சொந்த நீதி புண்ணியமுள்ள நற்கிரியைகளின் பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்து பராபரனுடைய குமாரனை மிதித்துப்போட்டு, நீங்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட உடம்படிக்கையின் இரத்தத்தைப் பரிசுத்தமில்லாததென்றெண்ணிக் கிருபையின் ஆவியை நிந்திக்கிறீர்களோ[3] ? இதுகளைப்பற்றி இன்றையத்தினத்தில் கர்த்தருடைய சந்நிதியிலே உங்களைச்சோதியுங்கள். நம்முடைய இருதயம் நம்மை குற்றவாளிகளாகத் தீர்த்தால் நம்முடைய இருதயத்தைப் பார்க்கப் பராபரன் பெரியவராயிருந்து எல்லாத்தையும் அறிகிறாரென்று நம்முடைய இருதயங்களை அவருக்கு முன்பாக நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளலாம். நம்முடைய இருதயம் நம்மை குற்றவாளிகளாகத் தீர்க்காதிருந்தால் நாம் பராபரனை நோக்கித் தைரியங்கொண்டிருந்து எதைக்கேட்கிறோமோ அதை அவராலே அடைகிறோம். ஏனெனில் அவருடைய கற்பனைகளைக்கைக்கொண்டு அவருக்கு முன்பாக ஏற்றதுகளைச்செய்கிறோம்[4]. பரிசுத்த ஆவி திருவசனத்தைக்கொண்டு நம்மைக் கடிந்துகொள்ளுகிறதினால் நமது மனச்சாட்சி நம்மை வதைப்படுத்தினால், நாம் இனிமேல் முழுமனதோடு நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய பராபரனண்டைக்குத் திரும்பக்கடவோம். பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய ஆவியுடனே நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளென்று நமக்குச் சாட்சிகொடுத்தால்[5] நாம் இனிமேலும் உண்மையான குணப்படுதலினாலும் விசுவாசத்தினாலும் பரிசுத்த நடக்கையினாலும் மரண பரியந்

1 எரே. உக, ௰௧.— 2 கலா. உ, ௰எ.— 3 எபி. ௰, உகூ.— 4 க. யோவா. ௩, உ௰—உஉ.— 5 ரோம. அ, ௰௬.—

தம பராபரனுடைய பிள்ளைகளாக நடக்கக்கடவோம். நாம் இப்படிச் செய்வோமாகில் நம்முடைய திருபவாக்கியத்தில் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தின் முடிவிலே சொல்லியிருக்கிற மேன்மையுள்ள வாக்குத்தத்தம் ஞானப்பிரகாரமாக நம்மிடத்திலும் நிறைவேறும். அதாவது, நீங்கள் மகிழ்ச்சியாய்ப் புறப்பட்டுச் சமாதானமாய்க் கொண்டுபோகப்படுவீர்கள், பர்வதங்களும் மேடுகளும் உங்களுக்கு முன்பாகக் கெம்பீரமாய் முழங்கி வெளியின் மரங்களெல்லாங் கைகொட்டும், முட்செடிக்குப் பதிலாகத் தேவதாரு விருட்சம் முளைக்கும். காஞ்சொறிக்குப்பதிலாக மிருதுச்செடி எழும்பும். அது கர்த்தருக்குக் கீர்த்தியாகவும் நிர்மூலமாகாத நித்திய அடையாளமாகவும் இருக்குமென்பதேயாம் (௰உ- ம் ௰௩ - ம் வசனங்கள்).

கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டும் தம்முடைய திருவசனத்தைக் கொண்டும் நம்மெல்லாருக்கும் உண்மையான குணப்படுதலைத் தந்தருளுவாராக. ஆமேன்.

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகைக்குப் பின்னான நாலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. யாக். க, ௰௬—உக.

பராபரனுடைய தயவு உண்மையான குணப்படுதலுக்கு ஏவுகிறதென்று[1] நாம் கடந்துபோன வெள்ளிக்கிழமையிலே எப்படிக் கேட்டோமோ அப்படியே இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட நிருபவாக்கியத்திலும் அதைப்பற்றிக்கேட்கிறோம். ஏனென்றால் பராபரனுடைய தயவையும் நாம் நடக்கவேண்டிய குணப்படுதலின் நடக்கையையும்பற்றி அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய முழுக்கிறிஸ்தமான மார்க்கமும் இந்த இரண்டு காரியங்களில் அடங்கியிருக்கிறது. பராபரன் கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மிடத்தில் செய்துகொண்டு வருகிற பரம கிருபைகளையும் உபகாரங்களையும் நாம் மெய் விசுவாசத்தினால் பற்றிக்கொள்வது ஒன்று. அதினிமித்தம் நாம் இன்றையத்தினத்திலே, கர்த்தரைப் புதுப்பாட்டாய்ப் பாடுங்கள். ஏனெனில் அதிசயங்களைச் செய்திரு

1 ரோம. உ, ச.—

ரென்று ஸ்தோத்திரிக்கிறோம்[1]. மேலும் பராபரனுடைய நல்லீவுகளுக்காக நாம் நன்றியறிந்தவர்களாகி முந்தினகெட்ட நடக்கையை விட்டு இனிமேல் சிநேகத்திலும் நற்கிரியைகளிலும் பராபரனுடைய கற்பனைகளின்படியே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடப்பது ஒன்று. இந்த இரண்டு காரியங்களைப்பற்றி நாம் இச்சமயத்திலும் நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியே கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

I. பராபரன் எவ்வளவு நல்லவராயிருக்கிறாரென்பதையும்,

II. நாம் அவருக்கு நன்றியறிந்தவர்களாய் எப்படி நல்லவர்களாக வேண்டுமென்பதையும் பற்றித்தான்.

I. பராபரன் நல்லவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவருடைய சுவாபமும் நல்லது, அவருடைய ஈவுகளும் நல்லதுகள்தான்.

1. அவருடைய சுவாபம் நல்லது. அதைப்பற்றி நாம் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் மூன்று விசேஷித்த திருஷ்டாந்தங்களைக் கேட்கிறோம்.

முதலாவது. பராபரன் பிதாவாயிருக்கிறாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆம், நம்முடைய பராபரன் தமது ஒன்றான குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் பரமண்டலங்களிலும் பூமியின் மேலுமுள்ள இணைக்கட்டும் [illegible]துக்கும் நாம காரணராகிய பிதாவாயிருக்கிறார்[2]. அப்படியிருக்கப் பிதாவாகிய அவருக்குப் பிதாவடைவான பட்சமும் தயவும் [illegible]ள்ள இருதயமும் உண்டு. ஏனெனில் தகப்பன் பிள்ளைகளுக்கு இரங்குவது போலக் கர்த்தர் தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு இரங்குகிறார்[3]. இது நல்லகாரியமல்லவா, இதைக்குறித்து நாம்வேறு அநேக சமயங்களில் கேட்டிருப்பதினாலே இப்போது அதைப்பற்றி விவரித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. அப்புறம் நம்முடைய பராபரன் வெளிச்சங்களுடைய பிதாவென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதற்கு அர்த்தம், அவர் நம்முடைய சகல உபத்திரவங்களிலுந் தேற்றரவுபண்ணுகிற இரக்கங்களுடைய தகப்பனும் எல்லாத்தேற்றரவுடைய பராபரனுமாம்[4]. ஏனென்றால் தேற்றரவு வெளிச்சமும் மனச்சோர்வோ இருளுமாயிருக்கிறது. பராபரன்தாம் வெளிச்சமாயிருக்கிறார். அவரில் இருள் ஒன்றுமில்லை[5]. அவர்

1 சங். [illegible], க. — 2 எபே. ௩, ய௪. யரு. — 3 சங். ௱௩, ய௩. — 4 உ. கொரி. க, ௩. — 5 யோவா. க, ரு. —

ஒருத்தராலுஞ் சேரக்கூடாத வெளிச்சத்தில் வாசமாயிருக்கிறார்[1]. மேலும் அவர் எல்லாவெளிச்சத்தின் சிருஷ்டிகருமாயிருக்கிறார். அவர் இருளிலிருந்துவெளிச்சத்தைப்பிரகாசிக்கச்சொன்னார்[2]. விளக்குகளாகிய சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்களை லோகத்துக்கு வெளிச்சங் கொடுக்கிறதற்காகக் கொளுத்தினார். மேலும் அவர் லோகத்தின் மெய்யான வெளிச்சமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவுமாயிருக்கிறார்[3]. வெளிச்சமாகிய பரிசுத்த ஆவியானவரும் பராபரனிடத்திலிருந்து அநாதியாய்ப் புறப்படுகிறவர். அப்புறம் பராபரன் வெளிச்சமாகிய சுவிசேஷத்தைக்கொண்டு நம்முடைய இருதயங்களைப் பிரகாசிப்பித்து அதுக்குள் விசுவாசத்தின் வெளிச்சத்தை உண்டுபண்ணி நம்மையும் வெளிச்சங்களாக்குகிறார். ஏனென்றால் முற்காலத்தில் அந்தகாரமாயிருந்தோம், இப்போதோவெனில் கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறோம்[4]. நம்மை அந்தகாரத்தினுடைய அதிகாரத்துக்கு நீங்கலாக்கி வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரப்பங்குக்கு ஏற்றவர்களாக்கின பிதாவுக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துகிறோம்[5]. கடைசியாக நம்முடைய பராபரன் மாறாதவருமாயிருக்கிறார். அவர் ஒரு மாறுதலாகிலும் ஒரு வேற்றுமையின் நிழலாகிலும் இல்லாதவராயிருக்கிறாரென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே வாசிக்கிறோம்[6]. ஆனதினால் அவருடைய வார்த்தை செம்மையும் அவருடைய செய்கைகளெல்லாஞ் சத்தியமுமாயிருக்கிறது. அவர் என்றென்றைக்கும் உண்மையைக் காக்கிறார்[7]. ஏனென்றால் பராபரன் பொய்சொல்லக் கூடாதவர், அவருடைய ஆலோசனை அசையாததாயிருக்கிறது[8]. அவர் இன்றைக்கு வெளிச்சமாகவும் நாளைக்கோ இருளாகவும் இன்றைக்கு ஆம் என்றும் நாளைக்கோ அல்லவென்றும் இருக்கிறதில்லை[9]. பராபரன் பொய்சொல்ல ஒரு மனிதன் அல்ல, சொன்னது தமக்கு மனஸ்தாபமாயிருக்க அவர் ஒரு மனுப்புத்திரனல்ல, அவர்சொல்லியுஞ் செய்யாதிருப்பாரோ, அவர்வசனித்தும் நிறைவேற்றாதிருப்பாரோ[10]. ஆகையால் மனுஷனை நம்புவதைப் பார்க்கிலுங் கர்த்தர்மீதில் பற்றுதலாயிருக்கிறதே

1 க. தீமோ. ௬, யரு. — 2 உ. கொரி. [illegible] ௬; க. மோ. க, ௩. — 3 யோவா. க, ௯; லூக். உ, ௩உ; ஏசா. ௯, உ; ௬௰, ௬. — 4 எபே. ரு, அ. — 5 கொலோ. க, யஉ. ய௩. — 6 மல. ௩, ௬. — 7 சங். ௱௱, ௬; ௱௪௬, ௬. — 8 எபி. ௬, யஎ. யஅ. — 9 க. மோ. [illegible] உ. — 10 ௪. மோ. உ௩, ய௯; க. சாமு. யரு, உக. —

நலம். பிரபுக்களை நம்புவதைப்பார்க்கிலுங் கர்த்தர் மீதில் பற்றுதலாயிருக்கிறதே நலம். அவரை அண்டிக்கொள்ளுகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள். அவர் பேரில் விசுவாசிக்கிறவனெல்லாம் வெட்கப்படாதிருப்பான்[1].

2. அவருடைய ஈவுகளும் நல்லதுகள். சகல ஈவுகளுஞ் சகல வரங்களும் உயர இருக்கிற அவரிடத்திலிருந்து வருகிறது. இச்சீவனுக்கும் வருஞ்சீவனுக்கும் நமக்குவேண்டியதெல்லாவற்றையும் அவர் நமக்குக்கொடுக்கிறார். அவர் தம்மைநோக்கிக் கூப்பிடுகிற எல்லார் பேரிலும் ஐசுவரியசம்பன்னராயிருக்கிறார்[2]. நாள்தோறும் அவர் சகல வஸ்துக்களுக்குஞ் சீவனையும் ஆகாரத்தையுங் கொடுத்துக்கொண்டுவருகிறார். தங்களுடைய ஆகாரத்தை ஏற்றவேளையிலே தரச் சகலவஸ்துக்களுந் தேவரீரை நம்பியிருக்கும். அவைகளுக்கு நீர் கொடுக்க, வாங்கிக்கொள்ளும். நீர் உம்முடைய கையைத்திறக்க, நன்மையால் திருப்தியாகும். ஆனால் நீர் உம்முடைய முகத்தை மறைக்கத் திகைக்கும், நீர் அவைகளின் சுவாசத்தை வாங்கிக்கொள்ள, அவைகள் மாண்டு தங்கள் தூளுக்குத்திரும்பும்[3]. அவருடைய பரிபூரணத்திலே நாமெல்லாரும் நன்மைகளைப்பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். சரீரத்தின் நன்மைகளையும் ஆத்துமத்தின் வரங்களையும் எல்லாம் அவரே கொடுக்கிறவர்[4]. (௪ம் - மன்றாட்டின் அர்த்தத்தோடு ஒத்துப்பார்.) நீ பராபரனால் பெற்றிராததெது உனக்கு இருக்குது. நீ பெற்றுக்கொண்டாயானால் பெற்றிராதவன் போல ஏன் பெருமை பாராட்டுகிறாய்[5]. இன்னும் அவருடைய ஈவுகளெல்லாம் நல்லதுகள். பராபரன் ஒருவர்தவிர நல்லவன் ஒருவனும் இல்லையே[6]. ஆதலால் அவர் கொடுக்கிற எல்லா ஈவுகளும் நல்லதுகள்தான். ஆம் அவர் வருவிக்கிற சிட்சையென்கிற துன்பமும் நல்லதுதான். ஆகிலுந் தண்டிப்புயாவும் நடக்கிறநேரத்தில் சந்தோஷமாய்க்காணாமல் துக்கமாய்க் காண்கிறது, பிற்பாடோவெனில் அதினாலே பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியினுடைய சமாதானமான கனியைத்தரும்[7]. அவர் தம்மால் உண்டாகாமல் நம்மால் உண்டாகிற நம்முடைய பாவங்கள் நிமித்தமாக நம்மைத்தண்டிக்கவேண்டுமானால்[8] இதுவும் நல்லதாயிருந்து நம்முடைய இரட்

[1] சங். ௱௰௮, ௮. ௯; ௨, ௰௨; ரோம. ௰, ௰௧. — [2] ரோம. ௰, ௰௨. — [3] சங். ௱௪, ௨௭—௨௯; ௱௪௫, ௰௫. — [4] ௧ தீமோ. ௬, ௰௭; சங். ௮௫, ௰௨; ௰, ௩௰. — [5] ௧ கொரி. ௪, ௭. — [6] மத். ௰௯, ௰௭. — [7] எபி. ௰௨, ௰௧; யாக். ௧, ௨; சங். ௱௰௯, ௰௭. — [8] ஆமோ. ௩, ௬. —

சிப்புக்கென்று இருக்கிறது[1]. ஆகையால் நல்லதேதாகிலும் உனக்கிருந்தால் அதற்காக அதை உனக்குக்கொடுத்திருக்கிற பராபரனுக்கு நன்றியறிந்தவனாய் ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்தி அதெல்லாவற்றையும் பராபரனுடைய மகிமைக்கென்றும் உபயோகித்துக்கொள். மேலுங் குறையற்ற சகல வரமும் உயர இருந்து உண்டாகிறது. இது விசேஷமாய் நல்லவராகிய பராபரன் நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று கொடுக்கிற கிருபையான வரங்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த லோகத்திலே சீவனுக்கென்று நமக்கு உண்டாயிருக்கிறதெல்லாம் மெத்தவுங் குறைவாயிருக்கிறது[2]. நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று பராபரன் நமக்குக்கொடுக்கிறதோ குறைவற்றதும் உத்தமமானதுமாயிருக்கிறது. நம்முடைய விசுவாசப்பிரமாணத்தின் மூன்று பிரிவுகளை ஒத்துப்பார். ௧-ம் பிரிவின்படியே அவர் நம்மைத் தம்முடைய சாயலாக உத்தமமாய்ச் சிருஷ்டித்தார். அதை நாம் பாவத்தினால் இழந்துபோயிருந்தும் அது இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு உத்தமமாய்ப் புதிதாக்கப்படுகிறது. ௨-ம் பிரிவின்படியே அவர் நமக்குத் தம்முடைய நேசகுமாரனையுங் கொடுத்தார். இவரோடுங்கூட அவர் யாவையும் நமக்கு அருளாதிருப்பதெப்படி[3]. இவருக்குள்ளே நமக்கு உத்தமமான பாவமன்னிப்பும் பராபரனுக்குமுன்பாகச் செல்லுகிற உத்தமமான நீதியுஞ் சீவனும் பரிபூரணமும் உண்டு[4]. ௩-ம் பிரிவின்படியே அவர் நம்மை நித்தியசீவனுக்கென்று பரிசுத்தமாக்குகிறார். அதைப்பற்றி நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலும் வாசிக்கிறோம், அதாவது: அவர் தாம் சித்தமாய் நம்மைத் தம்முடைய சிருஷ்டிகளில் நாம் ஒரு முதல் விளைவாயிருக்கத்தக்கதாகச் சத்தியத்தின் வசனத்தினாலே ஜெனிப்பித்தாரென்பதுதான். சுவிசேஷத்தைச் சத்தியத்தின் வசனமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான்[5]. இந்தச் சத்தியத்தின் வார்த்தையே இயேசுகிறிஸ்து வழியுஞ் சத்தியமுஞ் சீவனுமாயிருக்கிறாரென்று சாட்சிகொடுக்கிறது[6]. இந்த வசனம் விசுவாசிகளுக்கெல்லாஞ் சீவனையும்மோட்சத்தையும் அளிக்கிறதாமே. ஏனென்றால் பராபரனுடைய எல்லா வாக்குத்தத்தங்களும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஆம் என்றும் ஆமென் என்

[1] ஓசே. ௰௩, ௯. — [2] ௧ கொரி. ௰௩, ௯. — [3] ரோம. ௮, ௩௨. — [4] எபி. ௯, ௰௨; யோவா. ௰, ௰. — [5] எபே. ௧, ௰௩; கொலோ. ௧, ௫. — [6] யோவா. ௰௪, ௬. —

றும் இருக்கிறது[1]. சருவத்திற்கும் வல்லமையுள்ள இந்தத் திருவசனத்தினாலே நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகப் புதிதாய்ச் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்[2]. என்னத்துக்காக வென்றால் நாம் அவருடைய சிருஷ்டிகளில் ஒரு முதல் விளைவாயிருக்கும்படிக்குத்தானே. சுவாபத்தின்படியே நாம் மாம்சத்தினாலே பிறந்த மாம்சமாயிருக்கிறோம்[3]. திருவசனத்தைக்கொண்டு தம்முடைய கிரியையை நடப்பிக்கிற பரிசுத்த ஆவியினாலோ நாம் புதிய சிருஷ்டியாயிருக்கிறோம்[4]. அதாவது, நாம் பராபரன் தெரிந்துகொண்ட சந்ததியும் இராசரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமும் பரிசுத்த சாதியும் அவருக்குச்சொந்தமான சனமும், ஆம் அவருக்குப் பிள்ளைகளுஞ் சுதந்தரருமாயிருக்கிறோம்[5]. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் விளைச்சலின் முதற் பலனாகிய கதிர்க்கட்டுகளும் மனிதரிலும் மிருகஜீவன்களிலும் முதற்பேறானதும் எல்லாம் பராபரனுக்குச்சொந்தமாகக் குறிக்கப்பட்டுப் பரிசுத்தமாக்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது[6]. அப்படியே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் பராபரனுக்குப் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட முதல் விளைவாயிருக்கிறோம்.

இவ்வளவு பெரிய நல்ல ஈவுகளையுங் குறைவற்ற வரங்களையும் வெளிச்சங்களுடைய பிதாவாகிய பராபரன் நம்மெல்லாருக்குங் கொடுத்தருளியிருக்கிறார். இதுவுந் தவிர அவர் நம்மில் ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனவன் சிறுவயது துவக்கிப் பலவித விசேஷித்த கிருபைகளையும் உபகாரங்களையும் பூரணமாய்க்கொடுத்திருக்கிறார். அதுகள் எல்லாவற்றிற்காகவும் நாம் நமது பராபரனுக்கு முழுமனதோடு நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்க வேண்டியதில்லையோ. கர்த்தரைத் துதிப்பாட்டாய்ப்பாடுங்கள், ஏனென்றால் அதிசயங்களைச் செய்திருக்கிறாரென்று[7] நாமுங்கூட ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டியதில்லையோ. அதைப்பற்றி நாம் பின்னையும் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியே சிந்திப்போமாக.

II. நாம் நல்லவராகிய பராபரனுக்கு நன்றியறிந்தவர்களாய் எப்படி நல்லவர்களாக வேண்டும். இதைக்குறித்துப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நிருபவாக்கியத்திலே நமக்கு ஐந்து விசேஷித்த புத்திமதிகளைச் சொல்லுகிறான்.

1 உ. கொரி. ௧, ௨௰. —2 ௧. பேது. ௧, ௨௩. —3 யோவா. ௩, ௬. —4 கலா. ௬, ௰௫. —5 ௧. பே. ௨, ௯. —6 ௩. மோ. ௨௩, ௰; ௨. மோ. ௰௩, ௨. —7 சங். ௯௮, ௧.—

நம்முடைய காதுகள் நல்லதுகளைக்கேட்கிறதுக்குத் தீவிரமாயிருக்கவேண்டும். கர்த்தருடைய திருவசனம் விசேஷித்ததும் நல்லதுமாயிருக்கிறதினாலே கோவிலிலே பிரசங்கிக்கப்படும் போதெல்லாம் நீ கர்த்தருடைய வீட்டுக்குத் தீவிரித்துவந்து உன்கால்கள் இந்த எருசலேமின் வாசல்களிலே நிற்பதற்காக மகிழ்ச்சியாயிரு[1]. நீ கோவிலிலே வந்தபிற்பாடு தூங்காமல்[2] கருத்தோடும் ஆசையோடுங் கர்த்தருடைய திருவசனத்திற்குச் செவிகொடு[3]. சுவிசேஷத்தின் ஆரம்பத்தை மாத்திரமல்ல, குணப்படுதலுக்கு உன்னை ஏவுகிற நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரசங்கத்தையுங் கவனித்துக்கேட்டு உன் இருதயத்திலே காத்துக்கொள். கொர்நேலியு என்பவன் அப்படிச்செய்து பேதுருவுடனே, இப்போதும் பராபரனால் உமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதுகளை எல்லாங்கேட்கும்படிக்கு நாங்கள் அனைவரும் இங்கே பராபரனுக்கு முன்பாக இருக்கிறோமென்றான்[4]. மேலும் உன்னை நீயே மோசம்போக்காதபடிக்கு வசனத்தின் கேழ்விக்காரனாய் மாத்திரமிராமல் அதின் செய்கைக்காரனுமாயிரு[5]. கேட்க மாத்திரமல்ல, குணப்படவுந் தீவிரமாயிரு[6]. நியாயாதிபதிகள் வாதி பிரதிவாதி இருவரையுஞ் சரியாய்க்கேட்கத் தீவிரமாயிருக்கவேண்டும்[7]. அவர்கள் விசேஷமாய்க் கைம்பெண்சாதிகள் திக்கற்ற பிள்ளைகளுடைய காரியங்களைக் கேட்கவும் விசாரிக்கவுஞ் சரியாய்த்தீர்க்கவுங் கடமைகளாயிருக்கிறார்கள். வீட்டுஎஜமான்கள் தங்கள் வீட்டுக் காரியங்களெல்லாங் கர்த்தருக்குப் பிரியமாய் நடக்கும்படிக்குக் கேட்கவுங் கவனிக்கவும் வேண்டும். உன்னுடைய வாசலண்டையிலே நிற்கிற ஏழையான இலாசருவினுடைய சத்தத்தை நீ கேட்டு அவனுக்கு இரங்குவாயாக. அப்போது கர்த்தர் உன்னையுங் கேட்பார். பராபரன் நாம் செம்மையாய்ப் பார்க்கவுங் கேட்கவும், நமக்கு இரண்டு கண்களையும் இரண்டு காதுகளையுங் கொடுக்கிறார். மேலும் இரண்டு காதுகளை அவர் விசாலமாய்த் திறந்தார். ஏனென்றால் விசுவாசமானது இரட்சிப்புக் திருவசனத்தைக்கேட்கிற கேழ்வியினால் வருகிறது[8]. ஆனால் கெட்டவர்களுடைய கெட்ட

1 சங். ௱௨௨, ௧-௨. —2 அப். ௨௰, ௯. —3 அப். ௰௬. ௰௪; பிரசங். ௫, ௧. 4 அப். ௰, ௩௩. —5 யாக். ௧, ௨௨. —6 சங். ௪௫, ௰; மத். ௰௭, ௫; யோவா. ௮, ௪௭. —7 ௧. இரா. ௩, ௰௬ மு. —8 ரோம. ௰, ௰௭.—

பேச்சுகளை நீ கேட்கும் போதெல்லாம், அதுகளை ஒருகாதினாலே கேட்டு மறுகாதினாலே விட்டுவிடுவீராக.

2. நம்முடைய நாக்குக்கு நாம் ஒரு பூட்டைப்போட்டுப் பேசுகிறதுக்குத் தாமதமாயிருக்கவேண்டும். பராபரன் ஒரே ஒரு நாக்கு நமக்குக் கொடுத்து, நாம் தாமதமாய்ப் பேசுகிறதற்காக, அதை உதடுகள் பல்லுக்கள் என்கிற இரண்டு விதமான சுவரினால் அடைத்தார். ஏனென்றால் நாவு சின்ன அவயவமாயிருந்தும் பெரிய அமளிபண்ணும், நாவு நெருப்புத்தான், அது அநியாயமுள்ள லோகம். அடங்காப் பொல்லாப்புஞ் சாவு விஷம் நிறைந்ததுமாகிய நாவை மனுஷரில் ஒருத்தனும் படியப்பண்ணமாட்டான். பராபரனும் பிதாவுமானவரை அதினாலே ஸ்தோத்திரிக்கிறோம். பராபரனுடைய சாயலின்படி உண்டாக்கப்பட்ட மனுஷரை அதினாலேயுஞ் சபிக்கிறோம். ஒரேவாயிலுமிருந்து ஸ்தோத்திரமுஞ் சாபமும் புறப்படுகிறது. என் சகோதரரே, இதுகள் இப்படி நடக்கல் ஆகாது[1]. இருதயத்தின் நிறைவினாலே மாத்திரம் வாய்பேசுவதாக[2]. ஆனால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்முடைய இருதயம் பொல்லாத சிந்தனைகள் கொலைகள், விபசாரங்கள் வேசித்தனங்கள் களவுகள் பொய்ச்சாட்சிகள் தூஷணங்களினாலல்ல[3], உண்மை இலக்கணம் நீதி கற்பு முதலிய புண்ணியங்களினாலே நிறைந்திருக்கவேண்டும்[4]. ஆகையால் நம்முடைய வாய் யோசனையற்ற கெட்டவார்த்தைகளைப் பேசாதபடிக்கு[5] அதற்கு ஒருபூட்டைப் போடுவோமாக. ஏனென்றால் மனுஷர் எந்த வீண்வார்த்தைக்கும் நியாயந் தீர்க்கும் நாளிலே கணக்கு ஒப்புவிப்பார்களென்று சத்தியமானவருடைய வாய்மொழி சொல்லிற்று[6].

3. நம்முடைய இருதயங் கோபத்துக்குத் தாமதமாயிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் மனுஷனுடைய கோபம் பராபரனுடைய நீதியை நடப்பியாது. கோபத்துக்குத் தாமதமாயிருக்கவேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறதினால் எல்லாக் கோபமும் பொல்லாததாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறதில்லை. பராபரனுக்குத்தானே கலகமுள்ள பாவிகள் பேரிலே எப்படிக் கோபம் உண்டாகிறதோ அப்படியே நமக்கும் பரிசுத்தகோபமும் பத்திவைராக்கியமும் உண்டாகவேண்டியது. கர்த்தருடைய திருவசனம் எம்மட்டுஞ் சபிக்கிறதோ அம்மட்டும் நாமுஞ் சபிக்கவேவேண்டும்.

1 யாக். ௩, ௫—௰.—2 மத். ௰௨, ௩௪.—3 மத். ௰௫, ௰௯.—4 பிலி. ௪, ௮.—5 எபே. ௪, ௨௯.—6 மத். ௰௨, ௩௬.—

ஆனால் நம்முடைய ஜென்மச்சுவாபமான கெட்ட இருதயத்திலிருந்துவருகிற எல்லாக்கோபத்தையும் நாம் வேரோடு பிடுங்கிப் போடவேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட கோபம் நாம் பராபரனுடைய நீதியைச் சாதிக்கிற அவருடைய கற்பனைகளின்படியே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்க நமக்குத் தடை பண்ணுகிறது. பராபரனுடைய கற்பனைகளின் நோக்கம் சிநேகமென்று அறிந்திருக்கிறோம். ஆகையால் கோபத்தினாலேவப்பட்டுப் பராபரனுடைய நடப்பிப்புகளுக்கு விரோதமாய் முறுமுறுக்கவும் மனுஷர்களுக்கு விரோதமாகச் சீறவுங் கூடாது[1]. கோபமானது விளைச்சல் எல்லாவற்றையும் அழிக்கிற நெருப்புக் காற்றைப்போலிருக்கிறது.

4. எல்லா ஊத்தையையும் கிளம்புகிற துர்க்குணத்தையும் நாம் போட்டுவிடவேண்டும். கெட்டவார்த்தைகள் கோபம் முதலிய எல்லாப் பாவக்குற்றங்களையும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் ஊத்தையுங் கிளம்புகிற துர்க்குணமுமென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் எல்லாப் பாவங்களினாலும் நாம் தீட்டாக்கப்படுகிறோம். ஆனால் நாம் அசுத்தத்திற்கு அல்ல, பரிசுத்தமாகுதலுக்கே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்[2]. நம்மைத் தம்முடைய ஐக்கியத்தில் வரவழைத்த பராபரன் எப்படி நல்லவராயிருக்கிறாரோ, அப்படியே நாமும் அவருடைய பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தினால் எல்லாப் பாவ அழுக்கையும் ஊத்தையையும் போட்டுவிடவேண்டும். மேலும் பாவங்களின் ஊத்தை நம்முடைய சுபாவமான இருதயங்களிலே வாசமாயிருக்கிறபடியினாலே, நம்முடைய இருதயம் முந்தப் புதிதாக்கப்படும்படிக்குப் பிரயாசப்படவேண்டும். அதற்காகக் கர்த்தர் நம்மைப் புதிதாக்கவும் இரட்சிக்கவும் வல்லமையுள்ள தம்முடைய திருவசனத்தை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.

5. நம்முடைய முழு நடக்கையுந் திருவசனமாகிய பிரமாணத்தின்படியே யிருக்கவேண்டும். ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தில் கடைசியாக, உவ்வே அதாவது, உங்களுக்குள்ளே நடப்பட்டதும் உங்கள் ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளதுமாகிய வசனத்தை மெத்தனவுடனே ஏற்றுக்கொள்ளுங்களென்று நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். திருவசனம் நாம் எல்லாப்பாவங்களுக்கும் விரோதமாகப் போராடிச்செயிக்கத்

1 அப். ௯, ௧.—2 ௧. தெச. ௪, ௭.—

தாக்கப்பட்டையுமாம் நாம் பராபரனுடைய நீதியில் நடக்கிறதற்கான பிரமாணமுமாயிருக்கிறது. இந்தத்திருவசனம் நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றகாலந்தொடங்கிப் பரிசுத்த விரையாக நம்முடைய இருதயங்களிலே நடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அது ஞானப்பிரசங்கத்தினாலே நமக்குள்ளே பெலனுள்ள பரிசுத்த விரையாகத் திரும்பத் திரும்ப விரைக்கப்படுகிறது. நாம் அதைத் தடைபண்ணாமல் மெத்தனவுடனே அதாவது, மனப்பூர்வத்தோடுஞ் சந்தோஷத்தோடும் நம்முடைய இருதயங்களிலே ஏற்றுக்கொண்டு அதுக்கும் அதினால் தம்முடைய கிரியையை நம்மில் நடப்பிக்கிற பரிசுத்த ஆவிக்கும் இடங்கொடுப்போமேயாகில், நல்ல விரையாகிய திருவசனம் பயிராகி நம்மைப் பராபரனுக்கு முதல் விளைவாக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. அது நம்மில் மெய்விசுவாசத்தையும் பரிசுத்தநடக்கையையும் உண்டாக்கி நமது ஆத்துமாவை இச்சீவனுக்கென்றும் வருஞ் சீவனுக்கென்றும் இரட்சிக்கிறது. கர்த்தர் நாம் இப்போதுங் கேட்டிருக்கிற தம்முடைய திருவசனத்தை நல்லவிரையாக நம்முடைய இருதயங்களிலே வைத்து நித்திய சீவனுக்கென்று பலிக்கப்பண்ணுவாராக. ஆமேன்.

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. யாக். க, உஉ—உஎ.

பராபரனுடைய திருவசனம் மெத்தனவுடனே அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களை இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளதாயிருக்கிறதென்று சென்றதின பிரசங்கத்தின் முடிவிலே கேட்டோம். நாம் இப்போது வாசிக்கக்கேட்ட திருப்பவாக்கியத்தினால் இரட்சிக்க வல்லமையுள்ள திருவசனம் ஆரை மெய்யாய் இரட்சிக்குதென்று கேட்கிறோம். ஏனென்றால் பராபரனுடைய திருவசனம் எல்லாரையும் இரட்சிக்கவல்லமையுள்ளதாயிருந்தாலும், எல்லாரும் அதினால் இரட்சிக்கப்படுகிறதில்லை. இது திருவசனத்தின் குற்றமாயிராமல் திருவசனத்தைச் சரியாய்க் கேளாதேபோகிறவர்களின் குற்றமாயிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் இப்போது நம்முடைய

திருப்பவாக்கியத்தின்படியே கர்த்தருடைய திருவசனத்தை நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று எப்படிச்சரியாய்க் கேட்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றிக் கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

I. செய்கைக்காரரல்லாத கேழ்விக்காரரும்,
II. செய்கைக்காரராகிய கேழ்விக்காரரும் இன்னாரென்பதைப் பற்றித்தான்.

I. செய்கைக்காரரல்லாத கேழ்விக்காரர். நீங்கள் உங்களையே மோசம்போக்காதபடிக்கு வசனத்தின் கேழ்விக்காரராய் மாத்திரமிராமல் அதின் செய்கைக்காரராயுமிருங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். இதினாலே அவன், நீங்கள் திருவசனத்தைக் கேட்கிறது அவசியமாயிராமல் நீங்கள் அதைச்செய்வது போதுமென்றும் அல்லது நீங்கள் திருவசனத்தின்படியே செய்கிறவர்களாயிருந்தால் கோவிலுக்குவரவுந் திருவசனத்தையும் ஞானப்பிரசங்கத்தையுங் கேட்கவும் அவ்வளவு அவசியமாயிருக்கிறதில்லையென்றுஞ் சொல்லுகிறானோ, இல்லையே. திருவசனம் நம்முடைய ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க நாம் விரும்பினால் எல்லாவற்றிற்கும் முந்த அதைக்கருத்தோடும் ஆசையோடுங் கேட்கத்தான் வேண்டும், ஆனாலுங் கேட்கிறது தானே மாத்திரம் இரட்சிப்புக்கென்று போதாதென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். கேழ்விக்காரருஞ் செய்கைக்காரருமாக நாம் இருக்கவேண்டும். கேழ்விக்காரராய் மாத்திரம் இருந்து திருவசனத்தின்படியே செய்யாதவர்களெல்லாரும் இரட்சிப்பையும் மோட்சத்தையும் அடைந்துகொள்ளாமல் தங்களையே மோசம் போக்குகிறார்கள். ஒரு உவமையைக்கவனித்துக்கேளுங்கள். வியாதியுள்ள ஒருமனுஷன் தன் வியாதியைப்பற்றிச் சாமர்த்தியமுள்ள ஒருவயித்தியனோடே அரை மணிநேரம் அல்லது ஒருமணிநேரமாகப் பேசிக்கொண்டு பிற்பாடுபோய் வயித்தியன் சொன்னபடியல்ல, தன் இஷ்டத்தின்படியே செய்து நான் வயித்தியனோடே என் வியாதியைப்பற்றிப் பேசினது போதுமென்று எண்ணியிருந்தால் அவன் சொஸ்தமாவானோ, சொஸ்தமாகமாட்டான். நாம் அவனை மதியற்றவனென்று சொல்லுவோமல்லவா. இப்போதும் லௌகிகக்காரியங்களிலே நாம் புத்திமான்களும் விவேகமுள்ளவர்களுமாயிருந்தால் பரம காரியங்களிலே மதியற்றவர்களாயிருக்கக் கூடுமோ. நாம் எல்லாரும் பாவத்தின

ஆத்துமத்திலே மெத்தவும் வியாதியாயிருக்கிறோம். நாம் ஆத்துமத்தின் சாமர்த்தியமுள்ள பரிகாரியாகிய கர்த்தரோடுபேசிக்கொண்டு அவருடைய நல்லயோசனையைக்கேட்கிறதற்காகவேயொழிய, பின் என்னத்துக்காகக் கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக் கேட்கவிருக்கிறோம். ஆனால் நாம் போய்க் கர்த்தருடைய திருவசனத்தின்படியல்ல இனிமேலும் நம்முடைய இஷ்டத்தின்படியும் நம்முடைய சொந்த கெட்டபுத்தி இச்சைகளின்படியும் நடப்போமேயாகில் நாம் நம்முடைய பயங்கரமான வியாதியாகிய பாவம் நீங்கிச்சொஸ்த[illegible]வோமோ, சொஸ்தபடமாட்டோம். அப்படிச்செய்கிறவர்கள் தங்களைத்தாமே மோசம் போக்குகிறார்களென்று விளங்குகிறது. அவர்கள் நம்மு[illegible]ருபவாக்கியத்தின்படியே தங்கள் சுபாவமுகத்தைக் கண்ணாடியிலே கண்டறிகிற மனுஷர்களுக்கு ஒப்பாயிருந்து தங்களைக்கண்டறிந்து புறப்பட்டுப் போனவுடனே தாங்கள் இருந்தவிதத்தை மறக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். கண்ணாடிதன்னிலேதானே பிரயோசனமுள்ள பொருள். நாம் நம்முடைய முகத்திலுள்ள அழுக்கைப்பார்த்து அதை நீக்கிப்போடுகிறதற்காகத்தான். ஆனால் கண்ணாடியில் தங்கள் முகத்திலுள்ள அழுக்கைப்பார்த்துத் தங்கள் முகத்தைச் சுத்தம்பண்ண மறக்கிறவர்களுக்குக் கண்ணாடி எந்தப்பிரயோசனம். இது கண்ணாடியின் குற்றமாயிராமல் அதைச் சரியாய்க்கையாடாதவர்களின் குற்றமல்லவா. கர்த்தருடைய திருவசனமுங் கண்ணாடியாயிருக்கிறது, நாம் நம்முடைய ஆத்துமத்தின் அழுக்கைக் கண்டறிந்து நாம் அது நீங்க மீட்டிரட்சிக்கப்படும் வழியைக் கண்டுபிடிக்கிறதற்குத்தான். ஆனால் நாம் கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக் கேட்கிறதினால் இந்த ஞானக்கண்ணாடியில் பார்த்தபிற்பாடு அதின்படியே செய்கிறதினால் நம்முடைய ஆத்துமத்தின் அழுக்கை நீக்கிப்போட மறப்போமேயாகில் திருவசனமாகிய கண்ணா[illegible]நமக்கு என்ன பிரயோசனம். இதுவுந் திருவசனத்தின் குற்றமாயிராமல் அதைச்சரியாய்க் கேட்டு மெத்தனவுடனே ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களின் குற்றமாம். கண்ணாடியின் உவமையைப்பற்றியும் மனுஷர்கள் அதைப் பலவித புத்தியற்ற பிரகாரமாகக் கையாடுகிறதைப் பற்றியும் இன்னங் கொஞ்சம் விவரமாய்க் கேட்போமாக. சிலர் கண்ணாடியில் தங்கள் சுபாவமான முகத்தைப்பார்க்க விரும்பாமல், அழுக்கான தங்கள் முகத்தை நேர்த்தியான வர்ணத்தினால் பூசிக்கொண்டு இப்படிக் கண்ணாடிக்குமுன்

நின்று நான் அழகுள்ளவனல்லவா என்பார்கள். இவர்கள் தங்களை நீதிமான்களென்றெண்ணுகிற பரிசேயராயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் புண்ணியங்களின் பேரிலும் நீதிகளின்பேரிலும் நம்பிக்கையாயிருந்து, குணப்படுதல் தங்களுக்குத் தேவையில்லையென்றுந் தங்களையே உத்தம நிதிஸ்தவர்களென்றும் நினைத்து மற்றவர்களை அற்பமாயெண்ணுகிறார்கள். ஆகிலுந் திருவசனமாகிய கண்ணாடிக்கு ஒரு விசேஷித்த இலட்சணம் உண்டு. அதாவது. அது அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய மாயத்தையும் வெளியரங்கமாக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பரிசேயரானவர்கள் அதைக் கவனிக்காமல் திருவசனந் தங்களுடைய பாவங்களைப்பற்றி அல்ல, மற்றவர்களுடைய பாவங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதென்று தங்களை மோசம் போக்கிப் புறப்பட்டுப்போய் உடனே தாங்கள் இருந்தவிதத்தை மறப்பார்கள். வேறு சிலர் தாங்கள் இருக்கிற பிரகாரமாகக் கண்ணாடிக்குமுன் நின்று தங்கள் சுபாவமான முகத்தைக் காணும்போது கிலேசமடைந்து தங்கள் வாயின் சுவாசத்தினால் கண்ணாடியை மங்கிப்போகப் பண்ணி இப்படி தங்கள் மெய்யான முகத்தை அதிலே இனிக் காணாதபடியால் வீணாய்த் திருப்தியடைவார்கள். இவர்கள் கர்த்தருடைய திருவசனத்தைத் தங்கள் இஷ்டத்தின்படி விஸ்தரிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். திருவசனம் அவர்களுக்கு மெய் இன்னதென்று சொல்லி அவர்கள் கெட்டதன்மையினிமித்தம் அவர்களைக் கண்டிப்பாய்க் கடிந்துகொள்ளும்போதெல்லாம், அவர்கள் பட்டயமாகிய[1] திருவசனத்தின் நுனியை முறித்து, அது தங்கள் இருதயத்தில் உருவிப் போகாதபடிக்குத் திருவசனத்தின் தெளிவையுங் கண்டிப்பையுந் தங்கள் சொந்த ஞானத்தினாலுஞ் சிந்தனைகளாலும் பாரம்பரைகளாலும் வின்னப்படுத்திப் புரட்டுகிறார்கள். இவர்களும் புறப்பட்டுப்போய் உடனே தாங்கள் இருந்த விதத்தை மறப்பார்கள். வேறு சிலர் கண்ணாடிக்குமுன் நின்று அந்தப் பேதையுள்ள பையனைப்போல் செய்கிறார்கள். அவன் அழுக்கான தன்முகத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்துக் கண்ணாடிதன்னை நிந்திக்கிறதென்றெண்ணிக் கோபமடைந்து அதைக் குத்தி நொறுக்கினான். இவர்கள் திருவசனந் தங்கள் சுபாவமானபெருமைக்கும் அகந்தைக்கும் விரோதமாய்த் தங்களைக் கடிந்துகொள்ளுகிற படியினாலே திருவசனத்தையும் ஞானப்பிரசங்கத்தையுந் தேவவூழியக்காரரையும்

[1] எபி. ௪, ௰௨.—

பூகைத்துஞ் சோலியையுந் தெரிவாரத்தனையையும் விட்டுவிடு
கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவர்களும் புறப்பட்டுப்போய்
உடனே தாங்கள் இருந்தவிதத்தை மறப்பார்கள். கடைசி
யாக வேறுசிலர் திருவசனமாகிய கண்ணாடியில் தங்கள் முகத்
தைப் பார்த்துத் திருவசனத்துக்கு இணங்கிக்கொண்டு
தங்களைக் குற்றமாய்த் தீர்த்து, வெட்கத்துடனே நிற்
கிறார்கள். மேலும் தங்கள் ஆத்துமத்தின் அழுக்கை நீக்
கிப்போடுகிறதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று அறிவார்
கள். ஆனால் உண்மையாய் மனந்திரும்பக் கருத்துஞ் சுறு
சுறுப்புமாயிருக்கிறதில்லை. அவர்கள் இருதயங்கள் மணலைப்
போலிருக்கிறது. அதிலே நீ விதித்தால் ஒரு தேவதூத
னின் உருவை எழுதிப்போட்டோம். ஆனால் காற்று அடிக்
கிறதுடன் அதுமாயிப்போகும். அப்படியே அவர்களுக்கு கவ
லைகளினாலுஞ் சோதனைகளினாலும் ஐசுவரியத்தினாலுஞ் சீவ
னத்தின் செல்விக்கைகளினாலும்[1] திருவசனத்தையுந் தாங்
கள் இருந்த விதத்தையும் மறந்து மனந்திரும்பாதவர்க
ளாய்ப் போகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவர்களெல்லாரையுந்
திருவசனமாகிலும் இரட்சிக்கவே கூடாது.

11. செய்கைக்காரராகிய கேழ்விக்காரர். முந்தினவர்
கள் திருவசனமாகிய கண்ணாடியில் மேலெழுச்சியாய் மாத்
திரம் பார்த்துப் புறப்பட்டுப்போய் உடனே தாங்கள் இருந்த
விதத்தைமறந்தார்கள். ஆனால் விடுதலையினுடைய நிறைவாக்க
ரமான வேதத்துக்குள் குனிந்துபார்த்து அதிலே நிலையாயி
ருக்கிறவனோ மறதியான கேழ்விக்காரனாயிராமல் கிரியையின்
செய்கைக்காரனாயிருக்கிறபடியினாலே தன்செய்கையில் பாக்
கியவானாயிருப்பானென்று பின்னையும் நம்முடைய திருப
வாக்கியத்தில் வாசிக்கிறோம்*. நாம் பராபரனுடைய திரு
வசனமாகிய கண்ணாடியில் பார்த்து என்னத்தைக் காண்கி
றோமென்றால் முதலாவது பராபரனுடைய சாயலின்படி
உண்டாக்கப்பட்ட மனுஷன் எப்பேர்ப்பட்டவனாயிருக்க
வேண்டுமென்பதையும் இரண்டாவது, நாம் சுபாவத்தின்
படியே சீர்கெட்டவர்களாயிருக்கிறோமென்பதையுந்தான்.
இப்படியிருக்க நியாயப்பிரமாணம் நம்மை மரண ஆக்கினைக்

* கவனிப்பு. இதிலுள்ள வேதம் என்ற சொல் மூலபாஷை
யின்படியே நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகிலும் நியா
யப்பிரமாணம் என்பதிலே பராபரனுடைய கற்பனைகள் மாத்திர
மல்ல, அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களும் அடங்கியிருக்கிறது.

[1] லூக். அ, யக. யச.—

குள்ளாக்கத்தீர்க்கிறது. அதினாலே நம்முடைய பாவங்களை
அறிகிற அறிவும் அதுகளுக்காகப்படும் மனஸ்தாபமுங்
குணப்படுதலும் நமக்கு வரும்படிக்குத்தானே. ஆனால்
அதை மேலெழுச்சியாய்ப்பார்க்கிறது அதற்குப் போதாது,
வேதத்துக்குள் குனிந்து பார்க்கவேண்டியதவசியம். இப்ப
டிச்செய்கிறவர்களே மாத்திரந் திருவசனம் நிறைவேக்கரமான
வேதமும் விடுதலையினுடைய வேதமுமாயிருக்கிறதென்று
அறிந்து தாங்கள் அதிலே நிலையாயிருந்தால் தாங்களும் அதி
னாலே உத்தமமும் விடுதலையுமாக்கப்படுவார்கள். நியாயப்பிர
மாணம் பலவித புறம்பான கட்டளைகளின் சேர்க்கையாய்
மாத்திரமிராமல், அதின் தொகை சிநேகமாம். அதுக்குள்
குனிந்து பார்க்கிறவர்கள் அதிலே பராபரனுடைய நீதியை
யும் பரிசுத்தத்தையுமாத்திரமல்ல, நம்மைத் தம்மண்டைக்
கிழுக்கிற பராபரனுடைய பட்சமுஞ் சிநேகமுமுள்ள சமு
கத்தையுங் கூடக்காண்பார்கள். இது விசேஷமாய் நியா
யப்பிரமாணத்தைச் சேர்ந்த பராபரனுடைய நல்லவாக்குத்
தத்தங்களினால் விளங்குகிறது. அதுவுந் தவிரச் சந்தோ
ஷமும் பிரியமுமான புதுஏற்பாட்டின் காலத்திலேயிருக்கிற
கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்குச் சுவிசேஷமென்கிற விசேஷித்த
கண்ணாடியும் உண்டு. இந்தக்கண்ணாடியில் நாம் நம்மு
டைய பரிசுத்த நடக்கையினாலும் மரணத்தினாலும் உயிர்த்
தெழுதலினாலும் பராபரனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை உத்
தமமாய் நிறைவேற்றினவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் ரூபைக்
காண்கிறோம். இவருடைய பரிசுத்தநடக்கையுங் கிருபை
யுள்ள பலியும் நமக்கு நியாயப்பிரமாணமும் வேதமுமா
யிற்று. ஆகையால் அவர், என்னிடத்திலே கற்றுக்கொள்
ளுங்கள், ஏனென்றால் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமா
யிருக்கிறேனென்கிறார்[1]. தம்முடைய காலடிகளை நாம் தொ
டர்ந்து வரும்படிக்கு அவர் நமக்குப் பிரமாணம் வைத்
தார்[2]. இப்போதும் அவருடைய பரிசுத்த நடக்கை பாவிக
ளாகிய நம்மைக் கடிந்துகொண்டு தாழ்த்துகிற போதெல்
லாந் தம்முடைய சீவனை நமக்காகக்கொடுத்த அவருடைய சிநே
கம் பாவமன்னிப்பின் ஆறுதலினால் நம்மை ஆற்றித்தேற்றிப்
பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மைப் பாவத்தின் அடிமைத்
தனத்துக்கு விடுதலையாக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது. ஆகை
யால் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளி
ருக்கிற சீவனுடைய ஆவியின் நியாயப்பிரமாணம் என்னைப்

[1] மத். யக, உக.—[2] க. பேது. உ, உக.—

பாவம் மரணம் என்றதுகளின் பிரமாணத்துக்கு நீங்கலாக்கி விட்டதென்று சொல்லுகிறான்[1]. இது தான் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே சொல்லுகிற விடுதலையினுடைய நிறைவாகரமான வேதமாயிருக்கிறது. அப்படி இயேசுநாதரும், நீங்கள் என்வசனத்திலே நிலைத்திருந்தால் மெய்யாய் என் சீஷராயிருக்கிறீர்கள், சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையுமாக்குமென்றார்[2]. ஏனெனில் வேதத்துக்குள் குனிந்துபார்க்கிறவர்கள் திருவசனத்தின் கேள்விக்காரராய் மாத்திரமிராமல் அதின்படியே மெய்யாய் மனந்திரும்பிச் சத்தியத்தின் வசனத்தினால் புதுமனுஷர்களாகப்பிறந்து ஆக்கினைக்கு விடுதலையாக்கப்பட்டு மோட்சத்தையடைந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆகிலும் விடுதலையினுடைய நிறைவாகரமான வேதத்துக்குள் ஒருதரங் குனிந்து பார்க்கிறதும் போதாது. மறதியான கேள்விக்காரனாயிராமல் கிரியையின் செய்கைக்காரனாக விடுதலையினுடைய நிறைவாகரமான வேதத்திலே நிலையாயிருக்கவும்வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். நம்முடைய பாவத்தின் கேட்டையுந் திரியேக பராபரனுடைய இரக்கத்தின் ஆழத்தையும் நமக்குக்காண்பிக்கிற திருவசனம் நமது புதிய உள்ளான மனுஷனுடைய அன்றாடகப் போசனமாயிருக்கவேண்டும். அன்றாடக மனஸ்தாபத்தினாலுந் தவசினாலும் நம்முடைய பழைய மனிதன் சாகவுங் கர்த்தருடைய கிருபையைப்பற்றும் அன்றாடக விசுவாசத்தினாலே நம்முடைய புதிய மனிதன் உயிர்த்தெழுந்து தேறிப்போகவும் வேண்டும். இப்படிச்செய்கிற மனுஷன் தான் கேட்கிறதினாலுமல்ல, தான் குனிந்து பார்க்கிறதினாலுமல்ல, தன்னுடைய தியானங்களினாலும் ஆராதனைகளினாலுமல்ல, தன் செய்கையிலே தானே பாக்கியவானாயிருப்பான். எந்தச் செய்கையிலே என்றால் தான் குணப்படுதலினாலும் விசுவாசத்தினாலும் இயேசு இரட்சகரண்டைக்குத் திரும்பிப் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு புதிய மனிதனானதிலே தான் இப்படியே நல்ல மரங்களானவர்கள் நல்லகனிகளையுந் தரக்கூடியவர்கள். ஆனால் நல்லமரங்களாகாதவர்கள் நல்லகனிகளையுந் தரக்கூடாதவர்கள். பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே விடுதலையினுடைய வேதத்துக்குள் குனிந்துபார்த்தவர்கள் இனிமேல் கொடுக்கவேண்டிய நற்கனிகளில் சிலதுகளைப்பற்றிப் பின்னையுஞ்

1 ரோம. ௮, ௨.—2 யோவா. ௮, ௩௧. ௩௨.—

சொல்லுகிறான்: முதலாவது உங்களிலொருவன் தான் தேவபத்தியுள்ளவனென்று நினைத்துந் தன் நாவை அடக்காமல் தன் இருதயத்தை எத்தினால், இவனுடைய தேவபத்தி அவமென்கிறான். ஏனென்றால் நாவானது நெருப்புத்தான், அது அநியாயமுள்ள லோகம்; அது நரகத்தால் கொளுத்தப்பட்டால் நம்முடைய சரீரமனைத்தையுங் கறைப்படுத்தி நம்முடைய ஆயுசின் உருளையைக்கொளுத்துகிறதாயிருக்கிறது[1]. தேவதூஷணம், சபித்தல், பொய்யாணை, பராபரனுக்கு விரோதமாக முறுமுறுத்தல், பரியாசம், பொய், கள்ளச்சாட்சி, நிந்தித்தல், பெருமைபாராட்டல், பொல்லாதவார்த்தைகள் முதலிய கனபாவதோஷங்கள் நரகத்தால் கொளுத்தப்பட்ட நாவிலிருந்து பிறக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட பாவங்களைச் செய்யத்தன் நாவுக்கு இடங்கொடுக்கிறவன் தன்னைத் தெய்வபத்தியுள்ளவனென்று நினைக்கிறதினால் மெய்யாகவே தன் இருதயத்தை எத்துகிறான். அவனுடைய தெய்வபத்தியெல்லாம் அவமும் வீணாவுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவன் செய்கைக்காரனல்லாத கேள்விக்காரனாக மாத்திரமிருக்கிறான். தன் நாவை அடக்குகிறவனே எப்படிப்பட்ட நற்கனிகளைத் தருவானென்பதைப்பற்றி பிலி. ௪, ௮-லே வாசிக்கலாம். இரண்டாவது திக்கற்றவர்களையும் விதவைகளையும் அவர்களுடைய உபத்திரவத்திலே கண்டுசந்திக்கிறதுந் தன்னை லோகத்தால் கறைப்படாதவனாகக் காக்கிறதும் பிதாவாகிய பராபரனுக்கு முன்பாக மாசில்லாத சுத்த தெய்வபத்தியாயிருக்கிறதென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். பரம சிநேகத்தினால் நிறைந்திருக்கிறவனெல்லாம் லோகத்திலுள்ளதாகிய மாம்சத்தினுடைய இச்சையையுங் கண்களுடைய இச்சையையுஞ் ஜீவனத்தினுடைய பெருமையையும் வெறுத்துவிட்டு[2] இதுகளெல்லாவற்றிலுங் கறைப்படாதபடிக்குத் தன்னைக்காப்பாற்றுவான். மேலும் அவன் பரம சிநேகத்தினால் ஏவப்பட்டு மற்றவர்களின் உபத்திரவங்களுக்காகமனதுருகி அவர்களை அவர்கள் உபத்திரவங்களிலே கண்டு சந்தித்துத் திருவசனத்தின் ஆறுதலினால் அவர்களை ஆற்றித் தேற்றி அவர்களுடைய சரீரத் தேவைகளிலேயும் அவர்களுக்குத்தன்னால் கூடிய உத்தாசை செய்வான். விருந்து வீட்டுக்குப்போகிறதைப் பார்க்கிலுந் துக்கவீட்டுக்குப்போவதே வாசி, ஏனென்றால் இதிலே எல்லாமனுஷரின் முடிவு காணப்படுகிறபடியினாலே இதை உயிரோடிருக்

1 யாக். ௩, ௬.—2 ௧. யோவா. ௨, ௧௫. ௧௬.—

கிறவன் தன்மனதிலே வைக்கலாம். நகைப்பைப்பார்க்கிலுஞ் சலிப்பு நல்லது, ஏனெனில் முகத்தின் துக்கத்திலே இருதயங் குணப்படும், ஞானிகளுடைய இருதயந் துக்கவீட்டிலும் மூடரின் இருதயஞ் சந்தோஷவீட்டிலும் இருக்கிறதென்று எழுதியிருக்கிறது[1]. நீங்கள் இதுகளைக்கேட்டு அறிந்திருக்கக்கொண்டு இதுகளைச் செய்தீர்களானால் பாக்கியவான்களாயிருக்கிறீர்கள்[2]. கர்த்தருடைய கிருபையினால் நாமும் இந்தச்சமயத்திலே அவருடைய திருவசனத்தைக் கேட்டு விடுதலையினுடைய நிறைவானகரமான வேதத்துக்குள் குனிந்து பார்த்தவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் அதிலே நிலையாயிருந்து மறதியான கேள்விக்காரராயிராமல் கிரியையின் செய்கைக்காரராகி இப்படியே செய்கையிலே கர்த்தருடைய கிருபையினால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பாக்கியவான்களாயிருக்கும்படிக்குக் கர்த்தர்தாமே திருவசனத்தோடு கூடத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நமக்கு அளிக்கச் சத்தியத்தினுடைய வசனத்தினால் நம்மை மெய்யாய் விடுதலையாக்கிப் பரிசுத்த நடக்கையாய்த் தம்மைப் பின்செல்லுகிற தம்முடைய மெய்யான சீஷர்களாக்குவாராக. ஆமேன்.

கர்த்தர் பரத்துக்கேறினபண்டிகை.

நிருப. அப். ௧, ௧—௰௧.

நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்து நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்கு உயிரோடெழுந்தருளின இயேசுநாதர் தாம் ஜீவனுள்ளோரையும் மரித்தோரையும் நடுத்தீர்க்கத் திரும்ப வரப்போகிற பரமண்டலங்களுக்கேறிப் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலுட்கார்ந்தாரென்கிற நற்செய்தி நாம் இன்றைக்குக் கொண்டாடுகிற பண்டிகைக்குக் காரணமாயிருக்கிறது. வெற்றிவேந்தாகிய அவர் பரமண்டலங்களுக்கேறினது அவருக்கு ஏற்றதான முடிவு. அவர் தீர்க்கதரிசியாக மூன்று வருஷக்காலம் போதகம் பண்ணி அநேகம் அற்புதங்களைச்செய்து சுற்றித்திரிந்து, பிரதான ஆசாரியராகச் சிலுவையில் தம்மையே பலியிட்ட பிற்பாடு சீஷருடைய கண்களுக்கு முன்பாகக் கடைசியாய் இராசாவாகவும்

[1] பிரசங். ௭, ௨—௪.—[2] யோவா. ௰௩, ௰௭.—.

வெளியரங்கமாக்கப்பட்டார். அவர் பரமண்டலங்களுக்கேறினதினால் அவர் சிரசில் அபராஞ்சிக்கிரீடந் தரிப்பிக்கப்பட்டது[1]. ஆகையால் நாம் இச்சமயத்திலே கர்த்தருடைய கிருபையினால் நாம் வாசிக்கக்கேட்ட நிருபவாக்கியத்தின்படி நம்முடையநாதர் இயேசுகிறிஸ்துவின் இராசாங்கத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்போமாக. அவர் அதை

I. எப்படி ஏற்படுத்தினாரென்பதையும்,
II. எப்படி ஆளுகிறாரென்பதையும்,
III. தம்முடைய ஆசனத்தின்மேல் எப்படி உட்கார்ந்தாரென்பதையும் பற்றித்தானே.

I. இயேசுநாதர் தம்முடைய இராசாங்கத்தை எப்படி ஏற்படுத்தினார். சுவிசேஷபுஸ்தகமாகிய தன் முதலாம் பிரசங்கத்தோடு பரிசுத்த லூக்கா இரண்டாம் பிரசங்கமாகிய அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் என்கிற புஸ்தகத்தைக் கூட்டிச் சேர்க்கிறான். ஏனென்றால் இந்தப்புஸ்தகத்திற் சொல்லியிருக்கிறதெல்லாம் இயேசுநாதர் சுவிசேஷப்புஸ்தகத்தின்படி இந்தப்பூமியிலே செய்ததற்கு ஒருதொடர்ச்சியைப் போலிருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் இராசாக்களின் புஸ்தகங்கள் எவ்விதமாயிருக்கிறதோ அவ்விதமாய்ப் புதியஏற்பாட்டில் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் என்கிற புஸ்தகமுமிருக்கிறது. இதிலே இயேசுநாதர் பரமண்டலங்களிலிருந்து ஆளுகிற அவருடைய இராசாங்கத்தின் சரித்திரம் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் அவர் தம்முடைய இராசாங்கத்தை ஏற்படுத்தினதைப் பற்றிப் பரிசுத்த லூக்கா சொல்லத்தொடங்குகிறான். அதாவது, இயேசுவானவர் தாம் தெரிந்துகொண்ட அப்போஸ்தலருக்குப் பரிசுத்த ஆவியினாலே கற்பனைதந்து ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாள்மட்டுஞ் செய்யவும் உபதேசிக்கவுந் துவக்கினதெல்லாவற்றையுங் குறித்து முதலாம் பிரசங்கத்தை முன்பண்ணினேனே. அவர் பாடுபட்டபின்பு அவர்களுக்குத் தம்மை அநேகந் தெளிவான அடையாளங்களால் உயிரோடிருக்கிறவராகப் பிரசன்னப்படுத்தி நாற்பது நாள்வரையிலே அவர்களுக்குத் தரிசனையாகிப் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்கடுத்ததுகளைப் பேசினாரென்கிறான். இயேசுநாதர் தாம் உயிரோடெழுந்த பிற்பாடு இன்னும் நாற்பது நாளாக இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரித்துத் தாம் முன் செய்த பிரகாரமாக வல்ல, விசேஷித்த மேன்மையுள்ள பிர

...ராமாகத் தம்முடைய சீஷர்களுக்குச் சிலவேளைகளிலே ...த்திரந் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். அதுப்பிலே அவர் வந்து அவ்விதமாய் அதரிசனமானதாம் அவர்களை விட்டுப் போகிறதை அவர்களுக்கு ...யபூட்டுகிறதற்காகத்தான். ஒரு ஆ...யைப்போல் வந்...ர். ஆகிலும் அவர் வந்தபோது சீஷர்கள் அவருடைய ...ரத்தையும் மாங்கிஷத்தையுந் தங்கள் கண்களினாலே கண்டுதங்கள் கைகளினாலே தொட்டு[1] அவரோடுமுகமுகமாய்ப் பேசிக்கொண்டார்கள். அப்படியே அவர் அநேக ...ளிவான அடையாளங்களால் மகிமையாய் உயிர்த்தெழுந்தவராகச் சீஷர்களுக்குத் தம்மைப் பிரசன்னப்படுத்தினார். சம்பவித்ததின்னதென்று சீஷர்கள் அறியும்படிக்கு இயேசுநாதர்தாம் ...ள முந்தக்கவின்படியே பாவத்துக்காகப் பாடுபட்டு மூன்...நாள் உயிரோடெழுந்து[2] இப்படியே பராபரனுடைய ...ராச்சியத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியதாயிருந்ததென்று அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். மேலுந் தம்முடைய இராச்சியத்தை அவர் எல்லாச்சனங்களுக்குள்ளும் ஸ்தாபிக்கிறதற்காகத் தாம் தெரிந்துகொண்ட அப்போஸ்தலருக்குப் பரிசுத்த ஆவியினாலே கற்பனைதந்து அவர்கள் தமக்குப் பதிலாகவுந் தம்முடைய நாமத்தினாலுங் குணப்படுதலையும் பாவமன்னிப்பையும் அறிவிக்கும்படி லோகமெங்கும் போகக்கட்டளையிட்டார். இதினால் நாம் நம்முடையநாதர் இயேசுகிறிஸ்துவின் இராசாங்கம் அவர் பாடுகள் உயிர்த்தெழுதலின் பேரிலும் இப்படியே அவருடைய பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகத்தின் பேரிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிகிறோம். அதினிமித்தமாக அவருடைய பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகமும் இராசா உத்தியோகமும் பழைய ஏற்பாட்டின் புஸ்தகத்திலும்[3] புதிய ஏற்பாட்டின் புஸ்தகத்திலும்[4] ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் நம்முடைய பாவங்களைத்தாமே தம்முடைய சரீரத்திலெடுத்துக்கொண்டு மரத்திலேறின பிற்பாடு[5] அவர் உத்தமமான பிரதான ஆசாரியராகத் தம்முடைய சரீரமாகிய பலியை எடுத்துக்கொண்டு பரமபரிசுத்தஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்து நம்முடைய பாவங்களைப் பராபரனுடைய சந்நிதியிலே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டியதாயிருந்தது. மேலும் அவர் நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகப் பரமண்டலத்துக்குள் மெய்யான தேவனும் மனிதனுமாகிய

1 க. யோவா. க, க.—2 லூக். உச, ஙசு—சஅ.—3 சங். ௱௰.—4 எபி. ச, ௰ச.—5 க. பே. உ, உச.—

அவரை நோக்கி, நாம் உம்முடைய சத்துருக்களை உம்முடைய பாதங்களுக்குப் படியாகப் போடுமட்டும் நம்முடைய வலதுபாரிசத்திலே உட்கார்ந்திருமென்று புகிதாய் உரைத்தார்[1]. ஆதலால் முந்த...மக்காகக் கண்ணீர்விட்டு இரத்தஞ் சிந்தின சிநேகமானவர் இப்போது சருவத்திற்கும் வல்லமையுள்ள பராபரனுடைய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார். முந்தி உருவக்குத்தப்பட்ட அவருடைய கைகளிலே பராபரன் லோக இராசாங்கத்தின் கடிவாளவாரைக் கொடுத்திருக்கிறார். என்னத்துக்காகவென்றால் இனிமேல் சிநேகமும் பாவமன்னிப்பின் காரணமுமாகிய அவர் சருவவல்லமையாய்த் தமது இராச்சியத்தில் ஆளும்படிக்குத்தானே. ஆகையால் நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும் நற்சமயத்துக்குச் சகாயமான கிருபையைக் கண்டடையவும் இனிமேல் நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரும் இராசாவுமாகிய, பரமண்டலங்களுக்கேறின இயேசுகிறிஸ்துவின் கிருபாசனத்தண்டைக்கு விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் மிகுந்த தைரியத்துடனே சேரக்கூடியவர்களாயிருக்கிறோம்[2]. மேலும் நம்முடைய சிநேகமானவர் பரமண்டலங்களுக்கேறினபடியினாலே, நாமும் அதிகக்கருத்தோடு கிறிஸ்து பராபரனுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் இடத்திலுள்ள மேலானவைகளைத் தேடிப்பூமியின் மேலுள்ளதுகளை அல்ல, மேலானதுகளைச் சிந்திக்கவேண்டும். ஆகையால் நாம் பரமண்டலங்களுக்கேறின இயேசுவை அண்ணாந்துபார்த்து:

ஆ இயேசுவே, புவியிலே இருந்திரக்கமாக அடியாரை அங்கும்மண்டை இழுத்துக்கொள்வீராக. இழும், இழும், அடியார்க்கும் பரகதி அளியும், அப்போதெல்லா உபத்திரவ வருத்தங்கள் முகியும். இவ்வுலகம் ஆகா ஸ்தலம், இழும், அடியார்தேடும் ஸ்தலம் பரம். அவ்விடம் சேர்கொண்ட பேரைச்சேரும் என்று பாடுகிறோம். (பிராத். எச.)

II. நம்முடைய கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய இராசாங்கத்தை எப்படி ஆளுகிறார். அந்த நாற்பது நாள் முடிந்த பிற்பாடு இயேசுநாதர் தாம்முன்னே கெத்சேமனேதோட்டத்தில் அவ்வளவுதாழ்மையாய்ப் பாடுபட்ட ஒலிவமலையின் மேலே தமது சீஷர்களைக் கூட்டிச்சேர்த்து அவர்களுடைய கண்களுக்குமுன்பாக மகிமைப்படுத்தப்பட்டார். அவர் அவர்களை விட்டுப்போகுமுன், நான் உங்களைத்திக்கற்றவர்க

1 சங். ௱௰, க.—2 எபி. ச, ௰௬.—3 மத். ௬, உ௧.—

ளர் விடாமல்[1] வேறொருதேற்றரவாளனை அனுப்புவேன் என்று தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை[2] அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டி அவர்களுடனே, நீங்கள் எருசலேமை விட்டுப் போகாமல் என்னிடம் கேள்வியுற்ற பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்துக்குக் காத்திருங்கள், ஏனென்றால் யோவான் தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான். நீங்களோவெனில் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பண்ணப்படுவீர்கள். அது வெகுநாளுக்குப் பிற்பாடல்லவென்றார். இராசாக்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்படும் போது தங்களைச் சூழ்ந்திருக்கிற சனங்களுக்கு ஈவுகளை எப்படிப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்களோ அப்படியே நம்முடைய இராசாவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுஞ் செய்தார். அவர் உன்னதத்துக்கு எழும்பி சிறையாக்குதலைச் சிறையாக்கிப்போட்டு மனுஷருக்கு ஈவுகளைக் கொடுத்தாரே[3]. எந்த விசேஷித்த ஈவைக்கொடுத்தாரென்றால், பராபரன் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின[4] தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியானவரைத்தான். இவரை இயேசுநாதர் நமக்குத் தம்முடைய பலியினால் சம்பாதித்திருக்கிறார்[5]. அவருடைய பலி நமக்குப் பாவமன்னிப்புக்கென்று பலிக்கும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அதை நம்முடைய இருதயங்களிலே பதித்துவைக்கிறார். மேலும் அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்துக்கு உயர்த்தப்பட்ட நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு நம்முடைய இருதயங்களிலே வருகிறபடியினாலே, அவருக்குள்ளே நமது பிரதான ஆசாரியனுடைய சிநேகமும் நமது பரம இராசாவின் வல்லமையுங் கூட இருக்கிறது. பிதாவினுடைய நித்திய வல்லமையுந் தேவத்துவமும்[6] குமாரனுடைய சிநேகமும் அவருக்குள்ளும் அவரைக்கொண்டும் உறுதியாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர் பிதாவினிடத்திலுங் குமாரனிடத்திலுமிருந்து புறப்படுகிறவர். ஆகிலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலுந் தம்முடைய கிரியையை நடப்பித்து அப்போதிருந்த விசுவாசிகளுக்கு இரட்சிப்பின் வழியைக்காட்டினார். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலுள்ள நாம் நம்மை முழுவதும் புதிதாக்குகிற பரிசுத்த ஆவியின் பரிபூரணத்தினால் ஞானஸ்நானம்பண்ணப்படுகிறோம். ஆகையால் இயேசுநாதர், யோவான் தண்ணீரினால்

1 யோவா. ௰௪, ௰௬.—2 யோவா. ௰௪, ௨௬.—3 எபே. ௪, ௮.—4 யோவே. ௨, ௨௮.—5 யோவா. ௧, ௨௯.—6 ரோம. ௧, ௨௰.—

ஞானஸ்நானங்கொடுத்தான், நீங்களோவெனில் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பண்ணப்படுவீர்கள். அது வெகுநாளுக்குப் பிற்பாடல்லவென்றார். யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானம் வந்திருக்கிற இரட்சிப்பைப்பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தோடே இணைக்கப்பட்டிருந்தும், தன்னிலே தானே பழைய ஏற்பாட்டின் பிரகாரமாகப் பழமையான ஸ்நானமாயிருந்தது. அது பராபரனுடைய கட்டளையின்படியே கொடுக்கப்பட்டுப் பாவமன்னிப்பின் வாக்குத்தத்தத்தோடே சேர்க்கப்பட்டிருந்தும், மனுஷர்களை முழுவதும் புதிதாக்கவும் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்துக்கு விடுதலையாக்கவும் பெலனற்றதாயிருந்தது. பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டாகும் ஞானஸ்நானமோவென்றால் நம்மை ஆவியின் மனுஷர்களாகவும் பராபரனை ஆவியிலும் உண்மையிலும் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களாகவும்[1] பண்ணுகிறது. பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு இயேசுநாதர் தாம் பரத்துக்கேறின பிற்பாடு நீதியுஞ் சமாதானமும் ஞானசந்தோஷமுமாகிய[2] தம்முடைய இராச்சியத்தை இந்தப்பூமியிலே ஸ்தாபித்தார். பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நாம் இயேசுகிறிஸ்துவின் பலியினால் ஆறுதலடைந்து அவரைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் லோகத்தைச் செயிக்கிறோம்[3]. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஊற்றப்படும் மட்டாகவும் அவரைக்கொண்டு திருச்சபையாகிய புது எருசலேம் கட்டப்படுமட்டாகவுஞ் சீஷர்கள் பழைய எருசலேமிலுந் தெய்வாலயத்திலும் நியாயப்பிரமாணத்தின் சம்பந்தத்திலும் நிலைத்திருக்க வேண்டியதாயிருந்தது. ஆகிலுஞ் சீஷர்கள், கர்த்தர் பழைய அந்த எருசலேமையும் இஸ்ரவேலர் இராச்சியத்தையும் எழும்பச்செய்யப் போகிறாரென்று அதிக ஆசையாயிருந்து அவரை நோக்கி, ஆண்டவரே! இக்காலத்தில் இஸ்ரவேலுக்கு இராசாங்கத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பீரோ என்று கேட்டார்கள். ஆனால் அவர் அவர்களுடனே, பிதா தமது சொந்த அதிகாரத்திலே வைத்திருக்கிற காலங்களையாகிலும் வேளைகளையாகிலும் அறிவது உங்கள் காரியமல்ல. உங்கள்மேல் பரிசுத்த ஆவி வரும்போதோவெனில் நீங்கள் பெலன் அடைந்து எருசலேமிலும் யூதேயா சமாரியா தேசங்களிலெங்கும் பூமியின் கடைசிபரியந்தமும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்களென்றார். அவர் தாம் இஸ்ரவேலர் இராசாங்கத்தைச் சீர்திருத்

1 யோவா. ௪, ௨௩.—2 ரோம. ௰௪, ௰௭.—3 ௧. யோவா. ௫, ௪.—

[illegible]வப்பதில்லையென்று சொல்லாதிருந்தும் அது நடக்குங் காலத்தையும் விதத்தையும் பற்றிப்பேசாமல், சீஷர்களே மெய்யான ஞான இஸ்ரவேல் இராசாங்கத்தை ஏற்படுத்தும்படிக்கு எருசலேமிலும் யூதேயா சமாரியா தேசங்களிலெங்குஞ் சாட்சிகொடுக்கிறதினால் உதவி செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்குக் கற்பித்தார். மேலும் அவர் பூமியின் கடைசிமட்டாகவுஞ் சீஷர்களுடைய சாட்சியினால் தம்முடைய இராசாங்கத்தை எல்லாச் சனங்களுக்குள்ளும் ஏற்படுத்துவோமென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் இஸ்ரவேல் சனத்துக்குள்ளிருந்த தீர்க்கதரிசிகளும் ஆசாரியரும் பராபரனுடைய ஊழியக்காரராயிருந்தார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலோ பராபரன் கிறிஸ்துவின் சாட்சிகளாகிய தம்முடைய ஊழியக்காரரை எல்லாச் சனசதளங்களுக்குள்ளும் எழுப்பிவைக்கிறார். அவர்களை இயேசுநாதர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியின் பலவித வரங்களினாலும் வல்லமைகளினாலும்[1] பூஷிதப்படுத்துகிறார். ஏனென்றால் புதிய ஏற்பாட்டின் தெய்வ ஊழியம் எப்படிப் பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டாயிற்றோ அப்படியே தெய்வஊழியத்தினால் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கப்படும்[2]. அதைப்பற்றிப் பரிசுத்தபவுல், இறங்கினவரே எல்லாத்தையும் நிரப்பத்தக்கதாக எல்லா வானங்களின் மேலும் ஏறினவருந்தான். அவர் (தம்முடைய இராச அதிகாரத்தின்படியே) சிலரை அப்போஸ்தலராகவுஞ் சிலரைத் தீர்க்கதரிசிகளாகவுஞ் சிலரைச் சுவிசேஷகராகவுஞ் சிலரை மேய்ப்பராகவும் போதகர்களாகவுங் கட்டளையிட்டாரென்று எழுதுகிறான்[3]. இவர்களெல்லாரும் பூமியிலெங்கும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கவேண்டும். இவர்களுடைய சாட்சியினால் கிறிஸ்துவின் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுக் கிறிஸ்துநாதர் ஒன்றான இராசாவுங் கர்த்தருமாக விசுவாசிப்பவர்களின் இருதயங்களிலே ஆளுகை செய்வதற்காகத்தான். ஆகையால் நம்முடைய இராசாவாகிய இயேசுகிறிஸ்து லோகத்தைச் செயிக்கும்படி [illegible]ராணுக்களையும் வீரரையும் அனுப்பாமல் மெத்தவுந் தாழ்மையானவர்களும் லோகத்தாரால் அசட்டையும் பரிகாசமும் பண்ணப்பட்டவர்களுமாகிய[4] தம்முடைய சாட்சிகளை அனுப்புகிறார். அவர்களுக்கு அவர் தம்முடைய திருவசனமுந்

1 க. கொரி. ௰௨.—2 உ. கொரி. ௩, ௪ மு.—3 எபே. ௪, ௰, ௰௧.—4 க. கொரி. ௧, ௨௰ மு.—

தம்முடைய ஆவியுமாகிய ஆயுதத்தையே ஒழிய வேறு ஆயுதத்தையுங் கொடுக்கிறதில்லை. அவர்களுடைய கொடி அவர்கள் இராசாவாகிய கிறிஸ்து அக்கிரமக்காரனைப் போல் அறையப்பட்ட சிலுவையாயிருக்கிறது[1]. இந்த அவருடைய சாட்சிகளை இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் மிகவுந் துன்பப்படுத்திக் கொலைசெய்தும் அவர்களுடைய சாட்சியினால் கிறிஸ்துவின் இராசாங்கம் பூமியில் எங்கும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டாயிற்று. அவர் சர்வத்துக்கும் வல்லமையுள்ள இராசாவாயிருக்கிறாரென்று அதுகளெல்லாவற்றினாலும் விளங்குகிறதல்லவா. அவருடைய ஊழியக்காரர் புறம்பான வல்லமையினாலல்ல, இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் பாவமன்னிப்பை அறிவிக்குந் திருவசனத்தின் பெலத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினாலும் மனுஷர்களின் இருதயங்களை விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலுக்கென்று திருப்பினார்கள். இன்னும் மீதியாயிருக்கிற மனுஷர்களையுந் திருப்பப்பிரயாசப்படுகிறார்கள்.

III. நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய ஆசனத்தின்மேல் எப்படி உட்கார்ந்தார். நாம் கேட்ட அந்த முஸ்திப்புகளெல்லாம் முடிந்தபிற்பாடு இயேசுநாதர் தம்முடைய பரம ஆசனத்தின் மேலேறுகிறதற்குச் சீஷர் பார்த்திருக்க எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். ஒரு மேகம் அவரை இவர்கள் கண்களுக்கு மறைவாக எடுத்துக்கொண்டது. இப்படியே இயேசுநாதர் தமது சரீரத்தோடு கூடப் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினாரென்பது நிச்சயம். அவர் [illegible]து தம்முடைய மனிதசரீரத்தோடு பரமண்டலங்களிலிருந்து அத்தோடுகூடக் கடைசிநாளிலே திரும்பவருவாரென்பதும் நிச்சயம். ஏனென்றால் சீஷர்கள் அவரைப்பின்தொடர்ந்து அண்ணாந்து பார்த்தபோது அவர்களண்டையில் நின்ற பரமசாட்சிகள், உங்களை விட்டு வானத்துக்கு ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவை வானத்துக்கு எந்தப்பிரகாரமாய்ப் போகக்கண்டீர்களோ அந்தப் பிரகாரமாக அவர் வருவாரென்றார்கள். அதினால் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துதாம் பரத்துக்கு ஏறினதினால் தம்முடைய மனித சுபாவத்தின்படியே பராபரனுடைய வலதுபாரிசத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டாரென்பது விளங்குகிறது. ஏனென்றால் தம்முடைய தேவசுபாவத்தின்படியே அவர் எப்போதும் பரமண்டலத்தில் உள்ளவராயிருக்கிறார்[2]. அதி

1 க. கொரி. ௧, ௨௩.—2 யோவா. ௩, ௰௩.—

னுல் அவர் நமக்குத் தூரமாயிருக்கிருரோ? மெய்தான், நம்மவருடைய சரீர முகத்தையும் ரூபையும் நாம் இந்தத் தேசாந்திரத்தை விட்டு நம்முடைய சொந்தப் பரம தேசத்துக்கு வருமட்டுங் காணக்கூடாது. ஆனால் அதுக்குப் பதிலாக அவர் தாம் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினதினாலே வேறொரு பிரகாரமாக, அதாவது ஞானப்பிரகாரமாகத் தம்முடைய தேவசுபாவத்தின்படியும் மனிதசுபாவத்தின்படியும் நமக்குச் சமீபமாயிருக்கிருர். ஏனென்றால் "நீங்கள் காண்கிற மனிதனுடைய குமாரனாகிய) நான் லோகமுடியுமட்டாகச் சகல நாட்களிலும் உங்களோடே கூட இருக்கிறேனென்ருர்[1]. இது பரிசுத்த இராப்போசனத்தினால் அதிகமாய் விளங்குகிறது. ஏனென்றால் அதிலே அவர் தம்முடைய திருச்சரீரத்தையுந் திரு இரத்தத்தையும் புசிக்கக்கொடுக்கிறதற்கு நமக்குக்கொடுக்க வாக்குத்தத்தம்பண்ணினார். அவர் தம்முடைய மனிதசுபாவத்தோடுங் கூட நமக்குச் சமீபமாயிராவிட்டால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், எவனாகிலும் அபாத்திரனாய் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து அல்லது கர்த்தருடைய பாத்திரத்தில் குடித்தால், அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்குங் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பானென்று சொல்லக்கூடுவதெப்படி[2]. அவர் தாம் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினதினால் நமக்கு மறைவானவராயிருந்தாலும், நம்மை விட்டுப் பிரிந்தவராயிருக்கிறதில்லையே. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், பிதாவாகிய பராபரன் அவரை எல்லாத்துக்குமேலான தலையாகச் சபைக்குக்கொடுத்தார். இது எல்லாவிலும் எல்லாத்தையும் நிரப்புகிற அவருடைய நிறைவுஞ் சரீரமாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறான்[3]. சிரசை அவயவமுஞ் சரீரத்தைச் சிரசுஞ் சேருவது அவசியமல்லவோ. மேலும் இது அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்தில் உயர்த்தப்பட்டதினாலும் விளங்குகிறது. ஏனென்றால் பராபரனுடைய வலது பாரிசமுங் கையும் என்பது புறம்பான பாரிசமுங் கையுமாயிராமல் அவருடைய சருவவல்லமையும் அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கிற அவருடைய தன்மையுமாமே. அதைப்பற்றி, தேவரீருடைய ஆவிக்கு மறைவாக எங்கேபோவேன், உம்முடைய முகத்திற்கு மறைவாக எங்கே ஓடுவேன், நான் வானத்துக்கு ஏறினாலும் அங்கே தேவரீர் இருக்கிறீர், நான் பாதாளத்திலே படுக்கைபோட்டாலும் இதோ தேவரீர் இருக்கிறீர், நான் விடியற்காலத்தின் செட்டைகளை எடுத்

1 மத். உஅ, உ0. — 2 க. கொரி. யக, உஎ. — 3 எபே. க, உஉ.உக. —

துச் சமுத்திரத்தின் கடைசியிலே போய்த் தங்கினாலும் அங்கேயும் உம்முடைய கை என்னை நடத்தி உம்முடைய வலது கரம் என்னைப்பிடிக்கும் என்று எழுதியிருக்கிறது[1]. இயேசுநாதர் மனிதனைப் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்தில் உயர்த்தப்பட்டதினாலே (தேவசுபாவம் உயர்த்தப்படவுந் தாழ்த்தப்படவுங் கூடாது) அவர் மெய்யான மனிதனாகவும் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறாரென்பது நிச்சயம். ஆகிலும் நாம் அவருடைய சமுகத்தைக் காணாமற்போகிறது நமக்கு மெய்யாகவே பெரிய குறைவாயிருக்கிறது. அதினாலே நாம் தேசாந்தரத்திலே பரதேசிகளாய்ப் பிரயாணம்பண்ணுகிறோமென்பதை அறிந்திருக்கிறோம். அதினிமித்தமாக நாமும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைப்போல் பிரிந்துபோய்க் கிறிஸ்துவுடனே இருக்க அதிக விருப்பமாயிருக்கிறோம்[2]. அவருடைய வாயிலிருந்து நாம் புத்திமதிகளையும் ஆறுதலையுங் கேட்டு முகமுகமாய் அவரோடு பேசிக்கொண்டு அவருடைய சமுகத்தைப்பார்த்துப் பரிசுத்தவான்களாக ஆசையாயிருக்கிறோம். அப்படியே அவர் பரமண்டலத்துக்கு ஏறினதைப்பார்த்த அந்தச் சீஷர் [illegible] அந்நேரத்திலே துக்கித்தார்களென்று அவர்கள் அவரைப்பின் [illegible] பார்த்ததினால் அறியலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு உடனே கர்த்தரால் ஆறுதல் கிடைத்தது. இதோ வெள்ளை உடையுடனே இரண்டு புருஷர் அவர்களண்டையில் வந்து நின்று, கலிலேயமனுஷரே, நீங்கள் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து நிற்பானேன், உங்களைவிட்டு வானத்துக்கு ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவை வானத்துக்கு எந்தப் பிரகாரமாய்ப் போகக் கண்டீர்களோ அந்தப்பிரகாரமாக அவர் வருவாரென்று அவர்களைத் தேற்றினார்கள். அவர் நமக்கும் ஸ்தலத்தை ஆயத்தம் பண்ணுகிறதற்குந் தாம் இருக்கிற இடத்திலே நாமும் இனிமேல் இருக்கிறதற்கும்[3] நமக்கு முன் பரலோகத்துக்கு ஏறினார். கடைசிநாளிலே அவர் மிகுந்த வல்லமையாய்த் திரள் தூதர்களோடுங் கூடத் திரும்ப வந்து பரம நித்திய கலியாணத்துக்குத்[4] தம்மை உண்மையாய் விசுவாசிக்கிற நம்மையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளுவார். அப்போது அவருடைய இராச்சியம் எல்லாருக்கு முன்பாக மகிமையாய் வெளியரங்கமாகும். நாமும் அவரோடு கூட அவருடைய ஆசனத்திலுக்காந்து[5] மெய்யாகவே இராசரீகமான ஆசாரியக்

1 சங். ாகக, எ—ய. — 2 பிலி. க, உங. — 3 யோவா. யச, உ. க. — 4 மத். உரு, சு. — 5 அபி. ங, உக. —

கூட்டமாயிருப்போம்[1]. இது நம்மெல்லாருக்குங் கிடைக்கும்படிக்குப் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறின இயேசுநாதர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு மெய்யான விசுவாசத்திலே நம்மெல்லாரையும் மரணபரியந்தங் காப்பாற்றுவாராக! ஆமென்.

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஆறாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. க. பேது. ௪, ௮—௰௧.

இந்த நம்முடைய திருப்வாக்கியத்துக்கு முந்தின வார்த்தைகளாகிய: ஆகையால் சொஸ்தப்புத்தியாயிருந்து ஜெபங்களுக்கு மனத்தெளிவாயிருங்களென்பது நம்முடைய திருபவாக்கியத்தைச் சேர்ந்ததும் இதின் முக்கிய மாத்திரப் பொருளுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு, என் நீதியின் பராபரனே! நான் கூப்பிடுகையில் என்னைக் கேளும்; நெருக்கத்திலிருக்கிற எனக்கு விசாலம் உண்டாக்கினீர்; என்மேல் இரங்கி என் விண்ணப்பத்தைக் கேளுமென்கிற ஜெபத்தின்படியே[2] என்னைக் கேளுமென்கிற பெயரும் அல்லது ஜெபத்தின் ஞாயிறு என்கிற பெயரும் உண்டு. வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கும் நிறைவேறுதல் வருவதற்கும் நடுக்காலத்திலேயிருக்கிறோம். போன வியாழக்கிழமையிலே கர்த்தருடைய வாயினால் பரிசுத்த ஆவியின் வாக்குத்தத்தத்தைப்பற்றிக் கேட்டோம். வருகிற ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே அதின் நிறைவேறுதலைப்பற்றிக் கேட்கப்போகிறோம். இதற்குள்ளே நாம் விழித்திருந்து ஜெபஞ்செய்கிறதினால் பரிசுத்த ஆவியின் பண்டிகைக்கு நம்மை ஆயத்தம்பண்ணுவது மிகவும் பிரயோசனமும் அவசியமுமாயிருக்கும். மேலும் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினாரென்று நாம் கேட்டபடியினாலே நாமும் ஞானப்பிரகாரமாக அவருக்குப்பின் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறும்படிக்கு எப்படி நடக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு நம்முடைய திருபவாக்கியத்தில் பலவிதப் புத்திமதிகளை நமக்குச்

1 க. பே. உ, கூ.—2 சங். ச, க.—

சொல்லுகிறான். அதுகளின்படியே நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால், பரமண்டலங்களுக்கு ஏற ஆசையாயிருக்கிற தெய்வபக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள்

I. பராபரனைக் குறித்தும்,
II. பிறத்தியானைக் குறித்தும்,
III. தாங்கள் கிறிஸ்துவுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தைக் குறித்துந் தங்களை எப்பேர்ப்பட்டவர்களாகக் காண்பிக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்போமாக.

I. பராபரனைக்குறித்து: ஆகையால் (அதாவது எல்லாக் காரியங்களின் முடிவுங் கிட்டிவந்தபடியினாலே) சொஸ்தப்புத்தியாயிருந்து ஜெபங்களுக்கு மனத்தெளிவாயிருங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் [illegible] நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். அதற்கு [illegible] எதிர்கொண்டுபோகிற பரிசுத்த ஆவியின் பண்டிகையினாலும் விசேஷித்த பிரகாரமாக ஏவப்படுகிறோம். ஜெபம் ஏனென்றால் நம்முடைய கன்மலையும் நம்முடைய மீட்புமாகிய கர்த்தரை நோக்கி [illegible] நம்முடைய வாயின் வார்த்தைகளும் நம்முடைய இருதயத்தின் தியானமுமாமே[1]. கர்த்தராகிய பராபரன் நம்முடைய கன்மலையாகையால் முழு நம்பிக்கையோடும், அவர் நம்முடைய மீட்பராகையால் முழு விசுவாசத்தோடும் அவரைச் சேர்ந்து வாயின் வார்த்தைகளினால் மாத்திரமல்ல இருதயத்தின் தியானத்தினாலும் ஆசையினாலுஞ் ஜெபமும் விண்ணப்பமுஞ் செய்யவேண்டும். அது அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கும். நாம் அப்படிச்செய்யும்படிக்குக் கர்த்தராகிய பராபரன் நம்முடைய கன்மலையும் மீட்பருமாயிருக்கிறாரென்று பரிசுத்த ஆவியினால் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்[2]. ஆகையால் நாம் கர்த்தருக்குப் பிரியமான ஜெபம்பண்ணும்படிக்கு அவர் நமக்குத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியையும் இவரைக்கொண்டு நாம் வணங்குகிறவர் இன்னாரென்கிறதை யறிகிற அறிவையுங் கொடுக்கவேண்டுமென்று எல்லாவற்றிற்கும் முந்தக் கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை ஜெபம்பண்ணப் போதித்தால் நம்முடைய ஜெபம் மெய்யாகவே பராபரனுக்குப் பிரியமும் பெலனுள்ளதுமாயிருக்கும். நாம் பராபரனுடைய சந்நிதியில் நின்று அவரோடு ஐக்கியப்பட்டுச் சரியாய்ச் ஜெபம்பண்ணினால் நம

1 சங். ௰௯, ௰௪; ௨௩, ௨.—2 யோவா. ௪, ௨௨; அப். ௰௭, ௨௩.—

ருடைய செபத்தினால் இரக்கமுள்ளவராகிய அவருடைய இருதயத்தை நமக்கென்று இளகப்பண்ணுவோம். ஏனென்றால் அவர்தாம், நெருக்கப்படுகிற நாளிலே நம்மை நோக்கிக்கூப்பிடு, அப்போது உன்னை விடுவிப்போம் என்றும்[1], கேளுங்கள் அப்போது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், தேடுங்கள் அப்போது கண்டடைவீர்கள், தட்டுங்கள் அப்போது உங்களுக்குத் திறக்கப்படுமென்றும்[2], பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருந்தால் எத்தனை அதிகமாய்ப் பரமபிதாவானவர் தம்மைக் கேட்கிறவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பாரென்றும்[3] வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். ஆம், நீதிமானுடைய கருத்துள்ள வேண்டுதல் வெகுபெலனுள்ளதாயிருக்கும்[4] [illegible] செபத்திலே கட்டுதியாய்த் தரித்திரு[5]. கானானேய ஸ்திரீயை அந்தஸ்திரீயைப்போலவும்[6] குருடனை அந்தப் பத்திமையுள்ளவனைப்போலவும்[7] தானியேல் தாவீது என்பவர்களைப்போலவும்[8] இடைவிடாமல் செபம் பண்ணு. நாம் சோம்பேறிகளாயிருந்து செபம்பண்ண மறந்தால் பராபரன் நம்முடைய செபத்துக்குச் செவிகொடுக்கள் உண்டாகும்படிக்கு நிச்சயமாகச் சிலுவையெனுந் துன்பத்தை அனுப்புவார்[9]. ஆகிலும் நாம் செபம்பண்ணுகிறதற்குச் சொஸ்தபுத்தியும் மனத்தெளிவுமிருக்க வேண்டியது அவசியம். அதினிமித்தமாக நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து, உங்கள் இருதயங்களைப் பெருந்திண்டியினாலும் வெறியினாலும் பிழைப்பின் கவலைகளினாலும் பாரமாக்காமல் எல்லாக்காலத்திலுஞ் செபம்பண்ணி விழித்திருங்களென்று நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறார்[10]. ஆனால் கர்த்தரின் கிரியையை நோக்காமலும் அவர் கரங்களின் செய்கையைப் பாராமலுந் தங்கள் விருந்துகளில் சுரமண்டலத்தையுந் தம்புருவையும் மேளத்தையும் நாகசுரத்தையும் மதுபானத்தையும் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கும் மதுவைக் குடிக்கப்பராக்கிரமருக்கும் ஐயோ என்று எழுதியிருக்கிறது[11]. அப்போர்ப்பட்டவர்களாகச் செபம் பண்ணுகிறவர்களெல்லாரும் பராபரனுக்கு அருவருப்பாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் புறம்பான சொஸ்தபுத்தியையும் மனத்தெளிவையும் பற்றி

1 சங். ௬௰, ௰௫.—2 மத். ௭, ௭.—3 லூக். ௰௧, ௰௩.—4 யாக். ௫, ௰௬.—5 ரோம. ௰௨, ௰௨; ௧. தெச. ௫, ௰௭.—6 மத். ௰௫; ௨௨.—7 மாற். ௰, ௪௭. ௪௮.—8 தானி. ௬, ௰; சங். ௫௫, ௰௬. ௰௭; ௱௰௯, ௬௨.—9 ஏசா. ௨௬, ௰௬; யாக். ௫, ௰௩.—10 லூக். ௨௧, ௩௪; ரோம. ௰௩, ௰௩. ௰௪.—11 ஏசா. ௫, ௰௧. ௰௨. ௨௨. ௨௩.—

மாத்திரம் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறதில்லை. அந்தந்தப் பொல்லாத இச்சைகளாலுஞ் சிந்தைகளாலுங் கோபம் விரோதம் பொறாமை பகையினாலும் நிறைந்திருக்கிற புத்தியும் மனதும் அல்லது பிழைப்பின் கவலைகளினால் பாரமாக்கப்பட்ட இருதயமும் பரம்பரைக்கு அசமந்தந் சோம்பல் முதலிய துர்க்குணங்களுள்ள விளையாட்டுப் புத்தியுங் கர்த்தருக்குப் பிரியமாய்ச் செபம்பண்ணுகிறதற்குத் தகுதியற்றதாயிருக்கிறது. அதுக்கு எதிரிடையாக நாம் எல்லாத்திலும் பரிசுத்த ஆவிக்கு இடங்கொடுத்து அவர் நம்முடைய முழு இருதயத்தையும் எல்லாச் சிந்தைகளையும் விருப்பங்களையுங் கர்த்தருடைய திருவசனத்தின் [illegible] கீழ்ப்படுத்தி இப்படியே நம்மைச் சொஸ்தப் புத்தியுஞ் செபங்களுக்கு மனத்தெளிவுமுள்ள நம்மை முழுவதும் ஆளவேண்டுமென்று பிரயாசப்படவேண்டும்.

14. பிறத்தியாரைக் குறித்து. எல்லாத்தைப்பார்க்கிலும் ஒருவருக்கொருவர் உருக்கமான சிநேகமுள்ளவர்களாயிருங்கள், ஏனெனில் சிநேகந் திரளான பாவங்களை மூடும். நீங்கள் முறுமுறுப்பில்லாமல் ஒருவரை ஒருவர் சோதரத்துக்கொண்டு அவனவன் எப்படி வரம்பெற்றிருக்கிறானோ அப்படியே பராபரனுடைய பலவித கிருபையின் நல்ல உக்கிராணக்காரரைப்போல் ஒருவருக்கொருவர் அதினால் உதவியாய் செய்யுங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். சகோதர சிநேகம் இரண்டாம் பலகையிலுள்ள கற்பனைகளின் தொகையும் இயேசுநாதருடைய புதியகற்பனையுமாயிருக்கிறது[1]. மேலும் நாயும் இந்நாட்களிலே விசேஷமாய் கெஞ்சிக்கேட்கிற பரிசுத்த ஆவியானவர் விசுவாசிகளெல்லாரையும் ஒரே ஏகத் திருச்சபையாகவுஞ் சகோதர ஐக்கியமாகவுங் கூட்டிச்சேர்க்கிறார். அப்படியே சீஷர்களும் இயேசுநாதர் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினபிற்பாடு செபத்திலும் வேண்டுதலிலுந் தரித்திருந்ததுந் தவிர ஒருமனப்பட்டவர்களுமாயிருந்தார்கள்[2]. சகோதர சிநேகங் குறைந்துபோனால் பரிசுத்த ஆவி பரிபூரணமாய் நமது பேரில் ஊற்றப்படக்கூடாது. ஆகையால் கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நமக்குச் சகோதர ஐக்கியத்தையுஞ் சிநேகத்தையும் உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று கெஞ்சிக்கேட்கவும் நம்மால் கூடியமட்டிலுஞ் சகோதர சிநேகத்தையும் ஐக்கியத்தையும் காப்பதற்குப் பிரயாசப்பட—

1 யோவா. ௰௩, ௩௪ மு; ௰௫, ௰௨.—2 அப். ௧, ௰௪.—

வுங் கடவோம். திருச்சபையிலே விசுவாசிகளுடைய திரள் கூட்டத்துக்கு ஒரே இருதயமும் ஆத்துமாவும் இருக்கவேண்டும்[1]. தேசத்திலே பிரபுக்களும் நியாயாதிபதிகளும் யோசேப்பைப்போல்[2] பிதாவுடைய பட்சத்தினாலுஞ் சிநேகத்தினாலுங் கீழ்க்குடிகளை ஆளவுங் கீழ்க்குடிகளோ அவர்களுக்குப் பிள்ளைகளைப்போல் சிநேகத்தினாலே கீழ்ப்படிந்திருக்கவும் வேண்டும். வீட்டிலே பராபரனுக்கும் மனிதருக்கும் முன்பாக மூன்று காரியங்கள் பிரியமாயிருக்குது. அவைகளாவன: சகோதரர் ஒருமனப்பாடாயிருக்கிறதும், அயல் வீட்டார் சிநேகமாயிருக்கிறதும், புருஷன் பெண்சாதியும் அந்நியோந்நியமாயிருக்கிறதுந் தானே[3]. அங்கே கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ஆசீர்வாதத்தையுஞ் சீவனையுங் கட்டளையிடுகிறார்[4]. ஆனால் திருச்சபையிலுந் தேசத்திலும் வீட்டிலுஞ் சிநேகம் ஆளுகை செய்யாதேபோனால் எல்லாம் அழுந்தும் முறிந்தும் போகிறது. மேலும் நாம் எல்லாத்தையும்பார்க்கிலும் ஒருவருக்கொருவர் கிருத்தாள சிநேகமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்பதற்கு முகாந்தரமென்னவென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் கூட்டிச்சேர்த்து, சிநேகந் திரள் பாவங்களை மூடுமென்கிறான். அதற்கு அர்த்தம், சிநேகம் நீண்டசாந்தமுந் தயவுமாயிருக்கிறது, அது எல்லாத்தையும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறது, எல்லாத்தையும் சும்புது, மற்றவர்களுடைய பெலவீனங்களையுங் குறைவுகளையும் ஆம், திரள் பாவங்களையுஞ் சகிக்குது[5]. அப்படியே சாலோமோனும், பகை வழக்குகளை எழுப்பும், சிநேகமோ சகல மீறுதல்களையும் மூடுமென்கிறான்[6]. ஆகிலுஞ் சாலோமோனும் பேதுருவும் பராபரனுடைய நியாயத்தீர்ப்பைப்பற்றி இதிலே பேசுகிறதில்லை. ஏனென்றால் பராபரனுடைய நியாயத்தீர்ப்பிலே இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய புண்ணியம் நம்முடைய திரள் பாவங்களை மூடுகிறதே ஒழிய நம்முடைய சிநேகம் அதுகளை மூடுகிறதில்லை. ஆனால் நாம் மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினால் முதலாவது இயேசுநாதர் தம்மை உண்மையாய் விசுவாசிக்கிறவர்களாகிய நம்முடைய திரள் பாவங்களை மூடினாரென்பது வெளிப்படுகுது[7]. இரண்டாவது சிநேகத்தினால் நாம் நம்முடைய பாவங்களையல்ல, மற்றவர்களுடைய பாவங்களையே எட்டாத் தூரப்பண்ணி

1 அப். ச, ருஉ.—2 க. மோ. சக, சஉ மு.—3 சீரா. உரு, க.உ.—4 சங். ாகூங, ங.—5 க. கொரி. ௰ங, ச. எ.—6 வாக். ௰, ௰உ.—7 லூக். எ, சஎ—௪ௗ.—

யின்படி மூடுகிறோம். யோசேப்பு தன்சகோதரருக்குச் செய்ததுபோல்[1] சிநேகம் மற்றவர்களுடைய பாவங்களையுந் தப்பிதங்களையும் மன்னித்து அவைகளை மறந்துபோகிறது. சேம் யாப்பேத்து என்பவர்கள் ஒரு வஸ்திரத்தை எடுத்துத் தங்கள் இருவரின் தோள் மேலும் போட்டுக்கொண்டு பின்னிட்டுவந்து தங்கள் தகப்பனுடைய நிருவாணத்தை எப்படி மூடினார்களோ[2] அப்படியே சிநேகம் மற்றவர்களுடைய பாவத்தை மூடுகிறது. மேலுஞ் சிநேகத்தினால் எவ்விதமும் முறுமுறுப்பில்லாமல் ஒருவரையொருவர் சேர்த்துக்கொள்ளுங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஆம், பரதேசிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள மறவாதிருங்கள், அதினால் சிலர் அறியாமல் தேவதூதரைச் சேர்த்துக்கொண்டதுண்டு[3]. இராகாப்பென்பவள் விசுவாசத்தினால் தனக்குண்டான சிநேகத்தோடு அந்த இரண்டு வேவுகாரரைத் தன்வீட்டில் ஏற்றுக்கொண்டதினால் இரட்சிக்கப்பட்டாள்[4]. சகேயு இயேசுநாதரைத் தன்வீட்டில் ஏற்றுக்கொண்டதினால் அவனுடைய வீட்டுக்கு இரட்சிப்புண்டாச்சுது[5]. மார்தாள் தன் வீட்டிலே இயேசுநாதருக்கு ஊழியஞ் செய்ததினால் அவளுக்கு நற்கீர்த்தியுண்டாச்சுது[6]. நாபால் என்பவனோ தாவீதுக்கும் அவன் தோழருக்கும் இரக்கஞ்செய்யாமற் போனதினால் கெட்டமரணமாய் மரித்தான்[7]. முறுமுறுப்பில்லாமல் நாம் ஒருவரையொருவர் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதேனென்றால் சந்தோஷமாய்க் கொடுக்கிறவனைப் பராபரன் சிநேகிக்கிறார்[8]. கடைசியாகப் பராபரன் நமக்குக்கொடுத்த பற்பல வரங்களினால் நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஊழியஞ்செய்யக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் நாம் பெற்றிருக்கிற வரங்களைப் பராபரன் நமக்குச் சொந்தமாகக் கொடுக்காமல் அதுகளை நாம் பராபரனுடைய பற்பல கிருபையின் நல்ல உக்கிராணக்காரராகச் சகோதரருடைய பிரயோசனத்துக்கென்று ஆதாயப்படுத்தவேண்டுமென்றிருக்கிறார். மேலும் பராபரன் ஒருவனுக்கே எல்லாவரங்களையுங் கொடுக்காமல் தம்முடைய வரங்களை மனுஷர்களுக்குள் பலவிதமாய்ப் பகிர்ந்துகொடுக்கிறார்[9]. ஆகையால் அவர் எனக்குக்கொடுத்த வரங்கள் மற்ற

1 க. மோ. ருய, ௰௯ மு.—2 க. மோ. கூ, உங.—3 எபி. ௰ங, உ; க. மோ. ௰அ, ங; ௰க, உ.—4 யோசு. உ, ச மு.—5 லூக். ௰௯, கூ.—6 லூக். ௰, சய.—7 க. சாமு. உரு, ௨ மு; லூக். ௬, ௩உ மு.—8 உ. கொரி. கூ, எ.—9 மத். உரு, ௰௫.—

ளர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அவர் கொடுத்த வரங்களோ எவருக்கும் வேண்டியவைகளாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒரு கை மற்றக் கையைக் கருதுகிறது[1]. நாம் பராபரனுடைய பலவித கிருபையின் உக்கிராணக்காரராயிருக்கிறபடியினாலே நாம் நம்முடைய உக்கிராண வேலையைப்பற்றிக் கடைசியிலே பராபரனுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் குறித்து நாம் பின்னையும் கேட்கிறோம்.

III. நாம் கிறிஸ்துவுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தைக் குறித்து. ஒருவன் பேசினால் பராபரனுடைய வாக்கியங்களாய்ப் பேசக்கடவான். ஒருவன் ஊழியஞ்செய்தால் பராபரன் கொடுக்கிற பெலத்தால் செய்யக்கடவான். எல்லாத்திலும் பராபரன் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் மகிமைப்படும் பொருட்டாகத்தானே. அவருக்கு என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களிலும் மகிமையும் பெலனும் உண்டாயிருக்கிறது. ஆமென் என்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லி முடிக்கிறான். பராபரன் நமக்குக் கொடுக்கிற எல்லாவரங்களும் இரண்டு விதமாயிருக்கிறது. அதாவது, திருவசனத்தின் ஊழியமும் கிரியையின் ஊழியமுந்தான். திருவசனத்தை வெளியரங்கமாகவாவது வீட்டுக்கு வீடாகவாவது[2] தங்கள் உத்தியோகத்தின்படிப் போதிக்கிறவர்களெல்லாரும் தங்களுடைய போதகங்களும் வார்த்தைகளும் எல்லாம் பராபரனுடைய திருவசனத்துக்கும் விசுவாசப்பிரமாணத்துக்கும் ஒத்ததாயிருக்கிறதென்று[3] நிச்சயித்திருக்கவேண்டும். பலவித அந்நியப் போதகங்களால் அலைபுண்டு திரியாதிருங்கள். ஏனென்றால் இருதயம் கிருபையினாலே திடப்படுகிறது நல்லது[4]. பராபரனுடைய திருவசனத்திலே உறுதிப்படாதவர்கள் போதகராகாவிட்டால் தாவிளை[5]. ஏனென்றால் அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய போதகத்தினால் திருச்சபையும் ஆத்துமாக்களும் மோசம் போக்கப்படும். ஒரு விசேஷித்த காரியத்திலே திருவசனத்தின் அர்த்தம் இன்னதென்று நாம் அறியாதேபோனால், நாம் அதை மனத்தாழ்மையாய் நீக்கையிட்டு அதிக பத்திவைராக்கியத்துடனே வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் நலம். தேவ ஊழியக்காரர் பழைய புதிய ஏற்பாடாகிய தங்கள் பொக்கிஷத்திலே புதியதுகளையும் பழையதுகளையும் எடுக்கிற வீட்டெசமானாகிய மனுஷனுக்கொப்பாயிருக்கவேண்டும்[6]. அவர்

[1] க. கொரி. ௰௨, ௨௰௧.—[2] அப். ௨௰, ௨௰.—[3] ரோம். ௰௨, ௬.—[4] எபி. ௰௩, ௯.—[5] யாக். ௩, ௧.—[6] மத். ௰௩, ௫௨—

களைப்பற்றி விசேஷமாய், இந்தப் புஸ்தகத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளோடே யாதொருத்தன் கூட்டினால் அவன் மேல் பராபரன் இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்ட வாதைகளைக் கூட்டுவாரென்றும், யாதொருத்தன் இந்தத் தீர்க்கதரிசனப் புஸ்தகத்தின் வார்த்தைகளில் எடுத்துப்போட்டால் பராபரன் ஜீவபுஸ்தகத்திலும் பரிசுத்த பட்டணத்திலும் இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவைகளிலும் அவன் பங்கை எடுத்துப்போடுவாரென்றும் எழுதியிருக்கிறது[1]. மேலும் பராபரன் தங்களுக்குக் கொடுக்கிற பெலத்தாலே ஒழிய தங்கள் உத்தியோகத்தைச் செய்து முடிக்கக் கூடாதென்று தெய்வ ஊழியக்காரரும் நினைத்துக்கொண்டு தங்கள் ஊழியத்துக்குப் பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தையும் ஒத்தாசையையும் அடையும்படிக்குக் கருத்தாய்ச் செபம்பண்ணவேண்டும்[2]. இதுவே மற்ற ஊழியமாகிய கிரியையின் ஊழியத்தையும் பற்றிச்சொல்லியிருக்கிறது. இந்தக் கிரியையின் ஊழியம் பலவிதமாயிருக்கிறது. இக்கறவர்களையும் வியாதியாளர்களையும் அவர்களுடைய உபத்திரவத்திலே சந்தித்திருக்கிறதும்[2], அவர்களுக்கும் ... களுக்கும் சகல சரீர இக்கட்டிலேயும் ஒத்தாசையாயிருந்து உபகாரம்பண்ணுகிறதும் அதுகளில் ஒன்று. தன்னுடையவர்களையும் விசேஷமாய்த் தன் வீட்டாரையும் பராமரிக்கிறது ஒன்று[3]. திருச்சபையையுந் தேசத்தையும் வீட்டையும் ஆளுகிறது ஒன்று. நம்மில் ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனவன் விசேஷித்த ஊழியம் பராபரனால் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நம்மில் ஒருத்தனாகிலும் தன்சொந்த பெலத்தினாலும் புத்தியினாலுந்தான் வேண்டுமென்றிருக்கிறதினாலும் ஒழுங்கினாலும் செய்து முடிக்கவே கூடாது[4]. ஏனென்றால் என்னையல்லாமல் நீங்கள் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாதென்று நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து சொல்லுகிறார்[5]. ஆகையால் நாம் பராபரன் நமக்குக்கொடுத்திராத அந்நியவேலைகளுக்குள்ளும் ஊழியத்துக்குள்ளும் படாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்[6]. ஏனென்றால் அதற்காக நமக்குப் பராபரனுடைய வாக்குத்தத்தமும் ஆசீர்வாதமும் இல்லை. ஆனால் பராபரன் நமக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிற நம்முடைய ஊழியத்தை நாம் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாகப் பராபரனுடை

[1] அதி. ௨௨, ௰௮. ௰௯.—[2] யாக். ௫, ௨௰.—[3] க. தீமோ. ௫, ௮.—[4] ரோம். ௯, ௰௬.—[5] யோவா. ௰௫, ௫.—[6] உ. கொரி. ௰, ௰௩—

ஊழிமைக்கென்றும் மற்றவர்களுடைய பிரயோசனத்துக்கென்றும்நம்முடையசொந்த இரட்சிப்புக்கென்றும்உண்மையாய்ச் செய்து முடிக்க மிகுந்த தைரியத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் விசுவாசத்தோடும் இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய்ப் பராபரனண்டையில் சேர்ந்துவந்து கெஞ்சிக்கேட்டால், ஊழியத்தை நமக்குக்கொடுத்தவராகிய அவர் அதற்குவேண்டிய பக்தியையும் பெலத்தையுஞ் சகல வரங்களையுங் கொடுப்பாரென்று நிச்சயித்திருக்கலாம்[1]. மேலும் நாம் நம்முடைய மன்றாட்டின்படியே பராபரனுடைய பரிபூரணத்தால் கிருபையின்மேல் கிருபையையும் பெற்றுக்கொள்ளும் போதெல்லாம்[2] நாம் இனிமேல் பெற்றிராதவர்கள்போல் பெருமைபாராட்டுவோமோ[3]. பெருமைபாராட்டக் கூடாது. நாம் நம்முடைய ஊழியத்துக்கென்றும் பெற்றுக்கொள்ளுகிற சகல கிருபையின் வரங்களுக்காகவும் இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய் நம்முடைய பரம பிதாவாகிய பராபரனுக்கு என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களிலும் மகிமையையும் ஸ்தோத்திரத்தையுந் துதியையுஞ் செலுத்துவோமாக. அதற்கு நாம் விசுவாசத்தினாலும் நம்பிக்கையினாலும் எப்படி ஆமென் என்று சொல்லுகிறோமோ அப்படியே பரமண்டலங்களிலிருக்கிற திரியேக பராபரன் நம்முடைய மன்றாட்டைக்கேட்டு ஏற்றுக்கொண்டு ஆமென், அப்படியாகும் என்று சொல்லக்கடவார். ஆமென்.

பெந்தேகோஸ்தே பண்டிகையின் முதல் நாள்.

திருப. அப். ௨, ௧—௰௩.

(விஸ்தரிப்பு.)

ஒவ்வொரு பெரியபண்டிகையின் முதல் நாளிலே நாம் அந்த நாளிலே நடந்த ஞானசரித்திரத்தையும் பராபரன் அதிலே செய்த பெரிய கிருபையுள்ள கிரியையையுங் குறித்துத் தானே சிந்தித்துத்தியானம்பண்ணுவது தகுதியாமே. நாம் இன்றைய தினத்திலே கொண்டாடுகிற பெரிய பண்டிகையின் நாளிலும் நாம் அப்படிச்செய்யும்படியான நற்சமயத்

1 ௧. யோவா. ௩, ௨௨; ௫, ௰௪, ௰௫. — 2 யோவா. ௧, ௰௬. — 3 ௧. கொரி. ௪, ௭. —

தை நமது கிருபவாக்கியம் நமக்குக்கொடுக்கிறது. ஏனென்றால் அதிலே பெந்தேகோஸ்தே என்கிற பெரிய நாளிலே நடந்தசரித்திரம் நமக்கு விவரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கர்த்தர் பரத்துக்கு எழுந்த நாள்முதல் எருசலேமிலிருந்த அவருடைய அப்போஸ்தலருஞ் சீஷப்பிள்ளைகளும் ஒரு மனைவி தன்மணவாளனுக்குக் காத்திருக்கிறதுபோலச் செபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் பத்துநாளாகத் தங்கள் பரம மணவாளனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குக் காத்திருந்தார்கள். அப்போது பெந்தேகோஸ்தே நாள் நிறைவேறுகையில் இயேசுநாதர் ஆவியிலேவந்து பூமியிலுள்ள தம்முடைய திருச்சபையோடு சேர்ந்து ஆவிக்குரிய கலியாணத்தை நடப்பித்தார். இதுதான் இந்தப்பண்டிகையின் மேன்மையுள்ள அர்த்தம். — நாம் சிந்திக்கப்போகிற கிருபவாக்கியத்தில் இரண்டு விசேஷித்த காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறது. கர்த்தர் தம்முடைய விசுவாசிகளின் பேரிலே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை ஊற்றினதாகிய அவருடைய கிரியையும் விசுவாசிகளுடைய கூட்டம் பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபாஷைகளில் பேசினதாகிய திருச்சபையின் ஸ்தோத்திர பலியுமாமே. மணவாளனாகிய அவர் வந்து திருச்சபையாகிய மணவாட்டியினிடத்தில் உள்பிரவேசிக்கிறார். மனைவியாகிய திருச்சபையோ அவரை ஏற்றுக்கொண்டு களிகூர்ந்து, என் நேசர் என்னுடையவர், நான் அவருடையவளுமாயிருக்கிறேனென்று ஸ்தோத்திரிக்கிறாள்[1]. இதின்படியே நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினாலே நம்முடைய கிருபவாக்கியத்தைப் பரிசோதிப்போமாக. கர்த்தர்தாமே பெந்தேகோஸ்தேயிலே நடந்தசரித்திரம் நாம் நம்முடைய இருதயங்களிலே கண்டு அநுபவிக்கும் நம்முடைய சொந்த சரித்திரமாகும்படிக்குத் தம்முடைய திருவசனத்தைக் கொண்டு தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நமக்குக் கொடுப்பாராக.

பெந்தேகோஸ்தேயின் நாள் நிறைவேறுகையில் எல்லாரும் ஏகமனதாய் ஒருமித்திருந்தார்கள். நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம்பண்ணப்படுவீர்கள், அது வெகுநாளைக்குப் பிற்பாடல்லவென்று[2] கர்த்தர்சொன்ன நாள் உதித்திருந்தது. அது சாதாரண நாளாயிராமல் இஸ்ரவேல் சனத்தாருக்கு ஒரு விசேஷித்த பண்டிகைநாளாயிருந்தது. ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே[3] இஸ்ர

1 உன்னத. ௨, ௰௬; ௬, ௩. — 2 அப். ௧, ௫. — 3 ௩. மோ. ௨௩, ௰௫. —

வேல் சனங்கள் பஸ்காவின் பண்டிகையிலே அறுப்பின் முதற்பலனாகிய ஒரு கதிர்க்கட்டைப் பராபரனுக்குக் காணிக்கையாக வைத்த ஓய்வுநாளுக்குப்பின்னான அந்தமறுநாள் முதற்கொண்டு எண்ணத்துவக்கி ஏழுவாரங்களைச் சரியாகப் போகவிட்டு ஏழாம் ஓய்வுநாளுக்குப்பின்னான மறுநாளாகிய பெந்தெகொஸ்தே அதாவது ஐம்பதாம் நாள்மட்டும் எண்ணிப் பெந்தெகொஸ்தேயின் நாளிலே அறுப்பு முடிந்ததற்காக ஸ்தோத்திரபலியாய்த் தங்களுடைய எல்லாவசஸ்தலங்களிலுமிருந்து இரண்டிரண்டு அப்பங்களைக் காணிக்கையாகக் கொண்டுவரவேண்டியதாயிருந்தது. பராபரனுடைய குமாரனும் கன்னிமரியாளுடைய குமாரனுமாகிய இயேசுவென்று மரித்துயிர்த்தெழுந்த இரட்சிப்பினுடைய அவ்வருஷத்திலே எல்லா விரைமணிகளிலும் விலையேறப்பெற்ற மணி பஸ்காவின் பண்டிகையிலே பூமியில் விதைக்கப்பட்டது. இயேசுநாதராகிய பரம கோதும்பை மணி நிலத்துக்குள் விழுந்து மரித்தது. எதற்காக என்றால் அது தனித்திராமல் மரித்ததினாலே வெகு மணிகொடுக்கும்படிக்குத்தானே[1]. அவ்வருஷத்தின் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலே மெய்யான பெந்தெகோஸ்தேயின் அப்பங்கள் காணிக்கையாகவைக்கப்பட்டது. கதிரிலிருந்து அப்பம் எப்படி வருகுதோ, அப்படியே பஸ்காபண்டிகையின் ஆசீர்வாதத்திலிருந்து பெந்தெகோஸ்தே பண்டிகையின் ஆசீர்வாதமும் பிறக்கிறது. உயிர்த்தெழுந்த இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய விசுவாசிகளின் கூட்டத்துக்குத் தம்முடைய ஆவியையுஞ் சீவனையுங் கொடுத்துப் பூமியிலுள்ள பராபரனுடைய ஞான அறுப்பைச் செய்து முடித்தார்[2]. திருச்சபையாகிய இந்த ஞான அறுப்பின் அப்பமானது கிறிஸ்துவாகிய ஏகக்கோதும்பை மணியிலிருந்து[3] பிறந்த திரளான விளைமணிகளால் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டது. — பெந்தெகோஸ்தேயின் பண்டிகைக்கு வேறொரு விசேஷித்த அர்த்தமுமிருந்தது. ஏனென்றால் இஸ்ரவேல் புத்திரர் எகிப்தின் அடிமைத்தனத்துக்கு விடுதலையாக்கப்பட்ட ஐம்பது நாளைக்குப் பிற்பாடு சீனாய்மலையண்டைக்குச் சேர்ந்துவந்தார்கள். அங்கே பராபரன் அந்தச் சனத்தைநோக்கி, நான் உங்களைக் கழுகுகளுடைய செட்டைகளின் மேலே சுமந்து உங்களை நம்மண்டையில் சேர்த்தோமென்று சொல்லித் தம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்தை

1 யோவா. ௧௨, ௨௪. — 2 யோவா. ௪, ௩௫. ௬. — 3 யோவா. ௧௨, ௨௪. —

அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களைத் தமக்குச் சொந்தமான சனமாகத் தெரிந்துகொண்டார். ஆனால் நியாயப்பிரமாணம் ஆவியின் சீப்புக்கமாயிருந்தும்[1], அது பரிசுத்தமும் பராபரனுடைய ஐக்கியத்தில் பாக்கியமுமான சனத்தை உண்டாக்கத் தக்கதாயிருந்ததில்லை[2]. ஆகையால் எரேமியா தீர்க்கதரிசி பின்வருங் காலத்தைப்பற்றி, இதோ நாட்கள் வருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், அப்போது இஸ்ரவேலின் வீட்டோடும் யூதாவின் வீட்டோடும் புதுஉடம்படிக்கைபண்ணுவோம். அதாவது, நாம் நம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்கள் உள்ளத்திலே கொடுத்து அதை அவர்களிருதயத்திலெழுதி அவர்களுக்குப் பராபரனாயிருப்போம், அவர்கள் நமக்குச் சனமுமாயிருப்பார்களென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறாரென்கிறதாகத் தீர்க்கதரிசனமுரைத்தார்[3]. பராபரன் முன்னறிவித்த அந்தக்காலம் பெந்தெகொஸ்தே என்கிற பெரிய நாளிலே நிறைவேறிற்று. ஏனென்றால் ஐம்பதுநாளுக்குமுன் மெய்யான பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசுநாதர் பலியாக அடிக்கப்பட்டுப் பராபரனுடைய குமாரனாகிய தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தினால் மீட்கிறவிட்டுக்கதவை உண்டுபண்ணியிருந்தார். அப்போது மீட்டிரட்சிக்கப்பட்ட சனம் மெய்யாகவே பராபரனண்டைக்குச் சேர்க்கப்படக் கூடியதாயிருந்தது[4]. நம்முடைய இரட்சகர் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய ஆவியாகிய பரிசுத்த ஆவியின் கிரியைம் இனிமேல் அவருடைய பலியினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களுக்குக்கிடைக்கிற நித்திய நன்மையாயிருக்கிறது. ஆகையால் பெந்தெகொஸ்தேயின் நாள் மெய்யாகவே பெரிய மேன்மையுள்ள நாளாயிருக்கிறது. அந்தநாளிலே சீஷர்களெல்லாரும் ஏகமனதாய் ஒருமித்திருந்தார்கள். — எங்கே இருந்தார்களென்பது சொல்லியிருக்கவில்லை. ஒருவேளை மாற்கு என்கிற யோவானுடைய தாயாகிய மரியாள் வீட்டிலே அந்தச்சமயத்திலுங் கூடியிருந்திருக்கலாம்[5]. பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர் மாத்திரமல்ல, சுவிசேஷப்புஸ்தகத்திலே அடிக்கடிச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தஸ்திரீகளும் இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளும் அவர் சகோதரரும் மற்ற விசுவாசிகளும் ஒருமனப்பட்டுக் கூடியிருந்து, பிற்பாடு அவர்களெல்லாரும் யோவேல் உரைத்த

1 ரோம. ௭, ௧௪; சங். ௱௧௯. — 2 எபி. ௭. ௧௯. — 3 எரே. ௩௧, ௩௧—௩௩. — 4 எபே. ௨, ௧௮. — 5 அப். ௧௨, ௧௨. —

திர்க்கதரிசனத்தின்படியே[1] பரிசுத்த ஆவியினால் நிறையப்பட்டார்கள்[2]. பரிசுத்த ஆவியானவர் பரிசுத்தவான்களுடைய ஐக்கியமாகிய திருச்சபையின் ஆவியாயிருக்கிறபடியினாலே, அவர் விசுவாசிகள் ஒருமனப்பட்டு ஒன்றுகூடிச்சேருகிறார்களோ அங்கே பரிபூரணமாக ஊற்றப்படுகிறார். இது நம்மையும் பற்றிச்சொல்லியிருக்கிறது. நாம் எல்லாரும் ஒரே சகோதரக் கூட்டமாக ஒருமனப்பட்டிருந்தாலே ஒழிய பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குள் தம்முடைய இருப்பை முழுமையும் பரிபூரணமுமாய் காட்டமாட்டார்.

அப்போது திசைப்பிலே ஓடிவருகிற பெலத்த காற்றைப்போல் ஒரு முழக்கம் வானத்திலிருந்து உண்டாகி, அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த வீட்டை முழுவதும் நிரப்பிற்று. அக்கினியின் நாக்குகள் போலப் பிரிக்கப்பட்ட நாக்குகள் அவர்களுக்குக்காணப்பட்டு அவர்களில் ஒவ்வொருவன் மேல் வந்திருந்தது. யோர்தான் நதியண்டையிலே பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுநாதர் பேரிலே இறங்கின போது, யோவான்ஸ்நானகன் ஒரு புறாப்போல் இறங்கி அவர் மேல் வருகிறதைக்கண்டான்[3]. அப்படியே பெந்தெகொஸ்தேயின் நாளிலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய திருச்சபையின் மேல்காண்கிற வேறொரு ரூபமான அடையாளத்தைக்கொண்டு இறங்கிவந்தார். அதிலும் பாவமற்றவராகிய இயேசுவின்பேரிலே புறாவைப்போல் அவர் இறங்கின பிரகாரமாய்ப் பாவிகளான சீஷர்கள் மேல்வராமல் காற்றின் முழக்கத்தோடும் அக்கினிநாக்குகளோடும் அவர்கள் மேல் வந்தார். ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் பாவிகளாகிய நம்மிடத்தில் வாசம்பண்ணும்படிக்கு, மாம்சமாகிய நம்முடைய பழைய மனிதன் முந்திப்பலவந்தமாய்ப் பிடிக்கப்படவும் மேற்கொள்ளப்படவும் வேண்டும். இயேசுநாதர் ஏறின பரமண்டலங்களிலிருந்து அவர் புறப்பட்டுப் பூமியிலுள்ள மனுஷர்களுடைய இருதயங்களில் உட்பிரவேசிக்கிறார். மேலுங் காற்றைப்போல் வந்தார். ஏனென்றால் சருவத்திற்கும்வல்ல சிருஷ்டிகராகிய பராபரன் மனுஷர்களுடைய நாசியிலே ஜீவனின் சுவாசத்தை ஊதினது முதற்கொண்டு[4] சுவாசம் அல்லது காற்று பரிசுத்த ஆவிக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது[5]. பெலத்த காற்றைப்போலிருந்த அந்த முழக்கம் முழங்குகையில் பரிசுத்த ஆவியானவர் சொந்த

1 யோவே. ௩, ௧௰. —2 அப். ௧, ௧௪—௰௫.—3 மத். ௩, ௰௬.—4 ௧. மோ. ௨, ௭.—5 எசேக். ௩௭, ௯; யோவா. ௩, ௮; ௨௰, ௨௨.—

அந்த வீட்டிலே இருந்த [illegible]களெல்லாரையுந் தொட்டுப்பிடித்து நிரப்பிற்று. முற்காலத்திலே கர்த்தருடைய மகிமை உடன்படிக்கையின் கூடாரத்தையுந் தேவாலயத்தையும் எப்படி நிரப்பினதோ அப்படியே அது அப்போது இயேசுநாதருடைய நாமத்[illegible]ளை உண்மையாய் விசுவாசித்தவர்களாகிய சீஷர்க[illegible] அந்தவீட்டை நிரப்பிற்று[1]. கேட்கப்பட்ட அந்த [illegible] தவிரக் காணப்பட்ட அடையாளமும் உ[illegible]றது. அக்கினியின் நாக்குகள் போலப் பிரிக்கப்பட்ட [illegible]க்குகள் அவர்களுக்குக் காணப்பட்டு அவர்களில் ஒவ்வொருவன் மேலும் வந்திருந்தது. பரமண்டலங்களிலிருந்து வந்த அற்புதமுள்ள அக்கினி ஒன்றாகவும் அநேகமாகவும் இருந்தது. எத்தனை சீஷர்களிருந்தார்களோ அத்தனை அநேக நாக்குகளாகப் பரிசுத்த ஆவியாகிய அக்கினி பிரிந்தது. அந்த நாக்குகள் சீஷர்களுடைய தலைகளைத்தொடுகையில் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் ஞானஸ்நானம்பண்ணப்பட்டார்கள்[2]. அப்படியே, ஆண்டவர் நியாயத்தின் ஆவியினாலுஞ் சுத்திகரிப்பின் ஆவியினாலுஞ் சீயோன் குமாரத்திகளின் அசுத்தத்தைக் கழுவி எருசலேமின் இரத்தப்பழிகளை அதின் நடுவிலிருந்து நீக்கிப்போட்டபோது சீயோனில் மீந்து எருசலேமில் மீதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறவன் பரிசுத்தனென்று அழைக்கப்படுவானென்கிற ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறிற்று[3]. மேலும் பரிசுத்த ஆவியினுடைய அந்த அக்கினியின் நாக்குகள் சீஷர்களைத்தொட்டதினால் அவர்களுடைய சொந்த நாக்குகளும் பற்றியெரியத் தொடங்கிற்று. ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுடைய ஆவியோடே ஒன்றாக இசைந்தார். நாவுமானது நெருப்புத்தான். அது நரகத்தால் கொளுத்தப்படும்போது சரீரமனைத்தையுங் கறைப்படுத்தி நம்முடைய ஆயுசின் சக்கரத்தைக்கொளுத்தும்[4]. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியினால் அது கொளுத்தப்பட்டால், அதினால் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவை அறிக்கையிட்டு மகிமைப்படுத்தும்படிக்கு அது சரீர ஆத்துமாவின் எல்லாப் பெலன்களையும் எழுப்பிவிடுகிறது. சீஷர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலே அப்படிச் செய்தார்களென்று பின்னேயுங் கேட்கிறோம்.

எல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிறையப்பட்டு ஆவி[illegible] அவர்களுக்கு விளம்பங்கொடுத்தபடி மறுபாஷைகளிலே பே

1 யோவா. ௨, ௨௩; அப். ௬, ௩௩.—2 அப். ௧, ௫; லூக். ௩, ௰௬.—3 ஏசா. ௪, ௩. ௪.—4 யாக். ௩, ௬.—

சத்துவக்கிறார்கள். அவர்கள் [illegible]த்தில் ஏற்[illegible]னசெய்யப்பட்ட தென்றுந் தாங்களே என்னசெ[illegible]தார்களென்றும் இந்தவசனத்தினால் அறிகிறோம். சீஷர்கள் [illegible] சத்தியத்தினுடைய ஆவியாகிய தேற்றரவாளன் என்பவரால் எல்லாச் சத்தியத்துக்குள்ளும் வழிநடத்தப்பட்டார்கள். [illegible] ஆவியானவர் அவர்களுக்குள்ளே இயேசுகிறிஸ்துவை [illegible]மைப்படுத்தினார்[1]. பரிசுத்த ஆவிக்குள்ளே சீஷர்க[illegible] கிறிஸ்துவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தின் அ[illegible] நீளமும் ஆழமும் உயரமும் இன்னதென்றும்[2] பழைய ஏற்பாட்டுக்கும் புதியஏற்பாட்டுக்குமுள்ள சம்பந்தம் இன்னதென்றும் தீர்க்கதரிசனங்களுடைய நிறைவேறுதல் இன்னதென்றும் உணர்ந்தறிந்தார்கள். மேலும் பரிசுத்த ஆவியினால் அவர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தை லோகத்தாருக்குள் எல்லாத் தைரியத்தோடும் பிரசங்கிக்கப்பெலன் பெற்றுக்கொண்டார்கள். பரிசுத்த ஆவியினால் அவர்களுடைய இருதயங்கள் சாந்தமடைந்து சம்பாதிக்க சமாதானத்துக்குப் பங்குள்ளதாயிற்று[3]. அவரால் நிறையப்பட்டுச் சீஷர்கள் இனிமேல் இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் அவருடைய இ[illegible]த்தைப் பிரசித்தம் பண்ணுகிறதற்காக வல்லமையுள்ள கிரியைகளையும் வல்லமையுள்ள செயல்களையுஞ் செய்துகொண்டுவந்தார்கள்[4]. பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தினால் இயேசுநாதரைப் பின்சென்று கர்த்தரைப்போல அவர்களும் உபத்திரவங்களின் வழியாய் மகிமைக்குள் பிரவேசித்தார்கள்[5]. மேலுங் கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே அவர்கள் உள்ளத்திலிருந்து ஜீவனுள்ள தண்ணீர் நதிகள் ஓடிற்று[6]. ஏனென்றால் ஆவிதங்களுக்கு விளம்பக்கொடுத்தபடி மறுபாஷைகளிலே பேசத்துவக்கினார்கள். அதுவரைக்கும் இயேசுவின் வாயினால் அவர்களோடேபேசின பரிசுத்த ஆவியானவர் அதுமுதற்கொண்டு அவர்களிலிருந்து பேசத்தொடங்கினார்[7]. என்னத்தைப் பேசினார்களென்றால், பராபரனுடைய மகத்துவங்களைத்தான் (ωக-ம் வசனம்). நாவு பராபரனுடைய ஸ்தோத்திரத்துக்கென்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டது[8]. பராபரனுடைய ஸ்தோத்திரத்துக்கென்று பரிசுத்த ஆவியானவர் சீஷர்களுடைய நாவுகளைப் புதிதாக்கினார். மோசே மீரியாம் என்ப

1 யோவா. ௰௬, ௭. ௰௩. ௰௪.—2 எபே. ௩, ௰௮.—3 யோவா. ௰௪, ௨௭; ௰௬, ௩௩.—4 யோவா. ௰௪, ௰௨—௰௪; ௰௫, ௰௬.—5 யோவா. ௰௫, ௨௬. ௨௰; ௰௬, ௨௰௨.—6 யோவா. ௭, ௩௭—௩௯.—7 யோவா. ௰௪, ௰௬.—8 யாக். ௩, ௯.—

வர்களும் பராபர[illegible]க்குடைய வல்லமையுள்ள கையினால் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள[illegible]த்தில் செய்த காரியத்தின் இரட்சிப்புக்காக ஸ்தோத்திரித்தார்கள்[1]. எவ்வளவு அதிகமாய்ச் சீஷர்கள் பெந்தேகோ[illegible]நா[illegible]லே பராபரன் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் எல்லா[illegible]களுக்காகவுஞ் செய்து முடித்த ஆத்துமாவின் இர[illegible]புக்காக அவரை ஸ்தோத்திரித்திருப்பார்கள். அத்தோடு[illegible] விசேஷித்த பெரிய அற்புதமும் நடந்தது. ஏ[illegible]ல சீஷர்கள் தாங்கள் ஒருபோதும் படித்திராத, [illegible]கர் ஏலாமியர் முதலியவர்களுடைய பாஷைகளிலே பேசிப் பராபரனை ஸ்தோத்திரித்தார்கள். நம்முடைய திருப்பவாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிற அந்தப் பலவிதமான தேசத்தார் எல்லாருஞ் சீஷர்களைத் தாங்கள் தாங்கள் பிறந்த தேசங்களின் பாஷைகளிலே பராபரனுடைய மகத்துவங்களைப் பேசக் கேட்டார்கள்[2]. இயேசுநாதர் எல்லாச் சனங்களுக்கும் இராசாவாயிருக்கிறாரென்று அவருடைய சிலுவையின் மீதில் எபிரேயு, கிரேக், லத்தீன்பாஷையிலே எப்படி எழுதியிருந்ததோ[?] அப்படியே சீஷர்கள் மறுபாஷைகளிலே பேசி[illegible]து இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமமுஞ் சுவிசேஷமும் பூமியெங்குமிருக்கிற சகல சனங்களுக்குள்ளுஞ் சாதிகளுக்குள்ளும் பிரசங்கிக்கப்படவேண்டுவதற்கு அத்தாட்சியும் அடையாளமுமாக இருந்தது. மேலும் பெந்தேகொஸ்தே நாளிலே எருசலேமிலே கூடிச்சேர்ந்திருந்த ஆதித்திருச்சபை லோகத்தின் முடிவுக்குள் எல்லாச்சனசதளங்களிலிருந்து கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்டுப் பராபரனுடைய மகத்துவங்களை ஸ்தோத்திரிக்கும் முழுத் திருச்சபைக்கும் முன்னடையாளமும் முதற்பலனுமாயிருந்தது. முதற்பலனாகிய அவர்கள் அறுப்பறுக்கப்பட்டது லோகமெல்லாமாகிய முழுநிலத்திலுமிருக்கிற பலன்கள் அறுக்கப்படுவதற்கு ஈடாக இருந்தது[3]. ஏனென்றால் உன்வித்தினாலே பூமியினுடைய எல்லாச்சாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படுமென்று பராபரன் ஆபிரகாமுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார்[4]. இது பெந்தேகொஸ்தேயின் பெரிய நாளிலே நிறைவேறத்தொடங்கிற்று.

வானத்தின் கீழிருக்கிற சகலவித சாதியிலுமிருந்து வந்த பக்தியுள்ள மனுஷராகிய யூதர் எருசலேமிலே[5] கு[illegible]யி

1 ௨. மோசே. ௰௫.—2 யோவா. ௰௯, ௨௰.—3 யோவா. ௪, ௩௫; மத். ௯, ௩௭, ௩௮.—4 ௧. மோசே. ௨௨, ௰௮.—5 ௫. மோசே. ௰௰, ௧—௩.—

ருந்தார்கள். சகல சாதிகளுக்குள்ளும் [illegible]னத்தின் பலன்கள் நிமித்தமாகச் சிதறடிக்கப்பட்டிருக்கும் இஸ்ரவேலரை எல்லாச்சாதிகளிலுமிருந்து [illegible] திரும்ப வரவழைத்துக் கூட்டிச் சேர்ப்போமென்று [illegible] தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு அடிக்கடி வாக்குத்தத்தம் [illegible]யிருந்தார். இந்தவாக்குத்தத்தம் புறம்பான இஸ்ரவேலரைப்பற்றியல்ல, தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு மேசியாவென்கிற கிறிஸ்துவுக்குக் காத்திருந்து இப்படி ஆவிக்குரிய மெய்யான பிள்ளைகளாயிருக்கும் யூதர்களைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட தேவபக்தியுள்ள யூதர்கள் அந்நாளிலே சகலவித சாதியிலுமிருந்து எருசலேமிலே குடியிருந்தார்கள். அவர்களில் எத்தனை பேர் பிற்பாடு பேதுருவினுடைய பிரசங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஞானஸ்நானம்பெற்றார்களோ[1] அத்தனைபேர் [illegible]னுடைய பட்டணமாகிய பரம எருசலேமிலே குடியிருக்கவும் வாசம்பண்ணவுந் தொடங்கினார்கள்[2]. மற்றவர்களோவென்றால் வருந்தாமாய்ப் போன பூமிக்கடுத்த எருசலேமிலே அழிந்துபோனார்கள். அந்தக்காலந்துவங்கி இயேசுகிறிஸ்துவண்டைக்கு மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானத்தினால் திருச்சபைகளுக் கூட்டிச்சேர்க்கப்படுகிற ஒவ்வொரு யூதனும் ஆவியிலும் உண்மையிலுங் கானான்தேசத்துக்கும் எருசலேம்பட்டணத்துக்குந் திரும்பிவருகிறான். புறச்சாதியாரிலிருந்து மனந்திரும்பி இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவர்களெல்லாருமோவென்றால் ஆபிரகாமின் வித்தாரும் வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுதந்தரருமானவர்களோடு கூட்டிச்சேர்க்கப்படுகிறார்கள்[3].

இந்தச்சத்தம் உண்டானபோது திரள் கூடிவந்து கலங்கிற்று. அதேனென்றால் ஒவ்வொருத்தன் அவர்களைத் தன் தன் பாஷையிலே பேசக்கேட்டார்கள். முதலாவது வானத்திலிருந்துண்டான அந்த முழக்கத்தையும் பிற்பாடு வானத்துக்கு ஏறிப்போன சீஷர்களுடைய ஸ்தோத்திரத் தொனியையுங் கும்புகள் கேட்டுச் சீஷர்களிருந்த அந்த வீட்டண்டையிலே கூடிவந்தார்கள். வந்தபோது தாங்கள் அதுவரைக்குங் கேட்டிராததையும் பெரிய அற்புதமானதையுங் கேட்டார்கள். ஏனென்றால் சீஷர்கள் அவரவர்கள் பலவித பாஷைகளிலே பேசினார்கள், அது பராபரனுடைய கையினால்,

[1] அப். ௨, ௪௧. ௬௭.—[2] எபி. ௧௨, ௨௨.—[3] கலா. ௩, ௨௮. ௨௯.—

உண்டானபோது அதிசயப்பட்டிருந்தபடியினாலே, அவர்கள் அதைப்பற்றி பராபரனுடைய சமுகத்துக்குப்பயந்து கலங்கினார்கள். சீஷர்கள் மறுபாஷைகளிலே பேசினதுமாத்திரம் [illegible] சீஷர்கள் ஒருமிக்க அத்தனை [illegible] பேசுகையில் சனங்களில் ஒவ்வொருவனுந் தன்தன் பாஷையைவிசேஷித்துக் கேட்டதும் பெரிய அதிசயமாயிருந்தது. சீஷர்கள் எல்லாரும் அந்தச்சமயத்திலே எபிரேயுபாஷையிலே மாத்திரம் பராபரனுடைய மகத்துவங்களைப் பேசியிருந்தால் அந்தச் சனங்களெல்லாரும் அவர்களுடைய பேச்சை அறிந்திருப்பார்கள். ஆகையால் அவர்கள் பலவித பாஷைகளிலே பேசினதுக்கு ஒரு விசேஷித்த அர்த்தமும் நோக்கமும் உண்டாயிருக்கும். முற்காலத்திலே மனுஷர்கள் தங்களுக்கே கீர்த்தியுண்டாகுகிறதற்கு அந்தப் பாபேல் பட்டணத்தையுங் கோபுரத்தையுங் கட்டத்துணிந்தபோது, பராபரன் கோபமடைந்து அவர்களுடைய பெருமையையும் அகந்தையையுந் தண்டிக்கிறதற்காக அவர்களுடைய பாஷையைத் தாறுமாறாக்கி அவர்களைச் சாதிசாதியாகவுஞ் சனஞ்சனமாகவும் பிரிந்து பூமியின் மீதெங்குஞ் சிதறிப்போகப் பண்ணியிருந்தார்[1]. பெந்தேகோஸ்தேயின் பெரிய நாளிலோ பராபரன் அவ்வளவு பெரிய அற்புதத்தினாலே சீஷர்களை எல்லாச்சனங்களுடைய பாஷைகளிலும் இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தை அறிக்கையிடவும் ஸ்தோத்திரிக்கவும் பண்ணி, எல்லாச்சாதிகளுஞ் சனங்களும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஒரேசனமும் சமுசாரமுமாகக் கூட்டிச்சேர்க்கப்படுவதை முன்குறித்தார்[2]. அப்படி எருசலேமிலே இந்த ஆதித்திருச்சபை அந்தக்காலந்துவக்கிப் பூமியெங்குமுண்டானதுகளும் லோகமுடிவுமட்டாக இன்னம் உண்டாகப்போகிறதுகளுமாகிய எல்லாத் திருச்சபைகளுக்குந் தாயாயிற்று.

எல்லாரும் பிரமித்து ஆச்சரியப்பட்டு ஒருவரோடொருவர் சொன்னதாவது: இதோ பேசுகிற இவர்களெல்லாருங் கலிலேயரல்லவோ, பின்னை எப்படி நாம் அவரவர் தான் தான் பிறந்த தன்தன் பாஷையிலே அவர்கள்பேசக்கேட்கிறோம்? பர்த்தரும் மேதரும் ஏலாமியரும் மெசொப்பொத்தாமியாவிலும் யூதேயாவிலும் கப்பத்தோகியாவிலும் பொந்துவிலும் ஆசியாவிலும் பிரிகியாவிலும் பம்பிலியாவிலும் எகிப்திலுங் கிரேனேபட்டணத்தைச் சுற்றியிருக்கும் லீபியாவின் புறங்க

[1] ௧. மோ. ௰௧.—[2] சங். ௮௭.—

னிலும் குடியிருக்கிறவர்களும், ரோமாபுரி பரதேசத்தாரும் யூதரும் யூதமார்க்கத்தமைந்தவர்களும் கிரேத்தரும் அராபியருமாகிய நாம் அவர்கள் நம்முடைய பாஷைகளிலே பராபரனுடைய மகத்துவங்களைப் பேசக்கேட்டோமே என்றார்கள். மனுஷர்களால் அசட்டைபண்ணப்பட்ட [illegible] திலே லோகத்தின் வெளிச்சம் எப்படி உதித்ததோ[1] அப்படிப் பெந்தேகோஸ்தே நாளிலே கலிலேயா நாட்டினவர்களாக மறுபாஷைகளிலே பராபரன் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்ச் செய்த மகத்துவங்களைப் பேசினார்கள். தயவான வசனங்களைத் தருகிறேன் என்கிற யாக்கோபினுடைய தீர்க்கதரிசனம் அப்படி ஒருவிசேஷித்த விதமாய் நிறைவேறிற்று[2]. ஆசியா ஆப்பிரிக்கா ஐரோப்பா என்கிற மூன்று கண்டத்தாரும் யூதர்களும் அஞ்ஞானிகளிலிருந்து யூதமார்க்கத்தமைந்தவர்களும் எல்லாத் தீவாருக்கும் பதிலாளிகளாகக் கிரேத்தருக்[3] சகோதரியாக இஸ்மவேலின் புத்திரராகிய அராபியருங் கூடிச்சேர்ந்திருந்தார்கள். இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் பராபரன் எல்லாச் சனசதளங்களுக்காகவுஞ் செய்து முடித்த இரட்சிப்பின் மகத்துவங்களை அவர்களெல்லாரும் அவர்களை ஸ்தோத்திரிக்கக்கேட்டார்கள். ஆனால் அவர்களெல்லாரும் இந்த நற்செய்தியை ஒரேவிதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

எல்லாரும் பிரமித்துச் சந்தேகப்பட்டு ஒருவரோடொருவர் இது என்னவோமென்றார்கள். வேறே பேர்களோவெனில் மதுபானத்தினால் நிறைந்திருக்கிறார்களென்று ஆகடியம் பண்ணினார்கள். முந்தினவர்கள் கேட்டகேள்விக்குச் சரியான மறுவுத்தரவு இன்னதென்று முன்னே கேட்டோம். அதாவது இந்தச் சின்னதினிஷ்டமான திருச்சபை பூலோகமுழுமையும் நிரப்புகிற, எல்லாச் சனசதளங்களிலுமிருந்து கூட்டிச்சேர்க்கப்படுகிற பராபரனுடைய ஏகப்பெரிய சபையாகும் என்பதுதான். அந்த முந்தினவர்களில் மிறபாடு அநேகம்பேர் பேதுருவின் பிரசங்கத்தினால் தங்கள் இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரில் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானத்தினால் திருச்சபைக்குக் கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்டார்களென்று நம்பலாம். பின்னவர்களோ அதற்கு ஆயத்தமாயிருந்ததில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் அது பராபரனுடைய ஆவியினாலே ஒழிய சம்பவிக்கமாட்டாதென்று உணர்ந்தறியக்

[1] மத். ௪, ௰௫. — [2] ௧. மோசே. ௪௯, ௨௧. — [3] [illegible]

கூடியவர்களாயிருந்தும்[1] பராபரனுடைய ஆவியைத் தூஷணித்து மதுபானத்தினால் நிறைந்திருக்கிறார்களென்று சீஷர்களைப் பரியாசம் பண்ணினார்கள். சீஷர்களோ இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தினிமித்தமாக அந்த நிந்தனைக [illegible] திரமல்ல, இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளால் பிற [illegible] உண்டான எல்லாத் துன்பங்களையும் உ [illegible] ங்களையும் பொறுமையாய்ச் [illegible] க்கொண்டு, அவைகளை பரிசுத்த ஆவிக்குள் பரம சந்தோஷத்தினாலும் [illegible] செய்து நிறைந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தப் [illegible] பெந்தேகோஸ்தேயின் நாளிலே நடந்தமேன்மையான சரித்திரம் [illegible] சரித்திரம் நம்முடைய சொந்தசரித்திரமாகும்படிக்கும், [illegible] ச் சீஷர்களைப்போல நாமும் பராபரன் இயேசுகிறிஸ்து [illegible] மாய் நம்மெல்லாரிடத்திலுஞ் செய்து முடித்த இர [illegible] மகத்துவங்களுக்காக முழுமனதோடும் ஒருமனதோடும் அவரை ஸ்தோத்திரிக்கும்படிக்கும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நாம் இப்போதுங் கேட்டிருக்கிற திருவசனத்தைக்கொண்டு தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நமக்குத் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

பெந்தேகோஸ்தே பண்டிகையின் இரண்டாம் நாள்.

திருப. அப். ௰, ௪௨—௪௮.

நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இந்த திருவாக்கியங் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையின் இரண்டாம் நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவாக்கியத்தின் தொடர்ச்சியாயிருக்கிறது. பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு அதின்படியே அஞ்ஞானி நூற்றுக்குச்சேர்வைக்காரனாகிய கொர்நேலியு என்பவனுடைய வீட்டிலே பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய் எல்லாமனுஷருக்காகவும் உண்டுபண்ணின சமாதானத்தைப்பற்றிப் பிரசங்கம்பண்ணினான். அந்தப் பிரசங்கத்தை முடிக்கிறவார்த்தைகளையும் அதினால் உண்டான பலனையுங் குறித்து நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே கேட்கிறோம். அதாவது, பேதுருவின் பிரசங்கத்தைக்கேட்ட அந்த ஞானி

[1] லூக். ௰௧, ௨௰; மத். ௰௨, ௨௮.—

சன் மேல் பரிசுத்த ஆவி இறங்கின பிற்பாடு அவர்களும் ஞானஸ்நானம் பெற்றுத் திருச்சபைக்குக் கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்டார்கள். இந்த முகாந்தரத்தினால் அந்த திருபவாக்கியத்துக்குத் தொடர்ச்சியாகிய நம்முடைய திருவாக்கியம் இடப்பண்டிகையின் நாளுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] சுநாதர் யூதர்களுக்காக மாத்திரமல்ல அஞ்ஞானிகளுக்காகவும் பாடுபட்டு மரித்து உயிர்த்தெழுந்தாரோ அப்படியே அவர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலினால் நமக்குச் சம்பாதித்த பிரசங்க உத்தியோகமும் பரிசுத்த ஆவியின் வரமும் ஞானஸ்நானமும் யூதர்களுக்காக மாத்திரமல்ல அஞ்ஞானிகளுக்காகவும் உண்டாயிருக்கிறதென்று தெரிந்து அஞ்ஞானத்திலிருந்து வந்த நாம் ஆறுதலையும் நிச்சயத்தையும் அடைந்துகொள்ளுகிறோம். இந்த ஆறுதலோடும் நிச்சயத்தோடும் நாம் இப்போது [illegible]டைய திருவசனத்தினால் நம்முடைய திருபவாக்கியத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக. நாமும் பரிசுத்த ஆவிக்கு எப்படிப் பங்குள்ளவர்களாகிறோமென்பதைக் குறித்துக் கேட்போம். ஆவியினுடைய பிரசங்கத்தையும் ஆவியினுடைய சுவையும் ஆவியினுடைய சாக்கிரமெந்தையும்பற்றி நம்முடைய திருபவாக்கியத்தில் வாசிக்கிறோம்.

I. ஆவியினுடைய பிரசங்கம். இது இரண்டுவிதமாயிருக்கிறதென்று நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலும் அறிகிறோம். அதாவது, கடிந்துகொள்ளுகிற பிரசங்கமுந் தேற்றுகிற பிரசங்கமும் அல்லது நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரசங்கமுஞ் சுவிசேஷத்தின் பிரசங்கமுந்தான்.

1. நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரசங்கம். சனத்துக்குப் பிரசங்கிக்கவும் இயேசுநாதர் உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கும் மரித்தோருக்கும் பராபரனால் குறிக்கப்பட்ட நியாயாதிபதியென்று திடச்சாட்சியாக ஒப்புவிக்கவும் அவர் எங்களுக்குக் கற்பித்தாரென்று பரிசுத்த பேதுரு நம்முடைய திருபவாக்கியத்தில் சொல்லத் தொடங்குகிறான். இது நியாயப்பிரமாணத்தின் கடிந்துகொள்ளுகிற பிரசங்கந்தான். அது மு[illegible]ாந்து அவசியமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு மனுஷனுக்குள் பிரவேசியாததற்குமுன் அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரசங்கத்தினால் அவனண்டை வந்து அவன் இருதயத்தைத் தமக்கு உத்தம வாசஸ்தலமாக ஆயத்தம்பண்ணப் பிரயாசப்படுகிறார். ஏனென்றால் சுபாவத்தின்படியே கெட்டதும் பொல்லாத ஆவியினால் ஆளப்பட்ட

துமாகிய[1] நம்முடைய இருதயத்திலே பராபரனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் உடனே வாசம்பண்ணமாட்டார். அதை நாம் சவுல் யூதாஸ்காரியோத்து என்பவர்களுடைய சரித்திரத்தினால் அறிகிறோம். அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் பொல்லாத ஆவிக்கு இடங்கொடுத்ததினால் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுடைய இருதயங்களை விட்டுப் புறப்பட்டார். ஆகையால் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு மனுஷனுடைய இருதயத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்படிக்கு, முதலாவது பொல்லாத ஆவி அந்த மனுஷனுடைய இருதயத்தை விட்டுவிட வேண்டும். மனுஷர் [illegible] பொல்லாத ஆவிக்கு இடங்கொடுக்காவிட்டால் பொல்லாத ஆவிக்கு மனுஷர்களுடைய இருதயத்தில் அதிகாரமில்லை. ஆகையால் ஒரு மனுஷனுடைய இருதயத்தைப் பொல்லாத [illegible]ததால் அது அந்த மனுஷனுடைய [illegible]றம். ஆதலால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் கடிந்துகொள்ளுகிற பிரசங்கத்தினால் மனுஷர்களையே கடிந்துகொள்ளுகிறார். அப்படியே பரிசுத்த ஆவியினால் பிரசங்கம்பண்ணின பேதுருவுங் கொர்நேலியுவின் வீட்டிலே செய்தான். இயேசுநாதர் உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கும் மரித்தோருக்கும் பராபரனால் குறிக்கப்பட்ட நியாயாதிபதியென்று திடசாட்சியாகச் சொல்லுகிறான். இது பயங்கரமான பிரசங்கமேயாம். அதின்படியே ஜீவனுள்ளோரும் மரித்தோரும் இயேசுநாதருடைய ஆசனத்துக்குமுன்பாக வெளிப்பட்டுத் தாங்கள் தங்கள் சரீரத்தினால் நடப்பித்த நன்மைக்காகிலுந் தீமைக்காகிலுந் தக்கதுகளை அடையும்படிக்கு அவரால் நியாயந் தீர்க்கப்பட்டுப் போகிறார்கள்[2]. ஆம், நாம் சிந்தைகளினாலும் வார்த்தைகளினாலுங் கிரியைகளினாலுஞ் செய்ததெல்லாவற்றிற்காகவும் நம்முடைய இருதயங்களையும் இந்திரியங்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்கிற அவருக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும். விசேஷமாய் நாம் இயேசுநாதருடைய சுவிசேஷத்தையும் இரட்சிப்பையும் அசட்டைபண்ணி அதை அவிசுவாசத்தினால் தள்ளிப்போட்டால் நமதுமேல் பயங்கரமான நியாயத்தீர்ப்பு வருமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் பராபரன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரணத்தின் ஆக்கினைக்குள் ஒப்புக்கொடுத்த அத்தன்மையாய் லோகத்தை வீணும் விருதாவுமாகச் சிநேகிக்கவில்லை. இந்தப் பராபரனுடைய சிநேகத்தையும்

[1] எபே. ௨, ௩. — [2] ௨. கொரி. ௫, ௰. —

கிருபையையும் அசட்டைபண்ணுகிறவர்களுக்கு அவருடைய சிநேகமுங் கிருபையும் பெரியகோபமும் ஆக்கினையாக மாறும்: அதேதென்றால் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நம்மை அவ்வளவாய்ச் சிநேகித்த பராபரன் விசுவாசமில்லாதவர்களுக்கும் பொல்லாதவர்களுக்கும் அழிக்கும் அக்கினியாயிருக்கிறார்[1]. இந்தப்பிரசங்கத்தை முதலாய் மனுஷர்களெல்லாருக்கும் அறிவிக்கப் பராபரன் தம்முடைய ஊழியக்காரர்களுக்குக் கற்பித்தார். அதின்படியே மனுஷர்கள் தங்களைப்பற்றித் தீர்மானம்பண்ணவேண்டும். இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ்ப்படுத்துகிற பிரசங்கத்தைக் கேட்டுத் தங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தித் தங்கள் பாவங்களை [illegible] நல்லதென்று தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள் தங்களுடைய [illegible] தங்கள் பாவங்களிலே செத்துப்போகிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கொர்நேலியுவைப் போல் நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரசங்கத்தினால் தங்கள் பாவங்களுக்காகத் துக்கப்பட்டுத் திகிலிலும் மனஸ்தாபத்திலும் நிறைந்து நான் என்னசெய்து இரட்சிக்கப்படுவேனென்று ஆத்துமப் பசிதாகத்தோடு கேட்கிறவர்களெல்லாரிடத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் இரண்டாவதான தம்முடைய உத்தியோகத்தைச் செய்து அவர்களைச் சுவிசேஷத்தின் பிரசங்கத்தினால் ஆற்றித்தேற்றுகிறார்.

2. சுவிசேஷத்தின் தேற்றுகிற பிரசங்கம். இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே விசுவாசிக்கிறவனெல்லாம் இவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப்பெறுகிறானென்று தீர்க்கதரிசிகளெல்லாரும் இவருக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறார்களென்று பரிசுத்த பேதுரு பின்னையுஞ் சொல்லி நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரசங்கத்தோடு சுவிசேஷப் பிரசங்கத்தையுங் கூட்டிச்சேர்க்கிறான். இந்தச்சுருக்கமான வார்த்தைகளிலே வான இராட்சியமுழுமையும் இதின் கதவை நாம் திறக்கக்கூடிய சாவியுங் கூட அடங்கியிருக்கிறது. ஏனெனில் வான இராட்சியமுழுமையும் பராபரன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நமக்குக்கொடுக்கப் பிரியசித்தமாயிருக்கிற பாவமன்னிப்பிலே இருக்கிறது. மேலும் பாவமன்னிப்பு என்கிற விலைமதிக்கக்கூடாத பொக்கிஷம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நாமத்துக்குள் இருக்கிறது. ஏனென்றால் பாவிகளாகிய நாம் நம்முடைய எந்தப்பாடுகளினாலும் எந்தக்கிரியை

[1] எபி. ௧௨, ௨௯.

களினாலும் எந்தப் புண்ணியங்களினாலும் நமக்குப் பாவமன்னிப்பைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளக் கூடாதவர்களாயிருக்கிறோம். இந்தக்கனமும் மகிமையும் புண்ணியமும் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கே உரியதாயிருக்கிறது. அவர் தம்முடைய மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் நம்முடைய பாவமன்னிப்புக்குக் காரணரானார். அவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பு உண்டென்று பேதுருவுடனே கூட எல்லா உண்மையுள்ள தேவஊழியக்காரரும் பிரசங்கிக்கிறார்கள். ஆம், பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே இருந்த எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளும் அதற்கே சாட்சிகொடுத்தார்கள். இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான பாவமன்னிப்பு என்கிற பொக்கிஷத்தை அடையும்படிக்கு நாம் எந்தச்சாவியினாலே வான இராச்சியத்தின் கதவைத் திறக்கலாமென்றால் விசுவாசத்தின் சாவியைக்கொண்டே. ஏனென்றால் இவர் பேரிலே விசுவாசிக்கிறவனெல்லாம் இவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப் பெறுகிறானென்று எல்லாத்தீர்க்கதரிசிகளோடுங் கூட எல்லா அப்போஸ்தலரும் எல்லா உண்மையுள்ள தெய்வஊழியக்காரருந் திடச்சாட்சிகொடுக்கிறார்கள். இயேசுகர்த்தர் பேதுருவுக்காகவும் பவுலுக்காகவும் மாத்திரமல்ல, கெட்டுப்போய்ச் சபிக்கப்பட்ட பாவியாகிய உனக்காகவுந் தம்முடைய சீவனைக்கொடுத்தாரென்றும் அவர் உனக்கும் உன்னுடைய எல்லாப்பாவங்களையும் மன்னிக்கப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறாரென்றும் நீ முழுமனதோடுந் திடநம்பிக்கையோடும் விசுவாசித்தாயானால், நீயும் இரட்சிக்கப்படுவாய். உன் விசுவாசம் அதிகப்படும்படிக்கு, இந்தச்சுவிசேஷத்துக்குச் சாட்சிகளானவர்களின் பெரிய மேகத்தையும் விசேஷமாய் விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாகிய இயேசுவைத்தானும் நோக்கிப்பார்த்து[1] இவருடையவும் அவர்களுடையவும் வார்த்தையையுஞ் சாட்சியையும் நம்பியிரு. இந்த விசுவாசம் உன்னுடைய இருதயத்திலே இருந்தால், நியாயாதிபதியாகத் திரும்பவருகிற இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு நீ தைரியத்துடனே எதிர்கொண்டுபோகலாம்; ஏனென்றால் அப்போது இயேசுகர்த்தர் விசுவாசமில்லாதவர்களோடும் பொல்லாதவர்களோடுங்கூட உன்னை நித்திய ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தள்ளாமல் எல்லா விசுவாசிகளோடுங் கூட உனக்கும் நித்திய சீவனின் கிரீடத்தைக்கொடுப்பது நிச்சயம். மேலும் இயேசுகிறிஸ்து

[1] எபி. ௧௨, ௧. ௨.

துவுக்குள்ளான பாவமன்னிப்பின் சுவிசேஷத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற விசுவாசம் உன்னிருதயத்திலே உண்டாகையில் பரிசுத்த ஆவியானவர்தாமே உன் இருதயத்தில் உன்பிரவேசிக்கிறார். இதைப்பற்றிப் பின்னையுங் கேட்கிறோம்.

II. ஆவியினுடைய ஈவு. பேதுரு இன்னும் இந்த வார்த்தைகளைப் பேசியிருக்கையில் வசனத்தைக்கேட்ட எல்லார் மீதிலும் பரிசுத்த ஆவி இறங்கினார். நியாயப்பிரமாணத்தின் கடிந்துகொள்ளுகிற பிரசங்கத்தினால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மண்டைக்குஞ் சுவிசேஷத்தின் தேற்றுகிற பிரசங்கத்தினாலோ அவர் நம்முக்குள்ளும் வருகிறாரென்று முன்னே கேட்டோம். பரிசுத்த பேதுரு நியாயப்பிரமாணத்தையுஞ் சுவிசேஷத்தையும் பிரசங்கித்தது வீணாயிராதிருந்தது. அப்போது பரிசுத்த ஆவியானவர்தாமே விசுவாசிகளுடைய இருதயங்களிலே தம்முடைய கிரியையை நடப்பிக்கத்தொடங்கினார். ஏனென்றால் தெய்வ ஊழியக்காரர் பரிசுத்த ஆவியின் ஊழியராக மாத்திரமிருக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் தாமே தமது ஊழியக்காரருடைய பிரசங்கத்தை அதைக்கேட்கிறவர்களுடைய இருதயங்களில் நிலைப்படுத்தாதேபோனால் தெய்வ ஊழியருடைய பிரசங்கமெல்லாம் வீணும் விருதாவுமாயிருக்கிறது[1]. பரிசுத்த ஆவியானவர் விசுவாசிகளுடைய இருதயங்களிலே எந்தக்கிரியையை நடப்பிக்கிறாரென்பதையும் பற்றி நம்முடைய திருபவாக்கியத்தில் வாசிக்கிறோம், அதாவது, அப்போது பேதுருவுடனே கூடவந்திருந்த சுன்னத்துள்ள விசுவாசிகள் பரிசுத்த ஆவியின் ஈவு புறசாதியார் மேலும் பொழியப்பட்டதென்று பிரமித்தார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் பாஷைகளைப் பேசுகிறதையும் பராபரனை மகிமைப்படுத்துகிறதையுங் கேட்டார்களே. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருமனுஷனைத் தம்முடைய தெய்வாலயமாக்கினால் அவனுடைய இருதயமும் வாயும் உடனே பராபரனுடைய துதியினாலும் மகிமையினாலும் நிறையப்படுகிறதென்று அதினால் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். ஏனென்றால் உன்னுடைய பாக்கியமானதல்ல, பராபரனுடைய மகிமையானது இரட்சிப்பினுடைய கிரியையின் முக்கியமான நோக்கமாயிருக்கிறது. அவருடைய நாமம் விசேஷமாய் அர்ச்சிக்கப்படும்படிக்கு (முதல் மன்றாட்டு.) அவருடைய இராச்சியம் நம்மிடத்தில் வருகிறது (௨-ம் மன்றாட்டு). பொல்லாங்கு அசுத்த ஆவியினால் ஆளப்படுகிற மனுஷர்கள் தங்களுடைய

1 மத். ௰, ௰௬.—

செருந்த கனத்தையும் மேன்மையையுந் தேடுகிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்படுகிறவர்களோவென்றால் ஒருத்தராய் மகிமைக்குங் கனத்திற்குந் ஸ்தோத்திரத்திற்கும் பொருந்தியவராகிய திரியேகபராபரனை மகிமைப்படுத்துகிறார்களேயொழிய தங்களையே மகிமைப்படுத்தமாட்டார்கள். இதின்படியே நாம் எப்போதும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஆளப்படுகிறோமோ அல்லது அடிக்கடிப் பொல்லாத ஆவியினால் ஏவப்படுகிறோமோவென்று நம்மைச் சோதித்தறியலாம். — மேலும் பரிசுத்த ஆவியின் ஈவு நம்முடைய இருதயத்துக்குள் எவ்விதமாய் வருகுதென்று நம்முடைய திருபவாக்கியத்தினால் கற்றுக்கொள்ளலாம். திருவசனத்தையும் ஞானப்பிரசங்கத்தையுமல்லாமல் அது வரமாட்டாது. ஏனென்றால் வசனத்தைக்கேட்ட எல்லார் மீதிலும் பரிசுத்த ஆவி இறங்கினார். ஆகையால் நமக்கும் பரிசுத்த ஆவியின் ஈவு வேண்டுமானால், நாம் இங்கும் அங்கும் விசேஷித்த இரகசியமான பிரகாரமாய்ப் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைத்[1] தேடவேண்டாம். ஏனெனில் பரிசுத்த ஆவியின் ஈவும் அபிஷேகமுந் திருவசனத்தோடும் வசனத்தின் ஊழியத்தோடும் பராபரனால் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இயேசுநாதர் சவுல் என்பவனுக்கு இரட்சிப்பின் வழி இன்னதென்றுதாமே காண்பிக்காமல், அவனை அனனியாவென்று தம்முடைய ஊழியக்காரனண்டைக்கு வழிநடத்தினார்[2]. அதைக்கொர்நேலியுவின் சரித்திரத்தினாலுந் தெளிவாய் அறிகிறோம். பராபரன் தாம் அவனண்டைக்கு அனுப்பின தேவதூதனைக்கொண்டு அல்ல, அவன் தேவதூதனுடைய கட்டளையின்படியே தூரத்திலிருந்து வரவழைத்த கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனாகிய பேதுருவைக்கொண்டு இரட்சிப்பின் வழியை அவனுக்கு வெளிப்படுத்தினார். ஆகையால் பரிசுத்த ஆவியின் ஈவும் அபிஷேகமும் இரட்சிக்கிற விசுவாசத்தோடுங் கூடத் தேவஊழியக்காரர் கர்த்தருடைய நாமத்தினால் பிரசங்கிக்கிற திருவசனத்தைக்கேட்கிற கேள்வியினாலே வருகிறது[3]. அதினிமித்தமாகக் கர்த்தர், நானுங்களுக்குச் சொல்லுகிற வார்த்தைகள் ஆவியுமாய்ச் சீவனுமாய் இருக்கிறதென்று தம்மைப்பற்றியும், பேசுகிறவர்கள் நீங்களல்ல உங்கள் பிதாவின் ஆவியானவர் உங்களிலிருந்து பேசுகிறவரென்று தம்முடைய சீஷர்களைப் பற்றியுஞ் சொல்லு

1 ௧ யோவா. ௨, ௨௰.—2 அப். ௯, ௬—௰௭.—3 ரோம. ௰, ௰௭.—

கிறார்[1]. ஆதியிலே பராபரன் வானத்தையும் பூமியையுமுண்டாக்கினபோது பராபரனுடைய உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியானவர் தண்ணீர்களின்மேலே அசைவாடிக்கொண்டிருந்தார்[2]. ஆனால் பராபரன் உண்டாவதாகவென்கிற தம்முடைய வார்த்தையைச் சொல்லுகிறதற்குமுன் சிருஷ்டிகள் உண்டானதில்லை; அப்படியே பராபரன் மனிதனைப் புதிதாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்போகிறதிலுமிருக்கிறது. தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியையுந் தம்முடைய திருவசனத்தையுங்கொண்டு, அல்லது தம்முடைய திருவசனத்தோடே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக் கூட்டிச்சேர்க்கிறதினாலே அவர் நம்மைப் புதிதாய்ச் சிருஷ்டிக்கிறார். இதுதான் பெரிய ஆறுதலுள்ள போதகம். ஏனென்றால் இதினால் நாம் பராபரனுடைய திருவசனம் எங்கேயோ அங்கே பரிசுத்த ஆவியானவரும் உண்டென்றும், திருவசனம் எங்கே விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதோ அங்கே நிச்சயமாய்ப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருதயங்களுக்குள் பிரவேசித்து அதுகளைப் புதிதாக்குகிறாரென்றும் அறிந்திருக்கிறோம். நாம் அதை நினைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு ஆவியையும் பராபரனுடைய திருவசனமாகிய பிரமாணத்தின்படியே சோதித்தறிந்து நிதானிப்போமாகில், லோகத்திலே புறப்படுகிற அநேகங்கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளால் மோசம்போக்கப்படவுந் தப்பிப்போகவும் மாட்டோம்[3]. பொல்லாத ஆவியினுடைய கண்ணியோ என்னவென்றால் அது திருவசனத்தையும் பரிசுத்த ஆவியையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கப் பிரயாசப்படுகிறது. ஏனென்றால் அப்படியே அது தன் சொந்த ஆவியில் எடுத்துத் திருவசனத்தோடே கூட்டிச்சேர்த்து மனுஷர்களை மோசம்போக்கக் கூடியதாயிருக்கும். ஆகையால் நாம் திருவசனத்திலே உறுதியாய் நிலைத்திருப்போமேயொழிய பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மில் உள்பிரவேசிக்கவும் நிலைத்திருக்கவுமாட்டார்.

III. ஆவியினுடைய சாக்கிரமெந்தாகிய ஞானஸ்நானம். அப்போது பேதுரு பிரத்தியுத்தரமாக, நம்மைப் போல் பரிசுத்த ஆவியைப்பெற்ற இவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறாதபடிக்கு யாதொருத்தன் தண்ணீரைத் தடைபண்ணலாமாவென்று சொல்லி அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்திலே ஞானஸ்நானம்பெறக்கற்பித்தான். இது ஆச்சரியமான கட்டளைப்பல்லவா. ஞானஸ்நானத்தினால் மற்றவர்களாகிய

[1] மத். ௰, உ௰; யோவா. ௯, ௩௯. — [2] க. மோ. க, உ. — [3] யோவா. ௩, ௰; தீத். ௩, ௪—௭.—

நாம் பரிசுத்த ஆவியைப்பெற்றுக்கொண்டு புதிதாய்ப் பிறக்கிறோம்[1]. அந்த அஞ்ஞானிகளோவென்றால் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறதற்குமுன் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். இனிமேல் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் என்னப்பிரயோசனம். ஆகையால் ஞானஸ்நானம் இரட்சிக்கிற சீவத்தண்ணீருஞ் சாக்கிரமெந்துமாயிராமல் வெறுந் தண்ணீராக மாத்திரமிருக்கிறதில்லையோவென்று ஒருவேளை ஒருவன் சந்தேகித்துக் கேட்கலாம். அப்பேர்ப்பட்ட சந்தேகத்தைநீக்கிப்போடுகிறதற்கு இரண்டு சங்கதிகள் போதும்.

முதலாவது, மற்ற எல்லாச் சமயங்களிலும் விசுவாசிகள் அப்போஸ்தலருடைய காலத்திலே முந்தி ஞானஸ்நானத்தையும் பின்பு பரிசுத்த ஆவியின் அற்புதமுள்ள வரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டார்கள். கொர்நேலியுவின் வீட்டிலே மாத்திரம் பராபரன் முதல்வது பரிசுத்த ஆவியின் வரங்களைக் கொடுத்துப் பிற்பாடு அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுக்கப் பண்ணினார். என்னத்தினாலேயென்றால் ஞானஸ்நானம்பெறப்போகிற அந்த மனுஷர்கள் அஞ்ஞானிகளாயிருந்ததினாலேதான். அக்காலம்வரைக்கும் அப்போஸ்தலர் முந்திச் சன்னத்தினால் இஸ்ரவேல் சனத்துக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதிருந்த அஞ்ஞானிகளுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுக்கத் துணிந்திருந்ததில்லை. அப்போது பராபரன் தாம் அஞ்ஞானிகளையும் ஞானஸ்நானம்பெறுகிறதற்குச் சுத்தமாக்கினதைப் பேதுருவுக்கு ஒரு விசேஷித்த ஞானதிஷ்டியினால் வெளிப்படுத்தினார்[2]. பேதுரு சன்னத்துள்ள வேறுசில விசுவாசிகளையும் வரவழைத்துக் கொர்நேலியுவின் வீட்டுக்குள் பிரவேசித்தான். பராபரன்தாம் அஞ்ஞானிகளையும் வானராச்சியத்துக்குள் வரவழைக்கப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறதைப்பற்றி அந்தச் சாட்சிகளையும் பேதுருவையுங் கூடநிச்சயித்திருக்கப் பண்ணுகிறதற்குத் தம்முடைய ஒழுங்கைமாற்றிச் சன்னித்தினோ அந்த விசுவாசிகள் காண்கிற பிரகாரமாக அஞ்ஞானிகள் மேல் ஞானஸ்நானத்துக்கு முன்னமே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியின் கிருபாவரங்களை ஊற்றினார். பராபரன் அவர்களுக்கு முந்திப் பரிசுத்த ஆவியைக்கொடுத்திருந்தபடியினாலே, அவர்கள் ஞானஸ்நானத்தினால் திருச்சபைக்குக் கூட்டிச் சேர்க்கப்படாதபடிக்கு மனுஷர்கள் தண்ணீரைத் தடைபண்ணக் கூடியதாயிருந்ததோ? இப்படியே பராபரன் ஒரு விசேஷித்த பிரகாரமாக அஞ்ஞானிகளில்

[1] யோவா. ௩, ௫—௬. — [2] அப். ௰, ௯ மு.—

ருதற் பலனுள் கொர்னேலியுவின் வீட்டாரைத் தம்முடைய இராச்சியத்துக்கு வரவழைத்தார். ஆதலால் அதினால் அவர் ஒழுங்கான வழியை முழுவதும் விலக்கிப்போட்டாரென்று, அந்த அஞ்ஞானிகளுக்கும் பிற்பாடு ஒழுங்கான வழியாய் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் தாமே பேதுருவையும் அவனுடனே கூட இருந்தவர்களையும் எழுப்பினார். மேலும் பராபரன் தம்முடைய ஒழுங்குகளைத் தம்முடைய ஞானத்தின்படியே மாற்றக் கூடியவரா யிருக்கக்கொள்ள, மனுஷராகளாகிய நாம் அப்படிச்செய்யக் கூடாமல் அவர் நமக்குக் கட்டளையிட்ட ஒழுங்கின்படியே செய்யக்கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். — இரண்டாவது கவனிப்பு. தாவீது இராசா தன்னைத் துன்பப்படுத்தின சவுல் இராசாவுக்குத் தப்பிப்போகும்படி ஓடிப்போது சவுல் பிடிக்கலாமென்று ஆளகளையனுப்பிப் பிற்பாடுதானே புறப்பட்டான். அவனுடைய ஆளகளும் அவனுந் தீர்க்கதரிசிகளண்டைக்கு வந்து அவர்களைத் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லக்கேட்டுத் தாங்களும் பரிசுத்த ஆவியினால் பிடிக்கப்பட்டுத் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்[1]. என்றாலும் அந்தசவுல் கெட்டவனாக நிலைத்திருந்தானென்று அறிந்திருக்கிறோம். ஆகையால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை ஒருவிசை பிடித்துத் தம்முடைய விசேஷித்தவரங்களை நமக்குக்கொடுக்கிறது நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று போதாது. அவர் நம்மிலே வாசம்பண்ணவும் நம்மிலே நிலைத்திருக்கவும் நம்மைப் புதிதாய்ச் சிருஷ்டிக்கவும் வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது. இதுதான் ஞானஸ்நானத்தினாலேயொழிய கிடையாது. கொர்நேலியுவின் வீட்டார் அந்தச சவுலைப்போலொத்த மனுஷர்களாயிருந்தார்களேயானால் பரிசுத்த பேதுரு அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்திருப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களென்று பேதுரு கண்டறிந்து அவர்கள் முழு இரட்சிப்புக்கும் பங்குள்ளவர்களாகும்படிக்குக் கர்த்தருடைய நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுக்கக் கற்பித்தான். ஞானஸ்நானம் பழைய மனுஷனை அடக்கம்பண்ணிப் புதியமனுஷனை நம்மில் நாட்டுகிறது. அது நம்முடைய பாவங்களற நம்மைக் கழுவிக் கிறிஸ்துவை நம்மைத் தரித்துக்கொள்ளப்பண்ணுகிறது[2]. அப்படி ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட மனிதனிலே பரிசுத்த ஆவியானவர் வாசமாயிருக்கவும் நிலைத்திருக்கவும் பிரியமாயிருக்கிறார். ஆதலால் ஞானஸ்நானம் பரிசுத்த ஆவியின் சாக்கிரமெந்தாயிருக்கிறது. நாமும் இந்தவழியாயப் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர் நம்மிலே நிலைத்திருக்கும்படிக்கு [illegible] பொல்லாத ஆவிக்கு இடங்கொடுக்காமல் அவருக்கே இடங்கொடுத்து அவருடைய பெலத்தினாலே சாத்தானுக்கும் லோகத்துக்கும் நம்முடைய [illegible] சத்துருக்கும் விரோதமாய் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி ஆவியினுடைய வசனமாகிய திருவசனத்தையும் [illegible] நமக்கு வெளிப்பட்டிருக்கிற கிறிஸ்துவினுடைய [illegible] கிருபையையும் மெய்விசுவாசத்தினால் மரணபரியந்தம் பற்றிக் கொள்ளவும் பிடித்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். [illegible] இது வரைக்கும் அப்படிச் செய்யாதிருந்தால் நாம் இதுமுதல் மெய்யான குணப்படுதலினாலே நம்முடைய ஞானஸ்நானத் துண்டைக்குத் திரும்பவேண்டும். ஏனென்றால் நாம் உண்மையாய் மனந்திரும்பினால் சாக்கிரமெந்தாகிய ஞானஸ்நானத்தினால் பராபரன் நம்மோடு செய்த உடம்படிக்கை என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கும்[1]. நாமும் முழு இரட்சிப்புக்கும் பங்குள்ளவர்களாகும்படிக்குப் பராபரன் தாம் ஞானஸ்நானத்தால் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நமதுமேல் எப்படிப் பரிபூரணமாக ஊற்றினாரோ[2], அப்படியே தம்முடைய திருவசனத்தினாலும் ஞானப்பிரசங்கத்தினாலுந் தம்முடைய ஆவியின் சவுகளையும் வரங்களையும் அதிகமதிகமாய் நமக்குத் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகை.

திருப். ரோம. ௰௧, ௩௩—௩௬.

பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரன் உண்டென்று நினைக்கிறதற்காக நாம் இன்றையத்தினத்திலே திரித்துவத்தின் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம். இதை நாம் பரிசுத்த ஆவியின்பண்டிகையாகிய பெந்தெகொஸ்தேக்குப் பிந்தின ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே ஏன் கொண்டாடுகிறோமென்றால் திரியேக பராபரன் உண்டென்கிற பரம இரகசியத்தை நாம் பரிசுத்த ஆவியினாலேயொழிய அறியமாட்டோம்

[1] க. கொரி. ௨, ௧௨.—[2] தீத். ௩, ௫—எ.—

என்பதினால்தான். அதேனென்றால் நாம் வாசித்த [illegible] திருவாக்கியத்தின்படியே பராபரனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகளும் வழிகளும் முதலாய் நம்மாலே ஆராய்ந்தறியப்படாதவைகளும் ஆராயப்படாதவைகளுமாயிருக்கிறபடியினால், அவருடைய சொந்தச் சுபாவத்தை நாம் நம்முடைய புத்தியினாலேயாகிலும் அனுபவத்தினாலும் ஆராய்ந்தறிய கூடவே கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருத்தரே பராபரனுடைய ஆழங்களையும் நியாயங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து அவைகளை நமக்கும் வெளிப்படுத்தக் கூடியவராயிருக்கிறபடியால் இப்போதும் ஒரே பராபரன் உண்டென்றும் [illegible] ஒரே தேவத்துவத்திலே பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியென்கிற மூன்று விசேஷித்த திவ்விய ஆள்களுண்டென்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் திருவசனத்தைக்கொண்டு நமக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறபடியினாலே, இது நம்முடைய புத்திக்கு மேலான பரம இரகசியமாயிருந்தாலும், அதை முழுமனதோடே விசுவாசிக்கவேண்டும். நம்முடைய திருவாக்கியத்தை நாம் கருத்தாய் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இதிலுந் திரியேக பராபரன் உண்டென்கிற எல்லாத்திலும் முக்கியமான போதகம் அடங்கியிருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த நம்முடைய திருவாக்கியத்தைப் பலவிதமாக மும்மூன்றுபங்காய்ப் பிரிக்கலாம். பராபரனுடைய ஐசுவரியமும் ஞானமும் அறிவும் என்றதுகள்* எத்தனை ஆழமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லத்தொடங்கிப் பிதாவின் ஐசுவரியத்தையுங் குமாரனின் ஞானத்தையும் பரிசுத்த ஆவியின் அறிவையும் பற்றிப்பேசியிருக்கிறதாகக் காணப்படுகிறான். மேலும் முதலாவது, ஆ பராபரனுடைய ஐசுவரியமும் ஞானமும் அறிவும் எத்தனை ஆழமென்றும், இரண்டாவது அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் எத்தனையாய் அறியப்படாதவைகளென்றும், மூன்றாவது அவருடைய வழிகள் எத்தனையாய் ஆராயப்படாதவைகளென்றுஞ் சொல்லுகிறான். அப்புறம் மறுபடியுந் தொடங்கி, முதலாவது கர்த்தருடைய சிந்தையை அறிந்தவனாரென்றும் இரண்டாவது அவருக்கு உசாத்துணையானவனாரென்றும் மூன்றாவது தனக்குப்பதில் கொடுக்கப்படமுந்தி அவருக்குக் கொடுத்தவனாரென்றுஞ் சொல்லுகிறான். கடைசியாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன்

* கவனிப்பு. இப்படித்தமிழ்ப்பாஷையின்படியே இருக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொன்றையும் [illegible]த்தாய் அடக்கி, எல்லாம் அவராலும் அவருக்காகவும் [illegible]க்கிறதென்றும் இருக்கிறதென்று முடிக்கிறான். அவருக்கு [illegible], எல்லாம் பிதாவாகிய பராபரனாலும் [illegible] பராபரன் மூலமாகவும் பரிசுத்த ஆவியினாலேயும் [illegible] இருக்கிறதென்பதே. திரியேக பராபரனுக்கு நம்மாலும் என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாயிருக்கடவது. ஆமென்.

ஆகையால் நாம் இந்தத் திரித்துவத்தின் [illegible] யிலே நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படி திரியேக பராபரனைக்குறித்துத் தியானம்பண்ணுவது [illegible] நியாயம். ஆகிலுந் திரியேக பராபரனுடைய சுபாவம் நம்முடைய புத்திக்கு உணர்விக்கும்விதமும் மேலானதாயிருக்கிறபடியினாலும் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே திரியேக பராபரனுடைய சுபாவத்தைப்பற்றியல்ல, அவர் தம்முடைய கிரியைகளினால் மனுஷர்களாகிய நமக்கு வெளிப்படுத்தின அவருடைய அளவில்லாத ஞானத்தையும் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகளையும் வழிகளையும்பற்றி மாத்திரஞ் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், நாமும் இந்தச்சமயத்திலே திரியேக பராபரனுடைய சுபாவத்தைப்பற்றிப் பேசுவதை விட்டு அவருடைய கிரியையைக்குறித்து மாத்திரஞ் சிந்திப்போமாக. இது மூன்றுவிதமான கிரியையாயிருக்கிறதென்று நம்முடைய விசுவாசப்பிரமாணத்தினால் அறிந்திருக்கிறோம். அதாவது, சிருஷ்டிப்பின் கிரியையும் இரட்சிப்பின் கிரியையும் பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியையுந்தான்.

I. சிருஷ்டிப்பின் கிரியை திரியேக பராபரனுடையது,
II. இரட்சிப்பின் கிரியை திரியேக பராபரனுடையது,
III. பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியை திரியேக பராபரனுடையது என்பதைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக.

I. சிருஷ்டிப்பின் கிரியை. இதினால் முதலாவதாய்த் திரியேக பராபரனுடைய ஐசுவரியமும் ஞானமும் அறிவும் எவ்வளவு* பெரிதாயிருக்கிறதென்று அறிகிறோம். அதைப்பற்றி [illegible] சங்கீதத்தைப்பாடினவன் விவரித்துச் சொன்னபிற்பாடு உ௪-ம் வசனத்திலே, கர்த்தாவே, உம்முடைய கிரியைகள் எத்தனை திரள், அவைகளை எல்லாம் ஞானமாய்ப் படைத்தீர், பூமி உமது பொருட்களால் நிறைந்திருக்கிறதென்று ஸ்தோத்திரிக்கிறான். சிருஷ்டிப்பின் கிரியையைப்பற்றி, கர்த்தருடைய சிந்தையை அறிந்தவனார், அல்லது

அவருக்கு உசாவுதுணையானவனார், அல்லது தனக்குப்படியில் கொடுக்கப்பட்ட முந்தி அவருக்குக் கொடுத்தவனாரென்று கேட்டாராயலாம். சிருஷ்டிப்பின் கிரியையுமெல்லாம் பிதாவாகிய பராபரனாலுங் குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாகவும் பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரனாலும் பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரனாலென்றும் உண்டாயிற்று. சிருஷ்டிப்பின் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தபோது: பிதாவாகிய பராபரன் ஆதியிலே வானத்தையும் பூமியையும் அதுகளிலிருக்கிற சகல வஸ்துக்களையுஞ் சிருஷ்டித்தார். ஆரைக்கொண்டெனில், பராபரனுடைய ஆவியானவர் தண்ணீர்களின் மேலே அசைவாடிக்கொண்டிருந்தார்; பராபரனுடைய வார்த்தையாகிய[1] குமாரனேவென்றால் பிதாவின் காரியகர்த்தராயிருந்தார். ஏனென்றால் பராபரன் தம்முடைய வார்த்தையினால் எல்லாவற்றையுஞ் சிருஷ்டித்தார். ஆகையால் ௩௩-ஆம் சங்கீதத்திலே, கர்த்தரின் வார்த்தையினாலே பரமண்டலங்களும் அவருடைய வாயின் ஆவியினாலே அவைகளின் எல்லாச்சேனையும் உண்டாக்கப்பட்டனவென்றும், அவர் சொல்ல ஆகும், அவர் கட்டளையிட நிற்குமென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது[2]. அப்படிப்புதியஏற்பாட்டிலுங் குமாரனைக்கொண்டு பராபரன் லோகத்தையும் உண்டாக்கினாரென்றும்[3] பராபரனுடைய வார்த்தையாகிய அவரையல்லாமல் உண்டானதொன்றும் உண்டானதில்லையென்றும் வாசிக்கிறோம்[4]. பரிசுத்த ஆவியைக்குறித்தோவென்றால், நீர் உம்முடைய முகத்தை மறைக்கத் திகைக்கும், நீர் அவைகளின் சுவாசத்தைவாங்கிக்கொள்ள அவைகள் மாண்டு தங்கள் தூளுக்குத்திரும்பும், நீர் உம்முடைய ஆவியை அனுப்பும்போது சிருஷ்டிக்கப்படும், பூமியின் உருவையும் புதிதாக்குகிறீரென்று சொல்லியிருக்கிறது[5]. ஆகையால் சிருஷ்டிப்பின் கிரியையுந் திரியேக பராபரனுடையதென்று அதினால் விளங்குது. மேலும் பராபரனுடைய எவ்வளவு பெரிய ஐசுவரியமும் வல்லமையுந் தயவுஞ் சிருஷ்டிப்பின் கிரியையினால் வெளிப்படுகிறதென்று பாருங்கள். அவர் பரமண்டலங்களையும் அதுகளிலிருக்கிற கோடாகோடிப் பேராகிய தேவதூதர்களையும்[6], வானத்தையும் அதிலுள்ள சூரியன் சந்திரனையும் எண்ணக்கூடாத நட்சத்திரங்களையும்[7], ஆகா

1 யோவா. க, க.—2 சங். ௩௩, ௬. ௯.—3 எபி. க, உ.—4 யோவா. க, ௩.—5 சங். ௱௪, ௨௯. ௩௰.—6 தானி. ௭, ௰.—7 ஆ. மோ. ௰௫, ௫.—

சத்தையும் அதிலுள்ள ஏராளமான பறவைகளையும், சமுத்திரத்தையும் அதிலிருக்கிற திரளான மீன்களையும், பூமியையும் அதின் மேலுள்ள எண்ணுக்கடங்காத புல் பூண்டு விருட்சங்களையுஞ் சீவசெந்துக்களையுங் கோடாகோடிப் பேராகிய மனுஷர்களையுஞ் சிருஷ்டித்தார். அப்படியே அவருடைய ஞானமும் அதிலும் அதினாலும் விளங்குகிறது. முதல் வெளிச்சத்தையும் இருளையும், வானத்தையும் பூமியையும், தரையையும் சமுத்திரத்தையும் வெவ்வேறுசெய்து ஒவ்வொன்றுக்கும் அதினதின் விசேஷித்த ஸ்தலத்தைக் குறித்தார். உண்டாகப்போகிற மிருகங்களுக்கும் மனுஷர்களுக்கும் ஆகாரத்தைக்கொடுக்கப் புல் பூண்டு விருட்சங்களைத் தரையிலிருந்து புறப்படப்பண்ணினார். பகலையும் இரவையும் ஆளவும் பூமியின்மேல் பிரகாசிக்கவும் அடையாளங்களாகவும் விசேஷித்த காலங்கள் நாட்கள் வருஷங்களுக்கு அறிவிக்கிறதற்காகவுஞ் சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்களை உண்டாக்கினார். பிற்பாடு வரப்போகிற மனுஷர்களுக்குப் பிரயோசனத்துக்கென்றுஞ் சந்தோஷத்துக்கென்றும் மீன்களையும் பறவைகளையும் மிருகங்களையுஞ் சிருஷ்டித்தார். கடைசியிலே மனிதனைத் தம்முடைய சாயலாக நீதியுஞ் ஞானமும் பாக்கியமுமாய்ச் சிருஷ்டித்து அவனை எல்லாப் பூமிக்கும் எசமானாக நியமித்துச் சிங்காரத்தோட்டத்திலே அவனை வைத்தார். பராபரன் சிருஷ்டிப்பின் கிரியையினாலே தம்முடைய ஐசுவரியத்தையும் ஞானத்தையுந் தயவையும் எப்படி வெளிப்படுத்தினாரோ அப்படி அவர் தாமெல்லாவற்றையுங் காப்பாற்றி நடத்தி ஆண்டுகொள்ளுகிறதினாலுஞ் செய்துகொண்டுவருகிறார். இதெல்லாவற்றையும் பற்றி நாம் இப்போது விவரமாய்ச்சொல்லக்கூடாது. நாமெல்லாரும் அவருடைய ஐசுவரியத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் அறிவுக்குஞ் சாட்சிகளாயிருக்கிறோம். நம்மெல்லாராலுஞ் சிருஷ்டிப்பின் கிரியைக்காகவுந் திரியேக பராபரனுக்கு எவ்வேளையுக்கும் மகிமை உண்டாகக்கடவது.

II. இரட்சிப்பின் கிரியை. இதைப்பற்றித்தான் விசேஷமாய்ப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் கர்த்தரை ஸ்தோத்திரித்து, ஆ, பராபரனுடைய ஐசுவரியமும் ஞானமும் அறிவும் எத்தனை ஆழம், அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் எத்தனை ஆராய்ந்துகூடாததுகளாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறான். எல்லாமனுஷருக்கும் பாவத்தாருக்குள்ளும் பராபர

னுடைய சாபத்துக்குள்ளும் விழுந்திருந்தும்[1] பராபரன் மனுஷர்களை நியாயந்தீர்க்காமல் எல்லாருடைய தீர்ப்பையுஞ் சாபத்தையுங் கோபத்தையுந் தம்முடைய நேசகுமாரனுகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மேல் விழப்பண்ணி அவர் மூலமாக எல்லா மனுஷரையும் மீட்டிரட்சித்தார். மேலும் யூதர்கள் தங்களுடைய இரட்சகரைத் தள்ளினபடியினாலே, அவர்கள் விழுகுதலுங் குறைவும் புறசாதிகளுக்கு ஐசுவரியமும் இரட்சிப்புமாச்சுது. இதினாலும் யூதர்கள் வைராக்கியமாகப்பட்டு யூதர்களும் புறசாதிகளும் இரட்சிக்கப்படும்படிக்குத்தானே[2]. இந்த இரட்சிப்பின் கிரியையுந் திரியேக பராபரனுடையது. பிதாவாகிய பராபரன் இரட்சிப்பின் ஆலோசனையைச் செய்து காலம் நிறைவேறுதல் வந்த போது தம்முடைய நேசகுமாரனை இரட்சகராக அனுப்பினார். குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து தாழ் மனுஷனாய் வந்து தீர்க்கதரிசியாகச் சுவிசேஷத்தை அறிவித்து அதை அடையாளங்களினால் திடப்படுத்தி நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினதினாலும், பிரதான ஆசாரியராகப் பலிபட்டுச் சிலுவையிலறையுண்டு மரித்ததினாலும், இராசாவாக நரகத்தையும் பிசாசினுடைய இராச்சியத்தையும் அழித்துப்போட்டு மகிமையாய் உயிர்த்தெழுந்து பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினதினாலுமே இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்து முடித்தார். பரிசுத்த ஆவியானவரோவென்றால் இயேசுநாதர் தீர்க்கதரிசி பிரதான ஆசாரியர் இராசாவினுடைய உத்தியோகத்தைச் செய்துமுடிக்க அவருடைய மனித சுபாவத்தை நிரப்பும்படிக்கு இறங்கினார்[3]. இரட்சிப்பினுடைய இரகசியத்துக்குள் தேவதூதர் முதலாய்க் குனிந்து பார்க்க ஆசையாயிருக்கிற அவ்வளவு மேன்மையாயிருக்கிறது[4]. அதைப்பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்துத் தீர்க்கதரிசிகள் மெத்தவுந் தேடியாராய்ந்தார்கள்[5]. அதையே அப்போஸ்தலர் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர் எல்லாரும் பூமியிலிருக்கிற சகலசனசதளங்களுக்குஞ் சுவிசேஷமாக அறிவித்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த இரட்சிப்பின் சுவிசேஷம் ஒருமனுஷனுடைய சிந்தைகளுக்குள் ஏறவில்லை. அதற்காகத் திரியேக பராபரனுக்கு உசாவு துணையான ஒருத்தனுமில்லை. இந்தக் கிரியையும் பராபரனுடைய சுத்தக் கிருபையினாலும் இரக்க

1 ரோம. ௰௧, ௩௨. 2 ரோம. ௰௧, ௰௧. ௨௰.—3 மத். ௩, ௰௬; லூக். ௪, ௰௮; மத். ௪, ௨௰.—4 ௧. பே. ௧, ௰௨.—5 ௧. பேது. ௧, ௰.—

தினாலும் நடக்கிறது. இதைப்பற்றி விசேஷமாய், கர்த்தாவே! உம்முடைய கிரியைகள் எத்தனை பெரியவைகள், உம்முடைய சிந்தைகள் மகா ஆழமானவைகளென்று சொல்லியிருக்கிறது[1]. இரட்சிப்பின் கிரியையினால் வெளிப்பட்ட பராபரனுடைய கிருபையின் அகலமும் நீளமும் ஆழமும் உயரமும் இன்னதென்றதைப்பற்றி[2] நாமெல்லாரும் [illegible] களிலும் ஆம், நித்திய சதாகாலங்களிலும் போதாமையச் [illegible] தியானம்பண்ணவும் அதற்காகத் திரியேக பராபரனைப் போதுமாய் ஸ்தோத்திரிக்கவுங் கடவர்களாயிருப்போம். மிகுந்த மனத்தாழ்மையோடும் உறுதியான விசுவாசத்தோடும் நாம் இரட்சிப்பின் கிரியையைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறது அவசியம். அப்படிச் செய்வோமாகில் நாம் கடைசி நியாயத்தீர்ப்புக்கு [illegible] தப்பிப்போம்[3]. மறுமையிலே எல்லாப் பரிசுத்தவான்களோடுங்கூடப் பொருந்தியபடியே இரட்சிப்பின் கிரியைக்காகத் திரியேக பராபரனை என்றென்றைக்கும் மகிமைப்படுத்துவோம். ஆகிலும் நாம் விசுவாசித்து இயேசுவாலுள்ள இரட்சிப்புக்குப் பங்குள்ளவர்களாகும்படிக்குத் தேவத்துவத்திலே மூன்றாவது திவ்விய ஆளாகிய பரிசுத்த ஆவியானவருந் தம்முடைய கிரியையை நம்மிடத்தில் நடப்பிக்க வேண்டியது. அதைப்பற்றிப் பின்னேயுங் கேட்கிறோம்.

III. பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியை. எல்லா மனுஷருடைய இரட்சிப்புங் குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்ச் செய்யப்பட்டு முடிந்தது. அவர் சிலுவையில் அறையுண்டு தம்முடைய கைகளை விரித்து நீட்டி எல்லாமனுஷரையுந் தம்மண்டைக்கு இழுக்கப்பிரிய சித்தமாயிருந்தார். அவர் உயிர்த்தெழுந்து பரமண்டலங்களுக்கு ஏறின காலமுதல் திரும்பத்திரும்பவுந் தம்முடைய கைகளை நீட்டி மனுஷர்களைத் தம்மண்டையில் வரவழைத்துக்கொண்டுவருகிறார். ஆனால் மனுஷர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் சேர்ந்து அவருக்குள்ளான இரட்சிப்புக்குப் பங்குள்ளவர்களாகக் கூடுமெப்படி? அதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியையாகிய தம்முடைய கிரியையை நடப்பித்துவருகிறார். பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியையைப் பற்றியும், ஆ பராபரனுடைய ஐசுவரியமும் ஞானமும் அறிவும் எத்தனை ஆழம், அவர் மனுஷர்களை இயேசு இரட்சகரிடத்தில்

1 சங். ௯௨, ௫. 2 எபே. ௩, ௰௮.—3 யோவா. ௩, ௰௮.—

நடத்துகிற அவருடையவழிகள் எத்தனையாய் ஆராயப்படா
தவைகளாயிருக்கிறதென்று ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். இந்
தக் கிரியையையும் அவர் சுத்தக்கிருபையினாலுந் தயவினாலும்
[illegible]வப்பட்டு நம்மிடத்தில் செய்கிறார். பரிசுத்தமாக்குதலின்
கிரியையையும் பிதாவாகிய பராபரனாலுங் குமாரனாகிய பராப
ரன் மூலமாகவும் பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரனுக்குள்ளும்
இப்படியே திரியேக பராபரனுடைய மகிமைக்கென்று
நடந்தேறித் திரியேகபராபரனுடையதாயிருக்கிற [illegible]
னால் பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியையை விசேஷித்து நடப்பிக்
கிற பரிசுத்த ஆவியானவர் பிதாவிடத்திலுங் குமாரனிடத்
திலுமிருந்து அநாதியாய்ப் புறப்படுகிறவராயிருக்கிறதுந்
தவிர, குமாரன் அவரைப் பிதாவினிடத்திலிருந்து நம்மிடத்
திலனுப்பினார்[1]. பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியைக்கு நோக்க
மும் முடிவுமென்னவென்றால் பிதாவுங் குமாரனும் பரிசுத்த
ஆவியுமாகிய திரியேக பராபரன் திருச்சபையிலும் விசுவா
சிக்கிற ஒவ்வொருவனிடத்திலுங் கிருபையாய் வாசம்பண்
ணுவதுதான்[2]. இந்த முடிவுக்கென்று பரிசுத்த ஆவியாகிய
பராபரன் முழுச்சனங்களையும் ஒவ்வொருத்தனையும் அதிசய
மாய் நடத்திவருகிறார்[3]. அதினிமித்தமாக அவருடைய வழி
கள் எத்தனையாய் ஆராயப்படாதவைகளென்று நம்முடைய
திருவாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்
டின் காலத்திலே அவர் இஸ்ரவேல் சனத்தைத் தெரிந்து
கொண்டு, கிறிஸ்துவண்டைக்கு வழிநடத்துகிற வாத்தியா
கிய நியாயப்பிரமாணத்தையும்[4] வரப்போகிற இரட்சகரைப்
பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களையுங் கொண்டு அந்தச்சனத்தை
விசேஷித்த பிரகாரமாக இரட்சிப்புக்கென்று [illegible]
கினார். புறசாதிகளோ கர்த்தராகிய பராபரனைத் தேடித்
தடவியாகிலும் பிடிக்கத்தக்கதாகப்[5] பராபரன் சென்றகாலங்
களில் அவர்களைத் தங்கள் தங்கள் வழிகளில் நடக்க விட்டி
ருந்தும், நன்மை செய்துவந்து வானத்திலிருந்து அவர்க
ளுக்கு மழைகளையுஞ் செழித்த காலங்களையுங் கொடுத்து
ஆகாரத்தினாலுஞ் சந்தோஷத்தினாலும் அவர்களுடைய இருத
யங்களை நிரப்பித் தமக்குத்தாமே சாட்சி விளங்கப்பண்ணினதி
னாலும்[6] வேறே பலவிதமான பிரகாரமாகவும்[7] புறச்சாதியா
ரையும் இரட்சிப்புக்கென்று ஆயத்தம்பண்ணினார். மேலும்

[1] யோவா. ௰௫, ௨௬; ௰௬, ௭. — [2] யோவா. ௰௪, ௨௩. — [3] [illegible] — [4] கலா. ௩, ௨௪. — [5] அப். ௰௭, ௨௭. — [6] அப். ௰௪, ௰௭. — [7] ரோம. ௧, ௨௰; ௨, ௰௫. —

எவ்வளவுபெரிய ஞானத்தோடு அவர் இயேசு இரட்சகர் வர
வேண்டிய காலத்தைத் தெரிந்துகொண்டாரென்று பாருங்
கள். புறச்சாதிகள் தங்கள் கள்ளத்தேவர்களின் பேரில்
முன்னே தங்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கையை விட்டுவிட்ட கா
லத்தி[illegible]பிரதானமான சகல சனங்களும் ரோமருடைய இரா
ச[illegible]த்தோடு ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்த காலத்திலும்
[illegible]எல்லீராலுங் கிரேக்கு என்கிற ஒரேபாஷை அறியப்
பட்ட காலத்திலும் இயேசு இரட்சகர் பிறந்தார்[1]. அப்படி
யே, கர்த்தர் ஸ்தாபிக்கவந்த பராபரனுடைய இராட்சியஞ்
சீக்கிரத்திலே லோகமெங்கும் பரம்பிற்று. அந்தக்காலந் [illegible]
ங்கிப் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒவ்வொருசனத்[illegible]யும் அப்போ
தைக்கப்போது எவ்வளவு அதிசயமாய் இயேசுகிறிஸ்துவண்
டைக்கு வழிநடத்தினாரென்பதைப்பற்றித் திருச்சபையின்
சரித்திரத்தினால் [illegible]விபரமாய்க் கேட்கிறோம். இந்தத் தேசத்
தையுஞ் சனத்தையும் எவ்வளவு அற்புதமாய்த் தம்முடைய
திருச்சபையோடு கூட்டிச்சேர்த்தாரென்பதைப்பற்றி நீங்கள்
ஆராய்ந்துபார்த்துத் தியானம்பண்ணிப் பராபரனை முழும
னதோடு ஸ்தோத்திரிப்பீர்களாகில் நலமாயிருக்கும். ஆகி
லும் பரிசுத்த ஆவியானவர் முழுச்சனங்களையுமாத்திர
மல்ல, ஒவ்வொருவனையுங் கூட மிகுந்த பிரயாசத்தோடும்
ஞானத்தோடும் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் வரவழைக்
கிறார். அவர் ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மைப் புதிதாய்ச்
செனிப்பித்துச் சுவிசேஷத்தைக்கொண்டு நம்மை வரவ
ழைத்துத் தம்முடைய வரங்களாகிய நியாயப்பிரமாணத்
தினாலுஞ் சுவிசேஷத்தினாலுங் குணப்படுதலுக்கென்றும்
விசுவாசத்துக்கென்றும் நம்மைப் பிரகாசிப்பித்து மெய்யான
விசுவாசத்தினால் நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கி நம்மெல்லாரை
யும் ஒரே ஏகப்பரிசுத்த சபையாகக் கூட்டிச்சேர்த்துத் தம்
முடைய திருவசனமும் பரிசுத்த இராப்போசனமுமாகிய
மெய்யான போசனத்தினால் நம்மைப் போஷித்து நமக்குத்
தினந்தோறுஞ் சகல பாவங்களையுங் கிருபையாய் மன்னித்
துக்கொண்டு மெய்யான ஏகவிசுவாசத்திலே இயேசுகிறிஸ்து
வினிடத்தில் காப்பாற்றியிருக்கிறதுந் தவிர இனிமேலும்
நம்மை உயிர்த்தெழுதலுக்கென்றும் நித்திய சீவனுக்கென்
றுங் காப்பாற்றப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறாரே. இதெல்லா
வற்றிற்காகவும் நாம் திரியேக பராபரனை முழுமனதோடு
ஸ்தோத்திரிக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். நாம் இதையே

[1] கலா. ௪, ௪. —

உண்மையாய்ச் செய்வோமாகில், இதுதான் பராபரன் நமக்கு இனிமேலுந் தம்முடைய இரட்சிப்பைக் காண்பிக்கும் வழியாயிருக்கும். ஏனென்றால் ஸ்தோத்திரத்தைப் பலியிடுகிறவன் நம்மை மகிமைப்படுத்துகிறான். இப்படி வழியை ஆயத்தப்படுத்துகிறவனுக்குப் பராபரனுடைய இரட்சிப்பைக் காண்பிப்பேனென்று பராபரன் சொல்லுகிறார்[1]. திரியேக பராபரனுக்கு நம்மெல்லாராலுஞ் சிருஷ்டிப்பின் கிரியைக்காகவும் இரட்சிப்பின் கிரியைக்காகவும் பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியைக்காகவும் என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாகக்கடவது. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின முதலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. க. யோவா. ௪, ௰௬—௨௧.

நாம் இன்றையத்தினத்தில் தொடங்குகிற திருவருஷத்தின் இரண்டாம் பங்காகிய பண்டிகையில்லாத காலத்துக்கடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமைகளெல்லாந் திரித்துவத்தின் பண்டிகையை முன்னிட்டுப் பேர்கொண்டது. திரியேக பராபரனை அறிகிற அறிவை நாம் அடைந்த பிற்பாடு திரியேக பராபரன் மகிமையாயிருக்கிற நம்முடைய சீவநாட்களெல்லாவற்றையும் ஆளவேண்டியதற்கு அத்தாட்சியாகத்தான். ஏனென்றால் நாம் பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் திருநாமத்தில் மீட்டிரட்சிக்கப்பட்டுப் பராபரனுடைய பிள்ளைகளான பிற்பாடு நாம் திரியேக பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவும் வேண்டும். பராபரன் எந்தக் குணமாயிருக்கிறாரோ அந்தக் குணத்தைத் தரித்துக்கொள்ளும்படிக்கு அவருடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் பிரயாசப்பட வேண்டும். அதையே நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலே இங் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். பராபரன் சிநேகமாயிருக்கிறபடியினாலே நாமுஞ் சிநேகமுள்ளவர்களாக வேண்டுமென்று சிநேகத்தின் சீஷனென்னப்பட்ட யோவான் அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். பராபரன் சிநேக

[1] சங். ௫௰, ௨௩.—

தானென்பது நமக்கு ஆறுதலுள்ள செய்தியுஞ் சிநேகத்துக்கு நம்மை எவியெழுப்புகிற செய்தியுமாயிருக்கிறது. இந்த இரண்டு காரியங்களைப்பற்றி நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் நம்முடைய திருபவாக்கியத்தின்படியே [illegible]ப்போமாக.

1. பராபரன் சிநேகந்தானே என்பது நமக்கு ஆறுதலுள்ள செய்தி. பராபரன் தம்முடைய சுபாவத்தின்படியே சிநேகமாயிருக்கிறபடியினாலே திரியேகராயிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் சிநேகம் அந்நியோந்நியமும் உடன்பாடுமாயிருக்கிறது. தெய்வவஸ்துவிலே ஒரே ஆள் மாத்திரம் உண்டாயிருந்தால் அந்நியோந்நிய ஐக்கியமும் உடன்பாட்டமுஞ் சிநேகமும் எப்படி இருக்கக்கூடும். ஆகையால் பராபரன் சிநேகமாயிருக்கிறபடியினாலே ஒரே தெய்வவஸ்துவிலே மூன்று விசேஷித்த நித்திய தெய்வீக ஆட்கள் உண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய பிதாக்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் போன ஞாயிற்றுக்கிழமையில் கேட்டபடியே பராபரனுடைய தெய்வத்தச் சுபாவத்துக்கடுத்த காரியங்கள் நம்முடைய புத்திக்கும் உணர்வுக்கும் மேலானதாயிருக்கிறபடியினாலே அதுகளைப்பற்றி விவரித்துப் பேசக்கூடாது. பராபரன் சிநேகமாயிருக்கிறாரென்று நாம் அவருடைய கிரியைகளினாலே தெளிவாயறிகிறோம். போன ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே நாம் அவருடைய சிருஷ்டிப்பின் கிரியையையும் இரட்சிப்பின் கிரியையையும் பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியையையுங் குறித்துக் கேட்டோம். இந்த மூன்று விதமான கிரியையினாலே பிதாவின் சிநேகமுங் குமாரனின் சிநேகமும் பரிசுத்த ஆவியின் சிநேகமும் இன்னதென்று விளங்குகிறது. சுத்தசிநேகத்தினால் ஏவப்பட்டுப் பிதாவாகிய பராபரன் சிருஷ்டிகளையுந் தம்முடைய சிநேகத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாகும்படிக்கு வானத்தையும் பூமியையும் அதுகளிலிருக்குஞ் சகல வஸ்துகளையும் உண்டாக்கினார். சிநேகத்தினால் அவர் நம்மைக் காப்பாற்றிப் பிராமரித்து ஆண்டுகொண்டுவருகிறார். ஆகையால் அவர் இவையெல்லாவற்றையும் பிதாவுக்கேற்ற கிருபாகடாட்சத்தினாலேயுஞ் சுத்தத்தயையினாலேயும் யாதொரு புண்ணியமும் பாத்திரமுமில்லாத நமக்குச் செய்துகொண்டுவருகிறாரென்று அறிக்கையிடுகிறோம். சுத்தசிநேகத்தினால் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனையுங் கொடுத்து அவரை நம்முடைய இரட்சக

ராக அனுப்பினார்[1]. சிநேகத்தினால் ஏவப்பட்டு குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய மாம்சத்தில் வந்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டுத் தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தைச் சிந்தினார். சுத்தசிநேகத்தினால் ஏவப்பட்டுப் பரிசுத்த ஆவியானவரும் நமக்காகப்பிரயாசப்பட்டு இயேசுநாதருக்குச் சம்பாதித்த இரட்சிப்புக்கு நம்மைப் பங்குள்ளவர்களாக்குகிறார். பராபரன் சிநேகமாயிருக்கிறாரென்கிற இந்தச் செய்தி நமக்குப்பெரிய ஆறுதலுள்ள செய்தியாயிருக்கிறதென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியங்களினால் அறிந்துகொள்ளுகிறோம்.

1. சிநேகத்தில் நிலைத்திருக்கிறவன் பராபரனில் நிலைத்திருக்கிறான், பராபரன் அவனிலும் நிலைத்திருக்கிறார்[2]. இது நமக்குப் பெரிய ஆறுதல். சிநேகமாகிய பராபரனால் பிறந்தாலொழிய ஒருத்தனும் சிநேகிக்கக்கூடாது. ஆகையால் ஒருவன் சிநேகத்திலே நிலைத்திருந்தால், அது தான் அவன் பராபரனால் பிறந்ததையும் பராபரனுடைய பிள்ளையுமாயிருக்கிறதற்கு அடுத்தாட்சிதானமே. ஆகையால் சிநேகத்தில் நிலைத்திருக்கிறவர் ஒருபிள்ளையைப்போல் தன்பரமபிதாவாகிய பராபரனுடைய ஐக்கியத்தில் நிலைத்திருக்கிறார். பராபரனும் ஒருபட்சமுள்ள தகப்பனைப்போல தம்முடைய பிள்ளையாகிய அவனிடத்திலும் அவனுடைய ஐக்கியத்திலும் நிலைத்திருக்கிறார். அவர் பரமண்டலங்களிலும் பூமியின்மேலுமுள்ள இனக்கூட்டமனைத்துக்கும் நாமகாரணராயிருக்கிற பிதாவாயிருக்கிறார்[3]. அப்படியிருக்கப் பிரியமுள்ள பிள்ளைகள் தங்கள் பட்சமுள்ள பிதாவைப் பற்றுகிறதுபோல் நாமுஞ்சந்தோஷத்தோடும் முழுநம்பிக்கையோடும் அவரைச்சேர்ந்து மன்றாடும்படிக்கு அவர்தாம் பிதாவென்கிற தம்முடைய நாமத்தினால் நம்மை நயம்பண்ணி அழைக்கிறார். சிநேகமாயிருக்கிற பராபரன் நம்மைப்பற்றி எப்பொழுதும் நமக்கு அருமையான குமாரனும் நாம்மனமகிழ்ச்சியுமாயிருக்கிற பிள்ளையுமல்லவோ. ஏனெனில் நாம் அவனுக்கு விரோதமாய்ப் பேசினபடியால் இன்னமும் அவனை நினைக்கவே நினைக்கிறேன். ஆகையால் நம்முடைய குடல்கள் அவனுக்காக இரைகின்றன. அவனுக்கு இரங்கவே இரங்குவேனென்று உரைக்கிறார்[4]. சிநேகத்தில் நிலைத்திருக்கிறவர்களுடைய செபங்களையும் விண்ணப்பங்களையும் பிதாவாகிய பராபரன் கேட்டுக்கொண்டிருக்

1 யோவா. ௩, ௰௬.—2 ௧. யோவா. ௪, ௰௬.—3 எபே. ௩, ௰௪, ௰௫.—4 எரே. ௩௧, ௨௰.—

கிறார். சிநேகத்தில் நிலைத்திராதவர்களும் பராபரனுடைய சிநேகத்தைப்பற்றிச் சந்தேகப்படுகிறவர்களுமோ தைரியத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் செபம்பண்ணக் கூடாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

2. நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே நமக்குத் தைரியம் உண்டாயிருக்கும்படிக்கு இதிலே சிநேகம் நம்மிடத்தில் நிறைவேறிற்று. இது இரண்டாம் பெரிய ஆறுதல். பராபரன் சிநேகந்தானே என்று அறிந்து விசுவாசித்து அதிலே நிலைத்திருக்கிறவர்கள் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனோடு கூட, நம்மைக் கிறீஸ்துவின் சிநேகத்தை விட்டுப்பிரிப்பவனார்? உபத்திரவமோ, வியாகுலமோ, துன்பமோ, பசியோ, நிருவாணமோ, நாசமோசமோ, பட்டயமோ? இதுகளெல்லாவற்றிலும் நாம் நம்மைச் சிநேகிக்கிறவராலே அதிகமாய் ஜெயங்கொள்ளுகிறோம். ஏனென்றால், மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ்காரியங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும் உயர்த்தியானாலும் தாழ்த்தியானாலும் வேறெந்தச் சிருஷ்டியாகிலும் நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தைவிட்டுப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேனென்பதாக மேன்மைபாராட்டலாம்[2]. விசேஷமாய் மற்றவர்களெல்லாருக்கும் பயங்கரமான நியாயத்தீர்ப்பின் நாளாகிய கடைசி நாள் சிநேகத்தில் நிலைத்திருக்கும் நமக்குச் சந்தோஷமுள்ள நாளாயிருக்கும்[3]. ஏனென்றால் சிநேகமாகிய இயேசுநாதர்தாமே நம்முடைய காரியக்கர்த்தராயிருக்கிறபடியினாலே[4], நாம் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவதில்லையென்றறிந்து[5] நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே தைரியமுள்ளவர்களாயிருப்போம். இப்படி உண்மையான தைரியத்தோடும் விசுவாசத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் கடைசி நியாயத்தீர்ப்பின் பயங்கரமான நாளுக்கு எதிர்கொண்டுபோகக் கூடியவர்கள் சிநேகத்தில் தேறினவர்களும் சிநேகத்தினால் நிறைந்தவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்.

3. ஏனெனில் அவர் இருக்கிறபிரகாரமாக நாமும் இந்த லோகத்திலிருக்கிறோம். ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்கிறவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒப்பானவர்களாயிருக்கிறா

1 ௧. யோவா. ௪, ௰௭, ௰௯.—2 ரோம. ௮, ௩௫, ௩௮, ௩௯.—3 லூக். ௨௧, ௨௮.—4 ௧. யோவா. ௨, ௧.—5 யோவா. ௫, ௨௪.—

ண்டுவருகிறோமல்லவா? சிநேகமாயிருக்கிற நம்முடையோர்கள் இப்பொழுதில்லாது இந்தலோகத்திலே இருந்தபிரகாரமாக நாமும் இந்தலோகத்திலே இருக்கிறோம். அவருக்கு எல்லா உபத்திரவங்களிலும் திடமான ஆறுதல் கிடைத்திருந்ததுபோல், அப்படியே அவருடைய சிநேகத்தில் நிலைத்திருக்கிற நமக்கும் கிடைக்கும். ஆம், பராபரன் இருக்கிற பிரகாரமாகத் நாமும் இந்தலோகத்திலே இருப்போம். அதாவது, இரு மாறுதலாகிலும் ஒருவேற்றுமையின் நிழலாகிலும் இல்லாத வெளிச்சங்களுடைய பிதாவைப்போல்[1] நம்முடைய இருதயமும் அவருடைய கிருபையினால் திடப்பட்டு உறுதியும் அசைவற்றதுமாயும் இருக்கும்[2]. நமக்கு இந்த லோகத்திலே பலவித இராஜாக்கள் துன்பங்களும் வருத்தங்களும் உண்டானாலும், பராபரனுடைய சிநேகத்தின் பேரில் இருக்கிற நம்முடைய நம்பிக்கை அசைந்துபோகாது. [illegible] அவர் நாம் சிநேகிக்கிறவனைத் [illegible] [illegible] மகனையெல்லாம் [illegible] [illegible] பிள்ளைகளாகிய நமக்குண்டு[3]. பராபரன் [illegible] சிநேகத்தை விசுவாசித் தும் அதிலே நிலைத்தும் இராதவர் [illegible] உபத்திரவங்களின் காலத்திலே ஆறுதலும் நம்பிக்கையுமற்றவர்களாயிருந்து எளிதாய் மடிந்துபோகிறார்கள்.

4. சிநேகத்திலே பயமில்லை. பூரணசிநேகம் பயத் தைப் புறம்பே தள்ளும்; ஏனெனில் பயம் வாதையுள்ளது. பயப்படுகிறவன் சிநேகத்திலே பூரணமானவனல்ல. இங்கே அப்போஸ்தலன் இதிலே புத்திர சுவிகாரத்தின் ஆவியினால் பிறக்கிற பயத்தைப்பற்றியல்ல, அடிமைத்தனத்தின் ஆவியினால் பிறக்கிற பயத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறான்[1]. ஏனென்றால் பிள்ளைகளுடைய பயம் எப்போதும் பராபரனைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தோடே சேர்ந்திருக்கவேண்டியது. ஆகையால் நாம் பராபரனுக்குப் பயந்து அவரைச் சிநேகித்துக்கொண்டு இப்படியே அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டு மென்று நம்முடைய ஞானஉபதேசக்குறிப்பிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது[2]. ஆனால் அடிமைத்தனத்துக்கடுத்த பயம், அதாவது, கெட்டமனச்சாட்சியினிமித்தமாகக் கொடுமையுள்ள நியாயாதிபதியாகிய பராபரனுக்குப் பயப்படுகிற பயமும் இத்தோடே கூடியிருக்கிற பராபரனைப்பகைக்

[1] யாக். க, ௰எ.—[2] எபி. ௰௩, ௯.—[3] எபி. ௰உ, ௬ முத; யாக். க, உ முத; வெளி. ௩, ௰௯ முத.—[1] ரோம. ௮, ௰௫.—[2] பொரு. ௨ஙி; ௰௪; சங். ௱௰௯, ௰; வேத. உ௮, உ௮.—

கையுமானது சிநேகத்தில் நிலைத்திருக்கிற பராபரனு டைய பிள்ளைகளுக்கு உண்டாயிருக்கிறதில்லை. நிறைந்த சிநேகம், அதாவது, பராபரன் சிநேகத்தைப் [illegible] [illegible]னால் [illegible] மெய்யான சிநேகமானது அப்படிக் [illegible] வாதையுள்ள பயத்தை இருதயத்தைவிட்டுப் புறம் [illegible] தள்ளுகிறது. ஏனெனில் பராபரன் நமக்குப் பயத்தின் [illegible] ஆவியை அல்ல, பெலன் சிநேகம் தெளிந்த புத்தி என்றது [illegible] ஆவியைக் கொடுத்தார்[1]. இது விசேஷமாய் மரணப் [illegible] பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. பராபரனுடைய சிநேகத்தில் நிலைத்திருக்கிற நீதிமான் தன் மரணத்திலே திட [illegible]. [illegible] [illegible]போல் திடனாயிருக்கிறான்[2]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வலது பாரிசத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பராபரனுடைய [illegible] [illegible] பயங்கரங்களில் [illegible] [illegible] [illegible]

இப்படியே பராபர[illegible]சிநேகத்தை என்கிற நற்செய்தி [illegible] நம்முடைய சகல உபத்திரவங் [illegible] அவர்களின் [illegible] [illegible] நமக்கு எல்லாத்திலும் பெரிய ஆறுதலாயிருக்கிறது. சிநேகமாகிய பராபரனை உண்மையான விசுவாசத்தினால் அறிந்திருக்கிறவர்கள் தாவீது இராசாவோடேகூடக் களி கூர்ந்து: நான் எப்போதும் உம்மண்டையிலே இருப்பேன், என்னுடைய கையைப்பிடித்துத் தாங்குவீர், உம்முடைய யோசனையின்படி என்னை நடத்திக் கடைசியில் என்னை மகிமையிலே ஏற்றுக்கொள்ளுவீராக. பின்னை ஆர் எனக்குப் பரமண்டலங்களிலிருக்கிறார், உம்மோடே நான் இருக்கையில் பூமியில் எனக்கு வேறே விருப்பமில்லை, என்மாம்சமும் என் இருதயமும் மாய்ந்து போகிறது. பராபரன் என்றென்றைக்கும் என் இருதயத்தின் கன்மலையும் என் பங்குமாயிருக்கிறா ரென்று மேன்மைபாராட்டலாம்[3].

[1] உ. தீமோ. க, எ.—[2] [illegible] [illegible]—[3] ஸங். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

II. பராபரன் சிநேகத்தாலே என்கிற செய்தி நாமு[illegible] சிநேகிக்கிறதற்கு நம்மை எவியெழுப்புகிற செய்தி. பரா[illegible] சிநேகிக்கிற சிநேகத்துக்கென்றுஞ் சகோதரனைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்துக்கென்றுஞ் சிநேகத்தின் அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் நம்மை எழுப்புகிறான்.

1. நாம் அவரைச் சிநேகிக்கக்கடவோம், ஏனென்றால் அவர் நம்மை முந்திச் சிநேகித்தாரென்று முதலாவது சொல்லுகிறான். அதேனென்றால் எல்லாவற்றையும் பார்க்[illegible] நாம் பராபரனை நம்முடைய முழு இருதயத்தாலும் மு[illegible] ஆத்துமத்தாலும் முழுமனதினாலும் முழுபெலத்தி[illegible] சிநேகிக்கவேண்டுமென்பது எல்லாக்கற்பனைகளிலும் பிரதானமாயிருக்கிறது[1]. ஆனால் நாம் பராபரனைச் சிநேகிக்கிறோமென்று சொல்லு[illegible]தை ரூபிக்கவும் வேண்டும். எப்படியெனில் [illegible] சிநேகிக்கிறவர்கள் முதலாவது பாவமென்கிற [illegible] மனதோடு பகைப்பார்கள். நீ [illegible] பகைக்காவிட்டால் [illegible] மெய்யாய்ச் சிநேகிக்கவும் மாட்[illegible] பூருவத்தார் [illegible]ன்னார்கள். அதாவது, நீ சிநேகிக்கிறவருக்கு விரோதமானதை முந்திப் பகைக்க வேண்டுமே. அதலால் [illegible] இயேசுகிறிஸ்து, ஒருவனும் இரண்டு எசமான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்யக்கூடாது, ஏனென்றால் ஒருவனைப் பகைத்து மற்றவனைச் சிநேகிப்பான், அல்லது ஒருவனைச் சார்ந்துகொண்டு மற்றவனை அசட்டைபண்ணுவானென்கிறார்[2]. தன் தகப்பனை மனப்பூரணமாய்ச் சிநேகிக்கிற ஒரு தெய்வபத்தியுள்ள மகனே தன் தகப்பன் அருவருக்கிறதைச் செய்வானோ, செய்யமாட்டான். அப்படியே நாமும் பராபரனை மெய்யாய்ச் சிநேகிக்கிறவர்களாயிருந்தால் பராபரன் பத்துக்கற்பனைகளிலே அவ்வளவு கண்டிப்பாய் விலக்கினதெல்லாவற்றையுஞ் செய்யாதபடிக்குச் சகல பத்திவைராக்கியத்தோடும் பிரயாசப்படுவோம். ஆகையால் தாவீது இராசா, கர்த்தரைச் சிநேகிக்கிறவர்களே! பொல்லாப்பைப் பகையுங்களென்று சொல்லுகிறான்[3]. மேலும் பராபரனை மெய்யாய்ச் சிநேகிக்கிறவர்கள் அவருடைய திருவசனத்தையுஞ் சிநேகித்து அதைச் சந்தோஷப் போடுங் கருத்தோடுங் [illegible]ர்கள். ஏனென்றால் பராபரனால் உண்டானவன் பராபரனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்

[1] மாற். ௰௨, ௨௯. ௩௰. — [2] மத். ௬, ௨௪. — [3] சங். ௯௭, ௰; ௨ கொரி. ௬, ௰௪. மு. —

கிறான்[1]. ஒரு பிள்ளை தன் தகப்பன் எழுதுகிற காகிதத்தை [illegible] பத்திரமாய் வைத்து அடிக்கடி வாசிப்பானல்லவா? இப்படியே திருவசனம் பராபரன் நமக்கு எழுதி இரக்கமுள்ள கடிதமாம். இந்தப்படத்தை [illegible] சொல்லுகிற நிருபமாயிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் பராபரனுடைய திருவசனத்தை மகா சந்தோஷம் பெருமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். திருவசனத்தைச் சிநேகியாதவன் பராபரனையுஞ் சிநேகியாதவனென்று நிச்சயிப்போம். ஆனால் திருவசனத்தைக் கேட்கிறது போதாது. பராபரனை மெய்யாய்ச் சிநேகிக்கிறவர்கள் பராபரனுடைய திருவசனத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களுமாயிருப்பார்கள். அதை நாம் இயேசுநாதருடைய வாயினால் அறிந்துகொள்ளுகிறோம். நீங்கள் என்னைச் சிநேகித்தால் என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுங்களென்றும், ஒருவன் என்னைச் சிநேகித்தால் அவன் என் வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுவான், என்னைச் சிநேகியாதவனோ என் வசனங்களைக் கைக்கொள்ளானென்றும், நான் என் பிதாவின் கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டிருந்து அவருடைய சிநேகத்தில் நிலைத்திருக்கிறதுபோல நீங்களும் என் கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டிருந்தால் என் சிநேகத்திலே நிலைத்திருப்பீர்களென்றும், நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறவைகளைச் செய்தீர்களானால் நீங்கள் என் சிநேகிதராயிருக்கிறீர்களென்றுஞ் சொல்லுகிறார்[2].

2. பராபரனை மாத்திரமல்ல, சகோதரரையும் பிறரையுங்கூடச் சிநேகிக்கவேண்டும். நாம் நம்முடைய சிநேகிதரை மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய சாயலையும் எப்படிச் சிநேகிக்கிறோமோ, அப்படி நாம் பராபரனை மாத்திரமல்ல அவருடைய சாயலின்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷர்களையுஞ் சிநேகிக்கவேண்டும். இதைப்பற்றிப் பரிசுத்த யோவான் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே வெகுவசனங்களாய்ப் பேசுகிறான். சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்துக்கென்று நம்மை அதிகமாய் எழுப்புகிறதற்கு இரண்டு விசேஷித்த முகாந்தரங்களைச் சொல்லுகிறான்.

முதலாவது தான் கண்ட தன் சகோதரனைச் சிநேகியாதவன் தான் காணாத பராபரனை எப்படிச் சிநேகிக்கக் கூடுமென்கிறான். உன் சகோதரனுடைய சரீரத்தையும் கண்டு அவனுடைய விண்ணப்பங்களைக் கேட்டும் அவன் பேரிலே

[1] யோவா. ௮, ௪௭. — [2] யோவா. [illegible] ௰௪, ௨௩; ௰௫, ௰. [illegible]

நீ மனதுருகாவிட்டால், நீ தேவையில்லாத பராபரனைப்பற்றிக் கவலைப்படுவாயோ? எவனாகிலும் லோக சீவனமுடையவனாயிருந்து தன் சகோதரனுக்குக் குறைச்சலுண்டென்று கண்டு தன்னிருதயத்தை அவனை விலக அடைத்துக்கொண்டால் அவனுக்குள் பராபரனுடைய சிநேகம் எப்படி நிலைக்கும்[1]. ஆகையால் ஒருவன் பராபரனைச் சிநேகிக்கிறேனென்று சொல்லியுந் தன் சகோதரனைப் பகைத்தால் அவன் பொய்யன்தான்.

இரண்டாவது. பராபரனைச் சிநேகிக்க வேண்டுமென்கிற கற்பனையை நமக்குக் கொடுத்தவர் அடுத்தவனையுஞ் சிநேகிக்கவேண்டுமென்கிற கற்பனையையுங் கொடுத்தார். ஆகையால் முதலாவதை நாம் எப்படிக் கைக்கொள்ளவேண்டுமோ அப்படியே இதையுங் கைக்கொள்ளவேண்டியது. பராபரன் முதற் கற்பலகையின் கற்பனைகளைப் பற்றிமாத்திரமல்ல, இரண்டாங் கற்பலகையின் கற்பனைகளைப் பற்றியும், உன் தேவனாகிய கர்த்தராயிருக்கிற நாம் எரிச்சலுள்ள தேவனாயிருந்து நம்மைப் பகைக்கிறவர்களுக்குள்ளே பிதாக்களுடைய அநியாயத்தைப் பிள்ளைகளிடத்தில் மூன்றாம் நாலாந் தலைமுறைமட்டும் விசாரிக்கிறவராயிருக்கிறோம். ஆனால் நம்மைச் சிநேகித்து நம்முடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு ஆயிரந் தலைமுறைமட்டுந் தயவு செய்கிறவராயிருக்கிறோமென்று திருவுளம்பற்றினார். ஆகையால் பரிசுத்த யோவான், பராபரனைச் சிநேகிக்கிறவன் தன் சகோதரனையுஞ் சிநேகிக்கவேண்டுமென்கிற கற்பனையை அவரால் அடைந்திருக்கிறோமென்று சொல்லி; முதலாம் பிரதான கற்பனையோடு உனக்கடுத்தவனை உன்னைப்போல் சிநேகிப்பாயாக வென்கிற இரண்டாம் பிரதான கற்பனையையுஞ் சேர்க்கிறான். அப்படி இயேசுநாதருஞ் செய்து, இரண்டாங் கற்பனை முதலாங் கற்பனையோடு ஒத்ததாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்[2]. மற்றவர்களை நாம் எந்தப் பிரமாணத்தின்படியே சிநேகிக்கவேண்டுமென்றால், மனுஷர் என்னென்னத்தை உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறீர்களோ அதையெல்லாம் நீங்கள் அவர்களுக்கும் அப்படியே செய்யுங்கள், ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களும் இது தானே என்று கர்த்தர்சொன்ன பிரமாணத்தின்படியேதான்[3]. கர்த்தர் நம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மைச் சிநே-

[1] க. யோவ... — [2] மாற். ௰௨, ௩௧; மத். ௨௨, ௩௯. — [3] மத். ௭, ௰௨.

கித்ததினால் சிநேகத்தையுஞ் சகோதரரையும் மற்றவர்களையுஞ் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தையும் நம்மெல்லாருடைய இருதயங்களிலும் ஊன்றுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின இரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

க. யோவா. ௩, ௰௩—௰௮.

கடந்துபோன இரண்டு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலே திரியேக பராபரன் நம்மிடத்தில் காண்பித்த சிநேகத்தையும் நாம் அதற்காக நன்றியுள்ளவர்களாக அவரைச் சிநேகிக்கவேண்டிய சிநேகத்தையும் பற்றி விஸ்தாரமாய்க் கேட்டோம். இன்றைக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவாக்கியம் நாம் கர்த்தருக்குள்ளே சகோதரனைச் சிநேகிக்கவேண்டிய சிநேகத்தைப்பற்றி விசேஷமாய்ச் சொல்லுகிறது. ஏனென்றால் நாம் பராபரனைச் சிநேகிக்கிற நம்முடைய சிநேகத்தை நாம் சகோதரனைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலே காண்பித்தாலொழிய நம்முடைய சிநேகம் உண்மையான சிநேகமாயிருக்கமாட்டாது. அதேதென்றால் நாம் முந்தின ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே கேட்டபடியே, ஒருவன் பராபரனைச் சிநேகிக்கிறேனென்று சொல்லியுந் தன் சகோதரனைப் பகைத்தால் அவன் பொய்யன். ஏனெனில் தான் கண்ட தன் சகோதரனைச் சிநேகியாதவன் தான் காணாத பராபரனை எப்படிச் சிநேகிக்கக்கூடும். பராபரனைச் சிநேகிக்கிறவன் தன் சகோதரனையுஞ் சிநேகிக்கவேண்டுமென்கிற கற்பனையை அவரால் அடைந்திருக்கிறோம்[1]. ஆகையால் நாம் இச்சமயத்தில் நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியே சகோதர சிநேகத்தைக் குறித்துச் சிந்திப்பது தகுதியாமே. கர்த்தர் தாமே தம்முடைய திருவசனத்தைக்கொண்டும் பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டுஞ் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற உண்மையான சிநேகத்தை நம்முடைய இருதயங்களிலே ...கடவார். நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சகோதர சிநேகத்தைப்பற்றி மூன்று விசேஷித்த காரியங்களைக் கேட்கிறோம். அவைகளாவன.

[1] ௧ யோ. ௪. ...

I. சகோதரச் சிநேகமானது நாம் மரணத்தை விட்டு நீங்கிச் சீவனுக்குள் பட்டிருக்கிறோமென்பதற்குச் சாட்சியாயிருக்கிறது.
II. சகோதரச் சிநேகத்துக்கு இயேசுநாதர் நம்மைச் சிநேகித்த சிநேகமே காரணமும் முன்மாதிரியுமாயிருக்கிறது.
III. சகோதரச் சிநேகத்தை நாம் கிரியையினாலும் உண்மையினாலும் காண்பிக்க வேண்டுமென்பதே.

I. சகோதரச் சிநேகம் நாம் மரணத்தைவிட்டு நீங்கிச் சீவனுக்குள் பட்டிருக்கிறோமென்பதற்குச் சாட்சியாயிருக்கிறது. என் சகோதரரே! லோகம் உங்களைப் பகைத்தால் ஆச்சரியப்படாதிருங்கள். மரணத்தை விட்டு நீங்கிச் சீவனுக்குள் பட்டிருக்கிறோமென்கிறதை நாம் அறிவோம், ஏனெனில் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிறோம். சகோதரனைச் சிநேகியாதவன் மரணத்தில் நிலைகொண்டிருக்கிறான். தன் சகோதரனைப் பகைக்கிறவனெவனும் மனுஷக் கொலைபாதகனாயிருக்கிறான். ஆனால் மனுஷக்கொலைபாதகனாகிய எவனுக்குள்ளும் நித்திய சீவன் நிலைத்திருக்கிறதில்லையென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லித்தெரிவிக்கிறான். லோகமெல்லாம் பொல்லாங்கனுக்குள் கிடக்குது[1]. அந்தப் பொல்லாங்கனுக்குள் என்றால், மரணத்தின் வல்லமையை உடையதாயிருக்கிற பிசாசு என்கிற பொல்லாங்கனுக்குள்ளேயாம்[2]. ஆகையால் இந்த லோகத்தாருக்கு மெய்யான சீவனிராமல் அவர்கள் குணப்பட்டுச் சீவனுடைய பிரபுவாகிய இயேசு இரட்சகர் பேரிலே விசுவாசியாதிருக்குமட்டாக மரணத்திலே நிலைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும் சீவனுடைய பிள்ளைகளுமாகிய உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களைப் பகைத்துத் துன்பப்படுத்தினால் ஆச்சரியப்படத்தக்க காரியமாயிருக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் இருளின் பிள்ளைகளாகிய அவர்கள் தங்களுடைய சுபாவத்தின்படியே வேறே விதமாய்ச் செய்யவுங் கூடாது[3]. அவர்கள் காயீன் சந்ததியாரா[illegible]யிருக்கிறதினாலே காயீனைப்போல் தங்கள் சகோதரரைப் பகைத்துக் கொலைசெய்ய வகைதேடுகிறார்கள். எந்த முகாந்தரத்துக்காகவென்றால், அவர்களுடைய கிரியைகள் பொல்லாதவைகளும் ஆபேலின் சந்ததியாராகிய விசுவாசிகளுடைய கிரியைகளோ நீதியுள்ளதுகளுமாயிருக்கிறபடியினாலேதான்[4]. [illegible] அப்படி[illegible] [illegible] தங்களைப் பிசாசினுடைய

1 க. யோ. ரு, ௰௯.—2 எபி. உ, ௰௪.—3 யோவா. ௮, ௪௪—௪௭.—4 க. யோவா. ௩, ௰௨.—

பிள்ளைகளென்று காண்பிக்கிறார்கள். ஏனென்றால் பிசாசு ஆதிமுதல் மனுஷக்கொலைக்காரனாயிருக்கிறது[1]. அவர்கள் முழுமனதோடு குணப்படாதேபோனால் அவர்களுடைய நியாயத்தீர்ப்பு நிச்சயம். ஏனென்றால் மனுஷக்கொலைபாதகனாகிய எவனுக்குள்ளும் நித்திய சீவன் நிலைத்திருக்கிறதில்லையென்றும், சகோதரனைச் சிநேகியாதவன் மரணத்தில் நிலைகொண்டிருக்கிறானென்றும், தன் சகோதரனைப் பகைக்கிறவனெவனும் மனுஷக் கொலைபாதகனாயிருக்கிறானென்றும் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே வாசிக்கிறோம்[2]. இயேசு இரட்சகரை விசுவாசிக்கிற நாமோவென்றால் முழுவதும் வேறுவிதமான சாதியாயிருக்கிறோம். நாம் சீவனுக்குப் பிரபுவாகிய இயேசு இரட்சகர் மூலமாக மரணத்தைவிட்டு நீங்கிச்சீவனுக்குள்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் நாம் ஞானஸ்நானத்தினாலும் விசுவாசத்தினாலும் இயேசுகிறிஸ்துவோடு கூட அடக்கம்பண்ணப்பட்டு அவரோடு கூட மரணத்தை விட்டு நீங்கினோம் நித்திய சீவனுக்கென்று உயிர்த்தெழுந்திருக்கிறோம். லோகத்தாரெல்லாரும் நம்மைப் பகைத்து நம்முடைய சரீரத்தைக் கொன்றுபோட்டாலும் அவர்கள் நம்மை இந்த நித்திய சீவனை விட்டுப் பிரிக்கக் கூடாது. மாற்றான்கள் யாவையுஞ் சீவனைத்தானும் வாங்கினாலும் தேட்டோ, இராட்சியமல்லோ எங்களுக்கே இருக்கும் என்று நாம் அவர்களுடைய துன்பங்களையுமெல்லாம் அற்பமாக எண்ணிக்கொண்டு மேன்மைப்பாராட்டுகிறோம். (பிரார். உள் [illegible].)

எப்போதும் நாம் நாயேமரணத்தைவிட்டு நீங்கிச் சீவனுக்குள் பட்டிருக்கிறோமென்பது நமக்கு எப்படித்தெரியுமென்றால், நாம் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினால் தானே. இதிலே நன்றாய்க் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியதாவது, பரி. அப்போஸ்தலன் நாம் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலே மரணத்தை விட்டுச் சீவனுக்குள் பட்டிருக்கிறோமென்று சொல்லுகிறதில்லை. ஏனென்றால் அதுவே கள்ளப்போதகமாயிருக்கும். நாம் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலே அதை அறிகிறோமென்று மாத்திரஞ் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் சகோதரச்சிநேகம் நம்முடைய இரட்சிப்புக்கும் நித்திய சீவனுக்குங் காரணமும் வேருமாயிராமல் நாம் இரட்சிக்கப்பட்டுச் சீவனுக்குள்ளி

1 யோவா. அ, ௪௪.—2 மத். ௫, ௨௧. ௨௨.—

ருக்கிறதற்குச் சாட்சியும் பலனுமாக மாத்திரமிருக்கிறது. அதேதென்றால் நம்முடைய மரணத்தைச் செயித்து நமக்குச் சீவனைச் சம்பாதித்தவர் ஒருத்தரே. அவர் நமக்காகப் பாடுபட்டுச் சிலுவையிலறையுண்டு மரித்துயிர்த்தெழுந்த இயேசுநாதர் தாமே. அவர் நமக்காகச் சம்பாதித்த இரட்சிப்பும் நித்திய சீவனும் நாம் அவரைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலொழிய பங்குள்ளவர்களாகமாட்டோம். ஆனால் இந்த விசுவாசம் செத்ததாயிராமல்[1], அது சிநேகத்தால் பிரயோசனப்படுகிற விசுவாசமாமே[2]. கிறிஸ்துவுக்குள் சிநேகமுள்ளவர்களாயிருக்கிறதினால் நமக்கு உண்மையான விசுவாசமிருக்கிறதென்று காண்பிக்கிறோம். உண்மையான விசுவாசமோ சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினால் வெளியரங்கமாகும். ஏனென்றால் பராபரன் நம்மைச் [illegible] அந்த சிநேகத்தை ஒருவன் உண்மையாய் விசுவாசித்தால் அவன் சிநேகமற்றவனாயிருப்பது கூடாததாயிருக்கிறது. பராபரன் நம்மிடத்தில் காண்பித்த சிநேகத்தை விசுவாசிக்கிற நம்முடைய இருதயங்களும் நிச்சயமாகக் கனிவுள்ள சிநேகத்தால் நிரப்பப்படும். அதெப்படியே நாம் நம்மையே சோதித்தறியவேண்டும். நாம் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிறோமென்று பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய இருதயத்திலே சாட்சிகொடுத்தால், நாம் மரணத்தைவிட்டு நீங்கிச் சீவனுக்குள்பட்டிருக்கிறோமென்கிற மெத்தவும் பெரிய ஆறுதலால் நம்மை ஆற்றித்தேற்றலாம். இந்த ஆறுதலினால் நாம் இப்பிரபஞ்சத்தின் எல்லாப்பாடுகளையும் உபத்திரவங்களையும் அற்பமாக எண்ணிக்கொண்டு நமக்குக் கிடைக்கும் நித்திய சீவனையும் நித்திய இரட்சிப்பையும்பற்றி நிர்ப்பயத்திருக்கலாம். ஆம், பரிசுத்த அப்போஸ்தலனோடேகூட நாமும், மரணமானாலும் சீவனானாலும் தூதரானாலும் துரைத்தனங்களானாலும் வல்லமைகளானாலும் நிகழ்காரியங்களானாலும் வருங்காரியங்களானாலும் உயர்வானாலும் தாழ்வானாலும் வேறெந்த சிருஷ்டியானாலுமே நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தைவிட்டுப் பிரிக்கமாட்டாதென்று மேன்மைபாராட்டலாம். ஏனென்றால் நாம் கிறிஸ்துவினிமித்தமாக நாள்தோறும் கொலைசெய்யப்பட்டு அடிக்கப்போகிற ஆடுகளைப்போல எண்ணப்பட்டு அடிக்கப்பட்டாலும் இவைகளெல்லாவற்றிலும் நாம் நம்மைச் சிநேகிக்கிறவராலே அதிகமாய்ச் ஜெயங்கொள்ளு

[1] யாக். உ, உ0. — [2] கலா. ரு, சு. —

கிறோம்[1]. எப்படியெனில், சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலே நாம் மரணத்தைவிட்டு நீங்கிச்சீவனுக்குள்பட்டிருக்கிறோமென்கிறதை அறிவோம். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மில் ஒருவனுக்கு, அவன் சகோதரரைச் சிநேகிக்காமல் அவர்களையாவது அவர்களில் ஒருத்தனையாவது பகைக்கிறானென்று சாட்சிகொடுப்பாராகில், அவன் இன்னம் மரணத்திலே இருந்து தான் முழுமனதோடு குணப்படாதேபோனால் மரணத்திலே நிலைகொண்டிருப்பானென்பது நிச்சயம். ஆம், அவன் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளைப்போல் மனுஷ[illegible]காலைபா[illegible]கனாயிருந்து நித்திய சீவனற்றவனாயிருக்கிறான். பிரியமானவர்களே! நாம் நம்மை உண்மையாய்ச் சோதித்தறிந்தால் நம்மெல்லாருக்குள்ளும் சகோதரனைச் சிநேகிக்கிற பூரணமுள்ள சிநேகம் இல்லையென்று பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மைக் [illegible] என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நாம் அதை உணர்ந்தறியும்போது சிநேகமற்றவர்கள் மேல் வரும் ஆக்கினையிலே நாம் உட்படாதபடிக்கு என்னசெய்வோம். இயேசுநாதர் நம்மைச் சிநேகித்த உத்தமமான சிநேகத்தை நாம் அதிகக்கருத்தோடே நோக்கிப்பார்த்து அவரிடத்தில் கற்றுக்கொள்வோமாகுக[2].

II. சகோதரச் சிநேகத்துக்கு இயேசுநாதர் நம்மைச் சிநேகித்த சிநேகமானது காரணமும் முன்மாதிரியுமாயிருக்கிறது. அவர் நமக்காகத் தம்முடைய சீவனை விட்டுவிட்டதினாலே சிநேகம் இன்னதென்று அறிந்தோம். நாமுஞ் சகோதரருக்காகச் சீவனைவிட்டுவிடக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய கிருபாவாக்கியத்திலே பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான். ஒருத்தன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் பிராணனைக் கொடுக்கிற சிநேகத்திலும் அதிகமான சிநேகம் ஆருக்குமில்லை[3]. இந்த உத்தமமான சிநேகத்தைப் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுநாதர் தம்முடைய சிநேகிதரிடத்தில் காண்பித்தார். ஆம், நாம் இன்னஞ் சிநேகிதராயிராமல் நாம் சத்துருக்களாயிருக்கச் [illegible][4] அவர் தம்முடைய பரம மகிமையை விட்டு நமக்காகத் தரித்திரராகி மனப்பூர்வமாக அநேகம் பாடுபட்டுச் சபிக்கப்பட்ட சிலுவையின் மரத்திலே அறையுண்டு நமக்காகத் தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தைச் சிந்தித் தம்முடைய

[1] ரோம. அ, [illegible]. — [2] மத். [illegible], உக. — [3] யோவா. [illegible]. — [4] ரோம. ரு, [illegible] —

சீவனை விட்டுவிட்டார். இந்த அவருடைய சிநேகம் வெளிப்பட்டதினாலே பரம சிநேகம் இன்னதென்று வெளியரங்கமாச்சுது. அப்பேர்ப்பட்ட சிநேகம் அதற்கு முன்னே இருமனுஷருடைய இருதயத்திலுஞ் சிந்தைகளிலும் [illegible] ருந்ததில்லை. இந்தச் சிநேகம் நம்முடைய இரட்சிப்பு ஏனென்றால் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சிநேகத்தை நாம் மெய்விசுவாசத்தினாலே பற்றிக்கொள்ளுகிறதினாலே அவர் தம்முடைய மரணத்தினால் நமக்குச் சம்பாதித்த இரட்சிப்புக்குப் பங்குள்ளவர்களாகிறோம். அந்தச் சிநேகத்தை ஒருவன் உண்மையாய் விசுவாசித்தால் அவன் இருதயம் சிநேகமற்றதாய் நிலைத்திருக்கக்கூடுமோ, அப்படியே [illegible] அவருடைய சிநேகம் நம்முடைய இருதயங்களிலும் [illegible] அவனுக்குள் சகோதரரையுஞ் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தை [illegible] பற்றியெரியப் பண்ணுகிறது. இப்படியே அவருடைய சிநேகம் சகோதரச் சிநேகத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிறது. [illegible] லும், நானுங்களைச் சிநேகித்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்கவேண்டுமென்கிறதே என்னுடைய கற்பனையாயிருக்கிறதென்றும்[1], நானுங்களுக்குக் கற்பிக்கிறபோல நீங்களுஞ் செய்வதற்கு உங்களுக்கு மாதிரியைக் கொடுத்தேனென்றும்[2] அவர் சொன்ன வாக்குகளினால் அவருடைய சிநேகஞ் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற நம்முடைய சிநேகத்துக்கு முன்மாதிரியாயிருக்கிறதென்று அறிகிறோம். ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவசனத்திலே, நாமுஞ் சகோதரருக்காகச் சீவனை விடக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோமென்று சொல்லுகிறான். இப்பேர்ப்பட்ட சிநேகத்தினாலே பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நிறைந்திருந்தான். ஏனென்றால் அவன் தன் சகோதரருக்காக அவ்வளவு பாடுபட்டு[3] இயேசுகிறிஸ்துவின் மந்தையின் கடைசியாகத் தன் சீவனையுங் கொடுக்கிறதுந்தவிர, மாம்சத்தின்படி என் இனத்தாராகிய என்னுடைய சகோதரருக்குப் பதிலாகநான்தானே கிறிஸ்துவைவிட்டு விலக்கப்பட்டவனாயிருக்க விரும்புவேனே என்கிறான்[4]. மற்ற அப்போஸ்தலரும் எல்லா இரத்தசாட்சிகளும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்காகவுந் தங்கள் சகோதரருக்காகவும், ஆம், தங்கள் சத்துருக்களிலும் அநேகர் தங்கள் சாட்சிகளினால் மனந்திரும்பும்படிக்காகவுந் தங்கள் சீவனைக் கொடுத்ததினாலே அப்ப[illegible]

1 யோவா. ௰௩, ௩௪. — 2 யோவா. ௰௩, ௧௫. — 3 ௨. கொரி. ௰௧. — 4 ரோம. ௯, ௩. —

[illegible] பட்ட சிநேகத்தைக் காண்பித்தார்கள். அப்படிச் செய்தும் பரிசுத்தர் நம்மிடத்திலுந் தேடினாராகில் நாமும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்காகவுஞ் சகோதரருக்காகவும் நம்முடைய சீவனை விட்டுவிடுகிறதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். அப்படியிருக்க, எத்தனைக்கு அதிகமாய் நாம் நம்முடைய சகோதரரின் சகல உபத்திரவங்களிலும் நம்மால் கூடியமட்டும் லோகப்பொருட்களாலும் கிரியையினாலும் உண்மையினாலும் அவர்களுக்கு ஒத்தாசைசெய்யவேண்டியது. இதைப் [illegible] நாம் மூன்றாவதாக இன்னம் கேட்கிறோம்.

III. சகோதரச் சிநேகத்தை நாம் கிரியையினாலும் உண்[illegible] காண்பிக்கவேண்டும். எவனாகிலும் லோக சீவன[illegible] [illegible] தன் சகோதரனுக்குக் குறைச்சலுண்[illegible] [illegible] கண்டு தன் இருதயத்தை அவனுக்கு அடை[illegible] [illegible] காண்டால் அவனுக்குள் பராப[illegible] சிநேகம் எப்படி [illegible] கும். என்பிள்ளைகளே, வசனத்தினாலும் அல்ல, நாவி[illegible] அல்ல, கிரியையினாலும் உண்மையினாலுஞ் சிநேகிக்[illegible] [illegible] என்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் [illegible] நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லி முடிக்கிறான். [illegible] ஆகாரத்தைப் பார்க்கச் சீவன் அதிகமாயிருக்குதல்லவோ[1]? [illegible] நாம் சகோதரருக்காகச் சீவனையுங் கொடுக்கவேண்டி[illegible] [illegible] பதினாலே, குறைச்சலுண்டென்று நாம் காண்கிற சகோதரருக்குப் பராபரன் [illegible] நமக்களித்த லோக[illegible] பொருட்களில் எவ்வளவு அதிகச் சந்தோஷத்துடனே [illegible] கொடுக்கவேண்டும். [illegible] அதிகச் சந்தோஷத்தோடும் மனப்பூர்வத்தோடும் நாம் மற்றுமுண்டான சகல உபத்திரவங்களிலும் நம்மால் கூடியமட்டும் அவர்களுக்கு ஒத்தாசைசெய்யவேண்டும். [illegible] லும் நாம் சகோதரருக்கு என்னத்தைச் செய்கிறோமோ அதைக் கர்த்தருக்குத்தானே செய்கிறோமென்று அறிந்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் கடைசிநாளிலே மனுஷனுடைய குமாரன் நின்று தமது வலது பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் எல்லாரிலுஞ் சிறியரான இந்த என்னுடைய சகோதரரில் ஒருத்தனுக்கு என்னசெய்தீர்களோ அதை எனக்குச் செய்தீர்கள் என்றும், தமது இடது பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கோ, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் எல்லாரிலுஞ் சிறியரான இவர்களில் ஒருவனுக்கு என்னசெய்யாதிருந்தீர்களோ அதை எனக்

1 மத். ௬, ௨௫. —

ருந்து செய்யாதிருந்தீர்களென்றுஞ் சொல்லி, அவர்களை யோ தம்முடைய பிதாவின் இராச்சியத்துக்குள் சேர்த்து, இவர்களையோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பார்[1]. ஆகையால் நாம் முந்தினவர்களோடு கூட மோட்சராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்படிக்கு நாம் பரிசுத்த யோவானுடைய போதனைபின்படியே இயேசு இரட்சகரைப்பற்றும் நம்முடைய விசுவாசத்தைச் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தால் பலனைக்காட்டப்பண்ணுவோமாக. வசனத்தினாலும் அல்ல நாவினாலும் அல்ல; அதற்கு அர்த்தம், வசனத்தினாலும் நாவினாலும் மாத்திரம் அல்ல, வசனத்தினாலுங் கிரியையினாலும் உண்மையுள்ள இருதயத்தினாலுமே சகோதரரைச் சிநேகிக்கக்கடவோம். வார்த்தையினால், அதாவது கர்த்தருடைய திருவசனத்தினால் நாம் ஒருவரையொருவர் போதித்துக் கடிந்துகொண்டு ஆறுதற்தேற்றிப் புத்திசொல்லிக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் தன்தன் சமயத்திலே சொல்லப்பட்ட வார்த்தை வெள்ளித்தட்டுகளில் வைக்கப்பட்ட பொன்னிறமான பழங்களுக்கு ஒப்பானது[2]. நீங்கள் நமது சனத்தைத் தேற்றுங்கள், நீங்கள் எருசலேமுடனே பட்சமாய்ப் பேசுங்கள் என்று உங்கள் பராபரன் சொல்லுகிறார்[3]. கிரியையினாலுஞ் சகோதரனைச் சிநேகிக்கக்கடவோம். இரக்கமுள்ள சமாரியன் செய்தது போல நாமுஞ் செய்யக்கடவோம்[4]. பசியுள்ளவர்களுக்குச் சாப்பாடு கொடுத்து, தாகமுள்ளவர்களுடைய தாகத்தைத் தீர்த்துப் பரதேசிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு அம்மணமானவர்களுக்கு வஸ்திரங்களைக் கொடுத்து வியாதியுள்ளவர்களையுங் காவலிலிருக்கிறவர்களையுங் கண்டு சந்தித்துச் சகல விதமான இக்கட்டிலேயும் மனச்சோர்வுகளிலேயும் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒத்தாசையாயிருந்து உபகாரம் பண்ணிக்கொள்வோமாக வருங்கள்[5]. மேலும் இதெல்லாவற்றையும் நாம் உண்மையுள்ள இருதயத்தினாலுஞ் செய்ய வேண்டும். துக்கத்தினாலே அல்லது கட்டாயத்தினாலே வேண்டாம்[6]; மாயத்தினாலே அல்லது மனுஷர்கள் நிமித்தமாகவே வேண்டாம்[7]. பராபரனையும் மற்றவர்களையும் உண்மையாய்ச் சிநேகிக்கிற இருதயத்தினாலே வேண்டும். ஏனெனில் சந்தோஷமாய்க் கொடுக்கிறவனைப் பராபரன் சிநேகிக்

1 மத். உரு, ௩௪ மு.—2 வாக். உரு, ௰௧.—3 ஏசா. ௪௰, ௧. ௨.—4 லூக். ௰, ௩௩ மு.—5 மத். உரு, ௩௫. ௩௬.—6 ௨. கொரி. ௯, ௭.—7 மத். ௬, ௧ மு.—

கிறார். அப்படியே நாமு இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சற்பனையைக் கைக்கொள்வோமாகில், இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சிநேகத்திலும் இப்படியே பிதாவின் சிநேகத்திலும் நித்திய சீவனிலும் மோட்சத்திலும் நிலைத்திருப்போம்[1]. மேலும் அப்பொழுது வாங்குகிறதைப்பார்க்கக் கொடுக்கிறது பாக்கியமென்று கர்த்தர் சொன்னது உண்மையென்று அறிவோம்[2]. கர்த்தர்தாமே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியினாலே பராபரனுடைய சிநேகத்தை நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றி[3] நம்மைப் பாக்கியவான்களாக்குவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. ௧. பேது. ரு, சு—௰௧.

பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு, நம்முடைய நிருபவாக்கியந் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிற, தன்னுடைய முதல் நிருபத்தை அஞ்ஞானிகளாயும் யூதர்களாயும் இருந்து துன்பப்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ சபைகளுக்கு எழுதினான். ஆகையால் அவன் அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இப்பிரபஞ்சத்தில் இயேசுகிறிஸ்துவின் நிமித்தமாக அனுபவிக்கவேண்டிய பாடுகளைப்பற்றிச் சொல்லி, நாம் இந்த லோகத்திலே நல்ல போராட்டத்தைப் போராடும்படிக்கு நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். ஏழு விசேஷித்த ஞான ஆயுதங்களைப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தில் நம்முடைய கைகளிலே ஒப்புக்கொடுக்கிறான். இதுகளை நாம் சரியாய்க் கையாடினால் நிச்சயமாக எல்லாப்பாடுகளையும் மேற்கொண்டு செயமடைவோம். இந்த ஏழு ஆயுதங்களென்னவென்றால், முதலாவது மனத்தாழ்மையும்; இரண்டாவது நம்பிக்கையும்; மூன்றாவது மனத்தெளிவும், நான்காவது விசுவாசமும், ஐந்தாவது பொறுமையும், ஆறாவது செபமும், ஏழாவது தோத்திரமுந் தான். இதுகளைப்பற்றி நாம் இச்சமயத்தில் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியே கர்த்தருடைய கிருபையினாலே சிந்திப்போமாக.

1 யோவா. ௰ரு, ௯ மு.—2 அப். உ௦, ௩ரு.—3 ரோம. ரு, ரு.—

I. மனத்தாழ்மையாயிருங்கள். ஆனபடியினாலே பராபரன் ஏற்றகாலத்திலே உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய வல்லமையான கைக்குக் கீழாகத் தாழுங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். பராபரனுடைய கை பெருமைக்காரரைத் தாழ்த்தவும் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களை உயர்த்தவும் வல்லமையுள்ளதாயிருக்கிறது. நம்மை நாமே உயர்த்தினால் நிச்சயமாக வல்லமையான பராபரனுடைய கையினால் தாழ்த்தப்படுவோம். ஆனால் நாம் மனப்பூர்வமாய்ப் பராபரனுடைய வல்லமையான கைக்குக் கீழாக நம்மைத் தாழ்த்தினால் பராபரன் நிச்சயமாக ஏற்றகாலத்திலே நம்மை உயர்த்துவார்[1]. தங்கள் சிந்தைகளில் பெருமையுள்ளவர்களைப் பராபரன் தம்முடைய வல்லமையான கையினால் செ[illegible] சமாகிறுக்கோட்டாரால் அவர்கள் திகிலடைந்து [illegible] திப்போய்ப் பின்னைத்த[illegible]ப்பி அசப்பிலே வெட்டப்பட்டு கள்[2]. பராபரனுடைய கோபத்தினால் வருகிற கிலேசத்தைப் பரிசுத்தவான்களும் முதலாய் அடிக்கடி உணர்ந்திருக்கிறார்கள். [illegible]முடைய அம்புகள் என்னுள் பட்டன, உம்முடைய கை என்மேல் இறங்கிற்று. உமது சினத்தால் என் மாமிசத்தில் ஆரோக்கியமில்லையென்றும், உமது கரத்தின் அடிகளால் நான் தொய்ந்துபோனேன். நீர் அக்கிரமத்தினிமித்தம் மனுஷனைக் கடிந்துகொண்டு தண்டிக்கிறபோது, அவன் இச்சிக்கப்படத்தக்கவைகளைப் பொட்டரிப்பாய் அழியப்பண்ணுகிறீர்; மெய்யாக எந்த மனுஷனும் மாயையே என்றும், உமது சினத்தாலும் உமது சடுங்கோபத்தாலும் நான் சாம்பலை அப்பமாகப் புசித்து என் பானத்தைக் கண்ணீரோடே கலக்குகிறேன், ஏனெனில் என்னைத் தூக்கிக் கீழே தள்ளினீரென்றும், பரிசுத்தவான்கள் முதலாய்ச் சொல்லிப் பெருமூச்சு விடுகிறார்கள்[3]. ஆகையால் பரிசுத்தவான்களும் பராபரனுடைய வல்லமையான கைக்குத் தப்பிப்போகக் கூடாதபடியினால்[4], பொல்லாதவர்களும் பெருமைக்காரரும் எங்கே நிலைத்திருப்பார்கள். ஆகையால் நாம் மனப்பூர்வமாய் அவருடைய வல்லமையான கைக்குக் கீழாக நம்மைத் தாழ்த்தி நமதுமேல் வருகிற துன்பங்களையும் உபத்திரவங்களையுமெல்லாம் மனத்தாழ்மையாய்ச் சகித்துக்கொண்டால் [illegible]. ஏனென்றால் பராபரன் நம்முடைய பாவங்களின் அளவாக அல்ல, நம்மைக் குணப்படுத்துக்கென்று எழுப்புகிறதற்குக் கொஞ்சமாக மாத்திரம்

[1] யாக். ச, மக.—[2] சங். ரு, ம.—[3] சங். ருஅ, உ, ரு; ருக, ம, மக; ளஉ, ம.—[4] சங். ளகக, எ ரு.—

கலக்கிறார். மேலும் நாம் பராபரனுடைய தண்டனைகளையும் இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகளையும் மனத்தாழ்மையாய்ச் சகித்துக்கொள்வோமானால், அவர் நம்மை ஏற்றகாலத்தில் உயர்த்துவாரென்றும் நிச்சயித்திருக்கலாம். ஆம், நம்மை அழித்துப்போடுகிறதற்காக அல்ல, நாம் முழுமனதோடே [illegible]தைப்பட்ட பிற்பாடு நம்மை மறுபடியும் ஆதரித்துத் திடப்படுத்தி ஆற்றித் தேற்றிப் பாவமன்னிப்பையும் நித்திய ஜீவனையும் நமக்குக் கொடுத்து இப்படியே நம்மை அவர் உயர்த்துகிறதற்காகவே பராபரனுடைய வல்லமையான கை முதலில் நம்மைத் தாழ்த்துகிறது. ஏனென்றால் கர்த்தர் என்னைத் [illegible] கடிந்து தண்டித்தும் என்னைச் சாவுக்கு ஒப்புக்கொடாதிருந்தாரென்றும்[1], ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியாயஞ் செய்கிறார், கட்டுண்டவர்களைக் கர்த்தர் விடுதலையாக்குகிறாரென்றும்[2], பிரயாசப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களாகிய நீங்களெல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களை இளைப்பாறுதல் பண்ணுவேனென்றும்[3] எழுதியிருக்குது. ஆனால் அவருடைய வேளைக்கு நாம் காத்திருக்கவேண்டும்[4]. ஆகையால் ஏற்றகாலத்திலேயென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. ஏற்றகாலம் இன்னதென்று நமக்கு அல்ல, கர்த்தர் ஒருத்தருக்கே தெரிந்திருக்கிறபடியால், எந்த வேளையிலே அவர் நமக்கு ஒத்தாசை செய்து நம்மை இரட்சித்து நம்மை உயர்த்த வேண்டுமென்பதையே நாம் அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். அதற்குள்ளே நம்மை நாம் எதினால் ஆற்றித்தேற்றலாமென்றால், பராபரன் உண்மையாயிருக்கிறார், அவர் நம்முடைய பெலத்துக்கு மிஞ்சினதாய் நாம் சோதிக்கப்பட வொட்டாமல் நாம் தாங்கத்தக்கதாய்ச் சோதனையோடே கூடப்போக்கையும் உண்டாக்குவாரென்பதினாலேதானே[5]. பெருமைக்காரரோவென்றால் ஏற்றகாலத்திலே என்கிற வார்த்தைக்குப் பயப்படலாம். ஏனென்றால் பராபரன் நீண்டசாந்தத்தினால் அவர்களை வெகுகாலமாய்ப் பொறுத்திருந்தாலும், அவருடைய வல்லமையான கை ஏற்றவேளையிலே அவர்களைக் கண்டுபிடித்துத் தாழ்த்துமே.

II. நம்பிக்கையாயிருங்கள். உங்கள் கவலையையெல்லாம் அவர்மேல் எறிந்துவிடுங்கள், ஏனெனில் அவர் உங்களுக்காக விசாரிப்பாயிருக்கிறாரென்று அப்போஸ்தலன்

[1] சங். ளகஅ, மஅ.—[2] சங். ளசசு, எ.—[3] மத். மக, உஅ.—[4] யோவா. உ, ச.—[5] க. கொரி. ம, மக.—

சொல்லுகிறான். இது உபத்திரவங்களில் நெருக்கப்படுகிறவர்களுக்குப் பெரிய ஆறுதலுஞ் செயங் கொள்ளுகிறதற்குப் பெலனுள்ள ஆயுதமுமாயிருக்கிறது. அப்படியே தாவீதுந் திலும், கர்த்தர்மேல் உன்பாரத்தைப்போடு; அவர் உன்னைப் பராமரிப்பார், நீதிமானை என்றென்றைக்குந் தள்ளாடவொட்டாரென்று சொல்லியிருக்கிறது[1]. நீங்களும் அப்படியே செய்யுங்கள். உங்கள் கவலைகளும் பாரங்களும் உங்கள் மேலே நிலைநிற்க ஒட்டாதேயுங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் அதுகளைச் சுமக்கக்கூடாமல், அதுகளினாலே நெருக்கப்படுவீர்கள்[2]. அதுகளெல்லாவற்றையும் உங்கள் பரம பிதாவின் மேல் எறிந்துவிட்டு அவர் உங்களை [illegible] என்று அவருடைய வார்த்தை சொல்லும் வாக்குத்தத்தத்தின்படியும் முழுமனதோடு நம்பியிருங்கள். ஆகாசத்தின் பட்சிகளைப் பிழைப்பூட்டி வெளியின் லீலிப்புஷ்பங்களை அவ்வளவு சோடியாய் உடுத்துவிக்கிற பரம பிதா உங்களுக்காக விசாரிப்பாயிருப்பதில்லையோ, அற்பவிசுவாசிகளே[3]! பரம பிதாவை அறியாத அஞ்ஞானிகள் கவலைப்படவே வேண்டியது ஏனென்றால் அவர்களுடைய விக்கிரகங்கள் அவர்களுக்கு ஒத்தாசைசெய்யவும் அவர்களுக்காக விசாரிப்பாயிருக்கவுங் கூடாதுகள். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமோவென்றால் நமது பரம பிதாவாகிய [illegible] சர்வவல்லமையான கைஉண்டென்றும் அவர் நமக்கு [illegible] பட்சமுள்ள உதவியைப்போல் விசாரிப்பாயிருக்கிறாரென்றும் அறிந்திருக்கிறபடியினாலே, லௌகிகப் பிரகாரமாகக் கவலைப்படாமல் இயேசுகிறிஸ்து வின் மூலமாய் நமது பரம பிதாவின் பேரிலே முழுமனதோடு நம்பிக்கையாயிருக்கலாம். ஒரே ஒரு கவலை மாத்திரம் வேண்டும். அதாவது: நாம் பரபரனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையும் அடைந்து அவர் நமக்கு ஒப்புக்கொடுத்த உத்தியோகத்தை சுறுசுறுப்பும் உண்மையுமாய்ச் செய்து முடிப்பதுதான். பலனையும் ஆசீர்வாதத்தையும் முடிவையும் பற்றிய [illegible] மற்ற எல்லாக் கவலைகளையும் பாரங்களையுமோ கர்த்தர் [illegible] துவிடலாம். உன்புத்தியின்மேல் நீ சாராமல் கர்த்தரையே உன்முழு இருதயத்தாலும் நம்பு[1]. உன் ஞானத்தைத் தொட்டாவது உன் பராக்கிரமத்தைத் தொட்டாவது உன் ஐசுவரியத்தைத் தொட்டாவது மேன்மை பாராட்டவேண்டாம்[5]. மனுஷன்மேல் நம்

[illegible] [1] சங். ருரு, உட. [2] மத். ௬, ௩௪. — [3] மத். ௬, உ௫ — ௩௦; லூக்., ௧௨. — [4] நீதி. ௩, ரு. — [5] எரே. ௯, உ௩. உ௪. —

பி[illegible]க்கையைவைத்துச் சதையைத் தன் புயமாக்கிக்கொண்டு கர்த்தரைவிட்டு மனம் விலகுகிற மனுஷன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். கர்த்தர்மேலே நம்பிக்கையைவைத்துக் கர்த்தரைத்தன் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிற மனுஷனோ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன். அவன் தண்ணீர் அண்டையிலே நாட்டப்பட்டதும், [illegible] வாய்க்காலைத் தன் வே[illegible] விடுகிறதும், உஷ்ணம் வருகிறதை உணராமல் இலை பச்சையாயி[illegible] (பஞ்ச) வருஷத்திலே [illegible]ப்படாமல் [illegible] தப்பாமல் கனிகொடுக்கிறதுமான மரத்தைப்போலிருப்பான்[1].

III. மனதெளிவாயிருங்கள், விழித்திருங்கள், ஏனென்றால் உங்கள் [illegible] [illegible] சிங்கம்போல் [illegible] எவனை விழுங்கலாமோவென்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரிகிறான் என்று அப்போஸ்தலன் பின்னும் சொல்லுகிறான். பிசாசானது நம்முடைய எதிரியா[illegible]ருந்து நம்மைப் பெருமையினாலும் அவசுவிசுவாசத்தினாலும் பிடிக்கப் பிரயாசப்படுகிறது. ஏனென்றால் இதுகளில் ஒவ்வொன்றினாலும் நாம் கெட்டுப்போகவேண்டியது பிசாசுக்குத்தெரியும். ஆதலால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்மை மனத்தாழ்மைக்கும் நம்பிக்கைக்கும் ஏவினபிறகு மனத்தாழ்மையையும் நம்பிக்கையையும் நமது இருதயங்களிலிருந்து பறித்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுகிற நம்முடைய பிரதான சத்துருவாகிய பிசாசுக்கு நம்மை எச்சரிக்கிறான். ஏனெனில் பிசாசு வல்லமையுள்ளதாகிறான். ஆகையால் கெர்ச்சிக்கிற சிங்கத்தைப் போலிருக்கிறதென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் பிசாசு ஓய்வில்லாமல் சுற்றித்திரிந்து நம்மைப் பின்சென்று நாம் பெலவீனராயிருக்கிற வேளைகளைக் கண்டுபிடித்து நம்மை விசனப்படுத்தவும் சேதப்படுத்தவுமாத்திரமல்ல, நம்மைச் சரீரப்பிரகாரமாகவும் ஆத்துமப்பிரகாரமாகவும் கெடுத்தல்பண்ணி விழுங்க[illegible] வகைதேடிக்கொண்டிருகிறது. ஆகையால் வல்லமை[illegible] [illegible]முள்ள இந்தச் சத்துருவுக்கு விரோதமா[illegible] போராட்டம் போராடும்படிக்கு மெய்யாகவே மனத்தெ[illegible]ளிவாகவும் விழித்திருக்கவும் வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் நம்மை விழுங்குதல் பிசாசுக்கு எளிதாயிருக்கும். மனத்தெளிவாயிருங்கள், விழித்திருங்களென்பது நாம் பெருந்தீன்டியிலும் வெறியிலும் பிறப்பின் [illegible] கவலைகளிலும் நமது

[1] எரே. ௰௭, ௫—௮. —

டைய இருதயங்களைப் பாரஞ்சுமக்கக் கூடாதென்பதைப் பற்றி மாத்திரமல்ல[1], நாம் ஆத்துமத்திலும் ஆவியிலும் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிசாசு விசேஷமாய் நம்முடைய ஆத்துமாக்களையும் ஆவிகளையுங் கள்ளப் போதகத்தினாலாவது சூட்சமான கட்டுக் கதைகளினாலாவது[2] கெடுக்கப்பிரயாசப்படுகுது. ஏனென்றால் அப்படியே நாம் நிச்சயமுள்ள பெருமை அவிசுவாசம் ஆகிய [illegible] இச்சைகள் [illegible] லான கனபாவதோஷங்களிலேயும் [illegible] பிசாசுக்குத்தெரியும். அப்பேர்ப்பட்டதுகளைக் கொண்டு நாம் பிசாசினால் மோசம்போக்கப்படாதபடிக்கும், நாம் அதுகளினால் சோதிக்கப்பட்டாலும் வெல்லப்படாமல் முடிய அவைகளையும் பிசாசையுங் கூடச்செயிக்கும்படிக்கும், நாம் மனத்தெளிவாகி விழித்திருந்து நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுகிறதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். ஆனாலு இந்தக்கொடுமையுள்ள போராட்டத்துக்கு மனத்தெளிவாயிருக்கிறதும் விழித்திருக்கிறதுமே மாத்திரம் போதாது. அதற்கு ஒருவிசேஷித்த ஆயுதம் வேண்டியது அதைப்பற்றி நாம் இப்போது கேட்கப்போகிறோம்.

IV. விசுவாசித்திருங்கள். பிசாசோடே நீங்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் எதிர்த்து நில்லுங்களென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். அப்படிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும், மற்ற எல்லாப் பராபரனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்துக்குமேலாக விசுவாசத்தின் கேடயத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள், அதினாலே நீங்கள் பொல்லாங்கனுடைய நெருப்பான அம்புகளையெல்லாம் அவித்துப் போடலாமென்கிறான்[3]. விசுவாசமானது கர்த்தருடைய திருவசனத்தின்மேலே எப்படி அஸ்திவாரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படியே அது பராபரனுடைய திருவசனத்தை எப்போதும் உறுதியாய்ப்பிடித்துக்கொண்டு கையாடுகிறது. இந்தத் திருவசனத்தோடு பிசாசு முதலாய் எதிர்த்து நிற்கக்கூடாது. ஏனென்றால் பராபரனுடைய திருவசனம் எப்படி எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கிற்றோ, அப்படியே அது எல்லாவற்றையும் பிசாசையுங் கூட நியாயந் தீர்க்கிறது. அதேனென்றால் பராபரன்தாமே சருவத்திற்கும் வல்லவராயிருக்கிறதுபோல அவருடைய திருவசனமுஞ் சருவத்திற்கும் வல்லமையுள்ளதாயிருக்கிறது. ஆகை

1 [illegible] — 2 [illegible] — 3 எபே. ௬, ௧௬.

யால் பரிசுத்த யோவானும் (பராபரனுடைய திருவசனத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற) நம்முடைய விசுவாசமே லோகத்தைச் செயித்த செயமென்று சொல்லுகிறான்[1]. லோகத்தோடு லோகத்தின் பிரபுவாகிய பிசாசையுங் கூடத் திருவசனத்தினாலும் விசுவாசத்தினாலுஞ் செயிக்கிறோம். அப்படியே நமக்கு முன்னே சப்போராடின நம்முடைய [illegible] இயேசுநாதரும் வனாந்தரத்திலே பிசாசினால் சோதிக்கப்பட்ட [illegible] எழுதியிருக்கிறதென்று சொல்லித் திருவசன[illegible]வாசத்தினாலும் பிசாசைச் செயங் கொண்டார். பிசாசோவென்றால் [illegible] திருவசனத்தைச் சொல்லியிருந்தும் [illegible] கொள்ளக் கூடவில்லை[2]. ஆகையால் நாம் திருவசனத்தினாலும் அதைப்பற்றிக்கொள்ளுகிற மெய் விசுவாசத்தினாலும் [illegible] அதிகமதிகமாய்த் தேறிப்போகும்படிக்கு பிரயாசப்படவேண்டும். அப்போது பிசாசுக்கு நமது [illegible] அதிகாரமில்லை.

V. பொறுமையாயிருங்கள். லோகத்திலுள்ள உங்கள் சகோதரக் கூட்டத்தில் அப்படிக்கொத்த பாடுகளே நிறைவேறிவருகிறதென்று அறியுங்களென்றும், கொஞ்சக்காலம் பாடுபடுகிற நம்மைப் பராபரன் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தம்முடைய நித்திய மகிமைக்கு அழைத்திருக்கிறாரென்றும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் சொல்லுகிறான். இந்தவார்த்தைகளினாலே அவன் நம்மைப் பொறுமைக்கு எவியெழுப்புகிறான். இதுவும் உபத்திரவங்களிலிருக்கிறவர்களுக்குப் பெரிய ஆறுதலாயிருக்கிறது. நாம் தனிமையாய்ப் பாடுபடுகிறதில்லை. இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய உண்மையுள்ள சீஷப்பிள்ளைகளும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நமக்குச் சகோதரருமாகிய எல்லா விசுவாசிகளும் அப்படியே தங்களுடைய சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு இயேசுநாதரைப் பின்சென்று உபத்திரவங்களின் வழியாகவேயொழிய பராபர[illegible] இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கவில்லை. [illegible] சாட்சிகளுடைய பெரிய மேகத்தைப்போல் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிறார்கள்[4]. [illegible] கொஞ்சக் காலமாக மாத்திரம் இப்பிரபஞ்சத்தில் பொறுமையாய்ப் பாடுபடவேண்டும். [illegible] அப்போது நாம் பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நம்மை அழைத்த நித்தியமகி

1 க. யோவா. ௫, ௪. — 2 மத். [illegible] — 3 அப். ௰௪, ௨௨. — 4 எபி. ௰௨, ௧. —

மைக்குள் பிரவேசிப்போம். ஏனென்றால் இதின்றுமேல் கூட நாம் பாடுபட வேண்டியதற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படியே நாம் அவரோடுகூட நித்திய மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கவும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்[1]. மகிமையின் இராச்சியத்திலே நாம் கர்த்தருடைய திருவடியிலே பிரவேசித்திருக்கும்போது, இக்காலத்துக்குப்பிறகு நம்மிடத்தில் வெளிப்படப்போகிற மகிமைக்கு [illegible] பாத்திரமானதல்லவென்கிற வார்த்தை உண்மையாயிருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ளுவோம். இதைப்பற்றி நாம் [illegible] [illegible]

VI. [illegible] எல்லாக் கிருபைகளுக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு உபத்திரவங்களிலிருந்து [illegible] நம்மையும் நம்முடைய எல்லா உபத்திரவங்களிலும் கர்த்தரை நோக்கிச் செபம்பண்ணுகிறதற்கு ஏவப்படுகிறோம். செபமும் நாம் எல்லா உபத்திரவங்களையும் மேற்கொள்ளுகிறதற்கு பெலனுள்ள ஆயுதமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் செபத்தினால் நாம் நம்மை எல்லாகிருபையின் பராபரனுடைய கைகளிலே ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். அவர் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் செய்கிற நம்முடைய வேண்டுதல்களைத் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே நிச்சயமாகக் கேட்டுக்கொடுக்கும்[3]. நாம் பாடுகளிலும் உபத்திரவங்களிலும் போதுமாய்ச் சோதிக்கப்பட்ட பின்பாடு சோதனையுடனே தப்பிப்போகிறதையும் உண்டுபண்ணுவார். ஆம், பாடுகளைக்கொண்டே நமது பரமபிதாவானவர், நாம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சியின் அளவாய்த் தேறின புருஷராகும்படிக்கு, நம்மைச் சீர்பொருந்தப் பண்ணி, திருவசனத்திலே நம்மை உறுதியாக்கித்திடப்படுத்தி, நம்முடைய [illegible] இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின்மேல் அஸ்திபாரப்படுத்துவார். இப்படியே நாம் உபத்திரவங்களிலும்கூட மேன்மைபாராட்டுகிறோம். ஏனெனில் உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமையோ உத்தமத்தையும், உத்தமமோ நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறதென்றும், நம்பிக்கையோவென்றால் வெட்கப்படுத்தாது [illegible]

[1] க. பே. ரு, [illegible] ரோம. அ, [illegible] — [2] மத். [illegible] — [illegible] யோவா. [illegible]

தென்றும் அறிந்திருக்கிறோம்[1]. ஆகையால் நாமும் சகல [illegible] பராபரிசுத்த அப்போஸ்தலனைப்போல் இஸ்தோத்திரத்துடனே முடிக்கவேண்டும்.

VII. இஸ்தோத்திரம்பண்ணுங்கள். அவருக்கு மகிமையும் பெலனும் என்றென்றைக்கும் உண்டாகும். சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருக்கக்கடவது, ஆமென் என்று அப்போஸ்தலன் [illegible] அப்படியே நாமும் செய்வோமாக. [illegible] இஸ்தோத்திரத்தைப் பலியிடுகிறவன் என்னை மகிமைப்படுத்துகிறான்; [illegible] பராபரனுடைய இரட்சிப்பைக் காண்பிப்போமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[2]. [illegible] செபங்களைக் கேட்டு நாம் தெளிக்கப்படுகிற [illegible] நமக்கு விடுவிப்பதற்காக நாம் அவரை மகிமைப்படுத்தவேண்டியதும் [illegible] உபத்திரவங்களுக்காகவும் தானே அவரை ஸ்தோத்திரிக்கவும் மகிமைப்படுத்தவும் வேண்டும். இரட்சிப்பின் பாத்திரத்தை (அதாவது இரட்சிப்புக்கான [illegible] ரவங்களின் பாத்திரத்தை) நான் வாங்கிக் கர்த்தருடைய நாமத்தைப் பற்றிக் கூப்பிடுவேனென்றும்[4] நான் உம்முடைய பிரமாணங்களைக் கற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு நான் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டது எனக்கு நல்லதென்றும்[5] கர்த்தர் கொடுத்தார், சாத்தர் எடுத்தார், கர்த்தருடைய நாமம் ஸ்தோத்திரிக்கப்படக்கடவதென்றும்[6] நாமும் முழுமனதோடு ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டியது. அப்படி நாம் செய்வோமாகில் நாம் அதிகமதிகமாய் அவருடைய மகிமையையும் பெலத்தையும் அறிந்துகொண்டு [illegible] நம்மிடத்தில் செய்த எல்லா உபகாரங்களுக்காகவும் கிருபைகளுக்காகவும் அவரை ஸ்தோத்திரித்து[7] அவருடைய மகிமையின் இராச்சியத்துக்குள்ளும் மேட்சதனுக்குள்ளும் பிரவேசிப்போம். நித்திய உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தினாலே ஆடுகளுடைய பெரிய மேய்ப்பரான நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பின சமாதானத்தினுடைய பராபரன்[8] நம்மெல்லாரையும் [illegible] தீமைகளிலுமிருந்து மீட்டிரட்சித்து அநுகையின் [illegible] இந்த லோகத்திலிருந்து பரலோகத்திலே நம்மெல்லாருக்கு நம்மைக் கிருபையாய் ஏற்றுக்கொள்ளுவாராக! அவருக்கு மகிமையும் பெல

[1] ரோம. ரு, ந—ரு.—[2] சங். ரு[illegible], உங.—[3] சங். ரு[illegible], ரு[illegible].—[4] சங். [illegible], [illegible].—[5] சங். [illegible], எ[illegible] [6] யோபு. க, உக.—[7] சங். [illegible] [illegible]. [illegible].—

றும் என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருக்கக்கடவது, ஓரியன்று! ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பின்தின நாலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

பிரசங்கம். ரோம. அ, [illegible]

இந்த [illegible] யத்துக்கு முந்தின வசனத்திலே பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய ஆவியுடனே கூடச்சாட்சி கொடுக்கிறார், நாம் பிள்ளைகளேயானால் சுதந்தரருமாயிருக்கிறோமென்று சொன்னபடி, [illegible] மகிமைப்படக் கூடப்பாடுபட்டோமானால் கிறிஸ்துவுடனே சுதந்தரருந்தானேயென்று கூட்டிச்சேர்க்கிறான். நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளுங் கிறிஸ்துவுடனே கூடச் சுதந்தரருமானது மெய்யாகவே பெரிய மேன்மையும் [illegible] மையுமாயிருக்கிறது. ஆகையால் சென்ற வசனத்தில் பரிசுத்த யோவான், நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளென்று அழைக்கப்படுவதிலே பிதா நமக்கு எத்தனைபெரிய சிநேகத்தை அருளினாரென்று பாருங்களென்கிறான்[1]. ஆனால் நாம் இந்த மகிமைக்கும் மேன்மைக்கும் பங்குள்ளவர்களாக வேண்டுமென்றிருந்தால், நாம் முந்தி இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே கிறிஸ்துவுடனேகூடப் பாடுபடவும் வேண்டியது. ஏனென்றால் கிறிஸ்து இயேசு அவ்வளவு பெரியபாடுகளை உத்தரித்துத் தம்முடைய மகிமைக்குள் எப்படிப் பிரவேசிக்கவேண்டியதாயிருந்ததோ[2], அப்படியே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் அநேகம் உபத்திரவங்களின் வழியாய்ப் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கவேண்டியது[3]. நாம் கூட மரித்தால் கூடவும் பிழைப்போம், நாம் சகித்துக் கொண்டிருந்தால் கூட இராசரிகமும் பண்ணுவோம்[4]. ஆகையால் நாம் முந்தின காயித்துக்கிழமையிலே கிறிஸ்தவர்களுக்கு உண்டாகிற பாடுகளைப்பற்றிக் கேட்டதுபோல இந்த நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலும் இப்பிரபஞ்சத்தில்

[1] க. யோவா. ௩, க.—[2] லூக். உ௪, உ௬.—[3] அப். ௰௪, உஉ.—
[4] உ. தீமோ. உ, ௰௧, ௰உ.

பாடுகளைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. அதின்படியே நாம் இப்போது [illegible] கர்த்தருடைய கிருபையினால் இரண்டு காரியங்களைக்குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

I. இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகளுக்கு [illegible] கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தப்பிப் போகக்கூடாதென்பதையும்,

II. இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகளுக்கு [illegible] இருக்கிற ஆறு [illegible] குறித்தும் [illegible].

I. இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகளுக்கு [illegible] கிறிஸ்தவர்கள் தப்பிப்போகக்கூடாது. பாக்கியமான மறுமையின் இராச்சியத்திலே [illegible] என்கிற உபத்திரவமொன்றுமிருப்பதில்லை. அங்கேயிருக்கிற பாக்கியவான்கள் பசியாயிருப்பதுமில்லை, தாகமாயிருப்பதுமில்லை, உஷ்ணமாகிலும் வெயிலாகிலும் அவர்கள் மேல்படுவதுமில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு இரங்குகிறவர் அவர்களை நடத்தி அவர்களை நீரூற்றுகளண்டைக்குக் கொண்டுபோய்விடுவார்[1]. அழியுள்ளதாகிய இது, அதாவது இந்தச் சரீரம் அழியாமையையும், சாவுக்குள்ளாகிய இது சாவாமையையும் தரித்துக்கொள்ளும்போது, மரணம் ஜெயமாக விழுங்கப்பட்டதென்றெழுதியிருக்கிற வார்த்தை நிறைவேறும்[2]. அப்போது எல்லாக் கண்ணீரையும் பராபரன் அவர்கள் கண்களில் இல்லாமல் துடைப்பார். இனி மரணமுமில்லை, இனித் துக்கமாகிலும் அலறுதலாகிலும் வருத்தமாகிலுமில்லை. ஏனெனில் முந்தினவைகள் போய்விட்டிருக்கும்[3]. ஆனால் நாம் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே [illegible] சிலுவையென்கிற உபத்திரவங்களின் பள்ளிக்கூடத்திலேயிருந்து எல்லாவிதத்திலும் உபத்திரவப்படுகிறோம்[4]. இது உண்மையான வார்த்தை [illegible] ஏற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரமுமாயிருக்கிறது. [illegible] யாதொருவன் என்பின்னே வரவேண்டுமென்றால் தன்னைத்தான் வெறுத்துத் தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன் என்கிறார்[5]. அப்படியே பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் ஜீவனம் பண்ண மனதாயிருக்கிற அனைவரும் துன்பப்படுவார்களென்கிறான்[6]. என் குமாரனே, நீ பராபரனுக்கு ஆராதனை செய்யவேணுமோயானால் சோதனையை உத்தரிக்கிற

[1] ஏசா. [illegible] வெளி. [illegible] —[2] [illegible] —
[4] [illegible] —[5] [illegible] —[6] உ. தீமோ. [illegible] —

[illegible]

பாபாவோ, நீ என்னைக் கைவிட்டதேனென்று கூப்பிட்டார்? [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஏற்றி நாம் பின்னையும் கேட்போமாக.

II. இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகளிலே நா[illegible] உண்டாயி[illegible]க்கிற ஆறுதல் எது? — இக்காலத் துப்பாடுகள் நம்மில் வெளிப்படப்போகிற மகிமைக்கு ஒப்பாத்திரானவைகளல்லவென்றெண்ணுகிறேன் [illegible] அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் சொல்லத்தொடங்குகிறான். என்

[illegible]

னுகிறேனென்று சொல்லுகிறான். அதற்கு அர்த்தம், கண்ணாடிப் பார்க்கிறேனென்று பரி. அப்போஸ்தலன் இரண்டு [illegible] இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகளையும் வரப்போகிற மகிமையையும் கண்டு அனுபவித்திருந்தான். நான் வேதனைகளில் அதிகமும், பட்ட அடிகளில் அதிகமும், காவல் பண்ணப்பட்டதிலே அதிகமானவன், [illegible] மரணமான அநேகந்தரம் [illegible] விசை அகப்பட்டவன், யூதர் கையில் ஒன்று குறைய நாற்பதடியாய் ஐந்து தரம் பட்டேன், மூன்று தரம் மிலாறுகளால் அடிபட்டேன், ஒருதரம் கல்லெறியுண்டேன், மூன்றுதரங் கப்பல் சேதமானதிலே இருந்தேன், அநேகந்தரம் வழிப்பயணங்களைப் பண்ணினேன், ஆறுகளுடைய மோசங்களிலும் கள்ளர் மூலமாய் வந்த மோசங்களிலும் சுயசனங்களால் வந்த மோசங்களிலும் புறசாதியாரால் வந்த மோசங்களிலும் பட்டினத்திலுண்டான மோசங்களிலும் வனாந்தரத்திலுண்டான மோசங்களிலும் சமுத்திரத்திலுண்டான மோசங்களிலும் கள்ளச் சகோதரரிடத்திலுண்டான மோசங்களிலும் வேலையிலும் வருத்தத்திலும் அநேகமுறை நித்திரை விழிப்புகளிலும் பசியிலும் தாகத்திலும் அநேகமுறை உபவாசங்களிலும் குளிரிலும் நிர்வாணத்திலுமிருந்தேனென்று தன்பாடுகளைச் சொல்லிக் காட்டுகிறான்[1]. மூன்றாம் வானமட்டுக்கும் பரதீசுக்குள்ளும் நான் எடுக்கப்பட்டு மனுஷன் பேசத்தகாததும் வாக்குக்கு எட்டாததுமான வார்த்தைகளைக் கேட்டேனென்று தான் கண்ட மகிமையைப்பற்றிச் சொல்லுகிறான்[2]. இப்போதும் இரண்டுமாகிய இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகளையும் வரப்போகிற மகிமையையும் ஒன்றோடொன்று ஒத்துப்பார்த்துத் தீர்த்து, இக்காலத்துப் பாடுகள் நம்மில் வெளிப்படப்போகிற மகிமைக்குப் பாத்திரமானவைகளல்லவென்று எண்ணுகிறேனென்று தீர்ப்புச் செய்கிறான். ஆகையால் நாம் நம்முடைய உபத்திரவங்களிலே [illegible] தலைவணங்கும்படிக்கு நித்திய ஜீவனை நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இம்மையிலே கண்ணீரோடே விதைக்கிறவர்கள் மறுமையிலே கெம்பீரத்தோடே அறுப்பார்கள்[3]. இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே ஏராளமான பாடுகளிருக்க, மகிமையின் இராச்சியத்திலே வெகு அதிக [illegible]ண்டாயிருக்கும். ஏனெனில் பராபரனுடைய சமுகத்திலே சந்தோஷங்களின் பரிபூரணமும் அவருடைய வலது பாரிசத்திலே செல்வபாக்கியங்களும் என்றென்றைக்குமிருக்கும்[4].

1 உ. கொரி. ௧௧, உ௩—௨௭. 2 உ. கொரி. ௰௨, உ, ௪.—3 சங். ௱உ௬, ௫.—4 சங். ௰௬, ௰௧; யோவா. ௰௬, உ௰.

ஙலிருந்து [illegible] களைக் கொடுக்கவில்லையா[illegible]. யோசேப்பு பதின்மூன்று வருஷத்துக்கல்லமாக உபத்திரவப்பட்ட பிற்பாடு எண்பது வருஷத்துக்காலம் [illegible] செல்வத்திலே இருந்தான். யோபு ஒரு வருஷமாய்த் துன்பப்பட்ட பிற்பாடு [illegible] வருஷமாய்ச் சவுக்கியமும் சம்பூரணமுமாய் வாழ்ந்தான். இயேசுநாதர் சிலுவையில் மரித்தபோது [illegible] அப்போஸ்தலர் நாற்பது மணிநேரம் [illegible] துக்கத்துக்கு அகப்பட்டுப் புலம்பினார்கள். ஆனால் இயேசுநாதர் உயிரோடெழுந்த பிற்பாடு நாற்பது நாளாக அவருடனே கூடவாழ்ந்திருந்து [illegible] எப்போதும் ஆலயத்திலே சந்தோஷப்பட்டார்கள்[1]. [illegible] ஆகையால் அக்கிருபை [illegible] இருக்க, சந்தோஷமும் பரிபூரணமும் என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கும்[2]. ஏனென்றால் அதிசீக்கிரமாய் நீங்கும் லேசான நம்முடைய உபத்திரவம் மேன்மைக்கு மேன்மையாயிருக்கும் நித்தியமான கனமகிமையை நமக்கு உண்டாக்கு[illegible]. மேலும் [illegible] நம்மில் வெளிப்படப்போகிறதென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஆகிலும் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு இம்மையிலே தானே வரப்போகிற மகிமையின் ருசி உண்டு. ஆனால் இது இருதயத்திலே மறைவுள்ளதும் இரகசியமுள்ளதுமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் நம்பிக்கையிலே இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்[4]. மறுமையிலோ நம்முடைய மகிமையும் மேன்மையும் எல்லாருக்கும் முன்பாகவும் நம்முடைய சத்துராதிகளுக்கு முன்பாகவும் வெளியரங்கமாகும். இப்போது நாம் மகிமையைக் கண்ணாடியிலே நிழலாகவும், அப்போதோவெனில் முகமுகமாகவும் காண்கிறோம்[5]. மோசே நேபோவென்கிற மலையிலே ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேசத்தைத் தூரத்திலிருந்து எட்டிப்பார்க்கக்கண்டானே, அப்படியே நாமும் இம்மையிலே தூரத்திலிருந்து மாத்திரம் மகிமையைக் காண்கிறோம்[6]. அங்கேயோவென்றால் சீஷர்கள் தாபோர் என்கிற மலையிலே மகிமையைக் கண்டதுபோல நாமும் முகமுகமாய்க் கண்டு அவர்களுடனே கூட நாமும் ஆண்டவரே, நாம் இங்கே இருக்கிறது நல்லதென்று சொல்லுவோம்[7].

1 யோவா. ௰௬, உ௰—உ௨.—2 சங். ௩௰, ௫; ஏசா. ௨௬, ௨௰; ௬௫, ௭. அ.—3 உ. கொரி. ௪, ௧௭; சங். [illegible]; யோபு. ௰௯, உ௫; மத். ௫, ௰௨; சங். [illegible] பேது. [illegible]—4 ரோம. ௮, ௨௪.—5 ௧. கொரி. ௰௩, ௰௨.—6 உபா. ௩௪, ௧௪.—7 மத். ௰௭, ௪.

அப்பால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் வரப்போகிற [illegible]
[illegible]ன்மையான [illegible] தரிப்பிக்கிறு[illegible], தன்னிங்க
[illegible] புத்திரசுவிகாரத்தையும் நம்முடைய சரீரத்தின் [illegible]
[illegible]ப் பேசுகிறார். இருந்தபோதிலுஞ் சேஷ்டி[illegible]
அரூமைத்தனத்துக்கு[illegible] லோகப் பராபரனுடைய [illegible]
ளின் மகிமையான தன்னிஷ்டத்துக்குள்ளாகும் [illegible]
மையாச் [illegible]யானது மாய்கைக்குக் [illegible]
நாமுங்கூட [illegible] கூட நம்முடைய சரீரத்தின் மீட்பாகிய
புத்திரசுவிகாரத்துக்குக் காத்திருந்து நமக்குள்ளே தவிக்கி
றோமென்றறிந்து [illegible] நாம் [illegible] பூமியிலே இருக்
கிற நம்முடைய [illegible] நிலைமைக்கு ஒப்பாயிருக்கி
றது. இப்பிரபஞ்சத்தின் [illegible] சம்பந்தங்களோப்
போயிருக்கிறது. பிசாசு [illegible] மாமிசம் நமக்கு [illegible]
[illegible]காரரைப் [illegible] இருக்கிறது; சரீரமும் [illegible]
துமாவும் ஆவியும் [illegible]ப்படுகிறது. ஆகை
யால் தேவபக்தியுள்ள [illegible] எல்லாக்கெட்
டிலுமுள்ள அரூமைத்தனத்துக்கும் நீங்கலாகப்போகிற பராப
ரனுடைய பிள்ளைகளின் மகிமையான தன்னிஷ்டத்தின் பேரி
லே இருந்த வாஞ்சையாய், பிரிந்துபோய்க் கிறிஸ்துவுட
னே இருக்க எனக்கு ஆசை இருக்குது, ஏனெனில் அது
[illegible]ந்தாயினே என்றும்[1], ஆண்டவரே! இப்போது
உமதடியானைச் சமாதானத்துடனே அனுப்பி விடுகிறீரென்
றும்[2] சொல்லிக்கெஞ்சிக் கேட்கிறார்கள். புத்திரசுவிகாரம்
இம்மையிலும் நமக்கு உண்டென்பது நிச்சயம். ஏனெனில்
எல்லாருங் கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே
[illegible]பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்[3]. ஆனால் நாம்
உபத்திரவங்களை அனுபவிக்கும்போது, இஸ்ரவேலின் நம்
பிக்கையும் இக்கட்டின் காலத்தில் அதின் இரட்சகருமாகிய
பராபரன் [illegible]மக்குச் சிலவேளைகளிலே பரதேசியைப் போலு
ம் இராத்தங்க இறங்குகிற வழிப்போக்கனைப் போலவுமிருக்
கக் காணப்படுகிறார்[4]. இந்தப்பிரபஞ்சத்தின் ஓட்டம் முடி
யும் போதோவென்றால் பரம பிதாவாகிய பராபரன் நம்மை
தம்முடைய பிள்ளைகளாகத் தம்முடைய கைகளிலே ஏந்திக்
கொண்டு, ஒருவனை அவன் தாய் தேற்றரவுபண்ணுமாப் போ
லே என்றென்றைக்கும் நம்மைத் தேற்றரவுபண்ணுவார்[5].

1 பிலி. ௧, [illegible].—[2] [illegible] ௨, ௨௯.—[3] கலா. ௩, ௨௬.—[4] எரே. ௰௪. ௮.—[5] ஏசா. [illegible]

அப்புறம் நம்முடைய சரீரத்தின் மீட்பைக் காத்திருக்கி
றோம். நாம் ஆவியின் முதல்வாசிகளை இம்மையிலேதான்
பெற்று [illegible]மத்திலே மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டவர்களாயிருந்
தும், நம்முடைய சரீரம் இன்னும் [illegible] உபத்
திரவங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டதாயிருக்கிறது. ஆகை
யால் [illegible], தமக்கு எல்லாத்தையுங் கீழ்ப்படுத்
திக்கொள்ள வல்லமையான தம்முடைய பெலத்தின்படியே,
[illegible]முடைய தாழ்மையான சரீரத்தைத் மீட்டுரட்சித்துத்
தம்முடைய மகிமையான சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறுரூபப்
படுத்துவதற்கு மிகுந்த [illegible] காத்திருந்து நமக்
குள்ளே தவிக்கிறோம்[1].

நம்முடைய உபத்திரவங்களிலே நம்முடைய இருதயவாக்
கித்தின்படி வேறொருபோதும் ஆறுதலும் [illegible]. நாம்
தனிமைப்பட்டுப்போகிறதில்லையென்கிற ஆறுதல்தான். சரு
வசிருஷ்டியும் நம்முடனே [illegible] கூடத்தவிக்கிறப்ப
டுகிறது. ஏனெனில் [illegible]டைய [illegible] பராபரனு
டைய புத்திரரின் வெளிப்படுதலுக்குக் காத்துக்கொண்டி
ருக்கிறது. அது தன்னிச்சையாயல்லக் கீழ்ப்படுத்தினவர்
நிமித்தமாகத்தானே தன் எசமானர்களாகிய மனுஷருடை
ய பாவத்தினால் மாய்கைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது.
சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்கள் தாங்கள் அத்தனை பொல்லா
தவர்களுக்குந் திருவசனத்தை அசட்டைபண்ணுகிறவர்க
ளுக்கும், அத்தனை கொலைக்காரர் வேசிகள் விபசாரக்காரர்
திருடர் முதலிய பாவிகளுக்கும் வெளிச்சங்கொடுக்கவேண்
டுமென்று தவித்து நீதிவாசமாயிருக்கும் புதுவானத்துக்கும்
புதுப்பூமிக்குங் காத்திருக்கிறது. பூமியும் அந்தப்படியே
தான் அத்தனை பாவிகளைச் சுமக்கவேண்டுமென்று தவிக்கிறது.
அன்னம் பானம் வஸ்திரம், புல் பூண்டு விருட்சம், இரும்பு
பொன் வெள்ளி, சீவசெந்துக்களுமெல்லாந் தாங்கள் பொல்
லாதவர்களால் கெட்டவழியாய் உபயோகம்பண்ணப்படுகிற
தற்காகத் தவிக்கிறது. என்றாலுஞ் சருவசிருஷ்டியும் எல்
லாப்பாடுகளையும் பொறுமையாய்ச் சகித்துக்கொண்டு பராப
ரனுடைய புத்திரரின் வெளிப்படுதலுக்குக் காத்துக்கொண்டி
ருக்கிறது. கடைசியாக, அதுமாத்திரமோ அல்ல, ஆவி

1 பிலி. ௩, ௨௧.—[2] ரோமே. ௮, ௨௧.—

பின் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே நாமும் கூட[illegible] இருந்து நமக்குள்ளே தங்கியிருக்கிறாரென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லித் தன்னையும் மற்ற அப்போஸ்தலரையும் இந்தச்சாட்சிகளை எல்லாரையும் ஆம் எல்லா உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களையும் நமக்கு முன்மாதிரியாகவைக்கிறான். அவர்களைப்போல நாமும் இக்காலத்து இக்கட்டுகளையுங் கர்த்தருடைய பெலத்தினால் பொறுமையாய்ச் சகித்துக்கொண்டு மனப்பூ[illegible]யத்தம் நல்லபோராட்டத்தைப் போராடுவோமாக. அப்போது நாமும் அவர்களைப்போலவும் அவர்களோடு கூடவும் நம்மிலும் வெளிப்படும் அநித்திய மகிமைக்குள் பிரவேசிப்போம். அங்கே நாம் என்றென்றைக்கும் வாழ்ந்திருந்து திரியேக பராபரனுடைய சந்நிதியிலே பாக்கியவான்களாகும்படிக்குக் கர்த்தர்தாம் நம்மெல்லாருக்குந் தம்முடைய நாமத்தினிமித்தமாக இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகளைச் சகித்துக் கொள்வதற்கான பொறுமையையும் நீடியபொறுமையையும் அதுக்கு மேலான [illegible] யாத்திரைக்குந் தந்தருளுவாராக. ஆமேன்.

[illegible]த்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திரு. ச. பேது. ௩, அ—௰௫.

இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் முடிவிலே சீஷர்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு இயேசுநாதரைப் பின்சென்றார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுவிசேஷவாக்கியத்தின் அந்தவார்த்தைகளை இந்த நம்முடைய நிருபவாக்கியம் விஸ்தரிக்கிறது. எப்படியென்றால் கர்த்தரைப் பின்செல்லுகிறதின்னதென்று இதினால் அறிந்துகொள்ளுகிறோம். கர்த்தரை உண்மையாய்ப் பின் செல்லுகிறது எவ்வளவு முக்கியமாயிருக்கிறதென்று நமக்

* அதற்கு அர்த்தம்: முதலாளிகளாய்ப் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்ட அப்போஸ்தலரும் ஆதி கிறிஸ்தவர்களுமாகிய நாம், அல்லது வரப்போகிற உத்தமமானமகிமைக்கு அடைவாய்ப் பரிசுத்த ஆவியைப்பெற்ற கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம்;

ஆத்துமாவும் ஏனென்றால் ஆண்டவரே, ஆண்டவரே, என்று சொல்லுகிறவனல்ல, பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்கிறவனே பரலோக ராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிப்பானென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[1]. இதைப் [illegible] அதிகம் அருமையாய்ப் புஸ்தகத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தில் அதைத் தொடுகிற முக்கியமான காரியங்களை மாத்திரஞ் சுருக்கமாயெழுதுகிறான். அதுக்[illegible]படியே நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையி[illegible]

[illegible]துவைப் பின்செல்லுகிறதின்னதென்பதையும்,

[illegible]ந்த நம்மை எழுப்பிவிடுகிறதின்னதென்பதையும் பற்றிச் [illegible]ப்போமாக.

I. [illegible]ஸ்துவைப் பின்செல்லுகிறதின்னதென்பதைப் பற்றிச் [illegible]ப்போமாக. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை அறிந்து சிநேகித்து அவர்பேரில் விசுவாசிக்கிறது அதற்கு [illegible]வாரம். எல்லாவற்றிற்கும் முந்தச்சரியாய் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் விசுவாசியாதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவானென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[2]. விசுவாசமில்லாமல் கர்த்தருக்குப் பிரியமாயிருக்கவுங் கூடாது, அவரண்டைக்குச் சேரவுங் கூடாது[3]. இயேசுநாதர் நமக்காகப்பாடுபட்டு [illegible] வையிலே மரித்து உயிர்த்தெழுந்ததினாலே நாம் நம்முடைய ஜெபத்திலும் [illegible] உபத்திரவங்களிலும் மரண அவஸ்தையிலும் எல்லாத்திலும் முக்கியமாய் ஆறுதலடைய வேண்டும். அதுவுந் தவிர நாம் இயேசுநாதரைப்பின்செல்லுகிறதற்கு இன்னம் ஐந்து விசேஷித்த காரியங்கள் வேண்டுமென்று நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தினால் அறிகிறோம்.

1. எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டவர்களாயிருங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் கிறிஸ்து நாதர் சமாதானத்தின் பிரபுவாயிருக்கிறார்[4]. அவர் தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி, உங்களில் உப்புடையவர்களாயிருங்கள், ஒருத்தரோடொருத்தர் சமாதானமாயிருங்கள் என்கிறார்[5]. அப்படியே பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும், சமாதானக்கட்டினால் ஆவியின் ஒருமையைக் காக்கிறதற்குச் சாக்கிரதையாயிருக்கக் கர்த்தருக்குள் கட்டுண்டவனாகிய நான்

1 மத். எ, உ௧— 2 மாற். ௰௬, ௰௬— 3 எபி. ௰௧, ௬.— 4 ஏசா. ௯, ௬.— 5 மாற். ௯, ௫௰.—

உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறேனென்றான்[1]. மறுபடியும் [illegible] குள் யாதொரு ஆறுதலும் யாதொரு சிநேகமான தேற்றுதலும் ஆவியினுடைய யாதொரு [illegible] யமும் யாதொரு உருக்கமான பட்சமும் இரக்கமும் உண்டானால், நீங்கள் ஏகசிந்தையும் ஏகசிநேகமுமாயிருந்து ஒருமனமும் ஒருசிந்தையுமாயிருந்து என் சந்தோஷத்தை நிறைவேற்றுங்களென்றும்[2] நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். அப்படியே அப்போஸ்தலர்களைப்பற்றி, எல்லா விசுவாசிகளும் ஒருமித்திருந்து ஒருமனப்பட்டு ஒரே இருதயமும் ஆத்துமாவுமாயிருந்தார்களென்று வாசிக்கிறோம்[3]. இசைவாய்ப் பாடுகிற கீர்த்தனம் எவ்வளவு இனிமையாயிருக்கிறதோ, திருச்சபையார் எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டவர்களாயிருப்பது அவ்வளவு இன்பமாமே. விசேஷமாய்ப் போதகரெல்லாரும் ஒருமனப்பட்டவர்களாயிருக்கவேண்டும். இஸ்ரவேலர் பாபேலுக்குச் சிறைபிடித்துக் கொண்டு போகப்படாததற்கு முன் எரேமியா தீர்க்கதரிசியும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசியாகிய அனனியாவும் [illegible] பட்டவர்களாயிராததினால் எல்லாத்திலும் பெரிய உபத்திரவமுண்டாயிற்று[4]. தேசத்தை ஆளுகிறபடிக்கு நியாயாதிபதிகளெல்லாரும் ஒருமனப் பட்டவர்களாயிருக்கவேண்டும். வீட்டிலேயும் அப்படித்தான்; புருஷனும் பெண்சாதியும், தாய்தகப்பன்மாரும் பிள்ளைகளும் எசமான்களும் பணிவிடைக் காரர்களும் சகோதரருஞ் சகோதரிகளும் அயலகத்தாரும் ஒருமனப்பட்டவர்களாயிருக்கவேண்டும். [illegible] கும் மனுஷருக்குந் தாற்பரியமான காரியங்கள் மூன்று விதமாயிருக்கிறது. அதாவது, சகோதரர் ஒருமனப்பாடாயிருக்கிறதும் அயல் வீட்டார் சிநேகமாயிருக்கிறதும் புருஷன்பெண்சாதி அன்னியோன்னியமாயிருக்கிறதுந்தானே[5]. பகையோடிருக்குங் கொழுத்த எருதின் கறியைப்பார்க்கிலும் சிநேகத்தோடிருக்கும் இலைக்கறிவாசி, சண்டையோடே கூடிய கொழுத்த ஆகாரங்கள் வீடுநிறைய இருந்தாலும் அவைகளைப்பார்க்கிலும் அமரிக்கையோடே சாப்பிடுங் கறியில்லாத துணுக்கை நலமே[6]. ஆபிரகாம் லோத்தென்பவனை நோக்கி, எனக்கும் உனக்கும் என்னுடைய மேய்ப்பருக்கும் உன்னுடைய மேய்ப்பருக்கும் வாக்குவாதம் இருக்

1 எபே. ௪, ௩.—2 பிலி. ௨, ௧. ௨.—3 அப். ௨, ௪௪. ௪௬; ௪. ௩௨.—4 எரே. ௨அ [illegible].—5 சீரா. ௨௫, ௧. ௨; சங். ௱௩௩, ௧.—6 வாக். ௰௫, ௰௭; ௰௭, ௧.—

[illegible]வேண்டாம், ஏனெனில் நாம் சகோதரர்[illegible]ள் என்றான். [illegible] எவ்வளவு அருமையாயிருக்கிறது[1]. அப்படியே நல்ல அயலகத்தார் [illegible] மையாகவும் [illegible] மைக்காகவும் இருக்கக்கொள் [illegible] வலாத அயலகத்தார் [illegible] களும் உபத்திரவத் [illegible] களும் இருப்பார்கள். மேலும் எல்லாரும் என்று அப் போஸ்தலன் சொல்லுகிறபடியாக, [illegible] எல்லாருஞ் சமாதானத்தைக் கட்டப்பிக்கவும் மற்றவர்களோடே ஒருமனப்பாடாயிருக்கவும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் [illegible] கொள்ள வேண்டும்[2]. [illegible] ஆகிலும் பொல்லாதவர்களோடே ஒருமனப்பாடாகவுஞ் சமாதானமாயும் இருக்கக்கூடாது, [illegible] னாலே லோக சிநேகம் தேவனைப் பகைக்கிற பகை[3]. ஆகையால் பவு. அப் [illegible] கூடுமானால் எல்லாமனுஷரோடும் உங்களாலே ஆனமட்டும் சமாதானமாயிருங்களென்று சொல்லுகிறான்[4]. [illegible] பிரிவினைக்கிறவர்களும் இடறல்களுமாயிருக்க [illegible] அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவசனத்திலே [illegible] சொல்லுகிறான். [illegible] நம்முடைய நா [illegible] இரக்கமுள்ள இருதயமுடையவராயிருக்கிறபடியினாலே[5] நாம் இதிலும் அவரைப்பின் செல்லவேண்டும். இரக்கமில்லாதவர்களைப்பற்றித் தாவீது சொல்லுகிறதாவது, [illegible] எனக்கு [illegible] தாருக்காளாவர் கள் [illegible] சந்தோஷப்பட்டாலும், முகாந்தரமில்லாமல் என்னைப்பகைக்கிறவர் [illegible] கண்சிமிட்டாமல் [illegible] போவார்களாக. ஏனெனில் அவர்கள் சமாதானமாய்ப் பேசாமல் [illegible] அமர்ந்திருக்கிறவர்களுக்கு விரோதமாய்க் கபடமான காரியங்களைத் தியானித்து, எனக்கு விரோதமாய்த் தங்கள் வாயை விரிவாய்த் திறந்து ஆ ஆ, எங்கள் கண் கண்டது என்கிறார்கள் என்பதே[6]. அதற்கு எதிரிடையாக கிறிஸ்துவைப்பின்பற்றுகிறவர்களாகிய நாம் சந்தோஷப்படுகிறவர்களுடனே சந்தோஷப்படவும் அழுகிறவர்களுடனே அழவும்வேண்டும். யோபு மேன்மைபாராட்டி, என்பகைஞனுடைய ஆபத்துக்கு நான் மகிழ்ந்து பொல்லாப்பு அவனைப்பிடித்ததென்று களிகூர்ந்து கொண்டிருந்தேனோவென்று, கூப்பிடுகிற சிறுமையானவனையுந் திக்கும் ஒத்தாசையும் இல்லாதவனையும் விடுவித்தேன், கெட்டுப்போகப் போகிறவனுடைய ஆசீர்வாதம் என்மேல் வந்தது; வித

1 க. மோ. ௰௩, ௰அ.—2 ரோம. ௰௨, ௰; மத். ௫, ௯.—3 யாக். ௪, ௪.—4 ரோம. ௰௨, ௰அ.—5 மத். ௰௫, ௩௨; ௨௰, ௩௪; மாற். ௬, ௩௪; [illegible].—6 சங். ௩௫, ௰௯.

வைகளின் இருதயத்தைக் [illegible]ம்பிரிக்கப் பண்ணிவேனென்று சொல்லுகிறார்[1]. திவ்ய [illegible]ராசா இரசகத்திலுல் ஏவப்பட்டுக் க[illegible]ம் [illegible]க்கு வெளு[illegible]கிறபோது [illegible] தீவிரத்தோடே [illegible]யல் [illegible]க்கதரிசியிருக்[illegible] வின், செபியன்[illegible] வத்த[illegible]ாகப் புரப்பபடுகிறுன். இரக்கமுள்ள சமாரியன் தான் [illegible]ள்ளிகையில் அரப்பட்ட விரப்பாக்கியமுள்ள அ[illegible]கமனு[illegible]ளிடத்தில் செய்ததினிமித்தமாகச் சுவிசேஷம் [illegible] ளமெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படும் வரைக்கும்[3] மறக்கப்[illegible]வதில்லை. அப்படியே நாம் [illegible] னாயிற்றுக்கிழமைக்[illegible] [illegible]ப[illegible]சுவிசேஷ [illegible] யத்திலே கர்த்தருடைய [illegible]யாவினுலே, உங்கள் பிதா இரக்கமுள்ளவராயிருக்கிறது போல நீங்களும் இரக்கமுள்ள[illegible]குங்களென்று கேட்டோம்[4]. வாயினுல் குற்றம[illegible]த்துளி யாதேபுங்கள், ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்காதேயுங்கள், இருதயத்திலுல் விடுதலைபண்ணி மன்னியுங்கள், [illegible] ளுங்கள் என்று [illegible] [illegible] [illegible]மயத்தி[illegible] தான் [illegible] இரக்கமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், அ[illegible] கள் இரக்கம்பெறுவார்கள்[5], ஆம், நியாயத்தீர்ப்புக்கெதிராக இரக்கம் மேன்மை பாராட்டும், ஆனுல் இரக்கஞ் செய்யாதவனுக்கு இரக்கமில்லாத நியாயத்தீர்ப்பு உண்டாகும்[6].

3. சகோதரசிநேகமாயு[illegible]ங்கள். நிறின்[illegible]வர்களாகிய நாமெல்லா[illegible] சகோதரரா[illegible]க்கிறேம். ஏனென்றல் ஒரே சரீரமு[illegible] ஒரே ஆவியுமுண்டு, அழைக்க[illegible] நாம் ஒரே நம்பிக்[illegible]கும் அழைக்கப்[illegible]டோம். ஒ[illegible] ரும் ஒரே [illegible]வாசமும் ஒரே [illegible]ஸ்நானமும் எல்லாருக்கும் ஒரே பராபரனும் பிதாவுமுண்டு, அவர் நம்மெல்லார் மீதிலுள்ளவரும் [illegible]ரக்கொண்டு கிரியை நடப்பிக்கிறவரும் நம்மெல்லாருக்குள்ளிருக்கிறவருமாமே[7]. பரமண்டலங்களிலே நம்மெல்லாருக்கும் ஒரே சகோதரனைவருண்டு, அவர் இயேசுகிறிஸ்துதாமே. ஏனெனில் அவர் நம்மைத் தம்முடைய சகோதரரென்று அழைக்கவெட்கார்[8]. பரமண்டலங்களிலிருக்கிற அவர், பிதாவினுடைய சித்தத்தை எவனுகிலுஞ் செய்தால், அவனே என்சகோதரனுஞ் சகோதரியுமென்று சொல்லுகிறார்[9]. அவர் தம்முடைய

*1 யோபு. ௩௯, ௨௩; ௨௯, ௰௨ மு.—2 தானி. ௬, ௰௯.—3 மத். ௨௬, ௰௩.—4 லூக். ௬, ௩௬.—5 மத். ௫, ௭.—6 யாக். ௨, ௰௩; லூக். ௰௬, ௨௯ மு.—7 எபே. ௪, ௫ மு.—8 எபி. ௨, ௰௧; யோவா. ௨0, ௰௭.—9 மத். ௰௨, ௫0.—

சகோதரராகிய நம்மை எவ்வளவாய்ச் சிநேகித்தாரென்று அறிந்திருக்கிறேம். இவர் நமக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை விட்டுவிட்ட[illegible]லே சிநேகம் [illegible]ன்னதென்[illegible] நமக்குக்காண் [illegible] [illegible]ரும் அவரைப்[illegible]ன்று சகோதரருக்காகச் ஜீவனைவிட்டுவிடக் கடனாளிகளாயிருக்கிறேம்[1]. மேலும் பூமியிலே நம்மெல்லாருக்கும் ஒரே [illegible]தகப்பனும் உண்டு. அவர் நம்மெல்லாருடைய ஆதித்தகப்பனுகிய ஆதாம்தான். [illegible]னென்றல் பராபரன் ஒரே இரத்தத்தினுலே மனுஷசாதியாரெல்லாம் பூமியின் மீதெங்கு[illegible]யிருக்கப்பண்ணி [illegible][2]. ஆகையால் நாம் சுபாவத்தின்[illegible]டியும் ஒருவருக்கொருவர் [illegible]காதரராயிருக்கிறபடியினுலே, சகோதரராக ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்கவும்வேண்டும். [illegible]ன் சகோதரனைப் பகைத்த காயீனே, அவன் மனுஷசாதியைக்கெடுதல் பண்ணினபடியினுலே, பராபரன் தேசத்தையும் மற்றவர்களையும் விட்டுத்தள்ளிப்போட்டார். ஆகையால் [illegible] [illegible]ரரே! உங்கள் [illegible] புண்ணியத்திலே அறிவையும் அறிவிலே இச்சையடக்கத்தையும், இச்சையடக்[illegible]லே பொறுமையையும், பொறுமையிலே தெய்வபக்தியையும், தெய்வபக்தியிலே சகோதர சிநேகத்தையுஞ் சகோதரசிநேகத்திலே பொது[illegible]த்தையும் காண்பித்துவருங்கள்[3]. உங்கள் [illegible] மாயமற்றதாயிருப்ப[illegible] [illegible]கோதரசிநேகத்திலே ஒருவர்கொருவர் இனைப்பட்சமாயிருங்கள்.

4. பட்சமுள்ளவர்களாயிருங்களென்று [illegible] அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறன். சகோதரர் பேரில் மாத்திரமல்ல, எல்லார் பேரிலுந் [illegible] [illegible] வார்த்தைகளிலும் செய்கையிலும் பட்சமுள்ளவர்களாயிருக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறேம். ஏனெனில் நாம் பின்செல்லுகிற நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவும் அப்பேர்ப்பட்டவரே. என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், அதேனென்றல் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறேன் என்கிறர்[5]. அப்படியே ஏசாயாவும் அவரைப்பற்றித் தீர்க்கதரிசனமுரைத்து, அவர் கூப்பிடாமலுஞ் சத்தத்தை உயர்த்தாமலும் தம்முடைய சத்தத்தை வீதியிலே கேட்கப்பண்ணாமலுமிருப்பார். அவர் நெரிந்த நாணலை முறிக்காமலும் மங்கியெரிகிற திரியை அவிக்காமலுமிருப்பார், இளைக்கிறப்ப[illegible]

1 1 யோவா. ௩, ௰௬.—2 அப். ௰௭, ௨௬.—3 2 பேது. ௧, ௫ மு.—4 ரோம. ௰௨, ௰௰.—5 மத். ௰௧, ௨௯.—

யில்லை, பதிலுவதுமில்லையென்று சொல்லுகிறுன்[1]. கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை உருசிப்பாருங்கள் என்று தாவீது இராசா அவரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறுன்[2]. அதினை நாமும் பின்சொல்லவேண்டும். நாபாலுடைய வேலைக்காரர் தங்கள் எசமானைப்பற்றி, இவர் ஒருவரும் தன்னோடே பேசக்கூடாதபடிக்குப் பேலியாளின் மனுஷனாயிருக்கிறார் என்றதின்படியே உன்னைப்பற்றிச் சொல்லப்படாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிரு[3]. எருசலேம்பட்டணத்தை அழித்துப்போட்ட தீத்து இராயன், தான்தன் சீவநாட்களெல்லாம் ஒருத்தனுகிலும் துக்கமுள்ளவனாய்த் தன்னைவிட்டுப் புறப்பட்டுப்போகாமல், தான் அந்நேரத்திலே அவனுக்கு ஒத்தாசைசெய்யக் கூடாமலிருந்தும் நல்ல பட்சமுள்ள வார்த்தைகளினலே அவனைத்தேற்றிக் கட்டுமானல் இனிமேல் உனக்கு ஒத்தாசை செய்வேனென்பதாக அவனை அனுப்பிவிட்டேனென்று மேன்மைபாராட்டக் கூடியவனாயிருந்தான். ஆதலால் அந்த இராயன் தன்பட்சத்தினிமித்தம் மனுஷகுலத்தின் அருமைப்பிள்ளை என்னப்பட்டவன். அந்த அஞ்ஞானி அப்படி நடந்திருக்கக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் எவ்வளவு அதிகப்பட்சமாயிருக்க வேண்டும்.

5. பொல்லாப்புக்குப் பொல்லாப்பையும் அல்லது உதாசனத்துக்கு உதாசனத்தையுஞ் சரிக்கட்டாதிருங்கள். அதற்கு எதிரிடையாக ஆசீர்வதியுங்களென்று அப்போஸ்தலன் கடைசியாக நமக்குச் சொல்லுகிறான். ஏனெனில் நாம் பின்செல்லுகிற கிறிஸ்து இதிலும் நமக்கு, நாம் அவருடைய காலடிகளைத் தொடர்ந்து வரும்படிக்குப், பிரமாணம் பின்வைத்தார். அவர் வையப்படுகிறபோது பதிலுக்கு வையாமலும், பாடுபடுகிறபோது மிரட்டாமலும், நீதியாய்த் தீர்க்கிறவருக்கு அதை ஒப்புக்கொடுத்தார்[4]. ஆகையால் அவர்தாமே, உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள், உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள், உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மைசெய்யுங்கள், உங்களைத் துன்டரிக்கம் பண்ணுகிறவர்களுக்காகவும் உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவுஞ் செபம்பண்ணுங்கள், நீங்கள் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற உங்கள் பிதாவின் புத்திரராயிருக்கத்தக்கதாகத்தானே என்கிறார்[5]. கோபத்துக்கு ஒதுங்கிப்போங்கள், ஏனென்றால் நீதியைச் சரிக்கட்டுதல் நம்முடை

[1] ஏசா. சஉ, உ மு.—[2] சங். கூச, அ.—[3] க. சாமு. உடு, ௰௭.—[4] க. பேது. உ, உக மு.—[5] மத். ரு, சச மு.—

மையது, நாமுபதிலுக்குச் செய்வோமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். உன்சத்துருவின் தலையின்மேல் எரிகிற கனலைக் குவிப்பாயாக[1]. இயேசுநாதர் சிலுவையிலறையுண்டு, பிதாவே! அவர்களுக்குமன்னியும், ஏனெனில் தாங்கள்செய்கிறதின்னதென்று அறியார்களென்று சொன்னதையும்[2], ஆண்டவரே! அவர்கள் மீதில் இந்தப்பாவத்தைச் சுமத்தாதிரும் என்று ஸ்தேவான் செய்த செபத்தையும் எப்போதும் நினைத்துக்கொள்ளக்கடவோம்[3].

நாம் அப்படியே கிறிஸ்துநாதரைப்பின்செல்லுகிறதற்கு நம்மை எழுப்பியேவுகிறதின்னதென்பதையும் நம்முடைய பாக்கியத்தின்படியே இன்னது சுருக்கமாய்க்கேட்போமாக.

1. அது உங்களுக்கு நேர்மையாமே. ஏனென்றால் நீங்கள் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள அழைக்கப்பட்டவர்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். பரமண்டலங்களையும் பூமியையும் படைத்த கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் நீங்களே[4]. உங்கள் கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் உங்களுக்குப் பராபரனுடைய கிருபையும் நல்லமனச்சாட்சியும் பாவமன்னிப்பும் தர்மசரீர வாழ்வுந் திருச்சபையிலே ஆறுதலும் உபத்திரவத்திலே சகாயமும் சோதனைகளிலும் மரண அவஸ்தையிலும் சாத்தானுக்கு விரோதமான ஆதரவும் மரித்தெழுந்து நித்திய சீவனின் சுதந்தரமும் உண்டு. ஆம் நீங்கள் பரம நன்மைகளில் கிறிஸ்துவுக்குள் சகல ஞான ஆசீர்வாதத்தினாலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே[5]. இப்போதும் நீங்கள் அதற்காக நன்றியுள்ளவர்களாகிப் பராபரன் உங்களிடத்தில் செய்ததுபோல நீங்கள் மற்றவர்களிடத்தில் செய்வது உங்களுக்கு மேன்மையாயிருக்கும். இயேசுநாதரை ஏற்றுக்கொள்ளாதேபோன அந்தச்சமாரியர் மீதில் அக்கினி இறங்கி அவர்களை அழிக்கவேண்டுமென்றிருந்த சீஷர்களைக் கர்த்தர் அதட்டி, நீங்கள் எந்த ஆவியின் சம்பந்தமென்று அறியீர்களோ, ஏனெனில் மனுஷனுடைய குமாரன் மனுஷருடைய ஆத்துமாக்களைக் கெடுக்கவல்ல, இரட்சிக்கவந்தார் என்றார்[6].

[1] ரோம. ௰உ, ௰௯. உ௰.—[2] லூக். உ௩, ௩௪.—[3] அப். எ, சு௰.—[4] சங். ௱௰ரு, ௰ரு.—[5] எபே. க, ௩.—[6] லூக். கூ, ருரு மு.—

2. அது உங்களுக்குப் பிரயோசனமுமாயிருக்கும். ஏனெனில் ஜீவனை விரும்பி நல்நாட்களைக்காண வேண்டுமென்றிருக்கிறவன் தன் நாவைப் பொல்லாப்புக்கும் தன் உதடுகளைக் கபட வசனிப்புக்கும் விலக்கி அமர்த்திப் பொல்லாப்பை விட்டு விலகி நன்மைசெய்யவுஞ் சமாதானத்தைத்தேடி அதைப்பின்தொடரவுங் கடவான் என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். இதிலே சமாதானத்துக்கான எத்தனங்கள் இன்னதுகளென்பதும் நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது அப்போஸ்தலன் நாவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் நாவு சின்ன அவயவமாயிருந்தும் பெரிய அகளிபண்ணும். நாவும் நெருப்புத்தான், அது அநியாயமுள்ள லோகம். அது நரகத்தால் கொளுத்தப்பட்டால் சரீரமனைத்தையுங் கறைப்படுத்தி நம்முடைய ஆயுசின் உருளையைக்கொளுத்துமே[1]. ஆகையால் நம்முடைய நாவை அமர்த்தவும் — ஒடுக்க[illegible]ண்டும்[2]. தூஷணங்களுஞ் சபிக்கிறதும் வெட்கமுள்ள வார்த்தைகளுங் கபட வசனிப்பும் நம்முடைய வாயிலிருந்து புறப்படவே கூடாது. அதுக்கு எதிரிடையாக நாம் நன்மைசெய்யவுஞ் சமாதானத்தைத்தேடி அதைப்பின் தொடரவுங் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். ஏனெனில் கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமான்களை ஆசீர்வதிக்க அவர்கள்மேல் வைக்கப்பட்டு, அவருடைய செவிகள் அவர்களுடைய வேண்டுதல்களைக் கேட்கக்கொடுக்கக் கவனிக்கிறது. ஆனால் கர்த்தருடைய முகம் பொல்லாங்குசெய்கிறவர்களைக் கண்டுபிடிக்கவும் அழித்துப்போடவும் அவர்களுக்கு விரோதமாயிருக்கிறது. ஆகையால் பராபரனுடைய கோபம் அல்ல, அவருடைய ஆசீர்வாதமே நமக்குக் கிடைப்பதற்காக நாம் பொல்லாப்பை விட்டு விலகி நன்மைசெய்யக்கடவோம்[3].

3. அது உங்களுக்குப்பெரிய ஆறுதலாயிருக்கும். நீங்கள் நன்மையைப் பின்பற்றுகிறவர்களானால், உங்களுக்குப் பொல்லாப்பைச் செய்பவனார், அல்லவென்று நீதியினிமித்தமாக நீங்கள் பாடனுபவித்தாலும் பாக்கியவான்களாயிருக்கிறீர்கள். அவர்கள் பயமுறுத்தலுக்கோ நீங்கள் பயப்படாமலுங் கலங்காமலுங் கர்த்தராகிய பராபரனை உங்கள் இருதயங்களில் பரிசுத்தம் பண்ணுங்களென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே சொல்லி முடிக்கிறான்.

1 யாக். ௩, ௫. ௬.—2 சீர். ௨௨, ௨௩.—3 சங். ௩௪, ௨௪; எபி. ௪, ௰௩.—

நாம் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளால் நீதியினிமித்தமாக மெத்தவும் பாடனுபவித்தாலுங் கர்த்தருக்குள் நமக்குப்பாக்கியமுள்ள நல்மனச்சாட்சியுண்டு. மேலும் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் நமக்கு மெய்யான பொல்லாப்பைச் செய்யவுங் கூடாதவர்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் நம்முடைய சரீரத்தைக் கொன்றுபோட்டாலும் நம்முடைய ஆத்துமத்தைச் சேதப்படுத்தவும் நமக்குண்டாயிருக்கிற பாக்கியத்தை நம்மிடத்திலிருந்து அபகரித்துக்கொள்ளவுங் கூடாது. [illegible]யால் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய பயமுறுத்தலுக்கும் [illegible]வுங் கலங்கவும் வேண்டாம்[1]. மரணமானாலும் [illegible] வினைத்தானும் வாள்களாலேயோ? இராச்சியமல்லோ எங்களுக்கு இருக்கும், என்று மேன்மை பாராட்டுவோம்[2]. நாம் இப்பிரபஞ்சத்தின் எல்லாப்பாடுகளையும் நமக்கு முன்னே நடந்த இயேசுநாதரைப்போல் பொறுமையாய்ச் சகித்துக்கொண்டு பராபரனுடைய வல்லமையான கைக்குக் கீழாக நம்மைத் தாழ்த்தி[3] [illegible] சஞ்சலங்களுக்காகவுங் கர்த்தரை நோக்கிப்பார்த்திருந்தாலே கர்த்தராகிய பராபரனை நம்முடைய இருதயங்களில் பரிசுத்தம் பண்ணுவோம். அப்படியே தம்மைப் பின்செல்லுகிற எல்லாரையுங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து கடைசிநாளிலே பரம பிதாவுக்கு முன்பாகத் தம்முடையவர்களென்று அறிக்கையிட்டுத் தம்முடைய நித்திய மகிமைக்கும் பங்குள்ளவர்களாக்குவார். இந்தப்பாக்கியம் நம்மெல்லாருக்குங் கிடைக்கும்படிக்குக் கர்த்தர்தாமே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மை மரணபரியந்தம் [illegible] பரிசுத்த நடக்கையிலே காப்பாற்றுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின [illegible]ம் நாயிற்றுக்கிழமை.

திருக் ரோம. ௬, ௩—௰௧.

உங்கள் நீதி வேதபாரகர் பரிசேயர் என்றவர்களின் நீதியைப்பார்க்க அதிகப்பட்டிருந்தாலொழிய வான ராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கமாட்டீர்களென்று இங்கானுக்குக் குறி

1 மத். ௰, ௨௮.—2 மத். ௫, ௰, ௰௪.—3 ௧ பேது. ௫, ௬.—

க்கப்பட்ட கனிகொடுவாகனியத்திலே ரத்தாலே நாஸ்திக், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அந்தப் பரிசேயர் வேதபாரகரைப் போல நியாயப்பிரமாணத்தைப் புறம்பாக மாத்திரமல்ல, அதின் உள்ளான ஞான அர்த்தத்தின்படியே உத்தமமாய் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று காண்பிக்கிறார். ஆகிலும் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறதினாலும் நம்முடைய சொந்த கிரியைகளினாலும் புண்ணியங்களினாலும் கர்த்தராகிய பராபரனுக்கு முன்பாகச் செல்லுகிற நீதியை நமக்குச் சம்பாதிக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் நம்முடைய நீதிகளெல்லாம் அழுக்கான கந்தைத்துணி போலிருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்[1]. கிறிஸ்துவின் இரத்தமும் நீதியும் என் அலங்காரம் ஆகியும்; அதினாலே நிமாணிப்பேன், பரத்துக்குள் பிரவேசிப்பேன். இயேசுநாதர் தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தை நமக்காகச் சிந்தி நமக்கு நீதியையும் இரட்சிப்பையும் சம்பாதித்தார். அவர் பேரில் விசுவாசிக்கிறவனெல்லாம் நீதிமானாயிருக்கிறான்[2]. ஆனால் நாம் பாவத்திலே நிலைத்திருக்கும்படிக்கு அல்ல, நாம் இனிமேல் பாவத்துக்குச் செத்திருந்து நீதிக்கென்று பிழைக்கும்படிக்கே இயேசுநாதர் நம்மை மீட்டிரட்சித்தார். இதை நாம் இக்காலுக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவாக்கியத்திலே கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இதின்படியே இப்போது, கர்த்தருடைய கிருபையினால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இனிமேல் நீதிக்கென்று பிழைக்கக்கடவோம் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்போமாக.

I. இது வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறதென்றும்,
II. அதற்கு நம்மை ஏவியெழுப்புகிறதென்னவென்றும் கேட்போம்.

I. நாம் நீதிக்கென்று பிழைப்பது வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அதுதான் கர்த்தராகிய பராபரனுடைய கற்பனை. பழைய ஏற்பாட்டின் புஸ்தகத்திலும், பரிசுத்தவான்களாயிருக்கக்கடவீர்கள், ஏனெனில் உங்கள் பராபரனை கர்த்தராகிய நாம் பரிசுத்தரென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[3]. இஸ்ரவேல்சனங்களுக்குக் கர்த்தர் இந்தக் கற்பனையைக் கொடுத்திருக்க, அது கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நமக்காக எவ்வளவு அதிகமாய்ச் செல்லும். ஏனென்றால் ஒருத்தன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் புதுச் சிருஷ்டியாயிருக்கிறான், பழையதுகள் ஒழிந்துபோச்சுது,

1 ஏசா. ௬௪, ௬.—2 அப். ௰௩, ௩௯.—3 ௩. மோ. ௰௯, ௨.—

இதோ எல்லாம் புதிதாச்சுது[1]. பிரசித்தமாகிறது என்னவென்றால், மெய்யான மனஸ்தாபத்தினாலே பொல்லாப்பெல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அருவருத்து மெய்யான விசுவாசத்தினாலே இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்க் கர்த்தராகிய பராபரனண்டைக்குத் திரும்பி இனிமேல் அவருடைய பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தினால் அவருடைய கற்பனைகளின்படியே நடப்பதுதான். எல்லாம் சுத்தமானவைகளான கர்த்தருக்கும், ஆகையினால் நாம் [illegible] என்று நாமுந் தாவீதோடு கூடச் செபம்பண்ணிக் கர்த்தருடைய இரட்சிப்பின் பேரிலே நம் [illegible] நீதித்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்குப் பிரயாசப்படவேண்டும். ஏனென்றால் பராபரன் அக்கிரமத்தை விரும்புகிற தேவனல்ல, பொல்லாதவன் அவரிடத்தில் தரிசிக்கொள்ளமாட்டான்[2]. பொல்லாதவர்கள் உபத்திரவங்களிலும் சோதனையிலும் மரண அவஸ்தையிலும் பராபரனிடத்தில் தரிசொள்ளாமல், தாங்கள் செபம்பண்ணினாலும் கேட்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில் பாவிகளைப் பராபரன் கேட்கிறதில்லையென்று அறிந்திருக்கிறோமே. ஒருத்தன் தேவபக்தியுள்ளவனாயிருந்து அவருக்குச் சித்தமானதைச் செய்தால் அவனையே கேட்கிறார்[3]. அப்படியே ஏசாயா தீர்க்கதரிசியுந் தன் பிரசங்கத்தின் ஆரம்பத்திலே, உங்களைக் கழுவிச் சுத்திகரியுங்கள், உங்கள் கிரியைகளின் பொல்லாப்பைப் பராபரனுடைய கண்களுக்கு மறைவாக அகற்றிவிட்டுத் தீங்குசெய்தலை விட்டு ஓயுங்கள்; நன்மை செய்யப் படியுங்கள், நியாயத்தைத் தேடுங்கள் என்று சொல்லுகிறான்[4]. இந்தப்படியே மோசே துவக்கி எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளும் இஸ்ரவேல் சனங்களை அவர்கள் பாவங்கள் நிமித்தமாகக் கடிந்துகொண்டு அவர்களை நீதிக்கென்றும் பரிசுத்த நடக்கைக்கென்றுங் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே எழுப்பியேவினார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின் புஸ்தகத்திலே நாம் அந்தப்பிரகாரமாகத்தான் வாசிக்கிறோம். மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு பரமண்டலங்களிலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்துகிறதற்காக உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கடவதென்று இயேசுநாதர் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறார்[5]. நம்முடைய இருதயம் விளக்காயிருக்கிறது. விசுவாசமோ வெளிச்சமாமே, அது நற்கிரியைகளினால் பிரகாசிக்கவேண்டும். அல்லவென்று ஆண்டவர்களுடைய விளக்

1 ௨. கொரி. ௫, ௰௭.—2 சங். ௫, ௪.—3 யோவா. ௯, ௩௧.—4 ஏசா. ௧, ௰௬.—5 மத். ௫, ௰௬.—

சேர்ந்து நம்முடைய விளக்குங் கர்த்தருடைய [illegible] கோபத்தினால் அணைந்துபோம்[1]. பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அப்படித்தான், நீங்கள் பரிசுத்தமாகிறதே பராபரனுடைய சித்தமாயிருக்கிறதென்றும்[2], நாம் கிறீஸ்து இயேசுவுக்குள் நற்கிரியைகளுக்குச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டோம் பராபரனுடைய செய்கையாயிருக்கிறோம், அவைகளில் நாம் நடக்க அவர் முன்னே ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறாரென்றும்[3] சொல்லுகிறார். பரி. பேதுரு அப்படியே நமக்குப் புத்திசொல்லி, புறசாதியார் உங்களை எதிலே அக்கிரமக்காரரென்று [illegible] சொல்லுகிறார்களோ, அதிலே உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு [illegible] பின் நாளிலே பராபரனை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கு, நீங்கள் அவர்களுக்குள்ளே நல்நடக்கையாய் நடக்கவும், ஆத்துமத்திற்கு விரோதமாகப் போர்செய்யும் மாம்ச இச்சைகளுக்கு நீங்கள் விலகியிருக்கவும் அந்நியரும் பரதேசிகளுமாகிய உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறேனென்கிறான்[4]. பரி. யோவானேவென்றால், பாவத்தைச் செய்கிறவன் பிசாசினாலுண்டாயிருக்கிறான், பராபரனால் பிறந்தவனெல்லாம் பாவஞ்செய்யாதிருக்கிறான். ஏனெனில் அவருடைய வித்து அவனுக்குள் தரித்திருக்குது, அவன் பராபரனால் பிறந்தபடியால் பாவஞ்செய்யமாட்டானென்று சொல்லுகிறான்[5]. இந்த சாட்சிகளின்படி நாம் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடப்பது கிறீஸ்தவர்களாகிய நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பராபரனுடைய கற்பனையாயிருக்கிறதென்பது அதுகளினால் விளங்குகிறது. ஆகையால் நாம் நம்முடைய திருப்பாக்கியத்தின்படியே இனிமேல் நவமான சீவனில் நடந்துகொள்வோமாக. எப்படியெனில், முந்தின நடக்கையின்படி மோசம்போகும் இச்சைகளாலே கெட்டுப்போகிற பழையமனுஷனைக் களைந்துபோட்டு, நம்முடைய மனதின் ஆவியிலே புதிதாகி மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் பராபரன் சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நவமானமனுஷனைத் தரித்துக் கொள்ளக்கடவோம்[6]. நாம் படுத்திருக்க நம்முடைய வஸ்திரங்களைப் போட்டுவிடும் ஒவ்வொரு இராக்காலத்திலும், நாம் எழுந்து நம்முடைய வஸ்திரங்களைத்

1 யோபு. உக, ௰௭.— 2 க. தெச. ச, ௩.— 3 எபே. உ, ௰.— 4 க. பே. உ, ௰௧. ௰௨.— 5 க. யோவா. ௩, அ. ௯.— 6 எபே. ௪, உஉ மு. கொலோ. ௩, ௯ மு.—

தரித்துக் கொள்ளும் ஒவ்வொரு விடியற்காலத்திலும் அதையே நினைவுகூருவோமாக.

11. அதற்கு நம்மை எழுப்பியேவுகிற விசேஷம் என்னவென்றால், நாம் பெற்றுக்கொண்ட ஞானஸ்நானந்தான். அதைப்பற்றிப் பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே விவரமாய்ப் பேசுகிறான். ஞானஸ்நானம் பெற்ற கிறீஸ்தவர்களாகிய நமக்கும் ஞானஸ்நானம் பெறாத யூதர்களுக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் ஒருபெரிய வித்தியாசம் உண்டாயிருக்கவேண்டுமல்லவா? எந்த வித்தியாசமென்றால், அவர்கள் தங்கள் பாவங்களிலே நிலைத்திருக்கக்கொள்ளக் கடவர்களாகியும் நாம் பாவத்துக்குச் செத்திருந்து நம்மை மீட்டிரட்சிக்க இயேசுகிறீஸ்துவுக்குப் பிழைத்திருக்கவேண்டும். அதற்காகவே நாம் ஞானஸ்நானம்பெற்றோம். ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மிடத்தில் சம்பவித்ததென்னவென்று பாருங்கள். அதிலே நமக்கு முதலாவது ஒருபுது நாமங் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு அர்த்தம், அந்த நாமத்தை [illegible] தரிக்கக்கொண்டிருந்த தெய்வபத்தியுள்ளவர்களைப்போல நாமும் இனிமேல் புதிய தெய்வபத்தியுள்ள சீவனிலே நடக்கவேண்டுமென்பதே. நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது பிசாசையும் அதினுடைய எல்லாக்கிரியைகளையும் அதினுடைய எல்லா ஆடம்பரத்தையும் விட்டுவிட்டோம், நாம் இனிமேல் ஒரே மெய்யான சமாதானிய கிரியோடு பராபரனுக்கு ஊழியஞ்செய்யும்படிக்குத்தான்[1]. மேலும் ஞானஸ்நானத்திலே நாம் நம்முடைய ஞானத்தாய் தகப்பன்மாரைக்கொண்டு, இனிமேல் இயேசுகிறீஸ்துவுக்குச் சிநேகமாகப் பிசாசுக்கும் லோகத்துக்கும் மாம்சத்துக்கும் விரோதமாய் நல்லபோராட்டத்தைப் போராடுவோமென்று வாக்குத்தத்தம்பண்ணினோம்[2]. திரியேகபராபரனுடைய ஐக்கியத்துக்குள்ளாக நாம் மூன்று விசை தண்ணீரினால் தெளிக்கப்பட்டோம். அதற்கு ஞான அர்த்தம் இன்னதென்று அறிந்திருக்கிறோம். அதாவது இன்னும் மீதியாயிருக்கிற நம்முடைய பழையமனுஷன் சகல பாவங்களோடும் ஆகாத இச்சைகளோடும் அனுதினமனஸ்தாபத்தினாலுந் தவசினாலும் அமிழ்ந்திச்சாகவும், பராபரனுக்கு முன்பாக நீதியோடுஞ் சுத்தாங்கத்தோடும் என்றென்றைக்கும் பிழைக்கிற புதியமனிதன் நம்மில் மறுபடியும் அநுதி

1 ரோம. ௬, ௩ ௪; க. கொரி. ௰, உ௪; உ. கொரி. ௫, ௰௭ மு.— 2 க. திமொ. ௬, ௰௨; க. பேது. ௫, உ௩.—

ன ழும் உயிர்த்தெழுதலும் வேண்டுமென்பதே அதற்கு அர்த்தமாம். மேலும் நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது புதுஜென்மவஸ்திரந் தரிப்பிக்கப்பட்டோம்[1]. நாம் ஞானஸ்நானத்தினால் தரித்துக்கொண்ட இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நீதியையும் கலியாணவஸ்திரத்தையும்[2] தினந்தினம் பரிசுத்தமானே. அதை நாம் பின்னைப்பாவத்தின் சேற்றிலே படாக் காதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். அப்படியே நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றோமென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். அதினாலே அவர் நம்முடைய கர்த்தராயிருக்கிறாரென்பது விளங்குகிறது. ஏனென்றால் இயேசுநாதர் கெட்டுப்போய்ச் சபிக்கப்பட்ட நம்மை விலைக்கிரயமாகத் தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தினாலும் குற்றப்பழியினால் பட்ட பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் எல்லாப்பாவங்களிலும் மரணத்திலும் பிசாசினுடைய வல்லமையிலுமிருந்து மீட்டிரட்சித்துத் தமக்குச் சம்பாதித்துக்கொண்டார். இந்தப் பெரிய கிருபைக்காக நாம் நன்றியறிந்தவர்களாகி அவரைச் செய்யவேண்டுமென்றால், நாம் அவருக்குச் சொந்தமாயிருந்து, அவருக்குக் கீழாக அவருடைய இராச்சியத்திலே பிழைத்து நித்திய நீதியிலுங் களங்கமற்ற உண்மையிலும் மோட்சானந்தத்திலும் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்ய வேண்டுமென்பதே. ஆம், நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றகாலமுதற்கொண்டு நாம் இனி நம்முடையவர்களாயிராமல் நம்மை மீட்டிரட்சித்த கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடையவர்களாயிருக்கிறோம். ஆகையால் நாம் இனிமேல் நமக்கும் நம்முடைய மாம்சத்துக்கும் அல்ல, பாவத்துக்கும் அல்ல, நீதிமானும் பரிசுத்தருமாகிய நம்முடைய கர்த்தரும் எசமானுமாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவுக்கே பரிசுத்த நடக்கையாய்ப் பிழைத்திருக்கவேவேண்டும்.

மேலும் நாம் கிறிஸ்துவினுடைய சிலுவைக்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டோம். அதற்கு அத்தாட்சியாகச் சிலுவையினுடைய அடையாளத்தை நம்முடைய மார்பிலும் நெற்றியிலும் பெற்றுக்கொண்டோம். அதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், நாம் நம்முடைய இரட்சிப்புக்காகச் சிலுவையிலறையுண்ட இயேசுநாதரால் ஆறுதல் அடைந்துகொள்ளுகிறதுந் தவிர, நாம் சிலுவையில் அறையுண்ட கிறிஸ்துவின் மகிமைக்கென்று நம்மை அதாவது நம்மு

[1] கலா. ௩, உஎ.—[2] மத். உஉ, கஉ.—

டைய பழைய மனுஷனைச் சிலுவையில் அறையவேண்டுமே. ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் பாரிசமானவர்கள் மாம்சத்தை ஆசைகள் இச்சைகளோடுங் கூடச் சிலுவையில் அறைந்திருந்து[1] தங்களுடைய சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்தி[2] பரிசுத்த அப்போஸ்தலனோடே கூட, நான் தேவனுக்கென்று பிழைக்கும்படிக்கு நியாயப்பிரமாணத்துக்கு நியாயப்பிரமாணத்தினாலே மரித்தேன், கிறிஸ்துவுடனே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டேன், ஆனால் பிழைத்திருக்கிறேன். இனி நானல்ல, கிறிஸ்து எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார். நான் இப்போது மாம்சத்திலே பிழைத்திருக்கிற ஜீவனில் என்னைச் சிநேகித்து எனக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த பராபரனுடைய குமாரனைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறேனென்று சொல்லுவார்கள்[3].

அப்புறம் நாம் கிறிஸ்துவினுடைய மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம்பெற்றோம். அவர் தம்முடைய மரணத்தினால் நமக்குச் சம்பாதித்த ஜீவனுக்கு நாம் அதினால் பங்குள்ளவர்களானோம். ஏனென்றால் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய மரணத்தினால் மரணத்தை நிவிர்த்திபண்ணிச் ஜீவனையும் அழியாமையையும் வெளிச்சத்திலே வைத்தார்[4]. இதற்கு ஞான அர்த்தம் உண்டு. நாம் கிறிஸ்துவினுடைய மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் இனிமேல் பாவத்துக்கும் மரித்தவர்களாயிருக்கவேண்டும். நாம் லோகத்தின் பயத்தினாலும் நயத்தினாலும் பிசாசினுடைய கண்ணியினாலும் மாம்சத்தின் பெலவீனத்தினாலும் பாவத்துக்குத் தூண்டிவிடப்படும் போதெல்லாம் நாம் ஒன்றுங் கேளாதவர்களும் ஒன்றுங் காணாதவர்களும் ஒன்றும் உணராதவர்களுமாகிய மரித்தோரைப்போல் சோதனையின் சத்தத்துக்குச் செவிகொடாமலிருக்கவேண்டும்.

மேலும் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய அடக்கத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம்பெற்றோம். ஆகையால் நாம் நம்முடைய எல்லாப்பொல்லாத இச்சைகளையும் நம்முடைய முழுப்பழைய மனுஷனையுந் தினந்தோறும் புதிதாய் அடக்கம்பண்ணிப் புதைத்துப்போடவேண்டும். கல்லறையிலே அது முழுவதும் அழிந்துபோக வேண்டும். நம்முடைய பிரேதக்குழிகளிலிருந்து பிற்பாடு புஷ்பங்கள் எப்படி

[1] கலா. ரு, உச.—[2] க. கொரி. ௬, உஎ.—[3] கலா. உ, ௧௯. உ௰.—[4] உ. தீமோ. க, ௰.—

வளருகுதோ அப்படியே நம்முடைய பழைய மனிதன் அடக்கம்பண்ணப்பட்டபிற்பாடு நம்முடைய புதிய மனிதன் கோர்த்தியான புண்ணியங்களோடு வளர்ந்துவர்த்திக்க வேண்டும்[1].

இயேசுகிறிஸ்துநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குள்ளாகவும் ஞானஸ்நானம்பெற்றோம். ஆகையால் பழைய கிறிஸ்தவர்கள் மாந்திதை உயிர்த்தெழுதலின் பேரிலே தங்களுடைய நம்பிக்கைக்கு அத்தாட்சியாக மரித்த விசுவாசிகளுடைய கல்லறைகளின் மேல் ஞானஸ்நானத் தொட்டிகளைக் கட்டினார்கள்[2]. இதற்கும் ஞான அர்த்தமுண்டு. நாம் கிறிஸ்துவோடு கூட உயிர்த்தெழுந்து அவருக்குள் இனிமேல் புதிய ஞான சீவனிலே பிழைத்து அவருக்கு [illegible] கனித் தரவேண்டியது. அப்படியே நாம் அவர் சீவனுக்குள்ளாகவும் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம். மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த கிறிஸ்து இனி எப்படி மரிக்காதவராயிருக்கிறாரோ அப்படியே நாமும் அவருக்குள்ளே நம்மைப் பாவத்துக்கு மரித்தவர்களாகவும், பராபரனுக்கோ நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் பிழைத்திருக்கிறவர்களாகவும் எண்ணவேண்டும். இப்படியே நாம் பெற்றுக்கொண்ட ஞானஸ்நானம் நாம் பொல்லாப்பையும் பாவத்தையுமெல்லாம் விட்டு விட்டுப் புதிய பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்கு நம்மைத் திடமாய் எழுப்பியெழுப்புகிறதாயிருக்கிறது. நாம் இதின்படியே நடப்போமாகில், ஞானஸ்நானத்தினால் நமக்குக் கிடைத்த கிறிஸ்து பராபரனுடைய கிருபையைப்பற்றி நாம் நிச்சயங்கொண்டு, அதினால் மெய்யாகவே நம்முடைய பாவங்களெல்லாம் மன்னிக்கப்பட்டு மரணமும் பிசாசின் வல்லமையும் நீங்கிப்போய் நித்திய மோட்சம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று நம்பி, மெய்யான ஆறுதலடைந்துகொள்ளலாம். நாம் ஞானஸ்நானத்தினால் பராபரனோடு செய்த உடம்படிக்கையின்படியே நம்முடைய சீவகாலமெல்லாம் நடந்துகொண்டு இப்படியே பரிசுத்த நடக்கையில் பலன்காட்டும் மெய்யான விசுவாசத்தினால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பாக்கியவான்களாகும்படிக்கு, கர்த்தர்தாமே நம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நமக்குத் தாருந்தானே அதிசமதிகமாய் அளித்து, அதைக்கொண்டு அனுதினமும் புதிதாய் நாம் ஞானஸ்நா-

[1] உ. பேது. [illegible] [2] [illegible]

னத்தால் அடைந்த பரம கிருபையை நமக்கு நினைப்பூட்டுவாராக. ஆமேன்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஏழாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருபம். உரோ. ௬, ௧௯—௨௩.

[illegible] ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களாகிய நாம் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கக்கடவர்களாயிருக்கிறோமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வாயினால் கேட்டோம். நாம் நம்மை மீட்டிரட்சித்த இயேசுநாதருக்குள் அதாவது அவருடைய மரணத்துக்குள்ளும் அடக்கத்துக்குள்ளும் உயிர்த்தெழுதலுக்குள்ளும் சீவனுக்குள்ளும் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். [illegible] நம்முடைய உணர்வுக்கும் அறிவுக்கும் [illegible] யிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஞானஸ்நானம் நாம் இரகசியமாயிருக்கிறது. தண்ணீரையாகிலும் கண்ணால் கண்டாலும், விசுவாசமும் அதற்கு [illegible] இரத்தத்தால் உண்டான பாவநாசம் இருக்குதென்பது; ஆம், ஞானஸ்நானத்தாலே இரட்சிப்பாவும் [illegible] பலிக்க ஆவியிலே நாம் புதுச்சிஷ்டியாகிறோம், என்று ஞானஸ்நானத்தைப்பற்றிப் பாடுகிறோம் (பிரா. ௯௨, ௭). ஆகையால் பரி. அப்போஸ்தலன் இன்றையத்தினத்துக்குக் குறிக்கப்பட்ட நிருபவாக்கியத்தில் அந்தவருக்குற்றுள்ள வார்த்தைகளை விட்டு, உங்கள் மாம்சத்தினுடைய பெலவீனத்தினிமித்தம் மனுஷமார்க்கமாய்ச் சொல்லுகிறேனென்று சொல்லிக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி எல்லாருக்கும் பழகியிருக்கிற தெளிவான வார்த்தைகளினால் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். பாவத்துக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவர்களுக்கும் பராபரனுக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவர்களுக்குமிருக்கிற வித்தியாசம் இன்னதென்று காண்பிக்கிறான். அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும்

I. பலவித எசமானும்,
II. பலவிதப் பலனும்,
III. பலவிதச் சம்பளமும் முடிவில் உண்டென்று கேட்கிறோம்.

I. பலவித எசமான். அக்கிரமம் நடக்க நீங்கள் உங்கள் அவயவங்களை அசுத்தத்துக்கும் அக்கிரமத்துக்கும் ஊழியமாய் எப்படிக் கொடுத்தீர்களோ, அப்படி இப்போது பரிசுத்தமாகுதல் நடக்க உங்கள் அவயவங்களை நீதிக்கு ஊழியமாய்க் கொடுங்கள் என்கிற வார்த்தைகளிலே அர்ச். சின்னப்பர் [illegible] சொல்லாத [illegible] மான பூசைகளுக்கும் பெரிய [illegible] பொதுவாய்ச் சொல்லிக் காட்டுகிறார். [illegible] பாவத்துக்கு நீங்கள் ஊழியக்காரராயிருந்த [illegible] நீதிக்கு நீங்கினவர்களாயிருந்தீர்கள். இப்பொழுதோ [illegible] நீங்கள் பாவத்துக்கு நீங்கி விடுதலையாக்கப்பட்டுப் பராபரனுக்கு ஊழியக்காரரானீர்களென்பதினாலே பாவத்துக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவர்களுக்கும் பராபரனுக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவர்களுக்கும் பலவித எசமானுண்டென்று காண்பிக்கிறார். ஏனென்றால் நீங்கள் எவனுக்குக் கீழ்ப்படிய உங்களை ஊழியக்காரராகக் கொடுக்கிறீர்களோ அதற்கே கீழ்ப்படிகிற ஊழியக்காரராயிருக்கிறீர்கள்[1]. நீங்கள் அஞ்ஞானிகளாயிருந்து அசுத்தத்துக்கும் அக்கிரமத்துக்கும் ஊழியஞ் செய்தபோது பிசாசானது உங்கள் எசமானாயிருந்தது. அதுவுந் தவிர லோகத்துக்கும் உங்கள் சொந்த இச்சைகளுக்குங் கீழ்ப்படிந்திருந்தீர்கள். அதுகள் கெட்ட எசமான்கள். என்றாலும் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் தாங்கள் அந்த எசமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்கையில் தங்களை விடுதலையாயிருக்கிறவர்களென்று எண்ணுகிறார்கள். மெய்தான், விடுதலையாயிருக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். அதாவது நீதிக்கும் நீதியின் பராபரனுமாகிய கர்த்தருக்கும் நீங்கினவர்கள்தான். ஆனால் பாவத்துக்குந் தங்கள் சொந்த கெட்ட மாம்சத்துக்கும் லோகத்துக்கும் அதுகளைக்கொண்டு ஆளுகைசெய்கிற பிசாசுக்கும் ஊழியக்காரரும் அடிமைகளுமாயிருக்கிறார்கள். இந்த எசமான்களால் அவர்கள் எவ்வளவாய் மோசம்போகப்படுகிறார்களென்று பின்பாடு கேட்போம். அவர்களுக்கு எப்பேர்ப்பட்ட விடுதலையுண்டென்று கேட்டால், கர்த்தரின் பார்வைக்குப் பொல்லாப்பானதைச்

செய்வதற்காக விற்கப்பட்டவர்களே[1]. அப்படிப்பட்டபடி பேதுருவும் அவர்களுடைய எசமான்களைப்பற்றி, தாங்களே கேட்டுக்குள் அடிமைகளாயிருந்தும் அவர்களுக்கு விடுதலையைக் கொடுத்ததாகப் பண்ணுகிறார்களென்கிறான்[2]. கிறிஸ்தவர்களாகிய உங்களுக்கு அந்த எசமான்கள் வேண்டாம். ஏனென்றால் நாம் பராபரனுக்கு ஊழியக்காரராகிறோம். அவர் உத்தமமான எசமானுமன்றி. ஏனென்றால் கர்த்தர் எல்லாரும் உத்தமருமாயிருக்கிறார்[3]. அவர் மனுஷருக்கு இரக்கமும் கிருபையும் பொறுமையும் மிகுந்த கிருபையும் பூரணமுமாயிருக்கிறார்[4]. அவருக்கு ஊழியஞ்செய்கிற அடியார்மார் பாக்கியவான்கள்[5]. ஆகையால் இஸ்ரவேலர் யோசுவாவுடனே, [illegible] பராபரனாகிய கர்த்தரையே சேவித்து அவர் சத்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிவோமென்றார்கள்[6]. ஏனென்றால் இந்த எசமானுக்கு ஊழியஞ் செய்வது ஆளுகைசெய்வதைப் போலிருக்கிறது.

II. பலவிதப் பலன். அப்போது என்னபலனை நீங்கள் அப்போது வெட்கப்படுகிற கிரியைகளால் அடைந்தீர்கள். அக்கிரமம் நடக்க நீங்கள் உங்கள் அவயவங்களை அசுத்தத்துக்கும் அக்கிரமத்துக்கும் ஊழியமாய்க் கொடுத்தீர்களே. இப்போதோவெனில் பரிசுத்தமாகுதல் நடக்க நீங்கள் உங்கள் அவயவங்களை நீதிக்கு ஊழியமாய்க் கொடுப்பதுவும் ஊழியக்காரரான பின்பு பரிசுத்தமாகுதல் உங்களுடைய பலன் என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அதுகளில் பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. பாவத்துக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவர்களுடைய பலன் வெட்கமேயொழிய வேறொன்றுமல்லவே. அவர்கள் தங்கள் பொல்லாத கிரியைகளுக்காக வெட்கப்பட வேண்டியதாகையால் வெளிச்சத்தைப் பகைத்து வெளிச்சத்தண்டைக்கு வராமல் தங்கள் கெட்ட கிரியைகளை இருளிலே செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய ஆதித்தாய் தகப்பன்மாரைப் பாருங்கள். அவர்கள் பாவஞ் செய்தவுடனே தங்கள் நிர்வாணத்தைக் கண்டறிந்து தாங்கள் செய்ததற்காக வெட்கப்பட்டுப் பராபரனாகிய கர்த்தரின் சந்நிதியை விலகத்தேடத் தின்கிற விருட்சங்கள் நடுவில் ஒளித்துக்கொண்டார்கள். தேவாலயத்திலே நின்ற அந்த ஆயக்காரன் தன் கண்களை ஏறெ

1 க. இரா. உக, உ௰.—[2] உ பேது. உ, ௰௯.—[3] சங். உ௫, அ.—[4] சங். ௱௩, அ.—[5] பிரா. கச, ௪. உ.—[6] யோசு. உச, உச.—[7] யோவா. ௩, ௰௯ - உக.—

லாய் வானத்துக்கு [illegible] நெடுந்திருக்கவில்லை[1]. [illegible]
யேல் நீக்கச் செய்யப்பண்ணி, ஆண்டவரே, தேவரீர்
நீதியுள்ளவராயிருக்கிறீர். ஆதலால் [illegible] விரோதமாகப்
பண்ணின அக்கிரமத்தினிமித்தம் [illegible]
நாமிருக்கிறோம் [illegible] என்கிறான்[2].
கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமெல்லோரும் பாவத்தோடு [illegible]
விடுதலையாக்கப்பட்டுப் பரலோகத்துக்கு உரியவர்களானோம்;
நம்முடைய பலன் பரிசுத்தமாகுதல்தான். நாம் பரிசுத்த
வான்களே. எதினாலென்றால், நாம் [illegible]
தர் பரிசுத்தர்[3]. நம்மை மீட்டிரட்சிக்க [illegible]
பரனால் நமக்குப் பரிசுத்தப் படுத்துதலாக்கப்பட்டிருக்கி
றார்[4]. பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முள் வாசமாயிருக்கி
றார் என்பதினால்தானே[5]. மேலும் [illegible] பரிசுத்
தவான்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் [illegible]
யுமாய், எங்கள் பாவக்கடன்களை எமக்கு மன்னித்து
விடுமென்று கெஞ்சிக் கேட்கிறார்கள். [illegible]
யம் கிடைக்கும் காலத்திலே [illegible]
னைநோக்கி விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள்[6]. ஆனால் [illegible]
பஞ்சத்தின் பொல்லாத [illegible] கர்த்தரைத் தொழு
து கொள்ளார்கள்[7]. கிறிஸ்த[illegible] பரிசுத்தவான்கள்.
ஏனென்றால் ஞானஸ்நானத்தினாலே அவர்கள் எல்லாப் பாவங்
களும் நீங்கக் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்
கப்பட்டிருக்கிறார்கள்[8]. அவர்களுடைய நாமங்கள் பரமண்
டலங்களில் எழுதியிருக்கிறது[9]. கிறிஸ்தவர்கள் பரிசுத்த
வான்கள். ஏனென்றால் அவர்களுடைய சீவனெல்லாம்
இடைவிடாமல் குணப்படுகிறதாயிருக்கிறது. பரிசுத்த
வான்கள் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு அழுது
இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சிலுவையண்டைக்கு ஓடிவந்து
அதினால் ஆறுதலையும் பாவமன்னிப்பையும் அடைந்து இனி
மேல் பாவஞ் செய்யாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கிறார்
கள். இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளோ தங்கள் பாவங்களுக்
காக மனஸ்தாபப்படாமல் கிறிஸ்துவினுடைய சிலுவையின்

1 ஞாக். ௰அ, ௰௬.—2 தானி. ௯, எ. அ.—3 ௬. மோ. ௰௯, ௨௨. ௨௫.—4 ௧. கொரி. ௧, ௩௰.—5 ௧. கொரி. ௩, ௰௬; யோவா. ௰௪, ௨௩.—6 சங். ௩௨, ௬.—7 சங். ௰௪, ௪.—8 ௧. யோவா. ௧, எ.—9 லூக். ௰, ௨௰.—

பனைகளாயிருந்து[1] பரிசுத்த பேதுரு சொல்லுகிறபடி நா
யைப்போல் தாங்கள் கக்கினதைத் தின்னப் பன்றியைப்போல்
சேற்றில் திரும்பப் புரளுகிறார்கள்[2]. கிறிஸ்தவர்கள் பரி
சுத்தவான்கள். ஏனென்றால் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில்
[illegible] இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய திருச்சரீரத்தி[illegible]
இரத்தத்திலும் [illegible] பங்கடைகிறார்கள். [illegible]
யாகக் கிறிஸ்தவர்கள் [illegible] தங்கள் அந்தஸ்தில் பாவிகள்
[illegible] கற்பித்த [illegible]
[illegible] பரிசுத்தவான்களாயிருக்கிறார்கள்[3]. இதைப்பற்றி
இன்னுங் கொஞ்சம் விவரமாய்க் கேட்கவேண்டும். முந்தி
உங்கள் அவயவங்களை அசுத்தத்துக்கும் அக்கிரமத்துக்கும்
ஊழியமாய் [illegible]. இனிமேல் உங்கள் அவயவங்
களை [illegible] நீதிக்கு ஊழியமாய் ஒப்புக்கொடுங்களென்று அப்போஸ்த
லன் [illegible] நிருபத்தில் சொல்லுகிறான்.
முந்தி உங்கள் இருதயம் [illegible] இச்சைகளால் நிறைந்
திருந்தது. இனிமேல் உங்கள் இருதயம் [illegible]
[illegible] சிநேகத்தி
[illegible] முந்தி உங்கள் வாய் தூஷணிக்
[illegible]
[illegible] இனிமேல்
[illegible] முந்தி உங்
கள் கைகள் தொழிலில் [illegible] வஞ்சிக்க
வும் நீட்டப்பட்டிருந்தது[5]. இனிமேல் அதுகள் ஏழைக
ளுக்கு உதவி செய்யும்படிக்கு நீட்டப்பட்டிருப்பதாக.
முந்தி உங்கள் கண்கள் விபசாரத்தால் நிறைந்துக
ளும்[6] வஞ்சனைகளுமாயிருந்தது[7]. இனிமேல் நீங்கள்
[illegible] கூட உங்களுக்கு ஒத்தாசைவரும் பர்வதங்க
ளுக்கு நேராக உங்கள் கண்களை ஏறெடுத்து[8] பிறத்தி
யானுடைய நிர்ப்பாக்கியத்தையும் இரக்கமாய் நோக்கிப்பா
ருங்கள்[9]. முந்தி உங்கள் காதுகள் வீண்கதைகளைக் கேட்க
ஆசையாயிருந்தது. இனிமேல் அதுகள் கர்த்தருடைய திரு
வசனத்தைக் கேட்கும்படி ஆசையாயிருப்பதாக. முந்தி
உங்கள் கால்கள் பொல்லாப்பைப் பின்தொடர ஓடிற்று.
இனிமேல் கர்த்தருடைய வீட்டுக்கு வரும்படி ஓடுவோம்

1 பிலி. ௩, ௰௮.—2 ௨. பேது. ௨, ௨௨.—3 ரோம. ௰௨, ௭௫.—4 லூக். ௨௪, ௩௨.—5 ௧. தெச. ௪, ௬.—6 ௨. பேது. ௨, ௰௪.—7 மத். ௨௰, ௰௫.—8 சங். ௱௨௧, ௧.—9 லூக். ௰, ௩௩.—

வார்கள்[1]. இப்படியே நாம் எல்லாருடைய எல்லா அவயத்தையும் [illegible] ஊழியமாய் நடத்தவேண்டும். இதை நாம் [illegible] திருப்படிக்குப் பத்துக் கற்பனைகளையுங் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்ப்போமாக. முந்தி நீங்கள் பராபரனைத் தேடாமலும் அவருடைய [illegible] விசாரித்துக்கொள்ளாமலும்[2] எப்படியிருந்தீர்களோ, அப்படியே இனிமேல் நீங்கள் எல்லாவற்றையும்பார்க்கப் பராபரனுக்குப் பயந்து அவரைச் சிநேகித்துக்கொண்டு அவர் பேரில் நம்பிக்கையாயிருப்பது உங்களுக்கு எல்லாத்திலும் பெரிய கவலையாயிருக்கக்கடவது[3]. முந்தி நீங்கள் பராபரனுடைய நாமத்தை எப்படி வீணிலே வழங்கியிருந்தீர்களோ, அப்படியே இனிமேல் அவருடைய நாமத்தைத் தொழுது வேண்டிக்கொண்டு புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணுங்கள்[4]. முந்தி நீங்கள் கர்த்தருடைய திருநாளை ஆசரிக்காமலும் ஞானப்பிரசங்கத்தையுந் தேவவசனத்தையும் அசட்டைபண்ணி [illegible] எப்படியிருந்தீர்களோ, அப்படியே இனிமேல் அதுகளை [illegible] மனதாக எண்ணிக்கொண்டு சந்தோஷத்துடனே கேட்டுப்படியுங்கள்[5]. முந்தி உங்கள் தாய்தகப்பனுக்கும் மற்ற எசமான்களுக்கும் உண்மைத்தனமில்லாமல் [illegible] யாமலுமிருந்தீர்கள். இனிமேல் அவர்களைக் கனமாய் [illegible] எண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்து கீழ்ப்படிந்து பட்சத்தையுந் தாழ்மையையுங் காட்டுவாருங்கள். ஏனெனில் பராபரனுக்குப் பயந்து நடக்கிறவன் விசேஷமாகவே தன் தகப்பனைச் சங்கித்துத் தன் தாய்தகப்பனுக்குப் பணிவிடைசெய்து அவர்களைத் தன் எசமான்களாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறான்[6]. முந்தி நீங்கள் சண்டைக்காரரும் ஒப்புரவற்றவர்களுந் தீமைக்குத் தீமையைச் சரிக்கட்டுகிறவர்களுமாயிருந்தீர்கள். இனிமேல் உங்கள் எரிச்சலின் மேலே சூரியன் அஸ்தமிக்க வொட்டாமல் ஒருத்தருக்கொருத்தர் அன்பும் மனவுருக்கமுமாகிப் பராபரன் கிறிஸ்துவுக்குள் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல் ஒருத்தருக்கொருத்தர் மன்னியுங்கள்[7]. உங்களில் ஒருத்தன் முந்திக் குடியனும் விபசாரக்காரனும் அசுத்தனுமாயிருந்தானேயாகில் அவன் இனிமேல் தன்மாம்சத்தின் இச்சைகளை ஒடுக்கித்தான் கற்புஞ் சுத்

1 சங். ளஉஉ, க.—2 ரோம. ய, உய.—3 யோக. உச, யச மு— பிர. யஉ, யக; கு. மோ. ய, யஉ; ஏசா. உக, ச.—4 சங். உக, உ; சுக, க மு.—5 எபி. ய, உரு; கொலோ. ங, யசு.—6 சிரா. ங, அ; க பேது. [illegible], யங. யகு. யஎ.—7 எபே. ச, உக, ஙஉ.

தராய் நடக்கும்படிக்குச் சுத்தம்பண்ணி விழித்திருக்கக்கடவன்[1]. முந்தி திருடனவன் திருடாமல் குறைச்சலுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கத் தக்கதாய்த் தன் கைகளினால் நல்லவேலை செய்து உழைக்கக்கடவன்[2]. முந்தி நடக்கையின்படியே நீங்கள் சொல்லப் பழகியிருந்த பொய்களையெல்லாம் தள்ளி அவனவன் தனக்கடுத்தவனுடனே மெய்யைப்பேசுங்கள்[3]. முந்தி நீங்கள் பொருளாசைக்காரரும் வன்கண்ணருமாய் எப்படியிருந்தீர்களோ, அப்படியே இனிமேல் போதுமென்கிற மனதிருப்தியுள்ள மனதாயிருந்து பராபரன் உங்களுக்குக் கொடுத்ததில் சந்தோஷத்துடனே பகிர்ந்து கொடுங்கள். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவுக்குள் [illegible] நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நற்கிரியைகளுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்[4]. பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கிறதினால் நாம் நம்முடைய அழைப்பையுந் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்க அதிக சாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்[5]. கடைசியாக முந்தி நாம் பொல்லாதவர்களுடைய [illegible] மாதிரியை எப்படிப் பின்சென்றோமோ, அப்படியே இனிமேல் நம்முடைய கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்துவுடைய [illegible] கிரியையுந் தெய்வபக்தியுள்ளவர்களெல்லாருடைய நல்ல முன்மாதிரியையும் பின்செல்லக்கடவோம்.

III. பலவிதச் சம்பளமும் முடிவும். ஊழியம் எப்படிப்பட்டதோ சம்பளமும் அப்படிப்பட்டதுதான். பாவத்துக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவர்களின் முடிவு மரணமே. ஏனென்றால் பாவத்தின் சம்பளம் மரணம். பராபரனுக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவர்களுடைய முடிவோ நித்திய ஜீவன். ஏனென்றால் பராபரனுடைய கிருபைவரம் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசு மூலமாய்வரும் நித்திய ஜீவன் என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். இதிலே அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிற வார்த்தைகளைச் சரியாய்க் கவனியுங்கள். நம்முடைய பாவங்களினால் நாம் நமக்குச் சம்பளத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறோம். ஏனென்றால் நாம் செய்கிற பாவங்கள் பராபரனுடைய குற்றமாயிராமல் நம்முடைய சொந்த நடப்பிப்பும் வேலையுமாமே. அதுகளினால் எந்தச்சம்பளத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறோ

1 ரோம. ய, ஙச; கலா. ருக; ரோம. யங, யச.—2 எபே. ச, உஅ; ரோ. யக, அ.—3 எபே. ச, உரு.—4 எபே. உ, ய.—5 உ. பேது. க, ய.

மென்றால் மரணத்திற்குத்தாள். [illegible]த்தின் மரணத்தையும் ஆத்துமத்தின் [illegible]னைத்தையும் [illegible]திய மரணத்தையுந்தாள்[illegible] ஏனென்றால் நாம் பாவஞ்செய்ததினாலே ஊழியஞ்செய்த பிசாசு ஒரு சிங்கத்தைப்போல் நம்மை விழுங்கும்படிக்கு [illegible] தேடிச் சுற்றித்திரிகிறதுந் தவிர[1], நாம் ஊழியஞ்செய்[illegible] மனதாயிராத மெய்யான எசமானாகிய பராபரன்தாமே [illegible] பமடைந்து ஆகாதவர்கள் மேலே சிறைவுகளையும் அக்கினியையும் கெந்தகத்தையும் வருஷிக்கப்பண்ணுவார். கடுங் கோடைக் கொந்தளிப்பு அவர்கள் குடிக்கும் பாத்திரத்தின் பங்கு[2]. நாம் பராபரனுடைய ஊழியத்தில் நடக்கும் பரிசுத்த நடக்கையிலேயென்றால் நாம் நமக்கு ஒன்றும் எத்தனையுந் சம்பாதிக்கவே கூடாது. ஏனென்றால் நமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதுகளையெல்லாம் நாம் செய்த பிற்பாடு, அப்பிரயோசன ஊழியக்காரராயிருக்கிறோம், நாம் செய்யக் கடனாயிருந்ததை [illegible]மென்று சொல்ல வேண்டும்[3]. ஆகையால் பரி[illegible]ஆ[illegible] சொல்தலன் நித்திய சீவனைச் சம்பா[illegible]மென்று சொல்லாமல், அதை நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசு[illegible] நமக்குருகிற பராபரனுடைய கிருபை[illegible] [illegible]சொல்லுகிறார். ஏனென்றால், கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயே[illegible] நமக்காக நித்திய சீவனைச் சம்பாதித்திருக்கிறார். அவர் பேரில் விசுவாசித்து அவரைப்பின்சென்று பரிசுத்த நடக்கையாய் நடந்து இப்படியே பராபரனுடைய ஊழியத்தில் நிலைத்திருக்கிறவாகளுக்கு நித்திய சீவன் [illegible]னுடைய கிருபையினால் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். [illegible]ம், மெய்யான தேவபக்தி எல்லாத்துக்கும் பிரயோசனமாயிருந்து இச்சீவனுக்கும் வருஞ் சீவனுக்கும் வாக்குத்தத்தம்பெற்றிருக்குது. இது உண்மையும் [illegible] அங்கிகரிப்புக்குப் பாத்திரமுமான வார்த்தை[4]. [நி]த்திய சீவனின் மகிமையோ இன்னதென்பதை நாம் வார்த்தைகளினால் விஸ்தரிக்கவுஞ் சொல்லிக்காட்டவுங் கூடாது. ஏனென்றால் பராபரன் தம்மைச் சிநேகிக்கிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணினதுகளைக் கண் கண்டதுமில்லை, காது கேட்டதுமில்லை, அதுகள் மனுஷனுடைய இருதயத்துக்குள் ஏறினதுமில்லை[5]. நாம் மோட்சராட்சியத்திலே நித்தியமாய்ப் பராபரனுடைய ஐக்கியத்தில் என்றென்றைக்குமான சதாகாலங்களாய்ப் பாக்கியவான்களாயிருப்போம்.

[1] க. பேது. ரு, அ.—[2] சங். ய௧, ௬.—[3] லூக். ௧௭, ௰.—
[4] க. தீமோ. ௪, அ. ௬.—[5] க. கொரி. உ, ௯.—

என்பதை மாத்திரம் அறிந்திருக்கிறோம். நாம் அதை அடைந்துகொள்ளும்படிக்கே நம்மால் கூடியமட்டும் பிரயாசப்படக்கடவோம். கர்த்தர்தாமே தமுடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மை [illegible] நடப்பிக்கத் தம்முடைய [illegible] இதிலும் ஊழியத்திலும் காப்பாற்றிக் கடைசியிலே நம்மெல்லாருக்குந் தம்முடைய நேசகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கிருபையினால் நித்திய சீவனைத்தந்தருளுவாராக. ஆமேன்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின எட்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப[illegible]ம. அ, யஉ—யஎ.

இந்நாளுக்கு[illegible] [illegible]ட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்திலே கர்த்தர் [illegible] [illegible]த்தின் வாசலில், என்னுடனே ஆண்டவரே [illegible] என்று சொல்லுகிறவனல்ல, பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்கிறவனே [பரமண்டல] ராட்சியத்துக்குட்பிரவேசிப்பானென்கிற வார்த்தைகளைக் கேட்கிறோம். அந்த வார்த்தைகள் இந்நாளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நிருபவாக்கியத்தினால் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. எப்படியென்னில், நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளும் பராபரனுடைய [illegible]க்கருகும் கிறிஸ்துவுடன் சுதந்தரருமென்கிற மேன்மையுள்ள நாமங்களைப் பெற்றிருந்தும், மாம்சத்தின்படியே சீவனம் பண்ணுவோமேயாகில், நித்திய சீவனையுஞ் சுதந்தரத்தையும் அடையாமல் சாகவே போகிறோமென்று நிருபவாக்கியத்தினால் கேட்கிறோம். ஆதலால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நீங்கள் பராபரனுடைய புத்திரரென்று அழைக்கப்படுவது போதாது. நீங்கள் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகப் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற உங்கள் பிதாவினுடைய சித்தத்தின்படியே நடவாமற்போனால், கர்த்தராகிய பராபரன் உங்களைக் கெட்ட பிள்ளைகளென்று தள்ளிப்போடுவாரென்பதற்குச [illegible]மில்லை. ஆனால் நீங்கள் பராபரனுடைய [illegible] பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஏவுதலுக்கு[illegible] [illegible]ளையானால், நீங்கள் நித்திய பரம [illegible]

சொல்வது நிச்சயம். ஆனதினால் நாம் இப்போது நம்முடைய
திருவாக்கியத்தின்படியே உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களு
டைய கடமையும் சிலாக்கியமும் நம்பிக்கையும் இன்னதென்
பதைப்பற்றிக் கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போ
மாக. அவர்களுடைய கடமை பரிசுத்த நடக்கையும் அவர்க
ளுடைய சிலாக்கியம் பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரமும்
அவர்களுடைய நம்பிக்கையோ நித்திய சுதந்தரமுமாமே.

I. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடைய கடமை. சகோ
தரரே! கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். ஆனால் மாம்சத்தின்
படி ஜீவனம்பண்ண மாம்சத்துக்கு அல்ல. என்னவெனில்
நீங்கள் மாம்சத்தின்படி ஜீவனம் பண்ணினால் [illegible]
தீர்கள். ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை மடியப்பண்
ணினீர்களேயாகில் பிழைப்பீர்களென்று பரி. அப்போஸ்த
லன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே [illegible] தொடங்கு
கிறான். ஆனால் மாம்சத்துக்கு அல்ல என்கிறான். [illegible]
[illegible] மாம்சமும் நமக்கு நன்மை [illegible] தென்ன. [illegible] சினால்
கெடுக்கப்பட்ட நம்முடைய மாம்சத்தின் [illegible] இச்சையினாலே
நாம் பாவத்துக்குள் அமிழ்ந்திருக்கிறோம். [illegible]
இதற்காக நாம் மாம்சத்துக்கு [illegible]
கடனாளிகளாயிருக்கிறோமோ, அல்லவே. ஆனால் பராபர
னுக்குக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் பராப
பரன் நம்மிடத்தில் நன்மை [illegible] செய்துகொண்டேயிருந்தாரே
யொழிய, வேறல்ல. அவர் நமக்குச் சரீரத்தையுஞ் சீவ
னையுங் கொடுத்து இதுவரைக்கும் நம்மைக் காப்பாற்றிப்
பராமரித்து நடத்திவருகிறதுந் தவிர, நம்முடைய இரட்
சிப்புக்கென்று தம்முடைய சொந்தக் குமாரனையும் பாரா
மல் அவரை நமக்காக மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்து,
நம்முடைய இருதயங்களில் நம்மை மீட்டிரட்சிக்கிற விசு
வாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதற்குத் தம்முடைய பரிசுத்த
ஆவியையுங் கூடநமக்குக் கொடுத்தார். ஆம், அவருடைய
நன்மைகளையுங் கிருபைகளையும் ஆர் எண்ணவுஞ் சொல்லவும்
முடிக்கவுங் கூடும். இதுகளெல்லாத்தையும் அவர் நமக்குக்
கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார். அதின் முதலே அல்ல, அதின்
வட்டிகளையே மாத்திரம் இரக்கமுங் கிருபையுமுள்ள பரா
[illegible] நம்மிடத்தில் கேட்கிறார். அதுகளையும் நாம் பொல்
[illegible] காரரைப்போல் பராபரனுக்குச் செலுத்தித்
[illegible]. அப்போது பொல்லாத கடன்கார
[illegible] போல் நமக்கும் நிச்சயமாய்க் கிடைக்

கும். கர்த்தராகிய பராபரன் கோபமடைந்து நம்மை
நரகமாகிய சிறைச்சாலையிலே வைத்து, நாம் பட்டிருக்கிற
கடனைப் போலிருக்கிற நம்முடைய எல்லாக் கடன்களை
யுங் கொடுத்துத் தீர்க்குமளவும் அங்கேயிருக்கிற உபாதிக்
காரர்களுக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பார். அதைக் கருது
கையில் கிருபையைப் பற்றி [illegible] சொல்லுகிறோம்.
ஏனெனில் நீங்கள் மாம்சத்தின்படி [illegible] ஜீவனம்பண்ணி
னால் சாகவேபோகிறீர்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லு
கிறான். அதேதென்றால் பாவத்தின் சம்பளம் மரணமென்று
[illegible] கேட்டோம். ஜலப்பிரளயத்
[illegible] திலே இருந்த மனுஷர்களையுஞ் சோதோம் கொ
மோரா பட்டணத்தாரையும் எருசலேமியரையும் நினைத்துக்
கொள். அவர்களெல்லாரும் பயங்கரமாய் அழிந்துபோனார்
கள். [illegible] என்று கேட்டால், அவர்களெல்லாரும் மாம்சத்
தின்படியே ஜீவனம் பண்ணினதினாலேதான். மாம்சத்
தின்படிச் ஜீவனம்பண்ணுகிறது இன்னதென்றும் அப்ப
டிச் ஜீவனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு வரும் ஆக்கினை இன்ன
தென்றும் பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் வேறொரு இடத்
திலே [illegible] வார்த்தைகளினாலே சொல்லுகிறான்.
அவைகளாவன: மாம்சத்தின் கிரியைகள் வெளியரங்க
மாயிருக்கிறது. அதாவது, [illegible] விபசாரம் வேசித்தனம் அசுத்
தம் காமவிகாரம் விக்கிரகாராதனை பில்லிசூனியம் பகை
கள் விரோதங்கள் வைராக்கியங்கள் கோபங்கள் சண்டை
கள் பேதகங்கள் அமர்க்களங்கள் பொறாமைகள் கொலை
கள் வெறிகள் பெருந்தீனிகள் முதலானதுகள்தானே.
இப்படிக்கொத்ததுகளைச் செய்கிறவர்கள் பராபரனுடைய
ராட்சியத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லையென்று நான் முந்திச்
சொன்னதுபோல இப்போதும் அதுகளைக்குறித்து உங்க
ளுக்கு முன்னேச் சொல்லுகிறேனென்பதே[3]. அவர்கள்
கடைசியிலே ஆடுகளைப்போல நரகத்தில் கிடத்தப்படுகிறார்
கள். மரணம் அவர்களை மேயும்[4]. அவர்களுடைய புசி
சாசமும் அவர்களுடைய அக்கினி அவியாமலும் இருக்
கும். அவர்கள் எல்லாமாயிசுக்கும் அரோசிகமாயிருப்
பார்கள்[5]. ஆனால் ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை
மடியப்பண்ணுகிறவர்கள் பிழைப்பார்கள். பராபரனுடைய
கிருபை இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவர்களோடு

1 மத். ௰அ, உச. — 2 மத். ௰அ, ௩௪. — 3 கலா. ௫, ௰௯ — உக. —
4 சங். ௪௯, ௰௫. — 5 ஏசா. ௬௬, உ௪. —

யிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றி ஆசீர்வதிக்கும்[1]. அவர்களுக்குச் சேனும் பரிபூரணமும் உண்டாயிருக்கும்[2]; இம்மையிலே அவர்கள் பராபரனுடைய கிருபையிலே வாழ்ந்திருப்பார்கள், மறுமையிலே அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவன் கிடைக்கும். ஏனென்றால் நித்திய ஜீவனை அவர் நமக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தமிதுவே[3]. ஆகிலும் நாம் நம்முடைய சொந்த [illegible] சரீரத்தின் செய்கைகளை மடியப்பண்ணி ஆவியின்படியே நடக்கவும், புண்ணியங்களிலும்[4], பரிசுத்த நடக்கையிலும் நடக்கவேண்டும். அது கர்த்தராகிய பராபரனுக்கும் ஏற்றதாயிருக்கும். ஆகையால் அவர் நம்முடைய ஆவியை ஒன்றுமாய் விடாமல் நம்முடைய ஆவிக்குள்ளே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நம்மை ஏவியெழுப்புகிறதற்காகவும், நிலைப்படுத்துகிறதற்காகவும் கொடுக்கிறார். அதிவிசித்தமாய்ப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே பின்னையும், அவர்கள் பராபரனுடைய ஆவியினால் ஏவப்பட்டு நடக்கிறார்களானால் அவர்கள் பராபரனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்களென்கிறார். இதைப்பற்றி நாம் இரண்டாம் [illegible]லே கேட்கப் போகிறோம்.

II. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடைய சிலாக்கியம், அது பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரந்தான். நாம் பராபரனுடைய இந்தப் புத்திரசுவிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமோவென்று நம்மைச் சோதித்தறியும்படிக்கு நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே அதற்குப் பொருந்திய மூன்று விசேஷித்த அடையாளங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. பராபரனுடைய புத்திரர் பராபரனுடைய ஆவியினாலே ஏவப்பட்டு நடக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் கீழ்ப்படிகிற பிள்ளைகளாயிருக்கிறார்கள்.

2. அவர்கள் திரும்பப் பயமுண்டாக அடிமைத்தனத்தின் ஆவியைப்பெறாமல் புத்திர சுவிகாரத்தின் ஆவியைப்பெற்றிருந்து அவரால் அப்பா பிதாவேயென்று கூப்பிடுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் நேசமுள்ள பிள்ளைகள்.

3. அவர்கள் பராபரனுடைய பிள்ளைகளென்று பரிசுத்த ஆவியே அவர்களுடைய ஆவியுடனே கூடச்சாட்சி

1 ௫. மோ. உ௮, உ முதல்; ௬௰, ௰௫; ௩. மோ. ௭, ௪.—2 யோவா. ௰, ௰.—3 ௧. யோவா. ௨, ௨௫.—4 கலா. ௫, ௨௨.

கொடுத்து அவர்களை நிச்சயிக்கிறபடியினாலே ஆகையால் அவர்கள் பாக்கியமுள்ள பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறார்கள்.

1. அவர்கள் கீழ்ப்படிகிற பிள்ளைகளாயிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் பராபரனுடைய ஆவியினாலே ஏவப்பட்டு நடக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களை முதலாவது [illegible] அவர் [illegible] ஏவியெழுப்புகிறார். ஏனென்றால் பிதா எனக்குக் கொடுக்கிறவர்களெல்லாம் என்னண்டைக்கு வருவார்களென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[1]. மேலும் பரிசுத்த ஆவியினாலேயல்லாமல் ஒருத்தனும் இயேசுவைக் கர்த்தரென்று சொல்லக்கூடாது[2]. பரிசுத்த ஆவியானவர் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களைப் பின்னையும் தேவபக்திக்கும் [illegible] பரிசுத்த நடக்கைக்கும் ஏவியெழுப்புகிறார். ஆகையால் தாவீது இராசா, எனக்குப் பிரியமானதைச் செய்யவெனக்குப் படிப்பியும், ஏனெனில் தேவரீர் என் பராபரன். உம்முடைய நல்ல ஆவி என்னைச் செம்மையான வழியிலே நடத்துவாராகவென்று கெஞ்சிக் கேட்கிறான்[3]. பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மைச் செபத்துக்கும் ஏவியெழுப்புகிறார். ஏனென்றால் அவர் தாம் விண்ணப்பங்களின் ஆவியானவர்[4]. மேலும் நாம் நம்முடைய ஞானஸ்நானத்து உடம்படிக்கையின்படியே நடக்கும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை ஏவுகிறார்[5]. அவர் பாவிகளை வழியிலே போதித்து[6] அவர் தங்கள் கெட்ட மார்க்கத்தை விட்டுக் கர்த்தரண்டையிலே மனந்திரும்பும்படியாக அவர்களைத் திருப்புகிறார்[7]. கடைசியாய்ப் பரிசுத்த ஆவியானவர் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களைப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் சேரவும் அதிலும் மற்றவைகளிலும் எல்லாப் புத்தியையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்தவும் ஏவியெழுப்புகிறார்[8]. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவர் தங்களை எழுப்புதலுக்கு இடங்கொடுத்துத், தாங்கள் எப்போதும் நற்கிரியைகளுக்கு விசாரிப்பாயிருக்கிறவர்களாய்க் கண்டுபிடிக்கப்படும்படிக்குப் பிரயாசப்படுகிறார்கள்[9]. ஆகையால் இதிலே பராபரனுடைய பிள்ளைகளும் பிசாசினுடைய பிள்ளைகளும் இன்னின்னாரென்று வெ

1 யோவா. ௬, ௩௭.—2 ௧. கொரி. ௰௨, ௩.—3 சங். ௧௪௩, ௰.—4 சக. ௰௨, ௰.—5 எபே. ௬, ௨௪.—6 சங். ௨௫, ௮.—7 எரே. ௩௧, ௰௮.—8 ௨. கொரி. ௰, ௫.—9 தீத். ௩, ௮.

ளியாய்க்கமாகும். தீவினையைச் செய்யாமலுந் துர்ச்சோதனைக் கிசைகியாமலுமிருக்கிறவனெல்லாம் பராபரனால் உண்டானவனாயிராமல் பிசாசினால் உண்டாயிருக்கிறான். பராபரனில் பிறந்தவனெல்லாமோவென்றால் பாவஞ் செய்யாமல் பராபரனுக்கு ஏற்றபடி பிள்ளையாக அவருடைய சித்தத்தின்படியே நடக்கிறான்[1].

2. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் சிநேகமுள்ள பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் திரும்பப் பயமுண்டாக நீங்கள் அடிமைத்தனத்தின் ஆவியைப் பெற்றிராமல் புத்திரசுவிகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றீர்கள். அவரால் அப்பா பிதாவே என்று கூப்பிடுகிறோம் என்கிறதாய் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அடிமைத்தனத்து ஆவியின்படியே நடக்கிற இஸ்ரவேலர்களுக்குச் சிநேகமற்ற பயமுண்டு. அவர்கள் பராபரன் தம்முடைய தண்டனைகளோடு வருவதற்குப் பயப்படுகிறார்கள். இந்த அடிமைத்தனத்தின் பயத்தைப்பற்றிப் பரி. யோவான், சிநேகத்திலே பயமில்லை, நிறைந்த சிநேகம் பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும். ஏனெனில் பயம் வாதையுள்ளது. பயப்படுகிறவனோ சிநேகத்திலே தேறினவனல்லவென்கிறான்[2]. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பிள்ளைகளுக்கடுத்த பயமும் சிநேகத்தோடு கூடிய பயமுண்டு. அவர்கள் பராபரன் தம்முடைய கிருபைகளையும் இரக்கங்களோடுங்கூட அவர்களை விட்டுப் புறப்படுவதற்கே பயப்பட்டிருந்து, தாங்கள் எப்போதும் பராபரனுடைய ஐக்கியத்திலே நிலைத்திருக்கும்படிக்கு அவருக்குப் பயந்து அவரைச் சிநேகித்துக்கொண்டு சந்தோஷத்துடனே அவருடைய கற்பனைகளின்படியே நடக்கிறார்கள். உண்மையுள்ள விசுவாசத்திலிருந்து புறப்படுகிற இந்தச் சிநேகத்தினால் அவர்கள் தைரியங்கொண்டு, பிரியமுள்ள பிள்ளைகள் தங்கள் பட்சமுள்ள பிதாவை மன்றாடுகிறதுபோல சந்தோஷத்தோடும் முழு நம்பிக்கையோடுந் தங்கள் பரமபிதாவாகிய பராபரனைச் சேர்ந்து மன்றாடி அப்பா பிதாவே என்று கூப்பிடுகிறார்கள். ஏனென்றால் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய பராபரன் அவர் மூலமாய்ப் பரமண்டலங்களிலும் பூமியின்மேலுமுள்ள இனக்கூட்டமனைத்துக்குங் காரணராகிய பிதாவாயிருக்கிறாரென்று விசுவாசித்திருக்கிறார்கள்[3].

[1] க. யோவா. ௩, அ—௰. —[2] க. யோவா. ௪, ௰அ. —[3] எபே. ௩, ௰௪. ௰௫.—

3. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் நிச்சயமுள்ள பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறார்கள்; ஏனென்றால் அவர்கள் பராபரனுடைய பிள்ளைகளென்று பரிசுத்த ஆவியே அவர்களுடைய ஆவியுடனே கூடச் சாட்சிகொடுக்கிறார். இதுதான் பெரிய ஆறுதலும் பெரிய பாக்கியமுமாயிருக்கிறது. இதைப்பொல்லாத ஆவியாகிய பிசாசு நம் விடத்திலிருந்து அப்படித்தப் போட மெத்தவும் பிரயாசப்படுகிறது. விசேஷமாய் நாம் பலவீனத்[illegible]களிலும் சோதனைகளிலும் இருக்கும்போது, சாத்தான் இயேசுகிறிஸ்துவைச் சோதித்ததுபோல, பிசாசு நம்மையுஞ் சோதித்து, நீ பராபரனுடைய புத்திரனே; நீ பராபரனுடைய [illegible]யிருந்தாயானால், பின் ஏன் அவனா [illegible] பராபரனுடைய வசனத்தின் [illegible] சந்தேகங்களை [illegible] இருதயத்தில் [illegible] வகைதேடுகிறது. ஆனால் நாம் சத்துருவைப்போல மெய்விசுவாசத்தினால் திருவசனத்தை மாத்திரம் உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கொள்வோமாகில், பிசாசு அகன்றுபோய், பரிசுத்த ஆவியானவர் சேர்ந்துவந்து நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று மறுபடியும் நம்முடைய ஆவியுடனே கூடத் திடச்சாட்சிகொடுக்கிறார். இந்தச் சாட்சியினால் நாம் பாக்கியமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் இதினால் நாம் பரி. அப்போஸ்தலனோடேகூட, அவர் தம்முடைய சொந்தக் குமாரனையும் நமக்காக ஒப்புக்கொடுத்தபடியினாலே, அவர் இவரோடேகூட யாவையும் நமக்கு அருளாதிருப்பாரோ என்றும், யாதொன்றாகிலும் நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டுப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறோமென்றும் மேன்மைபாராட்டலாம்[2].

இந்த மூன்று அடையாளங்களின்படியே நீங்கள் பராபரனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களோவென்று உங்களைச் சோதித்தறியுங்கள். நாங்கள் பராபரனுடைய மெய்யான பிள்ளைகளல்லவென்று அறிந்துகொள்ளுவீர்களானால், பயப்படுங்களேன். ஏனென்றால் பராபரனுடைய புத்திரராயிராதவர்கள் சாகவே சாவார்களென்று [illegible] கெட்டோம், அப்போது நேர்முக சமயமிருக்கிற இப்போதே உண்மையாய்க் குணப்பட்டு உங்கள் இரட்சகராகிய இயே

[1] மத். ௩, ௰; ௪, ௧. —[2] ரோம. அ, ௩௨—௩௯.—

[illegible] ப்படுவோம் மெய்விசுவாசத்தினால் பிராப்தமா [illegible] டைய பிள்ளைகளாகுங்கள். ஆனால் நீங்கள் பராபரனு டைய [illegible] இருப்பினாலே அவருடைய உண்மையுள்ள பிள்ளைக ளானீர்களாகில், சந்தோஷப்படுங்கள். ஏனென்றால் அப் போது நீங்கள் பராபரனுடைய ஐக்கியத்திலும் சிநேகத் திலும் இம்மையிலேதான் பாக்கியவான்களாயிருக்கிறதுந் தவிர, பராபரன் மறுமையிலே உங்களுக்காக ஒருவிசே ஷித்த சுதந்தரத்தையுங் கூட்டி பத்திரமாய் வைக்கிறா ரென்றார். இதைப்பற்றி நாம் கடைசியாகச் சுருக்கமாய்ப் பேசுகிறோம்.

III. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடைய நம்பிக்கை. நாம் பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாயிருக்கிறோம்; பராப ரனுடைய சுதந்தரரும், கூட மகிமைப்படும்படிக்கு [illegible] பட் டோமானால், கிறிஸ்துவுடன் சுதந்தரருமாமே என்று பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லி முடிக்கிறான். ஆகையால் உண்மையுள்ள கிறிஸ்த வர்களுடைய நம்பிக்கை நித்திய பரம சுதந்தரந்தான். இது நம்முடைய புத்திர சுவிகாரத்தினாலே அவசியமாய் உண்டா கிறது. ஏனென்றால் அடிமைகள் மாத்திரம் என்றைக்கும் வீட்டிலே நிலைத்திராமலும் பிள்ளைகளோடே கூடச் சுதந்த ரித்துக்கொள்ளாமலும் போகிறார்கள். புத்திரரோவென் றால், தாங்கள் புத்திரராயிருக்கிறபடியினாலே, என்றைக் கும் வீட்டிலே நிலைத்திருந்து சுதந்தரத்தையும் நிச்சயமா கப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்[1]. அப்படியே பராபரனு டைய வீடாகிய மோட்சராச்சியத்திலும் கடைசியாக பராபரன் தமக்குண்டாயிருக்கிறதெல்லாத்திலும் தம்மு டைய உண்மையுள்ள பிள்ளைகளுக்குப் பங்கிடுகிறார். ஆகிலுஞ் சுபாவத்தின்படியும் நியாயத்தின்படியும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து ஒருத்தரே பராப ரனுடைய சுதந்தரராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் பிதாவுக்கு ஒரேபேறான குமாரனாயிருக்கிறார். ஆனால் குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்காக இறங்கி நமக்குப் புத்திரசுவிகா ரத்தைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தபடியினாலே, நாம் அவர் மூலமாயும் அவரோடேகூடவும் சுதந்தரத்திலும் பங்கு அடைவோம். அவர் இதெல்லாவற்றையும் நமக்கு எப்படிச் சம்பாதித்தாரென்றால், நம்முடைய பாவங்களினிமித்தம் மரண

[1] யோவான், ௮. ௩௫.

[illegible] ந்தார். ஆகையால் நாம் எல்லாவற்றிலும் [illegible] நம்முடைய பெரிய தலைவரா [illegible] இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு ஒத்தவர்களாகும்படிக்கு, [illegible] ருடனே கூட இப்பிரபஞ்சத்திலே அவருடைய நாமத்தினி மித்தமாகப் பாடுபடவும் வேண்டுமென்பதைப் பரி. அப் போஸ்தலன் நமக்குக் [illegible]. ஏனென்றால் நம முடைய சேனாதிபதியாகிய அவர் எப்படி அப்பாடுகளை உத் [illegible] தம்முடைய மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கவேண்டிய தாயிருந்ததோ, அப்படியே அவரைப் பின்செல்லுகிற நா மும் அநேகம் உபத்திரவங்களின் வழியாய்ப் பராபரனு டைய இராச்சியத்துக்குள்ளேயும் நம்முடைய பரம நித்திய சுதந்தரத்துக்குள்ளேயும் பிரவேசிக்கவேண்டியது[1]. ஆனால் நாம் [illegible] பரிசுத்த நடக்கையிலும் [illegible] ருந்து இப்பிரபஞ்சத்தில் கொஞ்சக்காலம் [illegible] பாடு பட்டோமானால், அவர் [illegible] நிச்சயமாகத் தம்முடைய மகிமைக்குள் பிரவேசித்தார் [illegible] நிச்சயமாக நா மும் உட்பிரவேசிப்போம். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தாமே, நாம் இம்மையிலே பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடந்து கடைசியிலே நம்முடைய நித்திய சுதந்தரத்தை [illegible] அடைந்துகொள்ளுகிறதற் [illegible] நம்மையெல்லாம் [illegible] காப்பாற்றி [illegible] பெறச்செய்வாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஒன்பதாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. க. கொரி. ௰, [illegible]

பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் [illegible] ஞாயிற்றுக் கிழமைகளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவசனங்களிலே நாம் கிறிஸ்தவர்களுக்கொத்த பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்கு உயர்ந்த வார்த்தைகளினாலும் [illegible] மார்க்கத்தைக் [illegible] பிந்தின [illegible] இன்றையத்தினத்துக்கு [illegible]

[1] அப். ௧௪, ௨௨. [2] அப். [illegible]

...ரின்ஸ்
...ய ...யத்திலே இஸ்ரவேலருடைய கெட்ட மாதிரி
...களைத் திருஷ்டாந்தமாக வைத்து நாம் அவர்களைப்
போல் பாவஞ்செய்கிறதினால் அவர்களைப்போல ஆக்கினைக்
குள்ளாகாதபடிக்கு நம்மை எச்சரிக்கிறான். அந்த இஸ்ர
வேலருக்கு உண்டானது போல நமக்கும் பலபலவித நானா
சோதனைகள் உண்டாமே. மேலும் ஒரே சோதனையிலாவது
அநேகஞ் சோதனைகளிலாவது நாம் செயங்கொண்டிருப்
பது போதாது. ஏனென்றால் இன்னமின்னமும் [illegible]
அநேகப் பெரிதான சோதனைகள் நமக்குவரும். ஆனபடி
யினாலே நிற்கிறவனென்று தன்னை எண்ணுகிறவன் விழாத
படிக்குப் பார்க்கக்கடவான், மனுஷசோதனையல்லாமல்
வேறேசோதனை உங்களைப் பிடித்ததில்லையென்று அப்போஸ்
தலன் நம்மைப்பெருமைக்கு எச்சரிக்கிறான். ஆகிலும் நம்
முடைய சோதனைகளிலே நமக்கு ஆறுதலுண்டாக வே
றொரு விசேஷித்த வார்த்தையையுங் கூட்டிச் சேர்க்கிறான்.
அதாவது, பராபரனே [illegible] உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்.
அவர் உங்கள் பெலத்துக்கு மிஞ்சின நீங்கள் சோதிக்
கப்படவொட்டாமல், நீங்கள் உத்தரிக்கக் கூடும்படிக்குச்
சோதனையுடனே கூடப்போக்கையும் உண்டாக்குவாரென்ப
தே. இந்தவார்த்தையினாலே அப்போஸ்தலன் நம்மை அவ
நம்பிக்கைக்கு எச்சரித்து நாம் நம்முடைய சகல சோதனை
களிலும் நம்மைத்தற்காக்கத் தக்கவரும் மனதுள்ளவருமா
கிய பராபரன் பேரிலே முழுமனதோடே நம்பிக்கையாயிருக்
கும்படிக்கு நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். இவ்விரண்
டும் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே [illegible] முக்கியமான பொ
ருள்களாயிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் இச்சமயத்தில்
பரி. அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மைப் பெரு
மைக்கும் அவநம்பிக்கைக்கும் எச்சரித்து, மனத்தாழ்மைக்
கும் நம்பிக்கைக்கும் நம்மை ஏவியெழுப்புகிறதைப் பற்றிச்
சிந்திப்போமாக. இதுக்கு முந்தியோவென்றால் அப்போஸ்
தலன் நமக்கு எச்சரிப்பாக வைக்கிற இஸ்ரவேலருடைய
திருஷ்டாந்தங்களைக் குறித்துச் சுருக்கமாய்க் கேட்கப்போ
கிறோம்.

இஸ்ரவேலர் பராபரனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட
சனமாயிருந்தார்கள். பராபரன் அவர்களிடத்தில் விசே
ஷித்த கிருபைகளையும் நன்மைகளையுஞ் செய்திருந்தார்.
நம்முடைய பிதாக்களெல்லாரும் மேகத்துக்குக் கீழாயி
ருந்தார்கள். எல்லாருஞ் சமுத்திரத்தை உருவநடந்துபோய்

[illegible]கள். எல்லாரும் மோசேக்குள்ளாக மேகத்திலேயுஞ்
சமுத்திரத்திலேயும் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டார்கள்.
எல்லாரும் ஒரே ஞானபோசனத்தைப் புசித்தார்கள். எல்
லாரும் ஒரே ஞானபானத்தைக் குடித்தார்கள். அதெப்படி
யெனில் கூடவரும் ஞானக்கன்மலையின் தண்ணீரைக்குடித்தார்
கள். அந்தக் கன்மலையோ கிறிஸ்துவாயிருந்தாரென்று பரி.
அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்கு முந்தின
வசனங்களிலே சொல்லுகிறான். ஆகிலும் என்ன சம்பவித்
ததென்றால் அவர்களில் மிச்சமானவர்கள் பேரிலே பரா
பரன் பிரியமாயிருந்ததில்லை. அதேனென்றால் வனாந்தரத்
திலே மடிக்கப்பட்டார்கள். இதுகள் நமக்குத் திருஷ்
டாந்தங்களாயிருக்குது. அவர்கள் இச்சித்ததுபோல நாமும்
துர்க்காரியங்களை இச்சிக்கிறவர்களாயிராதபடிக்கு [illegible] ஆனா
[illegible]கிறான். அதெப்படி அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருப
வாக்கியத்திலே அந்த இஸ்ரவேலர் செய்த நாலு விதமான
விசேஷ பாவங்களை [illegible] குறிக்கிறான்.

1. அவர்கள் விக்கிரக ஆராதனைக்காரராயிருந்தார்கள்.
சனம் புசிக்கிறதற்கும் குடிக்கிறதற்கும் உட்கார்ந்து
விளையாடுகிறதற்கு எழுந்திருந்தார்கள் என்று எழுதியிருக்
கிறபடி அவர்களில் சிலர் விக்கிரக ஆராதனைக்காரரான
போல நீங்களும் அப்படிப்பட்டவர்களாகாதேயுங்கள்.
இதுக்கு திருஷ்டாந்தத்தை [illegible] உடனே. [illegible]
அந்நாட்களிலே வாசிக்கிறோம். மோசே சீனாய்மலையிலிருந்து
திரும்பவரத் தாமதித்தபோது இஸ்ரவேல் சனங்கள் ஆரோ
னை [illegible] பொன் கன்றை வார்ப்பித்து
அதை [illegible] அடிமைத்தனத்திலிருந்து புறப்
படப்பண்ணின தெய்வங்களென்று சந்தோஷித்துப் புசிக்கி
றதுக்கும் குடிக்கிறதுக்கும் உட்கார்ந்து விளையாடுகிற
தற்கு எழுந்திருந்தார்கள். ஆனால் என்ன சம்பவித்தது.
பராபரனுடைய கட்டளையின்படியே லேவியரைக்கொண்டு
அவர்களில் மூவாயிரம் பேர் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள்.
ஆம், மோசே அவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்திராவிட்
டால் பராபரன் அந்த சனமெல்லாத்தையும் அழித்துப்
போட்டிருப்பார். ஏனென்றால் அவருடைய கோபம் மிக
வும் பெரிதாயிருந்தது.

2. வேசித்தனம் பண்ணினார்கள். வேசித்தனம் பண்
ணாதிருக்கக்கடவோம். அப்படியே அவர்களில் சிலர்

வேசித்தனம்பண்ணி ஒரே நாளிலே இருபத்து மூவாயிரம் பேர் விழுந்தார்கள். இதைப்பற்றி ௪. மோ. உரு—ம் அதிகாரத்திலே வாசிக்கிறோம். பாராபரனுடைய கோபத்தின் அக்கினி விபசாரக்காரர் வேசித்தனக்காரர் மேல் பாதாளமான நரகமட்டும் எரியுமென்று அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தினால் அறிகிறோம்[1].

3. கிறிஸ்துவைச் சோதித்தார்கள். கிறிஸ்துவைச் சோதியாமலுமிருக்கக்கடவோம். அப்படியே [illegible] சிலர் சோதித்துப் பாம்புகளால் அழிந்[illegible]ர்கள். அதைப்பற்றி ௪. மோ. உக—ம் அதிகாரத்[illegible] [illegible]றோம். இஸ்ரவேலர் வெகுகாலமாய் வனாந்தரத்திலே திரிந்தபோது பராபரன் தங்களுக்கு வானத்திலிருந்து கொடுத்த மன்னா என்கிற அப்பத்தினாலும் கன்மலையிலிருந்து கொடுத்த தண்ணீரினாலும் மனத்திருப்தியடையாமல் [illegible] நன்மையாகக் கூடவந்த கிறிஸ்துவைச் சோதித்தார்கள். கர்த்தரோ கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பங்களை அனுப்பி அவர்களில் அ[illegible] பேரை அழித்துப்போட்டார்.

4. அவர்கள் முறுமுறுத்தார்கள். முறுமுறுக்காமலுமிருங்கள். அப்படியே அவர்களில் சிலர் முறுமுறுத்துச் சங்கரிக்கிறவனாலே [illegible]ட்டார்கள். இதைப்பற்றி ௪. மோ. யச—ம் அதிகாரத்திலே வாசிக்கிறோம். முந்தின காநான் தேசத்துக்குள் பிரவேசிக்க மனதாயிராமல் முறுமுறுத்த இஸ்ரவேலர், தாங்கள் அதற்குத் தகுந்[illegible] பராபரனுடைய கட்டளையின்படி [illegible] வருஷக்காலமாய் வனாந்தரத்திலே திரிந்து அலைய வேண்டியதாயிருந்ததற்காக, மறுபடியும் அநியாயமாய் முறுமுறுத்தார்கள். அதினிமித்தமாக யோசுவா, காலேப் என்பவர்களைத் தவிர மற்றவர்களெல்லாரும் வனாந்தரத்திலே செத்துப்போய், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேசத்துக்குள் வரவில்லை. அப்படியே ௪. மோ. யசு—ம் அதிகாரத்தின்படியே இஸ்ரவேலர் மறுபடியும் முறுமுறுத்தபோது, கோரா தாத்தான் அபிராம் என்[illegible] அவர்களுடையவர்களும் செத்துப்போன பூமியினாலே விழுங்கப்பட்டதுந் தவிர இஸ்ரவேலரில் பதினாலாயிரத்து எழுநூறுபேர் சங்கரிக்கிற தூதனாலுண்டான வாதையைக்கொண்டு செத்துப்போனார்கள்.

1 ௪. மோ. உரு, உஉ. —

இவைகளெல்லாம் திருஷ்டாந்தங்களுண்டாக அவர்களுக்குச் சம்பவித்து லோகத்தின் முடிவுகாலங்களுக்குள்ளான நமக்கு எச்சரிக்கையாக எழுதப்பட்டது. கிறிஸ்[illegible]னாகிய நாம் பிழைத்திருக்கிற புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தை அப்போஸ்தலன் லோகத்தின் முடிவுகாலமென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் பழைய ஏற்பாட்டின் காலம் முன்னிருந்த காலமாயிருந்தது. புதிய ஏற்பாட்டின் [illegible] கடைசிக் காலமாயிருக்கிறது. [illegible] [illegible] முன்னிருந்த காலத்திலிருந்த இஸ்ரவேலருடைய பாவங்களைப் பராபரன் அவ்வளவு கண்டிப்பாய்த் தண்டித்[illegible]படியினாலே, எவ்வளவு அதிகக் கண்டிப்பாய் [illegible] கடைசி காலத்திலே பிழைத்[illegible] [illegible] [illegible]ப்பட்ட பாவங்களைச் [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] அதற்கு [illegible] நாம் [illegible] [illegible], அந்தந்தச் சு [illegible] [illegible] [illegible] பராபரன் நமக்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] எச்சரிக்கையாய் நடக்கும்படிக்கு [illegible]மாய்ப் பார்க்கவேண்டும். நாம் முன்னே சொன்னபடியே? அப்போஸ்தலன் நமமுடைய [illegible] நம்மை விசேஷமாய்ப் [illegible] [illegible] [illegible], மனத்தாழ்மைக்கும் [illegible] [illegible] எவிவெழுப்புகிறான். இதைப்பற்றி நாம் இது [illegible] கேட்கிறோம். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பார்த்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சோதனை உங்களைப் பிடிக்கவில்லை என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஆகிலும் [illegible] நாம் நம்முடைய இரட்சிப்பைப்பற்றி நிச்சயித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். [illegible] அப்போஸ்தலன் [illegible] [illegible] நம்மை நம்முடைய [illegible] இயேசுவுக்குள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இந்த நிச்சயம் நம்முடைய சொந்த புண்ணியத்தின் மேலல்ல, நாம் விசுவாசத்தினால் பற்றிப்பிடித்துக்கொண்[illegible] இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான பராபரனுடைய கிருபையின் மேல் உறுதிபண்ணப்பட்டிருக்கிறது. [illegible]

அந்த அப்போஸ்தலன்தான், தன்னையே குறித்து மனத்தாழ்மையாய்ப் பேசி, நான் அப்போதே அதைப் பிடித்தவனுமல்லது அப்போதே முற்றுந் தேறினவனென்று சொல்லாமல், நான் கிறிஸ்து இயேசுவினாலே பிடிபட்டபடியால் அதைப்பிடித்துக்கொள்ள ஆசையாய்ப் பின்தொடருகிறேனென்றுஞ், சகோதரரே! என்னை நானே அதைப்பிடித்துக்கொண்டவனென்று எண்ணாமல் ஒன்று செய்கிறேன், பின்னானவைகளை மறந்து முன்னானவைகளை நாடிக் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் பராபரன் அழைத்த மேலான அழைப்பின் பந்தயத்தையே லக்காகத்தொடருகிறேனென்றுஞ் சொல்லுகிறான்[1]. இப்பேர்ப்பட்ட மனத்தாழ்மையுள்ள சிந்தையுள்ளவர்களாக நாமிருக்கவேண்டும். அதேனென்றால் நம்மில் ஒவ்வொருவனும் தன்தன் நல்லதைக்கண்டு புத்தக்கற்பனைகளின்படியே தன்னைச் சோதித்தறிந்தால் நம்முடைய புண்ணியங்களும் நீதிகளும் எப்பேர்ப்பட்டதென்று அறிவோம். அதாவது, நம்முடைய நீதிகளெல்லாம் நம்முடைய சீவனாட்களிலெல்லாத்திலும் அழுக்கான வஸ்திரத்தைப்போலிருக்கிறது[2]. அதுகளின் பேரிலே நாம் நம்பி நம்மை நீதிமான்களென்றும் உத்தமமானவர்களென்றும் எண்ணக்கூடுமோ? அப்படிச்செய்பவர்கள் அந்தந்த விசேஷித்த பாவங்களுக்குள் விழாதபடிக்கு ஜாக்கிரதையாயிருப்பார்களாக. ஏனென்றால் அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை, விழுதலுக்கு முன்னானது அகமேட்டிமை. அகந்தைக்காரரோடே கொள்ளைப்பொருளைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளுவதைப்பார்க்கிலும் சிறுமையானவர்களோடே மனத்தாழ்மையாயிருப்பது நலம்[3]. மேலும் நாம் முன்னே சொன்னபடியால் நாம் அநேகஞ் சோதனைகளிலுஞ் செயங்கொண்டிருப்பது போதாது. நம்முடைய சீவனெல்லாம் இடைவிடாத போராட்டமாய் இருக்கிறது. முந்தின போரிலே நாம் அடைந்த செயமானது பின்வருகிற போர்களிலே வருத்தமுள்ள போராட்டத்தையும் நாம் செய்யப்போகிறபடிக்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகிறதற்காக மாத்திரமிருக்கிறது. எத்தனைக்கு அதிகமாய் சத்துருக்களுடைய அறிவிலும் தந்திரங்களிலுந் தேறிப்போகிறோமோ, அத்தனைக்கு அதிக வருத்தமும் மோசமுமுள்ள சோதனைகள் நம்முடைய சத்துருக்களாகிய பிசாசு லோகம் மாமிசத்தினால் உண்டாகிறது. ஒருத்தன் போரா

1 பிலி. ௩, ௰௨—௰௪.—2 ஏசா. ௬௪, ௬.—3 பாக். ௰௬, ௰௮. ௰௯.—

டுகிறதும் கிரமப்பிரகாரமாகவும் முடிவுபரியந்தமும் போர் சாடி ஜெயித்தாலொழிய, கிரீடந்தரிப்பிக்கப்படான்[1]. ஆகையால் நம்முடைய பெருமைபாராட்டுதல் எங்கே, அது தள்ளப்பட்டது[2]. மேலும், இதுவரைக்கும் மனுஷசோதனையேயல்லாமல் வேறே சோதனை உங்களைப் பிடிக்கவில்லையென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லி இதுவே நமதுமேல் அதிகப் பெரிதான சோதனைகளும் வரலாமென்று காண்பிக்கிறான். ஆகிலும் எல்லாச்சோதனைகளும் பிசாசினாலுண்டாகிறதுகள். ஆனால் வழக்கமான நம்முடைய சோதனைகளிலே பிசாசு தானாய் நம்மைச் சோதிக்காமல், நம்முடைய சொந்த மாம்சத்தின் இச்சைகளைக்கொண்டாவது லோகத்தின் பயத்தையும் நயத்தையுங் கொண்டாவது நம்மைச் சோதிக்கிறது. இதுகளில் பெரியசோதனைகளும் உண்டு. லோகத்தின் முடிவு காலத்துக்குள்ளாயிருக்கிறதென்பது மெய்யானால் சத்தியத்தின்படி நடக்கிறவர்களுக்கு விசேஷித்த உபத்திரவங்களையுஞ் சோதனைகளையும், நமக்கு முன்னறிவிக்கப்பட்டதாயிருக்கிறது. அந்தக் கடைசிநாட்களிலே அக்கிரமத்தினுடைய இரகசியம் நடக்கையாகும். அப்போது அக்கிரமக்காரன் வெளியாவான். அவன் வருகை சாத்தானுடைய செயலின்படி எல்லாவித வல்லமையோடும் அடையாளங்களோடும் அற்புதங்களோடும் கெட்டுப்போகிறவர்களிடத்திலே அநீதத்தினுடைய எல்லாவித வஞ்சகத்தோடும் இருக்கும்[3]. அப்போது கள்ளக்கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி கூடுமானால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாய்ப் பெரிய அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையுஞ் செய்வார்கள். மகா உபத்திரவம் அப்போது உண்டாயிருக்கும். அந்த நாட்கள் குறுக்கப்படாதேபோனால் ஒரு மாம்சமாகிலுந் தப்பிப்போவதில்லை[4]. இப்போதும், நமக்கு உண்டாகிற மனுஷசோதனைகளிலே முதலாய் நாம் நம்முடைய மாம்சத்தின் பெலவீனத்தினாலும் பிசாசினுடைய தந்திரத்தினாலும் அடிக்கடி விழுந்துபோனால், வரப்போகிற அந்தப்பெரிய உபத்திரவங்களையும் சோதனைகளையும் நம்முடைய பெலத்தினால் எப்படி மேற்கொள்ளுவோம். ஆனபடியினாலே நிற்கிறவனாகத் தன்னை எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்குப் பார்க்கக்கடவான். நாம் நம்மைத்தாழ்த்தி நாம் தினந்தோறுஞ் செய்

1 2 தீமோ. ௨, ௫.—2 ரோம. ௩, ௨௭.—3 2 தெச. ௨, ௭.—
4 மத். ௨௪, ௨௧. ௨௨. ௨௪.—

அநேகாவ்திலிருந்த நம்முடைய பாவங்களுக்காக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்படுவது மெத்தவும் அதிக நலமாயிருக்கும். அப்படிச் செய்கிறவர்களுக்குப் பராபரன் அவர்களுடைய பாவங்களை இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் மன்னிக்கிறதும் தவிர, அவர்கள் எழுந்து இனிமேல் நல்ல போராட்டத்தைப்போராடி அதிகப் பெரிதான சோதனைகளிலுஞ் ஜெயங்கொள்ளும்படிக்கு அவர்களைக் காப்பாற்றி இரட்சிப்பாரே. அதேதென்றால் அகந்தையுள்ளவர்களோடே மாறுதிரம் பராபரன் எதிர்த்து நிற்கிறார்; தாழ்மையானவர்களுக்கோ அவர் கிருபை அளிக்கிறார்[1].

சகோதரர்களே, நீங்கள் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். ஆனால் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாகிய நீங்களோ உண்மையுள்ளவராயிருக்கிற பராபரன் பேரிலே நம்பிக்கையாயிருங்கள். பராபரன் உண்மையாயிருக்கிறார், அவர் உங்கள் பெலத்துக்கு மிஞ்சினதாய் நீங்கள் சோதிக்கப்பட வொட்டாமல் நீங்கள் உத்தரிக்கக் கூடும்படிக்குச் சோதனையுடனே கூடப்போக்கையும் உண்டாக்குவாரென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். இந்த வார்த்தைகளினால் அவன் நம்மை அவநம்பிக்கைக்கு எச்சரித்து நாம் எல்லாச் சோதனைகளிலும் [illegible] முழுமனதோடு உண்மையாயிருக்கிற நம்முடைய பரமபிதாவாகிய பராபரன் பேரிலே நம்பிக்கையாயிருக்கும்படிக்கு நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். பராபரன் உண்மையாயிருக்கிறார்; அவருடைய பேர் எகோவா. அதற்கு அர்த்தம் நான் இருக்கிறவராக இருப்பேன் என்பதுதான்[2]. அவர் ஒருமாறுதலாகிலும் ஒருவேறுபாடுமையின் நிழலாகிலும் இல்லாத வெளிச்சங்களுடைய பிதா என்னப்படுகிறார்[3]. அவருடைய சுபாவம் எப்படி உண்மையாயிருக்கிறதோ அப்படியே அவருடைய வார்த்தையும் வாக்குத்தத்தமும் அவர் இயேசுகிறிஸ்துவின் [illegible] மனுஷர்களோடே செய்த உடன்படிக்கையும் உண்மையாகவே இருக்கிறது[4]. ஏனென்றால் நம்முடைய பராபரனாகிய கர்த்தர் பொய் சொல்லக்கூடாதவராயிருக்கிறார்[5]. மேலும் அவர் தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்திபண்ணுகிறதற்கான உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியராகவும் நம்முடைய பெலவீனங்களுக்குப் பரதவிக்கிற

1 க. பே. ரு, ரு.— 2 உ. மோ. ௩, ௰௪.— 3 யாக். க, ௰எ.— 4 ஏசா. ருரு, ௩.— 5 எபி. ௬, ௰அ.—

இரக்கமுள்ள பிரதான ஆசாரியராகவும் நம்மை எல்லாச் சோதனைகளிலுங் காப்பாற்றி இரட்சிக்க வல்லமையுள்ள பெரிய ஆசாரியராகவும் நமக்காக வேண்டுதல் செய்கிற நித்திய பிரதான ஆசாரியராகவும் நியமித்துக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் நாம் மெய்யாகவே முழுமனதோடே நம்முடைய கர்த்தராகிய பராபரன் பேரிலே நம்பிக்கையாயிருக்கக் கூடும். நாம் நம்மையும் நம்முடைய பெலத்தையும் பார்த்து, எதற்கு நாங்கள் வல்லவர்? இந்நிசார் சத்துருக்கள் என்று அறிக்கையிடவேண்டும்; ஆனால் நாம் நம்மைக் காப்பாற்றி இரட்சிக்கிற கர்த்தரை நோக்கி, எங்களுக்காய் வேறொருத்தர் போர்செய்கிறதற்கேற்பட்டார்; ஆர்? இயேசுகிறிஸ்துதான், இந்தப்பெலவான் எதிர்ந்து இரட்சகர், சேனைபதி அவர், நமக்காகவும் நம்மைக்கொண்டும் ஜெயிப்பவர் அவர் ஒருவரே என்று மேன்மை பாராட்டுவோம். (பிரா. உ, ௭சுசு). அவர் தாம் நமக்குக் கிருபையாய் அளிக்கிற நம்முடைய பெலத்துக்கு மிஞ்சினதாய் நாம் சோதிக்கப்பட வொட்டாமல், தம்முடைய சித்தத்தின்படியே நாம் போதுமாய்ப் போராடினபிற்பாடு எல்லாச் சோதனைகளுக்கும் போக்கை உண்டாக்கிச் சகல தீமைகளிலுமிருந்து நம்மை மீட்டிரட்சிப்பதென்று நிச்சயித்திருக்கிறார். ஆம், சோதனையுடனே கூடப்போக்கையும் உண்டாக்குகிறார். அதற்கு அர்த்தம், நம்முடைய விசுவாசத்துக்குக் காண்பிக்கிறதற்கு நாம் சோதிக்கப்படும்படிக்கு அவர் இடங்கொடுக்கிறதோடே கூட நாம் எவ்வளவாகவும் எதுவரைக்குஞ் சோதிக்கப்படவேண்டிய அளவையும் கேடுத்தையுந் தாமே நியமிக்கிறார். ஏனென்றால் நாம் எவ்வளவாய்ச் சகித்துத் தொள்ளக் கூடும் என்பது அவர் ஒருத்தருக்கே தெரியும். அவருடைய கிருபை நமக்குப் போதும். ஏனென்றால் பெலவீனத்திலே அவருடைய பெலன் நிறைவேறுது. கிறிஸ்துவினுடைய பெலன் நமது மேல் இறங்கியிருக்கிறதற்காக நாம் வெகு அதிகவிருப்பமாய் நம்முடைய பெலவீனங்களின் பேரிலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய பராபரனுடைய உண்மையின் பேரிலும் மேன்மை பாராட்டக்கடவோம்[1]. இரக்கமும் உண்மையுமுள்ள நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுகிறிஸ்து தாம் எல்லாப் பெருமையையும் அகந்தையையும் விட்டு விட்டு நம்முடைய கர்த்தராகிய பராபரனுடைய கிருபையின் பேரிலே மாத்தி

1 உ. கொரி. ௰உ, ௯.—

நம் முழுமனதோடு நம்பியிருந்து இப்படியே நிச்சயமீச்ச செயத்தையும் நித்திய சீவனுடைய கிரீடத்தையும் அடைந்துகொள்ளும்படிக்குத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மெல்லாருக்கும் உண்மையுள்ள மனத்தாழ்மையையுந் திடமான விசுவாசத்தையுந் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின பத்தாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. க. கொரி. யஉ, க-யக.

இன்றையத்தினத்துக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ வாக்கியத்தின்படியே நாம் இக்காலத்திலே எருசலேம் பட்டணத்தின் அழிவைப்பற்றி விசேஷமாய்த் தியானம்பண்ணுகிறோம். அந்த அழிவு எவ்வளவு பயங்கரமாயிருந்ததென்று வேறே சமயத்திலே கேட்டோம். அது ஏன் இந்த முகாந்தரத்தினாலே எருசலேமின் மேல் வந்ததென்றால், எருசலேம்பட்டணத்தார் தங்கள் சமாதானத்துக்கானதுகளை அறியாமல்[1] தங்களுடைய ஒன்றான இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைத் தள்ளினதினால்தான். அதுவுந் தவிர அப்பரானுடைய சேனைகளான ரோமர் எருசலேம்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டு வளைந்துகொண்டபோது, எருசலேம் பட்டணத்தாருக்குள்ளே பெரிய சண்டைகளும் பிளவுகளும் உண்டாயிற்று. இதுகளும் எருசலேம்பட்டணத்தின் அழிவுக்கென்று இருந்தது. இதை நினைத்து நம்முடைய முற்பிதாக்கள் நாம் வாசிக்கக்கேட்ட நிருபவாக்கியத்தை இந்த நாயிற்றுக்கிழமைக்குத் தெரிந்துகொண்டார்களென்று எண்ணுவோம். ஏனென்றால் இதிலே பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அநேகம் பிரிவாய்ப்பிரிக்கப்பட்ட கொரிந்து கிறிஸ்தவர்களை[3] ஒருமைக்கும் அந்நியோந்நிய ஐக்கியத்திற்கும் ஏவி யெழுப்புகிறான். அவர்களுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியானவர் விசேஷித்த மேன்மையுள்ள ஞான வரங்களைப் பகிர்ந்துகொடுத்திருந்தார். ஆனால் அதுகள் அவர்களுடைய குற்றத்தினால் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாகவல்ல, சாபமாகப்போயிற்று. ஏனெனில் அந்த ஞான வரங்

[1] லூக். யக, சஉ. — [2] மத். உஉ, எ. — [3] க கொரி. க, ௰—

களினிமித்தமாக அவர்கள் தங்களை உயர்த்தி ஒருவரையொருவர் அசட்டைபண்ணிப் பிரிவினைகளாய்ப் பிரிந்து போயிருந்தார்கள். ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே அவர்களுக்கும் நமக்கும் பரிசுத்த ஆவியின் ஞான வரங்களைப்பற்றிச் சரியான போதகம்பண்ணுகிறான். ஞான வரங்கள் முதலாவது மெய்யான விசுவாசத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறதென்றும், இரண்டாவது அதுகள் திரியேக பராபரனுடைய ஈதனங்களாயிருக்கிறதென்றும், மூன்றாவது அதுகள் திருச்சபையின் பொதுவான பிரயோசனத்துக்காகக் கட்டளையிடப்படுகிறதென்றுங் காண்பிக்கிறான். இதைப்பற்றி நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

1. பரிசுத்த ஆவியின் ஞான வரங்கள் மெய்விசுவாசத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறது. சகோதரரே! ஞான வரங்களின் செய்தியை நீங்கள் அறியாதிருக்க எனக்கு மனதில்லை. வழிகாட்டப்பட்டபடி நீங்கள் ஊமையான விக்கிரகங்களண்டைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட அஞ்ஞானிகளாயிருந்தீர்கள் என்று அறிவீர்கள். இப்போதும் பராபரனுடைய ஆவியினாலே பேசுகிற ஒருத்தனும் இயேசுவைத் தூஷணியானென்றும், பரிசுத்த ஆவியினாலேயொழிய ஒருத்தனும் இயேசுவைக் கர்த்தரென்று சொல்லக்கூடாதென்றும் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேனென்கிறதாய்ப் பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே சொல்லத்தொடங்குகிறான். இதினால் பரிசுத்த ஆவியின் வரங்கள் இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே விசுவாசிக்கிற கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதேயொழிய விக்கிரக ஆராதனைக்காரராகிய அஞ்ஞானிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவே மாட்டாதென்பது விளங்கும். நீங்கள் விக்கிரகங்களண்டைக்கு உங்கள் சுயமாய்ப் போகாமல் வழக்கத்தினாலுங் குருட்டு வழிகாட்டிகளினாலும் பிசாசினாலும் அதினுடைய கள்ள ஆசாரியர்களாலுந் தீர்க்கதரிசிகளாலுங் கொண்டுபோகப்பட்டபோது உங்களுக்கு ஞான வரங்கள் இருந்ததில்லை. ஏனென்றால் அந்த விக்கிரகங்கள் ஊமைகளே ஊமையாயிருக்கிறபடியினாலே, ஞான வரங்களற்ற அதுகள் தங்களை வணங்குகிறவர்களுக்கு ஞானவரங்களைக் கொடுக்கவுங் கூடாது. அதுகளுக்கு வாயிருந்தும் பேசாது, கண்களிருந்துங் காணாது, காதுகளிருந்துங் கேளாது, மூக்கிருந்தும் மோவாது, கைகளிருந்துந் தடவாது, கால்களிருந்தும் நடவாது, தங்கள்

தொன்மையால் சுத்தரும் காட்டாது. அதுக்கப்புறம் [illegible]ர்களும் அநுசரிக்கப்படவும் அதுக்கப்போதி ருக்கிறார்கள். இப்போதோவென்றால் நீங்கள் இன்னம் அஞ்ஞானிகளாயிராமல் உம்மை ரக்ஷகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற கிறிஸ்தவர்களாகி விசுவாசத்தினால் பரிசுத்த ஆவியையும் அவருடைய ஞானவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். பிரியமானவர்களே! இது நம்மையும் பற்றிச் சொல்லப்படக் கூடுமோ? அல்லது நம்மில் சிலர் இன்னம் அந்த ஊமையான விக்கிரகங்களை வணங்கிப் பரிசுத்த ஆவியும் அவருடைய ஞானவரங்களும் அற்றவர்களாயிருக்கிறார்களோ? அல்லது நாம் அப்போப்பட்ட கெட்ட விக்கிரக ஆராதனையைச் செய்யாதவர்களாயிருக்கும்பொருவேளை நம்மில் சிலர் தங்கள் வயிற்றையாவது[2] மம்மோன் என்கிற விக்கிரகத்தையாவது[3] தங்களுடைய சொந்தப் புத்தி பெலத்தையாவது தங்களுக்குத் தெய்வங்களாக வைக்கிறார்களோ? அல்லது நம்மில் சில பேராவது அநேகம் பேராவது தங்கள் சுய மனப்பூரணமாக அல்ல, வழக்கத்தின் நிமித்தமாகவும் மனுஷர்கள் நிமித்தமாகவும் தாங்கள் வழி காட்டப்படுகிறபடியும் கொண்டுபோகப்படுகிறபடியுமாத்திரம் ஆராதனைக்கு செபத்துக்கும் பிடத்தன்மைக்கும் வருகிறார்களோ? அப்படிச் செய்கிறவர்கள் ஊமையான விக்கிரகங்களண்டைக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிற அந்த அஞ்ஞானிகளைப்பார்க்க வெகு அதிகத் தெரிந்தவர்களல்ல. ஏனென்றால் எவர்கள் பராபரனுடைய ஆவியினால் ஏவப்பட்டு நடக்கிறார்களோ அவர்களே மாத்திரம் பராபரனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்[4]. ஆகையால் பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும், பராபரனுடைய ஆவியினாலே பேசுகிற ஒருத்தனும் இயேசுவைத் தூஷணியானென்றும் பரிசுத்த ஆவியினாலொழிய ஒருத்தனும் இயேசுவைக் கர்த்தரென்று சொல்லக் கூடாதென்றுஞ் சொல்லுகிறான். ஆகிலும் வாயினால் மாத்திரம் இயேசுவைக் கர்த்தரென்று பரிசுத்த ஆவியற்ற அவிசுவாசிகளுஞ் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அதைப்பற்றிப் பரி. அப்போஸ்தலன் பேசுகிறதில்லை. இயேசுவைக் கர்த்தரென்று சொல்லுகிறதென்பதற்கு இயேசுவைத் தன் கர்த்தரென்று விசுவாசித்து அறிக்கையிட்டு அவருக்குத் தன் ரக்ஷகராகக் கீழ்ப்படிந்து நடக்

[1] சங். ௱௰௫, ௪ — [illegible]. [2] பிலி. ௩, ௰௯. — [3] [illegible] ௬, ௨௪. —
[4] ரோம. ௮, ௰௪. —

கிறிக்கிற அர்த்தம் உண்டு. இ[illegible]க்க ஆவியைப்பெற்ற விசுவாசிகளுமாக[illegible] செய்யக் கூடியவர்கள். ஆனால் அப்படிச் செய்யாத [illegible] இல்லை[illegible] பொருந்திய கனத்தையும் மகிமை[illegible] செலுத்தாமல் இருந்தாலே இயேசுவைத் [illegible] விக்கிறவனுமிருக்கிறு[illegible] ஆகையால் பரிசுத்த பவுலான[illegible]படியே, பிரியமானவர்களே! நீங்கள் எல்லா ஆவியையும் நம்பாமல் ஆவிகள் பராபரனாலுண்டானதுகளோவென்று சோதித்தறியுங்கள்[illegible] பரனுடைய ஆவியை அறிவது [illegible] ரத்திலே வந்த இயேசுகிறிஸ்துவை [illegible] எல்லா ஆவியும் பராபரனாலுண்டாயிருக்கிறது. [illegible] மாம்சத்திலே வந்த இயேசுகிறிஸ்துவை அறிக்கைபண்ணாத எந்த ஆவியும் பராபரனாலுண்டாயிராது. இதுவே கிறிஸ்துவுக்கு எதிராளியினுடைய ஆவியென்று சொல்லுகிறான்[1]. ஆகிலும் அவிசுவாசிகளில் அநேகம்பேருக்கு [illegible]மையான வரங்கள் உண்டு. பரபுத்தி அதிக ஞானம் பேச்சுவல்லபம், கைவல்லபம் பெலன் முதலிய வரங்கள் அவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கலாம். ஆம், வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளைப்பார்க்க இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் தங்களுடைய சந்ததிக்குப் புத்திமான்களாயிருக்கிறார்கள்[2]. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஞானவரங்கள் விசுவாசிகளுக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதெனென்றால் ஜென்மசுபாவமான மனுஷன் பராபரனுடைய ஆவியினுடையாவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான். ஏனெனில் அதுகள் அவனுக்குப் பயித்தியமாயிருக்கிறது. அதுகள் ஆவியின்பிரகாரமாக ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறபடியினாலே, அவன் அதுகளை அறியமாட்டான். ஆவியைப் பெற்றவனோவென்னில் எல்லாத்தையும் ஆராய்ந்து நிதானிக்கிறான். ஏனென்றால் ஆவியானவர் எல்லாத்தையும் பராபரனுடைய ஆழங்களையும் ஆராய்ந்திருக்கிறார்[3]. ஆகையால் உனக்குப் பரிசுத்த ஆவியின் ஞான வரங்கள் வேண்டுமானால் நீ எல்லாவற்றிற்கு முந்த உன் கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே விசுவாசித்து இப்படியே [illegible] பராபரனுடைய ஐக்கியத்திலே சேரவேண்டும்.

11. ஞான வரங்கள் நிமித்தமாக பராபரனுடைய [illegible]தன். வரங்களுடைய [illegible], ஆவியானவர்

[1] ௧ யோவான் ௪, ௧ — ௩. [2] லூக். ௰௬, ௮. — [3] ௧ கொரி. ௨, ௰ — [illegible].

ஒருவரே; ஊழியங்களுடைய வித்தியாசங்களுமுண்டு, கர்த்தர் ஒருவரே. பெலன்களுடைய வித்தியாசங்களுமுண்டு; எல்லாத்தையும் எல்லாருக்குள்ளும் நடப்பிக்கிற பராபரன் ஒருவரே என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லித் திரியேக பராபரனையும் ஒவ்வொரு திவ்விய ஆளுக்கும் அடுத்த விசேஷித்த கிரியையையும் பற்றித் தெளிவாய்ப் பேசுகிறான். பரிசுத்த ஆவிக்கு வரங்களும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு ஊழியங்களும் பிதாவாகிய பராபரனுக்கோ பெலன்களும் அடுத்ததாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறான். மேலும் வரங்களுக்குள்ளும் ஊழியங்களுக்குள்ளும் பெலன்களுக்குள்ளும் வித்தியாசங்களுண்டு. அதுகளை அளிக்கிற திரியேக பராபரனோ ஒருவரே. திரியேக பராபரன் தாம் நமக்களிக்கிற பற்பல வித வரங்களையும் ஊழியங்களையும் பெலன்களையுங்கொண்டு தம்முடைய இரட்சிப்பின் கிரியையை நம்மிடத்தில் நடப்பிக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் திருச்சபையாருக்குள்ளே இரட்சிப்புக்கென்று அவசியமான ஞான வரங்களாகிய விசுவாசம் சிநேகம் நம்பிக்கை என்கிற வரங்களை வாங்கிக்கொள்ள மனதுள்ளவர்களாகிய எல்லாருக்கும் அதுகளை அளிக்கிறார். ஆனால் திருச்சபையைக் கட்டி ஸ்திரப்படுத்திப் பிரசித்தம்பண்ணுகிறதற்கான விசேஷித்த ஞானவரங்களையோ அவர் தம்முடைய சித்தத்தின்படியே விசேஷித்த பேர்களுக்குப் பகிர்ந்துகொடுக்கிறார். இந்த ஞான வரங்கள் நம்மால் தகாத விதமாய்க் கையாடப்படாதபடிக்குக் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து திருச்சபையிலே நல்ல ஒழுங்கை உண்டாக்கி விசேஷித்த ஊழியங்களை ஏற்படுத்துகிறார்[1]. பிதாவாகிய பராபரனோவென்றால் வரங்களோடும் ஊழியங்களோடும் பெலன்களையுங் கூட்டிச்சேர்த்து எல்லாத்தையும் எல்லாருக்குள்ளும் நடப்பிக்கிறவராயிருக்கிறார். இப்படியே திருச்சபையிலே உண்டாயிருக்கிற ஞான வரங்களெல்லாந் திரியேக பராபரனுடைய எத்தனங்களாயிருக்கிறது.

III. ஞான வரங்கள் திருச்சபையின் பொதுவான பிரயோசனத்துக்காகக் கட்டளையிடப்படுகிறது. அது நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே பிரதான பொருளாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் கொரிந்தியரையும் நம்மையும் ஒருமைக்கும் நல்ல ஐக்கியத்திற்கும் ஏவிவிடும்படி ஆசையாயிருக்கிறானென்று முன்னே கேட்டோம்.

[1] க. கொரி. ௰௨, ௨௮; எபே. ௪, ௰௧.—

துணையால், அவனவனுக்கு ஆவியினுடைய விளக்கம் பிரயோசனத்துக்கென்று கட்டளையிடப்படுகிறதென்று அவன் சொன்னபிற்பாடும், அதின் பின்வரும் வசனங்களிலே இருந்த விசேஷித்த வரங்களை விவரித்தபிற்பாடும், நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்குப் பின்வரும் வசனங்களிலே திருச்சபையைச் சரீரத்தோடும் அதின் அவயவங்களோடும் ஒப்பிடுகிறான். சரீரம் ஒன்றாயிருந்தும், அது அநேகம் அவயவங்களுள்ளதாயிருக்க, அந்த ஒரே சரீரத்தின் அநேகமான எல்லா அவயவங்களும் ஒரே சரீரமாயிருக்கிறதுபோல, அப்படியே கிறிஸ்துவும் இருக்கிறார்[1]. அதற்கு அர்த்தம்: அந்தப் பிரகாரமாகத் தலையான கிறிஸ்துவினுடைய சரீரமாகிய திருச்சபையுமிருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் திருச்சபையாருக்குள் அவனவனுக்கு அவர்கள் சொந்த வரங்களைத் தம்முடைய சித்தத்தின்படியே பகிர்ந்துகொடுத்தும், பலவித ஞானவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்தவர்களெல்லாரும் ஒரே சரீரமும் ஒருவருக்கொருவர் அவயவங்களுமாயிருந்து, ஒவ்வொருவரும் தங்கள் விசேஷித்த வரத்தைப் பொதுவாகத் திருச்சபையின் பிரயோசனத்துக்கென்றுஞ் சகோதரருடைய நன்மைக்கென்றுங் கையாடவும் ஆதாயப்படுத்தவும் வேண்டும். சரீரத்திலே கண்ணானது கையைநோக்கி: நீ எனக்குத் தேவையில்லையென்றும், அல்லது தலையானது கால்களை நோக்கி: நீங்கள் எனக்குத் தேவையில்லையென்றும் எப்படிச் சொல்லக்கூடாதோ[2], அப்படியே திருச்சபையிலும் மேன்மையான வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் மற்றவர்களை அசட்டைபண்ணவும் கூடாது. மேலும் காலானது: நான் கையாயிராதபடியினாலே நான் சரீரத்தின் அவயவமல்லவென்றும், காதானது: நான் கண்ணாயிராதபடியினாலே நான் சரீரத்தின் அவயவமல்லவென்றும் எப்படிச் சொல்லக்கூடாதோ[3], அப்படியே திருச்சபையிலும் மற்றவர்களைப்போல அவ்வளவு மேன்மையான வரங்களைப்பெற்றிராதவர்களுந் தாங்கள் அதினிமித்தமாகக் கிறிஸ்துவினுடைய மெய்யான அவயவங்களல்லவென்று எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். சரீரமுழுதுங் கண்ணானால் செவியெங்கே? அது முழுதுஞ் செவியானால் மோப்பம் எங்கே? பராபரன் தாம் அவயவங்களில் ஒவ்வொன்றையுந் தமக்குச் சித்தமானபடி வைத்ததுபோலத் திருச்சபையிலும் ஒருவனுக்கொருவர்

[1] க. கொரி. ௰௨, ௰௨.—[2] க. கொரி. ௰௨, ௨௧.—[3] க. கொரி. ௰௨, ௰௫, ௰௬.—

னத்தினுடைய வசனத்தையும், வேறொருவனுக்கோ ஆவியினுடைய வசனத்தையும், வேறொருவனுக்கோ பாவங்களைப் போக்கிற விசேஷித்த விசுவாசத்தையும், வேறொருவனுக்கோ குணமாக்கும் வரங்களையும், வேறொருவனுக்கோ வல்லமைகளைச் செய்யும் பெலன்களையும், வேறொருவனுக்கோ தீர்க்கதரிசனத்தையும், வேறொருவனுக்கோ ஆவிகளுடைய வித்தியாசங்களை நிதானிக்குதலையும், வேறொருவனுக்கோ பற்பல பாஷைகளையும், வேறொருவனுக்கோ பாஷைகளை வியார்த்தியபண்ணுதலையுந் தன்னுடைய சித்தத்தின்படியே கட்டளையிடுகிறார். மேலும் இவையெல்லாம் அந்த ஆவியினாலே தான் கட்டளையிடப்படுகிறபடியினாலே, அதுகளைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் தங்களையே உயர்த்திப் பெருமையாயிருக்கக் கூடாதென்றபடி. மேலும் இந்த வரங்கள், தங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களுடைய பிரயோசனத்துக்கென்று மாத்திரமல்ல, பொதுவான திருச்சபையின் பிரயோசனத்துக்கென்றும் விசேஷமாய்ப் பெலவீனருடைய நலத்துக்கென்றுங் கட்டளையிடப்படுகிறபடியினாலே, விசேஷித்த வரங்களைப் பெற்றிராதவர்கள் பொறாமையாயிருக்கவுங் கூடாது, கர்த்தருக்கு விரோதமாய் முறுமுறுக்கவுங் கூடாது. — நாம் முன்னே கேட்ட ஞானவரங்களில் சிலதுகள் அப்போஸ்தலருடைய காலத்திலும் ஆதிகிறிஸ்தவர்களுடைய காலத்திலுமாத்திரந் திருச்சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இதுகளுக்குள் விசேஷமாய் வல்லமைகளைச் செய்யும் பெலன்களும் ஆவிகளுடைய வித்தியாசங்களை நிதானிக்கிற வரமும்[1] வேறுபாஷைகளில் பேசுகிற வரமும் பாஷைகளை வியார்த்தியபண்ணுதலின் வரமும் உண்டு. அதுகள் திருச்சபையை இந்தப் பூமியிலே உறுதியாய் ஸ்தாபிக்கிறதற்காக ஆதிகாலத்திலே வேண்டியவசியமாயிருந்தது. இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினாலே திருச்சபை பூலோகமெங்கும் பரம்பியிருக்கிறபடியால், அந்த விசேஷித்த வரங்கள் அவ்வளவு அவசியமாயிருக்கிறதில்லை. அதுகள் மறுபடியும் அவசியமாயிருந்ததேயானால், கர்த்தர் அதுகளைத் தம்முடைய திருச்சபைக்குத் திரும்பக் கொடுப்பார். மற்ற வரங்களோவென்றால் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே இப்போதுந் திருச்சபையிலே இருக்கிறது. சிலருக்கு உபசமகாரியங்களை அறிகிற விசேஷித்த அறிவுஞ், சிலருக்கோ பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கிறதுக்கும் பாக்கியமாய்

1 அப். இ, க—உ அ. உ, ச மு; க. கொரி. கச, உ மு. —

மரிக்கிறதுக்கும் மற்றவர்களை வழிகாட்டுகிறதுக்குமான விசேஷித்த ஞானமுஞ், சிலருக்கோ எல்லாவித்தினங்களை மேற்கொள்ளுகிற விசேஷித்த விசுவாசமுஞ், சிலருக்கோ வியாதிக்காரரைக் குணமாக்குகிறதற்கான பெலனுள்ள செபமுஞ், சிலருக்கோ தீர்க்கதரிசனங்களை வியார்த்தியபண்ணுகிற விசேஷித்த வரமுஞ், சிலருக்கோ வேதபாஷைகளைக் கற்றுப்பாடிக்கிறதற்கான வரமும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலருக்குப் பிரசங்கம்பண்ண விசேஷித்த வல்லமையுஞ், சிலருக்கோ திருச்சபையின் காரியங்களை நடத்துகிறதற்கான விசேஷித்தவரமுஞ், சிலருக்கோ ஞான உபதேசத்தைப் பரப்பிக்கிறதற்கான விசேஷித்த சாமர்த்தியமும், வேறு சிலருக்கோ வேறே பலவிதமான ஞானவரங்களுங் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது. கர்த்தர் நமக்கெல்லாருக்குங் கொடுத்திருக்கிற சகல ஞானவரங்களுந் திரியேக பராபரனுடைய மகிமைக்கென்றும் பொதுவான திருச்சபையின் பிரயோசனத்துக்கென்றுங் கையாடப்படுவதே மாத்திரம் நம்மெல்லாருடைய பிரதான கவலையாயிருக்கவேண்டும். பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்ட விசுவாசிகளுக்குள்ளே ஒரே ஒரு ஞானவரமுமற்றவன் ஒருவனுமில்லை. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமெல்லாரும் பராபரனுடைய உக்கிராணக்காரராயிருக்கிறோம். ஆகையால் அவனவன் எப்படிவரம் பெற்றிருக்கிறானோ, அப்படியே நாமெல்லாரும் பராபரனுடைய பலவிதக் கிருபையின் உண்மையுள்ள நல்ல உக்கிராணக்காரராக ஒருத்தருக்கொருத்தர் அதினாலே ஊழியஞ்செய்யக்கடவோம்[1]. அதென்னென்றால் ஒருத்தன் உண்மையுள்ளவனென்று காண்பிக்கப்படுவதே உக்கிராணக்காரனிடத்திலே கேட்கப்படுகிற காரியமாயிருக்கிறது[2]. கர்த்தர்தாமே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டு நம்முடைய சொந்த இரட்சிப்புக்கென்றும் பொதுவான திருச்சபையின் பிரயோசனத்துக்கென்றும் நம்மெல்லாரையும் மரணபரியந்தந் தமக்கு உண்மையுள்ள ஊழியக்காரரும் உக்கிராணக்காரருமாக்குவாராக. ஆமென்.

1 க. பேது. ச, ய. ம; ரோம. யஉ, எ. அ. —2 க. கொரி. ச, உ. —

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின பதி னோராம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. க. கொரி. ௧௫, ௧ — ௰.

இப்பொழுது வாசிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ வாக்கியத்தினால் அன்னேகந்தரம் தாழ்மையில் [illegible] கொண்டு, பரமபோதகர் [illegible] சுவிசேஷமே இரட்சிப்புண்டாக்குமென்று [illegible] அப்போஸ்தலனைப்பற்றிக் கேட்கிறோம். அவன் சாத்தானால் ஏமாந்துப்பட்டு நிர்மூலமாக்கப்பட்டவனாய்த் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போகுமென்று அறிந்திருக்கிறோம். அதற்கிசைவாக நம்முடைய திருப்பாக்கியத்தில் தன்னைத்தான் தாழ்த்தினவனும் [illegible] உயர்த்தப்பட்டவனுமாகிய பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் இருதயத்தைப் பார்க்கிறோம். இதுவும் தவிர பரி. அப்போஸ்தலனுடைய முன்மாதிரியினால் உண்மையுள்ள தேவஊழியக்காரர் இன்னதென்பதற்கு நம்முடைய திருப்பாக்கியத்திலே [illegible] பித்த அடையாளங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையுள்ள தேவஊழியக்காரர் திருச்சபைக்கு வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறார்கள். நாம் முந்தின ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே கேட்ட, இஸ்ரவேலர் மேல் வந்த பெரிய ஆக்கினை விசேஷமாய் அவர்களை மோசம் போக்கின கள்ளப் போதகரால் [illegible] உண்டாயிற்று. ஆகையால் நாம் இச்சமயத்திலே நம்முடைய திருப்பாக்கியத்தின்படி உண்மையுள்ள தெய்வஊழியக்காரர் இன்னதென்பதைக் குறித்துச் சிந்திப்பது மெத்தவும் பிரயோசனமாயிருக்கும். என்னத்துக்காகவென்றால், நாம் கள்ளப்போதகரை விட்டுவிட்டு உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரரைப் பின்செல்லும்படிக்குத்தானே[1].

I. உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருடைய பிரதான கவலை இன்னதென்றும்,
II. அவர்களுடைய பிரசங்கம் இன்னதென்றும்,
III. அவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கிற கட்டளை இன்னதென்றும்,
IV. அவர்களுடைய அறிக்கை இன்னதென்றும்,
V. அவர்களுடைய பலன் இன்னதென்றும் கேட்போம்.

I. உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருடைய பிரதான கவலை. திருச்சபையார் சுவிசேஷத்தினாலே இரட்சிப்

[1] மத். ௭, ௧௫.—

யடைய வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய பிரதான கவலையாம். சகோதரரே! நான் உங்களுக்கு அறிவித்ததும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டதும் நீங்கள் நின்றுகொண்டிருக்கிறதுமான சுவிசேஷத்தையே உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். நீங்கள் விசுவாசித்தது விருதாவாயிராமல், நான் உங்களுக்கு அறிவித்த பிரகாரமாக நீங்கள் அதைக் கைக்கொண்டிருந்தால் அதினால் உங்களுக்கு இரட்சிப்புண்டென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லத் தொடங்குகிறான். உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரர் அப்போஸ்தலனைப்போல் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். அவர்களுக்குத் திருச்சபையார் எல்லார் பேரிலும் சகோதர சிநேகம் உண்டு. இந்தச் சிநேகத்தினால் ஏவப்பட்டு அவர்கள் சபையாருடையதையல்ல, சபையாரையே அதாவது சபையாருடைய இரட்சிப்பையே தேடுகிறார்கள்[1]. இந்த இரட்சிப்பு சுவிசேஷத்தினாலேயல்லாமல் வராதென்று அவர்கள் அறிந்திருக்கிறபடியினாலே, சுவிசேஷத்தையே யொழிய வேறொன்றையுந் திருச்சபையாருக்கு அறிவிக்கமாட்டார்கள். அதினிமித்தமாகப் பரி. அப்போஸ்தலன், நான் ஒரேகாரியங்களை உங்களுக்கு எழுதுகிறது எனக்குச் சலிப்புண்டாகாது. உங்களுக்கோவெனில் நிச்சயமுண்டாக்குமென்று சொல்லுகிறான். எப்போதும் நவமான காரியங்களைக் கேட்க ஆசையாயிருந்த அத்தேனபட்டணத்தார் இரட்சிப்பை அடையவில்லை[2]. தினந்தோறும் அவ்விதமான மன்னாவைச் சாப்பிட வெறுத்த இஸ்ரவேலர் வனாந்தரத்திலே அழிக்கப்பட்டார்கள்[3]. ஆனால் பரி. அப்போஸ்தலன் தங்களுக்கு அறிவித்த சுவிசேஷத்தின் செய்தி புதுகாரியமோ, திருவசனத்தோடே ஒத்ததாயிருக்கிறதோவென்று தினந்தோறும் வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்துபார்த்த பெரோயாபட்டணத்தார் இரட்சிப்பை யடைந்துகொண்டார்கள்[4]. ஏனென்றால் இரட்சிப்பின் வழி ஒன்றுதான். ஆகையால் இரட்சிப்பின் வழியை அறிவிக்கிறதற்காக நியமிக்கப்பட்ட உண்மையுள்ள சகலதெய்வ ஊழியக்காரரும் அந்த ஒரே இரட்சிப்பின்வழியையே யொழிய வேறொன்றையுந் திருச்சபையாருக்குக் காண்பிக்கவும் அறிவிக்கவுமாட்டார்கள். ஒன்றுமறியாத சுவிசேஷத்தைக் கேட்கிறது மாத்திரம்போதாது. அதை மெய்விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக்கொள்வதும் அது

[1] ௨. கொரி. ௰௨, ௰௪; ௧ தெச. ௨, ௮ முதல்.— [2] அப். ௰௭, ௨௧.— [3] ௪. மோ. ௨௧, ௫ முதல்.— [4] அப். ௰௭, ௰௧.—

நம்மைக் [illegible] அறிவிக்கப்பட்ட பிரகாரமாக அதிலே விசுவாசித்துப் பிறகும் அதின்படியே நடப்பதும் வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையால் திருச்சபையார் சுவிசேஷத்தைக் கர்த்தன் இருதயங்களிலே ஏற்றுக்கொண்டு சுவிசேஷத்திலே நிலைத்திருந்து அதின்படியே நடந்துகொண்டு இப்படியே இரட்சிக்கப்படவேண்டுமென்பது உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருடைய பிரதான கவலையாயிருக்கிறது. இதின்படியே ஆவிகளைச் சோதித்தறியுங்கள். உங்களுக்குச் சுவிசேஷத்தையல்ல, தங்களுடைய சொந்த நினைவுகளையும் ஞானத்தையும் அல்லது மனுஷர்களுடைய பாரம்பரியங்களையும் வீண்கதைகளையும் அறிவிக்கிறவர்களைக் கள்ளப்போதகரென்று விட்டு விட்டுத் தள்ளிப்போடுங்கள். ஆனால் உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரர் உங்களுக்கு இன்னமின்னதும் ஒரே விதமான சுவிசேஷத்தையே அறிவிக்கிறதற்காக வெறுப்பாயிராமல் அதையே சந்தோஷத்துடனே ஏற்றுக்கொண்டு அதிலே நிலைத்திருங்கள். ஏனென்றால் இதுவே மாத்திரம் உங்களுடைய ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளதாயிருக்கிறது[1].

II. உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருடைய பிரசங்கம்: அது சிலுவையிலறையுண்டு மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டு உயிரோடெழுந்த இயேசுநாதர்தான். ஏனென்றால் இதுவே சுவிசேஷத்தினுடைய பிரதானபொருள். நான் அடைந்ததும் உங்களுக்குப் பிரதானமாக ஒப்புவித்ததும் என்னவென்றால், கிறிஸ்து வேத எழுத்துக்களின்படி நம்முடைய பாவங்கள் நிமித்தமாக மரித்து, வேத எழுத்துக்களின்படியே அடக்கம்பண்ணப்பட்டு மூன்றாம் நாளில் எழுந்திருந்தாரென்கிறதே இரட்சிப்பினுடைய சுவிசேஷமென்று அப்போஸ்தலன் தம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். அப்படியே அவன் வேறே இடங்களிலும், சகோதரரே! நான் உங்களண்டைக்கு வந்து உங்களுக்குப் பராபரனுடைய சாட்சியை அறிவிக்கிறபோது, மேட்டிமையான வசனிப்போடே அல்லது ஞானத்தோடே வந்ததில்லை. ஏனெனில் நான் இயேசுகிறிஸ்துவைச் சிலுவையிலறையுண்ட அவரையே யொழிய வேறொன்றையும் உங்களுக்குள்ளே அறிந்திருப்பதைக் காரியமென்று எண்ணிக்கொண்டதில்லையென்றும்[2], எனக்கு நம்முடைய கர்த்த

1 ரோம. ௧, ௧௬. — 2 ௧. கொரி. ௨, ௧-௨; ௧. கொரி. ௧௫,

ராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையிலேயொழிய வேறொன்றிலும் மேன்மைபாராட்டல் வேண்டாமென்றுஞ் சொல்லுகிறான்[1]. அப்படியே உண்மையுள்ள எல்லாத் தெய்வ ஊழியக்காரரும் யோவான்ஸ்நானகனைப்போல் மெய்யான மணவாளனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குச் சிநேகிதராயிருந்து[2] திருச்சபையாருக்கு லோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசுகிறிஸ்துவையேயொழிய வேறொரு இரட்சகரையும் இரட்சிப்பின் வழியையுங் காண்பிக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் வேறொருவரிடத்திலும் இரட்சிப்பில்லை, வானத்தின் கீழே மனுஷர்களுக்குள்ளே வேறொரு நாமம் அதினால் நாம் இரட்சிக்கப்படவேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டதில்லையென்று அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்[3]. இயேசுநாதரேவென்றால் நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்திபண்ணும்படிக்கு நம்மெல்லாருடைய பாவங்களையுந் தமதுமேல் சுமந்துகொண்டு சிலுவையிலறையுண்டு மரித்துத், தாம் மெய்யாகவே மரித்ததற்கு அத்தாட்சியாக அடக்கம்பண்ணப்பட்டுத், தாம் பராபரனுடைய குமாரனென்றுந் தம்முடைய மரணத்தினால் நமக்குப் பாவமன்னிப்பையும் நீதியையும் நித்திய சீவனையுஞ் சம்பாதித்திருக்கிறதுக்குத் திட்டமான சாட்சியாகவும் நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காகவும் மூன்றாம் நாளிலே உயிரோடெழுந்தார்[4]. இவர் பேரிலே விசுவாசிக்கிறவன் நீதிமானாயிருக்கிறான்[5]. இதுதான் உண்மையுள்ள எல்லாத் தெய்வ ஊழியக்காரருடைய பிரசங்கம். இதைப்பிரசங்கியாமல் வேறெதையாகிலும் உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிறவர்களெல்லாருங் கள்ளப்போதகராயிருக்கிறார்களென்று அறிவீர்களாக. சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்து உயிர்த்தெழுந்த இயேசுநாதர் உங்களுடைய இரட்சகரென்கிற பிரசங்கத்தையோ நீங்களெல்லாருஞ் சந்தோஷத்துடனே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் இதுதான் உங்களுடைய இரட்சிப்பு.

III. உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருக்கு உண்டாயிருக்கிற சாட்சி. மூன்று விதமான சாட்சியைப்பற்றிப் பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே பேசுகிறான். வேத எழுத்துக்களின் சாட்சியையும் மற்ற அப்போஸ்தலருடைய சாட்சியையுந் தன்னுடைய சொந்தச்

1 கலா. ௬, ௧௪; ௧. தீமோ. ௧, ௧௫; ௨. தீமோ. ௧, ௧௦. — 2 யோவா. ௩, ௨௯; ௧, ௨௯. — 3 அப். ௪, ௧௨. — 4 ரோம. ௪, ௨௫. — 5 அப். ௧௩, ௩௯.

சாட்சிகளையும் பற்றித்தானே. இந்த அறிவு விதமான சாட்சி உண்மையுள்ள தெய்வ வழியாகாருக்கும் உண்டு.

1. வேத எழுத்துக்களின்படியே கிறீஸ்து நம்முடைய பாவங்கள் நிமித்தமாக மரித்து, வேதஎழுத்துக்களின்படியே அடக்கம்பண்ணப்பட்டு மூன்றாம் நாளில் எழுந்திருந்தாரென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான்[1]. அப்படியே இயேசுநாதர்தாமே, இந்தப்பிரகாரமாக எழுதியிருக்குது, இந்தப்பிரகாரமாகவுங் கிறீஸ்துபாடுபட்டு மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்ததென்று சொல்லி, மோசேயையுஞ் சகல தீர்க்கதரிசிகளையுந் துவக்கிச்சகல வேதஎழுத்துகளிலும் தமக்கடுத்த அவைகளை சீஷர்களுக்கு விவரித்துக்காட்டினார்[2]. ஆகையால் நீங்களும் [illegible] அந்தப்பிரகாரமாகவும் [illegible] போல்வும் உங்கள் இரட்சகரான இயேசுகிறீஸ்து [illegible] கட்டளையின்படியும் வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள். அப்போது தெய்வவழியாகாரர் உங்களுக்கு அறிவிக்கிற வசனம் பரமபரனுடைய சொந்தத் திருவசனமாயிருக்குதோ இல்லையோவென்று அறிவீர்கள்[3].

2. இயேசுநாதர் பாடுகள் பட்டு மரித்து உயிர்த்தெழுந்ததற்கு அப்போஸ்தலரெல்லாருஞ் சாட்சிகள். உயிர்த்தெழுந்த இயேசுநாதர் கேபாவுக்கும் பிறபாடு பன்னிருவருக்குந் தரிசனையானார். அதின்பிறகு அவர் ஐந்நூறு சகோதரருக்கு ஒருமிக்கத் தரிசனையானார். அவர்களில் மிச்சமானவர்கள் இந்நாள்வரைக்கும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுடைய வாயின் சொந்தசாட்சியை நீங்கள் கேட்கலாம். அவர்களில் சிலரோவென்றால் மரித்து உயிர்த்தெழுந்த இயேசுகிறீஸ்துவின் பேரில் நம்பிக்கை பாக்கியமாய் மரித்து நித்திரையடைந்தார்கள். பிறபாடு யாக்கோபுக்கும் அதின் பிறகு அப்போஸ்தலர் எல்லாருக்குந் தரிசனையானார். எல்லாருக்குங் கடைசியிலே எனக்குந் தரிசனையானாரென்று பரி. பவுல் நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். இந்தச்சாட்சிகளுடைய பெரிய மேகம்போதாதா? அவர்களெல்லாரும் மோசம்போக்கப்பட்டார்களோ? அவர்களுக்குப் பிறகுவந்து சிலுவையிலறையுண்டு மரித்து உயிர்த்

1 லூக். உச, உரு — உஎ. சச — சஎ. — 2 யோவா. ௫, ௩௯. — 3 சங். உஉ; ஏசா. ௫௩; தானி. ௯, உசு; சக. ௰உ, ௰; சங். ௰சு, ௰; அப். உ, உ௩ — ௩உ. — 4 ௧ கொரி. ௰௫, ௩ — ௮. — 5 எபி. ௰உ, ௧; 6 யோவா. ௧, [illegible] —

தெழுந்த இயேசுகிறீஸ்துவைப் பிரசங்கித்த அத்தனை பெரிய தனாதிபதி இருதசபையின் உண்மையுள்ள போதகர்களுடைய கூட்டமும் போதாதா? இப்படியே உண்மையுள்ள தெய்வவழியாகாரர் அப்போஸ்தலருடைய சாட்சியினாலும், நமக்கு முந்தின போதகப்பிதாக்களுடைய சாட்சியினாலுந் தங்களுடைய பிரசங்கத்தைத் திடப்படுத்துகிறார்கள்.

[illegible] தங்களுடைய சொந்தச்சாட்சியையும் அப்போஸ்தலரைப்போல் கூட்டிச்சேர்க்கிறார்கள். ஆகிலும் இப்போதிருக்கிற தெய்வ வழியாகாரராகிய நாங்கள் எங்களுடைய கண்களினாலே உயிர்த்தெழுந்த இயேசுநாதரைக் கண்டதில்லை. ஆகிலும் அவர் சிலுவையிலறையுண்டு லோகத்தின் மெய்யான இரட்சகராயிருக்கிறாரென்று நாங்களும் அவருடைய இருதயத்தின் எங்களுடைய இருதயங்களில் அறிந்து உணருகிறோம். நாங்கள் அறிந்திருக்கிறதைக்கொண்டு உண்மையுள்ள தெய்வ வழியாகாரருக்கு இருதயத்தை அறிவிக்கிறார்களென்று சொல்லலாம். ஆகையால் பிரியமானவர்களே! இந்த அறிவு விதமான சாட்சியை நீங்கள் அசட்டைபண்ணாமல் நீங்களுந் தொடர்ந்திருக்கும் உங்கள் இரட்சிப்புக்காகவும் உங்களில் விசுவாசத்திடன் கொள்ளுகிறதற்காகவும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

IV. உண்மையுள்ள தெய்வ வழியாகாரருடைய அதிகாரம். எல்லாருக்குங் கடைசியிலே அறிகுறியேபோலிருந்த எனக்குந் தரிசனையானார். ஏனென்றால் நான் அப்போஸ்தலரெல்லாரிலுஞ் சிறியவனாயிருக்கிறேன். நான் பரமபரனுடைய சபையைத் துன்பப்படுத்தினபடியினாலே, நான் அப்போஸ்தலனென்று அழைக்கப்படப் பாத்திரவானல்ல. நான் இருக்கிறதோவென்றால் பரமபரனுடைய கிருபையினாலே இருக்கிறேன். அவர் என் மேல் வைத்த கிருபை விருதாவாயிராமல், நான் அவர்களெல்லாரைப்பார்க்கிலும் அதிகமாய் உழைத்தேன், நானே அல்ல என்னுடனே இருக்கும் பரமபரனுடைய கிருபைதானே என்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். இதுதான் அவனுடைய அதிகாரம்: பரிசுத்த மனத்தாழ்மையோடே அவன் தன்னுடைய சொந்தப்பாவத்தையும் பாத்திரமில்லாமையையும் அறிக்கையிட்டு, பரிசுத்த விசுவாசத்தினாலே பரமபரனுடைய கிருபையின் பேரில் மேன்மைபாராட்டுகிறான். அவன் சொன்னதெல்லாம் உண்மையாயிருக்கிறதென்று நாம் அப்போஸ்தலர் நட

படிகள் என்கிற புஸ்தகத்திலே வாசிக்கிறோம். மெய்தான் பூரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பராபரனுக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட விசேஷித்த பணிமுட்டாயிருந்தான்[1]. என்றாலும் எல்லா உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரரும் அவனுடைய அழைப்பிலே தங்கள் தங்கள் அளவின்படியே அவனுக்கு ஒத்தவர்களாயிருக்கவேண்டும். எல்லா உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரரும், தாங்கள் தங்கள் பாவங்கள் நிமித்தமாகத் தெய்வ ஊழியத்துக்கு அபாத்திரரென்று மனத்தாழ்மையாய் அறிக்கையிட்டுத் தங்களுக்குப் பராபரனால் இலவசமான கிருபை கிடைத்ததென்று ஸ்தோத்திரிப்பார்கள். ஏனென்றால் அவர்களும் இருப்பதும் அவர்கள் பராபரனுடைய ஊழியத்துக்கென்று உழைத்ததுமெல்லாம் பராபரனுடைய சுத்த கிருபைதான். இப்படி அறிக்கையிடுவதும் உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரர் இன்னாரென்பதற்கு அடையாளமாயிருக்கிறது. மேலும் இவர்களும் அப்போஸ்தலனைப் போலத் தங்கள் தங்கள் அளவின்படியே பராபரனுடைய ஊழியத்தில் சுறுசுறுப்பும் உண்மையுமாய்ப் பிரயாசப்பட்டு உழைப்பார்கள்.

V. உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருடைய பலன். அது மீட்டிரட்சிக்கப்படுகிற ஆத்துமாக்கள்தான். ஏனென்றால் அவர்கள் உபதேசித்துப் பிரசங்கிக்கிற சுவிசேஷத்தினாலேயொழிய நம்முடைய ஆத்துமாக்களை மீட்டிரட்சிக்கிற விசுவாசம் வராது[2]. இந்தப் பலனையும் அதினாலுண்டாயிருக்கிற ஞானசம்பத்தையும் பாக்கியத்தையும் கர்த்தராகிய பராபரன் தம்முடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரருக்கு நிச்சயமாகக் கொடுக்கிறார். ஏனென்றால் அவர்கள் அறிவிக்கிற வசனம் பராபரனுடைய சொந்த வசனமாயிருக்கிறபடியினாலே, அது வெறுமையாயும் வீணாயுந் தரித்திருக்கமாட்டாது. அது கர்த்தர் விரும்புகிறதைச் செய்து, அவர் அதை அனுப்பின காரியம் அநுகூலமாகும்படியாக வாய்க்கும்[3]. ஆகிலும் உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரர் தாங்கள் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கிற எல்லாருஞ் சுவிசேஷத்தினால் இரட்சிக்கப்படுவதில்லையென்று அறிவார்கள். ஏனென்றால் அநேகம் பேர் சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கமாட்டார்கள். இது உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருக்குச் சொல்லுக்கடங்காத பெரிய துக்கந்தான். என்று

1 அப். ௯, ௧௫.—2 ரோம. ௰, ௧௭.—3 ஏசா. ௫௫, ௰. ௧.—

றும் அவர்கள் தங்களுடைய நாமத்தினாலே செய்கிற வேலை விருதாவாயிராதென்பது நிச்சயம்[1]. அவர்களுடைய உண்மையுள்ள ஊழியத்தினால் இரட்சிக்கப்படுகிற ஆத்துமாக்கள் எவ்வளவு உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டு யேசுகிறிஸ்துவின் மேலே விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படுகிறார்களோ, அதுதான் உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருக்குக் கிடைக்கிற பலன். ஆனால் எவ்வளவு பலனை அடைந்துகொள்ளுவார்களென்பது அவர்களுடைய காரியமுங் கவலையுமாயிராமல் பராபரனுடைய சொந்தக் காரியமுங் கவலையுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் பராபரன் தம்முடைய சித்தத்தின்படியே தம்முடைய வரங்களை எப்படிப் பலவிதமாய்ப் பகிர்ந்துகொடுக்கிறாரோ[2], அப்படியே தம்முடைய கிருபாபலனையுந் தம்முடைய சித்தத்தின்படியே பலவிதமாய்ப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்[3]. பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தன்னுடைய உண்மையுள்ள ஊழியத்தினால் அநேக கிறிஸ்தவமான சபைகளையும் நட்டி ரட்சிக்கப்பட்ட அநேக ஆத்துமாக்களையும் பலனாக அடைந்துகொண்டான். அவன் தம்முடைய நிருபங்களாகி யத்தை எழுதின தெரிந்தவரும் அதுக்குள்ளேயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவன் அதினிமித்தமாகத் தன்னை உயர்த்தாமல் தன்னிடத்தில் இருந்த பராபரனுடைய கிருபையைத் தோத்திரிக்கிறானென்று முன்னே கேட்டோம். பராபரனே அவனவனைத் தம்முடைய ஊழியக்காரரில் ஒவ்வொருவனிடத்தில் தேடாமலும் ஒவ்வொருவனுக்குக் கொடாமலும், உண்மையை மாத்திரம் அவர்களெல்லாரிடத்திலுந் தேடுகிறவராயிருக்கிறார். அதாவது, அவர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரரும் பராபரனுடைய இரகசியங்களின் உண்மையுள்ள உக்கிராணக்காரருமாகக் கண்டுபிடிக்கப்படுவதையே தேடுகிறார்[4]. இரக்கமுள்ள உண்மையுள்ள கர்த்தர் தம்முடைய ஊழியக்காரராகிய எங்களுக்கும் உண்மையுள்ள திருச்சபையாராகிய உங்களுக்கோ எப்போதும் உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரரையுந் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

1 ௧. கொரி. ௰௫, ௫௮.—2 ௧. கொரி. ௰௨, ௪—௰௧, ௨௮ ௨௯, ௩௦.—3 ரோம. ௰௨, ௬.—4 ௧. கொரி. ௪, ௧. ௨.—

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின பன்னிரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. [illegible] ௩, ௪-௯.

கடந்துபோன ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட நிருபவாக்கியத்தின்படியே உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரர் இன்னதென்பதைப்பற்றிக் கேட்டோம். இன்றைய தினத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட நிருபவாக்கியத்திலோ அவர்களுக்குப் பராபரன் கொடுத்த தெய்வ ஊழியம் இன்னதென்று அறியும்படி [illegible] இருக்கிறோம். இக்[illegible] குறிக்கப்பட்ட [illegible]த்தின்படியே இரக்கமுள்ள [illegible] பேசமாட்டாத ஒரு செவிடனை இயேசு [illegible] காதுகளைத் திறந்து அவனுக்குச் [illegible] பேசவேண்டிய [illegible]. அப்படியே சுபாவத்தின்படி ஞானப்பிரகாசமும் [illegible] செவிடருங் குருடருமாயிருக்கிற இப்[illegible] இயேசு [illegible] உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருடைய உத்தியோகமும் ஊழியமுமாயிருக்கிறது. (பிரச. [illegible]). இந்த ஊழியத்தையும் உத்தியோகத்தையும் பற்றி நாம் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே மூன்று விசேஷித்த காரியங்களைக் கேட்கிறோம். அவையாவன;

I. தங்கள் ஊழியத்தைச் செய்து முடிக்கிறதற்காகத் தெய்வ ஊழியக்காரருக்கு எங்கேயிருந்து பெலன் வருகிறதென்பதும்,

II. அவர்களுடைய ஊழியம் ஆவியினுடைய ஊழியமாயிருக்கிறதென்பதும்,

III. பழைய உடன்படிக்கையின் தெய்வ ஊழியத்துக்கும் புதிய உடன்படிக்கையின் தெய்வ ஊழியத்துக்கும் உண்டாயிருக்கிற வித்தியாசம் இன்னதென்பதுமே. இவைகளைப்பற்றி நாம் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியே சரியாய்க் கேட்கும்படிக்குக் கர்த்தர் நம்மெல்லாருக்கும் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பாராக.

1. தங்கள் ஊழியத்தைச் செய்து முடிக்கிறதற்காகத் தெய்வ ஊழியக்காரருக்கு எங்கேயிருந்து பெலன் வருகிறது. இப்படிக்கொத்த நம்பிக்கை கிறிஸ்துமூலமாக எங்களுக்குப் பராபரன் மேல் இருக்கிறது. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

1 ௧ கொரி. [illegible]; பிலி. [illegible]; [illegible].—2 யோவா. [illegible]; [illegible]; யோவா. [illegible].—3 யாக். [illegible]; [illegible].—4 [illegible]

[illegible]ருக்குக் காத்திருப்பார். [illegible] அப்படியென்றால் [illegible] [illegible] பராபரன் [illegible] அவர்கள் அப்படிக்கிறதற்குடைய திருவுளத்தைப் [illegible] வாகனத்தைத்தம் [illegible], மாசியுடைய உறைந்த மறையும் [illegible] இருந்து [illegible] அவ்விடத் [illegible] திரும்பாமல் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அக்காரத்தையும் [illegible] [illegible], [illegible] தம்முடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற வசனமாயிருக்கும். அது வெறுமையாய்த் தம்மண்டைக்குத் திரும்பாமல், அது நாம் விரும்புகிறதைச் செய்து [illegible] [illegible] அனுப்பினகாரியம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தெய்வ ஊழியக்காரர் தாங்கள் [illegible] [illegible] [illegible] திரும்புகிற தென்று [illegible] விசுவாசமாய் [illegible] [illegible]; பராபரன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ருக்கிறது, அதாவது: பரனுக்கு [illegible] சகல முழங்கால்களும் [illegible] [illegible] செய்யாதிருக்கிற சகல வாய்களுமா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வைத்தேரா மென்பதே[2]. [illegible] இது தெய்வ ஊழியக்காரருக்கு எச்சரிக்கையாகவும் [illegible]ருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பெலத்தில் [illegible] புத்தியிலும் [illegible] நம்பாமல்[3] [illegible] [illegible] [illegible] அவரிடத்திலே எல்லாவற்றுடையவும் ஆசீர்வாதத்தையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] படிக்கிறார்கள். [illegible] தெய்வ ஊழியக்காரரைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ஆசீர்வாதத்தை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உழைக்கிறார்கள், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சமைக்காரன் [illegible] [illegible][1]. ஆகையால் [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] பிடிக்கிறேன்; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] ஊழியக்காரருக்கும் எல்லாருக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்[1].

II. தெய்வ ஊழியர் ஆவியானவருடைய ஊழியராயிருக்கிறது. [illegible] எங்களைப் புது [illegible] ஏற்பாட்டின் ஊழியக்காரராயிருக்கவும் சமர்த்தராக்கினார். எழுத்தினுடைய ஊழியக்காரராயிருக்கவல்ல, ஆவியினுடைய ஊழியக்காரராயிருக்கத்தானே யென்று பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். இதினாலே [illegible]ள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருடைய ஊழியம் நியாயப்பிரமாணத்தின் உடன்படிக்கையான பழைய ஏற்பாட்டின் ஊழியமாயிராமல் ஆவியினுடைய உடன்படிக்கையாகிய புதிய ஏற்பாட்டின் ஊழியமாயிருக்கிறதென்று தெரியும். ஆகிலும் உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரர் நியாயப்பிரமாணத்தையும் பிரசங்கிப்பார்கள். ஆனால் அது [illegible] கிறிஸ்துவண்டைக்கு வழிநடத்துகிற வாத்தியாக மாத்திரம் [illegible] [illegible] என்று போதிப்பார்கள்[2]. ஆகிலும் [illegible] [illegible] சுவிசேஷத்தின் மேய்ச்சலினால் [illegible] அவர்களுடைய விசேஷித்த உத்தியோகம்[3] [illegible] [illegible] ஊழியத்தைப் பரி. அப் [illegible] எழுத்தினுடைய ஊழியமும், சுவிசேஷத்தின் [illegible] [illegible] ஆவியினுடைய ஊழியமுமென்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வார்த்தைகள். நியா[illegible] [illegible] தொகையாகிய பத்துக் கற்பனைகளாக [illegible] [illegible] தம்முடைய சொந்த விரலைக்கொண் [illegible] [illegible] [illegible] இரண்டு கற்பலகையி[illegible] ஆகையால் நியாயப்பிரமாணம் எழு[illegible] [illegible] மோசேயைக்கொண்டு [illegible] [illegible] நியாயப்பிரமாணத்தை நாம் [illegible] [illegible] எவ்வளவு பெல[illegible] மனுஷர்கள் அதை உத்தமமா[illegible] [illegible] கூடாமல் அது [illegible] [illegible]. ஆகையால் பரி. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பாவத்துக்குக் [illegible] [illegible] [illegible]

[1] மத். [illegible]

[illegible] [illegible]

கிருத்துக்குள்ளே [illegible] இல்லை. [illegible] இல்லை [illegible] என் அப்னே இருக்குது, [illegible] அந்த [illegible] கிறேன். உன் மனுஷன் [illegible] பாடுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் மேல் பிரியமாயிருக்கிறேன்; ஆனால் என் அவயவங்களில் வேறொரு பிரமாணத்தைக் காண்கிறேன். அது என் மனதுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்கு எதிராய்ப் போர் [illegible] என்னை என் அவயவங்களிலிருக்கும் பாவப்பிரமாணத்துக்குச் சிறையாக்குது என்கிறான்[1]. அப்படி அவன் [illegible] இடத்திலே, மாம்ஸ சித்தை பாவமுடைக்கு [illegible] பகை. அதேதென்னில் அது [illegible] உடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறதில்லை; கீழ்ப்படியவும் கூடாதிருக்கிறது என்கிறான்[2]. [illegible] யோ பிரி [illegible] போல்தலன் அறிவென்று சொல்லுகிறான். [illegible] [illegible] விசேஷம் பிரசங்கிகப்படும் பேரெல்லாம் [illegible] யானவர் அப்போதி [illegible] சேர்த்து நம்முடைய இருதயத்திலே கிறிஸ்துவை மனப்பதித்து அதுகளிலே [illegible] னையும் ஞானசந்தோஷத்தையும் ஆறுதலையும் சமாதா [illegible] ஷமும் உண்டுபண்ணுகிறது. ஆகையால் [illegible] [illegible] ப்பிரமாணத்தைப்போல் பயப்பான எழுத்தாயிராமல் [illegible] வுயிருந் சிவனுமாயிருந்து[3] நம்முடைய இருதயங்க [illegible] [illegible] ளே பிரவேசிக்கிறது. அதினிமித்தம் [illegible] [illegible] [illegible] பட்ட இதன் [illegible] இருதயம் [illegible] [illegible] ஆல் இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய் உண்டாக்கிதென [illegible] [illegible] றது[4]. இதிஸ்துவினுடைய சுவிசேஷம் [illegible] எல்லாரும் இரட்சிப்பதற்காகத் தெய்வ [illegible] [illegible] இந்த சுவிசேஷத்தையே அறிவிக்கிற [illegible] [illegible] பலணஜியக்காரர் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறா [illegible] [illegible] நியாயப்பிரமாணத்தினால் தன் பாவ [illegible] [illegible] அறியாமல்போகிற ஒருத்தனும் [illegible] [illegible] ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதபடி [illegible] [illegible] தெய்வ ஊழியக்காரர் மனுஷர்களு [illegible] [illegible] இயேசுகிறிஸ்து இரட்சகருக்கு [illegible] [illegible] தற்காக நியாயப்பிரமாணத் [illegible]

[illegible] —2 [illegible] அ, [illegible] —3 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ம். [illegible] நியாயப்பிரமாணத்தின் [illegible] பிரசங்கத்திலே மனுஷர் [illegible] தன் [illegible] அரப் பட்டுக் [illegible] டிருக்கிறதும் ஆம் பாவத்தினால் [illegible] கப்பட்டிருக்க [illegible] [illegible] [illegible][2]. உண்மையுள்ள [illegible] ஊழியக்காரர் இரக்க [illegible] சமாரியனைப்போல் அவர் [illegible] டைய காயங்களிலே [illegible] ஆறுதலாகிய [illegible] யையும் [illegible] பாடுகளையும் அறிக்கைக் [illegible] ந்துடனே வார்க்கிறார்கள்[3]. ஆகிலும் [illegible] பா [illegible] [illegible] ப்படுகிறதற்காக அல்ல [illegible] பாவத்துக்கு [illegible] [illegible] இனி [illegible] [illegible] நாங்கள் [illegible] [illegible] இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்ச் சுவிசேஷத்தை [illegible] [illegible] றோம்[4].

[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யாசம் [illegible]. அப்போஸ்தலன் [illegible] [illegible] இருதயத்திலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொள்ளுது, ஆவியோ [illegible] [illegible] சொல்லுகிறான்.

[illegible] இயேசு [illegible] கொள்ளுது. [illegible] கல்லுக்களில் [illegible] [illegible] நியாயப்பிரமாணம் [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுகிறதென்னவென் [illegible] இதோ இன்று நான் ஆசீர்வாதத்தையும் சாபத்தையும் [illegible] முன்பாக வைக்கிறேன். இன்று நான் உங்க [illegible] [illegible] உங்கள் [illegible] கர்த்தரின் கற்ப [illegible] களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தீர்களானால், ஆசீர்வாதத்தையும் [illegible] உங்கள் [illegible] கர்த்தரின் கற்பனைகளுக்கு [illegible] கீழ்ப்படியாமல் இன்று நான் உங்களுக்குக் காண்பிக்கிற வழி [illegible] விட்டு விலகிப்போனால் சாபத்தையும் [illegible] என்பதே. இதைக்கேட்கிறமனுஷனெவென்றால்: [illegible] நான் சாபத்துக்குள்ளிருக்கிறேன், நான் [illegible], நான் செத்துப்போகிறேன், அதேதென்றால் நான் இதுவரைக் [illegible] கர்த்தருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளவில்லை, இனிமேல் நான் அதைக் கைக்கொள்ளவுங் கூடாது என

[1] மத். [illegible], [illegible]; [illegible]. உச, [illegible]; [illegible]. [illegible], [illegible]; அப். [illegible], [illegible] —[2] [illegible]. உ, [illegible]; [illegible]. [illegible], [illegible] —[3] [illegible], [illegible], [illegible]; [illegible]. [illegible], [illegible]; [illegible]. [illegible]. [illegible]; மத். [illegible]; [illegible]. [illegible], [illegible] —
[illegible], [illegible] — [illegible] [illegible] —

பார்கள். இப்படியே எழுத்துக்களில் அடங்கிய நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய ஊழியமும் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்குதலின் ஊழியமுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் வார்த்தைகள் அதுகளின்படி செய்யும்படிககுக் கைக்கொள்ளப்பட [illegible]; சனமெல்லாம் ஆமென் என்பார்களாக என்று எழுதியிருக்கிறது. இப்படியே நியாயப்பிரமாணம் கோபத்தை உண்டாக்குகிறது; தேவனுடைய[2] ஆசீர்வாதத்தை ஒருத்தனுக்குங் கொடுக்கமாட்டாது.

2. ஆவியோவென்றால் உயிர்ப்பிக்கிறது. சுவிசேஷம் மரணத்தையல்ல, இயேசுகிறீஸ்து இரட்சகருக்குள்ளான ஜீவியத்தினை நமக்கு அறிவிக்கும் அளிக்கும் இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் சுவிசேஷத்தின் ஆதுகலினால் மரித்தவர்களான நம்மை உயிர்ப்பிக்கிறார். அதினால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலர் [illegible] சொன்னது: இயேசுகிறீஸ்துவின் பேரிலே விசுவாசிக்கிறவனெல்லாம் இவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பையும் [illegible] முழுபாவத்திலிருந்து நீதியையும் சமாதானத்தையும் சீவனையும் பெறுகிறவனென்று [illegible] நற்செய்தியைக் கேட்கிற மனுஷன் என்ன சொல்லுவான், நான் பாக்கியவான், நான் பாவமன்னிப்பையும் மோட்சத்தையும் பெற்றிருக்கிறேன், நான் கெட்டுப்போகமாட்டேன், நான் என் இரட்சகராகிய இயேசுகிறீஸ்துவுக்குள் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருப்பேன் என்பதானே.

ஆகிலும் கல்லுக்களில் பதிந்த எழுத்துக்களில் அடங்கிய மரணத்தினுடைய ஊழியமும் மகிமையுள்ளதாயிருந்தது; ஏனென்றால் மகிமையுள்ள பராபரன் நியாயப்பிரமாணத்தினால் தம்முடைய திருச்சித்தத்தைத் தெரியப்படுத்தி நமக்கு வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய பரிசுத்தத்தின் மகிமையை அதினால் அறிகிறோம். ஆகையால் பராபரனுடைய சமுகத்திலிருந்து நியாயப்பிரமாணத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட மோசேயினுடைய முகம் பராபரனுடைய மகிமையினால் பிரகாசித்தது. அவனுடைய முகத்திலுள்ள வாங்கிப்போகிற மகிமையினிமித்தமாக இஸ்ரவேல் புத்திரர் தங்கள் பா

1 ரோ. உ, க. — 2 ரோம. ௪, ௰௫. — 3 அப். ௰, ௪௩; ௪௪ யோவா. உ, ௪ [illegible] — ௫ [illegible]

வைக்கப்பட்டிருந்ததினால் சகிக்கக்கூடாதிருந்து அவன் முகத்தை நோக்கிப் பார்க்கக் கூடாதிருந்தார்கள்[1]. ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு உண்டாயிருந்த அந்த மகிமை சுவிசேஷத்துக்குள்ளாயிருக்கிற மகிமையினால் மங்கிப்போகிறது. அந்த மகிமை மோசேயினுடைய முகத்தின் வெளிப்புறத்தில் மாத்திரந்தானப்பட்டது. சுவிசேஷமோ விசுவாசிகளுடைய இருதயங்கள் முழுமையிலும் பிரகாசிப்பித்து மகிமைப்படுத்துகிறது. மோசேதான் சீனாய்மலையிலிருந்து இறங்கினபோது பிரகாசித்தானல்லோ. இயேசுநாதரோவென்றால் தாபோர்மலையிலே முழுவதும் மறுரூபமாகி அவர் முகஞ் சூரியனைப்போலே பிரகாசித்தது; அவர் வஸ்திரங்கள் வெளிச்சத்தைப்போல வெண்மையாச்சுது. மோசே முதலாய் அந்தச் சமயத்திலே அவருக்கு முன்பாக முழங்கால் படியிட்டார்கள்[2]. மோசேயினுடைய அந்த மகிமை வாங்கிப்போயிற்று. சுவிசேஷத்தினால் நமக்கு உண்டாகிற மகிமையோ நிலைநிற்கிறது[3]. மேலும் மோசேயினுடைய மகிமை [illegible] உண்டாயிற்று. இஸ்ரவேல் புத்திரர் பயந்து நிலைகொண்டு அவனுடைய முகத்தை நோக்கிப்பார்க்கவுமாட்டாமற்போனார்கள். சீஷர்களோவென்றால் தாங்கள் இயேசுகிறீஸ்துவினுடைய மகிமையைக் கண்டபோது, ஆண்டவரே! நாம் இங்கே இருக்கிறது நல்லது, உமக்குச் சித்தமானால் இங்கே கூடாரங்களைப்போடுவோம் என்றார்கள். அதேதென்றால் நியாயப்பிரமாணத்தின் மகிமை கொல்லுது, சுவிசேஷத்தின் மகிமையோ உயிர்ப்பிக்கிறது. ஆகையால் பரி. அப்போஸ்தலர் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, கல்லுக்களில் பதிந்த எழுத்துக்களில் அடங்கிய மரணத்தினுடைய ஊழியம் மகிமையுள்ளதாயிருந்ததேயானால் எத்தனை அதிகமாய் ஆவியினுடைய ஊழியம் மகிமையுள்ளதாயிருக்கும். ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்குதலின் ஊழியம் மகிமையானால் வெகுநிச்சயமாய் நீதியாக்குதலின் ஊழியம் மகிமையிலே பெருகியிருக்குமென்கிறான். இதுதான் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஊழியத்துக்கும் சுவிசேஷத்தின் ஊழியத்துக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம். நியாயப்பிரமாணமும் சுவிசேஷமுமாகிய இரண்டையும் நமக்குக் கொடுத்தருளின பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். ஏனென்றால் நாம் நியாயப்பிரமாணத்தினால் முந்தி ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்

1 உ. கொ. ௩, ௭. — 2 மத். ௰௭, ௨. — 3 உ. கொரி. ௩, ௰௧. — 1 [illegible]

கப்பட்டு மரிக்காதே போனால், கிறிஸ்து சுவிசேஷத்தினால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு நித்திய ஜீவனையும் நித்திய ஆசீர்வாதத்தையும் அடைந்துகொள்ளக் கூடாது. கர்த்தர் தாமே தம்முடைய திருவசனத்தோடு தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக் கூட்டிச்சேர்த்து, எழுத்திலுடைய வசனத்திலே நம்முடைய பாவக்கேடு இன்னதென்று நமக்கு அதிகமதிகமாய் வெளிப்படுத்தி உண்மையான மனஸ்தாபத்துக்கு நடத்தி, சுவிசேஷத்தினுடைய வசனத்திலோ இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான தம்முடைய கிருபையை நமக்கு அதிகமதிகமாய் அளித்து உண்மையான விசுவாசத்துக்கென்றும் நம்மெல்லாரையும் [illegible]வாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப். லூக். ௧௫, ௧—௧௦.

கடந்துபோன ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு நியமிக்கப்பட்ட திருவாக்கியத்தின்படியே நாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் சுவிசேஷத்துக்கும் உண்டாயிருக்கிற வித்தியாசத்தையும் சம்பந்தத்தையும் பற்றிச் சுருக்கமாய்க் கேட்டோம். அதைப்பற்றி இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட மேன்மையுள்ள திருவாக்கியமும் சொல்லுகிறது. ஆகிலும் அது இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையின் சுவிசேஷவாக்கியத்தோடும் நல்ல சம்பந்தமாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால், சுவிசேஷவாக்கியத்திலும் நியாயப்பிரமாணம் [illegible] விட்டுப்பட்டுக் கூடாமல் மெய்யான இரக்கமுள்ள சமாரியனாகிய இயேசுகிறிஸ்து சுவிசேஷத்தைக்கொண்டு நம்மை மீட்டுக்கொண்டிருக்கிறதென்று கேட்கிறோம். (சுவிசேஷவாக்கியத்தின் விஸ்தரிப்போடு ஒத்துப்பார். புத்தகம் [illegible]). நியாயப்பிரமாணமானது கள்ளர்கைகளிலே அகப்பட்ட அந்த மனுஷனை இரட்சிக்கக் கூடாமல்போன அந்த ஆசாரியனையும் லேவியனையும் போலிருக்கிறது. இரக்கமுள்ள சமாரியனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவோவென்றால் ஆபிரகாமுக்கும் எல்லாச் சனங்களுக்கும் இரட்சகராக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆபிரகாமுடைய வித்தானவரும் பாவிகளுக்கும் மனுஷருக்குள் உண்டாயிருக்கிற மெய்யான மத்தியஸ்தருமாமே.

பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலும் கூட நியாயப்பிரமாணக் [illegible] வசனத்திலே தங்களைப் பாவிகளென்று அறிந்து உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டு வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட ஆபிரகாமுடைய வித்தானவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே உண்மையாய் விசுவாசித்தவர்களெல்லாரும் நியாயப்பிரமாணத்தினால் அல்ல, [illegible] தீர்க்கதரிசனங்களில் அடங்கிய சுவிசேஷத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டார்களே. ஏனென்றால் இரட்சிப்பினுடைய வழி எக்காலத்திலும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் இயேசுகிறிஸ்துதான் வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாமே, அவராலேயல்லாமல் ஒருத்தனும் பிதாவண்டைக்கு வரான். அவர் பேரில் விசுவாசிக்கிறவனேவென்றால் நீதிமானாயிருக்கிறான்[1]. இந்தக் காரியங்களைப்பற்றி நாம் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே விவரமாய்க் கேட்கிறோம். அதின்படியே நாம் இச்சமயத்தில் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளே இரட்சிப்பு உண்டென்பதைப் பற்றிக் கேட்போமாக. [illegible] பாவிகளுடைய வாக்குத்தத்தமும் பாவிகளுடைய [illegible]பிரமாணமுமாகிய இவ்விரண்டிலும் விளங்குகிறது.

இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளே இரட்சிப்பு உண்டென்பது, இது முதலாவது பாவிகளுடைய வாக்குத்தத்தத்தினால் விளங்குகிறது. சகோதரரே! மனுஷர் முறைமையாகச் சொல்லுகிறேன், உறுதிபண்ணப்பட்டதாகிய ஒரு மனுஷனுடைய ஏற்பாட்டை முதலாய் ஒருத்தனும் தள்ளுகிறதில்லை. அதினோடே ஏதொன்றையும் கூட்டுகிறதுமில்லை. இப்போது ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய வித்துக்கும் வாக்குத்தத்தங்கள் பண்ணப்பட்டது. வித்துகளுக்கென்று [illegible] சொல்லாமல் [illegible] ஏகவசனமாய் [illegible] அந்த வித்து கிறிஸ்துவே [illegible]. [illegible] நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லப்பட்ட பாவிகளுடைய [illegible] காலத்திலே முந்தி [illegible] விசேஷமாய் ஆபிரகாமோடு [illegible] செய்த வாக்குத்தத்தத்தின் [illegible] பற்றிப் பேசுகிறேன். மனுஷர்கள் பாவத்திலே [illegible] அதிக கேட்டுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். பாவிகள் தம்முடைய [illegible] பரிசுத்தத்தின்

1 யோவா. [illegible] அப். [illegible]; ரோமா. [illegible]

படியும் மனுஷர்களே நித்திய ஆக்கினைக்குள்ளாகி [illegible]
வேண்டியவராயிருந்தார். ஆனால் தம்முடைய அளவற்ற கிரு
பையினால் மனுஷர்களின்பேரிலே இரங்கி, அவர்களை [illegible]
டுப்போகாமல் விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு
வரப்போகிற இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றி
வாக்குத்தத்தத்தைப் பண்ணினார். இந்த [illegible]
முந்தி ஏதேன் தோட்டத்திலே பண்ணப்பட்டுப் பிறகு
விசேஷமாய் ஆபிரகாமுக்குத் திடப்படுத்தப்பட்டது[1]. [illegible]
பரன் ஆபிரகாமுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தின் தொ
கையோ என்னவென்றால், உன் வித்திலே பூமியிலுள்ள
எல்லாச்சாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படுமென்பதுதான். இ[illegible]
கள் [illegible] மெய்யான வார்த்தைகள். உன் வித்
திலே என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். வித்துகளிலென்று
சொல்லாமல் உன் வித்திலே என்று ஏகவசனமாய்ச் சொல்
லுகிறார். அந்த வித்து மாம்சத்தின்படி ஆபிரகாமுடைய
[illegible] கிறிஸ்துதானே[2]. ஏனென்றால் ஆபிர[illegible]
[illegible]மிருந்த மற்ற எல்லா வித்தாரும் மனுஷசாதிக்கு இர
ட்சணை உண்டுபண்ணக் கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள்
அவர்களிலொருவன் தன் சகோதரனை மீட்கவே, மீட்கவு
[illegible] மீட்கும்பொருளைப் பராபரனுக்குச் செலுத்தவு
மாட்டான். ஏனெனில் அவர்கள் ஆத்துமமீட்பு [illegible]
[illegible] கூடாதபடிக்கு விலை உயர்ந்ததாயிருக்கிறது
ஆபிரகாமுடைய வித்தானவராகமாத்திரமல்ல பராபர
னுடைய குமாரனும் ஆபிரகாமுடைய குமாரனுமாகிய இ[illegible]
சுநாதர் ஒருத்தரே பராபரனுக்கும் மனுஷர்களுக்கும் [illegible]
யான மத்தியஸ்தராகிய [illegible] மனுஷனைப் பரிசுத்
பராபரனோடே ஒப்புரவாக்கும் நித்திய [illegible]
கவும் கூடியவராயிருந்தார்[4]. பராபரனுடைய இ[illegible]
மனுஷசாதியை மீட்டிரட்சிக்கிறதற்காக [illegible]
தைத் தரித்துக்கொண்டது தெய்வத்தார்களிலும் [illegible]
உயர்ந்திருக்கிற மேன்மை[5]. இது அவரால் [illegible]
கிற ஆசீர்வாதத்தினாலும் விளங்குகிறது. ஏனென்றால்
தெய்வதூதர்கள் [illegible]
விசுவாசிகளாகிய நாம் இயேசுகிறிஸ்துவைமெய்ப் பராப
னுடைய புத்திர சுவிகாரத்தையும் பாவமன்னிப்பு [illegible]

[1] ஆ. மோ. க, [illegible]. — [2] கலா. ௩, [illegible]. — [3] சங். [illegible]. — [4] ௧. தீமொ. ௨, [illegible]. — [5] எபி. ௨, [illegible]. — [6] எபி. க, [illegible]. —

[illegible] நித்திய சீவனென்கிற பரம நன்
மைகளையும் [illegible] சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்
கிறோம். எல்லாமனுஷரும் பராபரனுடைய கிரு
[illegible] வினால் [illegible] விசுவாசிகளும் பராபரனு
[illegible] சுதந்தரருமாகலாம். ஏனென்றால் உன்
[illegible] பூமியிலுடைய எல்லாச்சாதிகளும் ஆசீர்வதிக்
[illegible] கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்.
[illegible] பரிசுத்தமானால், நீங்களெல்லாரும்
[illegible] வித்தும் வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுதந்தர
[illegible][1]. நாம் பராபரனுடைய இந்தவாக்குத்தத்தத்தை
[illegible] விசுவாசத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் ஏற்றுக்கொண்டு
[illegible] பராபரன் தம்முடைய வாக்குத்தத்
[illegible] ஆணையையும் கூட்டிச்சேர்த்து உன் வித்திலே
பூமியிலுடைய எல்லாச்சாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படுமென்று
[illegible] பேரிலே ஆணையிட்டோமென்கிறார்[2]. இந்த
[illegible] நம்மைத் திடப்படுத்துகிறதாகப் [illegible]
[illegible] தம்முடைய திருவாக்கியத்திலே மனு
[illegible] பராபரனுடைய வாக்குத்தத்தை [illegible]
[illegible] மரணசாதனம் என்று [illegible]
[illegible] மனுஷனுடைய ஏற்பாட்டை அல்லது
மரணசாதனத்தை முதலாய் ஒருவனும் தள்ளுகிறதில்லை.
[illegible] கூட்டுகிறதுமில்லை என்கிறான். [illegible]
[illegible] பராபரனுடைய ஏற்பாடும் மரணசாதன
[illegible] செலுத்தினதாயிருக்கும். ஏனென்
[illegible] பராபரன் தம்முடைய ஏற்பாட்டைத் தம்முடைய
[illegible] குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மரணத்
[illegible] ஸ்தாபித்து அதை [illegible]
[illegible] பராபரனுடைய வாக்குத்தத்
[illegible] அதையும் ஒருத்தனும் அவிசுவா
[illegible] தள்ளவே கூடாது. அத்தோடே மனுஷருடைய
[illegible] பிரமாணங்கள் முதலியவைகளில் எதையாகிலும்
கூட்டவுங் கூடாது[3]. பராபரன் அவர் ஏற்படுத்தின பிர
மாணமாகவே நாம் அதை மெய்விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக்
கொள்ளவேண்டும். ஆகையால் நாம் பராபரனுடைய வாக்
குத்தத்தத்தின்படியே இயேசுகிறிஸ்து ஒருத்தருக்குள்ளே

[1] கலா. ௩, [illegible]. — [2] [illegible] மோ. [illegible]; எபி. ௬, [illegible]. — [3] [illegible], [illegible]; கலா. ௩, [illegible].

ஆசீர்வாதத்தையும் இரட்சிப்பையுந் தேடவேணும். இனி
யூதர்களுக்கு வேறே இரட்சகரும் அஞ்ஞானிகளுக்கு வே
றே இரட்சகருந் துன்மார்க்கருக்கு வேறே இரட்சகரும் நீதிமான்
களுக்கு வேறே இரட்சகரும் உண்டென்று சொல்லு
றவர்களெல்லாரும் தேவனுடைய [illegible];
ஏனென்றால் பராபரன் உன் வித்துகளினால் என்று வெகுவச
னமாய்ச் சொல்லாமல், உன் வித்தினாலே என்று ஏகவச
னமாய்ச் சொல்லி, உன் வித்தினாலே * யூதர்கள் மாத்திரமல்
லப் பூமியினுடைய எல்லாச்சாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்க
ளென்று ஆணையிட்டார். எல்லாச்சாதிகளென்கிற சொல்லுக்
குள்ளே யூதர்களும் அஞ்ஞானிகளும் அடங்கியிருக்
கிறார்களல்லவா; அவர்களில் எத்தனைபேர் இந்த வாக்கு
த்தத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள ஆசையாயிருக்கிறார்களோ
அவர்களெல்லாரும் ஆபிரகாமுடைய அந்த ஏகவித்தானவ
ராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற விசுவா
சத்தினாலேயொழிய ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்
ளவும் இரட்சிப்பையடையவுங் கூடாது.

இதைப்பற்றி யூதர்களுக்குள் ஒரு பிரதானமான
கேள்வி உண்டாகுது. அதாவது: மோசேயினுடைய நியா
யப்பிரமாணம் இயேசுகிறிஸ்து வர ஆயிரத்து ஐந்நூறு வரு
ஷத்துக்கு முன்னே கட்டளையிடப்பட்டது. எங்களுடைய
முற்பிதாக்கள் நியாயப்பிரமாணத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்ட
படியினாலே, கிறிஸ்தவர்களாகிய நீங்கள் ஏன்வேறே இரட்
சிப்பின் வழியை ஏற்படுத்துகிறீர்கள் என்கிற கேள்வி
தான். இதற்குப் பதில் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய [illegible]
வாக்கியத்திலே மறுவுத்தரஞ்சொல்லுகிறான். பராபரனாலே
கிறிஸ்துவை நோக்கி முன்னே [illegible]ப்பட்ட [illegible]
டை நானூற்றுமுப்பது வருஷத்துக்குப் பிற்பாடு உண்டான
நியாயப்பிரமாணம், வாக்குத்தத்தத்தைத் [illegible]
உறுதியற்றதாக்காது என்கிறதையே சொல்[illegible]
ரில் நியாயப்பிரமாணத்தினால் சுதந்தரம் உண்டானால் அது
இனி வாக்குத்தத்தத்தினால் உண்டாயிராது. ஆபிரகாமுக்
கோவெனில் பராபரன் அதை வாக்குத்தத்தத்தாலே அரு
ளியிருக்கிற வாக்குத்தத்

*கவனிப்பு. ௧. மோ. ௨௨, ௰௮. எழுதியிருக்கிற [illegible]. அப்போஸ்தலன் [illegible]
தத்தின்படியே வித்தினாலே என்று சொல்லுகிறதை நோக்கி வித்
௧. மோ. ௰௩, ௰௫. எழுதியிருக்கிற வாக்குத்தத்தத்தும் இவ
னுக்கு என்றுசொல்லுகிறான். அந்த இரு[illegible]
ருக்கே இருக்கிறது.

[illegible]யிருந்தார் என்கிறான். இக்காரியத்தைக்குறித்து ஆத்தும
ஏனென்னவென்றால், யூதர்களாகிய நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்
தின் பேரில் மேன்மைபாராட்டி, எங்கள் பிதாக்கள் நியா
யப்பிரமாணத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்டார்களென்று சொல்
லுகிறீர்கள். அப்படியிருந்தபோதினால் உங்கள் சொந்த முற்
பிதாக்களாகிய ஆபிரகாம் ஈசாக்கு யாக்கோபு என்பவர்கள்
எப்படி இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் நியா
யப்பிரமாணங் கொடுக்கப்பட நானூற்றுமுப்பது வருஷத்
துக்குமுன் பிறந்து மோசேயையும் அவனுடைய நியா
யப்பிரமாணத்தையும் பற்றிக்கேள்விப்படவுமில்லை. அல்லது
பராபரன்தாம் ஒருத்தரும் ஒருகாலத்திலும் ஒருவேற்று
[illegible] விருவிலும் இல்லாதவருமாய் இருந்தாலும்[1] ஒன்
றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கிற இரண்டு இரட்சிப்பின்
வழிகளை ஏற்படுத்தினரோ? அது கூடாதகாரியம். இப்
போதும் ஆபிரகாம் வாக்குத்தத்தத்தினாலே சுதந்தரத்
தைப் பெற்றுக்கொண்டதுண்டாயிருக்கிறபடியினாலே, அது
நியாயப்பிரமாணத்தினால் ஒருத்தனுக்கும் வராமல் அதைப்
பெற்றுக்கொள்பவர்களெல்லாரும் வாக்குத்தத்தத்தினாலே
மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களென்பது நிச்சயம்.
இதுதான் அந்தக் கேள்விக்குச் சரியான மறுவுத்தரவு.
ஆனால் வேறொரு கேள்வியும் இதைப்பற்றி உண்டாகிறது.
அதாவது: அப்படியிருக்கப் பின் என்னத்துக்காக நியாயப்
பிரமாணங்கொடுக்கப்பட்டது, நியாயப்பிரமாணமென்னத்துக்கு?
என்கிறகேள்விதான். இதைப்பற்றி* இரண்டாம் பிரிவிலே
கேட்கப்போகிறோம்.

II. இயேசுவின்றி ஒருத்தருக்குள்ளே இரட்சிப்பு
இல்லை? இது பராபரனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தினாலும்
விளங்குகிறது. இப்போதும் நியாயப்பிரமாணம் எதுக்கு.
வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்ற வித்து வருமட்டாக மீறு
தல்களினிமித்தமாய்க் கூட்டப்பட்டுத் தேவதூதரைக்
கொண்டு மத்தியஸ்தன் கையிலே கட்டளையிடப்பட்டது.
மத்தியஸ்தனோ ஒருவனுடையவனல்ல, பராபரனோ
ஒருவராயிருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலன் [illegible] அறி
[illegible]னாலே சொல்லுகிறான். * அப்போஸ்தல

1 யாக். ௧, ௰௭.— ? அப். ௭, ௩௪; எபி. ௩, ௰௯; ௨, ௨.—

* கவனிப்பு. இந்த இருதர்க்கத்தைப்பற்றி [illegible] பலவித
மான விசாரிப்புகளுண்டு.

னுடைய அர்த்தம் ஒருவேளை இதுவே. நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் மகிமையும் பிரயோசனமும் உண்டு. அதின் மகிமை என்னவென்றால் அது தெய்வதூதரைக்கொண்டு மோசேயென்கிற ஒரு விசேஷித்த மத்தியஸ்தன் கையிலே கட்டளையிடப்பட்டதே; ஒரு மத்தியஸ்தன் அவசியமாயிருந்தான். ஏனென்றால் இஸ்ரவேல் சனமும் பரிசுத்த பராபரனும் சனத்தின் பாவத்தினாலே வெவ்வேறாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். பராபரன் ஒருவர்தான். அவருக்கு மத்தியஸ்தன் வேண்டியதில்லை. பாவிகளான மனுஷர்களாகிய நாமோ பராபரனோடு ஒப்புரவாகும்படிக்கு, மத்தியஸ்தன் வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. ஆகிலும் அந்த மோசேதானே பாவியாயிருந்தபடியினாலே, உத்தமமான மத்தியஸ்தனாயிருந்ததில்லை. அவன் உத்தமமான மத்தியஸ்தருக்கு தேவசுபாவமும் மனிதசுபாவமுமாகிய இரண்டிக்கும் பங்குள்ளவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளமாக மாத்திரம் இருந்தான். மேலும் பராபரன் ஒருவரும் ஒருமாறுதலாகிலும் ஒருவேற்றுமையின் நிழலாகிலும் இல்லாதவருமாயிருக்கிறபடியினாலே அவர் முந்தி ஆபிரகாமைக்கொண்டு எல்லாமனுஷர்களுக்கும் ஏற்படுத்தின இரட்சிப்பின் வழியைத்தாம் பிந்திக்கொடுத்த நியாயப்பிரமாணத்தினால் மாற்றியிருப்பதில்லை என்பது நிச்சயம். ஒரு விசேஷித்த பிரயோசனத்துக்கென்று மாத்திரம் வாக்குத்தத்தத்தோடே நியாயப்பிரமாணத்தையுங் கூட்டிச்சேர்த்திருப்பார். அந்தப்பிரயோசனமென்ன? வாக்குத்தத்தத்தைப்பெற்ற வித்தாகிய இயேசு இரட்சகர் வருமட்டாக நியாயப்பிரமாணம் மீறுதல்களினிமித்தமாகவே கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டதே. மனுஷருடைய பாவங்கள் அதிகமாய்ப்பெருகிப் போகாதபடிக்கு பராபரன் நியாயப்பிரமாணத்தைத் தடைக்கலாகவைத்தார். மேலும் மனுஷர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தினால் தங்கள் பாவங் கேடின்னதென்றும், தாங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்படக் கூடாதென்றும் அறிந்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஒன்றான இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு மெய்விசுவாசத்தினால் தாக்கிருக்கவேண்டுமென்று கர்த்தராகிய பராபரன் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கிறிஸ்துவண்டைக்கு வழிநடத்துகிற வாத்தியாகவுங் கொடுத்தார்[1]. இப்படியே வேதம் முடித்து, இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே வாக்குத்தத்தம்

1 கலா. ௩. ௨௪.

விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு அளிக்கப்படும்படிக்கு, எல்லாரையும் ஏகமாய்ப் பாவத்தின் கீழ் அடைத்துப்போட்டது. ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணம் நம்மெல்லாரையும் பாவிகளென்று ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்து நம்மைக் கொல்லுது[1]. இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சுவிசேஷமோ பாவமன்னிப்பையுஞ் சமாதானத்தையும் நித்திய ஜீவனையும் மோட்சத்தையும் பராபரனுடைய இலவசமான கிருபையினாலே நமக்கு அளித்து நம்மை மெய்யாய் உயிர்ப்பிக்கிறது. இப்போது நியாயப்பிரமாணம் பராபரனுடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு விரோதமோ? அல்லவே. ஏனெனில் உயிர்ப்பிக்கத்தக்க நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், நீதியானது மெய்யாய் நியாயப்பிரமாணத்தினாலுண்டாகுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். உயிர்ப்பிக்கிறது பாவிக்கு நியாயப்பிரமாணத்தினாலுங் கூடாதகாரியமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் நியாயப்பிரமாணத்தினால் இது கூடாததாயிருந்ததேயானாலும், பராபரன்தாமே சீனாய்மலையிலே அவ்வளவு மகிமையாய்க் கொடுத்த நியாயப்பிரமாணத்தினாலே கூடியதாயிருக்கவில்லை. அதுவும் உயிர்ப்பிக்கக் கூடாதபடியினாலே வேறொரு நியாயப்பிரமாணமானாலும் உயிர்ப்பிக்கவே மாட்டாது. அப்படியிருக்க, நியாயப்பிரமாணத்தினால் நாம் நீதிமான்களாகவும் இரட்சிப்படையவுங் கூடாது. அது வென்னவென்றால் ஏக இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவண்டைக்கு நம்மையும் வழிநடத்துகிற வாத்தியாயமாத்திரம் இருக்கிறது. இரட்சிப்பும் ஆசீர்வாதமும் சுதந்தரமும் இயேசுகிறிஸ்து ஒருத்தருக்குள்ளே உண்டென்று நம்மை இயேசுகிறிஸ்துவண்டைக்கு வழிநடத்துகிற நியாயப்பிரமாணமுங் காட்டிக்கொடுக்கிறது. ஆகையால் சகோதரரே! நாமும் நியாயப்பிரமாணத்தின் பேரிலும் நம்முடைய சொந்தக் கிரியைகளின் பேரிலும் நம்பிக்கையாயிராமல், பராபரனாலே எல்லாமனுஷருக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இரட்சகரும் இரட்சிப்பின் கிரியையைத் தம்முடைய மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் செய்துமுடித்தவருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே மாத்திரம் முழுமனதோடே நம்பிக்கையாயிருக்கக்கடவோம். ஆகிலும் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவுமாய் நீதிமான்களும் பாக்கியவான்களுமான பிறகு, நாம் இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு பெற்றிருக்கிற பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தினால் பராபரனுடைய

1 றோ. ௪. ௧௫, ௨௯; ௨. கொரி. ௩, ௬. —

திருச்சித்தமுடைய புத்திரசுவீகாரத்தின்படியே பராபர
னுடைய பிள்ளைகளாகப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவுங்
கடவோம். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மெல்லாருக்
கும் இதற்காகவே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைத் தந்
தருளுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின பதி னாலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. கலா. ரு, ௧௬—௨௪.

கடைசி இரண்டு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலே நியாயப்பிர
மாணத்துக்கும் சுவிசேஷத்துக்கும் உண்டாயிருக்கிற வித்
தியாசமின்னதென்றும், நியாயப்பிரமாணத்தின் ஊழியத்
திலும் சுவிசேஷத்தின் ஊழியம் எவ்வளவு மேன்மையாயி
ருக்கிறதென்றுங் கேட்டோம். நாம் ஆவியிலே [illegible]
பராபரனுடைய திருச்சித்தம் அடங்கியிருக்கிற நியாயப்பிர
மாணத்தை [illegible]
அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இன்றையத்தினத்திலே, நாம்
பராபரனுடைய திருச்சித்தத்தின்படியே பரிசுத்த நடக்கை
யாய் நடக்கவேண்டுமென்று, மறுபடியும் நமக்குப் புத்தி
சொல்லுகிறான். ஆம், நாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு அடி
மைகளாயிராமல் நம்மை விடுதலையாக்குகிற சுவிசேஷத்
துக்குப் பங்குள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டுமென்றிருப்போ
மாகில், ஆவியிலே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடந்துகொள்ள
வேண்டும். ஏனென்றால் ஆவியினால் ஏவப்பட்டுப் பரிசுத்த
மாய் நடக்கிறவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவர்
களல்ல. இப்படிக்கொத்தவர்களை நியாயப்பிரமாணம் விரோ
திக்காது. ஆனால் மாம்சத்தினுடைய இச்சைகளின்படி
யே நடக்கிறவர்களெல்லாரும் அதினாலே தங்களை நியாயப்
பிரமாணத்துக்கும் அதின் சாபத்துக்கும் ஆக்கினைக்குங்
கீழ்ப்பட்டவர்களாக்குகிறார்கள். அப்படிக்கொத்தவர்கள்
நியாயப்பிரமாணத்தினால் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்
டுப் பராபரனுடைய இராச்சியத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை.
மேலும் இன்றையத்தினத்துக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ
வாக்கியத்தினாலே நன்றியறிந்த சமாரியனைப்பற்றிக் கேட்கி
றோம். அவனைப்போலே நாமுங் கர்த்தர் நம்மை ரட்சிப்

[illegible]த்தராக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களாகில் இனிமேல் கர்த்தரைப்
பின்பற்றிப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கக்கடவர்களாயி
ருக்கிறோம். ஆகையால் நாம் இப்போது நம்முடைய நிரு
பவாக்கியத்தின்படியே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நடக்க
வேண்டிய பரிசுத்த நடக்கையைப்பற்றிக் கர்த்தருடைய
கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

௧. பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கிறதின்னதென்றும்,
௨. அதற்கு நம்மை ஏவி பெலப்படுத்துகிறதின்னதென்றும்,
௩. அதின் பரீட்சை இன்னதென்றுங் கேட்போம்.

௧. பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கிறதின்ன. அப்போஸ்
தலனாகிய பவுல் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே மூன்று
விதமான பிரமாணத்தை நமக்குப் பின்னையிருக்கிறான். அதா
வது: ஆவியிலே நடந்துகொள்ளுங்களென்றும், மாம்சத்
தின் இச்சையை நிறைவேற்றாதிருங்களென்றும், மாம்சத்
தைத் துர் ஆசைகள் இச்சைகளோடும் கூடச் சிலுவையில்
அறையுங்களென்றுஞ் சொல்லுகிறான்.

ஆவியிலே நடந்து [illegible] கிறிஸ்தவர்களா
கிய நாம் [illegible]விசையைப் பெற்றவர்களாயிருக்கிறோம்[1]. ஏனென
றால் நாம் பெற்ற ஞானஸ்நானத்தினால் பராபரன் நம்மு
டைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் நம்மு
டைய பரிசுத்த ஆவியை நம்முடைய மேல் பரிபூரணமாக
ஊற்றினார்[2]. நாம் பராபரன் தெரிந்துகொண்ட சந்ததியும்
இராசரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமும் பரிசுத்த சாதியும்
அவருக்குச் சொந்தமான சனமுமாமே[3]. ஆகையால் நாம்
ஆவியிலே நடந்துகொள்ள வேண்டியதும் கூடியதுமாயி
ருக்கிறது. ஆவியிலே நடந்துகொள்ளுகிறதென்னவென்
றால், நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரிசுத்த ஆவியான
வர் நம்மை ஏவி பெலப்படுத்துகிறபடியே நடந்துகொள்ளு
கிறதுதான். பரிசுத்த ஆவியானவர் தாமே பரிசுத்தராயிருக்
கிறபடியினாலே, நம்மையும் எல்லாவற்றிலும் பராபர
னுடைய திருச்சித்தம் அடங்கியிருக்கிற நியாயப்பிரமாணத்
தின்படியே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்கு ஏவி
பெலப்படுத்துகிறார். அவரால் ஏவப்பட்டு நடக்கிறவர்கள் மாத்
திரம் பராபரனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்[4]. நாங்கள்
இயேசு இரட்சகர் பேரில் விசுவாசிக்கிறோம் என்று சொல்

[1] கலா. ரு, ௧. [2] தீத். ௩, ரு, ௬. [3] ௧ பேத். ௨, ௯. [4] ரோம. ௮, ௧௪.

விரும் பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஏவுதலின்படியே நடக்
கிறவர்கள் பிசாசின் ஆவியினுடைய ஆவியை உடையவர்களா
யிராமல் தங்களையே மோசம் போக்குகிறார்கள். — ஆகை
யால் பரி. அப்போஸ்தலன் இரண்டாம் பிரமாணத்தைக்
கூட்டிச்சேர்த்து, மாம்சத்தின் இச்சையை நிறைவேற்
றுகிறதற்கு [illegible] நடந்துகொள்ளுங்களென்கிறான். இதி
லே நிறைவேற்[illegible]றுகிறதுங்களென்கிற வார்த்தையைச் சரியாய்க்
கவனியுங்கள், அப்போஸ்தலன் மாம்சத்தின் இச்சைகளை
உடையவர்களாயிராதேயுங்கள் என்று சொல்லுகிறதில்லை
ஏனென்றால் அது கூடாத காரியமாயிருக்கிறது. அதேதென்
றால், நம்மெல்லாருடைய மாம்சமும் அதாவது நம்மெல்லா
ருடைய சென்மசுபாவமும் பாவத்தினால் கெட்டுப்போயிருக்
கிறபடியினாலே, அந்தக் கெட்ட இச்சைகளினால் நிறைந்திருக்
கிறது. அப்படியிருக்க அதுகளை நிறைவேற்றாதபடிக்குப் பரி. அப்
போஸ்தலன் கட்டளையிட கூடாமல் அதுகளை நிறைவேற்
றாதபடிக்குக் கட்டளையிடுகிறான். இதினால் அவன் சென்
மசுபாவமான நம்முடைய பழைய மனுஷனுக்கும் பரிசுத்த
ஆவியினால் பிறந்த நம்முடைய புதியமனுஷனுக்கும் உண்
டாகிற போராட்டம் இன்னதென்று குறித்துக்காட்டுகிறான்.
இந்தப்போராட்டத்தைப்பற்றி ஆவியைப்பெற்றிராத சென்
மசுபாவமான மனுஷர்கள் ஒன்றும் அறியாமல் போகிறார்
கள். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்
டவுடனே அந்த ஞானப்போராட்டம் நம்முடைய உள்ளத்
திலே தொடங்குகிறது. ஏனெனில் இன்னும் மீதியாயிருக்
கிற பழையமனுஷனென்கிற மாம்சமும் நமக்குள் வாசம்
பண்ணுகிற பரிசுத்த ஆவிக்கும் ஆவியென்கிற நம்முடைய
புதியமனுஷனுக்கும் விரோதமாகவும், ஆவியோ மாம்சத்
துக்கு விரோதமாகவும் இச்சிக்கிறது. நீங்கள் வேண்டு
மென்றதுகளைச் செய்யாதபடிக்கு இதுகள் ஒன்றுக்
கொன்று எதிர்த்திருக்கிறது. நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவ
ருடைய ஏவுதலின்படியே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவேண்
டுமென்றிருந்தால், கெட்ட இச்சைகளால் நிறைந்த மாம்
சமும் அதுக்கு விரோதமாயெதிர்க்கிறது. அப்படியும்
நீங்கள் மாம்சத்தினுடைய கெட்ட இச்சைகளின்படியே
நடக்கவும் அதுகளை நிறைவேற்றவும் வேண்டுமென்றிருந்
தால், அதிலும் நீங்கள் வாசம்பண்ணுகிற பரிசுத்த ஆவியான
வர் அதுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார். இந்தக்கொடுமையுள்ள
ஞானப்போராட்டத்தைப்பற்றி நாம் இவ்விதமாய் [illegible]

வாசிக்கிறோம். நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்
திருந்து செபம்பண்ணுங்கள். ஆவி மனதுள்ளதுதான்,
மாம்சமோ பெலனற்றிருக்குதென்று கர்த்தராமே கெத்
சேமனேதோட்டத்திலே சொன்னார்[1]. என் அவயவங்க
ளில் வேறொரு பிரமாணத்தைக் காண்கிறேன். அது என்
மனதினுடைய பிரமாணத்துக்கு விரோதமாய்ப் போ
ராடி என்னை என் அவயவங்களிலிருக்கும் பாவப்பிரமாணத்
துக்குச் சிறையாக்குது. நிர்ப்பந்தமுள்ள மனுஷன் நான், ஆர்
இந்த மரணத்தின் சரீரத்துக்கு என்னை நீங்கலாக்கி விடுவான்?
நம்முடைய [illegible] இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்ப் பராப
ரனைஸ்தோத்திரிக்கிறேன். அப்படியே நானே மனதினா
லே பராபரனுடைய பிரமாணத்துக்கும், மாம்
சத்தினாலேயோ பாவப்பிரமாணத்துக்கும் ஊழியஞ்
செய்கிறேனென்று அப்போஸ்தலன் மனச்சோர்வோடே
சொல்லுகிறான்[2]. — இந்தக்கொடுமையுள்ள போராட்டத்தி
லே நாம் செயங்கொள்ளும்படிக்கு அப்போஸ்தலன் நம்மு
டைய [illegible] மாம்சத்தை
அதின் ஆசை இச்சைகளோடேகூடச் சிலுவையில் அறையும்படி
சொல்லி [illegible] அப்படி அப்போஸ்தலன்
தானே செய்துகொண்டிருந்தான். மற்றவர்களுக்குப் பிர
சங்கிக்கிற நான்தானே ஆகாதவனாய்ப் போகாதபடிக்கு என்
னுடைய சரீரத்தை அதாவது என்னுடைய பழைய மனு
ஷனை நான் ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேனென்கிறான்[3]. அப்
படி உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பரிசுத்த அப்போஸ்தல
னோடே, எனக்குள்ளே அதாவது என் மாம்சத்துக்குள்
ளே நன்மை வாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று[4] மனஸ்தாபத்
தோடும் வெட்கத்தோடும் அறிக்கையிட வேண்டியதுமல்லாமல்,
மாம்சத்தின் இச்சைகள் தங்களை ஆண்டுகொள்ளவொட்
டாமல் தாங்களே அதுகளை ஆண்டுகொள்வார்கள். அதை
எப்படிச் செய்வார்களென்றால், கிறிஸ்துநாதர் மூன்று
ஆணிகளால் சிலுவையில் எப்படி அறையப்பட்டாரோ,
அப்படியே அவர்களும் தங்கள் மாம்சத்தின் கெட்ட இச்
சைகளெல்லாவற்றையும் மூன்று ஆணிகளால் சிலுவையில்
அறைகிறார்கள். முதல் ஆணி என்ன? பராபரன் கெட்ட
இச்சைகளின்படியே நடக்கிறதைக் கண்டிப்பாய் விலக்கிறது

1 மத். உசு, சக. — 2 ரோம. எ, உக—உரு. — 3 க. கொரி. கூ, உஎ; [illegible] — 4 ரோம. எ, கஅ. —

சென்று விலக்கிறார்கள். இரண்டாம் ஆணி என்னவென்றால் நம் முன்னுடைய பாவங்களை [illegible] இயேசு நாதர் சிலுவையில் தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தைச் சிந்தி னென்பதையும், உன் பாவங்களினிமித்தம் அவ்வளவு பிரயாசப் படுத்தி உன் அக்கிரமங்களினிமித்தம் [illegible] [illegible] ? நரகத்தின் அக்கினி பயங்கரமாயிருந்து, அக்கிரமஞ் செய்கிறவர்களுடைய [illegible] [illegible]

[illegible]

11. [illegible]

[illegible]

1 [illegible]

[illegible]

[illegible]

1 [illegible]

யால் பராபரனுடைய நன்மையும் நம்பிக்கையும் பரிபூரணமு மான சித்தம் ஏதென்று நீங்கள் வகை அறிந்து, நீங்கள் அதின்படியே நடக்கிறீர்களோ இல்லையோவென்று உங்களைச் சோதித்தறியுங்கள்[1].

III. பரிசுத்த நடக்கையின் பரீட்சை. அவர்களுடைய கனிகளினால் அவர்களை அறிவீர்களாக. நல்லமரம் ஆகாத கனிகளைக் கொடுக்கக்கூடாது, ஆகாதமரம் நல்லகனிகளைக் கொடுக்கவுங் கூடாதென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[2]. அப்படிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனும் [illegible] கலாத்தியர் நிருபத்திலே மாம்சத்தின் கிரியைகள் [illegible] தையும் ஆவியின் கனியோ இன்னதென்றும் விவரித்துச் சொல்லிக்காட்டுகிறான். மாம்சத்தின் கிரியைகள் வெளியரங்கமாயிருக்குது, அதாவது: விபசாரம், வேசித்தனம், அசுத்தம், காமவிகாரமுதலிய ஆறுங்கற்பனைக்கு விரோதமான பாவங்களும்; முதலாங்கற்பனைக்கு விரோதமான விக்கிரக ஆராதனையும்; இரண்டாங் கற்பனைக்கு விரோதமான பில்லிசூனியமும்; பகைகள், விரோதங்கள், வைராக்கியங்கள், கோபங்கள், சண்டைகள், கொலைகள் முதலிய நாலாம் ஐந்தாம் எட்டாங் கற்பனைகளுக்கு விரோதமான பாவங்களும்; மூன்றுங் கற்பனைக்கு விரோதமான பேதகங்கள், ஆமார்க்கங்களும்; ஆறுங் கற்பனையை இன்னுஞ் சேர்ந்த பாவங்களாகிய வெறிகள் பெருந்தீனிகளும்; ஒன்பதாம் பத்தாங் கற்பனைகளுக்கு விரோதமான பொறாமைகளுந்தானே. ஆவியின் கனியோ ஒன்றாகவேயிருக்கிறது. அது சிநேகந்தான். ஏனென்றால் சிநேகம் முழுதுமாய்ப் பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது[3]. சிநேகமென்கிற இந்த ஆவியின் கனியினால் மறுபடியும் பற்பலவிதக் கனிகள் பிறக்கிறது. அதுகளுக்குள்ளே பரி. அப்போஸ்தலன் சந்தோஷமும், சமாதானம், நீடியசாந்தம், தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், மெத்தனவு, இச்சையடக்கம் [illegible] முதலானவைகளை எண்ணுகிறான். அப்போஸ்தலன் பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலைப்பற்றிப் பேசுகிறபடியினாலே, சந்தோஷஞ் சமாதானம் விசுவாசம் என்றதுகளையுஞ் சிநேகத்தினால் பிறக்கிற கனிகளுக்குள்ளே எண்ணுகிறான். ஏனென்றால் சந்தோஷப்படுகிறவர்களுடனே சந்தோஷப்பட்டு அழுகிறவர்களுடனே அழுகிறதும்[1], சமாதானமாயிருக்கிறதும் எல்லா

[1] ரோம. ௧உ, உ.—[2] மத். ௭, ௧௮. —[3] ரோம. ௧௩, ௰.—[4] ரோம. ௧உ, ௰௫.—

[illegible] சமாதானமாயிருக்கிறதும்[1], இதிலே விசுவாசமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற சகோதரர் பேரிலும் மற்றவர்கள் பேரிலும் உண்மையாயிருக்குதலுஞ் சிநேகத்தின் கனிகளாமே. பத்துக் கற்பனைகளின்படியே அதிகளையும் [illegible] தொடுக்கவேண்டியதால் விசுவாசஞ் சந்தோஷஞ் சமாதானம் என்றதுகள் விசேஷமாய் முதற் [illegible] பலகையின் கற்பனைகளையும், மற்றக்கனிகளோவென்றால் இரண்டாம் பலகையின் கற்பனைகளையுஞ் சேர்ந்ததுகளென்று [illegible] சொல்லலாம். மாம்சத்தினுடைய அந்தக் கிரியைகள் [illegible] ஆவியினுடைய இந்தக்கனிகளின்படியும் [illegible] பார்ப்பாயாக. மாம்சத்தின்படியே [illegible] வர்களுக்குள்ளே நீயும் இன்னமிருந்தால், நீ [illegible] உண்மையாய்க் குறைப்படு. ஏனென்றால் மோசம் [illegible] யதாயிருக்கிறது. அப்படிச் செய்கிறவர்கள் [illegible] பராபரனுடைய இராச்சியத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை யென்று நான் முந்திச் சொன்னதுபோல இப்போதும் அவர்களைக் குறித்து உங்களுக்கு முன்னறிவிக்கிறே னென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஆவியின் கனி [illegible] உன்னிடத்தில் கண்டு பிடிப்பாயாகில், அதுக [illegible] மேல் வீண்பெருமையாகாதே. ஏனென்றால் அது உன் சொந்தக் கனிகளாயிராமல், உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பரிசுத்த ஆவியினுடைய கனிகளாயிருக்கிறது. மேலும் முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவானென்று எழுதியிருக்கிறபடியினாலே[2], நீயும் முடிவுபரியந்தம் பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தினால் அந்தக் கனிகளில் நாளுக்கு நாள் அதிகமதிகமாய்த் தேறிப்பெருகிப்போய மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு. அப்போது உனக்கு ஜீவனுடைய கிரீடந்தரப்படும்[3]. கடைசியாய் நாம் மாம்சத்தினுடைய இச்சைகளை அதிகமதிகமாய்க் [illegible] ஆவியின் துணையினால் ஆவியினுடைய நற்கனிகளைக் [illegible] கொண்டு, கடைசியிலே நாமே நீதியின் கிரீடங்களை [illegible] கர்த்தருடைய நித்திய மோட்ச இராச்சியத்திலே நாட்டப்பட்டு நம்முடைய பராபரனுடைய முற்றங்களில் செழித்திருப்பதற்கு[4], கர்த்தரதாமே நம்மெல்லாரையும் மரணபரியந்தம் உண்மையான விசுவாசத்திலும் நம்முடைய

[1] ரோம. ௧உ, ௰௮.—[2] மத். ௰, உஉ.—[3] அறி. உ, ௰.—[4] சங். ௯௨, ௰௩.—

விசுவாசத்துக்கொத்த பரிசுத்த நடக்கையிலுங் காப்பாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின ப[illegible]னைந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. கலா. ௫, ௨௫—௬, ம[illegible].

நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இந்த நிருபவாக்கியம் இ[illegible] குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்தின் துவக்கத்திலும் முடிவிலும் [illegible] சொல்லியிருக்கிற இரண்டு [illegible]வாக்கியங்களின் விஸ்தரிப்பாயிருக்கிறது. சுவிசேஷவாக்கியத்தின் துவக்கத்திலே கர்த்தர், ஒருவனும் இரண்டு எசமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்யக் கூடாதென்று சொல்லுகிறார். அப்படியே நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான இரண்டு எசமான்களாகிய ஆவிக்கும் மாம்சத்துக்கும் ஒருமிக்க ஊழியஞ்செய்யக் கூடாது. ஏனென்றால் நீங்கள் கர்த்தருடைய பாத்திரத்தையும் பிசாசுக்களுடைய பாத்திரத்தையுங் குடிக்கக் கூடாது. நீங்கள் கர்த்தருடைய பந்திக்கும் பிசாசுக்களுடைய பந்திக்கும் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கவுங் கூடாது[1]. சுவிசேஷவாக்கியத்தின் முடிவிலோ கர்த்தர், முந்தப் பராபரனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையுந் தேடுங்கள், அப்போது மற்றதுகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக்கொடுக்கப்படுமென்கிறார். அப்படியே நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலும், ஆவியிலே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடப்பது நம்முடைய பிரதான கவலையாமே, மற்றதெல்லாவற்றையும் நித்திய சீவனைத்தானும் பராபரன் நமக்கு[illegible] சமயக் கூடக்கொடுப்பாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. நம்முடைய இந்த நிருபவாக்கியத்தின்படியே நாம் இக[illegible]தில் ம[illegible]படியுங் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நடக்கவேண்டிய பரிசுத்த நடக்கையைப்பற்றிப் பிரசங்கஞ் செய்வோமாக.

I. பரிசுத்த நடக்கை அவசியமாயிருக்கிறதென்றும்,

II. பரிசுத்த நடக்கைக்குத் தேவையான காரியங்களின்னதுக ளென்றும்,

III. அதற்[illegible] எப்பேர்ப்பட்டதென்றுங் கேட்போம்.

[1] ௧, கொரி. ௰, ௨௧. —

I. பரிசுத்த நடக்கை அவசியமாயிருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பராபர[illegible]மோடும் நாம் பராபரனோ[illegible] செய்த ஞானஸ்நானத்தின் உடம்படிக்கையை எப்போதும் நினைக்கவேண்டும். நாம் பராபரனுக்[illegible]ப்படுகிற [illegible]படியிலும் அவரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்திலும் அவர் பேரில் வைக்கிற நம்பிக்கையிலும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிற [illegible] தலிலும் மிகைப்போமென்று வாக்குத்தத்தம் பண்[illegible] பராபரனுடைய பரிசுத்த ஆவி[illegible] பரிபூரணமாய் வாக்கிறார். நாம் பரிசுத்த[illegible] சிநேகம் பண்ணப்பட்டவர்கள். ஆகையால் நாம் ப[illegible] ஆவியின் ஏவுதலின்படியே நடக்கவேண்டும். [illegible] அப்போஸ்தலன் நம்[illegible] நிருபவாக்கியத்திலே, நாம் ஆவியிலே பிழைத்[illegible] ஆவியிலே நடக்கவுங் கடவோமென்கிறான். ஆவியி[illegible] பிழைத்திருக்கிறதென்னவென்றால், உண்மையுள்ள கிறிஸ்த[illegible]களாயிருக்கிறதே. ஏனென்றால் உண்மையுள்ள [illegible]தவர்கள் ஞானஸ்நானத்திலே பரிசுத்த ஆவியைப் [illegible]ற்றுக்கொண்டு தங்கள் [illegible] இருதயங்களிலே வாசமாயிருக்கப்பட்ட [illegible] இயேசுவினிடத்துக்குச் சேர்க்கிற நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆவியிலே நடக்கிறதென்னவென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் [illegible]தைச் சொல்லி நம்மைப் போதித்து வழி [illegible] படுத்தினபடியே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கிறதுதான். ஆகையால் நாம் கிறிஸ்தவர்களென்று மேன்மைபாராட்ட விரும்புவோமானால், அதைப் பரிசுத்த நடக்கையால் ரூபிக்கவும்வேண்டும். ஆகையால் இயேசுநாதர், ஆண்டவரே, ஆண்டவரே என்று சொல்லுகிற எவனுமல்ல, பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்கிறவனே வானஇராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிப்பானென்றும்[1], நீங்கள் இது க[illegible] அறிந்திருக்கக்கொண்டு இவைகளைச் செய்வீர்களானால் [illegible]க்கியவான்களாயிருக்கிறீர்களென்றுஞ் சொல்லுகிறார்[2]. [illegible]ல் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லியுந் தாங்களோ செய்யாதேபோகிற பரிசேயரைக் கர்த்தர் மாயக்காரரும் சாந்து பூசப்பட்ட கல்லறைகளுமென்று சொல்லுகிறார்[3]. அப்படிப் பரி. யோவானும், கர்த்தரை அறிந்திருக்கிறேனென்று சொல்லியும் அவர் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளாதவன் உண்

[1] மத். ௭, ௨௧. — [2] யோவா. ௰௩, ௰௭. — [3] மத். ௨௩, ௨௭. —

மையில்லாத பொய்யனென்று சொல்லுகிறான்[1]. ஆன
யால் கிறிஸ்தவனென்று அழைக்கப்படுகிறது போதாது
கிறிஸ்தவனாயிருக்கவும் வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது
கிறிஸ்தவனென்கிறதற்குப் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம்
பண்ணப்பட்டவன் என்கிற அர்த்தமுண்டென்று அறிந்
திருக்கிறோம். இது எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் எல்லா
கிறிஸ்தமான நிலைமைகளுக்கும் பொருந்தியதும் அவசிய
மான காரியம். போதகர் நல்ல பிரசங்கம்பண்ணி உபதே
சிப்பது போதாது. அவர்கள் பரிசுத்த நடக்கையாய் நட
க்கவும் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தங்கள் பிரசங்கத்தில்
தங்களையே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறார்கள்[2]. திருச்
சபையார் அப்படித்தான் திருவசனத்தின் கேழ்விக்காரர்
மாத்திரமிராமல் அதின் செய்கைக்காரருமாயிருக்கவேண்
டும். அல்லவென்று தங்களையே மோசம்போக்குகிறார்கள்[3]
கிறிஸ்தமான நியாயாதிபதிகள் தங்களுடைய இஷ்டத்தின்
படியே அல்ல, பராபரனுடைய திருச்சித்தத்தின்படியே
விசாரணைசெய்து தீர்மானம்பண்ணித் தாங்களுங் கர்த்தரு
டைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே நடக்கவேண்டும்[4].
இல்லாவிட்டால் மனுப்புத்திரரில் சண்டாளர் உயர்த்திருக்
கும்போது ஆகாதவர்கள் எங்குஞ் சுற்றித்திரிகிறார்கள்[5]
கீழ்க்குடிகளோவென்றால் பராபரனுடைய திருச்சித்தத்
தின்படியே மனப்பூரணமாய் இறையைச் செலுத்தவேண்டி
யவனுக்கு இறையையுந் தீர்வையைச் செலுத்தவேண்டியவ
னுக்குத் தீர்வையையும் பயத்தைச்செலுத்தவேண்டியவனுக்
குப் பயத்தையுங் கனத்தைச் செலுத்தவேண்டியவனுக்குக்
கனத்தையுஞ் செலுத்தவேண்டியது[6]. தாய் தகப்பமார்
தாங்களே பரிசுத்தநடக்கையாய் நடக்கவேண்டும். இல்லா
விட்டால் தங்களுடைய பிள்ளைகளையுங் கர்த்தருக்குப்
பயப்படுகிற பயத்தில் வளர்க்கவுங் கூடாது. அப்படியே
பிள்ளைகளும் பணிவிடைக்காரர்களும் பராபரனுடைய திருச்
சித்தத்தின்படியே மனப்பூரணமாய்த் தாய் தகப்பமாருக்
கும் எசமான்களுக்குங் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும்.
ஏனென்றால் கடைசி நாளிலே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து
நாம் கிறிஸ்தவர்களென்கிற நம்முடைய நாமத்தைப்பற்றி
அல்ல, நம்முடைய கிறிஸ்தமான நடக்கையைப்பற்றி

1 க. யோவா. உ, ச. — 2 உ. ரோமி. க, உஎ. — 3 யாக். க, உஉ. — 4 ரு. மோ. ௰ச, ௰அ. — 5 சங். ௰உ, அ. — 6 ரோம. ௰௩, எ. — 7 எபே. ௬, ௫. ௬. —

ளைப்பேர்த்து அவனவன் கிரியைக்குத் தக்கதாய் அவனவனுக்
குப் பதில் அளிப்பார்[1].

II. பரிசுத்த நடக்கைக்குத் தேவையான காரியங்களெ
ன்ன? நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே பத்து காரியங்
கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுகளெல்லாவற்றையும்
வேறுமாறு இரண்டு தொகையாகச் சேர்க்கலாம். நாம்
செய்யக் கூடாதின்னதென்றும், நாம் செய்யவேண்டிய
தின்னதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அல்லது வே
றே பிரகாரமாகச் சேர்த்தால், அப்போஸ்தலன் நம்மை மெய்
[illegible] மனத்தாழ்மைக்கும் பரிசுத்த சிநேகத்துக்கும் ஏவி
விடுகிறதென்று சொல்லலாம். நாம் இப்போது அது
களைப்பற்றித் [illegible] சொல்லிச் சிந்திப்போமாக.

1. வீண் பெருமைக்காரராயிராதேயுங்கள். கிறிஸ்த
வர்களாகிய நமக்கு மெய்யான பெருமை உண்டு. அதாவது
நாம் கிறிஸ்தவர்களாயிருக்கிறதுதான். நாம் கிறிஸ்தவர்களா
யிருக்கிறபடியினாலே, எதுகள் உண்மையாயிருக்குதோ,
எதுகள் இலக்கணம், எதுகள் நீதி, எதுகள் கற்பு, எது
கள் [illegible]யம், எதுகள் நற்கீர்த்தியாயிருக்குதோ, புண்ணிய
முண்டோ, புகழுண்டோ, அதுகளையே நாம் சிந்தித்துக்
கொள்ளுகிறதில் நம்முடைய பெருமையையும் மேன்மை
யையுந் தேடவேண்டும்[2]. ஆனால் மற்றவர்களை அசட்டை
பண்ணித் தங்களையே உயர்த்தி முதல் இடங்களைத் தேடுகி
றதென்னவோ வீண் பெருமையாயிருக்கிறது. அது
கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தகாது, உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள்
தங்கள் சொந்தக் கனத்தைத் தேடாமல் மற்றவர்களைக்கனம்
பண்ணுகிறதிலே ஒருத்தருக்கொருத்தர் முந்திக்கொள்ளு
வார்கள்[3]. அந்தப் பெருமையினாலே சண்டைகளும்
விரோதங்களும் பொறாமைகளுமாத்திரம் உண்டாகிறது.
ஆனபடியினாலே. அப்போஸ்தலன்,

2. ஒருவரை யொருவர் மூட்டிவிடுகிறவர்களும் ஒருவ
ரொருவர் பேரில் பொறாமையுள்ளவர்களுமாகாதேயுங்களென்று
சொல்லுகிறான். உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் பரா
பரனுடைய புத்திரராயிருக்கிறபடியினாலே, சமாதானத்தை
நடத்தப் பிரியமாயிருக்கிறார்கள்[4]. மேலும் பராபரன் மற்ற
வர்களுக்கு அதிக வரங்களைக் கொடுத்ததற்காகப் பொறாமை
யாயிருக்கவும் மாட்டார்கள்[5].

1 ரோம. உ, ௬ மு. — 2 பிலி. ச, அ. — 3 ரோம. ௰உ, ௰மு. — 4 ரோம. ௰உ, ௰. [illegible] மத். ௫, ௯. — 5 க. கொரி. ௰௨., ௰௪. —

3. கிறிஸ்தவர்கள் [illegible] இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் தாங்கள் எந்த ஆவியின் [illegible] அறிந்திருக்கிறார்கள்[1]. இதைப்பற்றி [illegible] அப்போஸ்தலன், சகோதரரே! ஒருமனுஷன் யாதொரு தப்பிதத்திலே அகப்பட்டுக்கொண்டாலும், ஆவியைப் பெற்றிருக்கிற [illegible] சாந்தமுள்ள ஆவியாலே இப்படிக்கொத்தவனைச் சீர்பொருந்தப்பண்ணுங்களென்கிறான். ஆகிலும் மனப்பூரணமாய்ப் பிழைசெய்கிறவர்களைப்பற்றி [illegible]. அப்போஸ்தலன் இப்படிச் சொல்லுகிறதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களைப் [illegible] உடைய திருவசனத்தினாலே கடிந்துகொள்ள [illegible] வேறே சமயத்திலே சொல்லுகிறான்[2]. [illegible] வல்லினத்திலும் [illegible] அப்படிப்பட்டவர்களை நீதிமான்களாகிய நாம் [illegible] மெத்தனவாய்க் கடிந்துகொண்டு புத்திசொல்லித் திட்டப்படுத்தி ஆதரித்தேற்றுகிறதினாலே நம்மால் கூடியமட்டும் சீர்பொருந்தப்பண்ணவேண்டும்[3].

4. நீயும் சோதிக்கப்படாதபடிக்கு உன்னையே நோக்கியிரு, ஏனென்றால் மற்றவர்கள் அகப்பட்ட தப்பிதத்திலே ஒருவேளை நாமும் பிறகு செய்திருக்கலாம். அல்லது அவர்களுடைய தப்பிதங்களிலும் பெரிய தப்பிதங்களிலே ஒருவேளை நாமே அகப்பட்டவர்களாயிருக்கலாம்[4]. அல்லது ஒருவேளை இனிமேல் அந்தப் பாவங்க[illegible]லாம்[5]. உங்களில் பாவமற்றவன் தப்பிதத்திலே அகப்பட்டவர்கள் மேல் கல்லெறியத் [illegible] கடவான்[6].

5. ஒருவர் பாரங்களை ஒருவர் சுமந்து இப்படியே கிறிஸ்துவினுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுங்கள். ஏனென்றால் நேசம் நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதல். கிறிஸ்து நாதர் நம்முடைய [illegible] பாவங்களைத் தம்மேல் சுமந்துகொண்டு நமக்காகப் பாடுபட்டு [illegible]டைய நியாயப்பிரமாணத்தை எப்படி நிறைவேற்றினாரோ, அப்படியே நீங்களும் இரக்கமுள்ள சமாரியனைப்போல் சகோதரருடைய பெலவீனங்களையுங்குறைகளையும் [illegible] சிநேகத்தின் கற்பனையை நிறைவேற்றுங்கள்[7].

6. மனத்தாழ்மையாயிருங்கள். ஏனென்றால் ஒருவன் தான் ஒன்றுமில்லாதிருந்தும் தன்னை ஒருபொருட்

1 [illegible]; மத். [illegible].—2 [illegible].—3 [illegible].—4 [illegible].—5 [illegible].—6 யோவா. [illegible].—7 [illegible].—

டென்று எண்ணினால் தன்னைத்தானே மோசம்போக்குகிறான். [illegible] அப்போஸ்தலரும் [illegible] அப்போஸ்தலரைப்போலிருந்தும், தன்னை அப்போஸ்தலரில் [illegible] பாவிகளில் பிரதானமானவனென்று சொன்னான்[1]. தன்னை ஒன்றுமில்லாதவனென்று [illegible] ஆயக்காரன் நீதிமானாக்கப்பட்டவனாய்த் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போனான். தன்னை ஒரு பெரிய [illegible] பரிசேயனோவென்றால் அந்த ஆயக்காரனிலும் தாழ்த்தப்பட்டான்[2].

7. தன் தன் சுயகிரியையை அவனவன் உத்தமமாகச் சோதிக்கடவன். [illegible] பார்க்கவேண்டியதில்லை; [illegible] வார்த்தையில் [illegible] பெயரிருப்பான். நாம் மற்றவர்களுக்காக அல்ல, நம்மில் ஒவ்வொருத்தனும் தனக்காகவே பராபரனுக்குக் கணக்கு ஒப்புவிப்பான்[3]. ஆகையால் உனக்கு அடாத காரியத்திலே தலையிடாமல்[4] கர்த்தர் உனக்கு ஒப்புவித்தவேலையை நீ உண்மையாய்ச் செய்யும்படிக்கும் [illegible]க்குப் பிரயாசப்படு. அப்போது நீ கர்த்தரால் புகழ்ச்சியைப் பெறுவாய். மேலும் நீ உன்னுடையதை உண்மையாய்ச் செய்யப்பிரயாசப்படுவாயாகில், உன்னுடைய சொந்த வேலையிலே எத்தனை பெரிய குறைவுகள் உண்டென்று அறிந்து உன்னுடைய சொந்தப் பாவத்தின் பாரத்தை நீ [illegible] சுமப்பது உனக்குப் போதுமாயிருக்கும்.

8. வசனத்தின் உபதேசத்தைக் கேட்கிறவன் உபதேசிக்கிறவனைச் சகல நன்மைகளிலும் பங்காளனாக்கக் [illegible]. எலியாதீர்க்கதரிசி இரண்டரை வருஷகாலமாக ஏழையான ஒரு [illegible] பராமரிக்கப்பட்டான்[6]. ஒபதியாவென்பவன் துன்பப்படுத்தப்பட்ட நூறு தீர்க்கதரிசிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களைக் கெபிக்குள்ளே ஐம்பதுபேராக ஒளித்துவைத்து அவர்களுக்கு அப்பமும் [illegible] கொடுத்து அவர்களைப் பராமரித்துவந்தான்[7]. அப்படியே நீங்களும் உங்களால் கூடியமட்டும் உங்களுக்குச் [illegible] வேலையைச் செய்கிறவர்களைப் பராமரியுங்கள். ஏனென்றால் வேலையாள் தன் கூலிக்குப் பாத்திரவானா

1 ௧. கொரி. [illegible]; ௧. தீமோ. ௧, [illegible].—2 லூக். [illegible].—3 [illegible].—4 [illegible]; [illegible].—5 [illegible].—6 [illegible].—7 ௧. இரா. [illegible].—

யிருக்கிறான்[1]. நமக்கிருக்கிறவைகளுக்கு ஏராளமான நன்மைகளை யெல்லாம் இருந்தோமானால், எங்கள் சரீரத்துக்குத் தேவைக்கு உங்களுக்கு நன்மைகளைப் புரிந்தாலும், பெரிய காரியமோ?[2]

9. [illegible] யப்படியில் இரக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கக் கடவோம். ஏனெனில், தளர்ந்து போகாதிருந்தோமானால் ஏற்றகாலத்திலே அறுப்போம். நாம் நன்மை செய்கிறவர்களுக்குள் அநேகம் பேர் அதற்குப் பாத்திரமல்லாதவர்களும் நன்றிகெட்டவர்களுமாயிருந்தாலும், நம்முடைய பிதாவைப்போல் தேவையானவர்களெல்லாரிடத்திலும் நன்மைசெய்ய இரக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கக்கடவோம். ஏனென்றால் நாம் அவர்களுடைய பாத்திரத்தினிமித்தமாக நன்மை செய்யாமல் அவர்களுடைய அவசரத்தினிமித்தமாகவும் கர்த்தருடைய கட்டளையினிமித்தமாகவும் அவருடைய மகிமையினிமித்தமாகவும் எல்லாரிடத்திலும் நன்மை செய்யவேண்டும்[3]. மேலும் அப்படிச் செய்கிறதினால் நாம் கர்த்தருக்குக் கடன்கொடுக்கிறோமென்று அறியக்கடவோம். அவர் ஏற்றகாலத்திலே அதாவது, தம்முடைய ஞானத்தின்படி தெரிந்துகொள்ளுகிற காலத்திலே இம்மையிலும் மறுமையிலும் முதலோடேகூட வட்டிகளையுந் திருப்புவார்[4].

10. ஆகையால், நமக்குக் காலமிருக்கையில் யாவருக்கும் விசேஷமாக விசுவாசத்தின் வீட்டாருக்கும் நன்மை செய்யக்கடவோம். இதினால் [illegible] வித்தியாசங்களுண்டென்று அறிகிறோம். விசுவாசிகளாகிய நாம் கர்த்தருடைய கட்டளையின்படியே எல்லா மனுஷரையும் நம்மைப்போலச் சிநேகிக்கவேண்டியது தான்[5]. ஆனால் விசுவாசத்தின் வீட்டாராகிய சகோதரரை எல்லாரிலும் அதிகமாய்ச் சிநேகித்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும். கர்த்தர் நமக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை விட்டுவிட்டதினாலே சிநேகம் இன்னதென்று அறிந்தோம். நாமுஞ் சகோதரருக்காக ஜீவனை விட்டுவிடக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்[6]. மேலும் நன்மை செய்யவும் ஐக்கியமாயிருக்கவும் மறவாதிருங்கள். ஏனென்றால் இப்படிக்கொத்த பலிகளுக்குப் பராபரன் பிரியமாயிருக்கிறார்[7]. இதுதான் பலி. அப்போஸ்தலன் பரிசுத்த நடக்

1 க. தீமோ. ௬, ௰௮; ஓசி. ௰, ௯.—2 க. கொரி. ௯, ௰௧.—3 மத். ௫, ௪௫ முதல்.—4 மத். ௨௫, ௩௪ முதல்.—5 மத். ௨௨, ௩௯.—6 க. யோவா. ௩, ௰௬.—7 எபி. ௰௩, ௰௬.—

காரியம்பற்றிப் பின்வைக்கிற அநேக பிரமாணங்கள் அந்த களின்படியே, நாம் அதைச் சாக்கிரதையாய் கட்டளைக்கு இன்னுஞ் சில எச்சரிப்புகளையுங் கூட்டிக்கொடுக்கிறான். அவைகளைக்குறித்து நாம் பின்வருஞ் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுவோமாக.

III. பரிசுத்த நடக்கைக்கு நம்மை ஏவியெழுப்புகிறதென்ன? மோசம்போகாதிருங்கள், பராபரன் தம்மைப் பரியாசம்பண்ணவொட்டாரென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அநேகர் வஞ்சகமாய்ப் பராபரனைப் பரியாசம்பண்ணுகிறவர்களைப்போல் நடக்கிறார்கள்[1]. ஏனென்றால் கர்த்தராகிய பராபரன் தம்மையுந் தம்முடைய கற்பனைகளையும் அசட்டைபண்ணுகிறவர்களுக்கு அழிக்கும் அக்கினியாயிருக்கிறார்[2]. நீ அவருடைய சித்தம் இன்னதென்று அறிந்தும் அதின்படியே கடினமனதினால் செய்யாமற் போவாயாகில், அநேகம் அடிகளால் அடிக்கப்படுவாய். ஏனென்றால் அறியாதவனாயிருந்து அடிகளுக்குப் பாத்திரமானதுகளைச் செய்தவன் முதலாய்த் தண்டனைக்குத் தப்பிப் போகாதிருக்கக்கொள்ள அவருடைய சித்தத்தை அறிந்திருக்கிறவன் எப்படித் தப்பிப்போவான்? அதேனென்றால் கர்த்தராகிய பராபரன் உன் எசமானாயிருக்கிறபடியினால், நீ அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கத்தான் வேண்டும்[3]. இதிலே கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியதென்னவென்றால், அப்போஸ்தலனுடைய இந்த எச்சரிப்புப் பராபரனுடைய எல்லாக் கற்பனைகளையும் பற்றிச் சொல்லியிருந்தாலும் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே அதை ஒரு விசேஷித்த கட்டளையோடு சேர்க்கிறான். வசனத்தின் உபதேசத்தைக் கேட்கிறவன் உபதேசிக்கிறவனைச் சகல நன்மைகளிலும் பங்காளனாக்கக்கடவனென்கிற கட்டளையோடேதான். அதினால் அது எவ்வளவு முக்கியமான கட்டளை என்று அறியலாம். கர்த்தருடைய ஊழியக்காரரை அசட்டைபண்ணித் தன்னால் கூடியமட்டும் நமக்குள் உபதேசஞ்செய்கிறவர்களுடைய அவசியமான பிழைப்புக்காகப் பிரயாசப்படாதவன் கர்த்தராகிய இயேசுவினுடைய பிதாவாகிய பராபரனையும் அசட்டைபண்ணுகிறவன்[4]. அப்படிச்செய்தவர்கள் பேரில் பராபரன் கோபமடைந்து அவர்களிடத்திலிருந்து சரியான போதகத்தை வாங்கிக்

1 [illegible] ௩, ௧.—2 எபி. ௰௨, ௨௯.—3 லூக். ௰௨, ௪௭, ௪௮.—4 லூக். ௰, ௰௬.—

சொன்னுவாரென்கிறமோ[illegible] உண்டு.— அப்புறம், நீதியுள்ளவனுக்கு விரைக்கிறதே அதையே அறுப்பான். தன் மாம்சத்[illegible]மேல் விரைக்கிறவன் மாம்சத்தினால் அழிவை அறுப்பான். ஆவியின்மேல் விரைக்கிறவனோ ஆவியினால் நித்திய சீவனை அறுப்பானென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லி இரண்டாம் பெரிய எச்சரிப்பைக் கூட்டிக்கொடுக்கிறான். விரை விரைக்கிறதையும் அறுப்பதைக்கிறதையும் பற்றிப் பேசுகிறான். அதுகள் நம்மெல்லாருக்கும் நன்றாய்த்தெரிந்திருக்கிற காரியங்கள். நாம் விரைக்கிற விரை பூமியிலே மறைந்திருக்கமாட்டாது. அது முளைப்பட்டுப் பயிராகிக் கனி தரும். மேலும் சொற்பம் விரை விரைக்கப்படும். திரளான கனிகள் அறுக்கப்படும். எவ்விதமான விரையை விரைக்கிறோமோ, அவ்விதமான கனியும் அறுப்போம். நிலம் எவ்[illegible]மாயிருக்குதோ, விளைச்சலும் அப்படித்தானே. இதுகளெல்லாம் நம்முடைய கிரியைகளைப்பற்றி உவமையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் பொல்லாங்கு செய்கிறதினால் கெட்ட நிலமாகிய மாம்சத்தின்மேல் விரைக்கிறோம். நாம் [illegible] சாய்பும் பொல்லாப்பும் மறைந்திருக்கமாட்டாது. நீ ஒளிப்பிடத்திலே அதைச்செய்தாய், நானோவென்றால் இந்தக் காரியத்தைச் சூரியனுக்கு முன்பாகச் செய்வேனென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[1]. ஏனென்றால் கர்த்தர் இருளின் அந்தரங்கங்களையும் வெளிச்சமாக்கி இருதயங்களின் யோசனைகளையும் வெளிப்படுத்துவார்[2]. மேலும், பொல்லாப்பின் விரை சீக்கிரத்திலே வளர்ந்து திரளான பொல்லாங்குகளை அறுப்பாகுது. ஆதாம் ஏவாளு பாவஞ்செய்து ஒரு மரத்தின் கனியைப் புசித்துக்கொண்டார்கள். காயீனோவென்றால் தன் சகோதரனைக் கொன்றுபோட்டான். மாம்சத்தின்மேல் விரைத்து மாம்சத்தினால் அறுப்பவர்களுடைய அழிவு என்ன, அழிவுதான். அதெப்படியென்றால் பாவத்தினால் கெட்டுப்போன மாம்சத்தானே அழிவுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே, அதின்மேல் விரைத்து அதினால் அறுப்பதற்கு இப்படியே [illegible] எழுவதும் மாம்சமாய்ப் போகிறவர்கள்[3]. மாம்சத்தோடு கூடத் தாங்களும் அழிந்துபோகிறார்கள்[4]. ஆனால் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடந்து நன்மை செய்கிறதினாலே ஆவியின்மேல் விரைக்கிறவர்கள் வெளிப்படையான அறுப்பை

[1] உ. சாமு. ௧௨, ௧௨. [2] ௧. கொரி. ௪, ௫. [3] [illegible] [4] [illegible]

அறுப்பார்கள். அழுகிக் கெட்டுப்போகிற சரீரத்தைவிட்டு நல்ல [illegible] உன்னதமான [illegible] கொடுப்பாரென்று [illegible] சொல்லுகிறார்[1]. ஆனால் எந்தக்காலத்திலே அறுப்போமென்று அப்போஸ்தலன் சொன்னதையும் மறவாதேயுங்கள். நாம் விரும்புகிற காலத்திலே அல்ல, கர்த்தருக்கு ஏற்றதாயிருக்கிற காலத்திலே அறுப்போம். ஒன்றே நிச்சயம், அதாவது ஆவியின்மேல் விரைக்கிறவர்களெல்லாரும் ஆவியினாலே நித்திய சீவனை அறுப்பார்களென்பதே. ஏனென்றால் பிதா[illegible] குமாரனிடத்திலிருந்தும் புறப்படுகிற பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்படி நித்தியருஞ் சீவனுமாயிருக்கிறாரோ, அப்படியே அவரிடத்திலிருந்து அவரில் நடந்துகொள்ளுகிறவர்களெல்லாரும் நித்திய சீவனையடைந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள். அது நம்மெல்லாருக்கும் கிடைக்கும்படிக்கு, கர்த்தராமே நமக்கு அநுக்கிரகமாய்த் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைத் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின பதினாறும் நாயிற்றுக்கிழமை.

எபே. ௩, ௧௩—௨௧.

பவுல் அப்போஸ்தலன் இந்த நிருபத்தை எழுதுகிறபோது, சுவிசேஷத்தினிமித்தம் கட்டுண்டவனாய் ரோமாபுரியில் சிறைச்சாலையிலே வைக்கப்பட்டிருந்தான். அப்போப்பட்டவர்கள் லோகத்தாரெல்லாரும் [illegible] என்று எண்ணுவார்களல்லவா. ஆனால் பவுல் அப்போஸ்தலன் திடப்பயமாகியிராமல் சிறைச்சாலையிலே தனக்கு உண்டாயிருந்த ஞான சுவிசேஷத்தின் பெ[illegible] மேன்மையாயிருக்க [illegible] எபேசிய [illegible] அறிவித்து அவர்களை அதினாலே போதித்துத் தேற்றுகிறான். ஏனென்றால் விசுவாசிகள் தாங்கள் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளுடைய கண்களிலே அறியப்படாதவர்களும் மரிக்கிறவர்களும் தண்டிக்கப்பட்டவர்களும் துக்கப்படுகிறவர்களும் தரித்திரரும் ஒன்றுமில்லாதவர்களுமாகக் காணப்பட்டும், அறியப்பட்டவர்களும் பிழைக்கிறவர்களும் வாழ்ந்திருக்கிறவர்களும் எப்போதும் சந்தோஷப்படுகிறவர்களும் அநேகரை ஐசுவரியவான்களாக்

[1] ரோம. ௨, ௬; ௭. ௧௦, ௭.—

[illegible]கிறவர்களும், ஆம் எல்லாவற்றையும் உடையவர்களுமாயி ருக்கிறார்கள்[1]. நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்கு முந்தின வசனங்களிலே பரி. அப்போஸ்தலன் ஒரு விசேஷித்த ஆச்சரியத்தைப் பற்றிப் பேசிக், கிறிஸ்துவினுடைய ஆராயு ம் முடியாத ஐசுவரியத்தில் புறச்சாதியாருக்கும் பங்கு கொடுக்கப்பட்டது என்கிறான். அதற்கு எபேசியரு முதலாய்த் திருஷ்டாந்தமாயிருந்தார்கள். அவர்களு முந்தின தியா னை என்கிற தேவிக்கு ஆராதனைசெய்தார்கள். பரி. அப் போஸ்தலன் அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துவினுடைய சுவிசேஷத்தை அறிவித்த பிற்பாடோவென்றால் அவர்களில் அநேகம் பேர் மனந்திரும்பி, இயேசு இரட்சகரைப் பற்றிக் கொண்டு தங்களுடைய விசுவாசத்துக்கு அத்தாட்சியாக ஐம்பதினாயிரம் வெள்ளிக்காசு விலையாயிருந்த வீண் வித்தைப் புஸ்தகங்களை எல்லார் முன்பாகவுஞ் சுட்டெரித்தார்கள்[2]. அவர்களை விசுவாசத்தில் திடப்படுத்துகிறதற்குச் சிறைச்சாலையிலிருந்து அப்போஸ்தலன் ஒரு நிருபத்தை எழுதினான். அதிலேயிருந்து நம்முடைய திருவாக்கியம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று காரியங்களை இதினாலே கேட்கிறோம். அதாவது:

I. பரி. அப்போஸ்தலன் எபேசுபட்டணத்திலிருந்த கிறிஸ்தவர்களையும் நம்மையும் எப்படிப் போதிவித்துத் தேற்றினானென்பதையும்,

II. அவர்களுக்காகவும் நமக்காகவும் எப்படி உற்சாகமான ஜெபஞ் செய்தானென்பதையும்,

III. பராபரனை எப்படி ஸ்தோத்திரித்தானென்பதையுங் குறித்துத்தான். இவைகளைப்பற்றி நாம் இச்சமயத்தில் கர்த்தருடைய திருவசனத்தின்படி சிந்திப்போமாக.

I. அப்போஸ்தலன் உபதேசம்பண்ணின் தேற்றுகிறதாவது: உங்கள் நிமித்தமாக நான் அநுபவிக்கிற உபத்திரவங்களில் நீங்கள் இளக்கரித்துப் போகாதிருக்க வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். அது நீங்கள் உங்களுக்கு மகிமையாயிருக்கிறதென்று சொல்லித்தொடங்குகிறான். இந்த வார்த்தைகளிலே போதகமும் ஆறுதலும் அடங்கியிருக்கிறது: நான் அநுபவிக்கிற உபத்திரவங்களினால் நீங்கள் சுவிசேஷத்தை விசுவாசிக்கவும் அதிலே நிலைநிற்கவும் இளக்கரித்துப் போகாதிருக்க வேண்டிக்கொள்ளுகிறேனென்கிற வார்த்தைகளிலே அவர்களையும் நம்மையும் நாம் உபத்திரவங்கள் நிமித்தமாகச் சுவிசேஷத்தையும் விசுவாசத்தையும் விட்டுப்

[1] 1 கொரி. ௩, ௨௧, ௨௨.—[2] அப். ௧௯, ௧௯.—

[illegible]கூடாதென்று போதிவிக்கிறான். ஏனென்றால் நாம் அநேகம் உபத்திரவங்களின் வழியாய் வானராச்சியத்துக்குட் பிரவேசிக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி கேட்கிறோம். [illegible]ஜெனிலேமாத்திரம் விசுவாசிப்பது போதாது. தன்னுடைய முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்[3]. மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்பொழுது உனக்கு ஜீவகிரீடத்தைத் தருவேனென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[2]. அப்படி அப்போஸ்தலர் தாங்கள் கிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தினிமித்தம் அவமானம் அடைகிறதற்குப் பாத்திரர்களாக எண்ணப்பட்டதற்குச் சந்தோஷமாய்ப் போதிப்பன்னவும், இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷமாயிருக்கவும் ஓயாதிருந்தார்கள். அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் இயேசுகிறிஸ்துவின் நிமித்தமாகச் சிறைச்சாலையிலே கட்டப்பட்டிருந்தான். ஏனென்றால் கிறிஸ்து இயேசுவினுள் தெய்வபக்தியாய்ச் சீவனம்பண்ண மனதாயிருக்கிற யாவருந் துன்பப்படுவார்கள்[4]. ஆகையால் இப்போதிருக்கிற உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அப்படியே காணப்படுகிறதானால், நீதிநிமித்தமாகக் கிறிஸ்துவினிமித்தம் அவருடைய சரியான போதகத்தினிமித்தம் துன்பப்படுவோமாகில் பாக்கியவான்கள். ஏனென்றால் வான இராச்சியம் புசிப்பும் குடிப்பும் புறம்பான வெளிகிக வரிசையுமாயிராமல், அது நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினாலே அடைகிற சந்தோஷமுமாகிய ஞானநன்மையாமே[5]. இப்பிரபஞ்சத்திலே நீங்கள் இயேசுகிறிஸ்துவோடு கூட அநேக துன்பங்களை அநுபவிக்கவேண்டும்[6]. அப்பிரபஞ்சத்திலே அவர்கள் கிறிஸ்துவுடனேகூட மகிமைப் படுத்தப்படுவார்கள்[7]. ஆதலால் பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே ஒரு விசேஷித்த ஆறுதலைக் கட்டிச் சேர்த்து, உங்கள் நிமித்தமாக நான் உபத்திரவங்களை அநுபவிக்கிறேன்; அது நீங்கள் உங்களுக்கு மகிமையாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறான். ஆதலால் அப்போஸ்தலன் இயேசுநாதரைப்போல் பாவங்களை நிவிர்த்திபண்ணுகிறதற்காக எபேசியர் நிமித்தமாய் உபத்திரவங்களை அநுபவிக்கவில்லை[8]. உங்கள் நிமித்

[1] மத். ௰, ௨௨.—[2] அறி. ௨, ௰.—[3] அப். ௫, ௪௧. ௪௨.—[4] ௨. தீமோ. ௩, ௰௨; மத். ௫, ௰௰; ௰, ௩௯; லூக். ௰௪, ௨௭; ௧. கொரி. ௰௬; பிலி. ௨, ௧.—[5] ரோம. ௰௪, ௰௭; எபே. ௪௪, ௰௭. ௰௮; [illegible] ௨௨; [illegible]; அப். ௨௰, ௯. ௰; கல். ௨௧, ௰௫.—[6] ௨. [illegible] ௩, ௰௪.—[8] ௧. பேது. ௨. ௨௧.—

ரிமாக என்பதற்கு வேறே அர்த்தமுண்டு. அதாவது, நான் [illegible]களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவித்து உங்களிடத்தில் இரட்சிப்பின் வழியைக் காண்பிக்கிறதற்காக உங்களை [illegible] [illegible]ப்படுகிறேனென்கிற அர்த்தமாம். இது உங்களுக்கு மகிமையாம். ஏனென்றால் அதினாலே நீங்கள், நான் [illegible]

[illegible]

[illegible]

டைய ஜெபங்களை நிச்சயமாய்க் கேட்கிறவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் பட்சமுள்ள நம்முடைய பராபரனோவாயிருக்கிறார்[2]. நாம் அவருக்கு உண்மையுள்ள பிள்ளைகளாகும்படிக்குமாத்திரம் பிரயாசப்படுவோமாகில் நாம் முழு நம்பிக்கையோடும் தைரியத்தோடும் அவரைச்சேர்ந்து மன்றாடிக்கொண்டு கேட்கலாம். மேலும் இந்த நன்மைகளுக்காக நாம் விசேஷமாய்க் கெஞ்சிக்கேட்க வேணுமென்பதையும் அப்போஸ்தலன் நமக்குச்சொல்லுகிறான். நீங்கள் அவருடைய ஆவியினாலே உள்மனுஷனில் வல்லமையாய்ப் பலப்படவும், விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்து உங்கள் இருதயங்களில் வாசமாயிருக்கவும், நீங்கள் சிநேகத்திலே வேரூன்றி அஸ்திவாரப்பட்டவர்களாகிச் சகல பரிசுத்தவான்களோடுங்கூட அகலமும் நீளமும் ஆழமும் உயரமும் இன்னதென்றுணர்ந்து அறிவுக்கு மேலான கிறிஸ்துவினுடைய சிநேகத்தை அறிந்துகொள்ள வல்லவர்களாகவும் பராபரனுடைய சகல பரிபூரணத்தாலும் நிறையப்படவும், அவர் தமது மகிமையினுடைய ஐசுவரியத்தின்படியே உங்களுக்கு அளிக்கவேண்டிக்கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லுகிறான்[3]. இதுகள் மேன்மையுள்ள வார்த்தைகளும் மன்றாட்டுகளுமாயிருக்கிறது. அதுகளைப்பற்றி நாம் இன்னும் கொஞ்சம் விவரமாய்க் கேட்கவேண்டும். அதுகளின் தொகை என்னவென்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய உள்மனுஷனைப் பலப்படுத்தி நம்மைப் பராபரனுடைய தேவாலயமாக்க வேண்டுமென்றும், கிறிஸ்து இயேசு தம்முடைய ஆலயமாகிய நம்முடைய இருதயங்களில் விசுவாசத்தினாலுஞ் சிநேகத்தினாலும் வாசமாயிருக்கவேண்டுமென்றும், பிதாவாகிய பராபரன் தம்முடைய ஆலயமாகிய நம்மைத் தம்முடைய சகல பரிபூரணத்தினாலும் நிறையப் பண்ணவேண்டுமென்றும், அப்போஸ்தலன் நமக்காக வேண்டுதல் செய்கிறான். எல்லாவற்றிற்கும் முந்தப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மில் நன்மையைப்பின்பற்றவும், பொல்லாப்பையெதிர்க்கவும், இருந்த உள்மனுஷனை உண்டுபண்ணவும் அதை வல்லமையாய்ப் பலப்படுத்தவும் வேண்டியது. ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மைப் பிடித்துப் புதிதாக்கி ஆண்டுகொண்டாலொழிய, நாம் திரியேக பராபரனுக்குத் தேவாலயமாக

1 யோவா. ௰௪, ௨௩.—2 சங். [illegible], ௰௩; மத். [illegible], [illegible] ௨௰, [illegible].—3 எபே. ௩, ௰௪ — [illegible]

கூடாது. அவரோ நம்மில் விசுவாசத்தையுஞ் சிநேகத்தையும் உண்டாக்குகிறார்[1]. இயேசுகிறிஸ்துவைப் பிடித்துக்கொள்ளுகிற விசுவாசத்தினாலே இயேசுநாதர்தாமே நமக்குள் வாசம்பண்ணுகிறார், சிநேகத்தினாலோ நாம் அவரோடு அதிகமதிகமாய் ஒன்றாகி[2], அவருக்குள்ளே வேரூன்றி, அஸ்திவாரப்படுகிறோம்[3]. மேலும் விசுவாசத்தினால் நாம் பிள்ளைகளும் பரிசுத்தவான்களுமாகி, விசுவாசத்தினாலுஞ்[4] சிநேகத்தினாலும்[5] நமது சுபாவமான புத்திக்கும் அறிவுக்கும் மேலான (அதாவது புத்தியினாலும் அறிவினாலும் ஆராய்ந்து பார்க்கக் கூடாத) கிறிஸ்துவினுடைய சிநேகமின்னதென்றும், திரியேக பராபரனுடைய சிநேகத்தின் அகலமும் நீளமும் ஆழமும் உயரமுமின்னதென்றும் நம்மாலானமட்டும் அறிந்துகொள்ளுகிறோம். அவர் பூமியெங்குமிருக்கிற எல்லாமனுஷரையுஞ் சிநேகிக்கிறது அவருடைய சிநேகத்தின் அகலமும், அவருடைய சிநேகம் எக்காலும் ஓயாதிருக்கிறது அவருடைய சிநேகத்தின் நீளமும், அவர் தம்முடைய சொந்தக் குமாரனை நமக்காகக் கொடுத்தது அவருடைய சிநேகத்தின் ஆழமும், கடைசியாக அவர் தம்முடைய புத்திரருஞ் சுதந்தரருமாக நம்மை உயர்த்துகிறது அவருடைய சிநேகத்தின் உயரமுமாயிருக்கிறதே. பராபரனுடைய இந்தச் சிநேகத்தையே விசுவாசத்தினாலுஞ் சிநேகத்தினாலும் அறிந்துகொண்டவர்கள் அதினால்தானே பராபரனுடைய சகல பரிபூரணத்தினாலும் நிறையப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் பராபரனுடைய ஐக்கியத்திலே அவர்கள் பாவமன்னிப்பையும் நித்திய ஜீவனையும் [illegible] அடைந்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாவற்றையும், [illegible] பூரணசிநேகத்தினால் நிறைந்திருக்கிற அப்போஸ்தலன் நமக்காகக் கெஞ்சிக்கேட்கிறான். மேலும், பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் அதெல்லாவற்றையும் நமக்குக் கிருபையாய் அளிப்பாரென்று அப்போஸ்தலன் நிச்சயித்திருந்து, அதற்காகப் பராபரனை ஸ்தோத்திரித்து, ஆமென் என்று சொல்லி முடிக்கிறான்.

III. அப்போஸ்தலனுடைய தோத்திரம். ஆகிலே நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதையும் நினைக்கிறதையுமெல்லாம் பார்க்கப் பார்க்கவும் அதிகமாக நமக்குள் பெலனாயிருக்குஞ்

1 ௧. [illegible]. ௰௨, ௯; ரோம. ௫, ௫.—2 யோவா. ௰௪, ௨௩; [illegible].—3 ரோம. ௮, [illegible].—4 யோவா. ௪, [illegible].—5 ௧. யோவா. ௩, ௭.

த்துவத்தின்படி செய்கிறதற்கு வல்லவராகிய அவருக்குச் சபையிலே என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களுடைய தலைமுறைகளிலெல்லாங் கிறிஸ்து இயேசு மூலமாய் மகிமையுண்டாவதாக, ஆமேன் என்று அப்போஸ்தலன் ஸ்தோத்திரம்பண்ணி முடிக்கிறான். உற்சாகமான செபம்பண்ணுகிறவர்களெல்லாரும் அப்போஸ்தலனோடு கூட நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரத்தையுஞ் செலுத்திக்கொண்டுவருவார்கள். ஏனென்றால் ஸ்தோத்திரத்தைப் பலியிடுகிறவன் என்னை மகிமைப்படுத்துகிறான். இப்படி வழியை ஆயத்தப்படுத்துகிறவனுக்குப் பராபரனுடைய இரட்சிப்பைக் காண்பிப்பேனென்று கர்த்தராகிய பராபரன்தாமே சொல்லுகிறார்[1]. ஆகையால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறது பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதென்றும், ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறவர்கள் பராபரனுடைய பரிபூரணத்தினால் கிருபையின்மேல் கிருபையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களென்றும் அதினால் அறிகிறோம். சருவத்தையுஞ் செய்ய வல்லமையுள்ளவராகிய பராபரனை அப்போஸ்தலனோடு கூட நாமும் ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டியது. அப்படி நாம் செய்கிறதினால் அவர் நம்முடைய செபங்களெல்லாவற்றையும் கேட்டுக்கொடுத்து, நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதையும் நினைக்கிறதையுமெல்லாம் பார்க்கத் தம்முடைய கிருபையினாலே மெத்தவும் அதிகமாகக் கொடுப்பாரென்கிற நம்பிக்கையும் நம்மிலே அதிகரிக்கும். ஆம், நாம் ஏற்றபடி எதை வேண்டிக்கொள்ளுவோமென்று அறியாமல் போகும்போது பரிசுத்த ஆவியானவர்தாமே நமக்காகச் சொல்லுக்கடங்காத பெருமூச்சுகளால் வேண்டுதல் செய்கிறாரென்று [illegible][2]. ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குள் பெலனாயிருக்கிற சத்துவமாயிருக்கிறார். யோசேப்பு தான் சிறைச்சாலையிலிருந்து மீட்டிரட்சிக்கப்படவேண்டுமென்று மாத்திரம் கெஞ்சிக்கேட்டான், பராபரனோ அவனை இராசாவினுடைய ஆசனமட்டும் உயர்த்தினார்[3]. நாமும் அவருடைய கிருபையையும் இரக்கத்தையும் அநுபவிக்கும்போதெல்லாம் அதிக நன்றியறிதலோடும் பிரியத்தோடுஞ் சந்தோஷத்தோடுந் திருச்சபையிலே அதாவது வெளியரங்கமாகவே அவரை முழுமனதோடு மகிமைப்படுத்தவும் ஸ்தோத்திரிக்கவும் வேண்டியது[4]. திருச்சபையிலே திரியேக பராபரனுடைய மகி

1 சங். ௫0, ௨௩.—2 ரோம. ௮, ௨௬.—3 ௧. மோ. [illegible], [illegible]; [illegible]. —4 [illegible]. —

மை கிருபையாய் வாசமாயிருக்குது. நாம் திருச்சபையின் மெய் அவயவங்களாயிருப்போமாகில் கர்த்தர் நம்முடைய செபங்களையுங் கேட்டுக்கொடுக்கிறாரென்பதை நாமும் அதிகமதிகமாய் அநுபவிப்போம். திருச்சபைக்குப் புறம்போவென்றால் இரட்சிப்புஞ் சரியான போதகமும் ஆறுதலும் மெய்யான செபமும் ஸ்தோத்திரமுமில்லை[1]. கீழான இந்தச் சபையிலிருந்து நாம் கர்த்தருடைய கிருபையினால் மேலான சபையாகிய பரம எருசலேமில் சேர்க்கப்படுவோமாகில், நாம் திரியேக பராபரனைச் சகல பரிசுத்தவான்களோடுங் கூட என்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களாகக் கிறிஸ்து இயேசுமூலமாய் மகிமைப்படுத்தி ஸ்தோத்திரிப்போமே யொழிய வேறொன்றும் நாம் செய்வதில்லை. இரக்கமுள்ள கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு இம்மையிலே நம்மை அதிகமதிகமாய்த் தம்முடைய தேவாலயமாக்கிக் கடைசியிலே தம்முடைய பரிசுத்தவான்களெல்லாரோடுங் கூட நம்மையுந் தம்முடைய மகிமையின் பரிபூரணம் வாசமாயிருக்கிற பரம தேவாலயத்துக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளுவாராக. ஆமேன்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின பதினேழாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

[illegible]

நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுகிறிஸ்து தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்று இராத்திரியில் தமது பேரில் விசுவாசிப்பவர்களெல்லாருக்காகவுஞ் செபம்பண்ணி, பரிசுத்தமுள்ள பிதாவே, நீர் எனக்குக் கொடுத்தவர்கள் நம்மைப்போல ஒன்றாயிருக்கும்படிக்கு அவர்களை உம்முடைய நாமத்திலே காத்துக்கொள்ளுமென்று கெஞ்சிக் கேட்டார்[2]. கர்த்தருடைய அந்தச் செபம் நிறைவேறவில்லையென்கிறதாய்ப் புறம்பான பார்வைக்குக் காணப்படுகிறது. அதேனென்றால் இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரில் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பற்பலவிதச் சபைகளும் பேதங்களுமாய்ப் பிரிந்துபோனார்களென்று மிகுந்த துக்கத்தோடும் மனஸ்தாபத்

1 அப். ௪, ௧௨.—2 யோவா. ௧௭, ௧௧.—

ந்தோடும் அமிக்கையிடவேண்டியது. ஆம், கர்த்தருடைய மெய்யான திருச்சபை எங்கேயென்று தேடுகிறவர்களுக்கு, அதைக் கண்டுபிடிப்பது வருத்தமாயிருக்கலாம், ஆனால் புறம்பான பார்வைக்கு மாத்திரம் அப்படிக்காணப்படுகிறது. விசுவாசத்தின் கண்களினால் பார்க்கிறவர்கள் பொதுவான ஒரே ஒரு பரிசுத்த சபையுண்டென்று அறிவார்கள். ஆனாலும், விசுவாசிகளுக்கே மாத்திரம் அது தெரியவருகுது. ஏனென்றால் பொதுவான பரிசுத்த சபையும் பரிசுத்தவான்களுடைய ஐக்கியமும் உண்டென்பது விசுவாசப்பிரமாணத்தின் ஒரு பாகமாயிருக்கிறது. மேலும் விசுவாசிகள் மெய்யான திருச்சபை எங்கே யென்பதையும் அறிவார்கள். அதாவது, கர்த்தருடைய திருவசனந் தப்பிதமில்லாமல் சுத்தமாய்ப் போதிக்கப்பட்டு ஞானதிரவியங்களாகிய ஞானஸ்நானமும் பரிசுத்த இராப்போசனமுங் கர்த்தருடைய கட்டளையின்படியே நிதானமாய்க் கையாடப்படுகிறதெங்கேயோ, அங்கே கர்த்தருடைய மெய்யான திருச்சபை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாம் நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலுஞ் சில விசேஷங்களை வாசிக்கிறோம். ஏனென்றால் கர்த்தருக்குள் அதாவது கர்த்தர் நிமித்தமாகக் கட்டுண்டவனான அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மை ஒருமைக்குள் ஏவியெழுப்புகிறதுந் தவிர, திருச்சபையினுடைய ஒருமையின் காரணமும் அஸ்திவாரமும் இன்னதென்று காண்பிக்கிறான். இந்த இரண்டு காரியங்களைப் பற்றி இச்சமயத்தில் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே சிந்திப்போமாக.

I. திருச்சபையின் ஒருமையை நடத்துகிறதற்கு நாமே என்ன செய்யவேண்டுமென்பதையும்,

II. திருச்சபையினுடைய ஒருமையின் காரணமும் அஸ்திவாரமும் இன்னதென்பதையுங் குறித்துத்தானே.

I. திருச்சபையின் ஒருமையை நடத்துகிறதற்கு நாமென்ன செய்யவேண்டும்? இப்போதும் நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் எல்லா மனத்தாழ்மை மெத்தனவு நீடிய சாந்தத்தோடும் நடந்துகொண்டு ஒருவரையொருவர் சிநேகமாய்ப் பொறுத்திருந்து சமாதானக்கட்டினால் ஆவியின் ஒருமையைக் காத்துக்கொள்வதற்குச் சாக்கிரதையாயிருக்கக் கர்த்தருக்குள் கட்டுண்டவனாகிய நான் உங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறே

னென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லிக்கொடுக்கிறான். கட்டுண்டவனாகிய நானென்பது முதலாய் நமக்கு எழுப்புதலாயிருக்குது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கர்த்தர் நிமித்தமாகவுஞ் சுவிசேஷத்தின் நிமித்தமாகவுஞ் சகோதரரின் நிமித்தமாகவுங் அவ்வளவு பாடுபட்டுக் கட்டுண்டவனாய்ச் சிறைச்சாலையிலே இருந்தான். அப்போற்பட்டவனே, தன்னைப்போல நாமுங் கர்த்தர் நிமித்தமாகவுஞ் சகோதரர் நிமித்தமாகவும் நம்மை வெறுத்துத் திருச்சபையின் ஒருமையை நடத்தும்படிக்குப் பிரயாசப்படவேண்டுமென்று, நம்மை ஏவியெழுப்பவும் நமக்குப் புத்திசொல்லவுந் தக்கவனாயிருக்கிறானல்லவா. ஐந்து விசேஷித்த நற்குணங்களை நம்மிடத்தில் தேடுகிறான்.

1. நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடந்துகொள்ளுங்களென்கிறான். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளுஞ் சுதந்தரருமாக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதுதான் நம்முடைய மேன்மையுள்ள அழைப்பு. அதின்படியே நாம் பரிசுத்த நடக்கையாய் [illegible]து எல்லாத்தையும் பார்க்க நம்முடைய பரம பிதாவாகிய பராபரனைச் சிநேகிக்கவும், அவருக்கு எல்லாத்திலுங் கீழ்ப்படிந்திருக்கவும், நம்மைப்போல் பராபரனுடைய பிள்ளை[illegible]யிருக்கிற மற்றக் கிறிஸ்தவர்களையுஞ் சகோதரர்களாகச் சிநேகிக்கவும் வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. இப்படியே நம்மில் ஒவ்வொருவரும் நடப்பாரானால், மெய்யாகவே கிறிஸ்தவர்களெல்லாரும் ஒரே ஒரு இனக்கூட்டமாயிருப்பார்கள். நாம் கர்த்தருடைய கிருபையினால் இந்த [illegible]த்திலிருந்து பரலோகத்துக்கு வரவழைக்கப்படுவோமானால், அங்கே சிநேகத்திலும் ஐக்கியத்திலும் ஒருமையிலும் எல்லாப் பரிசுத்தவான்களோடுங் கூட உத்தமமான இனக்கூட்டமாயிருப்போம். அதற்கு நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோமென்பதை எப்போதும் நினைத்துக்கொண்டு இப்பிரபஞ்சத்திலும் நம்முடைய பரம அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடந்து ஒருவருக்கொருவர் சிநேகத்திலே முந்திக்கொள்ளக்கடவோம். மேலும் கர்த்தர் நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் விசேஷித்த வரங்களைக்கொடுத்து ஒவ்வொருவனையும் ஒரு விசேஷித்த அந்தஸ்துக்கு வரவழைத்திருக்கிறார். நாமெல்லாரும் பராபரன் நமக்குக்கொடுத்த வரங்களை [illegible]டைய பெருமைக்குஞ் சொந்தப் பிரயோசனத்துக்கும் சகோதரருடைய பிரயோசனத்துக்கும் பொதுவான

திருச்சபையின் பிரயோசனத்துக்கும் உண்மையுஞ் சுறுசுறுப்புமாய்க் கையாடுவதினாலே நம்மால் கூடுமட்டாகத் திருச்சபையின் ஒருமை உறுதிபண்ணப்படும்[1]. அதற்கு

2. மனத்தாழ்மையும்,

3. மெத்தனவும் வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் பரி. அப்போஸ்தலன் இந்தப் புண்ணியங்களுக்கும் நம்மை ஏவி யெழுப்புகிறான். கிறிஸ்துவுக்குத் திருச்சபையிலும் உண்டாயிருக்கிற எல்லாப் பிரிவினைகளும் பேதகங்களும் பெருமையினாலுஞ் சிநேகமில்லாமையினாலும் பிறப்படுகிறதே ஒழிய வேறல்ல. எப்போதும் பெருமையினால்தான் உண்டாகிறது. நாம் கர்த்தருடைய திருவசனத்துக்கு எல்லாத்திலுங் கீழ்ப்படியாமல் நம்மையே உயர்த்தி நம்முடைய புத்தியின் பேரிலும் ஞானத்தின் பேரிலும் மேன்மைபாராட்டி, மற்றவர்களுடைய வரங்களை அற்பமாக எண்ணிக்கொண்டு திருச்சபையிலே எல்லாத்தையும் நம்முடைய சொந்த யோசனைகளின்படியே நடத்தவும் ஆளவும் மனதாயிருந்தால், திருச்சபைக்கு அவசியமான ஐக்கியமும் ஒருமையும் எப்படி நிலைநிற்கும். ஆகிலும் பாவஞ்செய்கிறவர்களை நாம் கர்த்தருடைய திருவசனத்தினால் கடிந்துகொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால் இதையும் மனத்தாழ்மையோடும் மெத்தனவோடுஞ் செய்யக்கடவீர்கள். ஒரு மனுஷன் யாதொரு தப்பிதத்திலே அகப்பட்டுக்கொண்டாலும், ஆவியைப்பெற்றிருக்கிற நீங்கள் மெத்தனவின் ஆவியாலே இப்படிக்கொத்தவனைச் சீர்பொருந்தப்பண்ணுங்கள். நீயுஞ் சோதிக்கப்படாதபடிக்கு உன்னை நோக்கியிருவென்று நாம் இரண்டு வாரத்துக்குமுன்னே கேட்டோம்[2]. அப்படியே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவும் நாம் அவருடைய காலடிகளைத் தொடர்ந்து வரும்படிக்கு நமக்கு முன்மாதிரியைப் பின்வைத்தார்[3]. என்னிடத்திலே கற்றுக்கொள்ளுங்கள், அதேதென்றால் மெத்தனவும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறேனென்கிறார்[4]. அவர் வையப்படுகிறபோது பதிலுக்கு வையாமலும் பாடுபடுகிறபோது மிரட்டாமலுமிருந்து மனத்தாழ்மையும் மெத்தனவும் இன்னதென்று நமக்குக் காண்பித்தார்.

4. நீண்டசாந்தத்தோடு ஒருவரை யொருவர் சிநேகமாய்ப் பொறுத்திருங்கள்! இதுவுந் திருச்சபையின் ஒரு-

[1] ௧. கொரி. ௰௨, ௭. ௰.— [2] கலா. ௬, ௧.— [3] ௧. பே. ௨, ௨௧.— [4] மத். ௰௧, ௨௯.—

மைக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. கிறிஸ்தவமான சபை பரிசுத்த[illegible]யும் பரிசுத்தவான்களுடைய ஐக்கியமுமாமே. எப்படியென்றால் நாம் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தினாலே எல்லாப் பாவங்களிலும் நின்று சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்[1]. என்றாலும் நம்மெல்லாரிடத்திலும் இன்னும் அநேகம் பெலவீனங்களுங் குறைவுகளும் இடறல்களும் பாவங்களும் உண்டாயிருக்கிறது. நம்மை மீட்டிரட்சித்த பராபரன் அநுதினமும் எல்லா விதத்திலும் ஆக்கினையிடத்தக்க நம்மை நீண்டசாந்தத்தோடு எப்படிப் பொறுத்திருக்கிறாரோ, அப்படியே நம்மில் ஒவ்வொருவருந் தன் சகோதரனுடைய பெலவீனங்களையுந் தப்பிதங்களையும், ஆம் பாவங்களையுங் கூட நீண்டசாந்தத்தோடுஞ் சிநேகத்தோடும் பொறுத்திருந்து, அவனுங் கர்த்தருடைய கிருபையினால் தெளிவுபெறுவானென்கிற நம்பிக்கையாயிருந்தால், கூடியமட்டும் அவனைச் சீர்பொருந்தப்பண்ணும்படிக்குப் பிரயாசப்படவேண்டும். இப்படியே நாம் ஒருவர் பாரங்களை ஒருவர் சுமந்து கிறிஸ்துவினுடைய பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவோம்[2].

5. சமாதானக்கட்டினால் ஆவியின் ஒருமையைக் காக்கச் சாக்கிரதையாயிருங்கள்! கூடுமானால் எல்லாமனுஷரோடும் உங்களாலே ஆனமட்டுஞ் சமாதானமாயிருங்களென்று அப்போஸ்தலன் வேறே இடத்திலே புத்தி சொல்லுகிறான்[3]. அப்படியே இயேசுநாதரும், சமாதானத்தை நடத்துகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதேதென்றால் அவர்கள் பராபரனுடைய புத்திரரென்னப்படுவார்களென்கிறார்[4]. ஆகையால் திருச்சபையிலே புறம்பான அநுபவத்துக்கடுத்த காரியங்களை நிமித்தமாய்ப் பிரிவினைகளுண்டாகாதபடிக்கு நம்மால் ஆனமட்டும் பிரயாசப்பட்டுச் சாக்கிரதையாயிருக்கவும் வேண்டும். ஆகிலுங் கள்ளச்சமாதானம் வேண்டாம். ஆவியின் ஒருமையைக் காக்கிற சமாதானம் வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஆவியின் ஒருமை இராவிட்டால் புறம்பான சமாதானமும் ஐக்கியமும் வெறுஞ்சாயமாய் நிலைநிற்காது. ஆவியிலே ஒருமையுஞ் சமாதானமும் இல்லாதிருந்தும், சமாதானஞ் சமாதானமென்று கூப்பிடுகிறவர்களுங் கள்ளச்சமாதானத்தை நடத்துகிறவர்களும் பராபரனுக்கு அருவருப்பாயிருக்கிறார்கள்[5]. அதைப்பற்றிக் கர்த்தர்தாமே, பூமியின்மேல் சமாதானத்தை அனுப்-

[1] ௧. யோவா. ௧, ௭.— [2] கலா. ௬, ௨.— [3] ரோம. ௰௨, ௰௮.— [4] மத். ௫, ௯.— [5] எரே. ௬, ௰௪.—

பண்ணவந்தேனென்று எண்ணிக்கொள்ளாதேயுங்கள். சமாதானத்தையல்ல, பட்டயத்தை வரப்பண்ணவந்தேன். அதேதென்றால் மனுஷனை அவன் தகப்பனுக்கும், மகளை அவள் தாய்க்கும் மருமகளை அவள் மாமிக்கும் விரோதமாய்ப் பிரியப்பண்ண வந்தேன். மனுஷனுடைய சத்துருக்கள் அவன் வீட்டார்தானே. என்னிலும் அதிகமாகத் தகப்பனையானாலுந் தாயையானாலுஞ் சிநேகிக்கிறவன் எனக்குப் பாத்திரவானல்ல, என்னிலும் அதிகமாக மகனையானாலும் மகளையானாலுஞ் சிநேகிக்கிறவன் எனக்குப் பாத்திரவானல்லவென்கிறார்[1]. ஆகையால் ஆவியின் ஒருமை நமக்குள்ளிருக்கும்படிக்கு எல்லாவற்றிற்கு முந்தச் சாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும். அதினாலே புறம்பான ஒருமையுஞ் சமாதானமுந் தானாய்வரும். ஆவியின் அந்த ஒருமை இன்னதென்று இரண்டாம் பிரிவிலே கேட்கப்போகிறோம்.

II. திருச்சபையினுடைய ஒருமையின் காரணமும் அஸ்திவாரமும் இன்னதென்று கேட்போமாக. ஒரே சரீரமும் ஒரே ஆவியுமுண்டு. அழைக்கப்பட்ட நீங்கள் ஒரே நம்பிக்கைக்கும் அழைக்கப்பட்டீர்கள். ஒரே கர்த்தரும் ஒரே விசுவாசமும் ஒரே ஞானஸ்நானமும் உண்டு. எல்லாருக்கும் ஒரே பராபரனும் பிதாவும் உண்டு. அவர் உங்களெல்லார்மீதிலுள்ளவரும் உங்களெல்லாரைக்கொண்டு கிரியை நடப்பிக்கிறவரும் உங்களெல்லாருக்குள்ளிருக்கிறவருமாமேயென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லித் திருச்சபையின் ஒருமை திரியேக பராபரனின் மேலுந் திருவசனம் [illegible]களின் மேலுந் திருவசனத்துக்கொத்த சரியான போதகத்தின் மேலும் அஸ்திவாரம்பண்ணப்பட்டதாயிருக்கிறதென்று காண்பிக்கிறான். ஒரே ஆவியும் ஒரே கர்த்தரும் ஒரே பிதாவுமுண்டு. அதாவது, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரன்தான். இம்மூன்று திவ்விய ஆட்களும் ஒரே ஏக தேவனாயிருக்கிறதுபோல அவராலே உண்டாக்கப்பட்டதும் அவர்மேல் அஸ்திவாரம்பண்ணப்பட்டதுமாகிய திருச்சபையின் பலவித அவயவங்களாகிய எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் ஒரே திருச்சபையாயிருக்கிறார்கள். பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரன்பேரில் உண்மையாய் விசுவாசிக்கிறவர்களெல்லாரும் ஒரே [illegible]வான கிறிஸ்துநாதருக்குத் திருச்சபையின் அவயவங்களென்று அறிக்கையிடவேண்டும். திரியேக பராபரனைப்

[1] மத். ௰, ௩௪—௩௭.—

பற்றும் விசுவாசத்தைத் தள்ளுகிறவரேயென்றால் திருச்சபையின் மெய்யான அவயவமென்று சொல்லக்கூடாது (அத்தநேசியுஸ் என்பவருடைய விசுவாச அறிக்கை). சருவத்திற்கும் வல்லமையாய் எல்லாத்தையுஞ் சிருஷ்டித்த பிதாவாகிய பராபரன் எல்லார் மீதிலுள்ளவரும், நம்மை மீட்டிரட்சித்த குமாரனாகிய பராபரன் ஊழியக்காரனுடைய [illegible] [illegible]கொடுத்து[1], நம்மெல்லாரைக்கொண்டு இரட்சிப்பின் கிரியையை நடப்பிக்கிறவரும், நம்மைப் பரிசுத்தமாக்குகிற [illegible] பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரனே நம்மெல்லாருக்குள் [illegible]ளிருக்கிறவருமாமே. பரிசுத்த ஆவியானவர், இயேசுகிறிஸ்து நமக்குள் வாசமாயிருக்கிறதற்கு, நம்முடைய இருதயங்களைப் பரிசுத்தமாக்குகிறார். குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மை எல்லாப் பாவங்களிலுமிருந்து மீட்டிரட்சித்து நம்மைப் பராபரனுடைய பிள்ளைகளுஞ் சுதந்தரருமாக்குகிறார். பிதாவாகிய பராபரனே நம்மைக் குமாரன் மூலமாகவும் பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாகவும் [illegible] பரிபூரணத்திலும் நிறையப்பண்ணுகிறார்[2]. இதுகளெல்லாம் பராபரனுடைய திருவசனத்திலே நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. திருவசனம் பற்பல பரிசுத்த மனுஷரால் பற்பல காலங்களிலே எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அது ஒரே ஒரு திருவசனமாயிருக்கிறது. திருவசனம் பராபரனுடைய சொந்தவசனமாயிருக்கிறதென்று [illegible] போதிக்கிறவாகவே நமக்கு ஆவியின் ஒருமையின் [illegible]. இந்தத் திருவசனந்தான் நம்மெல்லாருக்கும் ஒரே பரமபிதாவும் ஒரே இரட்சகராகிய கர்த்தரும் ஒரே தேற்றரவாளனாகிய பரிசுத்த ஆவியும் உண்டென்று நம்மைப் போதிக்கிறது. மேலுந் திருவசனம் ஒரே இரட்சிப்பின் வழியும் உண்டென்று தெளிவாய்க் காண்பிக்கிறது. அதாவது, விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்; விசுவாசியாதவனோவெனில் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவானென்பதே[3]. ஆகையால் அப்போஸ்தலன் ஒரே விசுவாசமும் ஒரே ஞானஸ்நானமும் உண்டென்று சொல்லுகிறான். ஞானஸ்நானம்பெற்று விசுவாசிக்கிறவர்களையோ பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரே சரீரமாகக் கூட்டிச்சேர்க்கிறார். என்னென்றால் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் நாம் எல்லாருங் கிறிஸ்து இயேசு தலையாயிருக்கிற ஒரே

[1] க. தெசா. ௫௨, ௫.—[2] எபே. ௩, ௨௰ [illegible]—[3] மாற். ௰௬, ௰௬.—

திருச்சரீரத்தின் அவயவங்களாயிருக்கிறோம்[1]. இது விசேஷமாய்ப் பரிசுத்த இராப்போசனத்திலே வெளிப்படுத்தப்படுகுது. பரிசுத்த இராப்போசனத்திலே நமக்கு நித்திய சீவனின் ஒரே நம்பிக்கையுமுண்டென்பது விசேஷித்த பிரகாரமாக வெளிப்படுகுது. அதேதென்றால் பரி. இராப்போசனத்தில் நாம் நித்திய சீவனுக்கென்று கர்த்தருடைய திருச்சரீரத்தினாலும் இரத்தத்தினாலும் போஷிக்கப்படுகிறோம். இப்படியே திருச்சபையினுடைய ஒருமை விசுவாசத்தை உண்டாக்குகிற திருவசனத்தின் மேலும் ஞானஸ்நானமும் பரிசுத்த இராப்போசனமுமாகிய ஞானதிரவியங்களின் மேலும் அஸ்திவாரம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவும் ஆவியின் மெய்யான ஒருமைக்குப் போதாது. ஏனென்றால் எல்லாக்கிறிஸ்தவர்களுக்குந் திருவசனமும் ஞானஸ்நானமும் பரிசுத்த இராப்போசனமும் உண்டாயிருந்தும், எல்லாருக்குந் திருவசனத்துக்கொத்த சரியான [illegible]யில்லை. விசுவாசத்திலே மாத்திரமல்ல, விசுவாசத்தினாலும் நற்கிரியைகளினாலும் இரட்சிக்கப்படுகிறோமென்று போதிக்கிறவர்களோடு நமக்கு [illegible] ஆவியின் ஒருமை இருக்கமாட்டாது. ஏனென்றால் இந்தப் போதகந் திருவசனத்துக்கு விரோதமாயிருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம். அப்படியே திருவசனத்துக்கு விரோதமாய் ஞானஸ்நானம் மெய்யாகவே மறுசென்மமுண்டாக்காமலிராமல் அதுக்கு அடையாளமும் அல்லது ஈடுமாக மாத்திரமிருக்கிறதென்றும், பரிசுத்த இராப்போசனம் அப்பத்திற்குள்ளும் இரசத்திற்குள்ளும் நாம் தின்று குடிக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மெய்யான திருச்சரீரமும் இரத்தமுமாயிராமல் அதற்கு அடையாளமும் அல்லது ஈடுமாக மாத்திரமிருக்கிறதென்றும், போதிக்கிறவர்களோடுங் கூட நமக்கு உத்தமமான ஆவியின் ஒருமை இருக்கக்கூடாது. அப்படியிருக்கக், கர்த்தருடைய மெய்யான திருச்சபை எங்கேயென்று கேட்டால், நாம் அவக்கத்திலே சொன்னபடியே பராபரனுடைய திருவசனந் தப்பிதமில்லாமற் சுத்தமாய்ப் போதிக்கப்பட்டு அவருடைய ஞானதிரவியங்களாகிய ஞானஸ்நானமும் பரிசுத்த இராப்போசனமும் அவருடைய கட்டளையின்படியே நிதானமாய்க் கையாடப்படுகிறதெங்கேயோ அங்கேயே கர்த்தருடைய மெய்யான திருச்சபை இருக்கிறது. ஆகிலும் அந்தத்திருச்சபையிலும் உண்

1 எபே. ௫, ௨௨. ௨௩.—

மையில்லாதவர்களும் மாயக்காரரும் பொல்லாதவர்களும் உண்டு[1]. அவர்களைக் காத்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து கடைசிநாளிலே அழுகிச் செத்துப்போன அவயவங்களென்று தம்முடைய திருச்சரீரத்தை விட்டுத் தறித்துப்போடுவார். அந்த மெய்யான திருச்சபையின் உண்மையுள்ள அவயவங்களாகிய எல்லாக்கிறிஸ்தவர்களுமோவென்றால், தாங்கள் தேசப்பழக்கங்கள் முதலிய புறம்பான காரியங்களினாலே பிரிக்கப்பட்டிருந்தும், ஆவியின் மெய்யான ஒருமையும் ஐக்[illegible]கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுடைய ஒரு[illegible]யமும் புறம்பான காரியங்களின் மேலும், அல்லது மனுஷர்களுடைய சிந்தைகள் பாரம்பரைகளின் மேலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிராமல், அவர்கள் திரியேக பராபரனின் மேலும் பராபரனுடைய வசனம் ஞானதிரவியங்களின் மேலும் பராபரனுடைய திருவசனத்துக்கொத்த சரியான போதகத்தின் மேலும் உறுதியாய்க்கட்டப்பட்டதும் அஸ்திவாரம்பண்ணப்பட்டதுமான இரை[illegible]மாயிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களெல்லாரும் நாம முன்னே சொ[illegible]ய தங்களால் கூடியமட்டும் ஆவியின் ஒருமையைக் காக்கிறவர்களுமாய்ச் சாக்கிரதையாயிருந்தால், அவர்களுடைய ஐக்கியத்தைப்பற்றி மெய்யாகவே: இதோ சகோதரர் ஒருமித்து வாசம்பண்ணுகிறது எத்தனை நன்றும் எத்தனை இன்பமுமானது. அங்கே கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ஆசீர்வாதத்தையுஞ் சீவனையுங் கட்டளையிடுகிறாரென்றும்[2]. இதோ மனுஷரிடத்திலே பராபரனுடைய கூடாரம். அவர்களிடத்திலே வாசமாயிருப்பார். அவர்கள் இவருடைய சனங்களுமாயிருப்பார்கள். பராபரன்தாமே அவர்களோடே கூடவிருந்து அவர்களுடைய பராபரனுமாயிருப்பாரென்றுஞ் சொல்லலாம்[3]. கர்த்தர்தாமே பூமியிலுள்ள தம்முடைய சபையை உத்தமமான திருச்சபையும் நம்மையோ தம்முடைய திருச்சபையின் உண்மையுள்ள அவயவங்களுமாக்குவாராக. ஆமென்.

1 மத். ௰௩, ௨௪ மு.—[2] சங். ௱௩௩.— [3] அதி. ௨௧, ௩.—

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின பதினெட்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. ௧. கொரிந்தி. ௧, ௪—௮.

கடந்துபோன ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருப்வாக்கியத்தின்படியே கர்த்தருடைய திருச்சபையின் ஒருமைப்பையும் ஐக்கியத்தையும் பற்றிப் பிரசங்கம் பண்ணினோம். இன்றையத்தினத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட திருவாக்கியத்திலோ திருச்சபையினுடைய ஐசுவரியத்தைக் குறித்துக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இரண்டுவிதமான ஐசுவரியம் திருச்சபைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று பூமியிலுள்ள திருச்சபைக்கு உண்டாயிருக்கிறது. மற்றொன்று மோட்சத்திருச்சபை இன்னங் காத்திருக்கிறது. இந்த இரண்டுவிதமான ஐசுவரியத்தைப் பற்றிப் பரி. பவுல் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கும் எழுதுகிறான். இதிலே ஒரு விசேஷத்தைக் கவனிக்கவேண்டியது. அதாவது: பரி. அப்போஸ்தலன் பிற்பாடு கொரிந்தியரைச் சபையாருக்குள் நடந்த பாவங்கள் நிமித்தமாக மெத்தவுங் கண்டிப்பாய்க் கடிந்துகொண்டும், நிருபத்தின் துவக்கத்திலே கொரிந்து சபைக்கு உண்டாயிருந்த ஞான ஐசுவரியத்துக்காகப் பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கிறான். ஏனென்றால் திருச்சபையாருக்குள்ளேதானே இந்தப் பூமியிலே எப்போதும் அநேகங் குறைவுகளும் அநேகம் பொல்லாதவர்களும் உண்மையில்லாதவர்களும் உண்டாயிருந்தாலும், பராபரன் தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாகவும் பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டுந் திருச்சபைக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஐசுவரியம் மெத்தவும் பெரிதாயிருக்கிறது. மேலுந் திருச்சபை கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே காத்திருந்து எதிர்கொண்டுபோகிற பரம நித்திய ஐசுவரியம் அதிலும் அதிகப் பெரிதாயிருக்கிறது. நாம் நாமே பாவிகளாயிருந்தாலும், பராபரன் நமக்குக் கொடுக்கிற அந்த ஐசுவரியத்துக்காக நாம் மெய்யாகவே அவரை முழுமனதோடு ஸ்தோத்திரிக்கக் கூடியதும் வேண்டியதுமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இச்சமயத்திலே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நம்முடைய பராபரனை இன்னத்திற்காக விசேஷமாய் ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி அதிகமாய்ச் சிந்திப்போமாக. நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படி நாம்

I. இரட்சிப்பினுடைய சகல அறிவிலும் நம்மை ஐசுவரியமாக்கின பராபரனுடைய கிருபைக்காகவும்,

II. சுவிசேஷத்தை நமக்குள்ளும் நம்மிலும் திடப்படுத்தின பராபரனுடைய வல்லமைக்காகவும்,

III. நாம் நம்மில் அவருக்குள் நற்கிரியையை முடிய நடத்தப்போகிற பராபரனுடைய உண்மைக்காகவும் அவரை விசேஷமாய் ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டியதே.

௧. இரட்சிப்பின் சகல அறிவிலும் நம்மை ஐசுவரியமாக்கின பராபரனுடைய கிருபைக்காக நாம் முழுமனதோடு நம்முடைய பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். நீங்கள் சகலத்திலுஞ் சகல வசனத்திலுஞ் சகல அறிவிலும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஐசுவரியவான்களானீர்களென்று, அவருக்குள் உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பராபரனுடைய கிருபைக்காக எப்போதும் என் பராபரனை உங்கள் நிமித்தம் ஸ்தோத்திரிக்கிறேன். ஏனென்றால் உங்களுக்கு ஒரு வரமுங் குறைவாயிராதென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லித்தொடங்குகிறான். இதிலே அடங்கியிருக்கிற சில விசேஷங்களை முதலாவது கவனித்துக்கொள்ளுங்கள். பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், தான் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே சேர்ந்திருக்கிற திருச்சபைகளை நினைவுகூரும்போதெல்லாம், பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்க ஏவப்படுகிறான். ஏனென்றால் பூமியிலுள்ள திருச்சபையாருக்குள்ளே அநேகங் குறைவுகளுண்டாயிருந்தாலுந், திருச்சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதுதானே பெரிய, சொல்லுக்கடங்காத, பராபரனுடைய கிருபையாயிருக்கிறது. அப்போஸ்தலனைப்போல நாமெல்லாருஞ் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் நமக்கு இன்னந் தேவையாயிருப்பதிலும் நாம் இதுவரைக்கும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற பராபரனுடைய கிருபை அதிகமாயிருக்கிறபடியால், நாம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறதற்காகப் பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துகிறது நமது முந்தின கடமையாமே. மேலும் என் பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கிறேனென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அப்படியே நம்மில் ஒவ்வொருவனும் பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் தன்னுடைய பராபரனென்று நிச்சயித்திருக்கவேண்டும். அப்புறம் உங்கள் நிமித்தம் ஸ்தோத்திரிக்கிறேனென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லித் தன்னுடைய சிநேகமின்னதென்று காண்பிக்கிறான். பராபரன் கொரிந்தியருக்கு அளித்த கிருபைக்காக அவன் பொறாமையாயிரா

பிலி. ௧, ௩.

மல் அதற்காகவே சந்தோஷப்பட்டு ஸ்தோத்திரிக்கிறான். மேலும் எப்போதும் ஸ்தோத்திரிக்கிறேனென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் பராபரனுடைய கிருபை அவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் மெய்யாகவே இடைவிடாமல் ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டியது. கடைசியாகப் பராபரனுடைய எந்த விசேஷித்த கிருபைக்காக அப்போஸ்தலன் ஸ்தோத்திரிக்கிறானென்றும் வாசிக்கிறோம். அதாவது நீங்கள் சகலத்திலும் சகல வசனத்திலும் சகல அறிவிலும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஐசுவரியவான்களானீர்கள். [illegible] களுக்கு ஒரு வரமும், அதாவது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வரங்களில் ஒன்றிலும் குறைவாயிராதிருக்கிறீர்கள். இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளே பராபரனுடைய கிருபை நமக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளே பராபரன் நமக்கு சகல பாவங்களையும் கிருபையாய் மன்னித்துவிட்டார். பாவமன்னிப்போடே கூட நமக்கு மற்ற [illegible] பரம பொக்கிஷங்களும் கிடைத்தது. ஏனென்றால் பாவமன்னிப்பு எங்கேயோ அங்கே ஜீவனும் மோட்சமுமிருக்கும். ஆகையால் நாமும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நமக்கு அளிக்கப்பட்ட இந்தப் பராபரனுடைய கிருபையால் சகலத்திலும் ஐசுவரியவான்களாயிருக்கிறோம். சகல வசனத்திலும் சகல அறிவிலும் கூட கொரிந்தியர் ஐசுவரியவான்களாயிருந்தார்களென்று அப்போஸ்தலன் ஸ்தோத்திரிக்கிறான். ஏனென்றால் கர்த்தருடைய திருவசனம் பரிபூரணமாக அவர்களுக்குள்ளே பிரசங்கிக்கப்பட்டது. அவர்கள் அதைச் சந்தோஷத்தோடே ஏற்றுக்கொண்டு திருவசனத்தினாலே பராபரனையும் அவர் அனுப்பின இயேசுகிறிஸ்துவையும்[1] பராபரனுடைய ஆழங்களையும்[2] அறிகிற அறிவிலே ஐசுவரியவான்களானார்கள். பிரியமானவர்களே! இது நமக்காகவும் உண்மையாய்ச் சொல்லப்படக் கூடுமோவென்று உங்களை நன்றாய்ச் சோதித்தறியுங்கள். ஆகிலும் கர்த்தருடைய திருவசனம் [illegible] திருச்சபையில் சேர்ந்திருக்கிற இந்த நம்முடைய சபையிலும் சுத்தமும் பரிபூரணமுமாகப் பிரசங்கிக்கப்படுகிறதுண்டு. இதற்காகவும் நாம் சுத்த சுவிசேஷசபையில் சேர்ந்திருக்கிறதற்காகவும் மெய்யாகவே முழுமனதோடு நம்முடைய பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்க கடன்ஸ்தராயிருக்கிறோம். ஆனால் நாம் திருவசனத்தினால் சகல அறிவிலும் ஐசுவரியவான்களானோமோ? நாம்

[1] யோவா. ௰௭, ௩. [2] ௧. கொரி. ௨, ௰.

பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரனையும் அவர் நம்மிடத்தில் செய்த கிரியைகளையும் மெய்யாகவே அறிந்து இந்த அறிவினால் பாக்கியவான்களாயிருக்கிறோமோ? இதிலே நமக்குள் அநேகங் குறைவுகளுண்டென்று மனஸ்தாபத்துடனே அறிக்கையிடவேண்டும். அது கர்த்தருடைய குற்றமோ? திருவசனத்தின் குற்றமோ? அல்லவே. அது நம்முடைய சொந்தக்குற்றந்தான். நாம் திருவசனத்தைக் கேட்டுப்படிக்கவும் அதை நம்முடைய இருதயங்களிலே பத்திரமாய் வைத்து தியானிக்கவும் அதிக சோம்பேறிகளாயிருக்கிறோம். ஆகையால் பரிசுத்த ஆவியானவர் கொரிந்தியருக்குள்ளிருந்த தம்முடைய விசேஷித்த ஞானவரங்களையும்[1] நமக்குள்ளே அவ்வளவு பரிபூரணமாய்ப் பகிர்ந்துகொடுக்கமாட்டார். நாம் சகல அறிவிலும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் அதிகமதிகமாய் ஐசுவரியவான்களாகி, இதற்காகவும் பராபரனை [illegible] ஸ்தோத்திரிக்கக்கூடும்படிக்கு, நாம் இனிமேல் அதிக ஆசையாய் [illegible] கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக்கேட்டுப் படித்து அதிக கருத்துடனே அதை நம்முடைய இருதயங்களிலே வைத்துக்கொண்டு பத்திரப்படுத்தக் கடவோம். ஆகிலும் சுத்த அறிவு மாத்திரம் போதாது. திருவசனம் நம்முடைய இருதயங்களை மாற்றுவதும் திருப்பவும் வேண்டும். இதைப்பற்றிப் பின்னையும் கேட்கிறோம்.

II. சுவிசேஷத்தை நமக்குள்ளும் நம்மிலும் திடப்படுத்தின பராபரனுடைய வல்லமைக்காகவும் நாம் முழுமனதுடனே நம்முடைய பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். நீங்கள் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய வெளிப்படுதலுக்குக் காத்திருக்கத் தக்கதாய்க் கிறிஸ்துவினுடைய சாட்சி உங்களில் திடப்பட்டது; நீங்கள் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாளிலே குற்றஞ்சுமத்தப்படாதவர்களாயிருக்க அவர் உங்களை முடிவுபரியந்தம் திடப்படுத்துவாரென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். சுவிசேஷத்தை கிறிஸ்துவினுடைய சாட்சியென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் சுவிசேஷமானது இயேசுநாதர் பராபரனுடைய குமாரனும் மனிதனுடைய குமாரனும் மெய்யான கிறிஸ்துவும் லோகத்தின் இரட்சகருமாயிருக்கிறதற்கும், அவருடைய மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும், அவர் செய்து முடித்த மீட்குதலின் கிரியைக்கும்

[1] ௧. கொரி, ௰௨.

சாட்சி கொடுக்கிறது. ஆகையால் அவர்தாமே: வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள், எனக்குச் சாட்சி கொடுக்கிறவைகள் அவைகள்தானே என்கிறார்[1]. இந்தக்கிறிஸ்துவினுடைய சாட்சியாகிய சுவிசேஷம் நமக்குள்ளும் நம்முடைய இருதயங்களிலுந் திடப்படவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. இதாலிக்கியருக்குள் சுவிசேஷந் திடப்பட்டதென்று பரி. அப்போஸ்தலன் பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கிறான். நமக்குள்ளுங் கிறிஸ்துவினுடைய சாட்சி திடப்பட்டிருக்கிறதற்காக நாம் உண்மையாய்ப் பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கக்கடவோமே. இன்று நம்மைச் சோதித்தறிவோமாக. கிறிஸ்து இயேசு பராபரனுடைய சொந்தக் குமாரனென்றும் அவர் நம்முடைய பாவங்களிலும் மரணத்திலும் பிசாசினுடைய வல்லமையிலுமிருந்து நம்மை மீட்டிரட்சிக்கிறதற்காக மனித அவதாரமாகிப் பாடுபட்டுச் சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்து, உயிர்த்தெழுந்து பரமண்டலங்களுக்கு ஏறிப் பிதாவின் வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறாரென்றும் நாம் உண்மையாய் விசுவாசித்து, அவர் ஒருவருக்குள்ளே நம்முடைய இரட்சிப்பெல்லாம் அடங்கியிருக்கிறதென்று முழுமனதோடே நம்பி, பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தினாலே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கிறதினால் நம்முடைய இரட்சகரைப் பின்சென்று, அவருடைய மகிமையான வெளிப்படுதலுக்குச் சந்தோஷத்தோடும் ஆசையோடுங் காத்திருப்போமேயாகில்[2], நமக்குள்ளும் நம்முடைய இருதயங்களிலுங் கிறிஸ்துவினுடைய சாட்சி திடப்பட்டதாயிருக்கும். அப்பொழுது நாம் இயேசுகிறிஸ்துவின் நாளென்கிற கடைசி நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே குற்றஞ்சுமத்தப்படாதவர்களாகக் கண்டுபிடிக்கப்படுவோமே. ஏனென்றால் நாம் நம்முடைய பாவங்களினால் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்களாயிருந்தாலும், பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் நம்மை எல்லாப் பாவமும் எல்லாக் குற்றமும் நீங்கச் சுத்திகரிக்கிறது[3]. ஆகையால் நாம் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் மெய்விசுவாசத்திலே முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருப்பது நம்முடைய பிரதானமான கவலையாம். ஆகிலும் நாம் நாமே மெய்யான விசுவாசத்தை நம்மில் உண்டுபண்ணவே கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவரே கிறிஸ்துவினுடைய சாட்சியை நம்மில் திடப்படு-

1 யோவா. ரு, ஙக. — 2 தீத். உ, ௧௧—௧௩. — 3 க யோவா. க, எ.

த்தவேண்டியது, குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துதாமே நம்மை முடிவுபரியந்தந் திடப்படுத்தவேண்டியது. பிதாவாகிய பராபரன் நம்மை இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் முடிவுபரியந்தங் காப்பாற்றவேண்டியது. ஆனால் பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரன் உண்மையுள்ளவராயிருந்து, நமக்கு நாம் இடங்கொடுப்போமேயாகில், நிச்சயமாகத் தாம் நம்மில் துவக்கின நற்கிரியையை இயேசுகிறிஸ்துவின் நாள்மட்டாக முடியநடத்திவருவாரென்கிறதையே நம்பியிருக்கிறோம்[1]. இதைப்பற்றி நாம் மூன்றாம் பிரிவிலே இன்னஞ் சுருக்கமாய்க் கேட்கிறோம்.

III. ஆம், நம்மில் துவக்கின நற்கிரியையை முடிய நடத்தப்போகிற பராபரனுடைய உண்மைக்காகவும் நாம் அவரை முழுமனதோடே ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். உங்களைத் தம்முடைய குமாரனாகிய நம்முடைய கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய ஐக்கியத்துக்கு அழைத்த பராபரன் உண்மையுள்ளவரென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லி முடிக்கிறான். இது பெரிய ஆறுதலின வார்த்தை. நாமே அடிக்கடி உண்மையற்றவர்களாக நாம் பராபரனோடே செய்த உடன்படிக்கையை அநேகந்தரம் பாவங்களினால் மீறிநடந்தவர்களாயிருந்தாலும், பராபரன் அப்படிப்பட்டவராயிராமல் உண்மையுள்ளவராயிருந்து, தாம் தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் நம்மோடே செய்த உடன்படிக்கையை ஒருபோதுங் குலைத்துப்போடமாட்டார். ஏனென்றால் பராபரன் ஒருநாளாகிலும் ஒரு வேற்றுமையின் நிழலாகிலும் இல்லாத சோதிகளுடைய பிதாவாயிருக்கிறார். அப்படியே அவருடைய வசனமும் நித்தியமாயிருக்கிறது[2]. அவருடைய வாக்குத்தத்தமும் உடன்படிக்கையும் உண்மையானது. ஏனென்றால் பராபரன் பொய்சொல்லுகிறதே மாத்திரம் அவரால் கூடாததாயிருக்கிறது[3]. இப்போதும் பராபரன் நம்மைத் தம்முடைய குமாரனாகிய நம்முடைய கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய ஐக்கியத்துக்கு அழைத்தது எல்லாச் சந்தேகமுமற நிச்சயமாமே. அதெப்படியென்றால் நாமெல்லாரும் அவருடைய நாமத்தினால் ஞானஸ்நானம் பெற்றதினாலே பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் ஐக்கியத்துக்குட்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். மேலும் அவருடைய திருவசனமும்

1 பிலி. க, சு. — 2 யாக். க, ௧௭. — 3 எபி. ௬, ௧௮.

பரிசுத்த இராப்போசனமும் நமக்கு உண்டு. நாம் கர்த்தரைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலும், அவரை அறிகிற அறிவினாலும், நாம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற பாவமன்னிப்பு சமாதானம் நீதி நித்திய ஜீவன் மோட்சம் என்கிற பரம பொக்கிஷங்களோடும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஐசுவரியவான்களாயிருக்கிறோம். பிதாவாகிய பராபரன் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் செய்கிற நம்முடைய ஜெபங்களைக் கேட்டுக் கொடுக்கிறாரென்று அறிந்திருக்கிறோம். ஆகையால் நாம் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் ஐசுவரியத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறது நிச்சயம். ஆதலால் நாம் பராபரனுடைய கிருபையின் பேரிலும் அவருடைய வல்லமையின் பேரிலும் எப்படி நம்பிக்கையாயிருக்கக் கூடுமோ, அப்படியே அவருடைய உண்மையின் பேரிலும் முழுமனதோடு நம்பிக்கையாயிருக்கக்கூடும். ஆம், நாம் நம்பிக்கையையும் விசுவாசத்தையும் மாத்திரந் தள்ளாமல் அதையே மரணபரியந்தம் உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கொள்வோமாகில், கர்த்தராகிய பராபரன் தம்முடைய நாமத்தினிமித்தமாகவே நமது பேரில் கிருபையும் உண்மையுமுள்ளவராயிருக்க வேண்டும்[1]. அவர் தம்முடைய உண்மையை நம்மிடத்தில் எப்படிக்காண்பிப்பாரென்றால், அவர் நம்மைத் தம்முடைய திருவசனத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்திலும் அவரை அறிகிற அறிவிலும் நாளுக்குநாள் அதிகமதிகமாய்த் தேறிப்போகவும் ஐசுவரியவான்களாகப் பண்ணி, இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய வெளிப்படுதலின் நாளிலே நம்மைத் தம்முடைய பிள்ளைகளென்று தம்முடைய பரம வீட்டிற்குள் ஏற்றுக்கொண்டு, இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய்த் தம்முடைய பரம எல்லாப்பொக்கிஷங்களுக்கும் சுதந்தரத்துக்கும் பங்குள்ளவர்களாக்குவாரே. பராபரனுடைய இந்த உண்மைக்காகவும் நாம் அவரை முழுமனதோடே ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டியதில்லையா, ஆம், அவருடைய கிருபைக்காகவும் அவருடைய வல்லமைக்காகவும் அவருடைய உண்மைக்காகவும் நாமெல்லாரும் அவரை இடைவிடாமல் ஸ்தோத்திரிப்போம் வாருங்கள். இதுதான் நாம் இரட்சிப்பை அடைகிறதற்கான, நிச்சயமும் நிலையுமான வழி. ஏனென்றால் ஸ்தோத்திரத்தைப் பலியிடுகிறவன் என்னை மகிமைப்படுத்துகிறான். இப்படி வழியை

[1] சங். [illegible]

ஒழுங்குப்படுத்துகிறவனுக்குப் பராபரனுடைய இரட்சிப்பைக் காண்பிப்பேனென்று சேனைகளுடைய கர்த்தர்தாமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்[1]. அவர் நம்மெல்லாரையுந் தம்முடைய கிருபையினாலே காப்பாற்றித் தம்முடைய வல்லமையினால் நம்மை அதிகமதிகமாய்த் தேறிப்போகப்பண்ணித் தம்முடைய உண்மையினிமித்தமாகவே நம்மை முழுவதும் இரட்சித்துப் பரம சுதந்தரத்தில் நம்மெல்லாருக்கும் பங்கிடுவாராக. ஆமேன்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிற்பாடு பத்தொன்பதாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. எபே. ௪, ௨௨—௨௪.

(லுத்தர் செய்த விஸ்தரிப்பு).

இந்த நிருபவாக்கியத்தினாலே, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நம்முடைய விசுவாசத்துக்கொத்ததாய நற்கிரியைகளினால் புதிய பரிசுத்த ஜீவனிலே நடக்கவேண்டுமென்று, ஏவியெழுப்பப்படுகிறோம். ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஞானஸ்நானத்தினால் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தும், நம்முடைய மாம்சத்திலே பழையமனுஷன் இன்னுஞ் சீவித்துக்கொண்டு, தன்னுடைய [illegible] இச்சைகளால் நம்மை வெளிக்குற்றங்களிலும் வைதிக குற்றங்களிலும் கட்டுப்படுத்தப் பிரயாசப்படுகிறான். நாம் அவனோடே எதிர்த்து நிற்காதே போனால், நாம் முந்திப் பெற்றுக்கொண்ட விசுவாசத்தையும் பாவமன்னிப்பையுந் திரும்பவும் இழந்துபோய், நம்முடைய முற்காரியங்களிலும் பிற்காரியங்கள் கேடாகும்[2]. ஏனென்றால் அப்போது கர்த்தருடைய திருவசனத்தை அசட்டைபண்ணவும் நாம் அதினால் கடிந்துகொள்ளப்படும்போது அதைப் புறக்கணிக்கவுந்தொடங்குவோமே. ஆம், திருவசனத்தைக் கனமாக எண்ணிக்கொண்டு சந்தோஷத்துடனேகேட்டு அதின்படியே நடக்கப் பிரயாசப்படுகிறவர்களுக்கும் முதலாய்த் தினந்தோறும் புதிதாய்த் திருவசனத்தினால் எழுப்பிவிடப்படுவது அவசியம். ஏனென்றால் பழைய மனுஷன் நம்மில்

[1] சங். ௫௦, ௨௩.— [2] ௨. பேது. ௨, ௨௦.

மெத்தவும் பெலனுயிருக்கிறதுந் தவிர, நம்முடைய சத்துருவாகிய பிசாசு வல்லமையுந் தந்திரமுமுள்ள ஆவியாயிருந்து, தனக்கு நாம் கொஞ்சம் இடத்தையாகிலுங் கொடுத்தால், முழுவதும் நம்மைப் பிடித்து நம்மை முந்தின நடக்கையின்படியே அவிசுவாசம், அவநம்பிக்கை முதலிய சகலவித தோஷங்களிலே மறுபடியும் உட்படுத்த வகைதேடுகிறது. ஆகையால் நாம் தினந்தோறும் பிசாசுக்கும், நம்முடைய சொந்தமாயிருக்கிற [illegible], பொல்லாங்களுக்குள் கிடக்கிற லோகத்துக்கும்[1] விரோதமாய் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி இளக்கரிக்காதிருக்க [illegible]. ஏனென்றால் ஆவி, அதாவது பரிசுத்த ஆவியினால் புதிதாக்கப்பட்ட ஆவியானது மனதுள்ளதுதான், மாம்சமோ பெலனற்றிருக்குது[2]. மேலும் மாம்சம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும், ஆவியோ மாம்சத்துக்கு விரோதமாகவும் இச்சிக்குது. நீங்கள் வேணுமென்றதுகளைச் செய்யாதபடிக்கு இதுகள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்குது[3]. ஆகையால் இயேசுவுக்குள் மெய்மை உண்டென்று அவரைக்குறித்து நாம் கேள்வியாகி அவரால் போதிக்கப்பட்டது போல் நாம் முந்தின நடக்கையின்படி மோசம் போக்கும் இச்சைகளாலே கெட்டுப்போகிற பழைய மனுஷனைக் களைந்துபோட்டு நம்முடைய மனதின் ஆவியிலே புதிதாகி மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் பராபரன் சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நவமான மனுஷனைத் தரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலும் [illegible] சொல்லுகிறான். பழைய மனுஷன் என்பதென்னவென்றால், பாதிசிஷ்டி பிசாசினால் மோசம் போக்கப்பட்டு விழுந்த ஆதாமிலிருந்து பிறக்குஞ் சென்மபாவமான நம்முடைய முழுமனுஷனுந்தான். அவன் பராபரனுக்குப் பயப்படாமலும் அவரை நேசிக்காமலும் அவர் பேரில் நம்பிக்கையாயிராமலும் போகிறான். அப்பேர்ப்பட்ட ஜென்மசுபாவங் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மிடத்தில் இருக்கவே கூடாது. அந்தப் பழைய மனுஷனை நாம் களைந்துபோடவும் போக்கிவிடவும் வேண்டியது. ஏனென்றால் அப்படியே நீங்கள் முந்தின நடக்கையின்படி நடந்து கொண்டீர்கள். அப்போது நீங்கள் மற்றச் சாதிகளைப் போல் புத்தியில் அந்தகாரப்பட்டு, இருதயத்தின் கடினத்தால் உங்களுக்குள் இருக்கிற அறியாமையினாலே பராபரனு

1 [illegible] ௰௯.—2 மத். ௨௬, ௪௧.—3 கலா. ௫, ௰௭.—

டைய சீவனுக்குப் புறம்பான அந்நியராயிருந்து, உங்கள் [illegible]னுடைய மாயைகளிலே நடந்தீர்கள். அப்போது உங்கள் உணர்வு அற்றுப்போய்ச், சகல அசுத்தத்தையும் ஆசையாய் நடப்பிக்க உங்களைக் காமவிகாரத்துக்கு ஒப்புக் கொடுத்தீர்கள். ஆனால் அப்படியாக நீங்கள் கிறிஸ்துவைக் கற்றுக்கொண்டதில்லை[1]. இப்போது நீங்கள் கிறிஸ்தவர்களானதினாலே புதியமனுஷர்களாயிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் புதிய மனுஷர்களாகப் புதிய நடக்கையாய் நடக்கவும் வேண்டியது. இதினால் [illegible] கிறிஸ்தவர்கள் இன்[illegible] மாயமான [illegible]கள் இன்னுமென்றும், [illegible]க்குது. அவர்களோ [illegible]த்துக்கொத்த புதிய பரிசுத்த நடக்கையாய் நடப்பார்கள், இவர்களோ தாங்கள் விசுவாசத்தையுஞ் சுவிசேஷத்தையும் பற்றி வெகுவாய்ச் சாமர்த்தியமுள்ளவர்களாயிருந்தாலுந், தங்கள் முந்தின கெட்ட நடக்கையிலே நிலைத்திருப்பார்கள்.

அப்போஸ்தலன் பழைய மனுஷனைப்பற்றி இரண்டு விசேஷித்த காரியங்களைச் சொல்லுகிறான். முதலாவது பழையமனுஷன் ஆத்துமத்தின் பிரகாரமாய் புத்தியின் அந்தகாரத்தினாலும் அறியாமையினாலும் மோசம் போய்க் கெட்டுப்போகிறான்[2] என்றும், இரண்டாவது சரீரத்தின் பிரகாரமாக இச்சைகளாலே கெட்டுப் போகிறானென்றும், பழையமனுஷனுடைய தன்மை இன்னதென்றுங் காண்பிக்கிறான். அவன் முதலாவது சத்தியத்துக்கு விரோதப்பட்டு, கிறிஸ்துவை அறிகிறமெய்யான அறிவும் அவரைப்பற்றும் மெய்யான விசுவாசமும் இன்னதென்று அறியாமலுங் கவனியாமலும் போய், அவருடைய கோபத்தையாகிலும் அவருடைய கிருபையையாகிலும் அசட்டைபண்ணித் தன்னுடைய சொந்த சிந்தைகளால் தன்னை மோசம் போக்கித் திருவசனத்தின் வெளிச்சத்தை முதலாய் இருட்டாக்கித், தன்னுடைய பாவங்களைக் [illegible] புண்ணியங்களென்று பாவிக்கிறான். அவன் பெருமையினாலும் பண ஆசையினாலும் இரக்கமில்லாமையினாலும் கோபத்தினாலும் பொறாமையினாலும் இருதயத்தில் நிறைந்தவனாயிருந்தும், தன்னை நல்ல கிறிஸ்தவனென்று எண்ணியிருக்கிறான்[3]. அவனுடைய புத்தியின் இந்த அந்தகாரத்தினால் மாம்சத்தின் இச்சைகளும் பிறக்கிறது. ஏனென்றால் அப்பேர்ப்பட்ட

1 எபே. ௪, ௰௭—௨௰. 2 எபே. ௪, ௰௮.— 3 [illegible] —௰௨.—

மனுஷர்கள் பராபரனுடைய சித்தம் இன்னதென்று கவனிக்காமல் தங்களுடைய இஷ்டத்தின்படியேயுந் துர்மாமிஷ இச்சைகளின்படியேயுமாத்திரம் நடக்கமனதாயிருந்து, மனசொஸ்தரும் புண்ணியமும் பக்தியுமானதெல்லாத்தையுந்[1] தள்ளிப்போடுகிறார்கள். இப்படியே அவர்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகமதிகமான பாவங்களிலே பெருகித் தங்களையே விசம்போக்கி ஆத்துமப்பிரகாரமாகவுஞ் சரீரப்பிரகாரமாகவுங் கெட்டுப்போகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களாகக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நிலைத்திருக்கக்கூடாது; ஏனென்றால் கிறிஸ்துவினுடைய கிருபையின் பேரிலும் பாவமன்னிப்பின் பேரிலும் மேன்மைபாராட்டுகிறதும் பாவங்களிலே நிலைத்திருக்கிறதும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாததாயிருக்கிறது. ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் மனதின் ஆவியிலே புதிதாகி மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் பராபரன் சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நவமான மனுஷனை நாளுக்கு நாள் அதிகமதிகமாய்த் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறான். அதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், நாம் முதலாவது நம்முடைய புத்தியின் அந்தகாரத்திற்கும் அறியாமைக்கும் விடுதலையாக்கப்பட்டுத், திருவசனத்தினால் நம்முடைய கர்த்தராகிய பராபரனைச் சரியாய் அறிந்துகொண்டு, அவருடைய கோபத்திற்குப் பயந்து, அவர் இயேசுகிறிஸ்துவினிமித்தமாக நம்முடைய பாவங்களை நமக்கு மன்னித்துவிடப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறாரென்று அவருடைய கிருபையின் பேரிலே மெய்விசுவாசமாய் நம்பி, இரண்டாவது அவரை நோக்கிக் கெஞ்சிக்கேட்டு அவருடைய பெலத்தினால் பாவத்துக்கு விரோதமாய் நல்லபோராட்டம் போராடவும் அதை மேற்கொள்ளவும் வேண்டியதே. பழைய மனுஷனிலே பிசாசு நம்மை மோசம் போக்குகிற அந்தகாரமேயொழிய வேறொன்றும் இருக்கிறதில்லை. புதிய மனுஷனென்றால் நம்முடைய இருதயம் பிரகாசிக்கப்படுகிற சத்தியத்தினுடைய ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறான். அவர் நம்மிலே நீதியையும் பரிசுத்தத்தையும் உண்டுபண்ணி, நாம் பராபரனுடைய திருவசனத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து சந்தோஷத்துடனே பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிற நடக்கையாய் நடக்க நம்மையும் எழுப்புகிறார். இந்தப் புதிய மனுஷன் பராபரனுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டி-

1 பிலி. ௩, அ.—

ருக்கிறான். அப்படிப்பட்டவனாக முதலாம் ஆதாம் ஆதியிலே பராபரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தான். ஆனால் பிசாசினுடைய மோசத்தினால் அவன் பராபரனுடைய சாயலையும் அக்கோடு கூடப் பராபரனை அறிகிற அறிவையும்[1] நீதியையும் பரிசுத்தத்தையும் இழந்து, போனதுந் தவிர, அது முதல் தன்னுடைய சொந்த சாயலின்படியே பிள்ளைகளைப்பெற்றான்[2]. ஆனால் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஞானஸ்நானத்தினாலும் கிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலும் பராபரனுடைய சாயலின்படியாய்ப் புதிதாக்கப்பட்டவர்களும் நவமான மனுஷர்களாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களுமாயிருக்கிறோம். நம்மை மீட்டிரட்சித்த இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளே நாம் நீதிமான்களும் பரிசுத்தவான்களுமானோம். ஆகையால் அவருக்குள் நமக்குக் கிருபையாய் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற நீதிக்கும் பரிசுத்தத்துக்கும் ஒத்ததாய் நாம் இனிமேல் நீதியும் பரிசுத்தமுமுள்ள நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்குச் சகல உண்மையோடுஞ் சாக்கிரதையோடும் பிரயாசப்படவேண்டும்.

இப்போதும், பழையமனுஷனும் புதியமனுஷனும் இன்னதென்று ஒருவேளை இன்னம் அறியாதே போகிறவர்களை அதைத்தெளிவாய்க் கண்டறியப் பண்ணும்படிக்கு அப்போஸ்தலன் சில திருஷ்டாந்தங்களை விவரித்து, முதலாவது ஆனபடியினால் பொய்யைக்களைந்து, அவனவன் தனக்கடுத்தவனுடனே மெய்யைப் பேசுங்கள். ஏனெனில் ஒருவருக்கொருவர் அவயவங்களாயிருக்கிறோம். நீங்கள் சினம் அடைந்தால், பாவஞ்செய்யாதிருங்கள். உங்கள் எரிச்சலின் மேலே சூரியன் அஸ்தமிக்க வொட்டாமலும் பிசாசுக்கு இடங்கொடாமலும் இருங்களென்று சொல்லிப், பொய்யும் பகையுமென்பவைகள் பிசாசினுடைய விசேஷித்த கிரியைகளாயிருக்கிறதென்று காண்பிக்கிறான். ஏனென்றால் பிசாசு ஆதிமுதல் பொய்யனுங் கொலைகாரனுமாயிருக்கிறது[3]. பொய்யினாலே பிசாசு விக்கிரகாராதனை அறியாமை அவிசுவாசம் அவபக்தி மாயம் உண்டாயில்லாமை முதலிய எல்லாத்துர்க்குணங்களையும், பகையினாலே பகைகள் விரோதங்கள் வைராக்கியங்கள் கோபங்கள் சண்டைகள் பேதகங்கள் போருகள் கொலைகள் முதலிய சகல துன்மார்க்கத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது.

1 கொலோ. ௩, ௰.—2 க. மோ. ௫, ௩.—3 யோவா. அ, ௪௪.—

இதுகளினால் பழையமனுஷனும் புதியமனுஷனும் இன்னனென்றுதெளிவாய் அறியலாம். நாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஒரே சரீரத்தின் அவயவங்களாயிருந்தாலும் ஒருவரை ஒருவர் வைதிகக்காரியங்களிலாகிலும் லௌகிகக்காரியங்களிலென்கிலும் பொய்யாய் மோசம் போக்குகிறவர்களாயிருந்தால், மெய்யாகவே நமக்குள் பழையமனுஷன் இன்னம் ஆளுகை செய்துகொண்டுவருகிறுன். அப்பேர்ப்பட்டவர்களிலே பராபரனுடைய சாயல் இராமல், பிசாசினுடைய சாயலே இருக்கிறது. ஆனால் முதல் கற்பலகையின் கற்பனைகளுக்கொத்த சத்தியமானதைச் சிநேகித்துப் பொய்ப்போதகத்தைப் பகைத்துச் சரியான போதகத்தின்படியே நடந்து, இரண்டாங் கற்பலகையின் கற்பனைகளுக்கொத்ததாய்ப் பிறருக்கு எல்லா உண்மையையுஞ் சிநேகத்தையுங் காண்பிக்கிற மனுஷன் மெய்யாகவே இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் புதிய மனுஷனாயிருக்கிறுன். அப்படியே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் மாம்சத்தினாலுண்டாகிற குற்றமுள்ள எல்லாச் சினத்தையும் பகையையும் நம்முடைய இருதயங்களை விட்டுத் தள்ளிப்போடவேண்டும்[1]. ஆகிலும் நம்முடைய சொந்த மாம்சத்தின் பெலஈனத்தினாலும் லோகத்தாருடைய துர்க்குணங்களினாலும் பிசாசினுடைய ஏவுதல்களினாலும் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுங்கூட அநேகவிசை சினத்துக்குங் கோபத்துக்கும் ஏவப்படுவார்கள். ஆனால் அதுக்கும் அதினால் பிசாசுக்கும் இடங்கொடுக்கவே கூடாது. ஏனென்றால் மனுஷனுடைய கோபம் பராபரனுடைய நீதியை நடப்பியாது[2]. நாம் சினம் அடையும் போதெல்லாம் என்னசெய்ய வேண்டுமென்றால், நாம் நம்முடைய அறை வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து[3] திருவசனத்தினாலுஞ் செபத்தினாலும் நம்முடைய இருதயத்திலே பேசிச், சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்குமுன் அதாவது அந்நேரத்திலேதானே அமர்ந்திருக்கவேண்டும்[4]. ஆனால் ஒருவன் சரிக்குச் சரிகட்டிக் கோபத்துக்கு இடங்கொடுப்பது[5] பராபரனுக்கு முன்பாகவும் மனுஷர்களுக்குமுன்பாகவும் அநியாயமாயிருக்கிறது. மேலும் நாம் பழையமனுஷனின்படியே நடப்போமானால், பிசாசு அதற்காகச் சந்தோஷப்பட்டு நம்மையுங் கிறிஸ்தமான திருச்சபையையும் நாம் பின்செல்லுகிற இயேசுகிறிஸ்துவையுந் தூஷணிக்கத்

1 சங். ௪, ௫.—2 யாக். ௧, ௨௰.—3 மத். ௬, ௬.—4 சங். ௪, ௫.
5 ரோம. ௰௨, ௰௭.—

தொடுக்கிறது. அப்படியே நம்முடைய குற்றத்தினால் பராபரனுடைய நாமம் அர்ச்சிக்கப்படாமல் விசுவாசமில்லாதவர்களிடத்தில் தூஷணிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் பராபரனுடைய நாமத்தின் மகிமைக்காகவுஞ் சனத்தினிமித்தமாகவும் நாம் பிசாசுக்கு இடங்கொடாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவோம்.

களவிலாசத் திருடினவன் இனித்திருடாமல் குறைச்சலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கத்தக்கதாக உண்டாகக் கைகளினால் நல்ல வேலைசெய்து உழைக்கக் கடவானென்று அப்போஸ்தலர் சொல்லியிருக்கிறுர். பொல்லாப்பை விட்டு விலகி நன்மை செய்யென்பது[1] புதிய மனுஷனுடைய பிரமாணத்தின் குணப்படுத்தலின் சரியான கனியுமாயிருக்கிறதென்று அதினாலும் அறிகிறோம். மேலும் ஏழாங்கற்பனையின் விரிவான விஸ்தரிப்பு இன்னதென்று அதினால் [illegible]றுகொள்ளுகிறோம். பராபரனுக்குமுன்பாக மற்றவர்களுடைய சாமான்களையும் பொருள்களையுந் தங்கள் பாரிசமாக்கிக் கொள்ளுகிறவர்கள் மாத்திரமல்ல, சோம்பேறிகளாய் நல்ல வேலையையும் உத்தியோகத்தையுஞ் செய்யாதவர்களும், குறைச்சலுள்ளவர்களுக்குந் தங்களுக்கு உண்டாயிருக்கிறதில் இரக்கமாய்க் கொடுக்காதவர்களுந் திருடருங் கள்ளருமாயிருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால் அவர்கள் தங்களுடைய கைகளினால் பிரயாசப்படாமல் மற்றவர்களுடைய கைகளின் பிரயாசத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்களாயிருக்கிறதுந் தவிர, தாங்கள் குறைச்சலுள்ள சகோதரருக்குக் கொடுக்கவேண்டியதைச் செலுத்திக் கொடாதவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல், கர்த்தருக்குப் பிரியமாயிருக்கிற ஒரு உத்தியோகத்திலே உண்மையுஞ் சுறுசுறுப்புமாய்ப் பிரயாசப்பட்டுத் தங்களுடைய வீட்டாரைப் பராமரித்து[2] தங்களுக்கு உண்டானதில் ஏழையானவர்களுக்குச் சந்தோஷமும் பூரணமுமாய்ப் பகிர்ந்துகொடுப்பார்கள். நாம் எல்லாரும் இப்படியே பழைய மனுஷனை அதிகமதிகமாய்க் களைந்து போட்டு நவமான மனுஷனை நாளுக்கு நாள் அதிகமதிகமாய்த் தரித்துக்கொள்ளும்படிக்குக், கர்த்தர்தாமே நமக்கிரங்கி நாம் இப்போது கேட்டிருக்கிற திருவசனத்தைத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்முடைய

1 சங். ௩௪, ௧௫.—2 ௧ தீமோ. ௫, ௮.—

இருதயங்களில் நித்திய சீவனுக்கென்று பிரிக்கப்பண்ணுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின இருபதாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. எபே. ரு, ௧௫—௨௧.

நாம் வாசிக்கக்கேட்ட நிருபவாக்கியத்துக்கு முந்தின வசனங்களிலே பார். அப்போஸ்தலன் எபேசியருக்கும் நமக்கும், நாம் முற்காலத்தில் அந்தகாரமாயிருந்து இப்போதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறோம் என்பதையும், அதினிமித்தமாக நாம் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதையும் நினைப்பூட்டுகிறான். நாம் கனியற்ற அந்தகாரக் கிரியைகளுக்கு உடந்தையாயிராமல் அவைகளைக் கடிந்துகொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அந்தகாரத்தின் கிரியைகளெல்லாம் வெளிச்சத்தினால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டு வெளியரங்கமாகும்; வெளியரங்கமாகிறதெல்லாம் வெளிச்சமாயிருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறபடியினாலே, அந்தகாரத்தின் பிள்ளைகளைப்போல நித்திரைமயக்கமாய்த் தூங்காமல் விழித்து மரித்தோரை விட்டு எழுந்திருக்கவேண்டும். லோகத்தின் வெளிச்சமாகிய இயேசுகிறிஸ்து[1] நம்மை அதிகமதிகமாய்ப் பிரகாசிப்பிப்பதற்காகத்தான்[2]. நாம் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடக்கிறதற்குப் பார். அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே நமக்கு அதிவிசேஷித்த பிரமாணங்களைப் பின்னைத்திருக்கிறான். அவைகளைப்பற்றி நாம் இச்சமயத்தில் கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

I. முதலாவது, நீங்கள் கர்த்தருக்குள் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியினாலே, ஞானமற்றவர்களைப் போலல்ல, ஞானமுள்ளவர்களைப்போல ஜாக்கிரதையாய் நடந்துகொள்ள வகைபாருங்களென்று அப்போஸ்தலன் நம்மை எச்சரிக்கைகொடுக்கிறான். மனுஷர்களெல்லாரும் நடக்கிற இரண்டு விதமான வழியுண்டு.

[1] யோவா. அ, ௧௨.—[2] எபே. ரு, ௧௪.—

ஞானமற்றவர்களுடைய வழி ஒன்று, ஞானமுள்ளவர்களுடைய வழி ஒன்று. இந்த இரண்டு விதமான வழியைப் பற்றித் தாவீது இராசா முதல் சங்கீதத்திலே பேசி ௬-ம் வசனத்தில், நீதிமான்களின் வழியைக் கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார், ஆகாதவர்களின் வழியோ அழியுமென்கிறான். ஆகாதவர்கள் ஞானமற்றவர்கள்தான். ஏனென்றால் பராபரனுக்கு விரோதமாய்ச் செய்வதே பயித்தியமாம். அவர்கள் அழிந்துபோகிற வழியிலே நடந்து நரகத்துக்கும் ஆக்கினைக்கும் எதிர்கொண்டுபோகிறார்கள். கர்த்தர்தாமே அந்த வழியைப்பற்றிப் பேசி, கேட்டுக்குக் கொண்டுபோகிற வாசல் விரிவும் வழி விசாலமுமாயிருக்குது. அதுக்குள் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகம் பேராயிருக்கிறார்களென்கிறார்[1]. அப்படி நடக்கிறவர்கள் புத்தியற்ற கன்னியாஸ்திரீகள் போலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கலியாண வீட்டின் கதவு பூட்டப்பட்டது[2]. அப்படியே காயீன், பார்வோன், சவுல், ஏரோதே, யூதாஸ்காரியோத்து முதலானவர்கள் நடந்தவழி. ஆனால் நீதிமான்களுடைய வழியைக் கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார். ஏனென்றால் பராபரனுடைய ஸ்திரமான அஸ்திவாரம் நிலைநிற்கிறது. கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிந்திருக்கிறார்[3]. நீதிமான்கள் மெய்யான ஞானமுள்ளவர்கள்தான். ஏனென்றால் அவர்கள் நித்திய சீவனுக்குக் கொண்டுபோகிற வழியிலே நடக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கர்த்தர் பேசி, இடுக்கமான வாசலால் உட்பிரவேசியுங்கள், ஜீவனுக்குக் கொண்டுபோகிற வாசல் இடுக்கமும் வழி நெருக்கமுமாயிருக்குது. அதைக்கண்டு பிடிக்கிறவர்கள் கொஞ்சம்பேராயிருக்கிறார்களென்கிறார்[4]. அது ஆபேல், ஏனோக், நோவா, ஆபிரகாம், தாவீது, அப்போஸ்தலர் முதலானவர்கள் நடந்த வழியாயிருக்கிறது. இந்த வழி நெருக்கமாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் அதைக்கண்டு பிடித்து அதிலே நிலைத்திருக்கும்படிக்கு ஜாக்கிரதையாய் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அதற்காக நமக்குத் திருவசனம் வெளிச்சமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் உம்முடைய வசனம் என்கால்களுக்குத் தீபமும் என்பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறதென்று எழுதியிருக்கிறது[5]. பத்துக்கற்பனைகளின்படியே உன்னைச் சோதித்தறி. அது உன் ஒளியுள்ள தீபமாம். அது

[1] மத். எ, ௧௩.—[2] மத். ௨௫, ௰.—[3] ௨. தீமோ. ௨, ௧௯.—[4] மத். எ, ௧௪.—[5] சங். ௱௧௯, ௱௫.—

னாலே நீ ஞானமற்றவர்களுடைய வழியிலோ ஞானமுள்ளவர்களுடைய வழியிலோ நடக்கிறாயென்று அறிவாய். நீ சரியான வழியிலே நடக்கிறவனாயிருந்தால், அதற்காகப் பராபரனை ஸ்தோத்திரித்து இனிமேலும் அந்த வழியைவிட்டு விடாமல் அதிலே நிலைத்து நடந்துகொண்டிரு. கேட்டினுடைய வழியிலோ நீ நடக்கிறவனாயிருந்தால், உன்பாவங்களுக்கு முன்பாக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டு அந்த வழியைவிட்டுச் சீவனுடைய வழியிலே நீ இனிமேல் நடந்துகொள்ளும்படிக்குக் கர்த்தரிடத்தில் கிருபையையும் பெலத்தையுங் கெஞ்சிக்கேள்[1]. இதுதான் முதலாவது பிரமாணம்.

II. காலத்தைத் தப்பாமற் பிடியுங்கள். ஏனெனில் நாட்கள் பொல்லாததாயிருக்கிறதென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். லோகமெல்லாம் பொல்லாங்கனுக்குள் கிடக்குதென்று அறிந்திருக்கிறோம்[2]. விசேஷமாய் இந்தக் கடைசிநாட்களிலே லோகமெல்லாம் அநேகக் கெட்ட மாதிரிகளாலுந் திருஷ்டாந்தங்களாலும் நிறைந்திருக்கிறது. அதுகளுக்கு எச்சரிக்கையாயிரு. ஏனென்றால் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளெல்லாரும் பொல்லாதவர்களாயிருந்தும், அது உனக்குச் சாக்குப் போக்காயிருப்பதில்லை. ஏனென்றால் கிறிஸ்தவனாகிய நீ இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளைப் பின்செல்லாமல் நல்ல கிறிஸ்தவர்களுடைய நடக்கையை [illegible]கொடாவேண்டும். வேதபுஸ்தகத்தை ஆராய்ந்து பார். அதிலே [illegible] நல்ல முன்மாதிரிகளுந் திருஷ்டாந்தங்களும் [illegible]பட்டிருக்கிறது. மேலும் இரட்சிப்புக்கென்று கர்த்தரால் உனக்கு இன்னம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற இக்காலத்தைத் தப்பாமல் அதையே பிடித்துக்கொள். இதோ இப்போது அநுக்கிரியமான காலம், இதோ இப்போது இரட்சிப்பினுடைய நாள்[3]. நாளைக்கு நீ இன்னம் உயிரோடிருப்பாயோ இல்லையோவென்பது தெரியாது. வெளிச்சம் உங்களுக்கு இருக்குமளவும் வெளிச்சத்தின் பேரில் விசுவாசியுங்கள்[4]. மேலும் நமக்குக் காலமிருக்கக் கொள்ள நம்முடைய விசுவாசத்தை நற்கிரியைகளினாலே காண்பிக்கப்பண்ணி நன்மை செய்யக்கடவோம்[5]. பிசாசினுடைய கோபம் இந்தக் கடைசிநாட்களிலே மகா பெரிதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் தனக்குக் கொஞ்சக்காலம் உண்டென்றறிந்து[6] கெர்ச்சிக்கிற சிங்கம் போல் எவனை விழுங்

1 சங். ளயக, கூ.—2 க. யோவா. ரு, யக.—3 உ. கொரி. சு, உ.—4 யோவா. யஉ, நகூ.—5 கலா. சு, ய.—6 அபி. யஉ, யஉ.—

கலாமோவென்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரிகிறது[1]. ஆகையால் காலத்தைத் தப்பாமற் பிடியுங்கள். ஏனெனில் நாட்கள் பொல்லாததாயிருக்கிறது.

III. நீங்கள் மதியற்றவர்களாகாமல் கர்த்தருடைய சித்தம் இன்னதென்று உணர்வுள்ளவர்களாகுங்களென்று அப்போஸ்தலன் பின்னையும் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். பிள்ளைகள் மதியுற்றவர்களாகும்படிக்குப் பள்ளிக்கூடத்துக்குவந்து கருத்தாய்ப் படிக்கவேண்டும். வளர்ந்தவர்களாகிய நம்முடைய பள்ளிக்கூடமோ கோவில்தான். இதிலே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துதாமே நமக்குப் போதகராயிருக்கிறார்[2]. தேவஊழியக்காரராகிய நாங்களோவென்றால் அவருக்கே உடன்வேலையாட்களாய் உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறோம்[3]. ஆகையால் நீங்கள் மதியற்றவர்களாகாமல் மதியுற்றவர்களாகும்படிக்கு இந்த உங்களுடைய பள்ளிக்கூடத்துக்குக் கிரமமாய்வந்து உண்மையுங் கருத்துமுஞ் சந்தோஷமுமாய் ஞானஉபதேசத்தைக் கேட்டுக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீ பராபரனுடைய வீட்டுக்குப் போகிறபோது உன்காலைக்காத்துக் கேட்கிறதற்குச் சேர்[4]. ஏனென்றால் பராபரனால் உண்டானவன் பராபரனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கிறான்[5]. உங்களுக்குள்ளே நடப்பட்டதும் உங்கள் ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்கவல்லமையுள்ளதுமான வசனத்தை மெத்தனவுடனே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்[6]. மேலும் [illegible] நீங்கள் கேட்ப தெல்லாத்தையும் உங்கள் [illegible]லே பத்திரமாய் வைத்து, வீடுகளிலே அதைப்பற்றிச் [illegible] [illegible]ங்கள் போதகர் உங்களுக்குச் சொன்னது அப்படியிருக்குமோவென்று அந்தப் பெரோயா ஊராரைப்போல் வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்துபாருங்கள்[7]. மேலும் திருவசனத்தின்படியே நீங்கள் நடந்துகொள்ளவும்வேண்டும். ஏனென்றால் கேட்கிறவர்களாய் மாத்திரமிருந்து [illegible]த்தின் செய்கைக்காரராயிராதவர்கள் தங்களை [illegible] [illegible]கிறார்கள்[8]. ஒருவன் பராபரனுடைய [illegible]த்தின்படி செய்யமனதாயிருந்தால், அவனே இந்த உபதேசம் பராபரனாலுண்டாயிருக்குதோ இல்லையோவென்று அறிவான்[9].

1 க. பேது. ரு, அ.—2 மாத். கூ, ஈ0; யோவா. யக, யங. ரு.—3 உ. கொரி. ள, ய; உ. கொரி. சு, க.—4 பிர. ரு, க.—5 யோவா. அ, சள.—6 யாக். க, உக.—7 அப். யள, யக; யோவா. ரு, நகூ; மாத். ய, உஅ.—8 யாக். க, உஉ.—9 யோவா. எ, யள.—

படியே நீங்கள் செய்வீர்களாகில் திருவசனத்திலடங்கியி ருக்கிற நியாயப்பிரமாணத்தினாலுஞ் சுவிசேஷத்தினாலும் பராபரனுடைய சித்தமின்னதென்று உணர்ந்தறிந்து மதி யுற்றவர்களாவீர்களே. நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே பரா பரனுடைய சித்தமென்னவென்றால், பொல்லாப்பை விட்டு விலகி நன்மைசெய் என்பதுதான்[1]. ஏனென்றால் பராபரன் ஆகாமியத்தை விரும்புகிற தேவனல்ல. பொல்லாதவன் அவ ரிடத்திலே தரிகொள்ளமாட்டான்[2]. நீங்கள் பரிசுத்தமாகிறதே பராபரனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது[3]. சுவிசேஷத் தின்படியோ பராபரனுடைய சித்தம் என்னவென்றால் நாம் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தின் பேரில் விசுவாசித்து அவர் நமக்குக் கற்பித்தபடி ஒருத்தரை யொருத்தர் சிநேகிக்கவேணுமென்கிறதே அவருடைய கற்பனை[4]. நியாயப்பிரமாணமுஞ் சுவிசேஷமும் திருவசனத்திலே பிரசங்கிக்கப்படுகுது. ஆகையால் நீங் கள் தாவீதோடுகூட: ஒன்றை நான் கர்த்தரிடத்திலே கேட் டேன், அதையே தேடுவேன், நான் கர்த்தருடைய இன் பத்தைப்பார்த்து அவருடைய தேவாலயத்தில் ஆராயும் படிக்கு நான் என் ஜீவனுள்ள நாளெல்லாங் கர்த்தருடைய வீட்டிலே தங்குவதைத்தானே என்றும்[5], கோராகின் புத்தி ரரோடுகூட: சேனைகளுடைய கர்த்தாவே, உம்முடைய வாசஸ்தலங்கள் எத்தனை இன்பமானவைகள். என் ஆத்துமா கர்த்தருடைய பிராகாரங்களின்மேல் வாஞ்சையுந் தவனமு மாயிருக்கிறது, என் இருதயமும் என் மாம்சமும் ஜீவ னுள்ள பராபரனை நோக்கிக் கெம்பீரசத்தமிடுகிறது. உம்மு டைய வீட்டிலே வாசமாயிருந்து எப்போதும் உம்மைத் துதிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். ஆயிரம் நாளைப்பார்க் கிலும் உம்முடைய பிராகாரங்களில் ஒரே நாள் நல்லது, ஆகாமியரின் கூடாரங்களில் வாசமாயிருப்பதைப் பார்க்கிலும் என் பராபரனுடைய வீட்டின் வாசற்படியில் காப்பதையே தெரிந்துகொள்ளுவேனென்றும்[6], முறைமைதோறும் நீங்களுஞ் சொல்லுங்கள். கர்த்தருடைய சாட்சிகள் உங்களுடைய இருதயங்களும் உங்களுடைய ஆலோசனைக்காரருமாயிருப் பதாக[7]. நீங்கள் கோவிலுக்குள்ளும் பொதுதலத்திலும் கொர்

1 சங். ஙச, ௰ச.—2 சங். ரு, ச.—3 க. தெச. ச, ங; [illegible].—4 க. யோவா. ங, உங; மத். [illegible]; யோவா. [illegible].—5 சங். உஎ, ச.—6 சங். அச, க. உ. [illegible].—7 சங். ௱௰கூ, உச.—

நேலியுவோடு கூட நீங்களும், இப்போது பராபரனால் உமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டவைகளை எல்லாங் கேட்க நாங்கள் அனைவரும் இங்கே பராபரனுக்குமுன்பாக இருக்கிறோ மென்று சொல்லுங்கள்[1]. அப்படியே நீங்கள் சகலத்திலுஞ் சகல வசனத்திலும் சகல அறிவிலும் இயேசுகிறிஸ்துவுக் குள் ஐசுவரியவான்களாவீர்கள்.

IV. கெட்டமார்க்கமுள்ள மதுபான வெறிகொள்ளா மல் ஆவியினால் நிறையப்படுங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அப்படியே அவன் ரோமருக்கும், பகலி லே நடக்கிறதுபோலச் சீராய் நடக்கக்கடவோம். பெருந்தீன் டியிலும் வெறியிலுமல்ல, சயனங்களிலுங் காமவிகாரங்களி லுமல்ல, விரோதத்திலும் பொறாமையிலுமல்ல, நீங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டு இச் சைகளுக்கு இடமாய் உடலைப்பேணாதிருங்களென்று எழு துகிறான்[2]. இதெல்லாம் அந்தகாரத்தின் கிரியைகளா யிருக்கிறபடியினாலே, வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாகிய நாம் அப்பேர்ப்பட்டதுகளைச் செய்யவே கூடாது. விசேஷமாய் மதுபான வெறிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள். ஏனென் றால் அதினாலே கெட்டமார்க்கமும் முன்சொல்லிய அந்த காரத்தின் கிரியைகளும் பிறக்கிறது. லோத்து என்பவனு டைய சரித்திரத்தையும் நாபால் என்பவனுடைய சரித்தி ரத்தையும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்[3]. இதுக்கு எதிரிடை யாக அப்போஸ்தலர் பெந்தெகொஸ்தேயின் நாளிலே மது பானத்தினாலல்ல, பரிசுத்த ஆவியினாலே எப்படி நிறையப் பட்டார்களோ[4], அப்படியே நீங்களும் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறையப்படுங்கள். [illegible] பராபரன் இயேசுகிறிஸ்து வின் மூலமாய்த் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைப் பரிபூரண மாக உங்கள்மேல் [illegible]மென்று கெஞ்சிக் கேளுங் கள். அப்போது நீங்களும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு அப்போஸ்தலரைப்போலே பராபரனை ஸ்தோத்திரித்து அவ ருடைய மகத்துவங்களைப் பேசுவீர்களே.

V. சங்கீதங்களாலுங் கீர்த்தனைகளாலும் ஞானப்பாட் டுகளாலும் உங்களுக்குப் புத்திசொல்லிக்கொண்டு உங் கள் இருதயத்தில் கர்த்தரைப்பாடிக் கீர்த்தனம் பண்ணி பிதாவாகிய பராபரனை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகி

1 அப். ௰, ஙங.—2 ரோம. ௰ங, ௰ங—௰ச; ஆதி. ௰கூ, ஙஉ, [illegible].—3 க. ஸாமு. உரு, ஙசு—ஙஅ.—4 அப். உ, ச.—

கிறிஸ்துவின் நாமத்திலே எப்பொழுதும் எல்லாத்துக்காகவும் ஸ்தோத்திரியுங்களென்று அப்போஸ்தலன் பின்னையும் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். (மகிமையிலங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பின்தின ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமையின் பிரசங்கத்தோடு ஒத்துப்பார்க்கவும்). நம்முடைய வீடுகளும் இருதயங்களுங் கர்த்தராகிய பராபரனுடைய தெய்வாலயங்களாக வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் விரும்புகிறான். நம்முடைய வீடுகளும் இருதயங்களுஞ் சங்கீதங்களாலுங் கீர்த்தனங்களாலும் ஞானப்பாட்டுகளாலுங் கர்த்தருடைய மகிமைக்கென்றும் ஸ்தோத்திரத்துக்கென்றும் எப்பொழுதும் ஒலிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் நம்முடைய பிதாவாகிய பராபரன் நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் நம்மிடத்தில் செய்ததெல்லாவற்றுக்காகவும் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தினாலே பிதாவாகிய பராபரனை இடைவிடாமல் ஸ்தோத்திரிப்பது நியாயந்தான். விசேஷமாய் நாம் சேர்ந்திருக்கிற [illegible] திருச்சபைக்குக் கர்த்தர் ஞானப்பாட்டுகளின் பொக்கிஷங்களை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார். நாம் பாடுகிற சபை என்று நியாயமாய் அழைக்கப்படும்படிக்கு, அந்தப் பொக்கிஷங்களை நாம் எல்லாரும் நல்ல உபயோகம்பண்ணிக் கொள்வோமாக. சங்கீதங்கள் நமக்கு உண்டு. வேதபுத்தகத்தில் அடங்கியிருக்கிற சங்கீதங்களுந் தவிர அதுகளின் மூலமாய்ச் செய்யப்பட்ட சங்கீதப்பாட்டுகளுமுண்டு: கர்த்தர்தான் எங்கள் துர்க்கமும் என்கிற பிரார்த்தனையும்[1] [illegible] கூப்பிடும் என்கிற பிரார்த்தனையும்[2] முதலியவைகள்தான். கீர்த்தனங்கள் நமக்குஉண்டு. மரியாளோடுகூட கீர்த்தனம்: என் ஆத்துமம் கர்த்தரை மகிமைப்படுத்துகிறது என்கிறது, சகரியாவோடுகூட: இஸ்ரவேலருடைய பராபரனாகிய கர்த்தர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர் என்பதும், சிமியோன் என்பவனோடுகூட: ஆண்டவரே, இப்போது உமது அடியானைச் சமாதானத்துடனே அனுப்பிவிடுகிறீர் என்பதும், பகர்ந்து கீர்த்தனம் பண்ணுங்கள்[3]. [illegible] பணிந்து உம்மையே எங்கிற பாட்டு மேன்மையுள்ள கீர்த்தனமாயிருக்கிறது. அதுவுமின்றி நம்முடைய பிரார்த்தனைப்புஸ்தகத்தில் இன்னும் அநேகம், நெஞ்சை உருக்கிற, அருமையான ஞானப்பாட்டுகளும் நமக்கு உண்டு. இந்தஞானப்பாட்டுகளின் [illegible] இன்ன

[1] சங். சக.—[2] சங். ஏகஉ.—[3] லூக். க, சசு முதல்; க, சஅ முதல்; உ, உகூமு.—

[illegible] சவுல் என்பவனுடைய சரித்திரத்தினால் அறிகிறோம். ஏனென்றால் பராபரனாலே விடப்பட்ட ஆவி சவுலைப் பிடிக்கும்போது தாவீது சுரமண்டலத்தை எடுத்துக்கொண்டு தன்கையினாலே வாசித்து இஸ்ரவேலருடைய வழக்கத்தின்படியே அக்கோடிபாடினான். அதினாலே சவுலுக்கு ஆறுதலுண்டாகி, அவனுக்குச் சுகமாயிருந்து, பொல்லாத ஆவி அவனை விட்டு நீங்கிற்று[1]. [illegible] உங்களில் ஒருத்தன் கர்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறானோ? அவன் சங்கீதங்களைப் பாடக்கடவான்[2].

VI. தெய்வபயத்தோடே ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்களென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்தின் முடிவிலே சொல்லிமுடிக்கிறான். இதுதான் சிநேகத்தின் இராசரீகப் பிரமாணமாயிருக்கிறது[3]. நாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் சகோதரராயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் சகலத்தையும் பண்ணுகிறதிலே ஒருத்தருக்கொருத்தர் [illegible][4]. நம்முடையதைத் தேடாமல் சகோதரருடையதைத் தேடிக்கொண்டு, அவனவன் தான் பெற்றிருக்கிற வரத்தின்படியே பராபரனுடைய பற்பல நல்ல உக்கிராணக்காரரைப்போல ஒருத்தருக்கொருத்தர் அதினாலே ஊழியஞ்செய்யவேண்டும்[5]. விசேஷமாய் அப்போஸ்தலன் பலவித ஜனங்களைப் பற்றிப் பேசி நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்குப் பின்வரும் வசனங்களிலே: பெண்சாதிகள் தங்கள் சுய புருஷருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, புருஷரோ தங்கள் பெண்சாதிகளைக் கர்த்தருடைய முன்மாதிரியின்படி சிநேகித்து, பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றாருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படிந்து, பிதாக்களோ தங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபப்படுத்தாமல் அவர்களைக் கர்த்தருடைய புத்தியில் வளர்த்து, வேலைக்காரர் தங்கள் எசமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, எசமான்களோ தங்கள் வேலைக்காரரைப் பராமரிக்கவேண்டுமென்று விவரித்துச் சொல்லுகிறான்.

இதுகள்தான் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற பிரமாணங்கள். நாம் இதுகளின்படியே வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாக நடந்துகொள்ளும்படிக்கு, கர்த்தராமே நம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மெல்லாரையும் ஆசீர்வதிப்பாராக!

[1] க. சாமு. ௧௬, உ௩.—[2] யாக். ரு, ௧௩.—[3] யாக். உ, [illegible]—[4] ரோம். ௧உ, ௰.—[5] க. பேது. ௪, ௰.—

பிரகாசிப்பித்துச் சீஷனுக்குக் கொண்டுபோகிற வழியிலே நடத்திக் காப்பாற்றுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின இருபத்தோராம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. எபே. ௬, ௰ — ௰௯.

(லூத்தர் செய்த விஸ்தரிப்பு).

௧. பரி. அப்போஸ்தலன் இந்த நிருபவாக்கியத்திலே [illegible] கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்று அவருடைய [illegible]திலிருக்க மனதாயிருக்கிற நாம் ஞான ஆயுதவர்க்கத்தினால் அணிந்துகொள்ளப்பட்ட சேர்வைக்காரராயிருக்க வேண்டுமென்று காண்பிக்கிறான். ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இந்தப் பூமியிலே மோசமுள்ள இடத்திலும் ஞான சத்துருக்கள் [illegible]களுடைய நடுவிலுமிருந்து, அவர்கள் நம்முடைய பரம பொக்கிஷங்களை நம்மிடத்திலிருந்து பறித்துக்கொள்ளாதபடிக்கு அவர்களுக்கு விரோதமாய் நம்முடைய சேனாதிபதியாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் கீழாக நல்லசேவகம் பண்ணவுங் கொடிய போராட்டத்தைப் போராடவும் வேண்டியது. ஒரே விசை இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஐசுவரியவான்களானது போதாது. இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நமக்கு அளிக்கப்பட்ட நம்முடைய ஞான ஐசுவரியத்தைக் காப்பாற்றவும் வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது. நாம் பின்னையுங் கெட்டுப்போகும்படியே நம்முடைய ஞான சத்துருக்கள் அவ்வளவு தந்திரமும் வல்லமையுமுள்ள ஆவிகளாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் போராடவேண்டிய போராட்டமும் அவ்வளவு கொடூரமாயிருக்கிறது. அதற்கு நம்முடைய சொந்த பெலன் அவத்தமாகையால் நாம் கர்த்தரிடத்திலே பெலத்தைத் தேடவும் பெற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டும். ஆகையால் பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய [illegible] துவக்கத்திலே கர்த்தரிலும் அவருடைய பெலத்தின் வல்லமையிலும் பெலப்படுங்களென்று சொல்லித் தொடங்குகிறான். கர்த்தரால் நாம் பெற்றுக்கொண்ட சுவிசேஷத்தினுடைய மெய்ப்போதகத்திலே நாம் உறுதியாகவும் அசையாமலும் நிலைநின்று அதின்படியே நடந்து அதனால் [illegible]

சொந்த உத்தியோகத்தைக் கர்த்தருடைய மகிமைக்கென்றும் பிறருடைய ஊழியத்துக்கென்றும் உண்மையுள்ள [illegible]ராய்ச் செய்து முடிக்கவேண்டும். இது லேசான காரியமாயிராமல் அரிதான காரியமாயிருக்கிறபடியால் அதற்குக் கர்த்தரில் பெலப்படுங்களென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் சுவிசேஷத்தை அறிந்து அதைப்பற்றிப் பேச மாத்திரம் சாமர்த்தியமாக இருப்பவர்கள் கர்த்தருக்கு [illegible]. அதை முழுமனதோடு விசுவாசித்து அதின்படி நடப்பவர்கள் அவருக்குவேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் கர்த்தருடைய பெலத்தினால் எல்லா லோகத்தின் வல்லமைகளோடும் லோகத்தின் பிரபுவாகிய பிசாசோடுங்கூட எதிர்த்து நிற்கத்தக்கவர்கள். கர்த்தருடைய [illegible] யாரென்றால், திருவசனத்திலே அடங்கியிருக்கிற [illegible] விசுவாசத்தினால் பற்றிக்கொள்ளப்படுகிறவருமாகிய இயேசுநாதர்தான். திருவசனத்தினாலும் விசுவாசத்தினாலும் இந்தப் பெலவான் உன்னிலும் நீ அவரிலும் நிலைத்திருந்தால், முறியாத பேய்களால் [illegible] சேனைகளாலும், [illegible]பட்டோக், கர்த்தரினால் ஜெயித்து நிற்கத்தகும். ([illegible]). மேலும் அவருடைய பெலத்தின் வல்லமையிலும் பெலப்படுங்களென்று அப்போஸ்தலன் [illegible]மாய்ச் சொல்லுகிறான்; ஏனென்றால் இரண்டு விதமான பெலனும் வல்லமையும் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. அதாவது: நாம் நாமே உறுதியாகவும் அசையாமலும் நின்று சத்துருக்களால் ஜெயிக்கப்படாததற்கான வல்லமையும், நாம் சத்துருக்கள் மேல் விழுந்து அவர்களையே ஜெயிக்கிறதற்கான வல்லமையுமே. நாம் நம்முடைய சத்துருக்களுக்கு நம்மை விலக்கிக் காப்பது மெத்தவும் அரிதாயிருக்கக்கொள்ள, நாம் அவர்கள்மேல் விழுந்து அவர்களை ஜெயிப்பது எத்தனையோ அதிக அரிதாயிருக்கும். ஆகையால் இந்தக் கொடுமையுள்ள போராட்டத்துக்குக் கர்த்தருடைய சொந்த பெலத்தின் வல்லமை நமக்கவசியமாயிருக்கிறதென்பது விளங்குகிறது. அதனால் [illegible]டைய சர்வாயுதவர்க்கத்தைத் தரித்துக்கொள்ளுங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அது [illegible] பூமியிலே இருக்கிற [illegible] நமக்குச்செய்வான். [illegible] நாம் எதிர்க்கிற [illegible]

ளையும் ஞானமும் புத்தியுமெல்லாந் தகுதியற்றதாயிருக்கி
றது. ஆகையால் கர்த்தரில், பராபரன் தம்முடைய
சொந்தச் சர்வாயுதவர்க்கத்தையும்[1], நமக்குத் தரிப்பிக்க
வேண்டும். மேலும் பராபரன் நமக்குத் தம்முடைய சொந்
தச் சர்வாயுதவர்க்கத்தையுந் தரிப்பிக்கிறதினாலே நாம் மெய்
யாகவே அவருடைய சொந்தச் சேவைக்காரரும், நம்மு
டைய சேவகமும் போராட்டமும் நம்முடைய கர்த்தராகிய
பராபரனுடையதுமாயிருக்கிறதென்று தெளிவாய் விளங்கு
கிறது. இது நமக்குப் பெரிய ஆறுதலாயிருக்கிறது.
ஏனென்றால் நம்முடைய சத்துருக்கள் பராபரனுடைய சத்
துருக்களுமாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாம் அவர்களால்
எவ்வளவாய்ச் சோதிக்கப்பட்டாலும் அவர் நம்மைக் கை
விடாமல் நாம் அவர்களை முறியச்செய்யும்படி நம்
மைக் காத்து நடத்துவாரென்று நிச்சயித்திருக்கலாம். மே
லும் அது நமக்கு மேன்மையுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால்
[illegible]ஆகிய பராபரன் ஒருத்தரே தம்முடைய சத்துருக்க
ளெல்லாரையுஞ் ஜெயிக்கவும் அழித்துப்போடவும் வல்லவ
ராயிருந்தாலும், தம்முடைய தெய்வவல்லமையை நம்மு
டைய பெலவீனத்தினால் அதிகமாய்க் காண்பிக்கும்படிக்குச்,
சத்தியற்றவர்களும் வெறுமை[illegible]களுமாகிய நம்மை
யுந் தம்முடைய உடன் வேலையாட்களாக்கி நம்மைக்
கொண்டு தம்முடைய போராட்டத்தைப் போராடப் [illegible]
சித்தமாயிருக்கிறார்.

அப்புறம் [illegible]. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய ஞானச்
சத்துருக்கள் இன்னாரென்று இந்த வசனத்திலே சொல்லிக்
காட்டி, நீங்கள் பிசாசின் உபாயதந்திரங்களோடே எதிர்த்து
நிற்கவேண்டும். ஏனெனில் இரத்தத்தோடும் மாம்சத்
தோடுமல்ல, துரைத்தனங்களோடும் அதிகாரங்களோடும்
இப்பிரபஞ்சத்தினுடைய அந்தகார லோகாதிபதிகளோடும்
ஆகாயத்துக்குள்ளிருக்கிற பொல்லாத ஆவிகளோடும் நமக்
குப் போராட்டமிருக்கிறதென்று சொன்னபிற்பாடு பொல்லாங்க
னுடைய நெருப்பான அம்புகளையும்பற்றிப் பேசுகிறான்.
இந்தவார்த்தைகளினால், நாம் எதிர்த்து நிற்கவேண்டிய நம்
முடைய சத்துருக்கள் எவ்வளவு சத்துவமும் வல்லமையு

* தலைப்பு. இப்படி [illegible] [illegible]ஷையின்படியே அந்த
வேதவாக்கியத்தைச் சரியாய் விஸ்தரித்தார்.

1 எபே. ௬, ௰௧ மு.

ரான சத்துருக்களாயிருக்கிறதென்று அறியலாம். மாம்
சத்தோடும் இரத்தத்தோடுமல்லவென்கிறான், அதற்கு
அர்த்தம், மாம்சமும் இரத்தமுமுள்ள மனுஷர்களோடு
மாத்திரமல்ல, மாம்சமும் இரத்தமுமல்லாத ஆவிகளோ
டும் நமக்குப்போர் உண்டு. ஆம், நாம் இப்பிரபஞ்சத்தின்
சிலர்களுக்கும் விரோதமாகப் போர்செய்[illegible] நல்
லாம் அவர்களைக்கொண்டு நமக்கு விரோதமாய்ப் போராடு
கிற பிசாசோடு எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். ஆகையால்,
இந்தப் போராட்டம் மாம்சத்தினாலும் இரத்தத்தினாலு
மல்ல, லௌகீக ஆயுதவர்க்கத்தினாலுமல்ல, ஆவியின் பிர
தாரமாகவும் நாம் விசுவாசத்தினால் தரித்துக்கொள்ளுகிற
பராபரனுடைய சர்வாயுதவர்க்கமாகிய திருவசனத்தினாலு
மே நடத்தப்படுமென்று பிற்பாடு விவரித்துக் கேட்போம்.
அந்தக்கேட்டினுடைய ஆவிகள் என்னவென்றால் பிசாசும்
அதின் தூதர்களுந்தான். அவர்களுடைய உபாயதந்திரங்
களைப்பற்றி அப்போஸ்தலன் முதலாவது பேசுகிறான். பிசா
சுவானவன் உபாயதந்திரமுள்ள ஆவியானதினாலே நம்மு
டைய போராட்டம் மெத்தவும் வருத்தமுள்ளதாயிருக்கிறது.
ஏனென்றால் பிசாசு பெரியதங்கமாய் நமது மேல் விழாம
லும், நாம் பெலமுள்ளவர்களாயிருக்குஞ் சமயத்திலும்
இடத்திலும் நமது மேல் விழாமலும், இரகசியமாகவும்
உபாயதந்திரமாகவும் நாம் பெலவீனராயிருக்குஞ் சமயத்
திலும் இடத்திலும் நமதுமேல் விழுந்து நம்மை அகப்பிலே
விழுங்கும்படி வகைதேடி எப்போதும் நம்மைச் சுற்றித்
திரிகிறது[1]. ஆம், அவ்வகைச் சாத்தான் தன்னை, நம்மை
அதிக எளிதாய் விழப்பண்ணும்படிக்கு, வெளிச்சத்தூத
னுடைய வேஷமெடுக்கிறது[2]. அப்படியே அது நம்முடைய
ஆதித்தாயாகிய ஏவாளுக்குத் தன்னுடைய சொந்த ரூபைக்
காண்பிக்காமல் சர்ப்பத்தின் ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டு
அவளை மோசம்போக்கிற்று. சிலவேளைகளில் பிசாசு நாம்
நம்பிக்கையாயிருக்கிற திருவசனத்தை முதலாய் எடுத்து
அதைப்புரட்டி அதினாலே நம்மை மோசம்போக்க வகை
தேடுகிறது[3]. இவ்வேசன்னப்போதகரெல்லாரும் பிசாசி
னுடைய உடன் வேலையாள்களாயிருக்கிறார்கள். இதுவுந்
தவிர, பிசாசுக்கள் மிகுந்த வல்லமையுமுள்ள ஆவிகளாயி
ருக்கிறதென்று அப்போஸ்தலன் நமக்கு விவரித்துச்சொல்
லுகிறான். எப்படியென்றால், பிசாசுகளைத் துரைத்த

[1] ௧ பேது. ௫, [illegible] — [2] ௨ கொரி. ௰௧, ௰௪. — [3] மத். ௪, ௬. —

ளங்களும் அதிகாரங்களும் இப்பிரபஞ்சத்தினுடைய அந்த காரலோகாதிபதிகளுமென்று சொல்லுகிறான். அப்படியிருக்க, நாம் அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு விரோதமாய்ப் போராடவேண்டிய போராட்டம் மெய்யாகவே கொடுமையுள்ளதாயிருக்கிறது. நாம் போராடுகிற கிரீடமாகிய நித்திய ஜீவனும் [illegible]மும் அவ்வளவு அருமையாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் அதற்காகப் போராடவேண்டிய போராட்டமும் அவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறது. துரைத்தனங்களும் அதிகாரங்களும் லோகாதிபதிகளுமென்று அப்போஸ்தலன் பிசாசுகளைச் சொல்லுகிறதினால் அதுகளுக்கு ஒரு விசேஷித்த இராச்சியமும் இராசாங்கமும் திரளான சேனையுந் தூதரும் உண்டென்று விளங்குகிறது. பிசாசு அல்லது சாத்தானென்பவன் அதுகள் பிரபுவாயிருக்கிறான். அப்படிக் கர்த்தரும் பிசாசை லோகத்தின் பிரபுவென்றும்[1], அப்போஸ்தலரே அதையே இந்த லோகத்தின் தம்பிரானென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்[2]. மோட்ச இராச்சியத்திலே இருக்கிற சம்மனசுகளுக்குள்ளே எப்படி வித்தியாசங்களுண்டாயிருக்கிறதோ[3], அப்படியே அந்தகாரத்தின் இராச்சியத்திலே ஆளுகைசெய்கிற பிசாசுகளுக்குள்ளும் வல்லமையிலுந் தந்திரத்திலுந் துர்க்குணத்திலும் வித்தியாசங்களுண்டு. மேலும் பிசாசுகளுடைய இராசாங்கம் என்னவென்றால், பொய்யுங் கொலையுந்தான்; பிசாசுதானே பொய்யனுங் கொலைக்காரனுமாயிருக்கிறனென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[4]. பொய்யினாலுங் கொலையினாலும் பிசாசுகள் கிறிஸ்துவினுடைய இராச்சியத்தையுஞ் சுவிசேஷத்தையும் புரட்டிக்கெடுத்துப் [illegible]டவும் [illegible] மோசம்போக்கப்பட்ட ஆத்துமாக்களால் நிரப்பவும் [illegible]வும் பிரயாசப்பட்டு, இப்பிரபஞ்சமெல்லாத்தையும் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் எல்லாரையும் ஆளுகை செய்துகொண்டுவருகிறது. இதினால் அதுகள் எவ்வளவுகெட்ட ஆவிகளாயிருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் அப்போஸ்தலன் அதுகளை அந்தகார லோகாதிபதிகளென்றுங் கேட்டினுடைய ஆவிகளென்றுஞ் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் அதுகள் பராபரனை அறிகிற அறிவற்றதுகளும், இப்படி அந்தகாரத்தில் உள்ளதுகளுமாகிய ஆவிகளாயிருக்கிறதுந் தவிர, தங்களுக்கு இடங்கொடுக்கிற மனுஷருடைய இருதயங்க

[1] யோவா. ௰௪, ௩௰.— [2] ௨. கொரி. ௪, ௪.— [3] எபே. ௩, ௨௧.— [4] யோவா. ௮, ௪௪.—

ளையுஞ் சிந்தைகளையும் இருட்டும் ஆக்குகிறது[1]. அதுகளுடைய கேட்டையென்றால் நாம் நம்முடைய புத்தியினால் ஆராய்ந்துபார்க்கக் கூடாத அவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறது[2]. ஏனென்றால் பிசாசுகள் மனுஷர்களுடைய ஆத்துமாக்களையுஞ் சரீரங்களையுஞ் சும்மா கெடுக்கிறதிலும் விசேஷமாய் இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே விசுவாசிக்கிறவர்களை மோசம்போக்கப் பிரயாசப்படுகிறதிலுந் தங்களுடைய சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையுந் தேடுகிறது. ஒருமனுஷனுங் கிறிஸ்துவின் பேரில் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவும், பராபரனும் அவருடைய கிறிஸ்துவும் மகிமைப்பட்டு ஆண்டுகொள்ளுகிறதற்காகவும், ஆம், சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்கள் இன்னம் பிரகாசிக்கிறதற்காகவும் பிசாசு விசனமும் பொறாமையுமாயிருந்து, எல்லாவற்றையுந் தன்னால் கூடியமட்டும் அந்தகாரமாக்கப் பிரயாசப்படுகிறது. [illegible] அப்போஸ்தலன் பிசாசுகளுடைய வாசஸ்தலத்தையும்பற்றி நமக்கு ஒரு விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறான். அதுகளுடைய மெய்யான வாசஸ்தலம் நரகமாயிருந்தாலும், அதுகள் ஆகாசத்துக்குள்ளுந் தங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் ஆகாசம் நம்மை எப்படிச் சூழ்ந்திருக்கிறதோ, அப்படியே ஆகாசத்துக்குள்ளிருக்கிற பிசாசுகளும் நம்மைச் சுற்றிலுமிருந்து தங்களுடைய நெருப்பான அம்புகளால் (அதாவது தாங்கள் நம்முடைய இருதயங்களிலே எழுப்புகிற கெட்ட இச்சைகளால்) நம்மை ஆத்துமப் பிரகாரமாகவுஞ் சரீரப்பிரகாரமாகவுங் கொலைசெய்ய [illegible]கத் தேடுகிறது. இதுதான் நம்முடைய சத்துருக்களின் [illegible]யுந் தந்திரமும் வல்லமையுமாயிருக்கிறது. ஆகையால் அப்போஸ்தலன் [illegible] நிற்கும்படிக்கு நமக்குப் பராபரனுடைய சொந்தச் சர்வாயுதவர்க்கம் அவசியமாயிருக்கிறதென்பது விளங்கும்.

௧௩ நாம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டிய பராபரனுடைய சர்வாயுதவர்க்கம் இன்னதென்று அப்போஸ்தலன் பின்னையும் நமக்கு விவரித்துச் சொல்லுகிறான். அதாவது: ஆகையால் பொல்லாத காலத்திலே நீங்கள் எதிர்க்கவும் எல்லாத்தையுஞ் செய்துமுடித்தவர்களாய் நிற்கவுங் கூடும்படிக்குப் பராபரனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்களென்று சொல்லுகிறான். நம்முடைய ஜீவகாலமெல்லாத்தையும் பொல்லாத நாளென்று சொல்லுகிறான்[3]. ஏனென்

[1] ௨. கொரி. ௪, ௪.— [2] அபி. ௨, ௨௪.— [3] எபே. ௫, ௧௬.—

கு நம்முடைய சீவநாட்களெல்லாத்திலும் நாம் பிசாசுக்களால் சோதிக்கப்பட்டு அதற்கு விரோதமாய் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடவேண்டும். பிற்பாடு அப்போஸ்தலன் முக்கியமான ஆயுதங்களை விசேஷித்துச் சொல்லுகிறான். அதின்படியே நாம் முதலாவது நம்முடைய அரையிலே சத்தியத்தால் கட்டினவர்களும், மார்க்கவசமாக நீதியை உடுத்தவர்களும், கால்களில் சமாதான சுவிசேஷத்துக்கு முஸ்திப்பாயத் தோற்பாதரட்சை தொடுத்தவர்களுமாக இந்த ஆயுதங்களினால் நம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்கு அர்த்தம், நாம் சத்தியமும் உண்மையுமான கிறிஸ்துவினுடைய சீஷப்பிள்ளைகளாயிருக்கவேண்டும். மாயமுள்ள கிறிஸ்தவர்களோ தங்கள் அரைகளில் சத்தியத்தினால் கட்டினவர்களாயிராததினாலே இந்தக் கொடுமையுள்ள போராட்டத்தைப் போராடவுஞ் செயங்கொள்ளவும் முழுதுந் தகுதியற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் நல்ல நாள்களையுந் தங்கள் சொந்த மேன்மையையும் மகிமையையுந் தேடுகிறபடியினால், பிசாசுகளுக்கு விரோதமாகப் போராட மனதில்லாதவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களோவென்றால் நாங்கள் போராடவேண்டுமென்றறிந்து போராட்டத்துக்குத் தங்களைச் சாவு வருமட்டும் முஸ்திப்பாக்குகிறார்கள். மேலும் நீதியின் மார்க்கவசத்தை உடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது, கிறிஸ்தவர்கள் நீதியும் பரிசுத்தமுமுள்ள நடக்கையாய் நடந்துகொண்டு அதினால் தங்களுடைய அழைப்பையுந் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கச் சந்நிதானமாயிருக்கவேண்டும்[1]. தங்கள் பாவங்களிலே நிலைநின்றிருக்கிறவர்களோவென்றால் தங்களுக்குப் பாவத்தை மன்னித்துவிடுகிற இருதையுள்ள பிதாவுண்டென்று நம்பிக்கையாயிருக்கவும் மேன்மைபாராட்டவுங் கூடாது[2]. அப்பேர்ப்பட்டவர்களைப் பிசாசு சீக்கிரத்திலே மேற்கொள்ளும். மேலுஞ் சமாதானத்தின் சுவிசேஷத்தை நடக்க நாம் எப்போதும் முஸ்திப்பாயிருக்கவேண்டும். நாம் மற்றவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கவேண்டியதுந் தவிர[3] நாமே முழுதும் இரண்டு [illegible]களிலுஞ் சமாதானத்தின் சுவிசேஷத்திலே நிலைநிற்கவேண்டும். சுவிசேஷஞ் சமாதானத்தை நமக்கு அறிவித்து

[1] உ. பேது. ௧, ௰; உ. கொரி. ௧, ௰௨.—[2] க. யோவா. ௬, ௰௭.—[3] ரோம. ௰, ௰௫.—

அளிக்கிறபடியினால், நாமுஞ் சமாதான சுவிசேஷத்தின் பிள்ளைகளாக நம்மாலானமட்டும் எல்லா மனுஷரோடுஞ் சமாதானமாயிருக்கவேண்டும்[1]. விசேஷமாய் நாம் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களாயிருக்க வேண்டுமென்றிருந்தால் நமக்கு அநேகம் உபத்திரவங்கள் உண்டாவதற்குச் சந்திருந்து பொறுமையையும் நீண்டசாந்தத்தையுந் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கடைசியாகப் பரி. அப்போஸ்தலன் நாம் பிசாசுக்களைச் செயிக்கிறதற்கான ஆயுதங்களையும் விவரித்து, எல்லாவற்றுக்குமேலாக (அதாவது மற்ற எல்லா ஆயுதங்களுக்கு மேலாகவும் விசேஷித்த ஆயுதமாகவும்) விசுவாசத்தின் கேடயத்தையும் இரட்சிப்பின் தலைச்சோட்டையும் பராபரனுடைய வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்களென்று சொல்லி முடிக்கிறான். நாம் [illegible]னே கேட்ட ஆயுதங்களைச் செய்து கொள்ளுகிறதற்குப் போதாது. ஏனென்றால் பிசாசு நெருப்பான அம்புகளை எய்து நம்முடைய உண்மையையும் நீதியையுஞ் சமாதானத்தையுந் தாக்கி நம்மேல் அவிசுவாசம் அவநம்பிக்கை முதலான கனமான தோஷங்களிலேயுந் துன்மார்க்கங்களிலேயும் உட்படுத்தப் பிரயாசப்படும். அந்த நெருப்பான அம்புகளைத் தடுக்கிறதற்கும் அதுகளின் விஷத்தையும் நெருப்பையும் அவித்துப் போடுகிறதற்கும் விசுவாசத்தின் கேடயம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் விசுவாசத்தினாலே நாம் மேன்மை பாராட்டுகிறதாவது: நான் கெட்ட பாவியாயிருந்தாலும், [illegible] நம்முடைய பரிசுத்தத்தேவனும் நீதியுமா[illegible] எனக்குச் சொந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற என் இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரில் நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன். அவரே என் கேடயமாயிருக்கிறார். அவரைக்கொண்டு நான் நரகத்தின் எல்லாவல்லமைகளையும் [illegible]வாசல்களையும் மேற்கொள்ளுகிறேனென்பதாகத்தான்[2]. அப்புறம் இரட்சிப்பின் தலைச்சோட்டையுந் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அர்த்தம், பரமண்டலங்களிலே நமக்குப் பத்திரமாய் வைத்திருக்கிற நித்திய சீவனுடைய நம்பிக்கையையும் நித்திய மோட்சத்தின் நம்பிக்கையையும் நாம் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளவேண்டுமே[3]. இந்த நம்பிக்கை நமக்கு இராவிட்டால்

[1] ரோம. ௰௨, ௰௮.—[2] மத். ௰௬, ௰௮.—[3] க. கொரி. ௰௫, ௰௯.—

நாம் அவ்வளவு வெகுகாலமாய் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிடிகை
களிச்சிக்கவும் பிசாசுக்களுக்கு விரோதமாய்ப் போராட
வும் கூடாதவர்களாயிருப்போம். ஆனால் நம்முடைய ரக்ஷ
கரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்து லோகத்துக்கும
லோகாதிபதியாகிய பிசாசுக்கும் கர்த்தராயிருந்து, நம்
மைக்கடைசியில் சகல தீமையிலுமிருந்து மீட்டிரட்சித்துச்
சாத்தானை முதலாய் நம்முடைய பாதத்தின்கீழ் நசுக்கிப்
போட்டு நமக்கு நித்திய சீவனைத் தந்தருளுவாரென்கிற நம்
பிக்கையினால் நாம் எல்லாப்பிரிதிகளையும் பொறுமையாய்ச்
சகித்து முடிவுபரியந்தம் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடு
கிறவர்களாயிருக்கிறோம். கடைசியாய்ப் பராபரனுடைய
வசனமாகிய ஆவியின்பட்டயத்தையுங் கர்த்தர் நம்முடைய
கைகளிலே கொடுக்கிறார். இந்தப்பட்டயத்தினால் நாம
சத்துருக்களெல்லாத்தையுந் தள்ளித் துரத்திப் போடக்
கூடும். ஏனென்றால் பராபரனுடைய திருவசனம் தப்பி
தமில்லாமல் சுத்தமாய்ப் போதிவிக்கப்பட்டு, நாம் அதையே
விசுவாசமாய்ப் படித்து அதின்படி நடப்போமாகில், ஒரு
பிசாசுமொருநாளத்தானும் ஜெயிக்கமாட்டாது. அதேனென்
றால் திருவசனம் பிசாசினுடைய கெடுப்பையாம் உபாயதந்
திரத்தையும் வெளிப்படுத்திப் பழைய சர்ப்பமாகிய பிசாசி
னுடைய தலையை நசுக்கின இயேசு கிறிஸ்துவை நமக்குக்
காண்பிக்கிறது. ஆகையால் பிசாசு திருவசனத்துக்குப் பயப்
பட்டு அதைக்கையாடுகிற நம்மை விட்டு ஓடிப்போகிறது.
அப்படியே நாம் திருவசனத்தின் பட்டயத்தினால் பிசா
சை முழுவதும் ஜெயிக்கும்படிக்கு நாம் காலந்தோறும்
அதிகமதிகமாய்ப் பராபரனுடைய திருவசனத்தைக் கேட்
டுப்படித்து, அது நமக்குள் எப்போதுஞ் சுத்தமும் வல்ல
மையுமாய்ப் பிரசங்கிக்கப்படும்படிக்குக் கெஞ்சிக் கேட்க
வேண்டும். கர்த்தராகிய பராபரன் நாம் இப்போதுங் கேட்
டிருக்கிற தம்முடைய திருவசனத்தை நம்மெல்லாரிலும்
பெலப்படுத்துவாராக. ஆமேன்.

1 மத். ௬, ௯. ௰. ௰௩.—

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின இருபத்திரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

பிலி. ௧, ௩—௰௧.

நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இந்த நிருபவாக்கியம் அப்
போஸ்தலனாகிய பவுல் பிலிப்பியருக்கு எழுதின நிருபத்
தின் துவக்கம். அப்போஸ்தலன் ஆசியாகண்டத்திலிருந்து
ஐரோப்பாகண்டத்துக்கு வந்தபோது, பிலிப்பிபட்டணத்
திலே கர்த்தருடைய கிருபையினாலே முந்தின கிறிஸ்தமான
திருச்சபையைச் சேர்த்தான்[1]. அந்தத்திருச்சபை விசுவா
சத்தினாலும் சிநேகத்தினாலும் விசேஷித்ததாயிருந்தது.
ஆதலால் அப்போஸ்தலன் அதற்காகக் கர்த்தருக்குள்ளே
சந்தோஷப்பட்டுக் கர்த்தரை ஸ்தோத்திரித்துக் கர்த்தர்
அவர்களில் தொடங்கின தம்முடைய நற்கிரியையை முடி
நடத்துவாரென்று நம்பியிருந்து, அவர்களுக்காக எப்
போதுஞ் செபம்பண்ணினான். இதுகளெல்லாத்தையுங்
குறித்து நாம் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தினால் கேட்கி
றோம். நாமுங் கர்த்தர் அதிகமதிகமாய்ப் பிரியமாயிருக்
கும் அப்பேர்ப்பட்ட நல்ல சபையாகும்படிக்குக் கர்த்தர்
இச்சமயத்தில் நாம் கேட்கப்போகிற திருவசனத்தை நம்
மெல்லாரிடத்திலும் ஆசீர்வதிப்பாராக. நம்முடைய நிருப
வாக்கியத்தின்படியே மூன்று காரியங்களைப்பற்றிச் சிந்திக்
கிறோம். அவைகளாவன:

I. அப்போஸ்தலனுடைய ஸ்தோத்திரமும்,
II. அப்போஸ்தலனுடைய நம்பிக்கையும்,
III. அப்போஸ்தலனுடைய செபமும் தானே.

I. அப்போஸ்தலனுடைய ஸ்தோத்திரம். முதல் நாள்
துவக்கி (அதாவது நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றுத் திருச்
சபையில் சேர்க்கப்பட்ட நாள்துவக்கி) இந்நாள்வரைக்
கும் நீங்கள் சுவிசேஷத்துக்கு ஐக்கியமா
னவர்களென்று (சுவிசேஷத்துக்காகக் ரோமாபட்டணத்தில்
கட்டுண்டவனாகிய) நான் உங்களை நினைக்கிறபோதெல்லாம்
என் பராபரனை ஸ்தோத்திரித்து, உங்களனைவருக்காக
வும் நான் பண்ணுகிற செபத்திலும் எப்போதுஞ் சந்தோ
ஷத்தோடே விண்ணப்பஞ் செய்கிறேனென்று அப்போஸ்
தலன் சொல்லித் தொடங்குகிறான். நாம் நம்முடைய பராப

1 அப். ௰௬, ௧௨—

சத்திய கர்த்தரை முழு மனதோடு ஸ்தோத்திரிப்பது எல்லாவற்றிலும் அவசியமான காரியமாயிருக்கிறதென்று அறிந்துகொண்டோம். அதேதென்றால் பராபரன் சரீரப்பிரகாரமாகவும் ஆத்துமப்பிரகாரமாகவும் தினந்தோறும் நம்மிடத்திலே செய்துகொண்டுவருகிற கிருபைகளும் உபகாரங்களும் எல்லாச் சொல்லுக்குமடங்காததாயிருக்கிறது. ஆகிலும் அப்போஸ்தலன் விசேஷித்த ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறானென்று கவனித்துப்பாருங்கள். பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திலே தன்னையே பிரசித்தப்படுத்தினதற்காக மாத்திரமல்ல, பிலிப்பியருக்குஞ் சுவிசேஷத்திலே கிடைத்த கிருபைக்காகவே பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கிறான். அதிலே அப்போஸ்தலனுடைய சிநேகம் எவ்வளவு பெரிதாயிருந்ததென்று அறியலாம். அவன்தானே முன்னே பிலிப்பியருக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவித்து இரட்சிப்பின் வழியைக் காண்பித்தவனல்லவா? அவர்கள் அதிகமதிகமாய்த் தேறிப்போகும்படிக்குப் போதகத்தினாலுஞ் ஜெபத்தினாலும் மெத்தவும் பிரயாசப்பட்டு, தான் சிறைச்சாலையிலேயிருந்து அவர்களுடைய விசுவாசத்தையுஞ் சிநேகத்தையும்பற்றிக் கேட்டபோது, மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டுக் கர்த்தரை ஸ்தோத்திரித்தான். அப்போஸ்தலனுடைய இந்த முன்மாதிரி நம்மை எவ்வளவு வெட்கப்படுத்துகிறது. நாம் நாமே பராபரனிடத்தில் பெற்றுக்கொண்ட எல்லாக் கிருபைக்காகவுஞ் சுவிசேஷத்துக்காகவும் ஸ்தோத்திரிக்க எவ்வளவு சோம்பேறிகளாயிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க, மற்றவர்கள் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு எப்படிப் பிரயாசப்படுவோம்? மற்றவர்களுடைய விசுவாசத்துக்காகவும் நல்நடக்கைக்காகவும் எப்படி ஸ்தோத்திரிப்போம்? பிரயாசப்படவும் ஸ்தோத்திரிக்கவும்மாட்டோம். பிலிப்பியர் அப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்ததில்லை. ஏனென்றால் நீங்கள் சுவிசேஷத்துக்காக அதாவது சுவிசேஷத்தை நடத்திப் பிரசித்தப்படுத்துகிறதற்காக, என்னோடு கூடவும் ஒருவரோடொருவரும் ஐக்கியமாயிருந்த ஐக்கியத்துக்கென்று அப்போஸ்தலன் அவர்களை நோக்கிச் சொல்லுகிறான். அப்போஸ்தலன் பிலிப்பியருக்காக எப்படிப் பிரயாசப்பட்டானோ, அப்படியே பிலிப்பியர் அப்போஸ்தலனுக்காகவும் பிரயாசப்பட்டு, அவன் சுவிசேஷத்துக்காகக் கட்டுண்டு சிறைச்சாலையிலே வைக்கப்பட்டதற்கு மெத்தவும் விசனப்பட்டு, அவனுக்காகச் செபம்பண்ணித் தங்களுக்குண்டான

திலும் அப்போஸ்தலனுக்கு உதவியாய் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். இது சுவிசேஷத்துக்காக இருக்கும் நல்ல ஐக்கியமல்லவா? [illegible] அப்போஸ்தலனை மெய்யாகவே பராபரனை முழு மனதோடு ஸ்தோத்திரிக்கச் செய்ததுமல்லவா? உங்களுக்குச் சுவிசேஷத்துக்காக அப்போஸ்தலனோடு ஐக்கியமுண்டோ? அப்போஸ்தலன் பிலிப்பியர் நிமித்தம் செய்ததுபோல உங்கள் குருக்களும் உங்களைப்பற்றிச் சந்தோஷப்பட்டு ஸ்தோத்திரிக்கக்கூடுமோ? நீங்களும் பிலிப்பியரைப்போல் உங்கள் குருக்களுக்கு உடன்வேலையாட்களாகவாவது சுவிசேஷம் உங்களுக்குள்ளும் புறசாதியாருக்குள்ளும் அதிகமதிகமாய்ப் பிரசித்தமாகும்படிக்குப் பிரயாசப்படுகிறீர்களோ? என்று உங்களைச் சோதித்துப்பாருங்கள். இவையெல்லாவற்றிலும் நமக்குப் பெரிய குறைவுகளுண்டென்று நாம் மனஸ்தாபத்துடனே அறிக்கையிடவேண்டும். ஆதலால் நமக்குள்ளே அத்தனை ஸ்தோத்திரங்கள் கேட்கப்படுகிறதில்லை. நாம் தேறிப்போகும்படிக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், நமக்குச் சுவிசேஷத்தையே அதிக ஆசையோடே கற்றுக்கொள்ளும் பற்றிக்கொண்டு, அதைக் கர்த்தருக்குக்காக அதிகமதிகமாய்க் கேட்டுப்படித்து, நல்ல அந்த சற்குணமுள்ள இருதயத்திலே வைத்துத் தியானித்துக் காத்துக்கொள்ளவும் அதின்படியே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவும் வேண்டியதே. அப்போது [illegible] தங்களுடைய ஊழியத்தைப்பற்றி முழு நம்பிக்கையும் நமக்குள்ளே அதிகரிக்கும். அதைப் பற்றிப் பின்னையும் கேட்கிறோம்.

11. அப்போஸ்தலனுடைய நம்பிக்கை. உங்களில் நற்கிரியையைத் துவக்கினவர் அதை இயேசுகிறிஸ்துவின் நாள்பரியந்தம் முடிய நடத்திவருவாரென்று நான் நம்பியிருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறான். [illegible] தன் நம்பிக்கையின் அஸ்திவாரம் என்னவென்று காட்டிக் காண்பித்து, என் கட்டுகளிலும் நான் சுவிசேஷத்துக்காக உத்தரவு சொல்லி அதைத் திடப்படுத்துகிறதிலும் நீங்களெல்லாரும் என்னோடே கூடக் கிருபையில் ஐக்கியமாயிருக்கிறவர்களென்று உங்களை நான் என் இருதயத்தில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியினாலே, இப்படி உங்களெல்லாரையுங் குறித்து நினைக்கிறது எனக்கு நியாயமாயிருக்கிறதென்கிறான். நற்கிரியையென்று பிலிப்பியருக்கு இருந்த விசுவாசத்தையே சொல்லுகிறான். அது உண்மையுள்ள விசுவாசமாயிருந்ததென்று மூன்று காரியங்

களினால் தெரியும், அதாவது பிலிப்பியருடைய விசுவாசமுஞ் சுத்தசுவிசேஷத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறதும், [illegible] தினால் பலனைக்காட்டுகிறது; துன்பங்களில் [illegible] டதுமான விசுவாசமாயிருந்தது. இப்படிப்பட்ட உண்மையான விசுவாசத்தையுஞ் சிநேகத்தையும் பொறுமையையும் உறுதியையுஞ் சுத்தராகிய பராபரன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மில் [illegible] உண்டுபண்ணினாலொழிய, அது நம்முடைய இருதயங்களில் [illegible]. அப்படியிருக்க மெய்விசுவாசமானது பராபரனுடைய சொந்த நற்கிரியையாம். ஆதலால் அவர் தாமே துவக்கின நற்கிரியையைச் செய்துமுடிப்பாரென்கிற திடநம்பிக்கை எல்லா உண்மையுள்ள விசுவாசிகளுக்கும் உண்டாயிருக்கிறது. ஆகிலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் சுவிசேஷத்தைக்கொண்டு எல்லாரிலும் நம்மிலுங்கூட நற்கிரியையாகிய உண்மையுள்ள விசுவாசத்தை உண்டாக்கப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறார். ஆனால் எல்லாரும் அவருக்கு [illegible] தங்களிருதயங்களை இடங்கொடுக்க மாட்டார்கள். மேலும், விசுவாசத்தினிமித்தமுஞ் சுவிசேஷத்தினிமித்தமும் வருகிற துன்பங்களினாலே அநேகம்பேர் பின்வாங்குகிறார்கள். ஆனால் கொஞ்சக்காலம் விசுவாசிப்பது போதாது. இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நாள்மட்டாகவே, அதாவது நம்முடைய மரணபரியந்தமும் இப்படியே கிறிஸ்துநாதர் திரும்பவரும் கடைசி நாள் வரைக்குமே, நாம் விசுவாசிக்கவேண்டும். அதேதென்றால் நாம் எப்ப[illegible]ப்பட்டவர்களாக மரிப்போமோ, அப்போப்பட்டவர்களாக நாம் நிச்சயமாய்க் கடைசி நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே திரும்ப உயிரோடெழுந்திருப்போம். ஆகையால், பிரியமானவர்களே, இப்படியே உங்களைச் சோதித்துப் பாருங்கள். பராபரன் உங்களில் நற்கிரியையை இன்னந் தொடங்காதிருந்தாரானால், அது உங்களுடைய சொந்த பெரிய குற்றமாயிருக்கும். அப்படியிருந்தால், இன்றையத் தினத்திலேதானே சுவிசேஷத்தை உங்கள் இரட்சிப்புக்கென்று பற்றிக்கொள்ளுங்கள்[2]. நீங்கள் விசுவாசிகளானீர்களானால், அதை உங்கள் புண்ணியமென்றெண்ணாமல், அது கர்த்தருடைய நற்கிரியையென்று அவரை [illegible] மனதோடு ஸ்தோத்திரித்து, அவர்தாம் உங்களிலுந் [illegible] தம்முடைய நற்கிரியையை இயேசுகிறிஸ்துவின் நாள்மட்டாக முடிய நடத்திவருவாரென்கிற திடநம்பிக்கை

யை [illegible] பெரிதோ[illegible]? ஏனென்றால் உங்களைத் தம்முடைய [illegible] கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய [illegible] பராபரன் உண்மையுள்ளவர். நீங்கள் இயேசுகிறிஸ்துவின் [illegible] குற்றஞ் சுமத்தப்படாதவர்களாயிருக்க, அவர் உங்களை முடிவுபரியந்தமும் திடப்படுத்துவார்[1]. இதற்குக் கடைசியாக அப்போஸ்தலனைப்போல நாமும் [illegible] செபமுஞ் செய்யவும் வேண்டியது அவசியமா[illegible]றது.

III. அப்போஸ்தலனுடைய செபம். இயேசுகிறிஸ்துவின் உருக்கமான சிநேகத்திலே உங்களெல்லார் மேலும் எத்தனை வாஞ்சையாயிருக்கிறேனென்கிறதுக்குப் பராபரன் எனக்குச் சாட்சி. இன்னும் உங்கள் சிநேகம் அதிகமதிகமாய் அறிவிலும் எல்லா உணர்த்தியிலும் பெருகவும், இந்தப்பிரகாரமாக நீங்கள் நன்மை தீமை இன்னதென்று வகையறுத்துக், கிறிஸ்துவின் நாள்மட்டுக்குத் துப்புரவானவர்களும் இடறலில்லாதவர்களும் பராபரனுக்கு மகிமையுந் துதியுமாக இயேசுகிறிஸ்து[illegible]ளின் கனிகளால் நிறைந்தவர்களுமாயிருக்கவும் செபம்பண்ணுகிறேனென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். இது பெரிய சிநேகத்தினால் பிறந்த ஜெபவிருப்பம் பரிபூரணமுமுள்ள செபமல்லவா? அப்படிப்பட்ட உக்கிரமான செபத்தைக் கர்த்தர் கேட்டுக் கொடுப்பதில்லையோ? கேட்டுக்கொடுப்பாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் அப்போஸ்தலன் கேட்கிறதெல்லாம் பராபரனுடைய மகிமைக்கென்றுஞ் சபையாருடைய இரட்சிப்புக்கென்றும் இருக்கிறது. நாம் அப்படியே நமக்காகவும் நம்முடையவர்களுக்காகவுஞ் சகல சபையாருக்காகவுஞ் செபம்பண்ணுவோமேயாகில், அதுவும் நிச்சயமாய்க் கேட்கப்பட்டு, நம்முடைய செபத்தின்படியே நமக்குக் கொடுக்கப்படும். மேலும் நாம் முன்னமே கேட்டபடி எல்லா விசுவாசிகளாயிருக்க பிலிப்பியர் முதலாய் மென்மேலுந் தேறிப்போகும்படிக்கு, அப்போஸ்தலன் அவ்வளவு உருக்கமாய்ச் செபம்பண்ணவேண்டுமானால், எத்தனைக்கதிகமாய் நாம் அதுகளெல்லாவற்றிலும் பெலனடைந்தேறும்படிக்குப் பிரயாசப்படவுஞ் செபஞ்செய்யவும் வேண்டியது. விசுவாசத்தின் கனியாகிய நம்முடைய சிநேகமும் அதிகமதிகமாய் அறிவிலும் எல்லா உணர்த்தியிலும் பெருகவேண்டும். [illegible]த்துக்காகவென்றால், நாம் இந்தப்பிரகாரமாக நன்மை

தீமையின்னதென்றும் கர்த்தருக்குப் பிரியமானது இன்ன மற்றது இன்னதென்றும் வணக்கமுள்ள கர்த்தருக்குப் பிரியமின்னதை மாத்திரம் செய்து கிறிஸ்துவின் [illegible] கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே அவருக்குள் நடப்பவர்களும் இடறலற்றவர்களுமாகக் கண்டுபிடிக்கப்படும்படிக்கு தானே. ஏனென்றால் [illegible] இருட்டாயிராமல் [illegible] யுள்ளதாயிருக்கிற இப்பேர்ப்பட்ட பராபரனைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலும் [illegible] சிநேகத்தினாலும் இயேசுகிறிஸ்துவிலே [illegible] அவருக்குள் நாளுக்கு நாள் பெருகித் தேறிப்போகிறவர்கள் அவருடைய மெய்யான சீஷர்களாயிருந்து அவரைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் மெய்யாகவே நீதிமான்களும் பரிசுத்தவான்களுமாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் [illegible] மற்ற எல்லாக் கனிகளுமாகிய சந்தோஷம், சமாதானம், [illegible] பொறுமை, தயவு, நற்குணம், மெத்தனவு, இச்சையடக்கம் என்றதுகளால்[1] அதிகமதிகமாய் நிறைந்தவர்களாவார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் [illegible] இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய பெரிய நாளிலே தம்முடையவர்களென்று அறிக்கையிட்டு[2] உத்தமமும் பாக்கியமுமுள்ளவர்களாவார்கள். கர்த்தர் ஒருத்தரே இதெல்லாத்தையும் நமக்கு அளிக்கக் கூடியவரும் இதெல்லாத்தையும் உண்மையாய்க் கேட்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பிரியசித்தமுள்ளவருமாயிருக்கிறபடியினாலே[3], நாமும் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளும் படிக்கு அப்போஸ்தலனைப்போல இடைவிடாமல் செபம் பண்ணக்கடவோம். இரக்கமுள்ள கர்த்தர் நாம் நன்றியறிந்த மனதோடு ஸ்தோத்திரிக்கும்படிக்கும், நம்பிக்கையுள்ள மனதோடு செபம்பண்ணும்படிக்கும், இப்படியே நாமெப்போதுங் கர்த்தருடைய ஐக்கியத்திலே நிலைநிற்கும்படிக்கு, தம்முடைய [illegible] ஆவியைக்கொண்டு சுவிசேஷத்தைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிற உண்மையுள்ள விசுவாசத்தோடு நம்மெல்லாருக்குந் [illegible] காப்பாற்றுவாராக. ஆமென்.

[1] கலா. ரு, உஉ—[2] மத். ௧, உ௩—உ௫.—[3] லூக். ௰௧, ௧௩.

திரித்துவ [illegible] இன் பண்டிகைக்குப் பிந்தின இருப தாம் மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருபவிசேஷம். [illegible]

இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்தின்படியே பரிசேயர் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை நோக்கி [illegible] நீர் சத்தியமுள்ளவரா யிருக்கிறது [illegible] பராபரனுடைய வழியைச் சத்தியமாய்ப் போதிக்கிறீரென்று [illegible] செல்லுகிறார்கள். [illegible] இன் [illegible] உண்மையாய் எந்தப் போதகர்கள் சத்தியமுள்ளவர்களாயிருந்து பராபரனுடைய வழியை [illegible] சத்தியமாய்ப் போதிக்கிறார்களென்று சோதித்து விசாரிக்கக்கடவோம். ஏனென்றால் பராபரனுடைய வழி இன்னதென்று நாம் அறிந்தது அவசியமான காரியந்தான். நாம் [illegible] இராச்சியத்தில் [illegible] கள்ளப்போதக [illegible] காட்டும் வழியானது அநேகம் பேராயிருக்கிறது [illegible] நீதியான வழியைக் [illegible] அவ [illegible] அதனாலே [illegible] அப்போஸ் தலன் தம்முடைய நிருபத்திலே [illegible] பராபரனுடைய நீதியான வழியை நமக்குக் காண்பித்துக் கள்ளப்போதகரை நாம் விட்டோடி நல்ல போதகரைப் பின்தொடர வேண்டுமென்று நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான்.

[illegible] வழிகாட்டிகள் இன்னாரென்றும், [illegible] வழிகாட்டிகள் இன்னாரென்றும், [illegible] வழி இன்னதென்றும் நமக்குக் காண்பிக்கிறான்.

1. நல்ல வழிகாட்டிகள் [illegible] சகோதரரே! நீங்கள் என் [illegible] (அல்லது முன்பாகச் சொன்னபடியே மற்ற அப் போஸ்தலரையும் என்னையும்) பின்பற்றுகிறவர்களாகி நாங் கள் (அதாவது நானும் மற்ற அப்போஸ்தலரும்) உங்களுக்கு மாதிரியானபடி நோக்குங்களென்று அப்போஸ்த லன் சொல்லிக் கொடுக்கிறான். இதினால் அப்போஸ்த லன் தன்னையும் மற்ற அப்போஸ்தலரையும் மற்ற எல்லா உண்மையுள்ள [illegible] நமக்கு முன்மாதிரியாக நல்ல வழிகாட்டிகளாகவும் நிறுத்துகிறான். அது [illegible] [illegible] அல்லவே. ஏனென்றால் அப்போஸ்

தல்ன், நானும் மேற் அப்போஸ்தலருடைய படி உண்மை
யுள்ள கிறிஸ்தவர்களும் மெய்யான வழியிற் சத்தியமும்
வழியுமாயிருக்கிற[1] இயேசுகிறிஸ்துவைப் பின்செல்லுகிற
வர்களல்லாமல் [illegible] அதனால் இந்த நம்
முடைய திருப்பிரசங்கத்திலே மாத்திரமல்ல இன்னும்
இரண்டு விசை என்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகுங்களென்
றும், நான் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறதுபோல நீங்கள்
என்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகுங்கள் என்று சொல்லுகி
றான்[2]. எதிலே நாம் பரி. அப்போஸ்தலனுடைய படியைப்
பின்பற்ற வேண்டுமென்றால், அவனுடைய மனத்தாழ்மை
யிலும் விசுவாசத்திலும் பரிசுத்த நடக்கையிலுந்தானே.
அதைப்பற்றி அவன் நம்முடைய திருப்பிரசங்கத்தின் [illegible]
முதலின் வசனங்களிலே விவரித்துச் சொல்லுகிறான். நானே
சபையைத் துன்பப்படுத்தினவனென்று தன் பாவக்குற்றங்
களை மனத்தாழ்மையும் மனஸ்தாபமுமாய் அறிக்கையிடுகி
றான்[3]. அப்படியே [illegible] லாபமாயிருந்தது [illegible]
[illegible] ஆம், ஆம், [illegible]
கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவை அறிகிற மேன்மைக்காக
எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்றெண்ணிக்கொண்டே இருக்கி
றேன். நான் கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளுகிற
துக்கு, [illegible] நியாயப்பிரமாணத்தினாலுண்டான என்னுடைய
நீதியையல்ல, கிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் வரு
கிறதும் விசுவாச மூலமாய்ப் பராபரனாலுண்டாயிருக்கிறது
மான நீதியையே கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருக்
கிறவனென்று காணப்படுகிறதுக்கும், நான் அவரை
யும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் பெலனையும் அவரு
டைய பாடுகளின் ஐக்கியத்தையும் அறிகிறதுக்கும், நான்
மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கு வந்து சேரலாமோ
வென்று அவருடைய மரணத்துக்கு ஒப்பாகிறதுக்கும்
அவருக்காக எல்லாத்தையும் நஷ்டமென்று விட்டேன், குப்
பையுமாக எண்ணுகிறேனென்று வெகு வசனமாய்த் தன்
விசுவாசமின்னதென்று காண்பிக்கிறான். [illegible] கடைசியாக
நான் அப்போதே அதைப் பிடித்தவன், அல்லது அப்போ
தே முற்றுந் தேறினவனென்று சொல்லாமல், நான் கிறிஸ்து
இயேசுவினாலே பிடியுண்டபடியால் அதைப் பிடித்துக்
கொள்ள ஆசையாய்ப் பின்தொடருகிறேன், பின்னுள்ள

1 யோவா. யச, சு.—2 க. கொரி. ச, யசு. [illegible]

வைகளை மறந்து முன்னுள்ளவைகளை நாடி, கிறிஸ்து இயேசு
வுக்குள் பராபரன் அழைத்த மேலான அழைப்பின் பந்த
யத்தை லெக்காகத் தொடருகிறேனென்கிற வார்த்தைகளி
னால் விசுவாசத்துக்கேற்ற [illegible] பரிசுத்த நடக்கை
யின்னதென்றுங் காட்டுகிறான். இதுதான் அப்போஸ்தல
னாகிய பவுலினுடையவும் மற்ற அப்போஸ்தலருடையவும்
மேன்மையுள்ள முன்மாதிரியாயிருக்கிறது. இதைமெய்க்கிறிஸ்
தவர்களாகிய நாமெல்லாரும் உண்மையாய்ப் பின்தொடர
வேண்டும். முதலாவது நம்முடைய பாவக்குற்றங்களின்
னதென்று அறிந்து நாம் நம்முடைய பராபரனாகிய
கர்த்தருக்கு விரோதமாய்த் துரோகம் பண்ணினோமென்று
மனஸ்தாபப்பட்டு அறிக்கையிடவேண்டும்[1]. [illegible]னென்றால்
நமக்குப் பாவமில்லையென்றோமானால், உண்மை நமக்குள்
ளிராமல் நம்மை நாம் மோசம் போக்குகிறோம். நம்முடைய
பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், அவர் நமக்குப் பாவங்
களை மன்னித்து நம்மை எல்லா அநியாயத்தினின்றும் நீக்கிச் சுத்
திகரிப்பதற்கு உண்மையும் நீதியுமுள்ளவராயிருக்கிறார்[2].
இரண்டாவது நாம் கெட்ட பாவிகளுந் துரோகிகளுமென்று
அறிந்தோமானாலும், நாம் எல்லா நம்பிக்கையும் [illegible]
துபோடாமல் முழுமனதோடே நம்முடைய இரட்சகராகிய
இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே விசுவாசித்திருக்கவேண்டும்.
பரி. அப்போஸ்தலனோடே கூட நாமும் பாவிகளை இரட்சிக்
கக் கிறிஸ்து இயேசு லோகத்திலே வந்தாரென்கிறது உண்
மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுமான வார்த்தை,
அவர்களில் நான் பிரதானமானவன். ஆனால் நித்திய ஜீவனை
அடைய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே விசுவாசிக்கப் போ
கிறவர்களுக்குத் திருஷ்டாந்தமாக அவர் பிரதான
னான பாவியாகிய என்னிடத்திலே நீடிய பொறுமையை
யெல்லாங் காண்பிக்கும்படிக்கு இரக்கம் பெற்றேனென்று,
திடவிசுவாசமாய் அறிக்கையிடுவோமாக[3]. நமக்கும் நம்
முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சிலுவையி
னாலேயொழிய வேறொன்றிலும் மேன்மைபாராட்டல் வேண்
டாம். இவரால் நமக்கும் லோகஞ் சிலுவையில் அறை
யுண்டிருக்குது. லோகத்துக்கு நாமும் அப்படியே இருக்
கிறோம்[4]. அதேதென்றால் நாமும் இனிமேல் அப்போஸ்
தலனைப்போல முன்னறிவு பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்க

1 [illegible] க, லக.—2 க. யோவா. க, அ. க.—3 க. தீமோ. ள, [illegible]—4 கலா. ச, யச.—

வும் வேண்டும். [illegible] அதை [illegible]
ஊழியத்தையெல்லாம் [illegible] அறிவுறுத்து இனிமேல்
[illegible] இயேசுவுக்குப் [illegible] அறிந்து [illegible]
[illegible]
[illegible] நடக்கவேண்டும்.
இந்த நல்ல வழிகாட்டியை [illegible] விட்டு விடாமல் அவ
[illegible] பின்தொடருவார்கள். ஆனால் [illegible] வழிகாட்டிகளு
க்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.

II. கள்ள வழிகாட்டிகள். அநேகர் [illegible]
[illegible]

[illegible] படைக்கிறார்கள். தேமா என்பவனைப்போல்
அவர்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சிநேகித்து அப்போஸ்தல
ருடைய சரியான போதகங்களையும் வழியையும் விட்டு விட்
டார். [illegible] விசாலமான வழியி
லே நடக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இவர்களுடையவும்
[illegible] அறிவு தானென்று அப்
போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். தன் சொந்த [illegible]
[illegible] நம்பியிருக்கிறவர்கள் பராபரனுடைய [illegible]
[illegible] வழிக்குப் போகிறார்கள். [illegible]
[illegible] அழி
வை அடையப்பார்கள். ஏனென்றால் பராபரனுடைய [illegible]
[illegible]
[illegible] ஆகாதவர்களின் [illegible]
[illegible]
[illegible] ஏனென்றால் [illegible] இச்சை
[illegible]
[illegible]
ஏனென்றால் [illegible]
[illegible] இச்சைகளும் [illegible]
யாயிருக்கிறது, ஏனென்றால் [illegible]
[illegible] அவர்களுடைய தேவன் வயிறு.
ஏனென்றால் கள்ளப்போதகர் எல்லாருக்கும் தங்களுடையதை
யே, அதாவது தங்களுடைய சொந்த மேன்மையையும் மகி
மையையும் அல்லது தங்களுடைய வயிற்றின் திருப்தியை
யும் [illegible] தேடுகிறார்கள். இப்போதும் அவர்கள் தங்
கள் சொந்த வயிறுக்காக மாத்திரம் கவலையாயிருக்கிறபடி
[illegible] ஆத்துமாக்களுக்காக அவர்கள் கவலைப்
படுவார், உங்களுக்கு இரட்சிப்பின் வழியைச் சரியாய்க் காண்
பிக்கவும் இருப்பார்களோ? ஆகையால் அவர்களுக்கு எச்சரிக
ையாயிருங்கள்! ஆனால் [illegible]
[illegible]
[illegible] சரியான வழியுமின்னதென்று [illegible] அப்
போஸ்தலனுடைய வாயினால் கேட்போமாக.

III. சரியான வழி. நம்முடைய [illegible]
[illegible] அங்கேயிருந்து [illegible]
[illegible] இரட்சகரை [illegible]

[illegible]

கொண்டிருக்கிறோம். அவர் நமக்கு எல்லாத்தையும் கீழ்ப்ப டுத்திக்கொள்ள வல்லமையான தம்முடைய பெலத்தின் படியே நம்முடைய தாழ்மையான சரீரத்தைத் தம்முடைய மகிமையான சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறுரூபப்படுத்துவா ரென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். உண்மை யுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் சரீரத்தின் பிரகாரமாக இப்பூமியி லே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தும், ஆத்துமாத்தின் பிரகார மாக அவர்களுடைய சஞ்சரிப்பு பரமண்டலங்களிலே இருக்கிறது. ஏனெனில் நம்முடைய பொக்கிஷம் எங்கே இருக்குமோ, அங்கே நம்முடைய இருதயமும் இருக் கும்[1]. இப்போதும் நம்முடைய பொக்கிஷமாகிய இயே சு கிறிஸ்து பரமண்டலங்களிலே இருக்கிறபடியினாலே, நம் முடைய இருதயமும் நம்முடைய சஞ்சரிப்பும் பரமண்ட லங்களிலே இருக்கவேண்டியது. இந்தப் பூமியிலே நாம் பர தேசிகளாயிருக்கிறோம்[2]. இம்மைக்குரிய பட்டணம் நமக்கு இங்கே இல்லை. வரப்போகிறதையே நாடித்தேடுகிறோம்[3]. ஆகையால் நாம் [illegible] மேன்மையையும் பெருமையையும் [illegible] தேடாமல்[4], நாம் என் றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்க விரும்புகிற பரமண்டலங்களி லே நமக்குப் பொக்கிஷங்களைக் கூட்டிவைக்கவேண்டியது[5]. எல்லாவற்றிற்கும் முந்தப் பராபரனுடைய இராச்சியத்தை யும் அவருடைய நீதியையும் தேடுகிற நாம்[6] இப்பிரபஞ் சத்துக்கடுத்த [illegible] விட்டு விட்டு நமக்கு முன்னாகப்போன இயேசுகிறிஸ்துவைப் பின்செல்லவேண் டியது. இவ்விதமாகப் பரமண்டலங்களே நமக்குப் பிறந் [illegible] சுதந்தரமுமான வாசஸ்தலமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது நம்முடைய நாமங் கள் பரமண்டலங்களில் எழுதிவைக்கப்பட்டது[7]. இயேசு [illegible] விசுவாசத்தினால் நாம் இனி அந்நியரும் பரதேசிகளுமாயிராமல் பரிசுத்தவான்களோடே ஒரே ஊ ரும் பராபரனுடைய வீட்டாருமாயிருக்கிறோம். [illegible] லே, உமக்குமுன்பாக நான் என் [illegible] எல்லாப் பிதாக் களைப்போல அந்நியனும் பரதேசியுமாயிருக்கிறேனென்று [illegible] மேன்மையாராட்டலாம். [illegible] இந்தப் பூலோகத்திலே பரதேசிகளும் பரமண்டலங்களிலே [illegible]

[1] மத். ௬, ௨௧. — [2] [illegible] — [3] [illegible] — [4] [illegible] — [5] மத். [illegible] — [6] மத். [illegible] — [7] [illegible]

(அ) [illegible] தேசிகளாயிருக்கிறோம்[1]. இனிமேல் நமக்கு நேரிடும் [illegible] காத்திராயிருக் கிற இயேசு கிறிஸ்துவாகிய இரட்சகரைப் பரமண்டலங் களிலே இருந்து வரப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படிக்கு, விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணி, [illegible] பிரியமான [illegible] நடக்கவேண்டியது[2]. அவர் என்றைத் [illegible] திரும்ப வருவாரென்றால், நம்மை எல்லாத்தினை [illegible] நம்முடைய தாழ்மையான சரீரத்தை [illegible] தம்முடைய சொந்த மகிமையுள்ள சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறுரூபப்படுத்துவதற் காகவே தானே. ஏனென்றால் நாம் இப்போது [illegible]

[illegible]

[illegible]

கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை[1]. நாம் எல்லாரும் இந்தப் பரம மகிமையைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும்படிக்கு நமக்குத் தாமே நம்மைக் கள்ளப்போதகருக்கும் குருட்டு வழி காட்டிகளுக்கும் காப்பாற்றி, அப்போஸ்தலர் தங்கள் முன் மாதிரியினாலும் இதைக் கதியாலும் நமக்குக் காண்பித்த சரியான வழியிலே நாம் எப்போதும் நிலைத்திருந்து நடக்கிறதற்குத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நமக்குத் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப்பிந்தின இருபத்துநாலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

கொலோ. க, கூ—டுச.

திருச்சபையின் முடிவுக்கு நாம் இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே சமீபமாய்ச் சேர்ந்திருக்கிறோம். ஆகையால் மீதியாயிருக்கிற இந்த நாலு ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவாக்கியங்களும் சுவிசேஷவாக்கியங்களெல்லாம் கடைசிக் காரியங்களாகிய மரணம், உயிர்த்தெழுதல், நியாயத்தீர்ப்பு, நித்திய ஜீவன் அல்லது நித்திய ஆக்கினை என்பதுகளை நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறது. இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்திலே யவீரு என்பவனுடைய குமாரத்தியின் மரணத்தைப்பற்றி எப்படிக் கேட்கிறோமோ, அப்படியே நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிற வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரப்பங்கு என்பது நம்முடைய மரணத்தைப்பற்றி நம்மை ஞாபகப்படப் பண்ணத்தக்கதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் விசுவாசிகள் பாக்கியமுள்ள மரணத்தினால் வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாவார்கள். ஆகிலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் மரணத்தையும், பரம சுதந்தரத்தையும் குறித்து விவரித்துச் சொல்லாமல், நாம் அதை அடைந்து கொள்ளுகிறதற்கான வழியைக்குறித்து விவரித்துச்சொல்லுகிறான். மேலும் நம்முடைய திருவாக்கியம் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கொலோசேயருக்கெழுதின நிருபத்தின் துவக்கமாயிருக்கிறபடியினாலே, அப்போஸ்தலன் தன் வழக்

[1] லூக். க, கூஎ.

கத்தின்படியே பரமபரன் திருச்சபைக்கு அருளிச்செய்த இரு [illegible] ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தி, திருச்சபை [illegible] செய்யப்படுவதற்கு [illegible] [illegible] யார்). ஆகவே நாம் இந்தச்சமயத்திலே மறுபடியும் நம்முடைய [illegible] [illegible] அப்போஸ்தலன் [illegible] [illegible].

1. அப்போஸ்தலனுடைய ஸ்தோத்திரம். [illegible] அவர் நம்மை அந்தகாரத்தின் அதிகாரத்துக்கு நீங்கலாக்கித் தம்முடைய சொந்த குமாரனின் இராஜ்யத்துக்குள் [illegible] இவருக்குள் இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்புண்டாயிருக்கிறது [illegible] [illegible] [illegible] நம்முடைய [illegible] வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரப்பங்குக்கு [illegible] [illegible] [illegible] வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரப்பங்கு [illegible] இந்த மூன்று விதமான கிருபைகளைப் பற்றி நாம் கொஞ்சம் விவரமாய்க் [illegible].

1. பரமபரன் நம்மை அந்தகாரத்தினுடைய அதிகாரத்துக்கு நீங்கலாக்கினார். ஏனென்றால் [illegible] அந்தகாரத்தின் [illegible] யிருந்தோம்[1]. [illegible] நம்முடைய புத்தியும் இருதயமும் [illegible] இருண்டுபோயிருந்தது. பரமபரனையும் நம்முடைய சொந்த கெட்ட தன்மையையும் நாம் அறியா

[1] எபே. ரு, அ.

தேவேனுக்குத் தவிர, நாம் எழுந்திருந்து வெளிச்சத்துக்கு வருவதற்கும் மனதில்லாதவர்களாயிருந்தோம். ஏனென்றால் அக்கிரமங்களிலும் பாவங்களிலும் மரித்தவர்களாயிருந்தோம்[1]. அதுவுமல்லாமல் அந்தகாரத்தின் [illegible] அதிகாரத்துக்குட்பட்டவர்களாயிருந்தோம். அந்தகாரத்தினுடைய அந்த அதிகாரம் எப்படிப்பட்டதென்று இதற்கு முன் பண்டிகையைக் குறித்த [illegible] நாமிருந்த நிலைமையிலே கேட்டோம். அதனாலே பிசாசுகளுடைய அந்தகார லோகாதிபதியாகிய பிசாசினுடைய வல்லமையிலே இருந்தோம். அப்படியே நம்முடைய பாவங்களின் பாரத்தினாலும் மரணத்தின் சாபத்தினாலும் பிசாசினுடைய [illegible] கொண்டிருந்தோம். இதுவெல்லாமிருந்தும் பிதாவாகிய பராபரன் தம்முடைய நேசகுமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவைக் கொண்டு நம்மை மீட்கலானார். எப்படியென்றால், குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களெல்லாவற்றையும் தமது மேல் சுமந்துகொண்டு நமக்காக மரணத்தை உத்தரித்துக்கொண்டு பிசாசினுடைய தலையை நசுக்கிப்போட்டுத் தம்முடைய பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் நம்மைச் சகல பாவங்களினாலும் மரணத்தினாலும் பிசாசினுடைய வல்லமையிலுமிருந்து மீட்டு இரட்சித்தார்.

2. பரம பிதாவாகிய பராபரன் நம்மைத் தம்முடைய நேசகுமாரனின் இராச்சியத்துக்குள் படுத்தினார். நமக்காகத் தம்முடைய ஜீவனைக்கொடுத்து உயிர்த்தெழுந்த இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை ஊற்றிவிட்டுத் தம்முடைய திருவசனத்தையும் ஞானதிரவியங்களாகிய ஞானஸ்நானம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தையும் [illegible]க்கும் கிறிஸ்தவமான திருச்சபை என்கிற தம்முடைய [illegible]யின் இராச்சியத்தை இந்தப் பூமியிலே ஸ்தா[illegible] அந்த பரிசுத்தவான்களுடைய ஐக்கியமென்று அறிக்கையிடுகிறோம். அதேனென்றால் இந்தத் திருச்சபையின் மெய் அவயவங்களாகிய [illegible] விசுவாசிகள் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரட்சிப்புக்குரிய [illegible] சேர்ந்தவர்களாகி, லோகத்தாரிடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டுப் பராபரனுக்குப் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறார்கள். இந்தத் திருச்சபையின் இராச்சியத்துக்குள் இரக்கமுள்ள

1 எபே. உ, க.

பராபரன் நம்மையும் ஞானஸ்நானத்தினாலும் விசுவாசத்தினாலும் படுத்தினதைக் குறித்து [illegible] நாம் நம்முடைய சீவநாட்களெல்லாம் [illegible] ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டிய பெரிய கடனுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் முதலாவது [illegible] லே நாம் ஜனமாயிருக்கவில்லை, [illegible] பராபரனுடைய ஜனமாயிருக்கிறோம். முன்னே இரக்கம் பெறாதவர்களாயிருந்த நாம் இப்பொழுது இரக்கம் பெற்றவர்களாயும், நம்மை அந்தகாரத்தை விட்டுத் தம்முடைய ஆச்சரியமான வெளிச்சத்துக்கு அழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியும் இராசரீகமான ஆசாரியக் கூட்டமும் பரிசுத்த ஜாதியும் அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமுமாயிருக்கிறோம்[1].

3. இயேசுகிறிஸ்துவின் [illegible] நமக்கு இவருடைய இரத்தத்திலே பாவமன்னிப்பு [illegible] கிடைக்கிறது. இரத்தஞ் சிந்துதலில்லாமல் மன்னிப்புண்டாகாது[2]. ஏனென்று கேட்டால், நாம் நம்முடைய பாவங்களினால் மரணத்துக்குத் தகுதியாயிருக்கிறவர்கள். ஆகையால் இரக்கமுள்ள இயேசுநாதர் பலியாகி நமக்காகத் தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தைச் சிந்தி நமக்குப் பாவமன்னிப்பைச் சம்பாதித்துக்கொண்டார். இந்தப் பாவமன்னிப்பு இயேசுவினுடைய திருச்சபையின் இராச்சியத்திலே [illegible] திருச்சபையின் பொக்கிஷங்களாகிய திருவசனத்தினாலும் ஞானதிரவியங்களினாலும் அவைகளைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற உண்மையான விசுவாசத்தினாலும் அளிக்கப்படுகிறது. பாவமன்னிப்போடே கூட நமக்கு எல்லாப் பரம நன்மைகளும் கிடைக்கிறது. ஏனென்றால் பாவமன்னிப்பு எங்கேயோ, அங்கே ஜீவனும் மோட்சமும் சேரும். இப்படியே நாம் வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரபங்காளிகளானோம். ஆகிலும் இம்மையிலே [illegible] விசுவாசத்தினாலே மாத்திரம் அந்தப் பரம நன்மைகளை அநுபவித்து முன்ருசிபார்க்கிறோம். பாக்கியமுள்ள மரணத்தினாலேயென்றால் நாம் பரமண்டலத்திலே நமக்குப் பத்திரமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நித்திய சுதந்தரத்துக்கு செம்மையாகவே [illegible]வோம். பராபரனுடைய இந்த மூன்று விதமான பெரிய கிருபைக்காக நாம் அவருக்கு எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தவேண்டியதில்லையா? ஆகிலும் பராபரன் இந்தக் கிருபைகளை

1 க. பேது. உ, கூ. —2 எபி. கூ, உஉ. —

எல்லாவற்றையும் நமக்கு நிச்சயமாக இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்க்கொடுத்திருக்கும், நாம் அவைகளை மெய்விசுவாசத்தினால் பற்றிக்கொள்ளுகிறதிலும் அவைகளில் உறுதியாய் நிலைநிற்கிறதிலும் இன்னமும் முன்னேறுகிறவர்களாயும் உக்கிரமானவர்களாயும் [illegible] ஆகிறதில்லை. ஆகையால் நாமும் அப்போஸ்தலனைப்போல இன்னமின்னமும் உக்கிரமாய் செபம்பண்ணவும் வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது.

II. அப்போஸ்தலனுடைய செபம். நாங்கள் உங்கள் விசுவாசத்தையும் சிநேகத்தையும்பற்றி[1] கேட்ட நாள்முதல் உங்களுக்காகச் செபம்பண்ணி விண்ணப்பஞ்செய்ய ஓயாதிருக்கிறோமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். எந்த நன்மைக்காகச் செபம் பண்ணினான்? நீங்கள் பராபரனுடைய சித்தத்தை எல்லா ஞானத்தோடும் ஞான உணர்வுமாய் அறிகிற அறிவினால் நிறையப்படவேண்டுமென்பதற்காகத்தான். பராபரனுடைய சித்தமென்னவென்றால், நம்முடைய இரட்சிப்பும் பரிசுத்தமாகுதலுந்தானே. இந்தப் பராபரனுடைய சித்தத்தை நாம் எல்லா ஞானமும் ஞான உணர்வுமாய் அறிந்துகொள்ளவும் இந்த அறிவினால் நிறையப்படவும் வேண்டும். ஏனென்றால் சுவிசேஷம் பராபரனுடைய இரகசியங்களை நமக்கு வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும், அதை அறிந்துகொள்ளுகிறதற்கு நம்முடைய சொந்த சுபாவமான புத்தி போதாது. அதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குக் கொடுக்கிற பரம ஞானம் வேண்டியதாயிருக்கிறது[2]. மேலும் ஞான உணர்வும் அவசியமாயிருக்கிறது; அதாவது நாம் சுவிசேஷத்தின்படி நடக்கிறதினாலே, அது மெய்யாகவே இரட்சிப்புக்கான போதகமாயிருக்கிறதென்பதை நம்முடைய இருதயங்களிலே உணர்ந்தனுபவிக்க வேண்டியதே. மேலும் எந்தப் பிரயோசனத்துக்காக நாம் பராபரனுடைய சித்தத்தை அறிகிற அறிவினால் நிறையப்படவேண்டுமென்பதை அப்போஸ்தலன் இரண்டு விசேஷித்த திருஷ்டாந்தங்களினால் காண்பிக்கிறான்.

1. நீங்கள் கர்த்தருக்குப் பாத்திரமாய் எல்லா இதமியமாகவும் [illegible] வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான். [illegible] தங்கள் தகப்பனாருக்குப் பாத்திரமாகவும் எல்லா இதமியமாகவும் நடக்கவேண்டுமல்லவா. நாம் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்ப் பராபரனுக்குப் பிள்ளைகளானதினால்

[1] கொலோ. க, கூ—ச.—[2] க. கொரி. உ, [illegible].—

நாம் நம்முடைய பரம பிதாவாகிய பராபரனுக்குப் பாத்திரமாகவும் எல்லா இதமியமாகவும் நடந்துகொள்ள அவசியமாயிருக்கிறது. அவருக்குப் பிரியமானதை நாம் முழுமனதோடு அவருக்குச் [illegible] நாடி அவருடைய திருச்சித்தத்தின்படியே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவேண்டும். அப்படிச் சம்பவிக்குமென்றால், நாம் எல்லா நற்கிரியைகளிலும் கனிதரவும் பராபரனை அறிகிறதிலே வளரவும் வேண்டியதே. பராபரன் நம்மை இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் [illegible] நல்ல மரங்களாக்கினாரே. நாம் [illegible] விசுவாசத்தின் நற்கனிகளையும் [illegible] நாம் தரவேண்டிய கனிகளின்னவென்று, அப்போஸ்தலன் வேறே இடத்தில் காண்பிக்கிறான்: ஆவியின் கனியோ, அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடியசாந்தம், தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கமாகிய நற்கனிகளே[1]. மேலும் இந்த நற்கனிகளை ஒருவிசைமாத்திரமல்ல, ஒருநாள் மாத்திரமல்ல, நாம் [illegible] நாட்கள் வரைக்கும், நற்கிரியைகளிலே நாளுக்கு நாள் பெருகிப்போகவேண்டும். அப்படியும், பராபரனுடைய சித்தத்தை மாத்திரமல்ல, பராபரனையே அறிகிற அறிவிலும் வளரவேண்டும். ஏனென்றால் பராபரனையும் அவர் அனுப்பின இயேசுகிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவனாயிருக்கிறது[2]. [illegible] எப்படியெனில் பராபரனை அறிகிற அறிவினாலே நாம் அதிசயமான பராபரனுடைய சொரூபசாயலாக மறுரூபமாக்கப்படுகிறோம்[3]. நாம் பராபரனை முகமுகமாய்த் தரிசித்து அவர் இருக்கிறவண்ணமாக நாம் அவரை அறிந்திருப்பது பரமண்டலத்திலே நமக்குக் கிடைக்கும் பேரானந்தமாயிருக்கும்[4]. அந்தப் பரம மோட்சத்துக்கு நாம் பாத்திரவான்களாயிருப்பதற்கு நாம் இம்மையிலும் பராபரனை அறிகிறதிலே நாளுக்கு நாள் பெருகி வளர்ந்து தேறிப்போகவேண்டும்.

2. சந்தோஷத்தோடே கூடிய எல்லாப் பொறுமைக்கும் நீடியசாந்தத்துக்கும் ஏதுவாக அவர் மகிமையினுடைய வல்லமையின்படி சகல பெலத்தினாலும் பெலப்படும்படிக்குமே நாம் அவருடைய சித்தத்தை அறிகிற அறிவினால் நிறையப்பட

[1] கலா. ரு, உஉ.—[2] யோவா. யஎ, ங.—[3] கொலோ. ங, ய.—[4] க. கொரி. யங, யஉ; க. யோவா. ங, உ.—

வேண்டுமே பராபரனுடைய சித்தம் நம்முடைய இரட்சிப் பென்று கேட்டோம். ஆனால் நாம் அநேகம் உபத்திரவங் களின் வழியாகவே பொறுமையாய் [illegible] பராபர னுடைய இராச்சியத்தில் [illegible] பிரவேசிக்கவும் கூடாதென்று[1] அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் [illegible] தவர்களாகிய நமக்கு இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே உண்டாகுஞ் சகல உபத்திரவங் களையும் பாடுகளையும் நாம் எப்பொழுதும் பொறுமையோடே [illegible] டசாந்த [illegible]; ஆம், இப்படிப்பட்ட துன்ப துரிதங்களிலும் துன்பங்களிலும் நமக்கு [illegible] ஞானத் [illegible] சகித்துக்கொள்ளவும் நாம் [illegible] மகிமையில் [illegible] ளியத்தமாகவும், [illegible] சகித்துக் கொள்ளுகிறதற்கு [illegible] மகிமை யினுடைய [illegible] மிகுதியாகவும் வெ ளிப்படுத்த வேண்டுமென்று, நாம் [illegible] உகந்ததான செபமும் விண்ணப்பமும் செய்யவேண்டியதவசியமாயி ருக்கிறது. [illegible] அப்படிக்கொத்த விண்ணப்பங்களைச் சுவிசே ஷத்தின் [illegible] நம்மால் கூடாததாயிருக்கிறது. [illegible] பராபரன் நமக்கு அளிக்கவேண்டிய அவருடைய வல்லமையினு டைய பலத்தினுடைய மாத்திரம் கூடியதாயிருக்கிறது. [illegible] ஆம் அவர் தம்மை உண்மையாய்த் தேடுகிறவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தம்முடைய [illegible] மையையும் பலத்தையும் அளித்து, அவர் [illegible] யந்தம் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி [illegible] கொள்ளுமபடிக்குத் திடப்படுத்துவார். இதினிமித்தமாய் இன்னும் எத்தனை ஞானநன்மைகளுக்காகச் செபமும் விண் ணப்பமும் செய்யவேண்டுமென்று [illegible] இருக்கின் றோம். ஆகையால் நாம் இதுவரைக்கும் பெற்றுக்கொண்ட பராபரனுடைய இருடைகளுக்காக முழுமனதோடே [illegible] ஸ்தோத்திரிக்க நாம் எவ்வளவு சாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு நாம் நமக்கு இன்னமும் அவசிய மாயிருக்கிற பராபரனுடைய இருடைகளுக்காகவும் நன்மை களுக்காகவும் இருத்தமான தைரியமுமாய்ச் செபம்பண்ணச் சாக்கிரதையாயிருக்கக் கடவோம். சர்வ்தர்த்தரே நம்மெல் லாருடைய இருதயங்களுக்குள்ளும் இருடையின் ஆவியை

[1] அப். பிர, உஉ.—2 தெச. இ, — மூ. மச். ரு. யிடு. —3 யாச். டிக, டுக.—

யும் விண்ணப்பங்களின் ஆவியையும்[1] ஊற்றுவாராக. ஆமென்.

[illegible] பண்டிகைக்குப் பிற்பட்ட இரு பதாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப். க, தெச. [illegible], மக—யஅ.

இந்த [illegible] நாம் சனடெ [illegible] கரியங்களில் [illegible] உயிர்த்தெழுதலைப் [illegible] கேட்கிறோம். இந்த [illegible] குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக் கியத்திலே மரித்தோரை எழுப்புகிறதற்குத் தேவனுடைய ஞானசி லே மகிமையாய் வெளிப்படும் [illegible] கிறிஸ்துவினுடைய வருகையையும் அதற்கு முந்தின அடையாளங்களையுங் குறிக்கிறார்கள். நம்முடைய திருவாக்கியத்திலோ உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றித்தானே விவரித்துச்சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. இந்த அப்போஸ்தலனுடைய நிருபமூலமாய் நம்முடைய [illegible] இத்தா சகோதரியா தேசத்தின் இரண்டு தேவபத்தினிகளை [illegible] அடக்கம்பண்ணின சமயத்தி லே [illegible] செய்தான் (அருள் உரு—வருஷத்திலும் அருள் [illegible] வருஷத்திலும்). இந்த திருவாக்கியத்தைப்பற்றி நாமும் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் நம்மு டைய எழுப்புதலுக்கென்றும் ஆறுதலுக்கென்றும் [illegible] மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதலைக்குறித்து [illegible] கேட்கிறோம்.

I. அது நிச்சயமாயிருக்கிறதென்பதையும்,

II. [illegible] சம்பவிக்குமென்பதையும்,

III. அதினால் நமக்கு இம்மையிலும் உண்டாகிற ஆறுதல் இன்னதென்பதையுங்குறித்தேதான்.

I. மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதல் நிச்சயமாயிருக் கிறதோ? அதற்குச் சந்தேகமே இல்லை. தெசலோனிக்கே யருக்கு இந்தப் போதகத்தைப்பற்றிச் சிலசந்தேகங்களுண் டானதினாலே அவர்கள் நிமோதகேயு என்பவன் அதின்னி மட்டத்திலிருந்த அப்போஸ்தலனிடத்தில் வந்து [illegible] அனுப்பி அந்தப்போதகத்தைப்பற்றி விசாரணை செய்தார்கள். அதினிமித்தமாகப் பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய இரு

[1] சக. இஉ, ய.—

பவாக்கியத்திலே சந்தோஷத்துடனே உயிர்த்தெழுந்தவர் [illegible] அவர்களைப் போதிக்கிறார். உண்மையாய் ஒரு விசே [illegible] வித்த போதகத்தைப்பற்றி விசாரித்தவர்கள் திருவசனத் [illegible] [illegible] [illegible] வியாகன. [illegible] [illegible] [illegible] பரிதாபமறாவிளைவுக்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஞானிகளைப்போல ஆயிரமம் போகிறார்கள் [illegible] [illegible] நாம் அந்தப்பிரதாபமான [illegible] [illegible] [illegible] சொன் [illegible] [illegible] [illegible] அப்போஸ்தலன் [illegible] திருவாக்கியத்திலே [illegible] [illegible] [illegible] தையும் ஆசையோடே கேட்கக்கடவோம்.

1. இயேசு மரித்துத் திரும்ப எழுந்திருந்ததை நாம் விசுவாசிக்கிற் கொள்ள, இயேசுவுக்குள் மரித்தவர்களை வர்களையும் பராபரன் அவரோடேகூட அழைத்துக்கொண்டுபோவாரென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லி [illegible] முடைய உயிர்த்தெழுதலின் நிச்சயம் இயேசுநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலின் மேலே [illegible] ஆதாரமாய்க் [illegible] பட்டிருக்கிறதென்று காண்பிக்கிறான். இதைக் குறித்து அவன் கொரிந்தியருக்கெழுதின முதல் நிருபத்தின் பதினைந்தாம் அதிகாரத்திலே விவரித்துப்பேசுகிறான். மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதல் இல்லாதிருந்ததேயானால், கிறிஸ்துவும் எழுந்ததில்லை. மறுபடியும் கிறிஸ்து எழுந்திராமற்போனாரேயாகில், எங்கள் பிரசங்கமும் அவத்தம், உங்கள் விசுவாசமும் அவத்தமாமே, இன்னம் உங்கள் பாவங்களில் இருக்கிறீர்களே; இப்போதோவெனில் கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்தெழுந்து நித்திரையடைந்தவர்களில் முதற்பலனா [illegible] என்கிறான். ஆகையால் இயேசுநாதர் எவ்வளவு நிச்சயமாக மரித்தோரிடத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தாரோ, அவ்வளவு நிச்சயமாக நாமும் உயிரோடெழுந்திருப்போம். [illegible] என்னென்றால் இயேசுநாதர் தம்முடைய கல்லறையிலிருந்து பாவமன்னிப்பு மோக்ஷம் உயிர்த்தெழுதல் நித்திய சீவனென்கிற மூன்று விதமான பெரிய நன்மைகளை மெய்யாக வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். ஆகையால் அவர்தாமே, நான் பிழைக்கிறேன், நீங்களும் பிழைப்பீர்களென்கிறார்[2]. அவர் நமக்கு முன்பாக நடந்தேறுகிறவருமாய், நம்முடைய தடைகளை நீக்கிப்போகிறவருமாயி

[1] மத். உஉ, உக; அப். உ௯, உ௫; உ. பேது. க, ௬.—[2] யோவா. ௰௪, ௰௯; பிகா. உ, ௰.—

ருக்கிறார்[1]. அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் நம்முடைய கல்லறைகளையுந் திறக்கிற சாவியாம். இரட்சகர் பிழைக்கிறார்,-நானும் அவரோடிருந்து-வாழுவேன், சாவை நீக்குவார்,-எனக்கென்னபயமுண்டு,-பிரசை அவரிடத்து-சேர்வது அவசியம். (பிரா. ௬௱அ.)

2. இதை நாங்கள் உங்களுக்குக் கர்த்தருடைய வார்த்தையாய்ச் சொல்லுகிறோமென்று அப்போஸ்தலன் பின்னை [illegible] கிறான். அப்படியிருக்க, உயிர்த்தெழுதலை மறுதலிக்கிறவர்கள் கர்த்தருடைய சொந்த திருவசனத்தை விசுவாசியாதிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தங்களைத் தாங்களே ஞானிகளென்று எண்ணுகிறதினால் பயித்தியக்காரராகப் போகிறார்கள். கர்த்தருடைய திருவசனத்தையும் வேத எழுத்துக்களையும் ஆராய்ந்துபார். அதுகளிலே உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றித் தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. நீங்கள் வேத எழுத்துக்களையாவது தேவனுடைய பெலத்தையாவது அறியாமல் மோசம்போகிறீர்களென்று இயேசுநாதர் உயிர்த்தெழுதல் இல்லையென்கிற சதுசேயரைக் கடிந்துகொண்டார்[3]. யோபு தீர்க்கதரிசனும் உரைத்து, இந்த என்னுடைய தோல் முதலானவை அழுகிப்போனபின்பாடு நான் என் மாம்சத்திலிருந்து பராபரனைப் பார்ப்பேனென்கிறான்[4]. எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசி கர்த்தருடைய வசனத்தை அறிவித்து, கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறதேதெனில்; இதோ என்னுடைய சனமே!, நாம் உங்கள் பிரேதக்குழிகளைத் திறந்து உங்களை உங்கள் பிரேதக்குழிகளிலிருந்தேறவும் உங்களை இஸ்ரவேல் சீமைக்கு வரவும் பண்ணுவோம். இதைச் சொன்னோம், இதைச் செய்கிறவருமாயிருப்போமென்று கர்த்தர் உரைக்கிறாரென்கிறான்[5]. சத்தியமும் உண்மையுமாகிய இயேசுநாதர் தாமே சொன்னபடி: மெய்யாகவே, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், மரித்தோர் பராபரனுடைய குமாரனின் சத்தத்தைக் கேட்கும் வேளைவருகுது. இப்போதும் வந்திருக்குது. அதைக் கேட்கிறவர்கள் பிழைப்பார்களென்கிறார்[6]. அதற்கு அத்தாட்சியாக அவர் மரித்தவர்களில் சிலரை எழுப்பினதுமுண்டு[7]. ஆதலால் நாம் நம்

[1] பிகா. உ, ௰௬.—[2] க. கொரி. க, உ௯—௬௧.—[3] மத். உஉ, உ௯, உ௯, ௩௧. ௩௨.—[4] யோபு ௰௯, உ௫. உ௬. —[5] எசே. ௩௭, ௰உ—௰௪. —[6] யோவா. ௫, உ௫—உ௯. —[7] லூக். ௭, ௰௪ ௰௫; மத். ௯, உ௫; யோவா. ௰௧, ௪௩; மத். உ௭, ௫உ ௫௩.—

ருடைய உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றிச் சந்தேகிக்கவேண்டாம். அதேனென்றால் பராபரன் பொய் சொல்லலே கூடாது[1]. மேலும் பராபரனால் கூடாதகாரியமொன்றுமில்லை[2]. அவர் எலியாவைக்கொண்டும் எலிசாவைக்கொண்டும்[3] அப்போஸ்தலரைக்கொண்டும்[4] மரித்தோரை எப்படி எழுப்பினாரோ, மேலும் இயேசுநாதர் நாயீன் ஊரான விதவையின் புத்திரனையும் யவீருவின் சிறு குமாரத்தியையும் புருஷனான லாசருவையும் எப்படி எழுப்பினாரோ, அப்படியே எல்லாரையும் கடைசிநாளிலே மரித்தோரிடத்திலிருந்து எழுப்புவாரென்பது உண்மையும் நிச்சயமுமான வார்த்தையாயிருக்கிறது.

மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதல் எப்படிச் சம்பவிக்குமென்பதையும் அப்போஸ்தலன் ஒருமுறையில் திருவாக்கியத்திலே நமக்கு விவரித்துச் சொல்லுகிறான்.

1. மரித்தோரை யார் எழுப்புவாரென்றால், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துதாமே. இந்தப்பெரிய வேலையை அவர் தெய்வதூதரில் ஒருத்தனுக்கும் ஒப்புக்கொடுக்காமல், தாமே தம்முடைய இரத்தத்தை நமக்காகச் சிந்தினதுபோலத், தாமே நம்மை மரித்தோரிடத்திலிருந்து எழுப்புவாரே. அதற்கு அவர், தாம் முந்தின விசை வந்தது போலல்ல, மிகுந்த மகிமையோடும் மேன்மையோடும் எல்லாத் தேவதூதர்களோடுங் கூடப் பரமண்டலங்களிலிருந்து திரும்ப வருவார்[5]. அப்படி அப்போஸ்தலன் தம்முடைய திருவாக்கியத்திலும், கர்த்தர்தாமே ஆர்ப்பரிப்போடும் பிரதான தூதனின் சத்தத்தோடும் பராபரனுடைய எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்குவாரென்று சொல்லுகிறான். அப்போது நாம் எவ்வளவு பெரிய கர்த்தருக்கு ஊழியஞ் செய்தோமென்பது வெளியரங்கமாகும்.

2. எவர்களைத் தம்மிடத்தில் கூட்டிச் சேர்ப்பாரென்றால், மரித்தோர் சீவனுள்ளோர் இருவரையுந்தான். ஆகையால் அப்போஸ்தலன், கர்த்தருடைய வருகையில் உயிரோடே மீதியான நாம் நித்திரையடைந்தவர்களுக்கு முந்திக்கொள்வதில்லை என்கிறான். அதேனென்றால் இயேசுநாதர் உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கும் மரித்தோருக்கும் பராபரனால் நியாயாதிபதியாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்[6]. ஆதலால்

1 எபி. ௬, ௰௮. — 2 லூக். ௧, ௩௭. — 3 ௧. இரா. ௰௭, ௨௨ மு; ௨. இரா. ௪, ௩௫; ௰௩, ௨௧. — 4 அப். ௯, ௪௦ மு; ௨௰, ௰ மு. — 5 மத். ௨௫, ௩௧. — 6 அப். ௰, ௪௨. —

ஆகையால் இந்தப்பூமியில் சீவித்திருக்கும் மனுஷர்களெல்லாரும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய ஆசனத்துக்கு முன்பாகக் கூட்டிச்சேர்க்கப்படுவார்கள். ஆகையால் உயிருள்ளோர் செத்தோர்களை நீர் நியாயந்தீர்க்கிற பிரை என்று பாடுகிறோம் (பிரார். ௫, அ௯, ௯).

3. எந்த ஒழுங்காய் அது சம்பவிக்குமென்றால், முதல் கிறிஸ்துவிலே மரித்தவர்களெல்லாரும் எழுந்திருப்பார்கள். பிறகு உயிரோடே மீதியான நாம் அவர்களோடேகூட ஏகமாய்க் கர்த்தருக்கு ஆகாசத்திலே எதிர்கொண்டுபோக மேகங்களிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோமே. அது பெரிய நாளாயிருக்குமல்லவா. பிரேதக்குழிகளிலும் சமுத்திரத்திலுமிருக்கிற மரித்தோரெல்லாரும் பராபரனுடைய குமாரனின் சத்தத்தைக்கேட்டு எழுந்திருந்து தங்கள் தங்கள் தோல் தரிப்பிக்கப்பட்டு, தங்கள் தங்கள் மாம்சத்தின் கண்களினால் எல்லாருடைய நியாயாதிபதியாகிய இயேசுகிறிஸ்துவைத் தரிசித்துப் பிறைப்பார்கள். அப்போது உயிரோடிருக்கும் நாமோவென்றால், கடைசி எக்காளந் தொனிக்கும்போது, ஒருகணப்பொழுதிலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே மறுரூபமாக்கப்படுவோம். ஏனெனில் எக்காளந் தொனிக்கும் [illegible] அழிவில்லாதவர்களாய் எழுந்திருப்பார்கள். [illegible] மறுரூபமாக்கப்படுவோம். ஏனெனில் அழிவுள்ளதாகிய இது அழியாமையையும், மரணத்துக்குள்ளாகிய இது மரியாமையையுந் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது மரணம் ஜெயமாக விழுங்கப்பட்டதென்றும், மரணமே உன் கூர் எங்கே, பாதாளமே உன் ஜெயமெங்கேயென்றும் எழுதியிருக்கிற வார்த்தை நிறைவேறும்[1]. மேலும் அப்போது உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவர்கள், மறுரூபப்படுத்தப்பட்டவர்கள், இருவரும் ஏகமாய்க் கர்த்தருக்கு ஆகாசத்தில் எதிர்கொண்டுபோகும்படிக்கு, எலியா ஏனோக் என்பவர்கள் பரமண்டலங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட அக்கினி இரதத்திலும்[2] மகிமையுள்ள மேக இரதத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

4. அதெல்லாவற்றின் முடிவும் என்னவென்றால், இப்படியே நாம் எப்போதுங் கர்த்தருடனே கூட இருப்போமே. அதையே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய பிதாவினிடத்தில் நமக்காகக்கெஞ்சிக்கேட்டார். பிதாவே,

1 ௧. கொரி. ௰௫, ௫௪—௫௫. — 2 ௨. இரா. ௨, ௰௧. —

35*

நான் எங்கே இருக்கிறேனோ, அங்கே நீர் எனக்குக் கொடுத்தவர்களும் என்னுடனே கூட இருக்கவேணுமென்று இச்சிக்கிறேன்; நீர் எனக்குத் தந்த என்னுடைய மகிமையை அவர்கள் காணும்படிக்கு இப்படிக் கேட்கிறேனென்று நமக்காகச் செபம்பண்ணினார்[1]. நாம் அவருடனே கூட இருப்பது எவ்வளவு பெரிய பாக்கியமாயிருக்குமென்று ஒரு கண்கண்டதுமில்லை, ஒரு காதுக்கேட்டதுமில்லை, ஒரு மனுஷனுடைய இருதயத்துக்குள் எட்டினதுமில்லை[2]. அவருடைய சமுகத்திலே சந்தோஷங்களின் பரிபூரணமும், அவருடைய வலது பாரிசத்திலே செல்வப்பாக்கியங்களும் என்றென்றைக்குமிருக்கும்[3]. ஆகிலும் இந்தப்பாக்கியமெல்லாம் தேவபத்தியுள்ள விசுவாசிகளுக்கு மாத்திரம் கிடைக்குமென்று எப்போதும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆகையால் பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சகோதரருக்கு, அதாவது இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுக்குச் சகோதரரானவர்களுக்கு மாத்திரம் இந்தச்செய்தியை அறிவிக்கிறான். எல்லாத்தவர்களுக்கும் விசுவாசமில்லாதவர்களுக்குமோவென்றால், அவர்களும் உயிரோடெழுந்திருந்தாலும், வேறே விதமா[illegible]விக்கப்படுவதாவது: சபிக்கப்பட்டவர்க[illegible]ப் பிசாசுக்கும் அதின் தூதருக்கும் ஆ[illegible]ட நித்திய அக்கினியிலே போங்களென்கிற பயங்கரமான செய்திதான்[4]. அவர்களுடைய பூச்சி சாகாமலும், அவர்களுடைய அக்கினி அவியாமலுமிருக்கும். அவர்கள் எல்லா மாமிசத்துக்கும் அரோசிகமாயிருப்பார்கள்[5]. ஆகையால் பிரியமானவர்களே! நாம் மனுஷனுடைய குமாரனுக்கு முன்பாக நிற்கப் பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படும்படிக்கு, கர்த்தர் இயேசு நம்முடைய விசுவாசத்தை உண்மையாக்கவும் திடப்படுத்தவும் வேண்டுமென்று நாம் எல்லாக் காலத்திலும் செபம் பண்ணி விழித்திருக்கக்கடவோம்.

III. கிறீஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதலினால் இம்மையிலும் நமக்கு உண்டாகிற ஆறுதல். இது பெரிதாயிருக்கிறதென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்தினால் அறிகிறோம். முதலாவது நாம் மரித்தோரினிமித்தம் நம்பிக்கையற்ற மற்றவர்களைப்போல் அதிகமாய்த் துக்கப்படவேண்டியதில்லை.

[1] யோவா. ௧௭, ௨௪; ௧௨, ௨௬; ௧௪, ௩.—[2] ௧. கொரி. ௨, ௯.—[3] சங். ௧௬, ௧௧.—[4] மத். ௨௫, ௪௧; ௮, ௧௨; [illegible]—[5] ஏசா. ௬௬, ௨௪.—

நித்திரையடைந்தோருக்காக அழுகிறது நம்முடைய மனித சுபாவத்துக்கு ஏற்றதும் [illegible] அடையாளமுமாயிருக்கிறது. இயேசுநாதர்தாமே தாம் சிநேகித்த லாசருக்காகக் கண்ணீர்விட்டார்[1]. சந்தோஷப்படுகிறவர்களுடனே கூட நாம் எப்படியும் சந்தோஷப்படவேண்டுமோ, அப்படியே தங்களுடையவர்களுக்காக அழுகிறவர்களுடனே கூட அழுவது நமக்குக் கிரியமாயிருக்கும்[2]. ஆகிலும் [illegible] மரித்தவர்களுக்காகவும் அதிகமாகவும் இன்னும் [illegible] அல்லவென்று நாம் இம்மை[illegible] திருவசனத்தின் பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்தால், எல்லா மனுஷருடைய [illegible] பாக்கியத்[illegible] [illegible]களாயிருப்போம். இதிலே விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கும் விசுவாசமில்லாத அஞ்ஞானிகளுக்கும் மெத்தவும் பெரிய வித்தியாசமுண்டு. அஞ்ஞானிகளும் விசுவாசமில்லாத எல்லாரும் நம்பிக்கையற்றவர்களாயிருந்து, புசிக்கிறதினாலும் குடிக்கிறதினாலும் [illegible] மரணத்துக்குப் [illegible] பயங்கரத்தையும் திகிலையும் ஒளிக்கவும் தாங்கவும் [illegible] பிரயாசப்படுகிறார்கள்[3]. விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களோவென்றால் நம்பிக்கையற்றவர்களாயிராமல், கர்த்தருக்குள் மரித்த தங்களுடைய சிநேகிதர் மெய்யாய் மரிக்காமல், நித்திரைமாத்திரம் அடைந்தவர்களாயிருக்கிறார்களென்று அறிந்து, அவர்கள் சொற்பகாலத்துக்குப் பிறபாடு கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சந்நிதியில் நித்திய ஜீவனுக்கென்று எழுப்பப்படுவார்களென்கிறதாய் நிச்சயப்பட்டிருக்கிறார்கள்[4]. அப்படி இயேசுநாதர், நம்முடைய சிநேகிதனாகிய லாசரு நித்திரை அடைந்தான், ஆனால் அவனை எழுப்பப்போகிறேனென்றும், [illegible] அழுகிறதென்ன, பிள்ளை மரிக்கவில்லை, நித்திரை பண்ணுகிறாளென்றும் சொன்னார்[5]. அப்படியே பரி. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்களை நித்திரை யடைந்தவர்களென்று இரண்டிசை சொல்லுகிறான். கர்த்தர் திரும்ப வரும் பெரிய நாளிலே அவர்கள் அமர்ந்த நல்ல நித்திரையை விட்டுத் தெளிந்திருக்கிறவர்களைப்போல சந்தோஷத்துடனே

[1] யோவா. ௧௧, ௩௫.—[2] ரோம. ௧௨, ௧௫.—[3] ௧. தெச. ௪, ௧௩; [illegible] ௧. கொரி. ௧௫, [illegible]—[4] [illegible]—[5] [illegible] யோவா. ௧௧, ௧௧.—

எழுந்திருப்பார்கள்[1]. தாங்கள் கொஞ்சக்காலமாத்திரம் நித்திரைபண்ணினதாக எண்ணியிருப்பார்கள். தாங்கள் முந்தி அனுபவித்த மரண அவஸ்தையையும் மற்ற எல்லா பொல்லாங்குகளையும் மறந்தவர்களாக விழித்திருப்பார்கள். சீஷர்கள் லாசருவைப்பற்றிச் சொன்ன வார்த்தையாகிய: ஆண்டவரே, நித்திரை அடைந்தானானால் சுகமடைவானென்பது[2] கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்து நித்திரை அடைந்தவர்களெல்லாரையும்பற்றிச் சொல்லுகிறது. வேலையும் பெருந்திண்டியிலும் வெளியிலுங் கூடிகளையே பாரஞ் சுமத்திக்கொள்ளாதவர்கள் எப்படி அமர்ந்த நித்திரை பண்ணுகிறார்களோ, அப்படியே இந்தப் பூமியிலே தெய்வபக்தியும் மனச்சாஸ்தமும் விசுவாசமுமாய்ப் பிழைத்திருப்பவர்கள் மாத்திரங் கல்லறைகளில் அமர்ந்த நித்திரையை அடைவார்கள். ஏனென்றால், அவர்களுடைய ஆத்துமாக்கள் கர்த்தருடைய கைகளிலே இருக்கிறது. ஒருவேதனையும் அவர்களைத் தொடுகிறதில்லை. கடைசி நாளிலோ அவர்களுடைய சரீரங்களும் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிமையான சரீரத்துக்கொப்பாக மறுரூபப்படுத்தப்பட்டதுகளாய் ஆத்துமாக்களோடே மறுபடியும் இணைக்கப்படுமே[3]. ஆகையால் கர்த்தருக்குள் நித்திரை அடைந்தவர்களுடைய சரீரமரணத்துக்காக நாம் அதிகத்துக்கப்படக் கூடுவதெப்படி. அல்லது அவர்கள் அடைந்த மோட்சத்தின் பேரில் நாம் பொறாமையாயிருப்போமோ. அவர்கள் இப்பிரபஞ்சத்தின் சகல வருத்தங்களுக்குந் தாங்கள் முகத்தின் வேர்வையிலே செய்யவேண்டியதாயிருந்த எல்லா உழைப்புக்கும் விடுதலையாக்கப்பட்டுச் சமாதானத்துடனே ஓய்ந்திருந்து நித்திய சீவனுக்கு மாத்திரங் காத்திருக்கிறதற்காக நாம் முழுமனதோடு அவர்களைச்சகல தீமைகளினின்றும் மீட்டிரட்சித்த கர்த்தரை ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டியதில்லையா. ஆம், அவர்கள் தீங்கு வாராததற்குமுன்னே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதும் விசேஷித்த கிருபையாயிருக்கிறது[4]. ஆகையால் உங்களை ஒருவரையொருவர் இந்தவார்த்தைகளால் தேற்றுங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லிமுடிக்கிறான். உங்கள் சீவநாட்களெல்லாத்திலும் ஆறுதலுள்ள இந்தவார்த்தைகளை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். நாம் நித்திரைபண்ணப்போகிற ஒவ்வொரு இராக்காலத்திலும் நம்

1 தானி. ௰௨, ௨.—2 யோவா. ௧௧, ௰௨.—3 பிலி. ௩, ௨௧.—4 ஏசா. ௫௭, ௧.—

[illegible] சரீரங்களையும், நாம் விழிக்கிற ஒவ்வொரு அதிகாலையிலும் நம்முடைய உயிர்த்தெழுதலையும் நினைவுகூருவோம். விசேஷமாய் நாம் நம்மேல் மரண அவஸ்தையைக் காணும்போது, கர்த்தர் [illegible] நம்முடைய இரத்தங்களை [illegible] என்றென்றைக்குந் தள்ளாடவொட்டாரென்று[1] [illegible] நம்மில் வெளிப்படப்போகிற மகிமைக்கு [illegible] நினைத்து மரணபரியந்தம் விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுவோமாக. இக்கட்டிலும் அப்படித்தான் உயிர்த்தெழுதலின் ஆறுதல் [illegible] எல்லாத்திலேயும் [illegible] பொறுமையில்லாமையும் [illegible]. இப்படியே நாமும் நாமே இரத்தங்களுடைய [illegible] எல்லாருடைய [illegible] கர்த்தர் தேற்றரவுபண்ணப்பட்டிருந்தால், நாம் [illegible] தேற்றரவினாலே பலபல உபத்திரவத்திலும் மரண அவஸ்தையிலும் உள்ளவர்களையும் திடமாய்த் தேற்றவல்லவர்களாயிருப்போம்[3]. கடைசியாக நம்முடைய [illegible] நாளையாகிலும் நாழிகையையும் இன்னதென்று நாம் அறியாதே போகிறபடியினாலே, தினந்தோறும் விழித்திருந்து புத்தியுள்ள கன்னியாஸ்திரிகளைப்போல நம்முடைய பரம மணவாளனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் [illegible] அதிகமதிகமாய் ஆசையோடும் வாஞ்சையோடும் நம்முடைய இரட்சகராகிய அவரை வரப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்கடவோம். ஆம், கர்த்தராகிய இயேசுவே, சீக்கிரமாய் வந்து [illegible] உம்முடைய திருச்சபை அனைத்தையும் [illegible] ஆமென்.

1 [illegible]—2 ரோம. ௮, ௰௮.—3 ௨ கொரி. ௧, ௩, ௪.—[illegible] ௨௨, ௨௰.—

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிற்பாடு இருபத்தாறாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப். உ. பேது. ௩, ௩—௰௪.

நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இந்த திருப்பவாக்கியத்திலும் இக்காலத்துக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்திலும் கடைசி நாலுகாரியங்களில் மூன்றாவதாகிய நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்துக் கேட்கிறோம். இதுவரைக்கும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கடைசிக்காரியங்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறதை மாத்திரம் கற்றுக்கொண்டோம். இந்த முக்கியமான காரியத்தைப்பற்றி மற்ற அப்போஸ்தலரும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுக்கு இசைவாய்ப் போதிக்கிறதற்கு அத்தாட்சியாக இந்த நம்முடைய திருப்பவாக்கியம் பரி. பேதுரு எழுதின இரண்டாம் நிருபத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. (பரி. யோவான்: அதி. உ௫, ௰௧—உ௨, உ௩ வரையில் எழுதுகிறதோடும் ஒத்துப்பார்க்கலாம்). இந்த நம்முடைய திருப்பவாக்கியத்தின்படியே நாம் இச்சமயத்தில் கருத்துங் கவனமுமாய்க் கடைசிநாளைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக.

I. பரி. பேதுரு கடைசிநாளைப் பற்றிய ஐந்து முக்கியமான கேள்விகளுக்கு மறுவுத்தரவு சொல்லுகிறான்.

II. அந்தப்பெரிய நாளுக்கு நம்மை நாம் எப்படி ஆயத்தம்பண்ண வேண்டுமென்று நம்மைப் போதிக்கிறான்.

I. பரி. பேதுரு கடைசி நாளைப்பற்றிய ஐந்து முக்கியமான கேள்விகளுக்குச் சொல்லுகிற சரியான மறுவுத்தரவைக் கவனித்துக் கேட்கக்கடவோம்.

1. கேள்வி. நாம் இன்னமும் நிச்சயமாக ஒரு கடைசி நாளுக்கு எதிர்பார்க்க வேண்டுமோ?

மறு. ஆம், மெய்தான், கடைசிநாள் நிச்சயமாக வருகிறபடியினாலே, நாம் அதுக்கு எதிர்பார்க்கத்தான் வேண்டும். அதேதென்றால் உண்மையுஞ் சத்தியமுமான இயேசுநாதர்தாமே அதைமுன்னறச்சொன்னார். ஆம், ஆமென்னையுங் கூட்டிச்சேர்த்து, மெய்யாகவே உங்களுக்குச்சொல்லுகிறேன், வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம், என் வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோகாதென்கிறார்[1]. அப்படிப் பரி. அப்-

[1] லூக். உ௧, உ௩ ௩௩.—

போஸ்தலனாகிய பேதுரு தன் சொந்தச் சித்தத்தினாலுந் தீர்க்கதரிசனமல்ல[1], பரிசுத்த ஆவியினாலே ஏவப்பட்டு நம்முடைய திருப்பவாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிற மேன்மையுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தை உரைத்தான். கடைசி நாட்களில் தங்கள் சுய இச்சைகளின்படி நடந்து, அவர் வருகையின் வாக்குத்தத்தம் எங்கேயிருக்கிறது; பிதாக்கள் நித்திரையடைந்தபின்பு எல்லாஞ் சிருஷ்டியின் தோற்றமுதல் இருந்த பிரகாரமாக இருக்கிறதேயென்று சொல்லிப் பரியாசம்பண்ணும் பரியாசக்காரர் வருவார்களென்கிறதை முதல்முதல் அறிந்திருங்களென்கிறான். அப்படி இயேசுநாதரும், நோவாவின் நாட்களில் எப்படியிருந்ததோ, அப்படியே மனுஷகுமாரனுடைய நாளிலுமிருக்கும். நோவா பேழைக்குள் பிரவேசித்த நாள்மட்டும் நோவாவை நகைத்துப் புசித்துக் குடித்தார்கள்; பெண்கொண்டு கொடுத்தார்கள்; வெள்ளம் வந்து அனைவரையும் அழித்துப்போட்டது. லோத்துடைய நாட்களில் நடந்ததுபோலவும் நடக்கும். லோத்தைச் சீக்கிரத்தம்பண்ணிப் புசித்துக் குடித்தார்கள். கொண்டு விற்றார்கள், நாட்டினார்கள், கட்டினார்கள். ஆனால் லோத்து சோதோமை விட்டுப் புறப்பட்ட நாளிலே வானத்திலிருந்து அக்கினியுங் கெந்தகமும் வருஷித்து அனைவரையும் அழித்துப்போட்டது. மனுஷனுடைய குமாரன் வெளிப்படும் நாளில் அப்படியேயிருக்குமென்கிறார்[2]. பேதுரு கடைசி நாள்களில் எழும்புவார்களென்று சொல்லுகிற அந்தச் சந்தேகக்காரர் பலவிதமாயிருப்பார்கள். சிலர் தங்கள் சுயமாங்கிஷத்தினுடைய கெட்ட இச்சைகளின்படியே நடந்துகொள்ள ஆசையாய்க் கடைசி நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிய எல்லாச் சிந்தைகளையுந் தங்கள் இருதயங்களைவிட்டு அகற்றிப்போடுகிறார்கள். அவர்கள் பூமிக்கடுத்த சிந்தையானவர்கள். அவர்கள் தேவன் வயிறு. அவர்கள் மகிமை அவர்கள் இலச்சையிலிருக்குது. அவர்களுடைய முடிவோ அழிவுதானே[3]. வேறு சிலர், கர்த்தர் திரும்பவரத் தாமதிக்கிறபடியினாலே, அவர் வருகையின் பேரிலே முற்றுஞ் சந்தேகிக்கத்தொடங்கி, அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தைச் சந்தேகம்பண்ணுகிறார்கள்[4]. பரி. பேதுரு அப்பேர்ப்பட்ட சந்தேகக்காரரை நம்முடைய திருப்பவாக்கியத்திலே கண்டிப்பாய்க் கடிந்துகொண்டு, பூர்வத்தில் பராபரனுடைய

[1] உ. பேது. ௧, உ௧.—[2] லூக். ௰௭, உ௬—௩௰.—[3] பிலி. ௩, ௰௯; ௧. கொரி. ௰௫, ௩உ; அப். உ௪, உ௫.—[4] மாற். ௰௨, உ௪.—

வார்த்தையினாலே வானங்களும் பூமியும் [illegible] சலத்திலேயும் நிலைகொண்டிருக்கிறதென்கிறதையும்* அது களாலே அப்போதிருந்த லோகம் வெள்ளத்தினாலே [illegible] அழிந்ததென்கிறதையும் அவர்கள் மனதார அறியாமலே போகிறார்களென்கிறான். அவர்களுக்கு மனதிருந்தால், மெய் இதுதானென்று அறிந்துகொள்ளலாம். ஆனாலும் [illegible] இக்கவும் அறிந்துகொள்ளவும் மாட்டார்கள். ஆகையால் அவர்கள்மேலே வரும் ஆக்கினை நியாயமாயிருக்கும். லோகமெல்லாம் அநாதியாயிராமல், பூர்வகாலத்திலே பராபரனுடைய சர்வத்திறமும் வல்லமையுள்ள வார்த்தையினாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டதல்லவா. மேலும் ஆதியிலே வானங்களும் பூமியும் மேலேயிருக்கிற தண்ணீர்களாலும் கீழேயிருக்கிற தண்ணீர்களாலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு அதுகளிலே நிலைகொண்டிருந்ததல்லவா[1]. என்றாலும் என்ன சம்பவித்தது. பராபரன் லோகத்தைத் தம்முடைய வார்த்தையினால் எப்படி உண்டுபண்ணினாரோ, அப்படியே அவர் மறுபடி தம்முடைய வார்த்தையைக்கொண்டு, வானங்களும் பூமியும் நிலைகொண்டிருந்த அந்தச் சலங்களினாலேதானே, நோவாவின் நாட்களில் லோகத்தை அழித்துப்போட்டார். அப்போதும் அவர் அக்காலத்தில் சலப்பிரளயத்தினாலே லோகத்தை அழித்துப் போட்டதுண்டாயிருக்கிறபடியினாலே, அவர் கடைசிநாளிலே அதை நெருப்பினாலே அழித்துப்போடக் கூடாதவராயிருக்கிறாரோ? அல்லவே. அவருடைய வல்லமையுள்ள வசனமே லோகத்தைத் தாங்குகிறதாயிருக்கிறது[2]. அதைக் கர்த்தராகிய பராபரன் தம்முடைய இஷ்டத்தின்படியே எடுத்துக்கொண்டால், சிம்சோன் பெலிஸ்தருடைய அந்த வீட்டை எப்படி நசுக்கடித்தானோ[3], அப்படியே வானங்களும் பூமியும் நிச்சயமாக அழிந்துபோம்[1]. ஆகையால் அப்பேர்ப்பட்ட சகலத்தக்காரரால் மோசம்போகாதேயுங்கள். ஆசாரக்காரருடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும் பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாமலும் சரசக்காரர் உட்கார்ந்திருக்கிற இடத்திலே உட்காராமலும் கர்த்தருடைய வேதத்தின்மேலே பிரியமாயிருங்கள்.

* கவனிப்பு. இது தான் மூலபாஷையின்படியே சரியான திருப்புதல். இப்படி லுத்தரென்பவரும் இந்த வாக்கியத்தைத் திருப்பினார்.

1 ௧. மோசே. ௧, ௨. ௬. ௭. ௯.—[illegible] [illegible]—[illegible] சங். [illegible], ௨௬—௨௮.—

[illegible]லே இருக்கும் பகலுக் கியாயப்பாவி [illegible] மனுஷருக்குப் பாக்கியவாரென்று எழுதியிருக்கிறது.

௨. கேள்வி. இயேசுகிறீஸ்து திரும்பவர ஏன் அவ்வளவு காலமாய்த் தாமதிக்கிறார்?

மறு. கர்த்தரிடத்தில் ஒருநாள் ஆயிரம்வருஷத்தைப் போலவும் ஆயிரம்வருஷம் ஒருநாளைப்போலவும் இருக்குதென்கிற ஒரேகாரியத்தை நீங்கள் அறியாதிருக்க வேண்டாம். சிலர் தாமதமென்று எண்ணுகிறது போல் கர்த்தர் தம் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்துக்குத் தாமதிக்காமல், நம்முடைய பேரில் நீடிய பொறுமையாயிருந்து, யாதொருவர் கெட்டுப்போவது [illegible]இல்லை, எல்லாரும் குணப்படுதலுக்கு [illegible]த்தமாயிருக்கிறாரென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். பிரமாணத்தின் [illegible] தனக்குச் சொந்தக்காரரும் உண்டென்று நினைத்து, மகா கோபமுள்ளதாய்க் கிளம்புகிறது[2]. நம்முடைய பராபரனுக்கு நித்தியமானவை [illegible]யாயிருக்கிறபடி அல்லவே, அவர் [illegible] இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு நீண்டசாந்தத்துடனே பொறுத்திருக்கலாம். ஆயிரம்வருஷம் அவருடைய பார்வைக்கு நேற்றுக்கழிந்த நாளும் இராச்சாமமும் போல இருக்கிறது[1]. இதினிமித்தம் நம்முடைய முற்பிதாக்களில் அநேகர் பராபரன் ஆறு நாளுக்குள் வானத்தையும் பூமியையும் எப்படிச் சிருஷ்டித்தாரோ, அப்படியே இந்த லோகம் ஆறாயிரம் வருஷம் நிலைநின்று அதுகளுக்குப் பிற்பாடு நித்திய ஓய்வுநாளாகிய மோட்சம் வருமென்று எண்ணியிருந்தார்கள். மேலும் இந்தக்கேள்வியைப் பற்றி நிதானமாய்ப் பேசவேண்டுமென்றிருந்தால், பராபரன் தம் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்துக்குத் தாமதிக்காமல், நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்றும் நமக்குப் பின்வருகிறவர்களுடைய இரட்சிப்புக்கென்றும் நீண்ட பொறுமையாயிருக்கிறாரே. அதெதினாலென்றால் எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்பட்டுச் சத்தியத்தின் அறிவுக்குவரச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிற நம்முடைய இரட்சகராகிய பராபரனுக்கு முன்பாக அது நன்மையும் அங்கிகரிப்புமானது[2]. பராபரனுடைய இந்த நீண்டசாந்தத்தையும் அசட்டைபண்ணிக் குணப்படாதிருக்கிறவர்கள்மேலோ அத்தனைக்கு அதிகபயங்கரமான நியாயத்தீர்ப்பு வரும்.

[1] சங். [illegible] —[2] [illegible] —[illegible] ௧. தீமோ. ௨, ௪.

3. கேள்வி. கர்த்தராகிய இயேசு [illegible] வருவார்?

மறு. கர்த்தருடைய நாள் [illegible] இராவில் [illegible] கள்ளனைப்போல் வருமென்று அப்போஸ்தலனாகிய [illegible] ஆர்தமம்; மனுஷர்கள் பார்த்திராத நேரத்திலே [illegible] இராத்திரியிலே கள்ளன் வருவான்[1]. [illegible] இருக்கிற அவர் மேலும் அந்த நாள் ஒரு கண்ணியைப்போல் வரும்[2]. ஆனபடியால் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருங்கள். விழித்துச் ஜெபம்பண்ணுங்கள். [illegible] வில் நீங்கள் அறியாத நாழிகையிலே [illegible] வருகிறார். திருடன் எந்தச் சாமத்திலே வருவானென்று வீட்டெசமானுக்குத் தெரிந்திருந்தால் அவன் விழித்திருந்து தன் வீட்டைக் கன்னமிடவொட்டானேயல்லவா[3]. அப்படியே நீங்களும் எப்போதும் [illegible] மனமேசாருங்கள் [illegible] வருகைக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்[4]. [illegible] யிருக்கும்படிக்கு, அந்த [illegible] நமக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

4. கேள்வி. [illegible] எவ்விதமாக [illegible] ரும்?

மறு. இப்போதிருக்கிற வானங்களும் பூமியும் [illegible] னுடைய வார்த்தையினால் வைத்து வைக்கப்பட்டு அக்கினிக்கு இரையாகக் காக்கப்படுகிறது. அதிலே வானங்கள் மடமடவென்றொழிந்து, பூதியங்கள் எரிந்து உருகி, பூமியும் அதிலுள்ள கிரியைகளும் வெந்துபோமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அப்படியே தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயாவும் சொல்லுகிறதாவது: இதோ தம்முடைய கோபத்தை உக்கிரமாகவும், தம்முடைய கடிந்துகொள்ளுதலை அக்கினிச்சுவாலைகளாகவும் மாற்றப்பண்ணக் கர்த்தர் அக்கினியோடே வருவார்; அவருடைய இரதங்கள் பெருங்காற்றைப்போல் வரும். ஏனெனில் கர்த்தர் அக்கினியாலும் தமது பட்டயத்தாலும் எல்லா மாமிசத்தோடும் வியாஜ்[illegible] பிரவேசிப்பார். கர்த்தரால் கொலையுண்டவர்கள் அநேகராயிருப்பார்களென்பதே[5]. முதல் [illegible] பித்தத்த தாழ்மையோடும் மெதுவாயும் இந்தப் பூமியிலே இரட்சகராக வந்தவர் அப்போதோ [illegible]

1 மத். உ௪, ௪௩.—2 லூக். ௨௧, ௩௫.—3 மத். ௨௪, ௪௩.—4 [illegible] ௨௭, [illegible]—5 ஏசா. [illegible] ௧௬.—[illegible]

[illegible] பதியாக [illegible] குந்தவல்லமையோடும் மகிமையோடும் [illegible] நம்முடைய பராபரன் மனுஷரு [illegible] வார். அவருக்கு முன்னாலே அக்கினி செல்லும். அவரைச் சுற்றிலும் மகா புசல் கொந்தளிப்பாயிருக்கும்[1]. கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய வல்லமையின் [illegible] ரோடுங்கூட [illegible] ஜுவாலையாய் எரியும் அக்கினியோடும் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுவார்[2]. அப்பொழுது ஆகாயங்கள் [illegible] சிதைவுகளும் அக்கினியையும் கெந்தகத்தையும் [illegible] வருஷிப்பண்ணுவார். கடுங்காற்றைக் கொந்தளிப்பு அவர்களுடைய பாத்திரத்தின் பங்கு[3]. அப்பொழுது [illegible] லே - எல்லாம் கரைந்துபோகச்சே - நகைப்பு அரிதாகும் (பிரார். ௯௯).

5. கேள்வி. கடைசிநாளிலே இயேசுநாதர் என்ன செய்யப்போகிறார்.

மறு. ஏகசக்கராதிபதியாகிய மனுஷ[illegible] செய்யப்போவார் (௭-ம் வசனம்). இனைப்படி கர்த்தர் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படி [illegible] நாமிருக்கிற, நீதிவாசமாயிருக்கிற, புதுவானங்களையும் புதுப்பூமியையும் உண்டாக்குவார் (௨௧-ம் அதியாயம்). சின்னவர்களும் பெரியோரும் அந்தப்பெரிய நாளிலே மனுஷகுமாரனுக்கு முன்பாகக் கூட்டிச்சேர்க்கப்படுவார்கள். அப்போது பொல்லாதவர்கள் மேல் நித்திய ஆக்கினை வரும். இதோ சூளையைப்போல் எரிகிற நாள் வரும். அப்பொழுது எல்லா அகங்காரிகளும் அக்கிரமஞ்செய்கிற அனைவரும் துரும்பாயிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு வரப்போகிற அந்தநாள் கொளுத்திவிட்டு, அவர்களின் வேரையும் கொப்பையும் வைக்காதேபோமென்று சேனைகளுடைய கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[4]. மெய்விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களானவர்களுக்கோவென்றால் கர்த்தர் புதுவானங்களையும் புதுப்பூமியையுஞ் சிருஷ்டிப்பார்[5]. அதுகளிலே நீதிவாசமாயிருக்கும். ஏனென்றால் அதுகளுக்குள் நீதிமான்களானவர்களும் ஆட்டுக்குட்டியின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்களும் மாத்திரம் பிரவேசிப்பார்கள்[6]. இந்தப் புதுவானப் பூமியின் மகிமை எவ்வளவுபெரிதாயிருக்கிறதென்பதைப்பற்றி அதி. ௨௧, ௨௨-ம் அதிகாரங்களை வாசித்துத்தியானம் பண்ணிக்கொள்ளுங்கள்.

1 சங். ௫0, ௩.—2 உ.தெச. ௧. ௭ மு.—3 சங். ௰௧, ௬.—4 மல். ௪, ௧.—5 ஏசா. ௬௫, ௰௭.—6 அதி. ௨௧, ௨௭.—

11. அந்தப்பெரியவராகுக்கு [illegible] நம்மை [illegible] கம்பண்ணவேண்டுமென்பதாம். [illegible] இவருக்கு [illegible] கேட்டபோமாக. இதைப்பற்றிப் பரி. [illegible] நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே [illegible] இதுகளெல்லாம் [illegible] கொள்ள [illegible] வரங்கள் [illegible] பராபரனுடைய நாளின் [illegible] கெவபத்திலும் [illegible] ஆகையால், [illegible] அவராலே [illegible] [illegible] கிறதுமார் [illegible] பரீட்சித்த நடக்கைகளி [illegible] குக்கு நாள் [illegible] மேலும் கர்த்தருடைய [illegible] நாம் விசுவாசத்தோடு [illegible] இரட்சி [illegible] கடைசியாக, எல்லாத்திலும் நாம் கர்த்தருக்கு [illegible] லே [illegible] வேண்டும். ஆகிலும் நம்மில் ஒருத்தரும் [illegible] நம்முடைய பாவங்களினால் [illegible] அசுத்தமானவர்களாயிருக்கிற ஒருவன் [illegible] கண்டு [illegible] ஆர்? ஆனால் நமக்காகத் தம்முடைய [illegible] இரத்தத்தைச் சிந்தின இயேசு இரட்சகரைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற உண்மையான விசுவாசத்திலே நாம் பாவமன்னிப்பையும் நீதியையும் சமாதானத்தையும் அடைந்துகொண்டிருக்கிறோம். நாம் [illegible] நடக்கிறவர்களாயிருக்கிறோமானால், [illegible] ஆக்கினை [illegible] இல்லை. [illegible] நம்மைக் [illegible] பராபரன் [illegible] நம்மை நீதிமான்களாக்குகிறவர் [illegible]

[illegible]

[illegible] இயேசுவினிடத்தில் நம்முடைய பா[illegible] நம்மை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவன் ஆர்? [illegible] இன்னும் அதிகமாக அவர் எழுந்தருளினவர். அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலிருக்கிறாரே. நம்முடைய விசுவாசமும் [illegible] அவர் நமக்காக வேண்டுதலும் செய்கிறார். இப்படியே நாம் இயேசுவினிடத்தில் [illegible] [illegible] இரக்கத்தினாலும் நாம் [illegible] எதிராகவும் மேன்மைபாராட்டுகிறோம். இந்த [illegible] நாம் தைரியங்கொண்டு, கர்த்தராகிய இயேசுவே! [illegible] இடைவிடாமல் கெஞ்சிக் கேட்கிறோம். ஆம், [illegible] ஆமென்.

திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிறகின இருபத்தேழாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. க. தெச. ரு. ௧—௰௪.

திருச்சபை வருஷத்தின் கடைசி [illegible] இந்த [illegible] நாம் விசேஷமாய்க் [illegible] காலங்களுக்குப் பின்பு [illegible] நித்திய ஆக்கினையும் நித்திய [illegible] குறித்துத் தியானிக்க [illegible] என்னவென்றால் நாம் [illegible] கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு முடியும்போது, கர்த்தருடைய இடதுபக்கத்தில் நிறுத்தப்பட்டவர்கள் நித்திய வேதனையிலும், நீதிமான்களோ நித்திய ஜீவனிலும் போவார்கள். அப்படி நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும், [illegible] மேலும் [illegible] விசுவாசமில்லாதவர்கள் மேலும் [illegible] அவர்கள் [illegible] இயேசு இரட்சகரை உண்மையாய் விசுவாசிக்கிறவர்கள் [illegible] பிழைத்திருப்பார்களென்று சொல்லியிருக்கிறது ([illegible]). இதற்கிசைவாய் இக்காலுக்குக் குறிக்கப்பட்ட [illegible]

[illegible]

யத்தின்படியே புத்தியற்ற கன்னியாஸ்திரிகள் பரம மணவாளனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவோடு கூடக் கலியாண விருந்துக்கு உட்பிரவேசித்து என்றென்றைக்கும் வாழ்ந்திருக்கக்கூடாமல், புத்தியற்ற கன்னியாஸ்திரிகள் கலியாண [illegible] மோட்ச இராச்சியத்துக்குப் புறம்பாகவே இன்று என்றென்றைக்கும் வேதனைப்படுகிறார்கள். மேலும் இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியமும் நிருப வாக்கியமும் திருச்சபை வருஷத்தின் முடிவுக்கமாயிருக்கிற வருஷத்தின் முதலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு நியமிக்கப்பட்ட வாக்கியங்களோடு ஒத்திருக்கிறதென்று [illegible]கள். திருச்சபைவருஷத்தின் துவக்கத்திலே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து ராஜாவாய் எருசலேம்பட்டணத்துக்குள் பிரவேசித்ததைப் [illegible] திருச்சபைவருஷத்தின் முடிவிலோ அவர் கடைசி நாளிலே மகிமையாய்த் திரும்பவருவதையே பற்றிப் [illegible]றோம்.[1] மேலும் அந்த நிருபவாக்கியத்தின்படியே விசுவாசிகளான நாம் பாவ நித்திரையைவிட்டு எழுந்திருந்து பகலின் பிள்ளைகளாக நடக்கவேண்டுமென்று எப்படி எழுப்பப்படுகிறோமோ[1], அப்படியே இந்த நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலும் விசுவாசிகளாகிய நாம் அந்தகாரத்திலிருக்கிறவர்களாக அல்ல, வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும் பகலின் பிள்ளைகளுமாய் விழித்து மனதெளிவுள்ளவர்களும் தேவபக்தியுமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் அதோடுகூட நம்பிக்கையோடுங் கூடிய விசுவாசத்தினால் நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு எதிர்கொண்டுபோகவேண்டுமென்றும் தெளிவாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தைப் பற்றி நாம் இச்சமயத்தில் கர்த்தருடைய கிருபையினால் [illegible]மாய்ச் சிந்திப்போமாக. மூன்று விசேஷித்த காரியங்கள் அதிலே அடங்கியிருக்கிறது. அவைகளாவன:

I. இரட்சிப்பின் நாள் [illegible]யிருக்கிறது,
II. நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் [illegible],
III. ஆகையினாலே விழித்திருக்கக்கடவோம் என்பதுகள்தான்.

I. இரட்சிப்பின் நாள் உண்டாயிருக்கிறது. நீங்களோ சகோதரரே! அந்தகாரத்திலிருக்கிறவர்களல்ல, நீங்களெல்லாரும் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும் பகலின் பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறீர்கள். நாம் இராத்திரிக்கும் அந்தகாரத்துக்குமுள்ள

1 ரோம. ௰௩, ௰௧—௰௪.

[illegible]ல்லை. ஏனெனில் பராபரன் நம்மைக் கோபத் [illegible] நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைக் [illegible] இரட்சிப்பைத் தேடிக்கொள்ளுகிறதற்கே நியமித்தார். நாம் [illegible] அவருடைய [illegible] இரு [illegible] நம்முடைய [illegible] பாவிகள் [illegible] நாம் [illegible] பராபரனுடைய [illegible] இரட்சிப்பைப் [illegible] பராபரன் [illegible] எல்லாருக்கும் [illegible] இரட்சிப்பின் [illegible] இயேசுகிறிஸ்துவை [illegible] இரட்சகராக [illegible] பராபரனுடைய [illegible] நம்முடைய [illegible] பராபரனுடைய [illegible] இரட்சிப்பை [illegible] அந்தகாரத்தின் [illegible] நம்முடைய [illegible] இரட்சிப்பை [illegible] அந்தகாரத்தின் பிள்ளைகளாயிராமல், [illegible] அந்தகாரத் [illegible] வெளிச்சத்தின் [illegible] இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய [illegible] பிள்ளைகளாயி [illegible] வெளிச்சத்தின் பிள்ளைக [illegible]

[illegible]

[illegible] அறியக்கேட்டோம். இப்பொழுதோ நம் [illegible]

[illegible] உண்டாயிருக்கிறதென்று நாம் நம்முடைய [illegible]

[illegible]

II. [illegible]

[illegible] அவர்கள் [illegible]

[illegible]

மனும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் உண்மையான விசுவாசத்தி-
ஞல் சமாதானத்தையுஞ் சுகத்தையுந் தேடாமலும் இருந்-
ததினால் கள்ளச்சமாதானத்தின் பேரிலுந் தாங்கள் தே-
டின சுகத்தின் பேரிலும் நம்பிக்கையாயிருந்து, அந்த
நாளிலேவருகிற கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பினால் பயங்கர-
மாய் [illegible]போனார்கள். கொப்பளிக்கின்மேல் நெருப்-
பின்வருகிற அவ்வளவு அகப்பூர்வமும் அவ்வளவு பயங்கரமா-
னதும் நித்திய அக்கினியின் வேதனைகள் அவர்கள்மேலே
விழும். மேலும் அவர்களுக்கு அவர்களில் ஒருவனும்
தப்பிப்போகவேமாட்டான். அவர்கள் இதினால் கிறைப்-
பட்டுப் பர்வதங்களோடே, எங்கள் மேல் விழுங்களென்-
றும், குன்றுகளோடே, எங்களை மறைத்துப்போடுங்-
களென்றுஞ் சொல்லத்தொடங்கியும் விருதாவிருக்கும்[1].
ஏனென்றால் மின்னல் கிழக்கிலெழும்பி மேற்குமட்டும்
பிரகாசிக்கிறவண்ணமாய் மனுஷனுடைய குமாரன் வரு-
கை இருக்கிறபடியினலே[2]. அந்தப்பயங்கரமான வேளையின்
வெளிச்சத்திலே ஒருவருடைய ஆத்துமாவும் ஒளித்திருக்கவே
கூடாது. ஆம், நம்முடைய சரீரங்களையுங் கூடக் கல்ல-
றைகளுங் குழிகளுஞ் சமுத்திரமும் நரகமும் மறைக்கக்
கூடுவதில்லை[3]. ஏனென்றால் கர்த்தராகிய இயேசுகி-
றிஸ்து மரித்தோரையும் வல்லமையாய் உயிரோடெழுப்பு-
வார். அவனவன் தன் சரீரத்தினால் நடப்பித்த நன்மைக்
காகிலுந் தீமைக்காகிலுந் தக்கதுகளை அடையும்படிக்கு,
நாம் எல்லாருங் கிறிஸ்துவினுடைய நியாயாசனத்துக்கு
முன்பாக வெளிப்படவேண்டியதே[4]. அப்போது நன்-
மைசெய்தவர்களுக்கு எல்லாம் மகிமையுங் கனமுஞ் சமா-
தானமும் நித்திய ஜீவனும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் கிடைக்-
கும். பொல்லாதவர்களுக்கோ நித்திய உபத்திரவமும் வியா-
குலமும் உக்கிரக்கோபமும் ஆக்கினையுங் கிடைக்கும்.
ஏனென்றால் பராபரனிடத்திலே பாரபட்சமில்லை. நீதி-
யும் பரிசுத்தமுமாகிய அவருடைய கைகளிலே விழு-
வது பயங்கரமாயிருக்கிறது[5]. இந்தப்பெரிய கொடுமைக்-
கும் பயங்கரமான ஆக்கினைக்கும் நாம் நம்முடைய நாதர்
இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரட்சிப்பினலொழியத் தப்பிப்
போகக்கூடுவதெப்படி. ஆகையால் நமக்கு நேரமுள்ள சம-
யமுண்டாயிருக்கக்கொள்ள, நாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான

[1] லூக். உங, கூ0. — [2] மத். உச, உஎ. — [3] அபி. ௨0, ௰௩. — [4] ௨ கொரி. ரு, ௰. — [5] ரோமர். ௨, ௮-௯; எபி. ௰, ௩௧. —

[illegible]வைப்பற்றிக்கொள்ளவும் மரணபரியந்தம் பிடித்-
துக்கொண்டிருக்கவுஞ் சாக்கிரதையாயிருக்கக்கடவோம்.
இதைப்பற்றிப் பின்னையுங்கேட்கிறோம்.

III. ஆகையினாலே விழித்திருங்கள். மற்றவர்களைப்
போல நாம் நித்திரைபண்ணாமல் விழித்துக்கொண்டு தெ-
ளிந்திருக்கக்கடவோம். ஏனென்றால் நித்திரைபண்ணுகி-
றவர்கள் இராத்திரியிலே நித்திரைபண்ணுகிறார்கள், வெ-
றிகொள்ளுகிறவர்களும் இராத்திரியிலே வெறியாயிருக்கிறார்-
கள். பகலுக்குரிய நாமோவென்றால் தெளிவுற்றிருந்து,
விசுவாச சிநேகமென்கிற மார்க்கவசத்தையும் இரட்சிப்பின்
நம்பிக்கையென்னுந் தலைச்சோட்டையுந் தரித்துக்கொண்டி-
ருக்கக்கடவோம். ஆகையினாலே நீங்கள் செய்துவருகி-
றதுபோல ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லி ஒருவரை
ஒருவர் ஞானக்கட்டடுக்கொள்ளென்று அப்போஸ்தலன் சொல்-
லியிருக்கிறான். நாம் பகலின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியி-
னலே, நாம் முதலாவது அந்தகாரத்தின் எல்லாக்கிரியை-
களையும் விட்டு விட்டு முழுமனதோடு அருவருக்கவேண்-
டும். பெருந்தீனியிலும் வெறியிலும், அதினால்வருகிற
அசுத்தங்களிலும் காமவிகாரங்களிலும் விரோதத்திலும் பொ-
றாமையிலும் [illegible]ய மாம்சத்தின்கெட்ட இச்சைகளி-
லும் இன்னமின்னமும் நடந்துகொள்ளுகிறவர்கள் வெ-
ளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாயிராமல் அந்தகாரத்தின் பிள்ளைக-
ளாயிருந்து, தாங்கள் ஒருபோதும் முழுமனதோடே குணப்-
படாதேபோனால், கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பினால் எல்-
லாவற்றுக்கும் புறம்பான இருளிலே தள்ளிப்போடப்படுவார்-
கள். ஆகையால் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய அந்த
காமக் கிரியைகளுக்கும் அவர்களுடைய நித்திய ஆக்கினைக்-
கும் நாமும் ஒருபோதும் பங்குள்ளவர்களாகாதபடிக்கு
விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணக்கடவோம். கர்த்தராகிய
இயேசுகிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்வோமாக[1]. அது எப்-
படிச்சம்பவிக்குமென்றால், விசுவாசத்தினாலுஞ் சிநேகத்-
தினாலும் நம்பிக்கையினாலுந்தானே. நாம் இந்தப்பூமியிலே
போர்சேவகராக இந்த மூன்று பிரதான ஆயுதங்களைக்கிறிஸ்-
துவினுடைய சேவகராகிய நாம் தரித்துக்கொள்ள-
வேண்டும்[2]. விசுவாசத்தினால் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்-
ளான இரட்சிப்பையும் நீதியையுஞ் சமாதானத்தையும் நித்-
திய ஜீவனையும் மோட்சத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு அவரு-

[1] ரோமர். ௰௩, ௰௪. — [2] ௨ கொரி. ௬, ௭. —

டையவர்களாகிறோம். ஜீவகத்தினால் நாம் இயேசுவினு டைய ஆவியினுடைய ஐக்கியத்திலே நிலைத்திருக்கிறோம். அவருடைய சாயலாய் அமிசமிசமாய் மறுரூபமாக்கப்படுகிறோம். இந்த ஜீவகத்திலே ஏவப்பட்டு, மற்றவர்களும் நம்மோடே கூட இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆசையாயிருந்து, அதற்காக [illegible] செய்துகொண்டு வருவோமா னால் ஒருவருக்கொருவர் [illegible] இரட்சிப்பின் வழி யைக் காண்பித்து ஒருவரோடொருவர் [illegible] இயேசு வாகும் [illegible] வல்லமையாயிருக்கிற தெய்வ மாக வளர்ந்திருக்கும்படிக்கும் பிரயாசப்படுவோம். இரட் சிப்பின் நம்பிக்கையினாலேவென்றால் நாம் நம்முடைய கர்த் தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிமையான வரு கைக்கு எதிர்பார்த்து விழித்து நம்முடைய [illegible] தைரியத்தோடே வழிநடப்போம். அதேனென்றால் அங்கேயும் கூட நம்முடைய உத்தமமான நித்திய வீட்டு சமீபத்து என்று அறிந்திருப்போம்².

இப்படியே நாம் திருச்சபை வருஷத்தின் முடிவாகிய இந்த நாயிற்றுக்கிழமையிலே இரட்சிப்பின்வழி இன்னதெ தென்று ஒரு சுருக்கமான தொகுப்பாய் மறுபடியும் தேடி யிருக்கிறோம். கர்த்தாவே, நாம் கடந்துபோன இந்த வருஷத்திற்குள்ளும் இந்நாளிலும் கேட்டிருக்கிற நம்மு டைய சுவிசேஷத்தின் வார்த்தைகளையெல்லாம் நம்முடைய இருதயங்களிலே பத்திரமாய்வைத்து, நம்முடைய பரி சுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்பிக்கையோடிருந்து ஜீவேகத்தோ டே கூடிய, மீட்டிரட்சிக்கும் மெய்யான விசுவாசத்தை நம் மெல்லாரிடத்திலும் உண்டுபண்ணி முடிவுவரைக்கும் காப் பாற்றுவாராக. ஆமென்.

² யோவா. ௰௪, ௬. பேதுரு [illegible] ௨. [illegible]

மிஷியோன் ஸ்தோத்திரப்பண்டிகை.

திருப. உ. கொரி. ரு, ௰௯—௨௧.

கர்த்தருடைய கிருபையினால் நாம் இன்றையத்தினத் திலே மறுபடியும் மிஷியோன் ஸ்தோத்திரப்பண்டிகையை கொண்டாடுகிறோம். மிஷியோன் என்கிற ஆசீர்வதிக்கப் பட்ட வேலையைக்கொண்டு அஞ்ஞானத்திலிருந்த இந்தியா தேசத்திலே [illegible] சுவிசேஷமும் நம்முடைய [illegible] கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதற்காக கிறிஸ்தவர்களான நாம் எந்நேரத்திலும் விசேஷமாய் இந்நா ளிலும் நம்மை மீட்டிரட்சித்த கர்த்தராகிய பராபரனை முழு மனதோடே ஸ்தோத்திரித்துப் புகழுகிறோம். அதேனென் றால் மிஷியோன் வேலைக்கு நோக்கமும் முடிவுமின்ன தென்பதைப்பற்றி: சகலஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாக இரா ச்சியத்தினுடைய இந்த சுவிசேஷம் பூலோகமெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படும், அப்பொழுது முடிவுவருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஆதலால் இந்த வேதவாக்கியத்துக் [illegible] நாமெல்லாரும் முன்னே அல்லே லூயா [illegible] என்று பாடினோமல்லவா. அதற்கு அர்த்தம்: கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் ஸ்தோத்திரம் ஸ்தோத் திரம் என்பதுதான். ஆம், இராச்சியத்தினுடைய இந்த சுவி சேஷத்தினாலே நாம் நம்முடைய கர்த்தராகிய பராபரனைப் போதுமானபடி ஸ்தோத்திரிக்கக் கூடாதவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் முன்னே வாசிக்கப்பட்ட நம்முடைய திருபாடமாகி யத்திலே பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மிஷியோன் வே லையைக்கொண்டு பராபரன் நம்மிடத்திலே செய்த கிரு பை எவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறதென்று காண்பிக்கிறான். எப்படியெனில் மிஷியோன் வேலையைக்கொண்டு நமக்குள் ளும் ஒப்புரவாக்குதலின் வசனம் நாட்டப்பட்டிருக்கிறதே. இதைப்பற்றி நாம் இச்சமயத்தில் நம்முடைய திருபாடத்தின்படியே கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போ மாக.

I. ஒப்புரவாக்குதலின் வசனத்தினுடைய பொருள் இன்னதென் றும்,

II. அதின் ஊழியம் இன்னதென்றும்,

அதின் பலன் இன்னதென்றும் கேட்போம்.

I. மிஷியோன் வேலையைக்கொண்டு நமக்குள்ளும் நாட்டப்பட்டிருக்கிற ஒப்புரவாக்குதலின் வசனத்தினு

டைய மேன்மையுள்ள பொருள் என்ன? பராபரனுடைய [illegible]
களெல்லாம் உண்டாக[illegible]. அதெதெனில் பராபரன் [illegible]
அவைக்குள்ளிருந்து லோகத்தாரின் பாவங்களை அவர் தன்
மேல் சுமத்தாமல் பாவம்தீர்த்த [illegible] இதேனை நம
க்காக [illegible] லோகத்தைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக்
கொண்[illegible]சென்று அப்போஸ்தலன் அதற்குப் பிரத்தியுத்
தரமாகச் சொல்லுகிறான். (௨ கொ. ரு-ம் [illegible] வசனங்கள்.)
[illegible] ஒப்புரவாகுதல் [illegible] அதற்கு உண்டாயி
ருக்கிற மேன்மை [illegible] பொருளும் அர்த்தமுமாயிருக்கி
றது. அதில் [illegible] முதலாவது லோகத்துக்கும் பராபர
னுக்கும் முந்திப் பெரிய பிரிவினை உண்டாயிருந்ததென்
றும், இரண்டாவது பராபரன்தாமே லோகத்தைத் தமக்கு
ஒப்புரவாக்கிக்கொண்டாரென்றும், மூன்றாவது இந்த ஒப்
புரவாகுதல் பராபரனுக்கும் மனுஷருக்கும் ஒரே மத்தி
யஸ்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் உண்டாக்
கப்பட்டதென்றும், அறிந்துகொள்ளுகிறோம். இதெல்லாத்
தையும் பற்றிக் கொஞ்சம் விவரித்து [illegible].
ஆதியிலே பராபரன் மனுஷர்களை உண்டாக்கின [illegible]
அவர்கள் மெய்யான அறிவோடும் நீதியோடும் [illegible]
தோடும் பராபரனுடைய சொரூபச் சாயலின்படியாகச்
சிருஷ்டிக்கப்பட்டு இப்படியே பராபரனுடைய பாக்கிய
முள்ள பிள்ளைகளாக அவருடைய கிருபையுடனே ஒன்று
கூடிய ஐக்கியத்திலே இருந்தார்கள். பரமபிதாவாகிய பரா
பரன் தம்முடைய பிள்ளைகளாக அவர்களுக்குத் தம்மு
டைய திருச்சித்தம் இன்னதென்று வெளிப்படுத்தியிருந்
தார். அவர்கள் எப்போதும் தங்கள் பரம பிதாவுக்குக்
கீழ்ப்படிந்தவர்களாக நடந்திருந்தார்களேயாகில், பாக்கிய
முள்ள பராபரனுடைய ஐக்கியத்திலும் அவரை [illegible]
அறிவிலும் நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் [illegible]
அதிகம் அதிகமாய்த் தேறிப்போயிருப்பார்களென்பதற்குச் சந்
தேகமே இல்லை. ஆனால் அப்படி நடந்ததில்லையென்று
கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு மாத்திரமல்ல அஞ்ஞானிகளுக்
கும் மற்ற எல்லா மனுஷர்களுக்கும் சுடமனச்சாட்சியின்
சத்தத்தினால் தங்களை ஒன்றுக்கொன்று குற்றஞ் சாட்
டென்று [illegible] சிந்தைகளாலும் [illegible]
நம்முடைய சுபாவத்தின்படியே நம்முடைய பாவங்கள்

[1] க. தீமோ. உ, [illegible].—[2] கொரி. [illegible]
[illegible]

[illegible]மாய்ப் பரிசுத்த பராபரனுக்கும் பாவத்தினால் செத்[illegible]
[illegible]வர்களாகிய நமக்கும் ஐக்கியம் இல்லையென்[illegible]
டைய மனச்சாட்சியும் நம்மைக் கடிந்துகொள்ளுகிறது.
அதினிமித்தமாகவே [illegible] நாஸ்திகரும் முதலாய் [illegible] பலபல
விதமான வழிகளாக [illegible] தங்கள் தாங்கள் ஏறுகிற
வைகளை ஒப்புரவாக்கிக்கொள்ள மெத்தவும் பிரயாசப்ப
டுகிறார்கள். அதி[illegible] தாங்கள் கெட்டுப்போ[illegible]
[illegible] பாவிகளாயிருக்கிறார்களென்று அறிக்கிறார்
கள். இப்படியே மனுஷருடைய மனச்சாட்சியும் வெ
ளிப்படுத்துகிறது. சத்தியமும் உண்மையுமுள்ள கர்த்தரு
டைய திருவசனத்தினால் உறுதியாய்த் திடப்படுத்தப்படுகி
றது. உங்கள் அக்கிரமங்களும் பாவங்களும் உங்களுக்கும்
உங்கள் பராபரனுக்கும் நடுவாகப் பிரிவினை உண்டாக்குகிற
தென்று தெளிவாய் எழுதியிருக்கிறது[1]. மேலும் அது எப்
படி வந்ததென்பதையும் கர்த்தருடைய திருவசனம் நமக்கு
விவரித்துச் சொல்லுகிறது. நம்முடைய ஆதித்தாய்தகப்
பன்மார் [illegible] சொல்லின் [illegible] மோசம் போய்
[illegible] பராபரனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போய்ப் பாவத்
[illegible]குள் விழுந்து பராபரனுடைய சாயலை இழந்துபோ
னார்களே. எத்தனைக்கு அதிக மகிமையாய்ப் பராபரன் அவர்
களைச் சிருஷ்டித்திருந்தாரோ, அத்தனைக்கு அ[illegible]
டை ஒருவிசை அவர்களுக்குள் பிரவேசித்த பாவமானது
அவர்களிலே உண்டுபண்ணிற்று. மேலும் இந்த முதல்
பாவமாகிய கெட்ட விதையினால் திரளான பாவங்களாகிய
அப்பு அனுக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருகிறது. நம்முடைய
ஆதித்தாய் தகப்பன்மார் புசிக்கவேண்டாமென்று [illegible]
சொன்ன விருட்சத்தின் கனியில் சாப்பிட்டார்கள். அவர்
களுடைய [illegible] மூத்த குமாரனாகிய காயீனென்றவன் தன்
சொந்த சகோதரனாகிய ஆபேலைக் கொலைசெய்தான்.
இந்தவண்ணமாய்ப் பாவமானது மனுஷர்களுக்குள்ளே பரம்
பிற்று. அவர்களுடைய ஞான அறிவும் நீதியும் பரிசுத்
தமும் பாக்கியமுமெல்லாம் அற்றுப்போச்சுது. ஏனென்
றால் நாஸ்திகராயிருந்தார்கள்[2]. அவர்களுடைய இருத
யத்தின் தோற்றுதல் அவர்களுடைய சிறுவயதுதுவக்கிப்
பொல்லாததாய்ப் போயிற்று[3]. இப்போர்ப்பட்டவர்களுக்
கும் பரிசுத்த பராபரனுக்கும் எந்தச்சம்பந்தமும் ஐக்கி
யமும் உண்டாயிருக்கக்கூடும், ஒன்றுமில்லையே. அவ்

[1] ஏசா. ருக, உ.—[2] க. மோ. ௬, ௫.—[3] க. மோ. அ, உக.—

ருக்கும் இவர்களுக்கும் மேலே [illegible]
[illegible]ட்டிருக்கிறது. இப்படி நம் பராபரன் அவர்
களுடைய [illegible] நம்முடைய இருதயங்களாகிய மனுஷர்
[illegible] நாளிலிட்டார்கள். இல்லாமல் அவர்களை
இரட்சிக்கும் [illegible] ஒப்புரவாக்கி [illegible]
[illegible] இருதயமும் இரக்கமுமாக [illegible] நிர்மலனுமாக
[illegible]. அதும், அதற்கு [illegible]த்துக்குள் [illegible]
தை முன்னறிந்தபடியே, மனுஷர்கள் உலக [illegible]
நம்முடைய [illegible] அவர்களுடைய இரட்சிப்புக்கான [illegible]
[illegible] தீர்மானத்தையும் வெளிப்படுத்தார். [illegible]
மனுஷர்களுக்கு முதலாய்த் தாமே உண்டாக்கப்போகிற
இரட்சிப்பைத் தீர்க்கதரிசனமொழி [illegible] அறிவித்தார்.
மேலும் பராபரனுடைய [illegible]
வேளை வந்தபோது அவர் [illegible]
ய தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை லோகத்தின் இரட்
சகரும் மத்தியஸ்தருமாக அனுப்பினார். தம்முடைய
சொந்தக் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து [illegible] அவர்
எல்லா லோகத்தாரின் பாவங்களையும் [illegible]
பாவம் [illegible] இவரை அப்படியே தமக்கு [illegible]
[illegible]மாக்கி [illegible]ரனையே தம்முடைய [illegible]
அந்த [illegible] நாம் நேர்மையாயிருக்க [illegible]
[illegible]து, அவரை மரணத்தில் [illegible]
த்தார். குமாரனேவென்றால் இந்த அவமானத்தையும் மரண
[illegible]மாய் சகித்துக்கொண்டார். நாம் அவருக்குள் [illegible]
[illegible] பராபரனுக்கு ஒப்புரவாகும்படிக்குத்தான். இப்ப
டியே பராபரன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்து லோகத்தாரின்
பாவங்களை அவர்கள்மேல் சுமத்தாமல், பாவமறியாத தம்
முடைய குமாரனை நமக்காகப் பாவமாக்கி, [illegible]
தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக்கொண்டார். அதுவுமன்றி அவர்
இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் உண்டாக்கப்பட்ட இந்த ஒப்புர
வாகுதலின் வசனத்தையும் ஊழியத்தையும் நமக்குள்ளே
வைத்திருக்கிறார். ஏனென்றால் ஒப்புரவாகுதல் [illegible]
[illegible] நமக்கு அறிவிக்கப்படாதே போனால், உண்
டாயிருக்கிற ஒப்புரவாகுதல் நமக்குப் பிரயோசனமில்லை.
இதைப்பற்றி இரண்டாம் பிரிவிலே கேட்கப்போகிறோம்.

15. [illegible] வேலையைக்கொண்டு நமக்குள்ளும்
[illegible]ட்டப்பட்டிருக்கிற ஒப்புரவாகுதலின் வசனத்தின் [illegible]

1 [illegible]

[illegible] ஊழியம் என்ன? இயேசு கிறிஸ்துவைக்
[illegible] உலகை தமக்கு ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புரவாகுத
லின் ஊழியத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்த பராபரனாலே
இதுவெல்லாம் உண்டாயிற்று. அவர் ஒப்புரவாகுதலின்
வசனத்தை எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார். ஆனபடியினாலே
பராபரன் எங்களைக்கொண்டு புத்திசொல்லுகிறதுபோல, நாங்
கள் கிறிஸ்துவுக்காக ஸ்தானாபதிகளாயிருந்து, பராப
ரனோடே ஒப்புரவாகுங்களென்று கிறிஸ்துவுக்காக வேண்டிக்
கொள்ளுகிறோம் என்கிறதாக அப்போஸ்தலன் நம்முடைய
திருமறையாகமத்திலே [illegible]யும் சொல்லுகிறான். கர்த்த
ருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவனெல்லாம் இரட்
சிக்கப்படுவானென்று எழுதியிருக்கிறது. ஆனால் தாங்கள்
விசுவாசியாதவரை எப்படித் தொழுதுகொள்ளுவார்கள்.
தாங்கள் கேள்விப்படாதவரை எப்படி விசுவாசிப்பார்கள்.
பிரசங்கிக்கிறவனில்லாமல் எப்படிக் கேள்விப்படுவார்கள்.
அனுப்பப்படாமல் எப்படிப் பிரசங்கிப்பார்கள். சமாதானத்
தைக் கூறி நற்காரியங்களைச் சுவிசேஷமாய் அறிவிக்கிறவர்க
ளின் கால்கள் எவ்வளவு அழகானவைகளென்று எழுதியி
ருக்கிறபிரகாரமாகத்தானே[1]. ஆகையாலே இயேசு கி
றிஸ்துவைக்கொண்டு பராபரன் நம்மைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்
கிக்கொண்டாரென்கிற நற்செய்தி எல்லா மனுஷருக்கும்
அறிவிக்கப்படும்படிக்கு, ஒப்புரவாகுதலின் ஊழியத்தை
ஏற்படுத்தினார். முதலாவது அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசி
கள் சுவிசேஷகர் என்கிற விசேஷித்த தெய்வ ஊழியக்கா
ரைக்கொண்டு ஒப்புரவாகுதலின் வசனம் பிரசங்கிக்கப்ப
டுகிற தம்முடைய திருச்சபையை இப்பூமியிலே திடப்
படுத்தின பிற்பாடு, மேய்ப்பர் போதகர் என்கிற தெய்வ
ஊழியக்காரரைக்கொண்டு பூமியிலுள்ள தம்முடைய
திருச்சபையை அதிசயமாய் [illegible] வருகிறார். எந்த
நோக்கத்தோடென்றால், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அனை
வரும் கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்த்தியின் அள
வுக்குத் தக்கதொரு பூரணபுருஷராகி, ஏகவிசுவாசத்திற்
கும் பராபரனுடைய குமாரனை அறிகிற அறிவுக்கும்
ஒற்றுமைப்பட்டவர்களாக, பரிசுத்தவான்களாகிய நம்முடைய
[illegible]கும் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரம் ஊன்
றக்கட்டப்படுகிற ஊழியத்தின் கிரியைக்குந்தானே[2]. மே
லும் தம்முடைய திருச்சபையை [illegible]

1 ரோ. ௰, ௰௩—௰௫. 2 எபே. ௪, ௰௧—௰௬. —

[illegible] அப்போஸ்தலரையும் (அப்போஸ்தலர் [illegible] அனுப்பப்பட்டவர்களையும்) பின்பு சுவிசேஷ [illegible] ... [illegible] போதகரையும் [illegible] சபை ... அனுப்பித் தம்முடைய திருச்சபையை [illegible] ... ஸ்தாபித்துப் பலப்படுத்த [illegible] ... மேய்ப்பரையும் போதகரையும் [illegible] ... கிறிஸ்துவினுடைய [illegible] ... ஊழியக்காரர் [illegible] ... கிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தையும் [illegible] ... இரட்சிப்பையும் [illegible] ... தம்முடைய [illegible] ... கொண்டு நமக்குப் பகிரங்கமாய்த் தெரியப்படுத்துகிறார் [illegible] ... தம்முடைய [illegible] ... அவர்களைக்கொண்டு நம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். எப்படியெனில், அவர் நமக்குத் தெரிவிக்கிறதாவது: [illegible] அவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளுகிறபடியினாலே, பராபரனோடே ஒப்புரவாகுங்கள் [illegible] ... அவருடைய தெய்வ ஊழியரெல்லாரும் அவருடைய [illegible] ... பதிலாய் [illegible] ... ஒப்புரவாகுங்கள் என்று நம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்[2]. அதென்னென்றால் உண்மையுள்ள எல்லாத் தெய்வ ஊழியக்காரரும் போதகர்களாக [illegible] ... அவர்களுடைய ஊழியம் [illegible] ... இயேசு இரட்சகரைப்பற்றிச் சொல்லுகிற விசுவாசத்தினால் பராபரனோடே ஒப்புரவாகுங்கள் [illegible] ... மாத்திரமல்ல [illegible][3]. கர்த்தராகிய பராபரன் இந் [illegible] ... தம்முடைய ஊழியக்காரரை அனுப்பி [illegible] ... அவர்களுடைய ஊழியத்தைக்கொண்டு இந்தச் [illegible] திருச்சபையை [illegible] ... ஒப்புரவாக்குதலின் ஊழியத்தையும் [illegible] ... பெரிய கிருபையை நாம் இந்தப் [illegible] ... விசேஷமாய் [illegible] ... செலுத்துகிறோம் [illegible] ... அந்தக் கிருபை எல்லாரை [illegible] ... இன்னும் [illegible]

III. [illegible] வெளியைக்கொண்டு நமக்கு [illegible] ... ஒப்புரவாக்குதலின் [illegible]

[1] [illegible] ௮, ௰௬—௨௰௧. [illegible] ௯, ௰௯—௨ [illegible] ௯, ௨௬.—

[illegible] மையுள்ளவனென்ன? இதைப்பற்றிப் பரி. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் [illegible] இருவாக்கியத்தில் அவைகளிலும் முடிவிலும் சொல்லுகிறதாவது: ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால், புதுச்சிருஷ்டியாயிருக்கிறான். பழையவைகளொழிந்து போயின; இதோ எல்லாம் புதிதாயின. நாம இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் பராபரனுடைய நீதியாகும்படி [illegible] பராபரன் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் [illegible] முடிந்திருக்கிறது. [illegible] அவருடைய ஊழியக்காரரைக்கொண்டு நமக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாமெல்லாரும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருக்கிறோமோ? ஆம், இருக்கிறோம். எதினாலென்றால், ஞானஸ்நானத்தினாலும் விசுவாசத்தினாலும் [illegible] கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்களாகிய [illegible] ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்களோ, அத்தனைபேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்கள். அத்தனைபேர் கிறிஸ்து இயேசுவை உண்மையாய் விசுவாசிக்கிறீர்களோ, அத்தனைபேரும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறீர்கள்[1]. இப்படியே நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் புதுச்சிருஷ்டியானோம். பராபரன் தம்முடைய வல்லமையுள்ள வசனத்தினாலே நம்மைப் புதிதாய்ச் செனிப்பித்து, ஞானஸ்நானத்தினால் இழந்துபோன தம்முடைய சொந்தச் சாயலின்படியாக நம்மைப் புதியமனுஷர்களாய்ச் சிருஷ்டித்தார். பழையது களொழிந்துபோயின, இதோ எல்லாம் புதிதாயின. முந்தி நாம் கோபாக்கினைக்கு அருகராயிருந்தோம்; இப்போதோ நமது [illegible] பராபரனையும் அவர் நமக்கு இரட்சகராக அனுப்பின இயேசுகிறிஸ்துவையும் அறிந்து [illegible] ளாயிருக்கிறோம். முந்தி நாம் ஊமையான விக்கிரகங்களைச் [illegible] சேவித்தோம்; இப்போதோ ஜீவனுள்ள மெய்யான பராபரனுக்கு ஊழியஞ்செய்கிறோம். முந்தி நாம் கெட்டுப்போய்ச் சபிக்கப்பட்ட பாவிகளாயிருந்தோம்; இப்போதோ நமக்காகப் பலிமாக்கப்பட்ட இயேசு இரட்சகரைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால பராபரனுடைய நீதியானோம். அப்போது நாம் சிதறடிக்கப்பட்ட ஆடுகளைப்போல ஒவ்வொருவனும் தன் கெட்டவழியிலே திரிந்தோம்; இப்போதோ நாம் பராபரனுடைய சனமாக ஒரே திருச்சபையிலே கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டு, அவருடைய கற்பனைகளின்படியே நடக்கி

[1] கலா. ௩, ௨௬. ௨௭.—

[illegible] நம்முடைய [illegible] பரமண்டலங்களிலே [illegible] இருக்கும் [illegible] புதிதாக [illegible] இத்தனை [illegible] நம்முடைய கர்த்தராகிய பராபரன் [illegible] செய்து [illegible] அப்படியே [illegible] நாம் [illegible] ஒப்பாவாக [illegible] உண்மையுள்ள [illegible] இப்படியே [illegible] அதிகம் [illegible] திருவருக்கு [illegible] நாம் [illegible] இப்படியே நாம் [illegible] அதிகம் [illegible] புதிய மனிதன் [illegible] அப்பொழுது நம் [illegible] திருப்பதியிலே [illegible] உக்கிரமாக [illegible] போகக்கூடும், இதோ எல்லாம் புதிதாக [illegible] மேன்மைபாராட்டுத [illegible] [illegible] கர்த்தர், தாம் நம்மிடத்தில் செய்து கொண்டு வருகிற [illegible] தம்முடைய திருவசனத்தோடே இந்தத் திருச்சபை [illegible] கூட்டிச் சேர்த்து, நம்மை வாழ்வுள்ளதாக்கும் [illegible] வாராக. ஆமென்.

---

1 [illegible]

திருச்சபை சீர்திருத்தலின் பண்டிகை.

[illegible] திருப் [illegible]

[illegible] நம்முடைய [illegible] கர்த்தராகிய பராபரன் தம்முடைய [illegible] திருச்சபையைச் சீர்திருத்தினதை [illegible] பாராபரன் [illegible] அது கர்த்தராகிய பராபரன் அப்பொழுது [illegible] பூமியிலுள்ள தம்முடைய திருச்சபையிடத்தில் செய்ததெல்லாத்திலும் [illegible] நாம் [illegible] நினைக்கிறதற்கு [illegible] பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறது [illegible] பூமியிலுள்ள கர்த்தருடைய திருச்சபை [illegible] மனுஷர்களுடைய பாரம்பரை [illegible] கெட்ட [illegible] பராபரன் தம்முடைய திருச்சபைக்கு [illegible] தம்முடைய உண்மையுள்ள [illegible] சீர்திருத்தாவிட்டால், அது [illegible] கெட்டுப்போயிருக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மேலும், பராபரன் நம்முடைய [illegible] திருச்சபை சீர்திருத்தலின் [illegible] போனான் [illegible] பண்ணினதினாலே அது எவ்வளவு [illegible] அறியலாம். [illegible] நம்முடைய இந்த [illegible] திருச்சபை சீர்திருத்தலின் [illegible]

[illegible] பராபரனுடைய [illegible] நம்முடைய [illegible] தெரிந்து கொண்டவர்களை [illegible] இந்தத் [illegible] உண்டென்றும், [illegible]

குறித்துப் பிரசங்கிக்கிறதற்கு எங்களுக்கு ஒரு சங்கேதமுமில்லை. ஆகிலும் அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் ஒரு தரிசனத்திலே மூன்று விசேஷித்த தெய்வதூதர்களைக் கண்டான். முதலாந் தூதன் நித்திய சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கிறான்; இரண்டாந் தூதன் பாபிலோன் என்கிற பட்டணத்தின் அழிவை வெளிப்படுத்துகிறான். மூன்றாந் தூதனோ அந்திக்கிறிஸ்துவாகிய மிருகத்தையும் அதின் சொரூபத்தையும் பணிகிறவர்களை வேண்டாமென்று எச்சரிக்கிறான். இந்த மூன்று தூதருடைய மேன்மையுள்ள செய்தியைப்பற்றி இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

1. முதல் தெய்வதூதனுடைய செய்தி. வேறொரு தூதனை நடுவானத்தில் பறக்கக்கண்டேன். அவனுக்குப் பூமியின்மேல் குடியிருக்கிறவர்களுக்கும் சகல ஜாதிகளுக்கும் கோத்திரத்திற்கும் பாஷைக்காரருக்கும் ஜனசதனத்திற்கும் அறிவிக்கத்தக்கதாக நித்திய சுவிசேஷம் உண்டாயிருந்தது. அவன் மகா சத்தத்துடனே: நீங்கள் பராபரனுக்குப் பயந்து அவருக்கு மகிமையைச் செலுத்துங்கள்; அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பின் வேளை வந்ததென்றும், வானத்தையும் பூமியையும் சமுத்திரத்தையும் நீரூற்றுகளையும் உண்டாக்கின அவரைப் பணிந்துகொள்ளுங்களென்றும், உரைத்தானென்கிறதாகப் பரி. யோவான் முதலாந் தெய்வதூதனின் வருகை விவரித்துக் காட்டுகிறான். இதினாலும் பிற்பாடு வந்த மற்ற இரண்டு தூதர்களும், [illegible]களிலே இருக்கிற தெய்வதூதர்கள் பராபரன் இந்தப் பூமியிலும் விசேஷமாய்த் திருச்சபையிலுஞ் செய்கிற விசேஷித்த கிரியைகளெல்லாத்திலும் பராபரனோடே உடன்பங்காளிகளாயிருக்கிறார்களென்று அறிகிறோம். [illegible] அவர்களெல்லாரும் இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப்போகிறவர்களினிமித்தமாக ஊழியத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட பணிவிடை ஆவிகளாயிருக்கிறார்கள்[1]. விசேஷமாய் இரட்சிப்பினுடைய பெரிய யோசனைக்குள் அவர்கள் குனிந்துபார்க்க ஆசையாயிருக்கிறார்கள்[2]. ஆகையால் பராபரன் அந்தத் தூதர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறதற்காக, நாம் பூமியிலே காண்பிக்கப்போகிற கிருபையுள்ள கிரியைகளெல்லாத்தையும் முந்திப் பரமண்டலங்களிலே அறிவிக்கப்பண்ணுகிறார். பிற்பாடு காலம் நிறைவேறுதல் வந்தபோது, அவர் முந்தின அந்தத் தூதனைக்கொண்டு பரமண்டலத்தை

1 எபி. க, ௧௪. 2 க. பேது. க, ௧௨.

[illegible] பூமியிலே நிறைவே[illegible] அந் [illegible] நித்திய சுவிசேஷம் உண்டாயிருந்தது. அது [illegible] அடங்கியிருக்கிற பராபரனுடைய [illegible] பாவிகளை இரட்சிக்க [illegible] இயேசுகிறிஸ்துவின் [illegible] குமாரனுடைய [illegible] இந்தத் திருவசனம், [illegible] ஒருபோதும் ஒழிந்[illegible] நித்திய சுவிசேஷமென்னப்படு[illegible] இந்த நித்திய சுவிசேஷம் பூமியின்மேல் குடி[illegible] சகல ஜாதிக்கும் கோத்திரத்திற்கும் [illegible] அறிவிக்கப்படவேண்டி[illegible] ஜனசதனத்திற்கும் [illegible] பூமியின்மேல் குடியிருக்கிறவர்கள் ஆரென்றால் [illegible] இரட்சிப்பினுடைய [illegible] அஞ்ஞானிகளோவென்றால் [illegible] போலிருந்து, எந்தக்காற்றினா[illegible] அசைக்கப்படுகிறார்கள். இதிலே [illegible] ஆச்சரியப்பட்டு, நீதிமான்களுக்கு [illegible] இன்னம் அறிவிக்கப்படவேண்டுமோ? [illegible] நித்திய சுவிசேஷம் இன்னம் அறிவிக்கப்படவேண்டுமோ? [illegible] சுவிசேஷம் உண்டாயிருக்கிறதில்லையோ [illegible] தெய்வதூதன் அறிவிக்[illegible] காலமளவும், அப்போது பூமியி[illegible] திருச்சபையாருக்கும் [illegible] நித்திய சுவிசேஷமும் உண்டாயிருந்[illegible] அதற்குப்பிறகு அது அவர்களுக்குப் [illegible] அறிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இதெல்லா[illegible] காலத்திலே நிறைவேறின[illegible] திருச்சபை [illegible] முந்தின காலத்திலே திருச்சபையாருக்குக் கே[illegible] பராபரனுடைய திரு[illegible] நித்திய சுவிசேஷமல்ல, [illegible] மனுஷர்களு[illegible] அறிவிக்கப்பட[illegible] உண்டாயிருந்து[illegible] திருச்சபையார் [illegible] கூடாதென்று [illegible]

1 மத். உச, ௧௪.

[illegible]

[illegible]

மது. இந்தப்பெரிய தன்னிராசங்கத்தை ஒருவரும் [illegible]
கூவும் அப்போது இன்னம் [illegible]வுடையவனாயிருந்த ச
னியாகிருக்கிறவராயிருந்த யூதாஸ் என்பவன், தான் யேசுநாத
ருடைய [illegible]யான நித்திய சர்வேசுரத்தன்மையைக் கைவிடாத
[illegible] கையாயிருந்ததினாலே, அதிலே தப்பிப்போட்டான். [illegible]
தெய்வத்துவத்துடைய எக்காளத்துடனே செய்திருக்கிற
தேபோல், இந்தக் கர்த்தருடைய சர்வேசுரத்தைப்பிரசங்கித்து
[illegible]னைப் பாப்பு அதாவது பிதா வென்று சொல்லுகிறவன்
தான் பாவிக்கிறபடியே கிறிஸ்துவினுடைய பதிலாளி [illegible]
[illegible] அந்த கிறிஸ்து[illegible] திருவுக்கு விரோதியே என்று
கர்த்தருடைய திருவசனத்தினாலே காணப்படுகிறான். மேலும்
அவன் மிகுந்த வல்லமையோடுங் கருத்தோடும், இயேசு
கிறிஸ்து இருந்த வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கி
றாரென்றும்; அவரொருவரே [illegible] பாவ நிவாரணமாயிருக்
பாப[illegible]ளுடைக்கு வராமென்கிறதும்; [illegible]
மனுமனதோடு இயேசுகிறிஸ்துவண்டைக்கு மெய்விசுவா
சத்தினாலே திரும்பி [illegible] [illegible]
உண்மையாய்க் காத்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவண்டைக்கு
[illegible] திரும்பாதவர்களென்றால் நித்திய ஆக்கினைக்கு
ளாகக் [illegible]ப்படுவாரென்றும்; ஆகையினாலே, பா
க்கோ! [illegible] குணப்பட்டு உங்களுக்காகத் தம்முடை
ய [illegible] இரத்தத்தைச் சிந்தினவரும் பாபருடைய சு
தனும் மனிதனுடைய குமாரனும் உங்கள் இரட்சகருமா
யிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவின் [illegible] விசுவாசியுங்களென்
றும், பிரசங்கம் பண்ணினான். இது கர்த்தருடைய வசன
துக்கொத்த பிரசங்கமாயிருக்கிறதோ இல்லையோவென்
[illegible] வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து பார்த்து [illegible]
துத் தீர்மானம் பண்ணலாம். இவ்விதத் தைரியமா
ய்ப் பிரசங்கம்பண்ணினது விசேஷமாய் அக்காலத்திலே
[illegible] காரியமாயிருந்தது. கிறிஸ்துவினுடைய [illegible]
சேஷத்துக்குப் பகைஞராணவர்கள் இந்த எவ்விதம [illegible]
[illegible] பயத்தினாலும், கண்ணியினாலும் வல்லமையி
னாலும், மோசத்தினாலும் [illegible]லையினாலும், மவுனமாக்க [illegible]
ப்ப பிரயாசப்பட்டார்கள். ஏனென்றால் கர்த்தராகிய [illegible]
பரன் தம்முடைய உண்மையுள்ள [illegible] [illegible]
எல்லாமோசங்களுக்கும் [illegible] [illegible]
பிரமாணமாக [illegible] அதுக்குப்பிறகே அவா[illegible]
[illegible] யோசா. [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] வராகப்பட்ட [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] பராபரனுடைய கோபத்தின் பாத்திரத்தில்
[illegible] [illegible] உக்கிரமான
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] இருப்பதில்லை.
[illegible] இயேசுகிறிஸ்துவையோ [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] இரவும்
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] சகல [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] பராபரனையும்
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ஆம
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] உண்டாயிருப்பதாக. ஆமேன்.

முற்றும்.

[illegible]

1. [illegible]

[illegible] திருச்சபையையும் கல்

[illegible] நீதங்களிலும் கொண்டு [illegible]

[illegible] டதும் அடிக்கடி வணக்கேடினார்கள்

[illegible] கெடுக்கிறார்கள், ஆம், லோகத்தின் முடிவுவ

[illegible] டுவார்கள். ஆறு [illegible] பரமண்டலங்களில் உ [illegible]

[illegible] நம்முடைய கர்த்தர் இயேபராபரன் அவர்களை

[illegible] கர்த்தர் என் எங்கள் தாக்கமும் - அரண

[illegible] உண்டாம் [illegible] யும் - கழிப்ப

[illegible] இருளின் பிரபு - [illegible] யும், அசு - வெல்ல

[illegible] அவருக்குத் தீர்ந்தது; - ஓர் சொல்லினால் [illegible]

- ஆம், மாநுஷர்கள் யாவையுக் [illegible] விலை த்தானும் -

[illegible] - இரா [illegible] - [illegible] கே [illegible]

[illegible] யமாகிய பாழிலொன் [illegible]

[illegible] அதின் [illegible] தில் [illegible] மம் [illegible]

[illegible] நேரத்தில் [illegible] போமென்பதற்கு [illegible]

[illegible] இயேசுவின் மே

[illegible] நம்முடைய திருச்சபையோவென்றால்

[illegible]

III. [illegible] கட்டளையானவர் [illegible]

[illegible] அவர்களோ [illegible] மகா சத்தமாய் உரைத்தா

[illegible]: ஒருவன் [illegible] தையும் அதின் சுரூபத்தையும்

பணிந்து, [illegible] தன் [illegible]

[illegible] அடையாளத் தரித்துக்கொண்டால், [illegible] பரா

[illegible] கோபத்தின் பாத்திரத்தில் கலப்பில்லாமல் வார்

[illegible] அவருடைய [illegible] ட்டியானவர் [illegible]

[illegible]

[illegible] அக்கி [illegible] கந்தகத்தினாலும் வாதிக்கப்படு

வான். அவர்களை வாதிக்கும் [illegible] ளுக்குமுள்ள

சதாகாலங்களிலும் எழும்பும். [illegible] யும் அதின் சுரூ

பத்தையும் பணிந்துகொள்ளுகிறவர்களுக்கும், யாதொரு

வன் [illegible] காமத்தின் முத்திரை அடையாளத்தைத்

தரித்துக்கொண்டால் அவனுக்கும், இரவும் பகலும் இளைப்

பாறுதலில்லை. இங்கே பரிசுத்தவான்களுடைய பொறுமை

இருக்கிறது. இங்கே பராபரனுடைய கற்பனைகளையும் இயே

சுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தையுங் [illegible] கொள்ளுகிறவர்கள்

உண்டு என்கி [illegible] யோவான் முன்னுரை

[illegible] யுடைய [illegible] காட்டி, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அவிசுவாசத்தின் மாத்திரம் [illegible]
யான மனுஷர்களிருப்பார்கள் [illegible] அவிசுவாசத்திலே மனு
ஷர்கள் பிறக்கிறபடியினால் [illegible] அந்த இருதயத்தை
எழுப்பும் [illegible]
பராபரனுக்கும் பராபரன் [illegible] கொடுத்த புத்திக்
கும் இருப்பது [illegible] மாயையான
தின் கெட்ட இச்சைகளாலே மாத்திரம் [illegible]
இந்த அவிசுவாசத்தினுடைய இராசாங்கம் [illegible]
ளிலே பயங்கரமான [illegible] பரம்பிப்போம். அதற்
கடுத்த மனுஷர்கள் தங்களுடைய [illegible] பெருமையி
னாலே தேவன் அல்லது [illegible] என்னப்பட்ட நிலைமைக்
குமேலாய்த் தங்களை உயர்த்தி[1] [illegible] அதி
காரத்தையும் அதிகாரிகளையும் அசட்டைபண்ணி[2],
சகல கெட்ட இச்சைகளிலும் பாவத்தின் [illegible] புரள்
வார்கள்[3]. [illegible] அவர்கள் [illegible] சுவிசேஷத்தைப் பூ
ரித்துக்கொண்டு அதின்படியே [illegible] கொள்ளுகிற விசுவா
சிகள் [illegible]
என்னாலுல் விசுவாசிகள் தங்கள் [illegible]
வைகளினாலும் அவர்களுக்கு விரோதமாய்ச் சாட்சிகொடுக்
கப்படுவார்கள். இந்தப்பாடுகளையும் உபத்திர
வங்களையும் [illegible] அறிவித்த [illegible]
பரிசுத்தவான்களுடைய பொறுமை அவசியமாயிருக்கிற
தென்றும், இக்கே பராபரனுடைய கற்பனைகளையும் இயே
சுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தையும் உறுதியாய் மரணபரியந்
தம் [illegible] கொள்ளுகிறவர்கள் தேவையென்றும், நமக்குப்
புத்திசொல்லுகிறான். அதினும் நாம் அவர்களுக்கு விரோத
மாகப் போராடவேண்டிய [illegible]

[illegible]